

KORÁN

Preklad do slovenského jazyka

KORÁN
Preklad do slovenského jazyka

KORÁN

Preklad do slovenského jazyka

Tretie vydanie

© Abdulwahab Al-Sbenaty

Vydal:

LEVANT consulting, s.r.o.

Rok vydania:

2015

ISBN: 978-80-969967-7-3

Na udelenie povolenia na používanie prekladu

a na jeho tlač majú oprávnenie

JUDr. Abdulwahab Al-Sbenaty a

Ing. Zouheir Kotroch,

každý z nich samostatne.

Preložené z arabského jazyka

podľa tlačenej verzie Koránu

vydanej v Kráľovstve Saudskej Arábie

v Stredisku kráľa Fahda pre tlač Koránu

Úvod

K druhému vydaniu 2015

Sme radi a ďakujeme Bohu v prvom rade, že dnes môžeme čitateľom predložiť ďalšie vydanie prekladu Koránu do slovenského jazyka. Toto vydanie prichádza takmer po siedmich rokoch od vydania kompletného prekladu Koránu s vysvetlivkami a výkladom v roku 2008 a takmer po 17 rokoch od vydania prekladu 30. časti Koránu. Prvé vydanie bolo rozsiahlejšie a s vysvetlivkami a výkladom prispelo k lepšiemu pochopeniu textu na miestach, kde rozsiahlejší výklad bol potrebný.

V tomto vydaní ponúkame čitateľom tiež kompletný preklad, ktorý sme na niektorých miestach ešte spresnili. Preklad je už bez vysvetliviek a výkladu, čo na jednej strane kladie väčšiu náročnosť na čitateľa, ale na strane druhej je preklad menej zaťažovaný výkladom a vysvetlivkami. Tie si môže čitateľ vyhľadať v prvom vydaní, ktoré je aj v elektronickej podobe dostupné bezplatne na stiahnutie na internete.

Ako text Koránu čítať? Na čítanie textu Koránu neexistuje všeobecný návod.

Text je Bohom zoslaný pre každého, aby sa nad ním zamyslel a uvažoval. Je zachovaný presne tak, ako bol poslovi a prorokovi Muhammadovi počas niekoľkých rokov zoslaný. Text Koránu nie je preto súvislý od začiatku až do konca alebo rozdelený do tematických celkov. Takmer každú kapitolu tvoria ucelené celky, ktoré na seba nadväzujú. Každý celok dáva človeku podnet na zamyslenie sa nad určitou konkrétnou myšlienkou alebo súborom myšlienok a odkazov.

Čím viac Korán čítame a opakujeme, tým viac získame schopnosť spájať jednotlivé celky a dostávať sa k hlbšiemu vnímaniu a poznaniu obsahu Koránu.

Dúfame, že Boh dá aj tomuto vydaniu, aby splnilo svoje poslanie a otvorí srdcia ľudí tak, aby dokázali vnímať krásu a zmysel slov Koránu.

Prekladateľ

Úvod

K prvému vydaniu 2008

Vďaka Bohu za to, že nám umožnil vykonať túto nesmierne náročnú a dôležitú prácu. Predstava preložiť do slovenského jazyka Korán, prvý a najdôležitejší prameň islamského náboženstva, sa zrodila začiatkom roka 1995. Dovtedy existovali len tri preklady Koránu v českom jazyku, ale ani jeden preklad v slovenskom jazyku. To nás presvedčilo o dôležitosti tejto práce a o tom, že s prácou na preklade je potrebné začať.

Podľa počiatočných odhadov mal byť preklad celého Koránu hotový v priebehu dvoch rokov. Ako prvá sa mala preložiť posledná - tridsiata časť Koránu, ktorá mala pomôcť najmä novým muslimom pri modlitbách, keďže obsahovala krátke kapitoly. Práce na samotnej tridsiatej časti však trvali takmer dva roky a výsledkom bolo vydanie Tridsiatej časti Koránu s vysvetlivkami v roku 1997. Potom práce na preklade ostatných častí pokračovali. Už spočiatku sa vynorilo mnoho problémov, s ktorými sa bolo treba vysporiadať. Z tohto dôvodu sme pristúpili k použitiu omnoho väčšieho množstva literatúry, než bolo plánované. Boli to staršie i novšie výklady Koránu v arabskom jazyku, rôzne arabské staré aj nové výkladové slovníky a preklady v anglickom jazyku.

Z uvedeného dôvodu sa termín ukončenia prekladu oddialil až o niekoľko rokov.

Počas roka 2004 a začiatkom roka 2005 sa skompletizovala základná jazyková redakcia. Ukázalo sa však, že preklad niektorých veršov treba prerobiť, preklad iných zasa zjednodušiť. Preto bolo potrebné celý preklad znova skontrolovať a vyriešiť problémy, ktoré sa počas redakcie vyskytli. Následne sa pristúpilo k poslednej a kompletnej kontrole a redakcii, grafickému spracovaniu a tlači.

Pri preklade sme sa držali maximálnej presnosti, aby bol preklad čo najdôveryhodnejší a najvýstižnejší. Snažili sme sa preniesť, tam kde to slovenský jazyk umožnil, presné rozloženie slov a viet z arabského originálu do slovenského prekladu, aby sa zachovala autentičnosť originálu čo najviac. Použili sme pri tom techniku zátvoriek, ktorá sa objavuje v minimálnej miere a v zjednodušenej forme aj v niektorých novších anglických prekladoch. Túto metódu sme rozvinuli a prispôbili tak, aby čitateľ mal možnosť čítať pôvodný text zvýraznený veľkým písmom a k tomu vysvetlivky, ktoré presnejšie objasňujú význam tohto textu.

Je to úplne nová technika prekladu Koránu. K jej použitiu nás viedla najmä snaha o to, aby sme čo najviac zabránili nejasnostiam a špekuláciám súvisiacim s prekladom a významom niektorých veršov. Takéto nejasnosti sa objavujú pri používaní prekladov Koránu v iných jazykoch. Naším cieľom je, aby každý, kto má záujem, mal prístup k čo najsprávnejšiemu prekladu, najmä v prípade, ak by si chcel overiť, či informácia, ktorú počul, je obsiahnutá v Koráne, alebo nie a ako v ňom znie.

Naším jediným cieľom pri tomto preklade bola a je Božia spokojnosť. Aj z tohto dôvodu sa celý preklad uskutočnil bez nároku na akýkoľvek honorár. Dúfame, že Boh vloží doň požehnanie a otvorí jeho slovám cestu do srdc ľudí, aby do nich vniesol svetlo a uľahčil im pochopiť to, čo v ňom spočíva – čo bolo v Koráne zoslané:

„Tento Korán správne usmerňuje k tomu, čo je správnejšie a oznamuje radostnú zvesť veriacim, ktorí konajú dobré skutky, že sa im dostane odmena veľká“ (17:9)

Prekladateľ

**„Tento Korán správne usmerňuje k tomu, čo je správnejšie
a oznamuje radostnú zvesť veriacim, ktorí konajú dobré
skutky, že sa im dostane odmena veľká“ (17:9)**

Pod'akovanie

Moja nesmierna vd'aka patrí Ing. Zouheirovi Kotrochovi, bez neustálej podpory ktorého by bolo veľmi obtiažne preklad dokončiť a vydať v kvalite a na úrovni, na akej dnes je. Niektoré vecné a konštruktívne poznámky, ktoré sa nakoniec zapracovali do prekladu a do výkladov a ktoré ho v konečnej podobe obohatili, prišli práve na podnet Ing. Kotrocha.

Moja veľká vd'aka taktiež patrí Doc. PhDr. Antónii Minárovej, CSc., ktorá svojimi cennými jazykovými znalosťami a poznámkami prispela ku skvalitneniu prekladu a k jeho súladu so slovenským jazykom.

Týmto by som chcel tiež vyjadriť svoju vd'aku každému, kto sa podieľal čo i len v najmenej miere na dokončení a vydaní tohto prekladu.

Prekladateľ

Dôležité poznámky k prekladu

- **Allah (Boh).** Slovo Allah v arabskom jazyku je ekvivalentom slova Boh v slovenskom jazyku. V obsahu tohto slova je však rozdiel. Slovo Allah totiž znamená Boh, ktorý je jedinečný, ktorý nesplodil a nebol splodený, nemá potomstvo a ktorému sa nik a nič nevyrovná. Je najvyššia existencia, prvotná a večná. Boh všetko, čo je vôkol nás, stvoril a dal životu vzniknúť. Pre preklad slova Allah sme použili slovenský ekvivalent Boh.

- **Ája (verš).** Arabské slovo Ája znamená v slovenskom jazyku „znamenie“. Korán sa skladá z kapitol a každá kapitola pozostáva z množstva znamení, nie veršov. Keďže preklad slova Ája ako verš sa natoľko vžil v slovenskom jazyku, ponechali sme tento preklad tam, kde to bolo nevyhnutné.

- **Dín (náboženstvo).** Slovo Dín znamená základ, ktorý predstavuje u Boha jediné správne náboženstvo a ktorý prikazuje v prvom rade oddanosť Bohu jednému jedinému. Z dôvodu ľahšieho čítania Koránu sme toto slovo uviedli v texte prekladu ako náboženstvo. Rozdiel je totiž v tom, že základ náboženstva je len jeden. Boh ho ustanovil a zoslal ľuďom a ten od nich prijme. Je to ten istý základ pre islamské, židovské i kresťanské náboženstvo. Pozri napríklad verš 3:19 „Jediné náboženstvo u Boha je islam.“ Od tohto základu a s odstupom času sa potom ľudia viac alebo menej postupne odchyľujú vo svojich výkladoch, ustanoveniach a predstavách. Korán vysvetľuje ľuďom, že nebeské náboženstvá, t.j. náboženstvá, ktoré majú základ pochádzajúci od Boha, medzi ktoré patrí aj kresťanské a židovské náboženstvo, nepochádzajú jedno z druhého, ale pochádzajú z toho istého zdroja. Korán vysvetľuje, že všetky nebeské náboženstvá majú zdroj a základ v jednej Knihe, ktorá je uchovaná v nebesiach. Každému poslovi bolo vnukané poslanstvo priamo od Boha z tohto zdroja.

- **Kufr (odmietanie viery).** Arabské slovo „kufr“, ktoré sme preložili ako odmietanie viery, sa takmer vo väčšine prekladov Koránu do rôznych jazykov prekladá ako nevier. Z toho je potom odvodený aj gramatický tvar „káfer“, čo sa zvyklo prekladať ako neveriaci. Takýto preklad sa dnes vžil a bežne sa používa. Staré výklady Koránu a staré slovníky arabského jazyka však spresňujú význam tohto slova, keď hovoria, že ide o človeka, ktorý „odmieta vieru“. Keďže sa tento pojem často v Koráne opakuje, pokladali sme za potrebné čo najviac ho spresniť.

- **Ľudia knihy (židia a kresťania).** Korán označuje židov a kresťanov za Ľudí knihy. Je to preto, že obom boli predtým zoslané prostredníctvom poslov im určeným nebeské poslanstvá, ktorých obsah pochádzal z Knihy. Korán zároveň objasnil veriacim oboch náboženstiev, ako vyzerá ich viera a čo ich čaká, ak nenapravia základ svojej viery a nevrátia sa k viere, od ktorej sa odklonili. Zdôrazňuje však, že otázka ich návratu ku skutočnej viere v Boha je ich osobnou záležitosťou a ich vzťahom k Bohu a že nemožno ich nútiť, podobne ako kohokoľvek iného, k tomu, aby svoju vieru napravili alebo zmenili. Korán učí muslimov, že vo vzťahu k ostatným ľuďom majú rozlišovať dve oblasti, a to duchovný život ostatných ľudí, do ktorého môžu vstupovať len dobrým slovom, argumentáciou a výmenou názorov a svetský každodenný život. Korán usmerňuje muslimov, ako sa majú vo svojich svetských záležitostiach správať, ako sa majú zachovať v situáciách, ktoré život so sebou prináša, aké princípy majú uplatňovať vo svojich vzájomných vzťahoch, ale aj vo vzťahu k ostatným ľuďom a spoločnostiam.

- **Na zemi.** Medzi zaujímavosti obsiahnuté vo veršoch Koránu patrí i skutočnosť, že vo väčšine prípadov, v ktorých sa spomína zem alebo nebo či nebesá, sa uvádza výraz „v zemi“ a „v nebi“ a nie „na zemi“ a „v nebi“, ako sme to použili pri preklade. Arabský jazyk pritom dobre pozná konštrukciu „na zemi“ a Korán ju na niektorých miestach aj používa. Z lingvistického hľadiska to jasne znamená, že ide o objekt, o teleso, v ktorom sa určité udalosti odohrávajú. Pre lepšiu zrozumiteľnosť z pohľadu slovenského jazyka sme však slovné konštrukcie „v zemi“ a „v nebi“ preložili „na zemi“ a „v nebi“.

- **(p.).** Skratka, ktorá sa pridáva vtedy, keď sa spomenie posol a prorok Muhammad a znamená: požehnanie Božie a mier nech ho sprevádzajú.

- **Získat'.** Arabské slovo KASABA sme preložili ako získal. Je to presný a doslovný preklad tohto slova do slovenského jazyka.

Rozdiel sa ale objavuje v tom, že Korán toto slovo používa v širšom zmysle. Týmto slovom sa v Koráne vyjadruje skutočnosť, že niekto získa, resp. sa mu zapíše do knihy jeho skutkov dobrý alebo zlý skutok. Najschodnejšou cestou sa ukazovalo preložiť slovo kasaba ako vykonal. Tým by sme však do značnej miery obmedzili pôvodný význam. Pretože človek môže do knihy svojich skutkov získať dobrý aj zlý záznam, a to nielen za niečo, čo by získal, ale aj za niečo, čo by vykonal alebo nevykonal (a pritom vykonať mal), za niečo, čo by povedal, ba dokonca aj za niečo, čo by si vymyslel. Aby sme pôvodný význam neoklieštili, rozhodli sme sa arabské slovo kasaba preložiť doslovne ako získal s tým, že na túto odlišnosť upozorníme, aby čitateľ pri čítaní prekladu bral do úvahy širší zmysel tohto slova.

- **Číselné označenie kapitol a veršov.** Kapitoly a verše sa zvyknú označovať v skratke dvoma číslami v zátvorke. Prvé číslo naľavo poukazuje na číslo kapitoly, druhé číslo napravo poukazuje na číslo verša v danej kapitole. Napríklad označenie (1:2) znamená, že sa jedná o prvú kapitolu, verš druhý.

KAPITOLA

PRVÁ

Al Fátíha

(Úvodná kapitola)

1. V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť
  2. Vďaka Bohu, Pánovi tvorstva,
  3. Milostivému, v moci ktorého je milosť
  4. V moci ktorého je Deň zúčtovania
  5. Teba uctieваме a Teba o pomoc prosíme
  6. Správne nás usmerni na cestu rovnú
  7. Na cestu tých, ktorým si dary Svoje podaroval, nie tých, na ktorých je hnev zoslaný, ani tých, ktorí zblúdili.
-

KAPITOLA DRUHÁ

Al Baqara (Krava)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Mím
2. Táto Kniha, niet pochýb o nej, že je správnym usmernením pre bohabojných,
3. Ktorí veria v to, čo nie je známe a konajú modlitbu a z toho, čo sme im dali, mínajú,
4. A ktorí veria v to, čo ti bolo dole zoslané a v to, čo bolo dole zoslané pred tebou a o živote poslednom sú bezpochyby presvedčení,
5. Tí sú správne usmernení Pánom svojim a to sú tí, ktorí prospeli.
6. Tým, ktorí odmietli veriť, je jedno, či ich budeš varovať, alebo ich varovať nebudeš, aj tak neuveria.
7. Boh zapečatil ich srdcia a ich sluch a na ich zraku je závoj. A dostane sa im trápenie obrovské.
8. A medzi ľuďmi sú takí, ktorí hovoria: „Uverili sme v Boha a v Deň posledný“, ale pritom neveria,
9. Chcú preľstíť Boha a tých, ktorí uverili, pritom však necítia, že v skutočnosti svoje duše ľstia,
10. V ich srdciach je choroba a Boh im pridal na tejto chorobe. A dostane sa im trápenie bolestivé za to, že klamali.
11. A keď by im bolo povedané: „Nešírte skazu na zemi“, povedia: „My len nápravu chceme“.
12. Veru oni sú tí, ktorí skazu šíria, ale necítia to.
13. A keď by im bolo povedané: „Uverte podobne, ako uverili ľudia“, povedia: „Máme uveriť podobne, ako uverili tí nerozumní!“ Oni sú veru tí nerozumní, len to nevedia.
14. A keď by stretli tých, ktorí uverili, povedia: „Uverili sme“, ale keď ostanú osamote so svojimi satanmi, povedia: „My sme s vami. My si len posmech robíme“.
15. Boh si posmech z nich robí a predlžuje ich prekračovanie medzí, oni tápu,
16. To sú tí, ktorí kúpili blud za správne usmernenie, ich obchod však nebol ziskový a neboli správne usmernení,
17. Ich príklad sa podobá príkladu toho, kto zapálil oheň, ktorý keď osvietil to, čo je vôkol neho, Boh im svetlo vzal a nechal ich nevidiacich v temnotách,
18. Hluchých, nemých, slepých, preto sa nevrátia,

19. Alebo sa podobá mrakom daždivým na nebi, v ktorých sú temnoty, hrom a blesk; dávajú si prsty svoje do svojich uší pri blesku z obavy pred smrťou. Ale Boh obklopuje tých, ktorí odmietajú veriť,
20. Blesk im takmer odníme zraky. Vždy, keď im zasvieti, kráčajú *v jeho svetle* a keď sa nad nimi zotmie, zastavia sa. Keby Boh bol chcel, bol by dal odísť ich sluchu a zraku. Ved' Boh má nad všetkým moc.
21. Ľudia! Uctieajte Pána svojho, ktorý vás stvoril i tých, ktorí boli pred vami, azda sa vyvarujete,
22. Ktorý vám učinil zem lôžkom a nebo stavbou a zoslal dole z neba vodu, ktorou dal vyjsť von mnohým plodom ako obživu pre vás. Nečinite teda Bohu rovných a pritom viete.
23. Ak by ste boli na pochybách o tom, čo sme zoslali dole nášmu poddanému, tak prineste kapitolu tomu podobnú a privolajte svojich svedkov okrem Boha, ak ste pravdovravní,
24. Ak by ste tak neurobili a ani neurobíte, tak sa vyvarujte ohňa, ktorého palivom budú ľudia a kamene, pripravený je pre tých, ktorí odmietli veriť.
25. I oznám radostnú zvesť tým, ktorí uverili a dobré skutky konali, že sú pre nich pripravené záhrady, pod ktorými tečú rieky. Vždy, keď im bude daný z nich plod ako potrava, povedia: „To je to, čo nám bolo dané predtým“. A bude im to dané v tej istej podobe. A budú v nich mať družky očistené a budú v nich naveky.
26. Boh sa neostýcha uviesť akýkoľvek príklad, komára alebo toho, čo je nad. Tí, ktorí uverili, tí vedia, že je to pravda od ich Pána, avšak tí, ktorí odmietli veriť, povedia: „Čo Boh chcel týmto príkladom?“. Do bludu ním uvádza veľa a správne ním usmerní veľa. A do bludu ním uvádza len spurných,
27. Ktorí porušujú sľub daný Bohu a prerušujú to, čo Boh prikázal, aby sa spájalo a šíria skazu na zemi. To sú tí, ktorí prehrali.
28. Ako môžete odmietnuť vieru v Boha a pritom ste boli mŕtvymi a On vám dal život a potom vás nechá umrieť a potom vám život dá a potom k Nemu bude váš návrat.
29. On je ten, kto vám stvoril všetko, čo je na zemi a potom do neba istavá a učinil sedem nebies. A On o všetkom vie.
30. Keď Pán tvoj povedal anjelom: „Učiním na zemi zástupcu“. Povedali: „Učiníš na nej niekoho, kto bude na nej skazu šíriť a krv prelievať a my pritom vďaka Tebe svedčíme o jedinečnosti tvojej a že sa Ti nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a Teba svätíme?!“ Povedal: „Ja viem to, čo vy nevíete“.
31. I naučil Adama všetky mená a potom ich predviedol anjelom a povedal: „Oznámte mi mená týchto, ak pravdu hovoríte“.
32. Povedali: „Jedinečný si, nemá sa Ti pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Nepoznáme nič iné okrem toho, čo si nás naučil. Ved' Ty všetko vieš a múdrosťou oplývaš“.
33. Povedal: „Adam! Oznám im ich mená!“ Keď im oznámil ich mená, povedal: „A či som vám nepovedal, že poznám to, čo nie je známe v nebesiach a na zemi a že viem, čo prejavujete a čo ste skrývali“.
34. I povedali sme anjelom: „Pokloňte sa do polohy sužúdu pred Adamom a oni sa poklonili; len Iblís odmietol a povyšoval sa a patrilo medzi tých, ktorí odmietli poslúchnuť“.
35. I povedali sme: „Adam! Obývaj ty i tvoja družka záhradu rajskú a jedzte z nej hojne, odkiaľ chcete, ale nepribližujte sa k tomuto stromu, inak budete patriť medzi krivdiacich“.

36. Satan ich však zvedol ku sklznutiu z nej, a tak ich vyviedol von z toho, v čom obaja boli. A povedali sme: „Zid'te dolu, jedni druhým nepriateľmi budete. A na zemi bude pre vás miesto usídlenia sa a úžitok tam nájdete na určitý čas“.
37. I prijal Adam od Pána svojho slová, a tak mu On odpustil. Ved' On je ten, kto pokánie prijíma a je milostivý.
38. Povedali sme: „Zid'te dolu z nej všetci. Keď k vám príde odo mňa správne usmernenie, tak tí, ktorí budú nasledovať toto moje správne usmernenie, o tých niet strachu a ani nebudú zarmútení“.
39. „Tí ale, ktorí odmietli veriť a za lož označili naše znamenia, tí budú obyvateľmi ohňa, budú v ňom naveky“.
40. Synovia Izraela! Spomeňte si na dar Môj, ktorý som vám podaroval a plňte sľub, ktorým ste sa mi zaviazali, splním sľub, ktorý som vám dal. A Mňa sa obávajte,
41. A uverte v to, čo som zoslal, potvrdzujúc to, čo už máte a nebuďte prví, kto v to odmietne veriť a nevymieňajte Moje znamenia za lacný cieľ a Mňa sa bojte,
42. A nemiešajte pravdu s nepravdou a nezamľčujte pravdu a pritom viete,
43. A konajte modlitbu a dávajte zakat a klaňajte sa do polohy rukú s tými, ktorí sa do polohy rukú klaňajú,
44. Prikazujete ľuďom, aby boli úctiví a zabúdate na svoje duše a pritom prednášate Knihu! A či nechápete?!
45. A hľadajte pomoc v trpezlivosti a modlení. Ona je veru priťažká, okrem pre tých, ktorí sú pokorní,
46. Ktorí si myslia, že stretnú Pána svojho a že sa k Nemu vrátia.
47. Synovia Izraela! Spomeňte si na dar Môj, ktorý som vám podaroval a že som vás uprednostnil pred stvorenými,
48. A vyvarujte sa dňa, v ktorom nenahradí duša dušu v ničom, nebude od nej prijaté prihovorenie sa a nebude od nej vzatá žiadna náhrada a ani im nebude pomoc a podpora daná.
49. I zachránili sme vás pred rodinou Faraóna, ktorá vás sužovala najhoršími mukami, zarezávala vašich synov a šetrila vaše ženy. A v tom je veru pre vás skúška od Pána vášho obrovská.
50. I rozostúpili sme pre vás more, a tak sme vás zachránili a potopili sme rodinu Faraóna a vy ste sa pritom *len* pozerali.
51. I stanovili sme Mojžišovi štyridsať nocí; avšak po ňom ste si učinili teľa a boli ste pritom krivdiaci.
52. I prepáčili sme vám to potom, azda budete ďakovať.
53. I dali sme Mojžišovi Knihu a rozlíšenie, azda správne usmernenie budete nasledovať.
54. I Mojžiš povedal svojim ľuďom: „Ľudia moji! Ukrivdili ste svojim dušiam, keď ste si učinili teľa. Pokánie k svojmu stvoriteľovi učinite a zabite sami seba. Je to pre vás lepšie u vášho Stvoriteľa, ktorý všetkému dal vzniknúť z ničoho“. On ale od vás prijal pokánie, ved' On pokánie prijíma a je milostivý.
55. I povedali ste: „Mojžiš, nebudeme ti veriť, pokým neuvidíme Boha jasne a zreteľne“, za to vás vzal blesk medzitým, ako ste pozerali.

56. Potom sme vás po vašej smrti vzkriesili, azda budete ďakovať,
57. A zatienili sme vás oblakmi a zoslali sme vám Al Mann a Al Salwá. „Jedzte z dobrôt toho, čo sme vám dali“. A nám neukrivdili, ale svojim dušiam krivdili.
58. I povedali sme: „Vojdite do tejto dediny a jedzte z *toho*, čo je v nej, kdekoľvek by ste chceli, hojne. A vojdite cez bránu v polohe sužúdu a povedzte: „Odpusť“, odpustíme vám vaše omyly. A pridáme tým, ktorí dobro konajú“.
59. Avšak tí, ktorí sa krivdy dopustili, zamenili to, čo im bolo povedané, za slová iné, a tak sme zoslali dole na tých, ktorí sa krivdy dopustili, po sebe prichádzajúce trápenie z neba za to, že boli spurní.
60. A Mojžiš poprosil Boha o vodu pre svojich ľudí, na čo sme povedali: „Udri palicou svojou o skalu“, a vytrysklo z nej dvanásť prameňov. Každá skupina ľudí vedela, odkiaľ má piť. „Jedzte a pite z obživy Bohom danej a nešírte skazu na zemi a nebudte skazu šíriaci“.
61. A povedali ste: „Mojžiš! Nevydržíme na jednom jedle, popros pre nás svojho Pána, aby dal pre nás vyrásť niečo z toho, čo zo zeme rastie, niečo z jej rastlín prízemných, Qisá, Fúm, šošovicu a cibuľu.“ Povedal: „Chcete zameniť to, čo je dobré, za to, čo je horšie?! Zíd'te dole do mesta, tam budete mať to, o čo ste žiadali.“ A boli uvrhnutí do poníženia a prejavu biedy a boli sprevádzaní hnevom od Boha pochádzajúcim. To preto, že odmietali veriť v Božie znamenia a neprávom zabíjali prorokov. To všetko za to, že neposlušnými boli a že mieru prekračovali.
62. Tí, ktorí uverili a tí, ktorí pokánie činili a tí, ktorí pomohli a podporili a Sábijovci, ten z nich, kto uveril v Boha a v Deň posledný a dobro konal, ten bude mať svoju odmenu u Pána svojho, niet oňho strach a ani nebude zarmútený.
63. I prijali sme od vás sľub a zdvihli sme nad vami horu: „Vezmite pevne to, čo sme vám dali a spomeňte si na to, čo je v ňom, azda sa vyvarujete“,
64. Vy ste sa ale odvrátili potom. A nebyť Božieho dobrodenia vám daného a Jeho milosti, patrili by ste medzi tých, ktorí prehrali.
65. I vedeli ste o tých, ktorí z vás prekročili mieru v sobotu, a tak sme im povedali: „Bud'te opicami opovrhnutými“.
66. Učinili sme to odplatou za to prítomné i za to, čo už je za nimi a poučením pre bohabojných.
67. I Mojžiš povedal svojim ľuďom: „Boh vám prikazuje, aby ste zarezali kravu.“ Povedali: „Robíš si z nás posmech?“ Povedal: „Božechráň, aby som patrila k neznalým“.
68. Povedali: „Popros pre nás tvojho Pána, aby nám objasnil, aká má byť“. Povedal: „On hovorí, že je to krava ani stará, ani mladá, niečo medzi tým. Konajte to, čo je vám prikázané“.
69. Povedali: „Popros pre nás tvojho Pána, aby nám objasnil, akú farbu má mať“. Povedal: „On hovorí, že je to krava jasnej žltej farby, ktorá poteší tých, ktorí sa na ňu pozerajú“.
70. Povedali: „Popros pre nás Pána tvojho, aby nám objasnil, aká má byť, kravy nám pripadajú rovnaké, a ak Boh bude chcieť, my tú správnu nájdeme“.
71. Povedal: „On hovorí, že je to krava ani nie pokorná orúca pôdu a ani nezavlažuje orané polia, je zdravá, bez škvrn.“ Povedali: „Teraz si prišiel s pravdou“. Zarezali ju i napriek tomu, že takmer to neurobili.
72. I zabili ste dušu a navzájom ste sa z toho obviňovali, Boh ale odhalil, čo ste skrývali,

73. Povedali sme: „Udrite ho časťou z nej“. Takto Boh dáva život mŕtvym a ukazuje vám svoje znamenia, azda budete chápať.
74. Potom však vaše srdcia stvrdli, ostali ako kamene alebo ešte tvrdšie. A pritom medzi kameňmi sú také, z ktorých rieky vytryskujú a sú medzi nimi i také, ktoré popraskajú a voda z nich vychádza von a sú medzi nimi i také, ktoré sa zosypávajú z obavy pred Bohom. A veru Boh nie je nepozorný voči tomu, čo konáte.
75. A či dúfate, že budú veriť tomu, k čomu ich vyzývate, keďže skupina z nich počúvala slová Božie a potom, ako ich pochopila, ich pozmeňovala a pritom vedela, čo robí?,
76. A keď stretnú tých, ktorí uverili, hovoria: „Uverili sme“. Keď ale osamote ostanú jedni s druhými, hovoria: „Rozprávate im, čo vám Boh odhalil, aby sa s vami na podklade toho dohadovali u Pána vášho? A či nechápete?“.
77. A či nevedia, že Boh vie, čo taja a čo prejavujú?
78. Medzi nimi sú aj negramotní, ktorí nepoznajú Knihu, ale len falošné želania a len si myslia, že ju poznajú.
79. Beda tým, ktorí píšu Knihu vlastnými rukami a potom hovoria: „Toto je od Boha“, aby tým získali lacný cieľ. Beda im za to, čo ich ruky písali a beda im za to, čo získavajú.
80. I povedali: „Nedotkne sa nás oheň, iba ak len na určitý počet dní“. Povedz: „A či ste dostali od Boha sľub? Potom Boh určite svoj sľub neporuší. Alebo hovoríte o tom, čo bude u Boha, bez toho, aby ste mali o tom poznanie?“
81. Veru áno, kto sa dopustil zlého skutku a vedomý omyl, ktorého sa dopustil, ho obklopil, ten bude obyvateľom ohňa. Bude v ňom naveky.
82. A tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tí budú obyvateľmi záhrady rajskej, budú v nej naveky.
83. I prijali sme sľub od synov Izraela: „Nebudete uctievať nikoho iného okrem Boha a s rodičmi budete dobre zaobchádzať a s príbuznými, sirotami a biednymi a hovorte s ľuďmi dobre a konajte modlitbu a dávajte zakať“. Potom ste sa ale odvrátili odmietajúc, okrem malého počtu z vás.
84. I prijali sme od vás sľub: „Nebudete prelievať svoju krv a nebudete sa vyháňať zo svojich príbytkov“. Uznali ste to a boli ste svedkami toho.
85. Potom ale hľa, zabíjate sa a vyhánate skupinu svojich ľudí z ich príbytkov, podporujete sa navzájom proti nej hriechom a prekračovaním miery. A ak k vám prichádzajú ako zajatci, vykupujete ich a pritom vám bolo zakázané ich vyháňať. V časť Knihy veríte a v ostatnú odmietate veriť?! Odplatou pre toho, kto z vás tak koná, bude poníženie v živote najnižšom a v deň zmŕtvychvstania bude vrátený do trápenia najprísnejšieho. A veru, Boh nie je nepozorný voči tomu, čo konáte.
86. To sú tí, ktorí kúpili život najnižší za život posledný. Nebude im zmiernené trápenie a ani im nebude pomoc a podpora daná.
87. I dali sme Mojžišovi Knihu a poslali sme po ňom po sebe prichádzajúcich poslov. A dali sme Ísovi, synovi Márie jasné dôkazy a podporili sme ho Duchom svätým. A či vždy, keď k vám príde posol s niečím, čo nie je vašim dušiam po vôli, povyšujete sa, a tak skupinu za luhárov označíte a skupinu zabijete?.
88. I povedali: „Naše srdcia sú obalené“. Veru nie, Boh ich preklial za ich odmietanie viery, a preto málokedy veria.

89. Keď k nim prišla Kniha od Boha potvrdzujúca to, čo majú - keďže predtým prosili o pomoc zdolať tých, ktorí odmietli veriť -, keď k nim prišlo to, čo spoznali, odmietli v to veriť. Prekliatie Božie nech teda spočinie na tých, ktorí odmietajú veriť.

90. Je zlé, za čo zapredali svoje duše, že odmietli veriť v to, čo Boh zoslal len z púhej nevraživosti, že by Boh zoslal zo svojho dobrodenia, komu by chcel z Jemu oddaných. A tak boli sprevádzaní hnevom po hneve. A tým, ktorí odmietajú veriť, je určené trápenie ponižujúce.

91. A keď by im bolo povedané: „Uverte v to, čo Boh zoslal“, povedia: „Veríme v to, čo nám bolo zoslané“ a odmietajú veriť v to, čo prišlo po tom a pritom je to pravda potvrdzujúca to, čo majú. Povedz: „Prečo ste teda predtým zabíjali Božích prorokov, keď ste v to skutočne verili?“

92. I prišiel k vám Mojžiš s jasnými dôkazmi, ale i tak ste si po ňom učinili teľa a boli ste krivdiaci.

93. I prijali sme od vás sľub a zdvihli sme nad vami horu: „Vezmite pevne to, čo sme vám dali a počúvajte“. Povedali: „Počuli sme a neuposlúchli sme“. A ich srdcia nasiakli teľaťom pre ich odmietanie viery. Povedz: „Je zlé, čo vám prikazuje vaša viera, ak ste veriaci.“

94. Povedz: „Ak je u Boha príbytok posledný určený čisto len pre vás bez ostatných ľudí, tak si zaželajte smrť, ak ste pravdovravní.“

95. Nebudú si ju želať nikdy za to, čo ich ruky vykonali. A Boh dobre vie o krivdiacich.

96. Zistíš, že sú najbedlivejší ľudia vo vzťahu k svojmu životu, a to i viac než tí, ktorí pridružujú k Bohu. Každý z nich si praje, aby sa jeho život predĺžil na tisíc rokov, avšak neodsunie ho to od trápenia, i keď by sa jeho život predĺžil. A Boh vidí všetko, čo konajú.

97. Povedz: „Kto je nepriateľom anjela Gabriela, on ho zoslal dolu do tvojho srdca z Božieho príkazu, potvrdzujúc to, čo bolo zoslané predtým a ako správne usmernenie a radostnú zvesť pre veriacich.“

98. Kto je nepriateľom Boha, Jeho anjelov, Jeho poslov, Gabriela a Mikaela, potom Boh je nepriateľom tých, ktorí odmietajú veriť.

99. I zoslali sme dolu k tebe znamenia jasné. V ne odmietajú veriť len tí spurní.

100. A či vždy, keď prisľúbia sľub, skupina z nich ho odvrhne? Veru, väčšina z nich neverí.

101. A keď k nim prišiel posol od Boha potvrdzujúci pravdivosť toho, čo majú, skupina z radov tých, ktorým bola Kniha daná, Knihu Božiu odhodila za svoje chrby, ako keby nevedela.

102. A nasledovali to, čo satani prednášali o kráľovstve Šalamúnovom. Šalamún nikdy neodmietol vieru, ale to satani vieru odmietali, učili ľudí čary a to, čo bolo zoslané dvom anjelom v Babylone, Hárutovi a Márutovi. A neučili nikoho, pokiaľ mu nepovedali: „My sme skúškou, tak neodmietaj vieru“. A od nich oboch sa naučia to, čím oddelia muža od jeho manželky. Avšak nikomu tým neublížia bez Božieho povolenia. A učia sa to, čo im uškodí a neprospeje. A vedeli, že, kto si to kúpi, ten nebude mať v živote poslednom podiel. A veru je zlé, za čo zapredali svoje duše. Keby to len vedeli.

103. Keby boli uverili a vyvarovali sa, odmena, ktorá by sa im od Boha dostala, by bola lepšia. Keby to len vedeli.

104. Vy, ktorí ste uverili, nehovorte ráina, ale hovorte unzurná a počúvajte. A tým, ktorí odmietali veriť, sa dostane trápenie bolestivé.

105. Neprajú si tí z Ľudí Knihy, ktorí odmietli veriť a ani tí, ktorí k Bohu pridružujú, aby vám bolo zoslané akékoľvek dobro od vášho Pána. Ale Boh si vyberá pre svoju milosť, koho chce. A Bohu náleží vďaka za dobrodenie obrovské.
106. Ak zrušíme akékoľvek znamenie alebo spôsobíme, že sa naň zabudne, prideme s lepším alebo podobným. A či nevieš, že Boh má nad všetkým moc?!
107. A či nevieš, že Bohu náleží kráľovstvo nebies i zeme? Nemáte mimo Boha dôverníka a ani nikoho, kto by sa vás zastal a podporil vás.
108. Chcete snáď požiadať vášho posla o to, o čo bol predtým Mojžiš požiadaný? A kto zamení vieru za odmietanie viery, ten zblúdi z cesty rovnej.
109. Mnohí z Ľudí Knihy by si priali, aby vás mohli prinavrátiť po tom, ako ste uverili, k odmietaniu viery, zo závidi *nachádzajúcej sa* v ich dušiach, po tom, ako sa im jasne ukázala pravda. Prepáčte im to a nechajte ich, až kým Boh nezošle Svoj príkaz. A Boh má nad všetkým moc.
110. A konajte modlitbu a dávajte zakat. Akékoľvek dobro, ktoré vopred pripravíte pre svoje duše, nájdete u Boha. Veď Boh všetko, čo konáte, vidí.
111. I povedali: „Nevojde do záhrady rajskej nik, len ten, kto bol židom alebo kresťanom“. To sú len ich želania. Povedz: „Predložte svoj dôkaz, ak ste pravdovravní“.
112. Veru áno, kto obrátil svoju tvár k Bohu a pritom dobro konal, ten bude mať svoju odmenu u Pána svojho a nebude oňho strach a ani nebude zarmútený.
113. Židia povedali: „Kresťania nenasledujú nič“, i kresťania povedali: „Židia nenasledujú nič“ a oni pritom prednášajú Knihu. Takto povedali aj tí, ktorí nemajú poznanie, slová podobné tomu, čo títo povedali. Boh rozhodne medzi nimi v deň zmŕtvychvstania ohľadom toho, o čom sa sporili.
114. Kto väčšiu krivdu pácha než ten, kto zakazuje, aby sa v modlitebniach Bohom určených spomínalo Jeho meno a usiloval sa o ich zrúcanie? Tým nenáleží do nich vstúpiť, jedine ak so strachom. V živote najnižšom ich bude sprevádzať potupa a dostane sa im v živote poslednom trápenie obrovské.
115. Bohu náleží východ i západ; na ktorúkoľvek stranu by ste sa obrátili, je tam Božia tvár. Veď Boh všetko obsiahol a všetko vie.
116. I povedali: „Boh si učinil dieťa“. Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Jemu náleží, čo je v nebesiach i na zemi. Všetci sú mu poslušní.
117. Je tvorcom nebies i zeme. Keď o nejakej veci rozhodne, tak jej len povie: „Bud“ a ona je.
118. Tí, ktorí nemajú poznanie, povedali: „Keby k nám Boh prehovoril alebo by k nám prišlo znamenie“. Tak povedali i tí, ktorí boli pred nimi, niečo podobné tomu, čo títo povedali. Ich srdcia sú si podobné. Znamená sme už objasnili ľuďom, ktorí sú bezpochyby presvedčení.
119. My sme ťa poslali s pravdou ako oznamovateľa radostnej zvesti i ako varovateľa. A nebudeš opýtaný na obyvateľov pekla.
120. Ani židia, ani kresťania nebudú s tebou spokojní, až kým nebudeš nasledovať ich cestu. Povedz: „Správne usmernenie pochádzajúce od Boha je tým správnym usmernením“. Ak by si nasledoval ich túžby po tom, ako sa ti dostalo poznania, nedostane sa ti už od Boha ochrancu a ani nikoho, kto by ti pomohol a podporil ťa.

121. Tí, ktorým sme dali Knihu a ju prednášajú tak, ako sa má prednášať, tí v ňu veria. A kto v ňu odmietne veriť, to sú tí, ktorí prehrali.
122. Synovia Izraela! Spomeňte si na Môj dar, ktorý som vám dal a že som vás uprednostnil pred stvorenými.
123. A vyvarujte sa dňa, v ktorom nenahradí duša dušu v ničom, nebude od nej prijaté výkupné a nepomôže jej prihovorenie sa a ani jej nebude pomoc a podpora daná.
124. I Abraháma skúške podrobil jeho Pán slovami a on ich splnil. Povedal: „Učiním ťa vzorom a príkladom pre ľudí“. Povedal: „Aj z môjho potomstva?“. Povedal: „Môj sľub nedostanú tí krivdiaci.“
125. I učinili sme Dom návštevným miestom pre ľudí i miestom bezpečným a poručili sme: „Učinite si z Abrahámovho stanovišťa miesto na modlenie“. A poručili sme Abrahámovi a Ismailovi: „Očistite Môj Dom pre krúžiacich pútnikov, pre tých, ktorí sa v ňom zdržiavajú, pre klaňajúcich sa do polohy rukú a pre klaňajúcich sa do polohy sužúdu“.
126. I Abrahám povedal: „Pane môj, učiň túto krajinou bezpečnou a daj z plodov tým z jej obyvateľov, ktorí uverili v Boha a v Deň posledný“. Povedal: „A kto odmietne veriť, toho nechám trochu si užiť a potom ho poženiem do trápenia v ohni. A je to veru koniec zlý.“
127. I Abrahám zdvíhal základy Domu i Ismáil: „Pane náš, prijmi to od nás. Veď Ty všetko počuješ a všetko vieš“.
128. „A Pane náš, učiň nás Tebe oddanými a z nášho potomstva učiň spoločenstvo Tebe oddané. A ukáž nám naše obrady a pokánie od nás prijmi. Veď Ty si Ten, kto pokánia prijíma a si milostivý“.
129. „Pane náš, a učiň im posla pochádzajúceho z nich, ktorý im bude prednášať Tvoje znamenia a bude ich učiť Knihu a múdrosť a ktorý ich očistí. Veď Ty si mocný a múdrosťou oplývaš“.
130. Od cesty Abrahámovej by sa chcel odkloniť len ten, kto svoju dušu k nerozumnosti doviedol. A vyvolili sme si ho v živote najnižšom. A on v živote poslednom bude patriť medzi zbožných.
131. Keď mu jeho Pán povedal: „Oddaj sa“, povedal: „Oddal som sa Pánovi tvorstva“.
132. I odkázal to Abrahám svojim synom i Jakub: „Synovia moji, Boh vám vyvolil náboženstvo, preto nech nik z vás nezomrie bez toho, že by bol muslimom“.
133. Boli ste azda svedkami toho, keď sa smrť dostavila k Jakubovi, keď povedal svojim synom: „Čo budete uctievať po mne?“ Povedali: „Budeme uctievať tvojho Boha a Boha tvojich otcov Abraháma, Ismaila a Izáka; Boha jedného jediného. A my sme Mu oddaní.“
134. To bolo spoločenstvo, ktoré už pominulo; má, čo získalo a vy budete mať, čo získate. A nebudete opýtaní na to, čo konali.
135. I povedali: „Buďte židmi alebo kresťanmi a budete správne usmernení“. Povedz: „Ba nie. Cestu Abraháma, ktorý bol Bohu verný. A on nepatrí medzi tých, ktorí pridružujú“.
136. Povedzte: „Uverili sme v Boha a v to, čo nám bolo zoslané a v to, čo bolo zoslané Abrahámovi, Ismailovi, Izákovi, Jakubovi a kmeňovým spoločenstvám a v to, čo bolo dané Mojžišovi a Ježišovi a v to, čo bolo dané prorokom od ich Pána. Nerobíme rozdiel medzi nimi a my sme Mu oddaní“.
137. Ak by uverili v to isté, v čo ste uverili vy, tak sú správne usmernení. A ak by sa odvrátili, tak sa chcú sporiť; a Boh ťa pred nimi ochráni. On všetko počuje a všetko vie.

138. Charakteristika Bohom daná. A kto môže lepšie charakteristickú vlastnosť dodať než Boh? A my Jeho uctieваме.

139. Povedz: „Dohadujete sa s nami o Bohu? A On je pritom naším Pánom i vašim. A my máme svoje skutky a vy máte svoje skutky. A my sme Mu verní.“

140. Alebo chcete povedať, že Abrahám, Ismail, Izák, Jakub a kmeňové spoločenstvá boli židmi alebo kresťanmi? Povedz: „Viete lepšie vy, alebo Boh?“. A kto väčšiu krivdu môže páchať než ten, kto zatajuje svedectvo, ktoré má od Boha. A veru Boh nie je nepozorný voči tomu, čo konáte.

141. To bolo spoločenstvo, ktoré už pominulo; má, čo získalo a vy budete mať, čo získate. A nebudete opýtaní na to, čo konali.

142. Tí nerozumní z radov ľudí budú hovoriť: „Čo ich odvrátilo od qibly, ku ktorej sa obracali predtým?“ Povedz: „Bohu patrí východ i západ. Správne usmerní, koho chce, na cestu rovnú“,

143. Učinili sme vás stredným umierneným spoločenstvom, aby ste svedčili o ľuďoch a aby posol svedčil o vás. A učinili sme qiblu, ku ktorej si sa predtým obracal len preto, aby sme vedeli, kto bude nasledovať posla a kto sa obráti späť. I keď to bola veru veľká vec, nie však pre tých, ktorých Boh správne usmernil. A Boh by nedopustil, aby sa stratila vaša viera. Ved' Boh je voči ľuďom zľutujúci sa a milostivý.

144. Vidíme, ako obraciaš tvár svoju k nebu. Obrátíme ťa teda ku qible, s ktorou budeš spokojný. Obráť svoju tvár smerom k Posvätnej mešite. A kdekoľvek by ste boli, obracajte svoje tváre smerom k nej. A tí, ktorým bola daná Kniha, vedia, že je to pravda pochádzajúca od ich Pána. A Boh nie je nepozorný voči tomu, čo konajú.

145. I keby si prišiel k tým, ktorým bola daná Kniha s každým znamením, nenasledovali by tvoju qiblu a ani ty nebudeš nasledovať ich qiblu a nikto z nich nebude nasledovať qiblu tých druhých. A pokiaľ by si nasledoval ich túžby potom, ako sa ti dostalo poznania, patril by si veru medzi krivdiacich.

146. Tí, ktorým sme dali Knihu, ho poznajú tak dobre, ako poznajú svoje deti. A skupina z ich radov zatajuje pravdu a pritom ju pozná.

147. Je to pravda od Pána tvojho, tak nepatri k tým, ktorí pochybujú.

148. Každý má smer, ku ktorému sa obracia. Predbiehajte sa teda v konaní dobra. Kdekoľvek by ste boli, Boh vás privedie všetkých. A Boh má veru nad všetkým moc.

149. Odkiaľkoľvek by si vyšiel, obráť svoju tvár smerom k Posvätnej mešite. Je to veru pravda pochádzajúca od Pána tvojho. A Boh veru nie je nepozorný voči tomu, čo konáte.

150. Odkiaľkoľvek by si vyšiel, obráť svoju tvár smerom k Posvätnej mešite. A kdekoľvek by ste boli, obráťte svoje tváre smerom k nej, aby ľudia nemali žiadnu výhovorku, ktorú by použili proti vám, okrem tých z nich, ktorí krivdili. Neobávajte sa ich, ale Mňa sa obávajte. A aby som dovŕšil svoj dar vám daný. A azda správne usmernenie budete nasledovať.

151. Tak, ako sme vám poslali posla pochádzajúceho z vás, ktorý vám prednáša naše znamenia a očisťuje vás a učí vás Knihu a múdrosť a učí vás to, čo ste nevedeli

152. Spomínajte si na Mňa, spomeniem si na vás a buďte Mi vďační a vieru neodmietajte.

153. Vy, ktorí ste uverili, hľadajte pomoc v trpezlivosti a v modlení. Ved' Boh je s tými, ktorí sú trpezliví.

154. Nehovorte o tých, ktorí boli zabíjajúci za cestu, ktorú Boh určil, že sú mŕtvi. Ba nie, oni sú živí, avšak vy to necítite.

155. Podrobíme vás skúške tým, že vás vystavíme určitému strachu, hladu, úbytku majetkov, životov a plodov. A oznám radostnú zvesť tým, ktorí budú trpezliví,
156. Ktorí, keď by ich postihlo nešťastie, povedia: „My patríme Bohu a k Nemu sa vrátíme“.
157. Tým patrí požehnanie od ich Pána a milosť. A to sú tí správne usmernení.
158. Al Safā a Al Marwā patria k rituálom, ktoré Boh určil. Kto by konal púť k Domu alebo by konal umru, tak sa nedopustí hriechu, ak by medzi nimi chodil. A kto by dobrovoľne dobro vykonal, tak nech vie, že Boh sa vždy odvd'áčí a všetko vie.
159. Tí, ktorí zatajujú to, čo sme zoslali z jasných dôkazov a správneho usmernenia, po tom, ako sme ho objasnili ľuďom v Knihe, tých Boh preklína a tých preklínajú i tí, ktorí niekoho preklínajú,
160. Okrem tých, ktorí pokánie učinili, napravili svoje správanie a pravdu objasnili. Od tých pokánie prijmem a Ja som ten, kto pokánie prijíma a milostivý som.
161. Tí, ktorí odmietli veriť a zomreli, odmietajúc vieru, tým je určené prekliatie Božie, prekliatie anjelov a všetkých ľudí.
162. Ostanú v ňom naveky. Nebude im zmiernené trápenie a ani im nebude dožičený žiaden odklad.
163. Váš Boh je jeden jediný Boh, niet boha okrem Neho, v Jeho moci je milosť a je milostivý.
164. V stvorení nebies a zeme, v rozdielnosti noci a dňa, v lodiach, ktoré sa plavia po mori s tým, čo ľuďom pomáha, vo vode, ktorú Boh zoslal dole z neba, a tak ňou oživil zem po tom, ako bola mŕtva a rozptýlil na nej z každého druhu chodiacich tvorov a v premieňaní sa vetrov a v mračnách podriadených medzi nebom a zemou, sú znamenia ľuďom, ktorí chápu.
165. Medzi ľuďmi sú takí, ktorí si berú mimo Boha Bohu rovných, milujú ich tak, ako by mali Boha milovať. Avšak veriaci, tí Boha milujú omnoho viac. A keby videli tí, ktorí sa krivdy dopustili, keď uvidia trápenie, že všetka moc náleží Bohu a že trápenie Bohom určené je prísne.
166. Keď sa tí, ktorí boli nasledovaní, zrieknu tých, ktorí ich nasledovali a uvidia trápenie a pretrhnú sa medzi nimi väzby,
167. Povedia tí, ktorí nasledovali: „Keby sme sa len mohli vrátiť, aby sme sa ich mohli zriecť, tak ako sa oni zriekli nás!“ Takto im Boh ukáže ich skutky k ich zármutku. A z ohňa von nevyjdú.
168. Ľudia! Jedzte z toho, čo je na zemi, ako jedlo, ktoré je dovolené a dobré a nenasledujte kroky satanove. Ved' on je pre vás zjavným nepriateľom.
169. On vám káže zlo a nemravnosť a aby ste hovorili o Bohu to, čo nepoznáte.
170. Keď je im povedané: „Nasledujte to, čo Boh zoslal“, povedia: „Veru nie, budeme nasledovať to, čo sme videli, že naši otcovia nasledovali“. Aj keby ich otcovia neboli nič chápali a neboli ani správne usmernení?!
171. Príklad tých, ktorí odmietli veriť, je podobný príkladu toho, ktorý húka na to, čo nepočuje, ak, tak iba volanie a krik. Hluchí, nemá a slepí sú, a teda nič nechápu.
172. Vy, ktorí ste uverili, jedzte z dobrôt toho, čo sme vám dali a ďakujte Bohu, ak Jeho uctieвате.

173. On vám zakázal zdochliny, krv, bravčové mäso a to, nad čím bolo vyslovené meno iné než Božie. Kto by bol ale nútený, nebol by nevraživý, alebo prekračujúci mieru, ten sa hriechu nedopustí. Veď Boh je odpúšťajúci a milostivý.

174. Tí, ktorí zatajujú to, čo z Knihy Boh zoslal a vymieňajú to za lacný cieľ, tí sa nekrmia ničím iným než ohňom, ktorý privádzajú do svojich brúch, Boh k nim neprehovorí v deň zmŕtvychvstania, ani ich neočistí a dostane sa im trápenie bolestivé.

175. To sú tí, ktorí kúpili blud za správne usmernenie a trápenie za odpustenie. A akú výdrž majú voči ohňu?

176. To preto, že Boh zoslal Knihu s pravdou. A tí, ktorí sa o Knihe sporia, sú v spore ďaleko siahajúcim.

177. Úctivosť nie je v tom, aby ste obracali svoje tváre *pri modlení* k východu alebo západu, ale úctivosť je u toho, kto uveril v Boha, v Deň posledný, v anjelov, v Knihy, v prorokov, kto dával peniaze z lásky k Nemu príbuzným, sirotám, biednym, stiesneným pocestným, prosiacim o pomoc, na vykúpenie zo zajatia a kto konal modlitbu, dával zakat a u tých, ktorí plnia svoj sľub, ak niečo sľúbia a ktorí sú trpezliví v biede i nešťastí i v dobe vojny. To sú tí, ktorí boli úprimní a to sú tí bohabojní.

178. Vy, ktorí ste uverili, je vám predpísaná odplata za zabitých: slobodný za slobodného, otrok za otroka a žena za ženu. Ak by bolo niekomu niečo odpustené zo strany jeho brata, nech sa zachová chvályhodne a nech mu zaplatí s dobrým úmyslom. Je to úľava od vášho Pána a milosť. Kto by potom prekročil mieru, tomu sa dostane trápenie bolestivé.

179. V odplate je pre vás život, vy, ktorí rozum máte, azda sa vyvarujete.

180. Je vám predpísané, ak by sa k niekomu z vás dostavila smrť a zanechal by po sebe niečo dobré, nech odkáže z neho rodičom a príbuzným, a to chvályhodným spôsobom. Je to povinnosť určená bohabojným.

181. Kto by ho pozmenil po tom, ako ho počul, tak hriech spočinie na tých, ktorí ho pozmeňujú. Veď Boh všetko počuje a všetko vie.

182. Kto by sa bál, že sa poručiteľ zmýlil alebo sa dopustil hriechu, a preto učinil nápravu medzi nimi, ten sa hriechu nedopustí. A Boh je odpúšťajúci a milostivý.

183. Vy, ktorí ste uverili, bol vám predpísaný pôst tak, ako bol predpísaný tým, ktorí boli pred vami, azda sa vyvarujete.

184. Určitý počet dní je to. Kto by z vás bol chorý alebo na cestách, ten vynechané dni nahradí inými dňami. A pre tých, ktorí ho ťažko znášajú, je vykúpením jedlo pre biedneho. A kto by dobrovoľne dobro vykonal, koná dobro pre seba. A postiť sa je lepšie pre vás, keby ste to len vedeli.

185. Mesiac Ramadan je mesiac, v ktorom bol zoslaný dole Korán ako správne usmernenie ľuďom a jasné dôkazy správneho usmernenia a rozlíšenia. Kto z vás by bol svedkom príchodu tohto mesiaca, nech sa počas neho postí. A kto by bol chorý alebo na cestách, ten vynechané dni nahradí inými dňami. Boh vám chce všetko uľahčiť a nechce vám to sťažiť. A chce, aby ste dokončili stanovený počet dní a aby ste Boha velebili za to, ako vás správne usmernil a azda budete ďakovať.

186. Ak by sa ťa na Mňa tí, Mne odovzdaní, pýtali, tak som blízko. Naplňam prosbu prosiaceho, keď Ma prosí. Nech Ma teda poslúchnu a nech uveria vo Mňa, azda k tomu skutočne rozumnému dospejú.

187. Je vám dovolený počas noci v deň pôstu intímny styk s vašimi ženami. Ony sú vašim odevom a vy ste ich odevom. Boh vie, že ste zrádzali sami seba, a tak prijal od vás pokánie a prepáčil vám to. Teraz sa s nimi môžete intímne stýkať a sledujte to, čo vám Boh predpísal. A jedzte a pite, až kým nerozoznáte biely lúč od čierneho lúča na úsvite. Potom dovŕšte pôst až do noci. A nezačínajte s nimi intímny styk, pokiaľ sa oddávate Bohu v mešitách. To sú hranice Bohom určené, tak sa k nim nepribližujte. Takto Boh objasňuje Svoje znamenia ľuďom, azda sa vyvarujú.

188. I neoberajte sa navzájom o majetky medzi sebou neprávom a neponúkajte ich vládcom, aby ste tak obrali ľudí o časť ich majetkov hriechom a pritom viete.

189. Pýtajú sa ťa na nov, povedz: „Sú to časomery pre ľudí a pre púť“. A úctivosť nie je v tom, aby ste prichádzali do domov zo zadnej strany, ale úctivosť je u toho, kto sa vyvaroval. A prichádzajte do domov cez ich dvere a bojte sa Boha, azda prospejete.

190. I bojujte za cestu, ktorú Boh určil proti tým, ktorí bojujú proti vám, ale neprekračujte mieru. Veď Boh nemá rád tých, ktorí mieru prekračujú.

191. Zabite ich tam, kde by ste ich našli. A vyžeňte ich odtiaľ, odkiaľ vás oni vyhнали. A prepadnúť v skúške je horšie než zabitie. A nebojujte s nimi pri Posvätnnej mešite, až kým oni nezačnú v nej proti vám bojovať. Ak by proti vám bojovali, tak ich zabite. Taká je odplata pre tých, ktorí odmietajú veriť.

192. Ak by prestali, tak Boh je odpúšťajúci a milostivý.

193. I bojujte proti nim, aby ste v skúške neprepadli a aby bolo tým skutočným náboženstvom to, v ktorom sa uctieva len Boha. Ak by prestali, tak neprekračujte mieru, iba ak voči krivdiacim.

194. Posvätný mesiac za posvätný mesiac a pre posvätnosti platí pravidlo odplaty. Kto by prekročil mieru voči vám, tak prekročte mieru voči nemu niečím podobným tomu, čím on prekročil mieru voči vám. A bojte sa Boha a vedzte, že Boh je s tými, ktorí sú bohobojní.

195. Míňajte na cestu, ktorú Boh určil a nevrhajte sa vlastnými rukami do záhuby a čiňte dobro. Veď Boh má rád tých, ktorí dobro činia.

196. Dokončíte púť i umru určenú Bohu. Ak by ste ale boli stiesnení, tak obetujte obeť, ktorá by vám bola dostupná. A nehoľte si hlavy, pokým sa obeť nedostane na určené miesto. Kto by z vás ale bol chorý alebo by pociťoval niečo neprijemné a bolestivé na hlave, ten nedodržanie tohto príkazu odčiní pôstom, alebo milodarom, alebo obetovaním obete. Keď by ste už boli v bezpečí, tak ten, kto by si užil umru až do času púte, nech obetuje dostupnú obeť. Kto by však nenašiel, nech sa postí tri dni počas púte a sedem, keď sa vrátite; to je desať úplných. To platí pre toho, čia rodina nežije v blízkosti Posvätnnej mešity. A bojte sa Boha a vedzte, že Boh je prísny v trestaní.

197. Púť je v známych mesiacoch. Kto by sa rozhodol v nich vykonať púť, tak žiaden intímny styk a ani spurnosť a ani hádky počas púte. A akékoľvek dobro vykonáte, Boh o ňom vie. A zásobte sa, aj keď najlepšia zásoba je bohobojnosť. A bojte sa Ma vy, ktorí rozum máte.

198. Nie je pre vás hriech, ak by ste sledovali dobrodenie od Pána vášho. Keď by ste sa vrátili z Arafátu, tak spomínajte si na Boha pri Al Maš'ar Al Harám; a spomínajte si naňho tak, ako vás správne usmernil, veď vy ste predtým patrili medzi blúdiacich.

199. Potom sa vracajte odtiaľ, odkiaľ sa vracajú ľudia a proste Boha o odpustenie. Veď Boh je odpúšťajúci a milostivý.

200. Keď skončíte svoje obrady, spomínajte si na Boha tak, ako ste si predtým spomínali na vašich otcov alebo ešte viac Ho spomínajte. Niektorí ľudia hovoria: „Pane náš, daj nám v živote najnižšom“; a v živote poslednom nebudú mať žiaden podiel.
201. Niektorí ale hovoria: „Pane náš, daj nám v živote najnižšom dobro a v živote poslednom dobro a ochráň nás pred trápením ohňa“.
202. Tí budú mať podiel z toho, čo získali. A Boh je rýchly v účtovaní.
203. I spomínajte si na Boha počas dní, ktorých počet je určený. Kto by sa poponáhľal v priebehu dvoch dní, nedopustí sa hriechu a kto by sa zdržal, nedopustí sa hriechu, to platí pre toho, kto je bohabojný. A bojte sa Boha a vedzte, že k Nemu budete zhromaždení.
204. Medzi ľuďmi sú takí, u ktorých sa ti páči, čo hovoria v živote najnižšom, avšak Boh je svedkom toho, čo je v ich srdciach a že patria k najprotivnejším protivníkom,
205. A keď niektorý z nich odíde *preč*, chodí po zemi, aby na nej šíril skazu a hubil úrodu a potomstvo. Boh ale nemá rád šírenie skazy.
206. A ak by mu bolo povedané: „Boj sa Boha“, jeho pýcha ho privedie k hriechnosti. Peklo mu postačí. A je to veru zlým miestom odpočinku.
207. Medzi ľuďmi sú i takí, ktorí by obetovali i svoje duše, sledujúc Božiu spokojnosť. A Boh je zľutujúci k tým, ktorí sú Mu odovzdaní.
208. Vy, ktorí ste uverili, prijmite islam všetci a nenasledujte stopy satana. On je pre vás zjavným nepriateľom.
209. Ak by ste skĺzli potom, ako k vám prišli jasné dôkazy, vedzte, že Boh je mocný a múdrosťou oplýva.
210. Čakajú snád' už len na to, až príde Boh v tieňoch z mračien a anjeli, keď bude vec už rozhodnutá? A Bohu náležia všetky veci.
211. Spýtaj sa synov Izraela, koľko sme im dali zjavných znamení. A kto vymení Boží dar potom, ako sa mu dostal, ten nech vie, že Boh je prísny v trestaní.
212. Tým, ktorí odmietli veriť, bol skráslený život najnižší a robia si posmech z tých, ktorí uverili. Avšak tí, ktorí boli bohabojnými, budú nad nimi v deň zmŕtvychvstania. A Boh dáva, komu chce, bez toho, aby počítal.
213. Ľudia tvorili jedno spoločenstvo. A tak Boh poslal prorokov ako oznamovateľov radostnej zvesti i ako varovateľov a zoslal dole s nimi Knihu s pravdou, aby rozhodla medzi ľuďmi o tom, o čom sa sporili. A o nej sa sporili len tí, ktorým bola daná, po tom, ako im prišli jasné dôkazy, a to zo vzájomnej nevraživosti. Boh tých, ktorí uverili, svojím povolením správne usmernil k pravde, o ktorej sa sporili. A Boh správne usmerní koho chce, k ceste rovnej.
214. Mysleli ste si snád', že vojdete do záhrady rajskej bez toho, aby k vám prišlo niečo podobné tomu, čo prišlo tým, ktorí boli pred vami? Dotkla sa ich bieda a nešťastie a boli otrasení, až posol a tí, ktorí uverili spolu s ním, povedali: „Kedy príde pomoc a podpora Božia?“ Pomoc a podpora Božia je veru nablízku.
215. Pýtajú sa ťa, čo majú míňať. Povedz: „Čokoľvek by ste z dobra minuli, tak dajte rodičom, príbuzným, sirotám, biednym a stiesneným povereným. A akékoľvek dobro by ste robili, tak Boh o tom vie.“

216. Bol vám predpísaný boj, i keď sa vám protiví. Môže sa vám však protivit' niečo a pritom je v tom pre vás dobro. Môže sa vám ale aj niečo zapáčiť a pritom je v tom pre vás zlo. A Boh vie, ale vy neviete.

217. Pýtajú sa ťa na posvätný mesiac: „Je v ňom boj?“. Povedz: „Bojovať v ňom je veľká vec, ale bránenie ísť po ceste, ktorú Boh určil, odmietanie viery v Neho a bránenie vstupu do Posvätnej mešity a vyhánanie jej ľudí z nej je u Boha ešte väčšia vec“. A vystaviť skúške je ešte väčšia vec než zabitie. A neprestanú proti vám bojovať, až kým vás neodvrátia od vášho náboženstva, ak by mohli. A tí z vás, ktorí by sa odvrátili od svojho náboženstva a zomreli by ako odmietajúci vieru, tých skutky budú márne v živote najnižšom i živote poslednom. A tí budú obyvateľmi ohňa, budú v ňom naveky.

218. Tí, ktorí uverili a tí, ktorí emigrovali a usilovali sa o vec, ktorú Boh určil, tí dúfajú v Božiu milosť. A Boh je odpúšťajúci a milostivý.

219. Pýtajú sa ťa na opojné nápoje a na hazardné hry. Povedz: „V oboch spočíva veľký hriech ale i prospech pre ľudí, hriech, ktorý v nich spočíva, je však väčší než prospech z nich“. A pýtajú sa ťa, čo majú míňať, povedz: „Čo máte nazvyš“. Takto vám Boh objasňuje znamenia, azda budete premýšľať

220. O živote najnižšom i poslednom. A pýtajú sa ťa na siroty, povedz: „Starat' sa o ich majetok znamená dobro. A ak by ste s nimi nažívali, tak sú vašimi bratmi.“ Boh vie, kto skazu chce a kto nápravu. A keby Boh bol chcel, bol by vám všetko sťažil. Boh je mocný a múdrosťou oplýva.

221. Nežeňte sa so ženami, ktoré k Bohu pridružujú, pokým sa nestanú veriace. Veriaca otrokyňa je lepšia než taká, ktorá k Bohu pridružuje, i keď by sa vám páčila. A nedávajte veriace ženy za manželky tým, ktorí k Bohu pridružujú, pokým sa nestanú veriacimi. Veriaci otrok je lepší než taký, ktorý k Bohu pridružuje, i keď by sa vám páčil. Tí vyzývajú k ohňu a Boh vyzýva k záhrade rajskej a k odpusteniu na základe Svojho povolenia. I objasňuje Svoje znamenia ľuďom, azda to budú mať na pamäti.

222. Pýtajú sa ťa na menštruáciu, povedz: „Spôsobuje ublíženie, zdržte sa preto pohlavného styku so ženami po dobu menštruácie a nepribližujte sa k tomu, až kým nebudú čisté. Keď sa očistia, tak k nim pristúpte odtiaľ, odkiaľ vám to Boh prikázal. Veď Boh má rád tých, ktorí pokánia činia a má rád tých, ktorí sa očisťujú.“

223. Vaše ženy sú ako polia pre vás, prichádzajte preto na svoje pole, kedy chcete a ako chcete a učinite predtým niečo dobré jeden pre druhého. A bojte sa Boha a vedzte, že sa s Ním stretnete. A oznám radostnú zvesť veriacim.

224. Nečinite prísahu na Boha prekážkou toho, aby ste boli úctiví a bohabojní a aby ste naprávali vzťahy medzi ľuďmi. A Boh všetko počuje a všetko vie,

225. Boh vás nebude brať na zodpovednosť za vaše nechcené prísahy, ale vás bude brať na zodpovednosť za to, k čomu sa vaše srdcia rozhodli. A Boh je odpúšťajúci a má veľkú trepezlivosť.

226. Tí, ktorí prisahajú, že sa svojich žien nedotknú, nech na nich tieto vyčkajú štyri mesiace, ak by sa vrátili, tak Boh je odpúšťajúci a milostivý.

227. Ak by sa rozhodli pre rozvod, tak Boh všetko počuje a všetko vie.

228. Rozvedené ženy majú vyčkať tri cykly. A nie je im dovolené, aby zatajovali to, čo Boh stvoril v ich lonách, ak veria v Boha a v Deň posledný. A ich manželia majú väčšie právo na ich návrat, ak by chceli nápravu učiniť. A majú toľko práv, koľko je na nich povinností, podľa

dobrej zvyklosti; muži však majú o stupeň viac ako ony. A Boh je mocný a oplýva múdrosťou.

229. Rozvod je povolený dvakrát. Potom buď si ich ponecháte podľa dobrej zvyklosti, alebo ich uvoľníte z manželského zväzku s dobrým úmyslom. A nie je vám dovolené, aby ste vzali niečo z toho, čo ste im dali; jedine ak by sa obaja obávali, že nedodržia hranice Bohom určené. Ak by ste sa obávali, že nedodržia hranice Bohom určené, tak nie je pre nich hriechom to, ak by sa ona vykúpila. To sú hranice Bohom určené, tak ich neprekračujte. A kto prekročí hranice Bohom určené, to je ten, kto sa krivdy dopúšťa.

230. Ak by sa s ňou rozviedol, tak mu nebude dovolená, pokiaľ sa nevydá za iného muža. Ak by sa s ňou rozviedol, tak nie je pre nich hriechom, aby sa k sebe znova vrátili, pokiaľ by si mysleli, že budú dodržiavať hranice Bohom určené. To sú hranice Bohom určené, objasňuje ich ľuďom, ktorí vedia.

231. Ak by ste sa rozviedli so ženami a ony by dosiahli im stanovenú lehotu, tak ich podržte podľa dobrej zvyklosti, alebo ich uvoľníte podľa dobrej zvyklosti. A nedržte ich v manželstve, aby ste im uškodili a voči nim mieru prekročili. A kto by tak konal, ten krivdí svojej duši. A neberte si Božie znamenia na posmech a spomeňte si na dar Boží vám daný a na to, čo vám zoslal z Knihy a z múdrosti, aby vás tým poučil. A bojte sa Boha a vedzte, že Boh o všetkom vie.

232. Ak by ste sa rozviedli so ženami a ony by dosiahli im stanovenú lehotu, tak im nebráňte, aby sa znova vydali za svojich bývalých manželov, ak by dospeli k vzájomnej spokojnosti podľa dobrej zvyklosti. Toto poučenie je určené pre toho z vás, kto verí v Boha a v Deň posledný. To je cnostnejšie pre vás a čistejšie. A Boh vie a vy nevíete.

233. Matky majú koiť svoje deti celé dva roky; to platí pre toho, kto by chcel dovŕšiť kojenie. A ten, komu sa narodili tieto deti má povinnosť zabezpečiť im potravu a ošatenie podľa dobrej zvyklosti. Žiadnej duši nie je uložené nič iné než to, čo zvládne. Nesmie byť poškodená matka dieťaťom svojím, ale ani ten, komu sa dieťa narodilo, dieťaťom svojím. Pre dediča platí to isté. Ak by ale obaja ho chceli odstaviť od kojenia po vzájomnej dohode a porade, tak nezhršia. A ak by ste si chceli vziať dojku pre vaše deti, tak nezhršíte, pokiaľ jej odovzdáte, čo ste sľúbili podľa dobrej zvyklosti. A obávajte sa Boha a vedzte, že Boh vidí všetko, čo konáte.

234. Tí z vás, ktorí umrú a zanechajú po sebe manželky, tie nech vyčkajú štyri mesiace a desať dní. Keď dokončia im stanovenú lehotu, tak nezhršíte za to, čo urobia sami so sebou podľa dobrej zvyklosti. A Boh o tom, čo konáte, dobre vie.

235. I nezhršíte tým, ak by ste naznačili ženám možnosť sobáša alebo by ste to vo svojich dušiach skrývali. Boh vie, že ich budete spomínať, nedohovárajte sa ale s nimi tajne, jedine že by ste povedali slová dobré. A neodhodlávajte sa k uzavretiu manželského zväzku, pokiaľ neuplynie stanovená lehota. A vedzte, že Boh vie, čo je vo vašich dušiach, tak sa majte pred Ním na pozore. A vedzte, že Boh je odpúšťajúci a má veľkú trpezlivosť.

236. Nezhršíte, ak by ste sa rozviedli so ženami predtým, než by ste sa ich dotkli alebo pre ne určili povinné plnenie. A obdarujte ich, bohatý podľa svojich možností a chudobný podľa svojich možností, obdarením podľa dobrej zvyklosti. Je to povinnosť pre tých, ktorí dobro činia,

237. A ak by ste sa s nimi rozviedli ešte predtým, než by ste sa ich dotkli, pričom ste im už určili povinné plnenie, tak im dajte polovicu toho, čo ste určili, s výnimkou, ak by vám ho

odpustili alebo by ho odpustil ten, v ruke ktorého je uzavretie manželského zväzku. A odpustiť ho je bližšie k bohabojnosti. A nezabúdajte na vzájomné dobrodenie. Veď Boh vidí všetko, čo konáte.

238. Dodržiavajte modlitby, i strednú modlitbu a stojte pred Bohom poslušní.

239. Ak by ste mali strach, tak sa modlite pri chôdzi alebo za jazdy. Keď by ste už ale boli v bezpečí, tak spomínajte si na Boha tak, ako vás naučil to, čo ste predtým nevedeli.

240. Tí z vás, ktorí zomrú a zanechajú manželky, nech zanechajú odkaz pre svoje manželky obdarenie na jeden rok bez toho, aby boli povinné opustiť obydlie. Ak by ho opustili, tak nezhréšite za dobro, ktoré by urobili pre svoje duše. A Boh je mocný a múdrosťou oplýva.

241. Rozvedeným ženám náleží právo na obdarenie podľa dobrej zvyklosti. Je to povinnosť pre bohabojných.

242. Takto vám Boh objasňuje svoje znamenia, azda budete chápať.

243. A či si nevidel tých, ktorí opustili svoje príbytky - a boli ich tisíce - zo strachu pred smrťou, a tak im Boh povedal: „Zomrite“ a potom ich oživil. Veru Boh svoje dobrodenie ľuďom dáva, ale väčšina ľudí neďakuje.

244. Bojujte za cestu, ktorú Boh určil a vedzte, že Boh všetko počuje a všetko vie.

245. Kto je ten, kto poskytne Bohu dobrú pôžičku, aby mu ju viacnásobne zväčšil? A Boh berie a dáva a k Nemu bude váš návrat.

246. A či si nevidel popredných zo synov Izraela, ktorí žili po Mojžišovi, keď povedali jednému zo svojich prorokov: „Pošli nám kráľa, aby sme bojovali za cestu, ktorú Boh určil“. Povedal: „Nemyslíte si, že ak by vám bol predpísaný boj, že bojovať nebudete?“. Povedali: „A prečo by sme nebojovali za cestu, ktorú Boh určil, keďže sme boli vyhnaní z našich príbytkov a od našich synov?“. Keď im však bol boj predpísaný, odvrátili sa, okrem malého počtu z nich. A Boh dobre vie o tých, ktorí sa krivdy dopúšťajú.

247. Ich prorok im Povedal: „Boh vám poslal Táluta za kráľa“. Povedali: „Ako mu môže náležať kralovanie nad nami a pritom my máme väčšie právo na kralovanie než on a ani neoplýva hojnosťou majetkov?“. Povedal: „Boh si ho vyvolil nad vami a pridal mu hojnosť poznania a hojnosť tela.“ A Boh dáva svoje kralovstvo, komu chce. A Boh všetko obsiahol a je vševediaci.

248. Ich prorok im Povedal: „Znamením jeho kralovania bude, že k vám príde truhla, v ktorej bude pokoj pochádzajúci od vášho Pána a pozostatky toho, čo zanechala rodina Mojžišova a rodina Áronova, ktorú budú niesť anjeli. V tom je veru znamenie pre vás, ak ste veriaci“.

249. Keď Tálut vyšiel s vojakmi, povedal: „Boh vás skúške podrobí riekou. Kto sa z nej napije, ten nepatrí ku mne, a kto by z nej neochutnal, iba ak si raz dlaňou načrie, ten ku mne patrí. I napili sa z nej okrem malej skupinky z ich radov. Keď ju prekročil on i tí, ktorí s ním uverili, povedali: „Nemáme dnes síl proti Goliášovi a jeho vojakom“. Tí, ktorí si ale mysleli, že stretnú Boha, povedali: „Koľko bolo malých skupín, ktoré porazili veľké skupiny, keď to Boh povolil. A Boh je s tými, ktorí sú trpezliví“.

250. Keď sa ukázali Goliášovi a jeho vojakom, povedali: „Pane náš, zošli na nás trpezlivosť a upevni naše kroky a pomôž nám a podpor nás proti ľuďom, ktorí odmietajú veriť.“

251. I porazili ich s Božím povolením. A Dávid zabil Goliáša a Boh mu dal kralovstvo a múdrosť a naučil ho z toho, čo On chcel. A nebyť toho, že Boh odráža jedných ľudí druhými, bola by nastala skaza na zemi. Ale Boh svoje dobrodenie stvoreným dáva.

252. To sú Božie znamenia, prednášame ti ich pravdivo. A ty veru patíš medzi poslov.
253. Tých poslov sme uprednostnili jedných pred druhými. K niektorým Boh prehovoril a niektorých pozdvihol o niekoľko stupňov. A dali sme Ísovi, synovi Márie znamenia a podporili sme ho Duchom svätým. A keby Boh bol chcel, neboli by sa pobili tí, ktorí prišli po nich potom, ako k nim prišli znamenia; ale oni sa začali sporiť. Niektorí z nich uverili a niektorí odmietli veriť. A keby Boh bol chcel, neboli by sa pobili, ale Boh robí, čo chce.
254. Vy, ktorí ste uverili, míňajte z toho, čo sme vám dali predtým, než príde deň, v ktorom už nebude žiaden predaj, žiadne blízke priateľstvo a žiadne prihovorení sa. A tí, ktorí odmietli veriť, sú tí, ktorí sa krivdy dopustili.
255. Boh, niet boha okrem Neho, večne živého, večne existujúceho. Nezastihne ho driemota ani spánok. Jemu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. Ktože by sa u Neho mohol prihovoriť inak než s Jeho povolením. Pozná ich súčasnosť i budúcnosť, ale oni neobsiahnu z Jeho poznania nič, jedine to, čo by On chcel. Jeho Kursy pojíma nebesia a zem a nezaťažuje Ho ich ochrana a opatrovanie. A On je ten, nad ktorým vyššieho niet a je preveľký.
256. V náboženstve niet donútenia. Správne a rozumné od nesprávneho a nerozumného je už rozlíšené. Kto odmietne nasledovať a veriť v tágúta a uverí v Boha, ten sa uchopí pevnej rukováti, ktorá sa nikdy nerozломí. A Boh všetko počuje a všetko vie.
257. Boh je ochrancom tých, ktorí uverili, vyvádza ich z temnôt do svetla. A tí, ktorí odmietli veriť, tých ochrancom je tágut, vyvádza ich zo svetla do temnôt. Tí budú obyvateľmi ohňa, budú v ňom naveky.
258. A či si nevidel toho, ktorý sa dohadoval s Abrahámom o jeho Pánovi len preto, že mu Boh dal kráľovstvo? Keď Abrahám povedal: „Môj Pán je ten, kto oživuje a usmrcuje“. Povedal: „Ja dávam život a určujem smrť“. Abrahám povedal: „Boh privádza slnko od východu, prived' ho ty od západu.“ Zarazený ostal ten, ktorý odmietal veriť. A Boh správne neusmerňuje ľudí krivdiacich.
259. Alebo toho, kto prešiel okolo dediny, ktorá ležala v troskách a povedal: „Ako môže Boh oživiť túto po tom, ako umrela?“ A tak ho Boh usmrtil na sto rokov a potom ho vzkriesil. Povedal: „Ako dlho si pobudol?“ Povedal: „Pobudol som jeden deň alebo časť dňa.“ Povedal: „Ba nie, pobudol si sto rokov. Hľa, pozri sa na svoje jedlo a pitie, neskazili sa. A pozri sa na svojho somára! A učiníme ťa znamením pre ľudí. Pozri sa na kosti, ako ich skladáme a potom pokryjeme mäsom“. Keď mu to už bolo jasné, povedal: „Viem, že Boh má nad všetkým moc“.
260. Hľa, keď Abrahám povedal: „Pane môj, ukáž mi, ako oživuješ mŕtvych“. Povedal: „A či si ešte neuveril?“. Povedal: „Áno, ale aby sa upokojilo moje srdce“. Povedal: „Vezmi si teda štyri vtáky a pritisni ich k sebe. Potom daj na každý kopec časť z nich a zavolaj na ne, ony k tebe snažia sa prídu. A vedz, že Boh je mocný a múdrosťou oplýva“.
261. Príklad tých, ktorí míňajú svoje majetky na cestu, ktorú Boh určil, sa podobá príkladu zrnka, z ktorého vyrástlo sedem klasov, v každom klase sto zrníek. A Boh znásobí, komu chce. A Boh všetko obsiahol a je vševediaci.
262. Tí, ktorí míňajú svoje majetky na cestu, ktorú Boh určil a potom na to, čo minuli, nemajú narážky a ani neublížujú, tí budú mať svoju odmenu u Pána svojho a niet strach o nich a ani nebudú zarmútení.
263. Dobré slovo a odpustenie je lepšie než milodar nasledovaný ublížením. A Boh nikoho nepotrebuje a má veľkú trpezlivosť.

264. Vy, ktorí ste uverili, nečiňte neplatnými svoje milodary narážkami a ubližovaním ako ten, kto rozdáva zo svojho majetku kvôli obdivu ľudí a neverí v Boha a v Deň posledný. Jeho príklad je podobný príkladu hladkej skaly, na ktorej je hlina, na ktorú dopadol silný dážď a nechal ju hladkú. Nezmôže sa na nič tým, čo získal. A Boh správne neusmerní ľudí, ktorí odmietajú veriť.

265. Príklad tých, ktorí míňajú svoje majetky, sledujúc Božiu spokojnosť a posilnenie svojich duší, je podobný príkladu záhrady na vyvýšenine, na ktorú dopadol silný dážď, a tak priniesla dvojnásobnú úrodu. Ak by na ňu nedopadol silný dážď, tak aspoň jemný dáždik. A Boh vidí všetko, čo konáte.

266. Želal by si snáď niekto z vás, aby mal záhradu, v ktorej sú palmy a viniče a pod ktorou tečú rieky, má z nej zo všetkých plodov - a postihla ho staroba a má slabé potomstvo - aby ju postihol orkán, v ktorom je oheň a tak sa spálila? Takto vám Boh objasňuje znamenia, azda budete premýšľať.

267. Vy, ktorí ste uverili, míňajte z dobrých vecí, ktoré ste získali a z toho, čo sme pre vás dali vyjsť von zo zeme. A nechodte k tomu zlému a nečistému, aby ste z toho míňali a pritom vy sami by ste si to nevzali, jedine ak by ste sklopili zrak nad tým. A vedzte, že Boh nepotrebuje nikoho a Jemu vďaka patrí.

268. Satan vám sľubuje chudobu a prikazuje vám nemravnosti. A Boh vám sľubuje Svoje odpustenie a dobrodenie. A Boh všetko obsiahol a je vševediaci.

269. Dáva múdrosť, komu chce. A komu je múdrosť daná, tomu je dané veľké dobro. A poučia sa len tí, ktorí rozum majú.

270. Čokoľvek by ste minuli alebo čokoľvek by ste prisľúbili Bohu, Boh o tom vie. A krivdiaci nebudú mať nikoho, kto by sa ich zastal a pomohol im.

271. Ak prejavíte milodary, je to dobré a ak ich utajíte a dáte ich chudobným, je to pre vás lepšie. A vymaže vám vaše zlé skutky. A Boh o tom, čo konáte, dobre vie.

272. Nie je na tebe ich správne usmernenie, to Boh správne usmerní, koho chce. A čokoľvek miniete z dobra, je to pre vaše duše. A míňate len preto, aby ste sledovali Božiu tvár. A čokoľvek miniete z dobra, bude vám odplatené a pritom vám nebude ukrivdené.

273. Určené je chudobným, ktorí sú obmedzovaní za to, že nasledovali cestu, ktorú Boh určil, nemôžu cestovať po zemi, pre ich skromnosť si o nich neznalý myslí, že sú bohatí, spoznáš ich podľa ich vlastností, nepýtajú od ľudí s dotieravosťou nič. A čokoľvek miniete z dobra, Boh o tom vie.

274. Tí, ktorí rozdávať zo svojich majetkov v noci i vo dne, tajne i verejne, budú mať svoju odmenu u Pána svojho, niet o nich strach a ani nebudú zarmútení.

275. Tí, ktorí berú ribá, nevstanú inak, než ako ten, ktorého satan postihol šialenstvom. To preto, že povedali: „Veď predaj je podobný ribá“. Boh však predaj povolil, ale ribá zakázal. Ten, komu sa dostalo poučenie od jeho Pána a skoncoval s tým, tomu ostane, čo mal a rozhodnutie vo veci jeho Bohu náleží. Avšak, kto by sa k tomu vrátil, ten bude obyvateľom ohňa, bude v ňom naveky.

276. Boh postupne zmenší, čo pochádza z ribá a zúročí milodary. A Boh nemá rád toho, kto odmieta vieru a kto je hriešnikom.

277. Tí, ktorí uverili, dobré skutky konali, modlitby konali a zakat dávali, tí budú mať svoju odmenu u Pána svojho, niet o nich strach a ani nebudú zarmútení.

278. Vy, ktorí ste uverili, bojte sa Boha a zrieknite sa pozostatkov ribá, ktoré ostali, ak ste veriaci.

279. Ak by ste tak neurobili, vedzte, že sa vystavujete vojne zo strany Boha a jeho posla. Ak by ste však pokánie učinili, tak vám ostanú vaše pôvodné majetky, nebudete krivdiť a ani vám nebude ukrivdené.

280. Ak by bol niekto v tiesni, tak počkajte, až príde úľava. A ak niečo dobrovoľne odpustíte, je to lepšie pre vás, keby ste len vedeli.

281. A vyvarujte sa dňa, v ktorom bude váš návrat k Bohu. Potom každej duši bude odplatené, čo získala a nebude im ukrivdené.

282. Vy, ktorí ste uverili, ak by ste požičiavali pôžičku na čas stanovený, tak ju spíšte. A nech ju medzi vami spíše pisár spravodlivo. A nech žiadny pisár neodmietne písať tak, ako ho Boh naučil, nech píše a nech diktuje ten, na koho je záväzok a nech sa bojí Boha, Pána svojho a nech z neho nič neuberie. Ak by bol ten, na koho je záväzok, nerozumný alebo slabý, alebo by on sám nemohol diktovať, tak nech diktuje jeho zástupca spravodlivo. A dosvedčte to dvoma svedkami z radov vašich mužov. Ak by to neboli dvaja muži, tak muž a dve ženy z radov svedkov, s ktorými súhlasíte, ak by sa jedna z nich zmýlila, pripomenie to jedna z nich tej druhej. A nech svedkovia neodmietnu, pokiaľ by boli vyzvaní. A nech vás neunúva napísať ho, nech by šlo o malý alebo veľký, s určením času splatnosti. To je spravodlivejšie u Boha a istejšie svedectvo a bližšie k tomu, aby ste nezapochybovali. Jedine ak by šlo o priamy obchod, ktorý vediete medzi sebou, tak nie je pre vás hriech, ak by ste ho nespísali. A ak by ste medzi sebou uzatvárali obchod, dosvedčte to. A nesmie byť poškodený pisateľ a ani svedok. A ak by ste tak urobili, bude to spurnosť z vašej strany. A bojte sa Boha. A Boh vás učí. A Boh o všetkom vie.

283. Ak by ste boli na cestách a nenašli by ste pisára, tak prevezmite záloh. A pokiaľ by jedni voči druhým prejavili dôveru, nech ten, voči komu bola dôvera prejavená, vráti to, čo mu bolo zverené a nech sa bojí Boha, Pána svojho. A nezatajujte svedectvo, a kto by ho zatajil, tak toho srdce je hriešne. A Boh o tom, čo konáte, všetko vie.

284. Bohu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. A nech by ste prejavili, čo je vo vašich dušiach alebo to skryli, Boh vám to zúčtuje, odpustí, komu chce a podrobí trápeniu, koho chce. A Boh má veru nad všetkým moc.

285. Posol uveril v to, čo mu bolo zoslané od svojho Pána i veriaci, všetci uverili v Boha, v Jeho anjelov, v Jeho Knihy a v Jeho poslov, nerobíme rozdiely medzi nikým z Jeho poslov. A povedali: „Počuli sme a poslúchli, o tvoje odpustenie prosíme, Pane náš, a k tebe speje koniec“.

286. Boh neukladá žiadnej duši nič iné, než to, čo zvládne. Bude mať, čo získala a bude zaťažovaná tým, čoho sa dopustila. „Pane náš, neber nás na zodpovednosť, ak by sme zabudli alebo sa zmýlili. Pane náš nezaťažuj nás ťažkými úkonmi, tak ako si nimi zaťažil tých, ktorí boli pred nami. Pane náš a neukladaj nám to, na čo sily nemáme, prepáč nám, odpusti nám a zmiluj sa nad nami. Ty si naším ochrancom, tak nám pomôž a podpor nás proti ľuďom odmietajúcim vieru“.

KAPITOLA

TRETIA

Ál Imrán

(Rodina Imránová)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Mím
2. Boh, niet boha okrem Neho, večne živého, večne existujúceho.
3. Zoslal ti Knihu s pravdou, potvrdzujúcu to, čo je prítomné. A zoslal Tóru a Evanjelium
4. Predtým, ako správne usmernenie pre ľudí, a zoslal Al Furqan. Tí, ktorí odmietli veriť v Božie znamenia, tým sa dostane trápenie prísne. A Boh je mocný a pomsta je v Jeho moci.
5. Boh, pred ním sa nič neskryje na zemi a ani v nebi.
6. On vám dáva podobu v materniciach, akú chce. Niet boha okrem Neho, mocného a oplývajúceho múdrosťou.
7. On je ten, kto zoslal na teba Knihu. Sú v nej znamenia jednoznačné, ktoré tvoria základ Knihy, ale aj iné mnohoznačné. Tí, srdcia ktorých sa odchyľili, nasledujú z nej tie mnohoznačné, sledujúc tým vystavenie ľudí skúške a sledujúc aj jej výklad. A nik nepozná jej výklad okrem Boha, a tí, ktorí majú hlboké poznanie, tí hovoria: „Uverili sme v ňu, celá je od nášho Pána“. A poučia sa len tí, ktorí rozum majú.
8. Pane náš: „Nenechaj naše srdcia odchyliť sa po tom, ako si nás správne usmernil a daj nám milosť pochádzajúcu od Teba. Veď Ty si nekonečne štedrý.“
9. Pane náš: „Ty zozbieraš ľudí ku dňu, o ktorom niet pochýb“. A Boh stretnutie neporuší.
10. Tým, ktorí odmietli veriť, tým nepomôžu ich majetky a ani ich deti pred Bohom v ničom. A tí budú palivom ohňa.
11. Podobne, ako to bolo zvykom v rodine Faraóna a u tých, ktorí boli pred nimi, za lož označili naše znamenia, a tak ich Boh za ich hriechy vzal. A Boh je prísny v trestaní.
12. Povedz tým, ktorí odmietli veriť: „Budete premožení a zhromaždení do pekla.“ A je to veru zlé miesto odpočinku.
13. Bolo pre vás znamenie v dvoch skupinách, ktoré sa stretli. Prvá skupina bojovala za cestu, ktorú Boh určil a druhá skupina odmietajúca vieru. Videli ich na vlastné oči dvojnásobne. A Boh podporí svojou pomocou a podporou, koho chce. V tom je veru ponaučenie pre tých, ktorí zrak majú.
14. Ľuďom bola skráslená láska k túžbam: k ženám, deťom, nakopeným hromadám zlata a striebra, ušľachtilým koňom, k dobytkom a siatinám. To sú úžitky života najnižšieho, ale Boh, u Neho je ten dobrý návrat.

15. Povedz: „Mám vám hovoriť o niečom lepšom než to? Tí, ktorí boli bohobojní, majú u Pána svojho záhrady, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú naveky, a majú očistené družky a spokojnosť pochádzajúcu od Boha“. A Boh dobre vidí tých, ktorí sú Mu odovzdaní,
16. Tí, ktorí hovoria: „Pane náš, my sme uverili, tak nám odpusti naše hriechy a ochráň nás pred trápením ohňa“,
17. Tí, ktorí sú trpezliví, pravdovravní, poslušní, mŕňajúci zo svojich majetkov a prosiaci o odpustenie na sklonku noci.
18. Boh dosvedčil, že niet boha okrem Neho a dosvedčili to i anjeli a tí, ktorým bolo dané poznanie, On udržuje spravodlivosť. Niet boha okrem Neho, mocného, oplývajúceho múdrosťou.
19. Jediné náboženstvo u Boha je islam. A začali sa sporiť tí, ktorým bola daná Kniha, až potom, ako sa im dostalo poznanie, sporiť sa len zo vzájomnej nevraživosti. A kto odmietne veriť v Božie znamenia, tak Boh je rýchly v účtovaní.
20. Ak by sa s tebou dohadovali, povedz: „Obrátil som svoju tvár k Bohu i tí, ktorí ma nasledovali“. A povedz tým, ktorým bola daná Kniha i neznalým: „Oddali ste sa Bohu?“ Ak sa Bohu oddali, tak sú správne usmernení a ak sa odvrátili, tak je na tebe len oznámiť to, čo ti bolo zverené. A Boh dobre vidí tých, ktorí sú mu odovzdaní.
21. Tí, ktorí odmietajú veriť v Božie znamenia a zabíjajú prorokov neprávom a zabíjajú tých z radov ľudí, ktorí kážu spravodlivosť, tým oznám radostnú zvesť o trápení bolestivom.
22. To sú tí, ktorých skutky budú márne v živote najnižšom i v živote poslednom. A nebudú mať nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.
23. A či si nevidel tých, ktorým bol daný podiel z Knihy, ako sú vyzvaní ku Knihe Božej, aby medzi nimi rozhodla, avšak potom sa skupina z nich odvracia, odmietajúc.
24. To preto, že povedali: „Nedotkne sa nás oheň, iba ak len na niekoľko dní“. A namyslenosťou ich naplnilo z ich náboženstva to, čo si vymýšľali.
25. Ako to s nimi bude, keď ich zozbierame ku dňu, o ktorom niet pochýb a každej duši bude odplatené, čo získala. A nebude im ukrivdené.
26. Povedz: „Bože, vlastník všetkého, čo sa vlastní, dávaš to, čo vlastníš, komu chceš a odnímeš vlastníctvo, komu chceš, dávaš moc, komu chceš a ponížiš, koho chceš. V Tvojej ruke je dobro. A Ty máš moc nad všetkým“,
27. „Dáš noci vojsť do dňa a dáš dňu vojsť do noci. A dáš vyjsť živému z mŕtveho a dáš vyjsť mŕtvemu zo živého. A dávaš tomu, komu chceš, bez počítania“.
28. Nech si veriaci neberú tých, ktorí odmietajú veriť, za dôverníkov mimo veriacich. A kto by tak robil, ten k Bohu nepatrí. Iba ak by ste tak robili z obavy pred nimi. A Boh vás varuje Sám pred Sebou. A k Bohu speje koniec všetkého.
29. Povedz: „Či už skryjete, čo je vo vašich hrudiach, alebo to prejavíte, Boh o tom vie“; a vie, čo je v nebesiach a čo je na zemi. A Boh má nad všetkým moc.
30. V deň, keď každá duša nájde prítomné dobro, ktoré vykonala; a o zle, ktoré vykonala, bude si priať, aby bol medzi ňou a ním čas ďaleký. A Boh vás varuje Sám pred Sebou. A Boh je zľutujúci k tým, ktorí sú mu odovzdaní.
31. Povedz: „Ak máte radi Boha, tak ma nasledujte, Boh vás bude mať rád a odpustí vám vaše hriechy“. A Boh je odpúšťajúci a milostivý.

32. Povedz: „Poslúchajte Boha a Jeho posla“. Ak by sa odvrátili, tak Boh nemá rád tých, ktorí odmietajú veriť.
33. Boh si vyvolil Adama a Noema a rodinu Abrahámovu a rodinu Imránovu spomedzi ľudí,
34. Potomstvo pochádzajúce jedno z druhého. A Boh všetko počuje a všetko vie.
35. Hľa, keď Imránova žena povedala: „Pane môj, Tebe som prisľúbila, čo je v mojom lone, aby bolo zasvätené Tvojim službám. Prijmi to odo mňa, veď Ty všetko počuješ a všetko vieš.“
36. Keď ju porodila, povedala: „Pane môj, porodila som dieťaťko ženského pohlavia“. A Boh lepšie vie, čo porodila. „Dieťaťko mužského pohlavia nie je ako dieťaťko ženského pohlavia a nazvala som ju Marjam. A dávam ju pod Tvoju ochranu i jej potomstvo pred satanom vyvrhnutým“.
37. Jej Pán ju prijal dobrým prijatím a dal jej vyrásť rastom dobrým a zveril ju Zachariášovi. Vždy, keď k nej Zachariáš vošiel do mihrábu, našiel u nej potravu. Povedal: „Mária, odkiaľ to máš?!“ Povedala: „Je to od Boha. Boh dáva tomu, komu chce, bez počítania“.
38. Tam Zachariáš poprosil Pána svojho. Povedal: „Pane môj, daj mi z moci Tvojej potomstvo dobré. Ty veru prosby vypočuješ“.
39. I zavolali naňho anjeli, keď stál a modlil sa v mihrábe: „Boh ti odkazuje radostnú zvesť o Jánovi, ktorý uverí v slovo od Boha pochádzajúce a bude pánom, odriekajúcim sa a prorokom patriacim medzi zbožných.“
40. Povedal: „Pane môj, ako by som mohol mať syna, veď som už starý a moja žena je neplodná?“ Povedal: „Tak, Boh vykoná, čo chce“.
41. Povedal: „Pane môj, učiň mi znamenie“. Povedal: „Tvojím znamením bude, že neprehovoriš s ľuďmi tri dni inak než posunkami. A spomínaj si na Pána svojho veľa a svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, rob tak večer i ráno“.
42. Hľa, anjeli povedali: „Mária! Boh si ťa vyvolil a očistil a vyvolil si ťa spomedzi žien tvorstva“,
43. „Mária, buď Pánovi svojmu poslušná a klaňaj sa do polohy sužúdu a klaňaj sa do polohy rukú s tými, ktorí sa do polohy rukú klaňajú“.
44. Toto je zo správ toho, čo nie je známe, ktoré ti zvestujeme. Nebol si u nich, keď vrhali svoje perá, kto z nich sa ujme Márie a nebol si u nich, keď sa sporili.
45. Hľa, keď anjeli povedali: „Mária, Boh ti odkazuje radostnú zvesť o slove od Neho, jeho meno bude Mesiáš Ísa syn Márie, bude mať vysoké postavenie v živote najnižšom i v živote poslednom a bude medzi priblíženými“,
46. „I prehovorí k ľuďom z detského lôžka i ako muž stredného veku. A bude patriť medzi zbožných“.
47. Povedala: „Pane môj, ako môžem mať dieťa a nedotkol sa ma človek?“ Povedal: „Tak, Boh stvorí, čo chce. Keď rozhodne o nejakej veci, tak jej len povie: „Bud“ a je“.
48. „A naučí ho Al Kitáb a múdrosť a Tóru a Evanjelium“,
49. „A učíní ho poslom k synom Izraela: Prišiel som k vám so znamením od Pána vášho, že vytvorím vám z hliny podobu vtáka, vdýchnem doň a stane sa vtákom s Božím povolením a

vyliečim slepých a malomocných a oživím mŕtvych s Božím povolením a oznámim vám, čo jete a čo odkladáte vo vašich domoch. V tom je veru znamenie pre vás, ak veríte“,

50. „A prišiel som potvrdzujúc to, čo mám v rukách svojich z Tóry a aby som vám povolil niečo z toho, čo vám bolo zakázané. A prišiel som k vám so znamením od Pána vášho. Tak sa bojte Boha a poslúchnite ma“,

51. „Boh je mojím Pánom i vašim Pánom, tak Ho uctievať. To je veru cesta rovná“.

52. Keď ale Ísa pocítil u nich odmietanie, povedal: „Kto budú tí, ktorí mi pomôžu a podporia ma vo výzve k Bohu?“ Učenci povedali: „My pomôžeme vo výzve k Bohu, uverili sme v Boha a buď svedkom toho, že sme muslimovia“.

53. „Pane náš, uverili sme v to, čo si zoslal dole a nasledovali sme posla. Zapíš nás teda medzi svedkov“.

54. I strojili úklady, i Boh nástrahy nastražil. A Boh je ten najlepší, kto niečo nastraží.

55. Keď Boh povedal: „Ísa! Vezmem ťa a vyzdvihnem k Sebe a očistím ťa od tých, ktorí odmietli veriť a učiním tých, ktorí ťa nasledovali, nad tými, ktorí odmietli veriť, až do dňa zmŕtvychvstania. Potom bude váš návrat ku Mne, kedy rozhodnem medzi vami o tom, o čom ste sa sporili.“

56. „Tých, ktorí odmietli veriť, podrobím trápeniu prísnemu v živote najnižšom i v živote poslednom. A nebudú mať nikoho, kto by im pomohol a podporil ich“,

57. „A tých, ktorí uverili a dobré skutky konali, tých odmení náležitými odmenami. A Boh nemá rád krivdiacich“.

58. Toto ti prednášame zo znamení a múdreho pripomenutia.

59. Ísov príklad u Boha je podobný príkladu Adama. Stvoril ho zo zeme a potom jej povedal: „Bud“ a ona je.

60. Je to pravda od Pána tvojho, tak nepatri k tým, ktorí pochybujú.

61. Kto by sa s tebou o ňom sporil po tom, ako sa ti dostalo poznania, tak povedz: „Podťe, vyzveme našich synov i vašich synov a naše ženy i vaše ženy a naše duše i vaše duše a potom sa obrátíme s našimi výzvami na Boha a budeme prosiť, aby Božie prekliatie dopadlo na luhárov“.

62. To je veru príbeh pravdivý. A niet boha okrem Boha. A Boh, On je veru ten mocný, ktorý múdrosťou oplýva.

63. Ak by sa odvrátili, tak Boh dobre vie o tých, ktorí skazu šíria.

64. Povedz: „Ľudia Knihy, podťe k spravodlivému slovu medzi nami a vami, že nebudeme uctievať iné ako Boha a že nebudeme k Nemu nič pridružovať a že nik z nás si nebude z ostatných činiť pánov popri Bohu.“ Ak by sa odvrátili, povedzte: „Budťe svedkami, že sme muslimovia.“

65. Ľudia Knihy! Prečo sa sporíte ohľadne Abraháma a pritom Tóra a Evanjelium boli zoslané až po ňom. A či nechápete?

66. Hľa, sporili ste sa ohľadom toho, o čom máte poznanie. Prečo sa ale sporíte o tom, o čom poznanie nemáte? A Boh vie, a vy neviete.

67. Abrahám nikdy nebol židom a ani kresťanom, ale bol Bohu verný, bol muslimom a nepatri medzi tých, ktorí k Bohu pridružovali.

68. Ľudia, ktorí si najviac zaslúžia Abraháma, sú tí, ktorí ho nasledovali a tento prorok a tí, ktorí uverili. A Boh pomôže a podporí veriacich.
69. Skupina z radov Ľudí Knihy si priała, aby vás mohla do bludu uviesť. Do bludu však vedú svoje duše, len to necítia.
70. Ľudia Knihy! Prečo odmietate veriť v Božie znamenia a pritom svedčíte?!
71. Ľudia Knihy! Prečo miešate pravdu s nepravdou a zatajujete pravdu a pritom viete?
72. I povedala skupina z radov Ľudí Knihy: „Uverte na začiatku dňa v to, čo bolo zoslané tým, ktorí uverili a odmietnite v to veriť na jeho konci, azda sa vrátia späť“,
73. „A neverte nikomu, jedine tým, ktorí nasledujú náboženstvo, ktoré vy nasledujete“. Povedz: „Správne usmernenie je usmernenie Božie“. „Aby nebolo dané niekomu niečo podobné tomu, čo bolo dané vám, alebo aby sa s vami nesporili u vášho Pána“. Povedz: „Dobrodienie je v ruke Božej, dáva ho, komu chce“. A Boh všetko obsiahol a je vševediaci.
74. Vyberá pre Svoju milosť, koho chce. A Bohu náleží vďaka za dobrodenie obrovské.
75. Medzi Ľuďmi Knihy sú takí, ktorí, ak im zveríš hromadu peňazí, vrátia ti ich. A sú medzi nimi i takí, ktorí, ak im zveríš jeden dinár, nevrátia ti ho, pokiaľ nebudeš nad nimi stáť; to preto, že povedali: „Kvôli neznalým niet voči nám príčiny na potrestanie“. A Hovorí o Bohu ľži a pritom vedia.
76. Áno, veru ten, kto splnil svoj sľub a vyvaroval sa, ten nech vie, že Boh má rád bohabojných.
77. Tí, ktorí vymieňajú sľub daný Bohu a svoje prisahy za lacný cieľ, tí v živote poslednom nebudú mať podiel, Boh k nim neprehovorí, nepozrie sa na nich v deň zmŕtvychvstania, neočistí ich a dostane sa im trápenie bolestivé.
78. Veru medzi nimi je skupina, ktorá prekrúca svojimi jazykmi obsah Knihy, aby ste si mysleli, že je to z Knihy, avšak ono to z Knihy nie je. A hovoria: „Je to od Boha“ a pritom to od Boha nie je. A hovoria o Bohu ľži a pritom vedia.
79. Neprislušča žiadnemu človeku, ktorému by Boh dal Knihu, múdrosť a proroctvo, aby potom ľudom povedal: „Mimo Boha, buďte mne odovzdaní“, ale aby im povedal: „Buďte silno zbožnými, pretože učíte Knihu a pretože ju študujete.“
80. Neprikazuje vám, aby ste si vzali za Pánov anjelov a prorokov. Myslíte si, že by vám prikázal, aby ste odmietali vieru po tom, ako ste sa stali muslimami?!
81. Boh prijal záväzok od prorokov: „Čokoľvek by som vám dal z Knihy a múdrosti a potom by prišiel k vám posol, ktorý by potvrdzoval to, čo máte, tak v neho uveríte a pomôžete mu a podporíte ho.“ Povedal: „Uznávate a zaväzujete sa k tomu predom Mnou?“ Povedali: „Uznávame“, povedal: „Buďte svedkami toho a Ja som spolu s vami svedkom toho“.
82. Kto by sa potom odvrátil, to je ten spurný.
83. A či iné náboženstvo než Bohom určené by chceli? Jemu sa *pritom* oddal *každý*, kto je v nebesiach a na zemi, *či už* dobrovoľne, alebo nedobrovoľne. A k Nemu bude ich návrat.
84. Povedz: „Uverili sme v Boha a v to, čo nám bolo zoslané, v to, čo bolo zoslané Abrahámovi, Ismailovi, Izákovi, Jakubovi a kmeňovým spoločnostiam a v to, čo bolo dané Mojžišovi, Ísovi a prorokom od ich Pána; nerobíme rozdiely medzi nikým z nich a my sme Mu oddaní“.

85. Ktokoľvek by chcel iné náboženstvo než islam, nebude od neho prijaté a bude v živote poslednom patriť medzi tých, ktorí prehrali.
86. Ako si môže niekto myslieť, že Boh správne usmerní ľudí, ktorí odmietli vieru potom, ako už boli veriaci a dosvedčili, že posol je pravdivý, a potom, ako prišli k nim jasné dôkazy? Boh správne neusmerní ľudí krivdiacich.
87. Tých odplata bude, že na nich spočinie prekliatie Božie, anjelov i všetkých ľudí.
88. Naveky v ňom ostanú, nebude im zmiernené trápenie a ani im nebude dožičený žiaden odklad.
89. Avšak k tým, ktorí pokánie potom učinili a napravili, čo konali, Boh je odpúšťajúci a milostivý.
90. Tí, ktorí odmietli vieru po tom, ako už boli veriaci a svoje odmietnutie viery ešte vystupňovali, od tých nebude prijaté ich pokánie. To sú tí, ktorí zblúdili.
91. Tí, ktorí odmietli veriť a zomreli ako odmietajúci vieru, od žiadneho z nich nebude prijatá ani celá Zem zlatom naplnená, pokiaľ by sa chcel ním vykúpiť. Tým sa dostane trápenie bolestivé a nebudú mať nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.
92. Nezískate úctivosť, pokiaľ nebudete rozdávať z toho, čo máte radi. A čokoľvek rozdáte, Boh o tom vie.
93. Všetka potrava bola dovolená synom Izraela, okrem toho, čo Izrael zakázal sám sebe ešte predtým, než bola zoslaná Tóra. Povedz: „Prineste Tóru a predneste ju, ak ste pravdovravní“.
94. Kto by si vymýšľal o Bohu lži ešte aj potom, tak to sú tí krivdiaci.
95. Povedz: „Boh pravdu hovorí, tak nasledujte cestu Abrahámovu, ktorý bol Bohu verný a nepatril medzi tých, ktorí k Bohu pridružovali.“
96. Prvý Dom, ktorý bol pre ľudí založený, je ten, ktorý je v Bekke, požehnaný je a správnym usmernením pre tvorstvo je.
97. Sú v ňom jasné znamenia, miesto Abrahámovu; a kto doň vstúpi, ten je v bezpečí. A Boh má voči ľuďom právo žiadať, aby putovali k Domu, voči tomu z nich, kto by mal možnosť na cestu k nemu. A kto by odmietol veriť, tak Boh nepotrebuje nikoho zo stvorených.
98. Povedz: „Ľudia Knihy! Prečo odmietate veriť v Božie znamenia a pritom Boh je svedkom toho, čo konáte?“
99. Povedz: „Ľudia Knihy! Prečo bránite tým, ktorí uverili, ísť po ceste, ktorú Boh určil? Chcete, aby sa stala krivou a pritom ste svedkami.“ A Boh veru nie je nepozorný voči tomu, čo konáte.
100. Vy, ktorí ste uverili, ak by ste poslúchli skupinu z radov tých, ktorým bola daná Kniha, vrátia vás po tom, ako ste uverili, späť k odmietaniu viery.
101. Ako by ste mohli odmietat vieru, keď sú vám prednášané Božie znamenia a Jeho posol je *prítomný* medzi vami! A kto sám seba uchráni držaním sa Boha, ten je správne usmernený na cestu rovnú.
102. Vy, ktorí ste uverili, bojte sa Boha s bázňou, aká mu náleží a neumierajte bez toho, aby ste boli muslimovia.
103. A uchráňte sami seba držaním sa povrazu Božieho a nerozdeľujte sa; a spomeňte si na dar Boží vám daný, keď ste boli nepriateľmi a On spojil vaše srdcia, a tak ste sa stali vďaka

Jeho daru bratmi. A boli ste na okraji priepasti ohňa, ale On vás pred ňou zachránil. Takto vám Boh objasňuje svoje znamenia, azda správne usmernenie budete nasledovať.

104. A nech je vo vašich radoch spoločenstvo, členovia ktorého vyzývajú k dobru a prikazujú chvályhodné veci a správanie a zakazujú odsúdeniahodné veci a správanie. To sú tí, ktorí prospeli.

105. A nebuďte ako tí, ktorí sa rozdelili a nezhodli sa po tom, ako k nim prišli jasné dôkazy. Tým sa dostane trápenie obrovské,

106. V deň, keď sa niektoré tváre stanú biele a niektoré tváre sčernejú. Tí, ktorých tváre sčernejú: „Odmietli ste vieru po tom, ako ste už boli veriaci! Okúste teda trápenie za to, že ste veriť odmietali.“

107. Ale tí, ktorých tváre sa stanú bielymi, tí budú v Božej milosti. Budú v nej naveky.

108. To sú Božie znamenia, prednášame ti ich v pravde. A Boh nechce krivdu pre stvorených.

109. Bohu patrí to, čo je v nebesiach i čo je na zemi. A Bohu náležia všetky veci.

110. Stali ste sa najlepším spoločenstvom, aké kedy bolo pre ľudí vytvorené; prikazujete chvályhodné veci a správania a zakazujete odsúdeniahodné veci a správania a veríte v Boha. A keby Ľudia Knihy uverili, bolo by to pre nich lepšie. Sú medzi nimi veriaci, avšak väčšina z nich je spurná.

111. Neuškodia vám, iba ak ublížia. A ak by proti vám bojovali, tak pred vami zutekajú a potom im pomoc a podpora nebude daná.

112. Je na nich uvrhnuté poníženie, kdekoľvek by boli, nie však, ak by sa držali povrazu Bohom daného a povrazu ľuďmi daného. A boli sprevádzaní hnevom od Boha a bola na nich uvrhnutá pretváрка. To preto, že odmietali veriť v znamenia Božie a zabíjali prorokov neprávom. To všetko za to, že boli neposlušní a že mieru prekračovali.

113. Nie sú všetci rovnakí. Medzi Ľuďmi Knihy je spoločenstvo rovné. Prednášajú Božie znamenia počas noci a pritom sa v polohe sužúdu klaňajú.

114. Veria v Boha a v Deň posledný, prikazujú chvályhodné veci a správania a zakazujú odsúdeniahodné veci a správania a usilujú sa o dobré činy. Tí patria medzi zbožných.

115. Čokoľvek dobré by urobili, nič z toho im nebude odmietnuté. Boh dobre vie o bohabojných.

116. Tým, ktorí odmietli veriť, nepomôžu ich majetky a ani ich deti pred Bohom v ničom. Tí budú obyvateľmi ohňa, budú v ňom naveky.

117. Príklad toho, čo v tomto živote najnižšom rozdávať, sa podobá príkladu ľadového vetra, ktorý zasiahol úrodu ľudí, ktorí ukrivdili sami svojim dušiam a zničil ju. Boh im neukrivdil, ale sami svojim dušiam krivdili.

118. Vy, ktorí ste uverili, neberte si za blízkych dôverníkov nikoho mimo vás, pretože tí nevynechajú žiadnu príležitosť, aby vás skazili. Želajú si, aby ste sa dostali do ťažkosti. Nenávisť sa zračí z ich úst a to, čo ich hrude skrývajú, je ešte väčšie. Objasnili sme vám znamenia, ak ste chápvajú.

119. Hľa, vy ich máte radi, ale oni vás radi nemajú, a vy veríte v celú Knihu. A keď vás stretnú, povedia: „Uverili sme“, ale keď ostanú osamote, hryzú si prsty od zlosti voči vám. Povedz: „Umrite na svoju zlosť! Veď Boh dobre vie, čo je v hrudiach skryté“.

120. Ak sa vás dotkne dobro, zarmúti ich to a ak vás postihne zlo, radujú sa z toho. Ak budete trpezliví a bohabojní, neuškodí vám ich úklady v ničom. Veď Boh obklopuje to, čo konajú.
121. I v ranných hodinách si odišiel od svojej rodiny, aby si veriacich rozostavil na stanovištiach k boju. A Boh všetko počuje a všetko vie.
122. Dve skupiny z vašich radov takmer zlyhali, ale Boh bol ich ochrancom. A na Boha nech sa spoľahnú veriaci.
123. Boh vám pomohol a podporil vás v Bedre, keď ste boli slabí. Preto sa bojte Boha, azda budete ďakovať.
124. Keď si hovoril veriacim: „Nebude vám stačiť, ak vás Boh posilní tromi tisícami anjelov zoslaných?“
125. Veru áno, ak budete trpezliví a bohabojní a náhle by sa na vás valili, Boh vás posilní piatimi tisícami anjelov s označením.
126. Boh ho učinil ako radostnú správu pre vás a aby sa tým upokojili vaše srdcia. A víťazstvo pochádza len od Boha mocného a múdrosťou oplývajúceho.
127. Aby uťal týmto časť z tých, ktorí odmietli veriť alebo ich vystavil poníženiu, a tak sa obrátia späť sklamaní.
128. Nenáleží ti vo veci nič. Buď od nich prijme pokánenie, alebo ich trápeniu podrobí, pretože boli krivdiaci.
129. Bohu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. Odpustí, komu chce a podrobí trápeniu, koho chce. A Boh je odpúšťajúci a milostivý.
130. Vy, ktorí ste uverili! Neberte ribá znásobenú niekoľkonásobne. A bojte sa Boha, azda prospejete.
131. A vyvarujte sa ohňa, ktorý je pripravený pre tých, ktorí odmietajú veriť.
132. A poslúchajte Boha a posla, azda vám bude milosť daná.
133. A ponáhľajte sa k získaniu odpustenia od vášho Pána a k získaniu záhrady rajskej, ktorej šírka sa rovná nebesiam a zemi. Pripravená je pre tých, ktorí sa vyvarujú,
134. Ktorí mŕňajú v blahobyte i v biede a potláčajú svoj hnev a prepačujú ľuďom. A Boh má rád tých, ktorí dobro činia,
135. A ktorí ak by sa dopustili nemravnosti alebo by ukrivdili svojim dušiam, spomenuli by si na Boha a poprosili o odpustenie svojich hriechov. A kto iný než Boh hriechy odpúšťa. A vedome by netrvali na tom, čo robili a pritom vedia.
136. Odmenou tých bude odpustenie od ich Pána a záhrady, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú naveky. A je to veru výborná odmena pre tých, ktorí konajú.
137. Pred vami už plynuli určité zákonitosti. Kráčajte teda po zemi a pozrite sa, aký bol koniec tých, ktorí za lož označili.
138. Toto je objasnenie pre ľudí a správne usmernenie a poučenie pre bohabojných.
139. Nestrácajte odvahu a silu a nesmúťte, veď vy ste na vyššej pozícii, keď ste veriaci.
140. Ak vás postihli rany, tak podobné rany postihli i tých druhých ľudí. A spomienku na tieto dni necháme kolovať medzi ľuďmi aj preto, aby Boh spoznal tých, ktorí uverili a aby si vybral z vás svedkov. A Boh nemá rád krivdiacich.
141. A aby Boh očistil tých, ktorí uverili a postupne zničil tých, ktorí odmietli veriť.

142. A či ste si mysleli, že vojdete do záhrady rajskej a Boh pritom ešte nespoznal tých z vás, ktorí sa snažili a nespoznal ešte ani tých, ktorí trpezlivými boli.
143. I želali ste si smrť ešte pred tým, než ste ju stretli. Teraz ste ju uvideli medzitým, ako ste sa pozerali.
144. Muhammad je len posol, pred ktorým boli poslovia. Ak by zomrel alebo bol zabitý, tak sa obrátite späť?! Kto by sa obrátil späť, ten Bohu neuškodí v ničom. A Boh odmenu dá vd'ačným.
145. Žiadnej duši nenáleží, aby zomrela bez Božieho povolenia v inej než v stanovenej dobe. A kto by chcel odmenu v živote najnižšom, dáme mu z nej a kto by chcel odmenu v živote poslednom, dáme mu z nej. A náležite odmeníme vd'ačných.
146. Koľko bolo prorokov, na strane ktorých bojovalo veľa zbožných, ktorí neochabli z toho, čo ich postihlo za to, že kráčali po ceste, ktorú Boh určil a nezoslabli a nevzdávali sa. A Boh má rád trpezlivých.
147. A nič iné nehovorili, iba to, že povedali: „Pane náš, odpusti nám naše hriechy a nestriednosť v našej veci, upevni naše kroky a pomôž nám a podpor nás proti ľuďom, ktorí odmietajú veriť.“
148. A tak im Boh dal odmenu v živote najnižšom a najlepšiu z odmien v živote poslednom. A Boh má rád tých, ktorí dobro činia.
149. Vy, ktorí ste uverili, ak poslúchnete tých, ktorí odmietli veriť, navrátia vás späť k neviere a obrátite sa späť so stratou.
150. To Boh je vašim ochrancom a On je tým najlepším, kto pomôže a podporí.
151. Vrhne do srdca tých, ktorí odmietli veriť, hrôzu za to, že pridružili k Bohu to, o čom nezoslal žiaden dôkaz. Ich útočiskom bude oheň. A zlé je veru obydlie krivdiacich.
152. Boh voči vám dodržal svoj sľub, keď ste ich s Jeho povolením pobili, až dotedy, kým ste nezlyhali a nezačali ste sa o veci hádať a prestali ste poslúchať po tom, ako vám ukázal to, čo ste mali radi. Niektorí z vás chceli život najnižší a niektorí z vás chceli život posledný. Potom vás od nich odvrátil, aby vás skúške podrobil. A už vám to prepáčil. Boh svoje dobrodenie veriacim dáva.
153. Vtedy sa tak stalo, keď ste utekali a nevšíмали ste si nikoho a posol vás volal z tyla. A tak na vás zoslal starosti väčšie než starosti, v ktorých ste boli, aby ste nesmútili nad tým, čo vám uniklo a čo vás postihlo. Boh dobre vie o tom, čo konáte.
154. Potom na vás zoslal po starostiach pokoj v podobe ospanlivosti, ktorá pokryla skupinu z vás; ďalšia skupina však ostala ustarostená nad svojimi dušami, myslela si o Bohu niečo nepravdivé – mysliac ako v dobe neznalosti - hovorili: „Máme na tejto veci nejaký podiel?“ Povedz: „Vec celá Bohu náleží“. Skrývajú vo svojich dušiach to, čo ti neprejavujú a hovoria: „Keby sme mali na tejto veci akýkoľvek podiel, nebolo by tu medzi nami zabitých.“ Povedz: „Aj keby ste boli vo svojich domoch, tí, ktorým bolo určené, že budú zabití, by boli vyšli na miesto svojej smrti.“ Boh skúške podrobil to, čo je vo vašich hrudiach a očistil to, čo je vo vašich srdciach. A Boh dobre pozná, čo je v hrudiach skryté.
155. Tí z vašich radov, ktorí sa odvrátili v deň, keď sa stretli oba zástupy, tých zviadol satan ku skĺznutiu pre niektoré hriechy, ktoré spáchali. Boh im to už prepáčil. Veď Boh je odpúšťajúci a má veľkú trpezlivosť.

156. Vy, ktorí ste uverili, nebud'te ako tí, ktorí odmietli veriť a povedali svojim bratom, keď títo chceli cestovať po zemi alebo tiahnuť do boja: „Keby boli ostali u nás, neboli by zomreli a neboli by zabití“. Boh to učiní príčinou zármutku v ich srdciach. A Boh oživuje a usmrcuje. A Boh vidí všetko, čo konáte.

157. A ak by ste boli zabití za cestu, ktorú Boh určil alebo by ste za ňu zomreli, tak odpustenie od Boha a milosť sú lepšie než to, čo zbierajú.

158. A ak by ste zomreli alebo boli zabití, k Bohu budete zhromaždení.

159. Z milosti Božej si voči nim zmäkol. Keby si bol k nim hrubý, s tvrdým srdcom, boli by sa zôkol teba rozpáchli. Prepáč im teda, pros pre nich o odpustenie a poraď sa s nimi vo veci. Keď sa pevne rozhodneš, tak sa spoľahni na Boha. Ved' Boh má rád tých, ktorí sa na Neho spoliehajú.

160. Keď vám Boh pomôže a podporí vás, tak vás nik nepremôže, ale ak vás opustí, kto je ten, kto by vám po Ňom pomohol a podporil vás? A na Boha nech sa spoľahnú veriaci.

161. Žiadnemu prorokovi nenáleží, aby neprávom vzal čokoľvek. A kto by neprávom niečo vzal, ten príde spolu s tým, čo vzal, v deň zmŕtvychvstania. Potom každej duši bude vrátené to, čo získala a nebude im ukrivdené.

162. A či ten, kto nasledoval Božiu spokojnosť, môže byť ako ten, kto bol sprevádzaný silným Božím hnevom a jeho útočiskom bude peklo?! A je to veru koniec zlý.

163. Sú na rôznych stupňoch u Boha. A Boh vidí všetko, čo konajú.

164. Boh preukázal svoju láskavosť veriacim, keď posolstvom poveril posla pochádzajúceho spomedzi nich samých, prednáša im Jeho znamenia, očisťuje ich a učí ich Knihu a múdrosť; kým predtým boli v blude zjavnom.

165. A či *vtedy*, keď vás postihlo nešťastie, pričom sami ste spôsobili nešťastie dvojnásobné, ste povedali: „Odkiaľ je to?“ Povedz: „Je to z vašich duší“. A Boh má veru nad všetkým moc.

166. To, čo vás postihlo v deň, keď sa stretli oba zástupy, sa stalo s Božím povolením. A aby rozpoznal veriacich.

167. A aby spoznal tých, ktorí pokrytectvo skrývali. Bolo im povedané: „Pod'te, bojujte za cestu, ktorú Boh určil, alebo bráňte.“ Povedali: „Keby sme vedeli, že bude boj, boli by sme vás nasledovali“. K odmietaniu viery boli v ten deň bližšie než k viere. Hovoria svojimi ústami to, čo nie je v ich srdciach. A Boh lepšie vie, čo zatajújú.

168. Sú to tí, ktorí povedali svojim bratom a pritom ostali sedieť: „Keby nás boli poslúchli, neboli by zabití.“ Povedz: „Odvrá'te teda od seba smrť, ak ste pravdovravní“.

169. Nemyslíte si, že tí, ktorí boli zabití za cestu, ktorú Boh určil, sú mŕtvi. Ba nie, sú živí u Pána svojho a je im dané,

170. Radujú sa z toho, čo im Boh dal z dobrodení Svojich a tešia sa z toho, že o tých, ktorí ich ešte nenasledovali a ostali za nimi, niet strachu a nebudú ani zarmútení.

171. Radujú sa z darov od Boha a z dobrodenia a že Boh nedopustí, aby sa stratila odmena veriacich.

172. Tí, ktorí poslúchli Boha a posla po tom, ako ich postihli zranenia, tým z nich, ktorí dobro činili a boli bohabojnými, sa dostane odmena obrovská,

173. Tým, ktorým keď ľudia povedali: „Ľudia zhromaždili proti vám veľké vojsko, tak sa ich obávajte.“ To ich vieru však ešte posilnilo a povedali: „Postačí nám Boh On je veru *ten* najlepší, kto sa niekoho ujme.“

174. A tak sa vrátili s darom od Boha a s dobrodením, nepostihlo ich nič zlé; a sledovali spokojnosť Božiu. A Boh dáva dobrodenie obrovské.

175. To len satan zastrašuje tých, ktorí ho za dôverníka majú. Nebojte sa ich, ale Mňa sa bojte, ak ste veriaci.

176. Nech ťa nermútia tí, ktorí sa ponáhľajú vieru odmietnuť, oni neuškodia Bohu v ničom. Boh chce, aby nemali žiaden podiel na živote poslednom a dostane sa im trápenie obrovské.

177. Tí, ktorí kúpili odmietanie viery výmenou za vieru, neuškodia Bohu v ničom a dostane sa im trápenie bolestivé.

178. Nech si nemyslia tí, ktorí odmietli veriť, že keď im predlžujeme dobu trvania ich života, že je to dobro pre ich duše. Predlžujeme im ju, aby získali ešte viac hriechov. A dostane sa im trápenie ponížujúce.

179. Boh by nikdy nenechal veriacich na tom, na čom ste vy, pokým nerozozná zlé od dobrého. A Boh by vás nikdy neoboznámil s tým, čo nie je známe, Boh si vyberá zo svojich poslov, koho chce. Uverte teda v Boha a jeho poslov. Ak uveríte a budete bohobojní, dostane sa vám odmena obrovská.

180. Nech si nemyslia tí, ktorí neradi rozdávať z toho, čo im Boh dal zo Svojho dobrodenia, že je to dobro pre nich; je to zlo pre nich. V deň zmŕtvychvstania budú ovinutí tým, čo neradi rozdávali. Bohu náleží dedičstvo nebies a zeme. A Boh o tom, čo konáte, dobre vie.

181. Boh počul to, čo hovorili tí, ktorí povedali: „Boh je chudobný a my sme bohatí“. Zapíšeme to, čo povedali a aj to, že zabíjali prorokov neprávom a povieme: „Okúste trápenie ohňa“.

182. To za to, čo vaše ruky vykonali, ale aj preto, že Boh nie je krivdiaci voči poddaným.

183. Tým, ktorí povedali: „Boh nám poručil, aby sme neverili žiadnemu poslovi, až kým nám neprinesie obeť, ktorú pohltí oheň“, povedz: „Už predtým prišli k vám poslovia s jasnými dôkazmi a s tým, čo ste povedali, prečo ste ich teda zabili, ak ste pravdovravní?“

184. Ak by ťa obvinili zo lži, tak zo lži boli obvinení aj poslovia pred tebou, ktorí prišli s jasnými dôkazmi, s knihami a s Knihou osvecujúcou.

185. Každá duša okúsi smrť. A v deň zmŕtvychvstania vám budú dané vaše odmeny. Ten, kto bude odsunutý od ohňa a uvedený do raja, ten vyhral. Život najnižší je len klamlivý pôžitok.

186. Budete skúške podrobení na svojich majetkoch i dušiach a budete počuť od tých, ktorým bola daná Kniha pred vami i od tých, ktorí k Bohu pridružujú, veľa takého, čo vám ublíži. Ak budete trpezliví a bohobojní, tak to patrí veru medzi veci veľké.

187. Boh prijal záväzok od tých, ktorým bola daná Kniha: „Objasníte ju ľuďom a nebudete ju zatajovať.“ Oni ju ale odhodili za svoje chrbty a vymenili ju za lacný cieľ. Zlé je veru to, za čo ju vymenili.

188. Nemysli si, že tí, ktorí sa radujú z toho, čoho sa dopustili a sú radi, keď sa im prejavuje vďaka za niečo, čo neurobili, nemysli si, že tí sú v bezpečí pred trápením. Dostane sa im trápenie bolestivé.

189. Bohu náleží kráľovstvo nebies i zeme. Boh má veru nad všetkým moc.

190. V stvorení nebies a zeme a rozdielnosti noci a dňa sú znamenia pre tých, ktorí rozum majú,
191. Tí, ktorí si spomínajú na Boha stojac, sediac i na bokoch ležiac a premýšľajú o stvorení nebies a zeme: „Pane náš, nestvoril si toto nadarmo. Jedinečný si, nemá sa Ti pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, ochráň nás pred trápením ohňa“,
192. „Pane náš, toho, koho do ohňa uvrhneš, toho si do potupy uvrhol. A krivdiaci nebudú mať nikoho, kto by sa ich zastal a pomohol im“,
193. „Pane náš! Počuli sme hlas volajúceho, ktorý vyzýval k viere: „Uverte v Pána vášho“, a tak sme uverili. Pane náš, odpusti nám naše hriechy a vymaž nám naše zlé skutky a vezmi nás k Sebe spolu s úctivými“,
194. „Pane náš, i daj nám, čo si nám sľúbil skrz svojich poslov a nepotup nás v deň zmŕtvychvstania. Ved' Ty neporušíš žiaden sľub.“
195. Ich Pán ich vypočul: „Nedopustím, aby sa stratilo konanie konajúceho, či už jednotlivca mužského pohlavia, alebo jednotlivca ženského pohlavia, pochádzate jeden z druhého. Tí, ktorí emigrovali a boli vyhnaní zo svojich príbytkov a bolo im ublížené za cestu, ktorú som určil a bojovali a boli zabíjajú, tým vymažem ich zlé skutky a dám im vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky, ako odmenu od Boha“. A Boh, u Neho je tá odmena dobrá.
196. Nech ťa neklame to, že tí, ktorí odmietli veriť, sa voľne pohybujú po krajine.
197. Malý je to úžitok a potom ich útočiskom bude peklo. A je to veru zlé miesto odpočinku.
198. Ale tí, ktorí sa svojho Pána obávali, tí budú mať záhrady, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú naveky, ako pohostenie od Boha. A to, čo je u Boha, je lepšie pre úctivých.
199. I medzi ľuďmi Knihy sú takí, ktorí veria v Boha a v to, čo bolo vám zoslané i v to, čo bolo zoslané im, sú Bohu pokorní, nevymieňajú Božie znamenia za lacný cieľ. Tí budú mať svoju odmenu u Pána svojho. A Boh je rýchly v účtovaní.
200. Vy, ktorí ste uverili, buďte trpezliví a majte viac trpezlivosti počas vojny a strážte hranice a bojte sa Boha, azda prospejete.
-

KAPITOLA ŠTVRTÁ

Al Nisá (Ženy)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Ľudia! Bojte sa svojho Pána, ktorý vás stvoril z duše jednej a z nej stvoril jej družku a z nich oboch dal rozmnožiť veľké množstvo mužov a žien. Bojte sa Boha, v mene ktorého sa na seba obraciate a vyvarujte sa prerušenia príbuzenských zväzkov. Ved' Boh na vás dozerá.
2. Dávajte sirotám ich majetky a nezamieňajte dobré za zlé a neoberajte ich o ich majetky a nepripájajte ich k svojim majetkom, pretože je to hriech veľký.
3. Ak by ste sa báli, že nebudete spravodliví k sirotám, tak sa žeňte s toľkými ženami, s koľkými sa vám zaľúbi, s dvoma, tromi a štyrmi. Ak by ste sa však obávali, že nebudete spravodliví, tak len s jednou, alebo s tými, ktoré vlastní vaša pravica. Je to lepšie, než aby ste sa mali odchyliť od spravodlivosti.
4. Dávajte ženám ich veno so srdečnosťou a ak by vám z neho dobrovoľne niečo prenechali, tak z toho jedzte ako z niečoho dobrého a čistého.
5. Nedávajte nerozumným svoje majetky, ktoré pre vás Boh učinil prostriedkom obživy, ale dávajte im z nich a odievajte ich a hovorte im slová dobré.
6. A skúške podrobte siroty, až kým nedosiahnu vek spôsobilý na uzavretie manželstva. Ak by ste mali pocit, že sú už rozumné, tak im odovzdajte ich majetky. A neoberajte ich o ne rozhadzovaním a rýchlym míňaním predtým, než vyrastú. A kto by bol bohatý, nech sa uskromní a kto by bol chudobný, nech z nich je podľa dobrej zvyklosti. Keď by ste im odovzdali ich majetky, treba to dosvedčiť. A Boh postačí ako účtovateľ.
7. Muži majú podiel z toho, čo zanechali ako dedičstvo rodičia a najbližší a ženy majú podiel z toho, čo zanechali ako dedičstvo rodičia a najbližší, nech by šlo o menej alebo viac. Je to podiel povinný.
8. A keď by sa delenia zúčastnili príbuzní, siroty a biedni, tak im z neho dajte a povedzte im slová dobré.
9. Nech pociťujú obavu tí, ktorí ak by zanechali po sebe slabé potomstvo, báli by sa oň. Nech sa boja Boha a nech hovoria niečo správne.
10. Tí, ktorí neprávom oberajú siroty o ich majetky krivdou, tí akoby jedli oheň, ktorý privádzajú do svojho brucha. A budú horieť v planúcom ohni.
11. Boh vám odkazuje o vašich deťoch: Mužskému potomkovi náleží rovnaký podiel, aký náleží dvom potomkom ženského pohlavia. Ak by šlo o ženy, dve a viac, tak im náležia dve tretiny z toho, čo zanechal. Ak by bola jedna, tak jej náleží polovica. A jeho rodičom, každému z nich náleží šestina z toho, čo zanechal, ak by mal deti. Ak by deti nemal a jeho rodičia by po ňom dedili, tak jeho matke náleží tretina. Ak by mal bratov, tak jeho matke

náleží šestina. To potom, ako sa vykoná odkaz, ktorý by odkázal alebo by sa splatila dlžoba. Vaši otcovia a synovia, neviete, kto z nich je pre vás užitočnejší. Je to povinnosť od Boha. A Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

12. Vám patrí polovica toho, čo by zanechali vaše manželky, pokiaľ by nemali deti. Ak by ale deti mali, tak vám náleží štvrtina toho, čo zanechali. To potom, ako sa vykoná odkaz, ktorý by odkázali alebo by sa splatila dlžoba. A náleží im štvrtina z toho, čo by ste zanechali, pokiaľ by ste nemali deti. Ak by ste ale deti mali, tak im náleží osmina z toho, čo ste zanechali. To potom, ako sa vykoná odkaz, ktorý by ste odkázali alebo by sa splatila dlžoba. A ak by šlo o zosnulého muža, po ktorom sa dedí, ktorý by bol bez predkov alebo potomstva, alebo by šlo o takúto zosnulú ženu a mal by brata alebo sestru, tak každý z nich by dostal šestinu. Ak by ich bolo viac, tak sú spoločníkmi v tretine. To potom, ako sa vykoná odkaz, ktorý by on odkázal alebo by sa splatila dlžoba, a to všetko bez ujmy. Je to odkaz od Boha. Boh všetko vie a má veľkú trpezlivosť.

13. To sú hranice Bohom určené. Kto poslúchne Boha a jeho posla, tomu dá vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky, v ktorých bude naveky. A to je veru to víťazstvo obrovské.

14. Kto neuposlúchne Boha a jeho posla a prekročí hranice Ním určené, tomu dá vojsť do ohňa, v ktorom bude naveky. Dostane sa mu trápenie ponížujúce.

15. Tie z radov vašich žien, ktoré sa dopúšťajú nemravností, usvedčte ich štyrmi z vašich radov. Ak by to dosvedčili, tak ich podržte v domoch, až kým ich smrť úplne nevezme alebo im Boh neučiní východisko.

16. A tí dvaja z vašich radov, ktorí sa jej dopúšťajú, tým ublížte. Ak by pokánie učinili a napravili svoje správanie, tak ich nechajte. Veď Boh pokánie prijíma a je milostivý.

17. Pokánie, ktoré Boh určil, že ho prijme, je určené tým, ktorí sa dopúšťajú zla nevedomky a potom čoskoro pokánie učinia. Od tých Boh pokánie prijme. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

18. Pokánie však nepatrí tým, ktorí sa dopúšťajú zlých skutkov a až keď sa k niekomu z nich dostaví smrť, vtedy povie: „Teraz už pokánie činím“ a ani tým, ktorí zomrú, odmietajúc vieru. Tým sme pripravili trápenie bolestivé.

19. Vy, ktorí ste uverili, nie je vám dovolené dediť ženy, konajúc proti ich vôli. A nebráňte im vydať sa, aby ste ich mohli obráť o časť toho, čo ste im dali, iba ak by sa dopustili nemravnosti zjavnej. A nažívajte s nimi v dobrom a ak by sa vám sprotivili, tak je možné, že sa vám protiví niečo, z čoho Boh dá vzísť dobro veľké.

20. Ak by ste chceli vymeniť manželku za inú manželku a dali ste jednej z nich hromadu peňazí, tak z nej nič neberte. Chcete ju vziať, dopúšťajúc sa klamstva a hriechu zjavného?

21. Ako ju chcete vziať, veď ste sa zdôverili jeden druhému a prijali od vás záväzok pevný.

22. Nežeňte sa s tými, s ktorými boli ženatí vaši otcovia, ibaže sa tak už stalo. Je to veru nemravnosť a ohavnosť a zlá cesta.

23. Sú vám zakázané vaše matky, dcéry, sestry, tety z otcovej strany, tety z matkinej strany, dcéry bratov, dcéry sestier, vaše matky z titulu kojenia, ktoré vás kojili, vaše sestry z titulu kojenia, matky vašich manželiek a vaše odchovankyne, ktoré sú vo vašej starostlivosti a ktoré pochádzajú z vašich manželiek, do ktorých ste vstúpili. Ak by ste však do nich neboli vstúpili, nebude to pre vás hriechom *oženit sa s ich dcérami*. A sú vám zakázané manželky vašich synov, ktorí pochádzajú z vašich bedier a mať súčasne za manželky dve sestry, ibaže sa tak už stalo. A Boh je odpúšťajúci a milostivý.

24. A počestné vydaté ženy, okrem tých, ktoré vlastní vaša pravica, sú určenou hranicou od Boha vám danou. A je vám dovolené všetko mimo toho, aby ste sledovali svojimi majetkami, sledujúc ochranu *pred nepovoleným intímnyim stykom*, nie mať nepovolený *intímny* styk. Za úžitok, ktorý ste z nich mali, dajte im ich odmeny, je to povinnosť určená. A nezhréšite za to, na čom ste sa vzájomne dohodli po splnení povinnosti. Ved' Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

25. Kto by z vás nedokázal dosiahnuť, aby sa oženil s počestnými veriacimi slobodnými ženami, tak nech si vyberie z tých veriacich dievčín, ktoré vlastní vaša pravica. Boh lepšie vie o vašej viere. Jedni pochádzajú od druhých. Ožeňte sa s nimi s povolením ich rodiny a dajte im ich odmeny podľa dobrej zvyklosti, už ako počestným, nedopúšťajúcim sa mimomanželského styku a nemajúcim milencov. Keď sa už stanú počestnými, ak by sa dopustili nemravnosti, tak sa voči nim uplatní polovičné trápenie, aké sa uplatní voči počestným ženám. To platí pre toho, kto z vás by sa obával poklesku. Ak budete trpezliví, je to lepšie pre vás. A Boh je odpúšťajúci a milostivý.

26. Boh vám to chce objasniť a správne vás usmerniť k zákonitostiam tých, ktorí boli pred vami a chce pokánie od vás prijať. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

27. Boh chce od vás pokánie prijať, ale tí, ktorí nasledujú túžby, chcú, aby ste sa odklonili odklonom obrovským.

28. Boh vás chce odbremeniť. A človek bol stvorený slabým.

29. Vy, ktorí ste uverili, neoberajte sa navzájom o majetky neprávom, ibaže by šlo o obchod, na ktorom ste sa dohodli. A nezabíjajte svoje duše. Ved' Boh je k vám milostivý.

30. Kto by tak robil, prekračujúc mieru a krivdiac, toho necháme horieť v ohni. Je to pre Boha veru ľahké.

31. Ak sa budete vyhýbať tomu najväčšiemu z toho, čo je vám zakázané, vymažeme vám vaše zlé skutky a dáme vám vojsť na miesto štedré.

32. A neželajte si to, čím Boh uprednostnil niektorých z vás pred inými. Muži majú podiel z toho, čo získali a ženy majú podiel z toho, čo získali. A proste Boha, aby vám dal zo Svojho dobrodenia. Ved' Boh o všetkom vie.

33. Každému sme učinili dedičov, ktorí dedia z toho, čo zanechali rodičia a príbuzní. A tým, s ktorými ste záväzok vašou pravicom potvrdili, tým dajte ich podiel. Ved' Boh je všetkého svedkom.

34. Muži sú povinní starať sa o ženy za to, že Boh uprednostnil jedných pred druhými i za to, čo mívajú zo svojich majetkov. Dobré manželky sú poslušné, strážiace v neprítomnosti svojich manželov to, čo Boh určil, že sa má strážiť. A tie, ktorých spurnosti sa obávajú, poučte, opustite na lôžkach a udríte; ak by vás poslúchli, tak nehľadajte dôvod, prečo im ublížiť. Ved' Boh je nad všetkými a je veľký.

35. Ak by ste sa obávali rozkolu medzi nimi, tak pošlite rozhodcu z jeho rodiny a rozhodcu z jej rodiny, ak by chceli zmier, Boh medzi nimi zhodu učiní. Ved' Boh všetko vie a je všeznalý.

36. Uctieвайте Boha a nepridružujte k Nemu nič a dobre zaobchádzajte s rodičmi, s príbuznými, sirotami, biednymi, so susedom príbuzným, so susedom cudzím, so spoločníkom cudzím, so stiesneným počestným a s tými, ktoré vlastní vaša pravica. A Boh nemá rád toho, kto je pyšný a namyslený.

37. Tí, ktorí sú skúpi a prikazujú ľuďom, aby boli skúpmi a zatajujú, čo im Boh dal zo svojich dobrodení; pre tých, ktorí odmietajú veriť, sme pripravili trápenie ponižujúce,
38. A tí, ktorí míňajú svoje majetky kvôli obdivu ľudí a neveria v Boha a ani v Deň posledný. Komu sa stane satan druhom, ten má veru zlého druhu,
39. Čo by sa im stalo, keby boli uverili v Boha a uverili v Deň posledný a míňali z toho, čo im Boh dal? A Boh o nich všetko vie.
40. Boh neukrivdí ani za váhu maku a ak by šlo o dobro, znásobí ho a dáva On Sám odmenu obrovskú.
41. Ako to s nimi bude, keď privedieme z každého spoločenstva svedka a privedieme ťa ako svedka svedčiaceho o nich.
42. V ten deň si budú želať tí, ktorí odmietli veriť a posla neposlúchli, aby sa s nimi zrovnala zem. A pred Bohom nič z toho, čo bolo povedané, nezataja.
43. Vy, ktorí ste uverili, nepristupujte k modleniu, keď ste opití, až kým nebudete vedieť, čo hovoríte, a ani nečistí, jedine ak by ste boli na cestách, až kým sa neumyjete. A ak by ste boli chorí alebo na cestách alebo by niekto z vás prišiel z miesta vykonania potreby alebo by ste sa dotýkali žien a nenašli by ste vodu, tak vykonajte tajammom z čistého povrchu tak, že si obtrieťte svoje tváre a ruky. Ved' Boh je prepačujúci a odpúšťajúci.
44. A či si nevidel tých, ktorým bola daná časť z Knihy, ako kupujú bludy a chcú, aby ste z cesty zblúdili.
45. Boh lepšie vie o vašich nepriateľoch. Boh postačí ako ochranca a Boh postačí ako pomocník a podporovateľ.
46. Medzi tými, ktorí predtým pokánia činili, sú takí, ktorí menia pozíciu slov z ich pôvodného miesta a hovoria: „Počuli sme a neposlúchli sme“ a „Počúvaj, kiež by si nič nepočul a ráina“, prekrucujúc slová svojimi jazykmi a napádajúc náboženstvo. Keby boli povedali: „Počuli sme a poslúchli sme“ a „Počúvaj a daj nám viac času“, bolo by to pre nich lepšie a správnejšie. Boh ich ale preklial pre ich odmietanie viery, a preto veria len málo.
47. Vy, ktorým bola daná Kniha, uverte v to, čo sme zoslali, potvrdzujúce to, čo máte, prv než zmažeme stopy tvári, a tak ich vrátíme k ich zadnej časti alebo ich prekl'ajeme tak, ako sme prekliali Ľudí soboty. A Boží príkaz sa naplní.
48. Boh neodpustí, ak by bolo k Nemu čokoľvek pridružené a odpustí mimo toho, komu chce. A kto k Bohu pridružil, ten si vymyslel hriech obrovský.
49. A či si nevidel tých, ktorí sami seba za očistených považujú? Ba nie, to Boh očisťuje, koho chce a nebude im ukrievnené ani o veľkosť vlákna datľovej kôstky.
50. Pozri sa, ako si vymýšľajú o Bohu lži. A postačí to ako hriech zjavný.
51. A či si nevidel tých, ktorým bola daná časť z Knihy? Veria v modly a v táguta, hovoria tým, ktorí odmietli veriť: „Títo sú na správnejšej ceste než tí, ktorí uverili“.
52. To sú tí, ktorých Boh preklial. A koho Boh prekl'aje, tomu nenájdeš pomocníka a podporovateľa.
53. Majú snád' podiel na kráľovstve? Potom by nedali ľuďom nič ani o veľkosti ryhy na datľovej kôstke.
54. Alebo je to tak, že závidia ľuďom to, čo im Boh dal zo Svojho dobrodenia. My sme ale dali rodine Abrahámovej Knihu a múdrosť a dali sme im kráľovstvo obrovské.

55. Niektorí z nich v neho uverili a niektorí z nich bránili ľuďom nasledovať ho. A postačí, že v pekle bude oheň planúť.
56. Tí, ktorí odmietli veriť v naše znamenia, tým dáme horieť v ohni. Vždy, keď sa ich kože spečú, vymeníme im ich za kože iné, aby tak okúsili trápenie. Boh je veru mocný a múdrosťou oplýva.
57. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým dáme vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky, budú v nich na veky vekov. Budú v nich mať očistené družky a dáme im vojsť pod tieň tieniaci.
58. Boh vám prikazuje, aby ste zverené veci vracali ich majiteľom a ak by ste medzi ľuďmi rozhodovali, tak rozhodujte spravodlivo. Je veru dobré to, o čom vás Boh poučuje. Boh všetko počuje a všetko vidí.
59. Vy, ktorí ste uverili, poslúchajte Boha a poslúchajte posla a tých z vás, ktorým náleží rozhodovanie o veciach. A ak by ste sa o niečom začali hádať, tak sa s tým obráťte na Boha a na posla, ak veríte v Boha a v Deň posledný. V tom spočíva dobro a vedie to k lepšiemu výkladu.
60. A či si nevidel tých, ktorí tvrdia, že uverili v to, čo ti bolo zoslané i v to, čo bolo zoslané pred tebou, ale by sa chceli nechať rozsúdiť tágutom a pritom im bolo prikázané, aby v neho odmietali veriť. A satan ich chce zviest' do bludu ďalekého.
61. A keď im je povedané: „Podťte k tomu, čo Boh zoslal a k poslovi“, uvidíš pokrytco, ako sami sebe bránia bránením nasledovať ťa.
62. Ako to s nimi bude, ak by ich postihlo nešťastie za to, čo ich ruky vykonali. Potom prídu k tebe prisahajúci na Boha: „Chceli sme len dobro konať a zmierenie“.
63. Sú to tí, o ktorých Boh dobre vie, čo je v ich srdciach. Straň sa ich a pouč ich a prehovor im do ich duší slová pôsobivé.
64. Každého posla, ktorého sme poslali, sme poslali preto, aby bol poslúchaný s Božím povolením. Keby boli potom, ako ukrivdili sami sebe, k tebe prišli a prosili Boha o odpustenie a posol by pre nich poprosil o odpustenie, boli by zistili, že Boh pokánie prijíma a že je milostivý.
65. Prisahám na tvojho Pána, že sa nestanú veriacimi, pokým ťa neučinia rozhodcom v tom, o čom sa medzi sebou sporili a potom nebudú v sebe cítiť úzkosť z toho, čo si rozhodol a oddajú sa úplným oddaním.
66. Keby sme im boli stanovili: „Zabite sami seba“ alebo „Opustite svoje príbytky“, neboli by tak urobili, len málo z nich by tak urobilo. A keby boli urobili to, o čom sú poučovaní, bolo by to dobro pre nich a ešte viac by ich to posilnilo.
67. Boli by sme im potom dali od nás pochádzajúcu odmenu obrovskú,
68. A boli by sme ich usmernili po ceste rovnej.
69. Kto poslúchne Boha a posla, tí budú s prorokmi, s pravdovravnými, so šehidmi a so zbožnými, ktorých Boh obdaroval. A sú to veru dobrí spoločníci.
70. To je to dobrodenie od Boha. A postačí, že Boh o všetkom vie.
71. Vy, ktorí ste uverili, majte sa na pozore a tiahnite do boja po skupinách, alebo tiahnite do boja všetci naraz.

72. Sú medzi vami takí, ktorí sa zámerne omeškávajú. Keď by vás postihlo nešťastie, povedia: „Boh nás obdaroval tým, že sme sa s nimi nezúčastnili *toho, čo sa stalo*.“
73. Keď by sa vám ale dostalo dobrodenie od Boha, povie, ako keby nebola bývala medzi vami a ním žiadna láskavosť: „Kiež by som bol šiel s nimi, aby som vyhral výhru obrovskú.“
74. Nech bojujú za cestu, ktorú Boh určil, tí, ktorí si chcú kúpiť život posledný za život najnižší. A kto by bojoval za cestu, ktorú Boh určil a bol by zabitý alebo premožený, tomu dáme odmenu obrovskú.
75. Prečo nebojujete za cestu, ktorú Boh určil a za slabých z radov mužov, žien a detí, ktorí hovoria: „Pane náš, daj nám odísť z tejto dediny, ktorej ľudia sú krivdiaci a učiať nám od Teba pochádzajúceho ochrancu a učiať nám od Teba pochádzajúceho pomocníka a podporovateľa.“
76. Tí, ktorí uverili, bojujú za cestu, ktorú Boh určil a tí, ktorí odmietli veriť, bojujú za cestu, ktorú tágut určil. Bojujte teda proti dôverníkom satana. Ved' satanove úklady sú slabé.
77. A či si nevidel tých, ktorým bolo povedané: „Zdržte sa boja, konajte modlitbu a dávajte zakat.“ Keď im však bol neskôr určený boj, hľa skupina z nich začala mať obavy z ľudí v takej istej miere, ako sa Boha bála, alebo ešte viac. A povedali: „Pane náš, prečo si nám predpísal boj? Daj nám odklad ešte na čas krátky“. Povedz: „Úžitok života najnižšieho je malý a život posledný je lepší pre toho, kto bol bohabojný a nebude vám ukrižované ani o veľkosti vlákna datľovej kôstky“.
78. Kdekoľvek by ste boli, smrť vás dostihne, aj keby ste boli v mohutných vežiach. Ak by sa im dostalo dobro, povedia: „Je to od Boha“, ale keď by ich postihlo zlo, povedia: „Toho príčinou si ty“. Povedz: „Všetko je od Boha“. Čo je s týmito ľuďmi, že nechápu takmer nič z toho, čo je im povedané?
79. Akékoľvek dobro by sa ti dostalo, je to od Boha a akékoľvek zlo by ťa postihlo, toho príčinou je tvoja vlastná duša. Poslali sme ťa k ľuďom, ako posla. A Boh postačí ako svedok.
80. Kto poslúchne posla, ten poslúchol aj Boha a kto by sa odvrátil, tak my sme ťa k nim neposlali ako strážcu.
81. I hovoria: „Poslušnosť ti sľubujeme“, ale keď od teba odídu, skupina z ich radov sa v tajnosti rozhodne inak, než si povedal. Boh zapisuje to, pre čo sa v tajnosti rozhodli. Stráň sa ich a spoľahni sa na Boha. A Boh sám postačí, aby sa na Neho spoliehalo.
82. Prečo dobre nepremýšľajú o Koráne? Keby bol od niekoho iného než od Boha, boli by v ňom našli veľa rozporov.
83. Ak by sa dopyčuli o nejakej veci, o mieri alebo o hrozbe, rozširujú ju ďalej. Keby sa s ňou boli obrátili na posla a na tých spomedzi nich, ktorí o veci rozhodujú, boli by ju zistili tí spomedzi nich, ktorí ju vysvetľujú. A nebyť Božieho dobrodenia vám daného a Jeho milosti, boli by ste až na malý počet z vás nasledovali satana.
84. Bojuj za cestu, ktorú Boh určil, nie si zodpovedný za nikoho iného než za seba. A povzbudzuj veriacich, azda Boh odvráti silu a vojnychtivosť tých, ktorí odmietli veriť. A Boh má oveľa väčšiu silu a oveľa väčšiu odplatu.
85. Kto sa za niečo dobré prihovorí, bude mať podiel na odmene za to udelenej a kto sa za niečo zlé prihovorí, bude niest' podiel na vine z toho. Boh zo všetkého podiel dáva.
86. Ak by ste boli pozdravení, tak pozdrav opätujte ešte lepším alebo podobným. Ved' Boh všetko zúčtuje.

87. Boh, niet boha okrem Neho. Zozbiera vás ku dňu zmŕtvychvstania, o ktorom niet pochýb. A kto by pravdivejšie slová rozprával než Boh.

88. Čo vám je, že ste sa ohľadom pokrytcov rozdelili na dve skupiny? Boh ich obrátil späť za to, čo získali. Chceli by ste správne usmerniť toho, koho Boh do bludu uviedol?! Koho Boh do bludu uvedie, tomu už nenájdeš cestu späť.

89. Želali by si, aby ste odmietli vieru, tak ako ju oni odmietli, aby ste boli na tom všetci rovnako. Preto si spomedzi nich neberte žiadnych dôverníkov, až kým neemigrujú kvôli ceste, ktorú Boh určil. Ak by sa odvrátili, tak ich vezmite a zabite tam, kde by ste ich našli. A neberte si z ich radov žiadneho dôverníka, ani pomocníka a podporovateľa,

90. Okrem tých, ktorí by sa dostali k ľuďom, s ktorými máte uzavretý záväzok, alebo ktorí by prišli k vám s hruďami stiesnenými od toho, že by mali proti vám bojovať alebo by mali bojovať proti svojim ľuďom. Keby Boh bol chcel, bol by ich na vás naviedol a boli by proti vám bojovali. Ak by sa vás stránili, nebojovali by proti vám a ponúkli by vám mier, potom vám už Boh na boj proti nim nedáva žiadne oprávnenie.

91. Nájdete ale aj iných, ktorí chcú byť pred vami v bezpečí a ktorí chcú byť v bezpečí pred svojimi ľuďmi, vždy, keď sú opakovane vystavení skúške viery, vrátia sa späť k neviere. Ak by sa vás nestránili a neponúkli vám mier a nedržali svoje ruky ďaleko od vás, tak ich vezmite a zabite ich tam, kde by ste ich našli. Proti týmto sme vám dali dôkaz zjavný.

92. Žiadnemu veriacemu nenáleží zabiť iného veriaceho, jedine ak z omylu. Kto by z omylu zabil veriaceho, tak nech oslobodí veriaceho otroka a nech zaplatí odškodné, ktoré odovzdá jeho rodine, iba že by mu to odpustili. Ak by patril k ľuďom, ktorí sú vašimi nepriateľmi a bol by veriacim, tak nech oslobodí veriaceho otroka. A ak by patril k ľuďom, s ktorými máte dojednaný záväzok, nech zaplatí odškodné, ktoré sa odovzdá jeho rodine a nech oslobodí veriaceho otroka. Kto by nenašiel, nech sa postí dva po sebe idúce mesiace, bude to pokánie, ktoré Boh za to určil. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

93. Kto by zabil veriaceho úmyselne, toho odplatom bude peklo, v ktorom ostane naveky a Boh na neho zošle svoj hnev, prekľaje ho a pripraví preňho trápenie obrovské.

94. Vy, ktorí ste uverili, ak by ste cestovali kvôli ceste, ktorú Boh určil, tak si všetko ujasnite a nehovorte tomu, kto vás mierom zdraví: „Nie si veriaci“, sledujúc tým prospech života najnižšieho. Veď u Boha sú početné koristi. Podobne ste boli na tom aj vy predtým, ale Boh vám preukázal svoju láskavosť, preto si všetko ujasnite. Veď Boh o tom, čo konáte, dobre vie.

95. Nie sú na rovnakej úrovni tí z radov veriacich, ktorí ostali sedieť doma s výnimkou tých, ktorí sú boja neschopní, s tými, ktorí sa usilovali o cestu, ktorú Boh určil, majetkom svojim i dušami svojimi. Boh uprednostnil o jeden stupeň tých, ktorí sa snažili majetkami svojimi a dušami svojimi, pred tými, ktorí ostali doma. A všetkým Boh sľúbil dobro. Boh uprednostnil tých, ktorí sa snažili, pred tými, ktorí ostali sedieť doma, obrovskou odmenou,

96. Stupňami Ním udelenými a odpustením a milosťou. Boh je odpúšťajúci a milostivý.

97. Tým, ktorých anjeli berú zo života pozemského a ktorí sami sebe ukrivdili, povedia: „Ako ste na tom boli?“ Povedia: „Boli sme slabí na zemi“. Povedia: „A či nebola Božia zem rozsiahla, aby ste na nej emigrovali?“. Tých útočískom bude peklo. Je to veru zlý koniec.

98. S výnimkou tých slabých z radov mužov, žien a detí, ktorí sa na nič nezmôžu a ktorí nenachádzajú žiadnu cestu,

99. Tým azda Boh prepáči. A Boh je prepačujúci a odpúšťajúci.

100. Kto emigruje za vec, ktorú Boh určil, nájde na zemi veľa útočísk a nekončiacich sa priestorov. A kto vyjde zo svojho domu, emigrujúc k Bohu a k jeho poslovi a potom ho zastihne smrť, toho odmena je u Boha. Boh je veru odpúšťajúci a milostivý.

101. Ak by ste cestovali po zemi, nebude pre vás hriechom, ak by ste skrátili modlitbu, pokiaľ by ste sa báli, že by vás mohli vystaviť skúške tí, ktorí odmietli veriť. Veru tí, ktorí odmietli veriť, sú pre vás nepriateľmi zjavnými.

102. Ak by si bol medzi nimi a zvolal by si ich na modlenie, tak nech sa časť z nich postaví s tebou k modleniu a nech si vezmú svoje zbrane. Potom, ako sa sklonia na zem do polohy sužúdu, nech ustúpia dozadu za vás a nech príde ďalšia skupina, ktorá sa ešte nemodlila, nech sa pomodlí s tebou a nech si dá pozor a nech si vezme so sebou svoje zbrane. Tí, ktorí odmietli veriť, by si želali, aby ste si prestali všimáť svoje zbrane a veci svoje, a tak by mohli na vás zaútočiť naraz jediným útokom. A nebude pre vás hriech, ak by vám dážd' spôsoboval nejaké ublíženie alebo ak by ste boli chorí, aby ste položili svoje zbrane, ale buďte pritom na pozore. Boh veru pripravil pre tých, ktorí odmietali veriť, trápenie ponížujúce.

103. Keď skončíte modlitbu, spomínajte si na Boha v stoji, v sede i ležiac na bokoch. Keď by ste už pokoj pocítili, tak konajte už kompletnú modlitbu. Ved' modlitba je pre veriacich ako časovaná kniha.

104. Nestrácajte odvahu na sledovanie týchto ľudí. Ak cítite bolesti, tak aj oni cítia bolesti podobne, ako vy bolesti cítite, vy ale dúfate od Boha v to, v čo oni nedúfajú. A Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

105. My sme ti zoslali dole Knihu s pravdou, aby si rozhodoval medzi ľuďmi podľa toho, čo ti Boh ukázal. Za nečestných sa nikdy nespôr.

106. A pros Boha o odpustenie. Ved' Boh je odpúšťajúci a milostivý.

107. A nespôr sa za tých, ktorí zrádzajú svoje duše. Ved' Boh nemá rád toho, kto by bol zradcom hriešnym.

108. Snažia sa skryť pred ľuďmi a nesnažia sa skryť pred Bohom a pritom On je s nimi, keď sa v tajnosti rozhodujú o tom, čo budú hovoriť a s čím On nesúhlasí. Boh to, čo konajú, obklopuje.

109. Hľa, vy ste sa sporili za nich v živote najnižšom, kto sa ale za nich bude sporiť pred Bohom v deň zmŕtvychvstania, alebo kto bude ten, na koho sa budú môcť vtedy spoľahnúť?

110. Kto by vykonal niečo zlé alebo by ukrivdil svojej duši, ale potom by o odpustenie Boha poprosil, spozná, že Boh je odpúšťajúci a milostivý.

111. Kto spácha hriech, tak ho pácha proti svojej duši. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

112. Kto by sa dopustil omylu alebo hriechu a potom by z neho obvinil nevinného, ten bude niešť ako bremeno klamstvo a hriech zjavný.

113. Nebyť Božieho dobrodenia tebe daného a Jeho milosti, bola by sa skupina z nich pokúsila zviest' ťa do bludu a pritom by len svoje duše do bludu zvädzala. V ničom by ti neuškodili. Boh ti zoslal Knihu a múdrosť a naučil ťa to, čo si predtým nevedel. Dobrodenie Božie tebe dané je veru obrovské.

114. Niet dobra vo veľkej časti tajných hovorov, ktoré medzi sebou vedú, okrem tých, v ktorých by prikázali milodar alebo chvályhodnú vec alebo nápravu vzťahov medzi ľuďmi. Kto by tak konal, sledujúc tým spokojnosť Božiu, tomu dáme odmenu obrovskú.

115. A kto by sa postavil proti poslovi po tom, ako sa mu ukázalo správne usmernenie a nasledoval by inú cestu než cestu veriacich, toho necháme nasledovať to, čo nasledoval a dáme mu horieť v pekle. A je to veru zlý koniec.

116. Boh neodpustí, aby bolo k Nemu čokoľvek pridružené a odpustí mimo toho, komu chce. Kto by k Bohu pridružil, ten zblúdil v blude ďalekom.

117. Oni vzývajú mimo Neho len modly ženského pohlavia. A oni vzývajú len satana vzbúreného.

118. Boh ho prekliat. A satan povedal: „Vezmem si z tých, ktorí sú Tebe odovzdaní, časť určenú“,

119. „A uvediem ich do bludu a nechám ich dúfať a budem im prikazovať, a tak budú odrezávať uši dobytku a budem im prikazovať, a tak budú meniť to, čo Boh stvoril“. Kto si satana bude brať ako dôverníka mimo Boha, ten prehral prehru zjavnú.

120. Sľubuje im a necháva ich dúfať. Satan im veru nesľubuje nič iné než klam,

121. Ich útočiskom bude peklo, pred ktorým nenájdu, kam utiecť.

122. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým dáme vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky, budú v nich naveky vekov. Je to sľub od Boha pravdivý. A čie slová môžu byť pravdovravnnejšie než Božie.

123. Nebude podľa vašich želaní a ani podľa želaní Ľudí Knihy. Kto vykoná zlo, bude mu odplatené a nenájde sám pre seba mimo Boha dôverníka a ani pomocníka a podporovateľa.

124. Kto by konal nejaké dobré skutky, či už by šlo o jednotlivca mužského pohlavia, alebo o jednotlivca ženského pohlavia a bol by pritom veriaci, tí vojdú do raja a nebude im ukrivdené ani o veľkosti ryhy na datľovej kôstke.

125. Čie náboženstvo môže byť lepšie než toho, kto obrátil svoju tvár k Bohu a pritom dobro konal a nasledoval cestu Abraháma, ktorý bol Bohu verný? A Boh učinil Abraháma blízkym Sebe.

126. Bohu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. A Boh všetko obklopuje.

127. Žiadajú ťa o vysvetlenie ohľadom žien. Povedz: „Boh vám vysvetlí, na čo sa ohľadom nich pýtate, i to, čo je vám povedané v Knihe o sirotách ženského pohlavia, ktorým nedávate to, čo bolo pre ne určené a s ktorými sa chcete oženiť a o tých deťoch, ktoré považujete za slabé a to, aby ste sa zachovávali voči sirotám spravodlivo“. A akékoľvek dobro by ste urobili, Boh o tom všetko vie.

128. Ak by sa nejaká žena obávala spurnosti alebo nevšímavosti svojho manžela, tak nie je pre nich hriechom, ak by sa navzájom zmierili. Zmierenie je lepšie. V duši je veľká lakomosť prítomná. Ak budete dobro konať a budete bohobojnými, tak Boh o tom, čo konáte, dobre vie.

129. Nikdy nebudete vládvať byť spravodliví medzi vašimi ženami, aj keby ste boli opatrní. Neodkláňajte sa teda úplným odklonením od niektorej z nich, aby ste ju nenechali visieť. A ak sa budete snažiť o nápravu a budete bohobojní, tak Boh je odpúšťajúci a milostivý.

130. A ak by sa *obaja* rozišli, Boh každému z nich pomôže a dá zo svojej hojnosti. Boh všetko obsiahol a múdrosťou oplýva.

131. Bohu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. Odkázali sme tým, ktorým bola daná Kniha pred vami i vám: „Bojte sa Boha“. A ak budete odmietat vieru, tak Bohu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. Boh nepotrebuje nikoho a Jemu vďaka patrí.

132. Bohu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. Boh sám postačí, aby sa na Neho spoľahlo.
133. Keby *On* chcel, poslal by vás preč, ľudia, a priviedol by iných. Boh má na to moc.
134. Kto by chcel odmenu života najnižšieho, nech vie, že u Boha je odmena života najnižšieho aj posledného. A Boh všetko počuje a všetko vidí.
135. Vy, ktorí ste uverili, buďte ľuďmi uskutočňujúcimi spravodlivosť, svedčiacimi pre Božiu spokojnosť, aj keď sami proti sebe, alebo proti rodičom, alebo proti blízkym. Nech by šlo o bohatého alebo chudobného, Boh je oprávnenejší o oboch rozhodnúť. Preto nenasledujte túžby a neuprednostňujte ich pred tým, že by ste boli spravodliví. A ak prekrúтите svedectvá alebo ich odmietnete, tak Boh o tom, čo konáte, dobre vie.
136. Vy, ktorí ste uverili, verte v Boha a Jeho posla a v Knihu, ktorú zoslal dole svojmu poslovi a v Knihu, ktorú zoslal dole predtým. Kto by odmietol veriť v Boha, v Jeho anjelov, v Jeho Knihu, v Jeho poslov a v Deň posledný, ten zblúdil v blude d'alekom.
137. Tí, ktorí uverili a potom veriť odmietli a potom znova uverili a potom znova veriť odmietli a potom svoje odmietnutie viery ešte vystupňovali, tým by Boh už viac neodpustil a ani by ich na cestu správnu neusmernil.
138. Oznam radostnú zvesť pokrytcom, že je pre nich pripravené trápenie bolestivé,
139. Tým, ktorí si berú dôverníkov z radov tých, ktorí odmietli veriť, a nie z radov veriacich. A či hľadajú u nich moc a víťazstvo? Všetka moc a víťazstvo ale Bohu náleží.
140. On vám pritom zoslal v Knihe, že ak by ste počuli znamenia Božie, ako sú odmietané a ako sa z nich posmech robí, tak nesedzte s tými, ktorí tak robia, až kým nezačnú hovoriť o niečom inom. Boli by ste potom ako oni. Boh zozbiera pokrytco a tých, ktorí odmietali veriť, v pekle všetkých spolu.
141. Tí, ktorí vyčkávajú, čo vás postihne. Ak by ste dosiahli víťazstvo Bohom dané, tak povedia: „A či sme neboli s vami?“ A ak by podiel na víťazstve mali tí, ktorí odmietli veriť, povedia: „A či sme nezískali nad vami vládu a ochránili sme vás pred veriacimi?“ Boh medzi vami rozhodne v deň zmŕtvychvstania. Boh nedá tým, ktorí odmietli veriť, proti veriacim žiadne oprávnenie.
142. Pokrytci sa snažia prefsťiť Boha, On ale ich lesť proti ním obracia. A keď vstávajú k modleniu, vstávajú lenivo, pretvarujú sa pred ľuďmi a nespomínajú si na Boha a ak, tak len málo,
143. Kolísajúc medzi tým všetkým. Ani k tým nepatria a ani k tým nepatria. A koho Boh do bludu uvedie, tomu už nenájdeš cestu späť.
144. Vy, ktorí ste uverili, neberte si za dôverníkov tých, ktorí odmietli veriť, vynechávajú veriacich. Chcete snáď dať Bohu proti vám dôvod zjavný?
145. Pokrytci budú v spodnej úrovni ohňa. Pre nich už nenájdeš nikoho, kto by im pomohol a podporil ich,
146. Okrem tých, ktorí pokánie učinili a napravili správanie svoje a chránili sami seba držaním sa Boha a boli Bohu verní v náboženstve svojom. Tí patria k veriacim. A Boh dá veriacim odmenu obrovskú.
147. K čomu by Bohu bolo podrobiť vás trápeniu, keď by ste d'akovali a veriacimi boli? Boh sa vždy odvd'áci a všetko vie.

148. Boh nemá rád, ak sa nahlas hovoria zlé slová, výnimka je len u toho, komu bolo v niečom ukrivdené. Boh všetko počuje a všetko vie.

149. Ak prejavíte dobro, ktoré ste vykonali, alebo ho skryjete, alebo prepáčite zlo vám spôsobené, tak Boh je prepačujúci a je mocný.

150. Tí, ktorí odmietajú veriť v Boha a jeho poslov a chceli by oddeliť Boha od jeho poslov a hovoria: „Budeme veriť v niektorých a v niektorých odmietame veriť“ a chceli by ísť cestou medzi tým,

151. To sú tí, ktorí skutočne veriť odmietajú. A pripravili sme pre tých, ktorí odmietajú veriť, trápenie ponížujúce.

152. A tí, ktorí uverili v Boha a v jeho poslov a nerobili rozdiel medzi nimi, tým *On* dá ich odmeny. A Boh je odpúšťajúci a milostivý.

153. Ľudia Knihy od teba žiadajú, aby si na nich zoslal dole Knihu z neba. Od Mojžiša žiadali niečo ešte väčšie, keď povedali: „Ukáž nám Boha jasne a zreteľne.“ Vtedy ich zachvátil šok za krivdu, ktorej sa dopúšťali. Neskôr si teľa učinili ako objekt uctievania, a to i po tom, ako sa im dostali jasné dôkazy, a i tak sme to prepáčili. A dali sme Mojžišovi dôkaz jasný.

154. A zdvihli sme nad nimi horu pre záväzok, ktorým sa zaviazali a povedali sme im: „Vojdite cez dvere v polohe sužúdu“ a povedali sme im: „Neprekračujte mieru v sobotu“. A prijali sme od nich záväzok pevný.

155. Za to, že porušovali svoj záväzok a za to, že odmietali veriť v znamenia Božie a za to, že zabíjali prorokov neprávom a za to, že hovorili: „Naše srdcia sú obalené“. Nie je tomu tak, to Boh ich zapečatil pre ich odmietanie viery, preto veria len málo,

156. A za ich odmietanie viery a za to, že o Márii hovorili obrovskú lož,

157. A za to, že hovorili: „My sme zabili Mesiáša, Ísu, syna Márie, posla Božieho“. Oni ho ale nezabili a ani neukrižovali, len sa im tak zdalo. A tí, ktorí sa o tom sporili, pochybujú o tom. Nemajú o ňom jednoznačné poznanie, len nasledovať dohady môžu. A úplne naisto ho nezabili.

158. Boh ho zdvihol k Sebe. Boh je mocný a múdrosťou oplýva.

159. Niet nikoho z Ľudí Knihy, kto by v neho neuveril predtým, než zomrie. A on bude v deň zmŕtvychvstania o nich svedčiť.

160. Pre krivdu, ktorej sa dopúšťali tí, ktorí pokánie činili, sme im zakázali dobroty, ktoré im boli povolené, ale zakázali sme ich aj preto, že veľmi bránili ľuďom ísť po ceste, ktorú Boh určil,

161. A preto, že ribá brali a pritom im to bolo zakázané, a preto, že oberali ľudí o ich majetky neprávom. A pripravili sme tým z nich, ktorí odmietali veriť, trápenie bolestivé.

162. Avšak tí z ich radov, ktorí majú hlboké poznanie a veriaci, tí veria v to, čo ti bolo zoslané a v to, čo bolo zoslané pred tebou a tí, ktorí konajú modlitbu a dávajú zakat a tí, ktorí veria v Boha a v Deň posledný, tým dáme odmenu obrovskú.

163. My sme ti vnukli, podobne ako sme vnukli Noemovi a prorokom, ktorí nasledovali po ňom. A vnukli sme Abrahámovi a Ismailovi a Izákovi a Jakubovi a kmeňovým spoločenstvám a Ísovi a Jóbovi a Jonášovi a Áronovi a Šalamúnovi. A dali sme Dávidovi Zabúr,

164. A poslom, o ktorých sme ti predtým rozprávali, ale i poslom, o ktorých sme ti nerozprávali. A Boh prehovoril k Mojžišovi priamo,

165. Poslom oznamujúcich radostnú zvesť a varujúcich, aby ľudia nemali voči Bohu žiadnu výhovorku po poslaní týchto poslov. A Boh je veru mocný a múdrosťou oplýva.
166. Boh svedčí o tom, čo ti zoslal dole. Zoslal to dole na základe poznania Svojho. I anjeli svedčia o tom. A Boh postačí ako svedok.
167. Tí, ktorí odmietli veriť a bránili ľuďom nasledovať cestu, ktorú Boh určil, tí zblúdili v blude ďalekom.
168. Tí, ktorí odmietli veriť a krivdy sa dopúšťali, tým Boh už viac neodpustí a ani ich neusmerní na cestu správnu,
169. Jedine ak na cestu pekla, v ktorom ostanú na veky vekov. A je to pre Boha veru príľahké.
170. Ľudia! Prišiel k vám posol s pravdou od Pána vášho, tak uverte, je to lepšie pre vás. Ak odmietnete veriť, tak vedzte, že Bohu náleží, čo je v nebesiach a na zemi. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
171. Ľudia Knihy, neprekračujte medze svojho náboženstva a nehovorte o Bohu iné než pravdu. Veď Mesiáš, Ísa, syn Márie, je len poslom Božím a Jeho slovom, ktoré vrhol Márii a duchom od Neho. Verte teda v Boha a jeho poslov a nehovorte: „Traja“. Prestaňte, je to lepšie pre vás. Veď Boh je len jeden Boh, Je jedinečný na to, aby mal syna. Jemu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. A Boh sám postačí, aby sa na Neho spoľahlo.
172. Mesiáš nikdy neopovrhne tým, aby bol Bohu poddaný, a ani priblížení anjeli. A kto opovrhne Jeho uctievaním a bude sa povyšovať, tých všetkých k Sebe zhromaždí.
173. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tých odmení náležitými odmenami a pridá im zo Svojho dobrodenia. Ale tí, ktorí opovrhovali a povyšovali sa, tých podrobí trápeniu bolestivému a nenájdu si mimo Boha žiadneho dôverníka a ani nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.
174. Ľudia! Dostal sa vám dôkaz od Pána vášho, a zoslali sme vám svetlo jasné.
175. Tí, ktorí uverili v Boha a Ním chránili sami seba, tých zahrnie milosťou svojou a dobrodením a usmerní ich k Sebe po ceste rovnej.
176. Pýtajú sa ťa na vysvetlenie. Povedz: „Boh vám vysvetlí ako sa zachovať, ak by niekto zomrel bez predkov či potomstva“. Ak by zomrel muž, ktorý by nemal dieťa a mal by sestru, tak jej náleží polovica toho, čo zanechal. A on po nej dedí, ak by nemala dieťa. Ak by ale boli dve, tak im náležia dve tretiny z toho, čo zanechal. A ak by boli súrodenci mužského pohlavia i ženského pohlavia, tak mužskému súrodencovi náleží podiel, aký náleží dvom súrodencom ženského pohlavia. Boh vám to objasňuje, aby ste nezblúdili. A Boh o všetkom vie.
-

KAPITOLA

PIATA

Al Máida

(Prestretý stôl)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Vy, ktorí ste uverili, plňte zmluvy. Je vám dovolené konzumovať zvieratá z radov dobytkov okrem toho, čo je vám prednesené, s tým, že vám je zakázané loviť, keď ste v pútnickom stave. A Boh rozhodne, čo chce.
2. Vy, ktorí ste uverili, neporušujte rituály Bohom určené a ani neporušujte nič spojené s posvätnosťou posvätného mesiaca, s obeťami, s označenými darmi a s tými, ktorí smerujú k posvätnému Domu, sledujúc dobrodenie od Pána svojho a spokojnosť. Keď by ste púť skončili, tak lovte. A nech vás nepodnieti nepriateľstvo k určitým ľuďom, ktorí vám bránili vstup do Posvätnej mešity, aby ste prekročili medze. Pomáhajte si k úctivosti a bohabojnosti a nepomáhajte si k hriechnosti a prekročeniu miery. A bojte sa Boha, pretože Boh je prísny v trestaní.
3. Sú vám zakázané zdochliny, krv, mäso z prasiat a všetko, nad čím bolo vyslovené meno iné než Božie, zvieratá, ktoré sa zadusili, ktoré boli ubité k smrti, ktoré sa zabili pri páde z výšky, ktoré zomreli ubodaním parohami iného zvieratá, ďalej to, z čoho jedla divá zver s výnimkou tých zvierat, ktoré ste ešte stihli v mene Boha zarezat' a zvieratá, ktoré boli zarezané na oltároch. A je vám zakázané, aby ste sa rozhodovali veštiacimi šípami. To všetko je spurnosť. Dnes sú už tí, ktorí odmietli veriť, zúfalí z možnosti zničiť vaše náboženstvo. Nebojte sa teda ich, ale bojte sa Mňa. Dnes som vám dokončil vaše náboženstvo, dovŕšil som voči vám Svoj dar a súhlasil som, aby bol islam vašim náboženstvom. Kto by bol nútený hladom bez toho, aby sa chcel úmyselne hriechu dopustiť, nech vie, že Boh je odpúšťajúci a milostivý.
4. Pýtajú sa ťa, čo je im dovolené. Povedz: „Je vám dovolené všetko, čo je dobré. Aj to, k čomu ste dravcov naučili a vycvičili, keď ste ich učili niečo z toho, čo vás Boh naučil. Jedzte z toho, čo pre vás ulovili a spomeňte Božie meno pri tom.“ A bojte sa Boha. Ved' Boh je rýchly v účtovaní.
5. Dnes je vám dovolené všetko, čo je dobré. A jedlo tých, ktorým bola daná Kniha je vám dovolené a vaše jedlo je im dovolené. A počestné ženy z radov veriacich a počestné ženy z radov tých, ktorým bola daná Kniha pred vami, pokiaľ im dáte ich odmeny chrániac tým seba, nie s cieľom mať mimomanželský styk alebo mať priateľky. A kto by odmietol vieru, toho skutky budú zmarené a v živote poslednom bude patriť medzi tých, ktorí prehrali.
6. Vy, ktorí ste uverili, ak by ste vstali, aby ste sa modlili, umyte si svoje tváre, svoje ruky po lakty, mokrymi rukami si obtrite hlavy a nohy po členky. A ak by ste boli znečistení, tak sa očistite. Ak by ste boli chorí alebo na cestách alebo by niekto z vás prišiel z miesta vykonania potreby alebo by ste sa dotýkali žien a nenašli by ste vodu, tak vykonajte tajammom z čistého

povrchu tak, že si obtrieťte svoje tváre a ruky oň. Boh vám nechce spôsobiť úzkosť, ale chce vás očistiť a dovŕšiť Svoj dar vám daný, azda budete vďační.

7. A spomínajte si na Boží dar vám daný a na záväzok, ktorým ste sa Mu zaviazali, keď ste povedali: „Počuli sme a poslúchli“. A bojte sa Boha. Veď Boh dobre pozná, čo je v hrudiach skryté.

8. Vy, ktorí ste uverili, buďte ľuďmi zachovávajúcimi to, čo Boh uložil, svedkami spravodlivými. A nech vás nepodnieti nepriateľstvo k určitým ľuďom k tomu, aby ste boli nespravodliví. Buďte spravodliví, je to bližšie k bohobojnosti. A bojte sa Boha. Veď Boh dobre vie všetko o tom, čo konáte.

9. Boh sľúbil tým, ktorí verili a dobré skutky konali, že sa im dostane odpustenie a odmena obrovská.

10. A tí, ktorí odmietli veriť a za lož naše znamenia označili, tí budú obyvateľmi pekla.

11. Vy, ktorí ste uverili, spomeňte si na dar Boží vám daný, keď sa skupina ľudí chystala vziať ruky na vás svoje ruky, ale On ich ruky od vás odvrátil. A bojte sa Boha. A na Boha nech sa spoľahnú veriaci.

12. Boh prijal od synov Izraela záväzok a poslali sme z ich radov dvanásť popredných zástupcov. Boh povedal: „Som s vami. Ak budete konať modlitbu, dávať zekat, veriť v Mojich poslov a podporovať ich a ak poskytnete Bohu dobrú pôžičku, tak vám vymažem vaše zlé skutky a dám vám vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky. Kto z vás by ale potom vieru odmietol, ten zblúdil z cesty rovnej“.

13. Za to, že porušovali svoje záväzky, sme ich prekliali a učinili sme ich srdcia tvrdé. Menia pozíciu slov z ich pôvodného miesta a zabudli na určitú časť toho, čo im bolo pripomenuté. A neustále sa dozvedáš o zradách z ich strany s výnimkou malého počtu z nich. Prepáč im a nechaj ich. Veď Boh má rád tých, ktorí dobro konajú.

14. A od tých, ktorí povedali: „My sme tí, ktorí podporovali a nasledovali Mesiáša“, sme prijali záväzok, ale oni zabudli na určitú časť z toho, čo im bolo pripomenuté. A tak sme ich zlákali k vzájomnému nepriateľstvu a nenávisti až do dňa zmŕtvychvstania. A Boh im oznámi to, čo robili.

15. Ľudia Knihy! Prišiel k vám náš posol, aby vám objasnil mnoho z toho, čo ste z Knihy skrývali a aby mnoho prepáčil a neodhalil. Prišlo k vám od Boha svetlo a Kniha zjavná.

16. Boh ňou správne usmerňuje tých, ktorí sledovali Jeho spokojnosť, k cestám bezpečným a vyvedie ich z temnôt do svetla s povolením Svojím a usmerní ich k ceste rovnej.

17. Odmietli veriť tí, ktorí povedali: „Boh je Mesiáš, syn Márie“. Povedz: „Kto by niečo zmohol proti Bohu, ak by chcel zahubiť Mesiáša, syna Márie, aj jeho matku a všetkých na Zemi?“ Bohu náleží kráľovstvo nebies a Zeme a toho, čo je medzi nimi. Stvorí, čo chce. Boh má veru nad všetkým moc.

18. Židia a kresťania povedali: „My sme deti Božie a Jeho milovaní.“ Povedz: „Prečo vás teda trápeniu vystavuje za vaše hriechy?“ Vy ste len ľudia z radov ľudí, ktorých stvoril. Odpusti, komu chce a trápeniu podrobí, koho chce. Bohu náleží kráľovstvo nebies a zeme a čo je medzi nimi a k Nemu speje koniec.

19. Ľudia Knihy: „Prišiel k vám náš posol, aby vám objasnil pravdu, po dlhšej dobe, počas ktorej neboli poslaní žiadni poslovia, aby ste nepovedali: „Neprišiel k nám žiadny zvestovateľ“

radostnej zvesti a ani varovateľ.“ Teraz k vám prišiel zvestovateľ radostnej zvesti a varovateľ.“ A Boh má veru nad všetkým moc.

20. I Mojžiš povedal svojim ľuďom: „Ľudia moji, spomeňte si na dar Boží vám daný, keď učinil z vašich radov prorokov a učinil vás kráľmi a dal vám to, čo nedal nikomu zo stvorených.“,

21. „Ľudia moji, vojdite do posvätej zeme, ktorú vám Boh určil a nevracajte sa späť, pretože sa obrátite späť so stratou.“

22. Povedali: „Mojžiš! Sú v nej ľudia veľmi silní a my do nej nevojdem, kým oni z nej nevyjdú von. Ak by z nej vyšli von, potom do nej vojdeme“.

23. Dvaja muži z radov tých, ktorí sa obávali a ktorých Boh obdaril darom svojím, povedali: „Vojdite k nim cez bránu. A až tam vojdete, určite zvíťazíte. A na Boha sa spoľahnite, ak ste veriaci“.

24. Povedali: „Mojžiš, nevojdem do nej nikdy, pokiaľ budú v nej. Chod' ty so svojim Pánom a bojujte, my ostávame tu sedieť“.

25. Povedal: „Pane môj, ja mám moc iba sám nad sebou a nad svojím bratom. Oddel' nás od ľudí spurných“.

26. Povedal: „Bude pre nich zakázaná štyridsať rokov, počas ktorých budú blúdiť po zemi. Nežiaľ nad ľuďmi spurnými“.

27. Prednes im pravdivú správu o dvoch synoch Adama, keď obaja Bohu priniesli obeť. Tá bola od jedného z nich prijatá a od druhého z nich prijatá nebola. Povedal: „Zabijem ťa.“ Povedal: „Boh prijíma len od bohabojných“,

28. „Ak by si vystrel ku mne svoju ruku, aby si ma zabil, ja nevystriem svoju ruku k tebe, aby som ťa zabil. Ja sa bojím Boha, Pána tvorstva“,

29. „Ja chcem, aby ťa sprevádzal hriech môj aj hriech tvoj, a tak budeš patriť medzi obyvateľov ohňa. Taká je odplata určená pre krivdiacich.“

30. I naviedla ho jeho duša k zabitiu svojho brata, a tak ho zabil a stal sa jedným z tých, ktorí prehrali.

31. Boh nato poslal havrana, ktorý hrabal zem, aby mu ukázal, ako ukryť telo svojho brata. Povedal: „Beda mi, nebol som schopný byť ani ako tento havran a ukryť telo svojho brata!“ A tak sa stal jedným z tých, ktorí ľútosť prejavili.

32. Preto sme stanovili synom Izraela, že ten, kto by zabil dušu za niečo iné než za dušu zavraždenú alebo za skazu, ktorú šířila na zemi, akoby zabil všetkých ľudí. A kto by ju oživil, akoby oživil všetkých ľudí. A prišli k nim naši poslovia s jasnými dôkazmi, ale aj tak veľký počet z nich sa správa na zemi nestriedmo.

33. Odplata tých, ktorí bojujú proti Bohu a jeho poslovi a šíria na zemi skazu, je, aby boli pozabíjaní alebo ukrižovaní alebo aby boli odseknuté ich ruky a nohy v opačnom poradí alebo, aby boli vyhnaní zo zeme. Bude to pre nich potupa v živote najnižšom a v živote poslednom sa im dostane trápenie obrovské.

34. Okrem tých, ktorí pokánie učinili predtým, než by ste sa na nich zmohli. Vedzte, že Boh je odpúšťajúci a milostivý.

35. Vy, ktorí ste uverili, bojte sa Boha a usilujte sa o cestu, ktorá vás priblíži k Nemu a usilujte sa za vec, ktorú určil, azda tak prospějete.

36. Tí, ktorí odmietli veriť, aj keď by mali všetko, čo je na zemi a k tomu ešte raz toľko, aby sa tým vykúpili z trápenia dňa zmŕtvychvstania, neprijalo by sa to od nich. A dostane sa im trápenie bolestivé.
37. Chceli by vyjsť von z ohňa, ale z neho von nevyjdú. A dostane sa im trápenie trvalé.
38. Zlodejovi a zlodějke odseknite ruky po zápätie ako odplatu za to, čo získali. Je to odstrašujúce ustanovenie Bohom určené. A Boh je mocný a múdrosťou oplýva.
39. Kto by ale pokánie učinil po krivde, ktorej sa dopustil a napravil správanie svoje, tak Boh od neho pokánie príjme. Veď Boh je odpúšťajúci a milostivý.
40. A či si nevedel, že Bohu náleží kráľovstvo nebies a zeme? Podrobí trápeniu, koho chce a odpustí, komu chce. Boh má nad všetkým moc.
41. Posol! Nech ťa nezarmucujú tí, ktorí sa ponáhľajú vieru odmietajú, ktorí patria k radom tých, ktorí ústami svojimi povedali: „Uverili sme“, ale ktorých srdcia neuverili. A medzi tými, ktorí pokánie činili, sú takí, ktorí naslúchajú klamstvám, naslúchajú iným ľuďom, ktorí k tebe neprišli. Menia pozíciu slov potom, ako boli tieto na svoje miesta umiestnené. Hovoria: „Ak vám bude dané toto, tak to vezmite, ak by vám ale nebolo dané, dajte si pozor“. Koho Boh chce skúške vystaviť, pre toho nemáš od Boha nič, čo by mu pomohlo. To sú tí, ktorých srdcia Boh nechcel očistiť. Dostane sa im v živote najnižšom potupa. A dostane sa im v živote poslednom trápenie obrovské.
42. Naslúchajú klamstvám a berú si z majetkov všetko, čo je zakázané. Ak by k tebe prišli, tak rozhodni medzi nimi, alebo sa ich stráň. Ak by si sa ich stránil, v ničom ti neuškodí. A ak by si rozhodoval, tak rozhoduj medzi nimi spravodlivo. Veď Boh má rád tých, ktorí zachovávajú spravodlivosť.
43. Ako ťa môžu žiadať o rozhodnutie, keď majú u seba Tóru, v ktorej je rozhodnutie Božie? A potom sa aj tak odvracajú. Tí nie sú veru veriaci.
44. My sme zoslali Tóru. V nej je správne usmernenie a svetlo. Ňou rozhodujú proroci, ktorí sa Bohu oddali, pre tých, ktorí pokánie učinili i silne zbožní a rabíni podľa toho, čo im bolo uložené, aby sa naučili z Knihy Božej a na základe toho, čoho sa svedkami stali. Nebojte sa teda ľudí, ale bojte sa Mňa a nevymieňajte Moje znamenia za lacný cieľ. A kto by nerozhodoval podľa toho, čo Boh zoslal, to sú tí, ktorí vieru odmietajú.
45. Stanovili sme im v nej: Duša za dušu, oko za oko, nos za nos, ucho za ucho, zub za zub a za zranenie odvetu. Kto by ju odpustil formou milodaru, vymažú sa mu tým zlé skutky. A kto by nerozhodoval podľa toho, čo Boh zoslal, to sú tí krivdiaci.
46. I vyslali sme po stopách, ktoré po nich ostali, Ísu, syna Márie, aby potvrdil to, čo má v rukách svojich z Tóry. A dali sme mu Evanjelium, v ktorom bolo správne usmernenie a svetlo, potvrdzujúce to, čo mal v rukách svojich z Tóry a ako správne usmernenie a poučenie pre bohobojných,
47. A aby ľudia Evanjelia rozhodovali podľa toho, čo v ňom Boh zoslal dole. A kto by nerozhodoval podľa toho, čo Boh zoslal, to sú tí spurní.
48. Zoslali sme ti dole Knihu s pravdou, potvrdzujúcu to, čo jestvuje z Knihy a ako svedectvo o nej. Rozhodni teda medzi nimi podľa toho, čo Boh zoslal a nenasleduj a neuprednostňuj ich túžby pred tým, čo sa ti dostalo z pravdy. Každému z vás sme učinili zákony a cestu svoju. A keby bol Boh chcel, bol by vás učinil jedným spoločenstvom, ale neurobil tak, aby vás skúške podrobil v tom, čo vám dal. Predbiehajte sa preto v konaní dobrých vecí. K Bohu sa vrátite všetci a vtedy vám oznámi to, o čom ste sa sporili.

49. Rozhodni medzi nimi podľa toho, čo Boh zoslal a nenasleduj ich túžby a buď pred nimi na pozore, aby ťa neodklonili od niečoho z toho, čo ti Boh zoslal. Ak by sa odvrátili, tak vedz, že Boh ich chce postihnúť trestom za niektoré ich hriechy. A veru veľká časť ľudí je spurná.
50. A či rozhodnutie podľa zásad doby neznalosti si želajú? Kto lepšie než Boh by stanovil rozhodnutie ľuďom bezpochyby presvedčeným?.
51. Vy, ktorí ste uverili, neberte si židov a kresťanov za dôverníkov. Jedni sú dôverníkmi druhých. A kto z vás by si ich vzal za dôverníkov, ten patrí k nim. Veru Boh správne neusmerní ľudí krivdiacich.
52. Vidiš tých, v srdciach ktorých je choroba, ako sa ponáhľajú k nim, hovoria: „Obávame sa, že nás postihne nešťastie.“ Azda Boh zošle víťazstvo alebo zošle príkaz Svoj, a tak budú ľutovať to, čo vo svojich dušiach tajili.
53. Tí, ktorí uverili, hovoria: „To sú tí, ktorí na Boha prisahali najväčšou prísahou, že sú s vami?“ Ich skutky sa stali márne, preto prehrali.
54. Vy, ktorí ste uverili! Ktokoľvek z vás by sa odvrátil od svojho náboženstva, potom Boh privedie ľudí, ktorých má rád a ktorí Ho majú radi, ktorí budú pokorní voči veriacim a ktorí budú mocní voči tým, ktorí odmietli veriť. Budú sa usilovať o cestu, ktorú Boh určil a nebudú sa báť výčitiek tých, ktorí by sa im snažili čokoľvek vyčítať. To je Božie dobrodenie, ktoré dáva, komu chce. A Boh všetko obsiahol a všetko vie.
55. Vaším dôverníkom je Boh a Jeho posol a tí, ktorí uverili, ktorí konajú modlitby, dávajú zakat a pritom sa do polohy rúkú klaňajú.
56. Kto si vyberie za dôverníka Boha a Jeho posla a tých, ktorí uverili, ten nech vie, že tí, ktorí sú na strane Božej, sú tí, ktorí zvíťazia.
57. Vy, ktorí ste uverili, neberte si za dôverníkov tých, ktorí si berú vaše náboženstvo na posmech a zábavu, tých, ktorí pochádzajú z radov tých, ktorým bola daná Kniha pred vami a z radov tých, ktorí odmietli veriť. A bojte sa Boha, ak ste veriaci.
58. A keď by ste zvolávali k modlitbe, robia si z nej posmech a zabávajú sa na nej. To preto, že sú to ľudia, ktorí nechápu.
59. Povedz: „Ľudia Knihy! Zášť chováte proti nám len preto, že sme uverili v Boha a v to, čo nám bolo zoslané a v to, čo bolo zoslané predtým a preto, že väčšina z vás je spurná.“
60. Povedz: „Mám vám oznámiť, čiá odmena bude u Boha horšia? Tých, ktorých Boh preklial a Svoj hnev na nich zoslal a z radov ktorých učinil opice, prasce a poddaných tágutovi. Tí majú horšie miesto a ešte viac zblúdili z cesty rovnej“.
61. Keď k vám prišli, povedali: „Uverili sme“, ale pritom odmietajúci vieru k vám vošli a tak isto odmietajúci vieru od vás vyšli von. A Boh lepšie vie, čo zatajovali.
62. Vidiš, ako sa mnohí z nich ponáhľajú k hriechnosti a k prekračovaniu miery a ako berú z majetkov všetko, čo je zakázané. A je veru zlé, čo konali.
63. Kiežby im tí, silne zbožní a rabíni zakazovali, aby hovorili hriechnosti a aby brali z majetkov všetko, čo je zakázané! Je veru zlé, čo robili.
64. Židia povedali: „Božia ruka je spútaná“. To ich ruky sú spútané a boli prekliati za to, čo povedali. Jeho ruky sú vystreté a dáva a rozdáva, ako chce. To, čo ti bolo zoslané dole od Pána tvojho, povedie mnohých z nich k ešte väčšiemu prekračovaniu medzi a k ešte väčšiemu odmietaniu viery. A vrhli sme medzi nich nepriateľstvo a nenávisť až do dňa

zmŕtvychvstania. Vždy, keď roznieťtia oheň vojny, Boh ho uhasí. A šíria na zemi skazu. Boh ale nemá rád tých, ktorí skazu šíria.

65. Keby boli Ľudia Knihy uverili a Boha sa báli, boli by sme im vymazali ich zlé skutky a boli by sme im dali vojsť do záhrad blaženosti.

66. A keby boli konali podľa Tóry a Evanjelia a podľa toho, čo im bolo zoslané od ich Pána, boli by jedli sponad nich i spod ich nôh. Je medzi nimi umiernené spoločenstvo, ale to, čo veľký počet z nich koná, je zlé.

67. Posol! Oznam, čo ti bolo zoslané od Pána tvojho. Ak by si tak neurobil, potom si Jeho posolstvo akoby neoznámil. A Boh ťa ochráni pred ľuďmi. A Boh správne neusmerní ľudí odmietajúcich vieru.

68. Povedz: „Ľudia Knihy! Nenasledujete nič, pokým nebudete konať podľa Tóry a Evanjelia a podľa toho, čo vám bolo zoslané od vášho Pána“. To, čo ti bolo zoslané dole od Pána tvojho, podnieti veľké množstvo z ich radov k ešte väčšiemu prekračovaniu medzí a k ešte väčšiemu odmietaniu viery. Nežiaľ preto nad ľuďmi odmietajúcimi vieru.

69. Tí, ktorí uverili a tí, ktorí pokánie činili a Sábijovci a tí, ktorí podporovali a nasledovali Mesiáša, kto z nich uveril v Boha a v Deň posledný a konal dobro, o tých niet strachu a ani nebudú zarmútení.

70. I prijali sme od synov Izraela záväzok a poslali sme k nim poslov. Vždy však, keď k nim prišiel posol s niečím, čo nebolo po vôli ich dušiam, skupinu zo lži obvinili a skupinu zabíjali.

71. I mysleli si, že nebudú skúške vystavení, a tak nič nevideli a nič nepočuli. Potom Boh od nich pokánie prijal. Potom však mnohí z nich znova prestali vidieť a počuť. A Boh všetko, čo konajú, vidí.

72. Odmietli veriť tí, ktorí povedali: „Boh je Mesiáš, syn Márie.“ A Mesiáš pritom povedal: „Synovia Izraela, uctievať Boha, môjho i vášho Pána.“ Ten, kto by k Bohu pridružil, pre toho Boh zakázal raj a jeho útočiskom bude oheň. Krivdiaci nebudú mať nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.

73. Odmietli veriť tí, ktorí povedali: „Boh je tretí z trojice.“ Niet boha okrem Boha jedného jediného. Ak neprestanú s tým, čo hovoria, dotkne sa tých, ktorí z ich radov odmietli veriť, trápenie bolestivé.

74. Nemali by už konečne pokánie k Bohu urobiť a poprosiť Ho o odpustenie?. A Boh je odpúšťajúci a milostivý.

75. Mesiáš, syn Márie, je len posol, pred ktorým boli poslovia a jeho matka bola siddíqa. Obaja jedli jedlo. Pozri, ako im objasňujeme znamenia a pozri sa, ako sú aj napriek tomu zvedení.

76. Povedz: „Uctievať mimo Boha to, čo nemá v moci privodiť vám škodu ani prospech?!“ A Boh je Ten, kto všetko počuje a všetko vie.

77. Povedz: „Ľudia Knihy, neprekračujte medze stanovené vašim náboženstvom tým, že budete hovoriť niečo nepravdivé a nenasledujte túžby ľudí, ktorí zblúdili už predtým a ktorí spôsobili, že veľa ďalších zblúdilo, ktorí zblúdili z cesty rovnej.“

78. Tí zo synov Izraela, ktorí odmietli veriť, boli prekliatí ústami Dávida a Ísu, syna Márie. To všetko za ich neposlušnosť a prekračovanie medze.

79. Nezakazovali si navzájom žiadnu odsúdeniahodnú vec, ktorú urobili. Je veru zlé to, čo robili.

80. Vidíš mnohých z ich radov, ako si berú za dôverníkov tých, ktorí odmietli uveriť. Zlé je veru to, na čo ich naviedli ich duše, až sa Boh na nich silno nahneval a v trápení budú naveky.
81. Keby boli verili v Boha a v proroka a v to, čo mu bolo zoslané dole, neboli by si ich vzali za dôverníkov. Ale veľký počet z nich je spurný.
82. Zistíš, že z radov ľudí najväčšie nepriateľstvo k tým, ktorí uverili, chovajú židia a tí, ktorí k Bohu pridružili. A zistíš, že najláskavejší k tým, ktorí uverili sú tí, ktorí povedali: „My sme tí, ktorí nasledovali Mesiáša“. To preto, že z ich radov pochádzajú kňazi a mnísi a preto, že sa nepovyšujú.
83. A keď počujú, čo bolo zoslané poslovi, vidíš, ako sa ich oči zaplavia slzami pre pravdu, ktorú v tom spoznali. Hovoria: „Pane náš, uverili sme, zapíš nás medzi svedkov“.
84. „Ako by sme nemali veriť v Boha a v pravdu, ktorá nám prišla, keďže dúfame v to, že nám náš Pán dá vojsť medzi dobrých a zbožných ľudí“.
85. A tak ich Boh odmenil za to, čo povedali, záhradami, pod ktorými tečú rieky a v ktorých budú naveky. A to je odmena tých, ktorí dobro konajú.
86. A tí, ktorí odmietli veriť a za lož naše znamenia označili, tí budú obyvateľmi pekla.
87. Vy, ktorí ste uverili, nezakazujte dobroty, ktoré vám Boh povolil a neprekráčajte medze. Ved' Boh nemá rád tých, ktorí medze prekráčajú.
88. A jedzte z toho, čo vám Boh dal, jedlo dovolené a dobré. A bojte sa Boha, v ktorého vy veríte.
89. Boh vás nebude brať na zodpovednosť za vaše nechcené prísahy, ale vás bude brať na zodpovednosť za to, na čo ste sa vašou pravicom zaviazali. Za vymazanie hriechu nedodržania prísahy je povinnosť nakŕmiť desiatich chudákov z bežného jedla, ktoré dávate vašim rodinám, alebo ich ošatiť, alebo oslobodiť jedného otroka. Kto by nenašiel, nech sa postí tri dni. Takto odčinite nedodržanie prísahy, na ktorú by ste sa zaviazali vašou pravicom, ak by ste prisahali. A dodržiavajte prísahy pravicom vašou potvrdené. Takto vám Boh objasňuje svoje znamenia, azda budete vďační.
90. Vy, ktorí ste uverili! Opojné nápoje, hazardné hry, modly a veštiace šípy sú nečistotou z diel satana, tak sa tomu vyhýbajte, azda tak prospejete.
91. Satan chce medzi vami opojnými nápojmi a hazardnými hrami vyvolať nepriateľstvo a nenávisť a brániť vám spomínať si na Boha a modliť sa. Prestanete s tým už teda?
92. Poslúchajte Boha a poslúchajte posla a dajte si pozor. Ak by ste sa odvrátili, tak vedzte, že úlohou nášho posla je len oznámenie zjavné.
93. Nie je pre tých, ktorí uverili a dobré skutky konali, hriech v tom, čo pojedli predtým, pokiaľ by sa toho už vyvarovali, verili by a konali dobré skutky a aj potom by sa vyvarovali a verili a pokiaľ by sa aj potom vyvarovali a dobro konali. A Boh má rád tých, ktorí dobro konajú.
94. Vy, ktorí ste uverili, Boh vás podrobí skúške spojenej s určitým lovom, ktorý bude na dosah vašich rúk a kopíj, aby Boh dal rozpoznať, kto sa Ho obáva aj keď Ho bližšie nepoznal. Kto by po tom prekročil medze, tomu sa dostane trápenie bolestivé.
95. Vy, ktorí ste uverili, nezabíjajte úlovok, pokiaľ ste v pútnickom stave. Kto by ho z vás zabil úmyselne, tak jeho trestom bude povinnosť obetovať dobytok rovnajúci sa tomu, čo zabil, o ktorom rozhodnú dvaja spravodliví z vašich radov. Bude to obeť, ktorá má byť privedená ku Kábe. Alebo to odčiní poskytnutím jedla biednemu alebo pôstom, ktorý by sa

tomu rovnal, aby okúsil následok konania, ktorého sa dopustil. Boh prepáčil, čo sa už stalo. Kto by sa však k tomu vrátil, tomu sa Boh pomstí. A Boh je mocný a pomsta je v Jeho moci.

96. Je vám dovolený lov z mora i potrava z neho ako úžitok pre vás aj pre cestujúcich. A je vám zakázaný lov na súši, pokiaľ ste v pútnickom stave. Bojte sa Boha, ku ktorému budete zhromaždení.

97. Boh učinil Kábu – posvätný Dom, ľudom na vykonávanie rituálov a učinil posvätný mesiac, obete a označené dary. To preto, aby ste vedeli, že Boh vie, čo je v nebesiach a čo na zemi a že Boh o všetkom vie.

98. Vedzte, že Boh je prísny pri trestaní a že Boh je odpúšťajúci a milostivý.

99. Úloha posla je len oznámiť. A Boh vie, čo prejavujete a čo skrývate.

100. Povedz: „Zlé a dobré sa nikdy nevyrovňajú, aj keď by to zlé veľkosťou svojho množstva obdiv vzbudzovalo“. Bojte sa preto Boha, vy, ktorí rozum máte, azda tak prospejete.

101. Vy, ktorí ste uverili, nepýtajte sa na záležitosti, ktoré keby vám boli ukázané, boli by pre vás nepríjemné. Ak by ste sa na ne však spýtali v čase, keď sa Korán zvestuje dole, budú vám ukázané. Boh vám to prepáčil. A Boh je odpúšťajúci a má veľkú trpezlivosť,

102. Pýtali sa na ne už ľudia, ktorí žili pred vami, potom ich ale začali odmietat’.

103. Boh neučinil žiadnu Buhejru, ani Sáibu, ani Vasílu a ani Hámího. To tí, ktorí odmietli veriť, si o Bohu vymýšľajú lži. A väčšina z nich nechápe.

104. A ak by im bolo povedané: „Nasledujte to, čo Boh zoslal a posla“, povedia: „Postačí nám to, na čom sme našli svojich otcov“. Aj keď ich otcovia nič nevedeli a neboli ani správne usmernení?!

105. Vy, ktorí ste uverili, dbajte o svoje duše. V ničom vám neuškodí taký, ktorý zblúdil, pokiaľ vy budete správne usmernení. K Bohu sa vrátite všetci a vtedy vám oznámi, čo ste konali.

106. Vy, ktorí ste uverili! Ak sa k niekomu z vás dostaví smrť vo chvíli, keď robí závet, za platné svedectvo sa považuje svedectvo dvoch spravodlivých z vašich radov alebo dvoch iných, ktorí z vašich radov nepochádzajú, pokiaľ by ste práve cestovali po zemi a postihlo by vás nešťastie smrti. Zadržte ich po modlení, pokiaľ by ste mali pochybnosti, nech odprisahajú na Boha: „Nezameníme našu prísahu za ľacný cieľ, aj keby šlo o príbuzného. A nebudeme zatajovať svedectvo Bohom prikázané. Inak by sme patrili medzi hriešnikov.“

107. Ak by sa zistilo, že sa dopustili hriechu, tak nech svedčia miesto nich dvaja ďalší pochádzajúcich z radov tých, ktorí sú najoprávnenejší, títo nech odprisahajú na Boha: „Naše svedectvo je pravdivejšie než ich svedectvo a neprekročili sme medze. Inak by sme patrili medzi krivdiacich“,

108. To ich skôr privedie k tomu, aby uviedli svedectvo v správnom tvare alebo aby sa báli, že ich prísaha by mohla byť zamietnutá po prísaha. A bojte sa Boha a počúvajte. Boh správne neusmerní ľudí spurných.

109. V deň, keď Boh zozbiera poslov a povie: „Aká odpoveď sa vám dostala?“, povedia: „Nemáme o tom žiadne poznanie. Veď ty si Ten, kto pozná to, čo nie je známe“.

110. Boh povie: „Ísa, syn Márie, spomeň si na Môj dar daný tebe aj tvojej matke, keď som ťa podporil duchom svätým, keď si hovoril s ľuďmi z detského lôžka a ako muž stredného veku. A keď som ťa naučil Knihu, múdrosť, Tóru a Evanjelium. A keď si stvoril z hlíny podobu vtáka s Mojmým povolením a potom si do nej dýchol a stala sa vtákom s povolením Mojmým.

A keď si liečil slepých a malomocných s mojím povolením. A keď si s mojím povolením kriesil mŕtvych. A ako som zabránil synom Izraela, aby ti ublížili, keď si k nim prišiel s jasnými dôkazmi, keď tí z ich radov, ktorí odmietli uveriť, povedali: „To je len čaro zjavné““““,

111. „A keď som vnukol učeníkom: Uverte vo Mňa a v môjho posla. Povedali: „Uverili sme a bud' svedkom toho, že sme muslimovia““““,

112. „A keď učenici povedali: „Ísa, syn Márie, môže nám Pán tvoj zoslať z neba prestretý stôl?“ Povedal: „Bojte sa Boha, ak ste veriaci.““““,

113. „Povedali: Chceme z neho jesť a aby sa upokojili naše srdcia a aby sme vedeli, že si nám pravdu hovoril, a aby sme boli toho svedkami.““““,

114. „Ísa, syn Márie, povedal: „Bože, Pane náš, zošli nám dole z neba prestretý stôl, ktorý by bol sviatkom pre prvého i posledného z nás a ktorý by bol znamením od Teba. A daj nám, veď Ty si najlepší, kto dáva““““,

115. „Boh povedal: „Zošlem vám ho, ale kto z vás potom odmietne veriť, toho podrobím trápeniu, ktorému nepodrobím nikoho iného zo stvorených““““.

116. I keď Boh povie: „Ísa, syn Márie, a či ty si povedal ľuďom: Učíte mňa i moju matku dvoma bohmi mimo Boha?“ Povie: „Jedinečný si, nemá sa Ti pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, neprislúcha mi, aby som hovoril niečo, na čo nemám právo. Ak som to povedal, iste by si o tom vedel. Poznáš, čo je vo mne a ja nepoznám, čo je v Tebe. Veď Ty si ten, kto pozná to, čo nie je známe““““,

117. „Nepovedal som im nič iné než to, čo si mi prikázal: „Uctievať Boha, môjho Pána i vášho Pána.“ A bol som svedkom svedčiacim o nich, pokiaľ som bol medzi nimi, ale keď si ma vzal k Sebe, ostal si Ty nad nimi dozerať. A Ty si všetkého svedkom““““,

118. „Ak ich trápeniu podrobíš, sú Tebe odovzdaní. A ak im odpustíš, Ty si ten mocný oplývajúci múdrosťou““““.

119. Boh povie: „Toto je deň, v ktorom pravdovravným pomôže ich pravdovravnosť. Budú mať záhrady, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú na veky vekov. Boh je s nimi spokojný a oni sú spokojní s Ním. To je veru tá výhra obrovská““““.

120. Bohu náleží kráľovstvo nebies a zeme a všetkého, čo je v nich. A On má veru moc nad všetkým.

KAPITOLA ŠIESTA

Al An'ám (Dobytok)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Vďaka patrí Bohu, ktorý stvoril nebesá a zem a učinil temnoty a svetlo. A aj tak tí, ktorí odmietli veriť, Pánovi svojmu rovných činia.
2. On je ten, kto vás stvoril z blata a potom stanovil čas. A stanovený čas je u Neho. A aj tak vy pochybujete.
3. On je Bohom v nebesiach i na zemi. Pozná, čo tajíte i čo zverejňujete. A vie, čo všetko získavate.
4. Nepríde k nim žiadne znamenie zo znamení ich Pána bez toho, aby sa od neho neodvrátili.
5. Oni za lož označili pravdu, keď k nim prišla. Prídu k nim však správy o tom, z čoho si posmech robili.
6. A či nevideli, koľko pokolení, ktoré existovali pred nimi, sme zahubili? Upevnili sme ich postavenie na zemi spôsobom, akým sme ani vaše postavenie neupevnili a poslali sme na nich mraky z neba, z ktorých padal hojný dážď a dali sme, aby rieky tiekli pod nimi. Potom sme ich však zahubili za ich hriechy a dali sme po nich vzniknúť ďalším pokoleniam.
7. Aj keby sme ti zoslali dole Písmo na pergamene a oni by sa ho dotkli vlastnými rukami, tí, ktorí odmietajú veriť, by povedali: „To je len čaro zjavné“.
8. I povedali: „Kiežby k nemu bol zoslaný dole anjel.“ Keby sme zoslali dole anjela, bola by celá vec rozhodnutá a nebol by im dožičený žiaden odklad.
9. A aj keby sme ho učinili anjelom, dali by sme mu podobu muža a zmiatli by sme ich v tom, v čom sa zmietajú.
10. Mnohí poslovia ešte pred tebou boli vystavení posmechu. A tak postihlo tých, ktorí si z nich posmech robili, to, z čoho sa vysmievali.
11. Povedz: „Putujte po zemi a potom sa pozrite, aký bol koniec tých, ktorí za lož označili“.
12. Povedz: „Komu patrí to, čo je v nebesiach a na zemi?“ Povedz: „Bohu“. Sám Sebe predpísal milosť. Zozbiera vás ku dňu zmŕtvychvstania, o ktorom niet pochýb. Tí, ktorí svoje duše stratili, sú tí, ktorí neveria.
13. Jemu náleží, čo v noci i vo dne v tichosti prebýva. On všetko počuje a všetko vie.
14. Povedz: „A či niekoho iného než Boha si mám vziať ako ochrancu? Je stvoriteľom nebies a zeme, ktorý obživu dáva a sám obživu nepotrebuje“. Povedz: „Bolo mi prikázané, aby som bol prvý, kto islam prijal, a nepatril medzi tých, ktorí k Bohu pridružujú“.
15. Povedz: „Ja sa bojím, ak by som neposlúchol Pána svojho, trápenia dňa preveľkého“.

16. Od koho bude odvrátené v ten deň, toho omilostil. A to je veru výhra zjavná.
17. Ak by sa ťa Boh dotkol škodou, nik ťa jej nezbaví, jedine On. A ak by sa ťa dotkol dobrom, tak vedz, že On má nad všetkým moc.
18. On má moc nad tými, ktorí sú Mu odovzdaní. A On múdrosťou oplýva a je všeznalý.
19. Povedz: „Čo má najväčšiu svedeckú hodnotu?“ Povedz: „Boh je svedkom medzi mnou a vami“. A tento Korán mi bol vnuknutý, aby som vás ním varoval i aby som varoval každého, komu by sa dostal. Vy svedčíte, že popri Bohu sú aj iné božstvá! Povedz: „Ja nebudem svedčiť“. Povedz: „Je len jeden jediný Boh a ja nemám nič spoločné s tým, čo k Nemu pridružujete“.
20. Tí, ktorým sme dali Knihu, ho poznajú tak dobre, ako poznajú svojich synov. Tí sú to, ktorí stratili svoje duše, pretože neveria.
21. Kto by väčšiu krivdu mohol páchať než ten, kto by si vymýšľal o Bohu lži alebo za lož by označil Jeho znamenia? Neuspejú veru krivdiaci.
22. V deň, keď ich zhromaždíme všetkých a potom povieme tým, ktorí pridružovali k Bohu: „Kde sú vaši spoločníci, o ktorých ste tvrdili že existujú?“
23. Skúškou pre nich bude už len to, že povedia: „Bože, Pán náš, prisaháme, že sme nič nepridružovali“.
24. Pozri sa, ako budú klamať svoje duše a ako ich opustí to, čo si vymýšľali.
25. Medzi nimi sú takí, ktorí ťa počúvajú. My sme ale učinili na ich srdciach rúško, aby mu neporozumeli a hluchotu v ich ušiach. A nech by videli akékoľvek znamenie, neuveria voň. A až k tebe prídu, aby sa s tebou sporili, tí, ktorí odmietli veriť, povedia: „To sú len historiky starobylých“.
26. Oni ho pritom zakazujú ostatným a sami sa mu vyhýbajú. Do záhuby sami seba tým vrhajú, ale pritom necítia.
27. Keby si videl, keď budú postavení pred oheň a povedia: „Keby nám len bolo umožnené vrátiť sa, aby sme už znamenia nášho Pána za lož neoznačovali a aby sme patrili medzi veriacich“.
28. Tam už budú jasne vidieť to, čo sa predtým snažili skryť. A keby aj boli vrátení, vrátili by sa k tomu, čo im bolo zakázané. Oni sú veru klamári.
29. I povedali: „Existuje len tento náš život najnižší a nebudeme nikdy vzkriesení“.
30. Keby si videl, keď budú postavení pred Pána svojho. Povie: „Nie je to pravdivé?“ Povedia: „Áno, prisaháme na nášho Pána.“ Povie: „Okúste teda trápenie za to, že ste veriť odmietali“.
31. Prehrali tí, ktorí za lož označili stretnutie s Bohom. Ale keď k nim príde Hodina znenazdania, povedia: „Beda nám za to, čo sme v ňom zanedbali!“ A budú niest' svoje bremená na chrbtoch svojich. Je veru zlé, aké bremená hromadia.
32. Život najnižší je len hraním sa a zábavou. A príbytok posledný je lepší pre tých, ktorí sa vyvarujú. A či nechápete?!
33. Vieme, že ťa zarmucuje to, čo hovoria. Oni teba zo lži neobviňujú, ale znamenia Božie, tí ktorí sa krivdy dopúšťajú, popierajú.

34. Už pred tebou boli poslovia, ktorí boli zo lži obvinení. Oni však voči týmto obvineniam zo lži boli trpezliví a bolo im ubližované, až kým k nim neprišla naša pomoc a podpora. A niet toho, kto by slová Božie menil. A dostalo sa ti mnoho správ zo správ poslov.
35. Ťažko na teba dopadá ich odmietanie. Keby si mohol vyhľadať tunel v zemi alebo schody do neba, aby si im priniesol znamenie, urobil by si tak. Keby Boh bol chcel, bol by ich všetkých zhromaždil na ceste k správne mu usmerneniu. Nepatri teda medzi neznalých.
36. Len tí, ktorí počujú, uposlúchnu. A mŕtvych Boh vzkriesi a potom k Nemu bude ich návrat.
37. I povedali: „Kiežby mu bolo zoslané znamenie od jeho Pána“. Povedz: „Boh má moc zoslať znamenie“. Väčšina z nich to ale nevie
38. Všetko, čo chodí po zemi i vtáci, ktorí krídlami svojimi letia, sú spoločenstvá ako vy. Nezanedbali sme v Knihe nič. A potom k Pánovi svojmu budú zhromaždení.
39. Tí, ktorí za lož naše znamenia označili, sú hluchí a nemí, v temnotách. Boh uvedie do bludu, koho chce. A povedie po ceste rovnej, koho chce.
40. Povedz: „Chcel by som vás vidieť, ak by k vám prišlo trápenie Bohom určené alebo by k vám prišla Hodina, či iného než Boha by ste vzývali, ak ste pravdovravní?“
41. Len Jeho budete vzývať. On vás zbaví toho, o odvrátenie čoho Ho prosíte, ak bude chcieť. A zabudnete na to, čo ste k Nemu pridružovali.
42. I poslali sme poslov a posolstvá spoločenstvám, ktoré boli ešte pred tebou. Postihli sme ich biedou a nešťastím, azda budú o milosť prosiť.
43. Keby boli aspoň prosili o milosť, keď k nim prišla naša mocná sila. Ich srdcia však stvrdli a satan im okrášlil to, čo konali.
44. Keď zabudli na to, čo im bolo pripomenuté, otvorili sme im brány všetkého. Keď sa však potom už začali radovať z toho, čo im bolo dané, zasiahli sme ich znenazdania, a hľa, akí zúfalí ostali,
45. Tým bol prerušený sled potomstva ľudí, ktorí krivdili. Vďaka Bohu, Pánovi tvorstva.
46. Povedz: „Ak by Boh odňal váš sluch a zrak a zapečatil vaše srdcia, ktorý iný boh než Boh by vám ich vrátil?“ Pozri, ako im podrobne vysvetľujeme znamenia a ako sa aj potom odkláňajú.
47. Povedz: „Chcel by som vás vidieť, ak by k vám prišlo trápenie Bohom určené znenazdania alebo jasne a zreteľne, bude snáď zahubený niekto iný než ľudia krivdiaci?“
48. Poslov posielame len ako oznamovateľov radostných zvestí a ako varovateľov. Tí, ktorí uverili a nápravu učinili, o tých niet strachu a ani nebudú zarmútení.
49. A tí, ktorí za lož naše znamenia označili, tých sa dotkne trápenie za to, voči čomu boli spurní.
50. Povedz: „Nehovorím vám, že mám pokladnice Božie a ani nepoznám to, čo nie je známe a ani vám nehovorím, že som anjel, ja len nasledujem to, čo mi je zvestované“. Povedz: „Dá sa porovnať slepý a vidiaci? A či nepremýšľate?“
51. I varuj ním tých, ktorí sa boja, že budú k svojmu Pánovi zhromaždení. Nebudú mať mimo Neho ochrancu a ani nikoho, kto by sa za nich prihovril. Varuj ich, azda sa vyvarujú.

52. I neodháňaj tých, ktorí vzývajú Pána svojho ráno a večer, sledujúc Jeho spokojnosť. Nebudeš zodpovedať za nič z ich účtov a ani oni za nič z tvojich účtov zodpovedať nebudú. Ak by si ich odohnal, patril by si medzi krivdiacich.
53. Takto sme vystavili skúške jedných druhými, aby povedali: „To sú tí z našich radov, ktorým Boh preukázal láskavosť svoju?!“ A či nie Boh lepšie pozná tých vďačných.
54. Keď k tebe prídu tí, ktorí veria v naše znamenia, povedz: „Mier s vami. Váš Pán sám Sebe predpísal udeliť milosť spočívajúcu v tom, že kto z vašich radov by vykonal zlo nevedomky a potom by pokánie učinil a nápravu vykonal, voči tomu je On odpúšťajúci a milostivý.“
55. Takto objasňujeme znamenia. *Objasňujeme ich takto aj preto*, aby si jasne spoznal cestu previnilcov.
56. Povedz: „Bolo mi zakázané uctievať tých, ktorých vzývate mimo Boha“. Povedz: „Nebudem nasledovať vaše túžby, pretože potom by som zblúdil a nepatril by som k tým, ktorí sú správne usmernení“.
57. Povedz: „Ja mám jasné presvedčenie od Pána svojho a aj tak ste ho za lož označili. Nie u mňa je to, o čo urýchlene žiadate. Rozhodnutie náleží len Bohu. Oznamuje vám pravdu. A On je tým najlepším, kto rozhoduje“.
58. Povedz: „Keby u mňa bolo to, o čo urýchlene žiadate, záležitosť medzi mnou a vami by už bola rozhodnutá“. A Boh lepšie pozná krivdiacich.
59. U neho sú kľúče od toho, čo je neznáme, nepozná ich nik okrem Neho. A pozná, čo je na súši a čo je v mori. Nespadne žiaden list bez toho, aby o ňom nevedel a niet zrnka v temnotách zeme a ani nič vlhké, a ani nič suché bez toho, aby to bolo v Knihe zjavnej.
60. On je ten, kto vás berie v noci a vie, čo ste získali cez deň, potom vás vzkriesi znova v ňom, aby sa naplnil čas stanovený. Potom bude k Nemu váš návrat a potom vám oznámi to, čo ste konali.
61. On má moc nad tými, ktorí sú Mu odovzdaní. A posielajú na vás strážcov. A až sa smrť dostaví k niekomu z vás, naši poslovia ho vezmú. A oni nič nezanedbávajú.
62. Potom budú vrátení k Bohu, svojmu skutočnému ochrancovi. Jemu veru náleží rozhodovanie. A On je najrýchlejší spomedzi tých, ktorí niečo zúčtovávajú.
63. Povedz: „Kto vás zachráni z temnôt súši a mora? Vzývate Ho, prosíte o milosť a v tajnosti hovoríte: „Ak nás zachráni pred touto tiesňou, budeme patriť medzi vďačných““.
64. Povedz: „Boh vás pred ňou zachráni i pred každou tiesňou. A hľa, potom vy znova pridružíte k Bohu.“
65. Povedz: „On má tú moc poslať na vás trápenie sponad vás alebo spod vašich nôh alebo vás rozdeliť na skupiny a dať jedným okúsiť obrovskú silu tých druhých. Pozri, ako podrobne vysvetlíujeme znamenia, azda budú chápať“.
66. I tvoji ľudia ho za lož označili a on je pritom pravda. Povedz: „Ja nie som za vás zodpovedný“.
67. Každá správa má konečný cieľ. A dozviete sa.
68. Ak by si uvidel tých, ktorí hovoria znevažujúco o našich znameniach, tak sa ich stráň, až pokým nezačne hovoriť o niečom inom. A ak by satan spôsobil, že by si zabudol, tak neostávaj sedieť s ľuďmi krivdiacimi potom, ako si na to spomenieš.

69. Tí, ktorí sú bohobožní, nebudú zodpovedať za nič z účtov tamtých, mali by im to ale pripomenúť, azda sa toho vyvarujú.
70. Nechaj tých, ktorí si vzali svoje náboženstvo na zábavu a hranie a zlákal ich život najnižší. A pripomeň ním, čo príde, aby žiadna duša neprivedla samu seba do záhuby za to, čo získala, kde nebude mať mimo Boha ochrancu a ani toho, kto by sa za ňu prihovoril. A nech by ponúkla akúkoľvek náhradu, nebude od nej prijatá. To sú tí, ktorí sami seba dostali do záhuby za to, čo získali. Dostane sa im nápoj z vriacej vody a trápenie bolestivé za to, že veriť odmietali.
71. Povedz: „Máme vzývať mimo Boha to, čo nám nepomôže a ani nám neuškodí a po tom, ako nás Boh správne usmernil, sa máme vrátiť späť ako ten, ktorého satani na zemi zlákali, zmätený je a pritom má priateľov, ktorí ho vyzývajú k správne usmerneniu: „Pod' k nám“. Povedz: „Správne usmernenie pochádzajúce od Boha je to správne usmernenie. A bolo nám prikázané, aby sme sa oddali Pánovi tvorstva“,
72. „Konajte modlitby a bojte sa Ho. On je ten, ku komu budete zhromaždení“.
73. On stvoril nebesá a zem v pravde. A v deň, keď povie „Bud'“, ono bude. To, čo povie, je pravdou. A Jemu náleží kráľovstvo v deň, keď bude fúknuté do trúby. Pozná to, čo nie je známe i čo je známe. A On múdrosťou oplýva a je všeznalý.
74. I Abrahám povedal svojmu otcovi Ázarovi: „Činíš si modly za bohov?! Vidím, že ty i tvoji ľudia ste v blude zjavnom“.
75. A taktiež sme ukázali Abrahámovi kráľovstvo nebies a zeme. Aby patril medzi tých, ktorí sú bezpochyby presvedčení,
76. Keď sa nad ním rozprestrela noc, uvidel planétu a povedal: „Toto je môj Pán“. Keď ale zapadla, povedal: „Nemám rád takých, ktorí zapadajú“,
77. Keď uvidel vychádzajúci mesiac, povedal: „Toto je môj Pán“. Keď ale zapadol, povedal: „Ak ma môj Pán správne neusmerní, budem patriť k ľuďom blúdiacim“,
78. Keď uvidel vychádzajúce slnko, povedal: „Toto je môj Pán, je to väčšie“. Keď ale zapadlo, povedal: „Ľudia moji, nemám nič spoločné s tým, čo pridružíte k Bohu.“
79. „Ja som upriamil svoju tvár k Tomu, kto stvoril nebesá a zem, verný som Mu a nepatrím k tým, ktorí pridružia k Bohu“.
80. Jeho ľudia sa s ním začali sporiť. Povedal: „Chcete sa so mnou sporiť o Bohu a On ma pritom správne usmernil! Nebojím sa toho, čo k Nemu pridružíte, nič ma nepostihne, iba ak by tým môj Pán niečo sledoval. Pán môj znalosťou obsiahol všetko. A či sa nepoučíte?“
81. „Ako sa môžem báť toho, čo k Bohu pridružíte?! A vy sa pritom nebojíte toho, že ste k Bohu pridružili niečo, o čom vám nezoslal žiaden dôkaz“. Ktorá z týchto dvoch skupín má väčšie právo na bezpečie, ak viete?
82. Tí, ktorí uverili a nezmiešali svoju vieru s krivdou, tým bezpečie náleží. A tí sú správne usmernení.
83. To bol náš dôkaz, dali sme ho Abrahámovi proti jeho ľuďom. Zdvihneme o stupne, koho chceme. A Pán tvoj múdrosťou oplýva a všetko vie.
84. A dali sme mu Izáka a Jakuba, každého z nich sme správne usmernili. A Noema sme už predtým správne usmernili. A z jeho potomstva Dávida, Šalamúna, Jóba, Jozefa, Mojžiša a Árona. A takto odmeňujeme dobro konajúcich.
85. A Zachariáša, Jána, Ísu a Eliáša. Každý z nich patril k zbožným.

86. A Ismaila, Elizea, Jonáša a Lota. A každého z nich sme uprednostnili pred stvorenými.
87. A z radov ich otcov, potomkov a bratov. A vybrali sme ich a správne usmernili na cestu rovnú.
88. To je správne usmernenie od Boha pochádzajúce, ním správne usmerňuje, koho chce z radov tých Jemu odovzdaných. Keby boli pridružili k Bohu, bolo by márne všetko, čo konali.
89. To boli tí, ktorým sme dali Knihu a múdrosť a proroctvo. Ak v to títo odmietajú veriť, tak sme to zverili iným ľuďom, ktorí v to veriť neodmietajú.
90. To sú tí, ktorých Boh správne usmernil. Spôsob, akým nasledovali správne usmernenie nech je pre teba príkladom. Povedz: „Nežiadam od vás za to, žiadnu odmenu. Je to len pripomenutie pre stvorených.“
91. Nedocenili Boha docenením, ktoré mu náleží, keď povedali: „Boh nezoslal žiadnemu človeku nič.“ Povedz: „Kto teda zoslal Knihu, s ktorou prišiel Mojžiš a ktorá bola svetlom a správnym usmernením pre ľudí? Knihu, ktorú delíte na pergameny, ktoré ukazujete, ale zároveň veľké množstvo z nich skrývate. A k tomu ešte ste boli naučení tomu, čo ste nepoznali ani vy, ani vaši otcovia.“ Povedz: „Boh“. Povedz im to a potom ich nechaj v ich znevažujúcom rozprávaní, nech sa zabávajú.
92. Toto je Kniha, ktorú sme zoslali, požehnaná je, potvrdzuje to, čo bolo zoslané predtým a je určená, aby si ňou varoval Matku dedín i to, čo je vôkol nej. Tí, ktorí veria v život posledný, v ňu veria a svoje modlitby dodržiavajú.
93. Kto väčšiu krivdu môže páchať než ten, kto si lži o Bohu vymýšľa, alebo kto by povedal: „Bolo mi vnuknuté“ a pritom mu vnuknuté nič nebolo, alebo ten, kto by povedal: „Zošlem dolu niečo podobné tomu, čo Boh dolu zoslal.“ Keby si videl krivdiacich, keď sú v hĺbinách smrti, keď k nim anjeli vystierajú ruky: „Nechajte svoje duše vyjsť von. Dnes sa vám dostane odplata - trápenie potupné za to, že ste hovorili nepravdu o Bohu a za to, že ste sa nad Jeho znamenia povyšovali.“
94. Prídete k nám osamotení, tak ako sme vás prvýkrát stvorili, zanecháte za sebou, čo sme vám zverili. „Nevidíme s vami tých, ktorí by sa za vás mali prihovoriť, o ktorých ste tvrdili, že si zasluhujú vaše uctievanie popri Bohu“. Prerušilo sa medzi vami všetko a opustilo vás to, čo ste tvrdili.
95. Boh je Ten, kto dáva klíčiť zrnú a roztvárať sa jadrám. Dáva vyjsť von živému z mŕtveho a On je Ten, kto dáva vyjsť von mŕtvemu zo živého. To je Boh. Kam ste teda zvedení?
96. On spôsobuje rozbieženie. A On určil noc k odpočinku a slnko a mesiac takými, aby sa podľa nich dali výpočty robiť. To je ustanovenie Mocného a Vševediaceho.
97. A On vám učinil hviezdy, aby ste nimi boli správne usmernení v temnotách súše i mora. Objasnili sme znamenia ľuďom, ktorí vedia.
98. A On vám dal vzniknúť z duše jednej. A je pre vás príbytkom a miestom uloženia. Objasnili sme znamenia ľuďom chápavým.
99. A On je ten, kto zoslal dole z neba vodu. Ňou sme dali vyjsť von všetkému, čo rastie a potom sme z neho dali vyjsť von zeleň, z ktorej sme dali vyjsť von zrnú zoskupenému. A z datlí, z ich pošiev trsy naklonené. A záhrady viníc. A olivy a granátové jablká rovnaké i nerovnaké. Pozrite sa na ich plody, keď plody dozrievajú i keď dozrú. V tom sú veru znamenia ľuďom veriacim.

100. Učinili Bohu spoločníkov z radov žinnov a pritom stvoril ich On. A vymysleli mu deti mužského pohlavia a deti ženského pohlavia bez toho, aby mali o tom znalosť. Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vysoko nad tým, čo opisujú.
101. Je tvorcom nebies a zeme. Ako by mohol mať dieťa, keď nemal žiadnu družku a On všetko stvoril. A On o všetkom vie.
102. Taký je Boh, Pán váš. Niet boha okrem Neho, stvoriteľ všetkého, tak Ho uctievať. A On sa všetkého ujíma.
103. Zraky Ho nedosahujú, ale On všetky zraky dosahuje. A On je milostivý a všeznalý.
104. Prišli k vám viditeľné dôkazy od Pána vášho. Kto sa ich snažil vidieť urobil tak pre svoju dušu, a kto ich nevidel, urobil tak proti nej. A ja nie som vašim strážcom.
105. Takto podrobne vysvetľujeme znamenia a nech hovoria: „Naučil si sa to“. Objasníme ich ľuďom, ktorí majú poznanie.
106. Nasleduj to, čo ti bolo vnuknuté od Pána tvojho. Niet boha okrem Neho. A stráň sa tých, ktorí pridružia k Bohu.
107. Keby Boh bol chcel, nepridružili by k Nemu. A neučinili sme ťa strážcom nad nimi a nie si za nich zodpovedný.
108. Nenadávať na tých, ktorých vzývajú mimo Boha, aby oni nenadávali na Boha, prekračujúc tak mieru nevedomky. Takto sme okrášlili v očiach každého spoločenstva to, čo robili *jeho členovia*. Potom k Pánovi svojmu bude ich návrat, kedy im oznámi to, čo konali.
109. Prisahali na Boha najväčšou prisahou, ak by k nim prišlo znamenie, uveria voň. Povedz: „Znamenia sú u Boha“. Vy ale necítite, že aj keď by prišli, že i tak *tito* veriť nebudú.
110. Poobraciame ich srdcia a zraky a budú ho vidieť tak, ako ho videli prvýkrát, keď v neho neuverili. A ponecháme ich tápať vo vlastnej skaze.
111. Aj keby sme k nim zoslali dole anjelov a aj keby k nim prehovorili mŕtvi a aj keby sme pred nimi všetko zhromaždili, aj tak by neuverili, iba ak by Boh chcel. Väčšina z nich je však neznalá.
112. Takto sme učinili každému prorokovi nepriateľov – satanov z radov ľudí a z radov žinnov. Vnukajú jedni druhým okrášlené slová v podobe klamu. A keby tvoj Pán chcel, neboli by to robili. Nechaj ich i to, čo si vymýšľajú.
113. Nech sa k nim naklonia srdcia tých, ktorí neveria v život posledný, nech sa s nimi uspokojia a nech páchajú, čo chcú páchať.
114. A či iného než Boha mám chcieť ako rozhodcu?! A On je pritom Ten, kto k vám zoslal Knihu objasnenú. A tí, ktorým sme dali Knihu, dobre vedía, že je zoslaný dole od Pána tvojho s pravdou. Nepatri teda k tým, ktorí pochybujú.
115. Slová Pána tvojho sa naplnili v pravde a spravodlivo. Niet toho, kto by Jeho slová menil. A On všetko počuje a všetko vie.
116. Ak by si poslúchal väčšinu tých, ktorí sú na zemi, dali by ti zblúdiť z cesty Božej. Oni nasledujú len dohady. A len sa domnievajú.
117. Pán tvoj lepšie vie, kto zblúdi z cesty Ním určenej. A On lepšie vie o tých, ktorí sú správne usmernení.
118. Jedzte z toho, nad čím bolo vyslovené meno Božie, ak v Jeho znamenia veríte.

119. Prečo by ste nejedli z toho, nad čím bolo vyslovené meno Božie, keďže vám objasnil, čo vám zakázal. Zákaz môžete porušiť, len ak by ste boli k tomu nútení. A mnohí pre svoje túžby do bludu uvádzajú a pritom nemajú poznanie. A Pán tvoj lepšie vie o tých, ktorí mieru prekračujú.

120. Zanechajte hriechy zjavné i skryté. Tí, ktorí sa dopúšťajú hriechov, tým sa dostane odplata za to, čo páchali.

121. Nejedzte z toho, nad čím nebolo vyslovené meno Božie, pretože je to spurnosť. A satani vnukajú svojim dôverníkom, aby sa s vami sporili. Ak by ste ich poslúchli, tak pridružíte k Bohu.

122. A či môže byť ten, kto bol mŕtvy a ktorého sme oživilí a učinili sme mu svetlo, podľa ktorého kráčal medzi ľuďmi, podobný príkladu toho, kto je v temnotách, z ktorých sa nemôže dostať von? Takto bolo okrášlené tým, ktorí veriť odmietali, to, čo konali.

123. Takto sme učinili v každej dedine, kde tí najväčší previnilci v nej úklady strojili. Oni však úklady len proti svojim dušiam stroja a pritom to necítia.

124. A keď k nim príde znamenie, povedia: „Neuveríme, pokým nám nebude dané niečo podobné tomu, aké bolo dané poslom Božím“. Boh lepšie vie, kam určí svoje poslanstvo. Tých, ktorí sa previnení dopúšťali, postihne poníženie u Boha a trápenie veľmi silné za úklady, ktoré strojili.

125. Koho Boh chce správne usmerniť, otvorí jeho hrud' voči islamu. A koho chce uviesť do bludu, učiní jeho hrud' stiesnenú, úzkostlivú, ako keby stúpал do neba. Takto Boh nečistotou postihuje tých, ktorí neveria.

126. Toto je rovná cesta daná Pánom tvojím. Objasnili sme znamenia ľuďom, ktorí sa poučia

127. Je pre nich pripravený príbytok mieru u ich Pána. A On je ich ochrancom za to, čo konali.

128. V deň, keď ich všetkých zhromaždí: „Zoskupenie žinnov! Priveľa ľudí ste do bludu uviedli“. Tí ľudia, ktorí boli ich dôverníkmi, povedia: „Pane náš, mali sme úžitok jedni z druhých a teraz sme dosiahli lehotu nám určenú, ktorú si pre nás určil.“ Povie: „Oheň bude vašim obydlím, ostanete v ňom naveky s výnimkou toho, čo Boh bude chcieť.“ Tvoj Pán múdrosťou oplýva a všetko vie.

129. Tak učiníme, aby sa niektorí krivdiaci zastali iných za to, čo získali.

130. „Zoskupenie žinnov a ľudí! A či neprišli k vám poslovia pochádzajúci z vašich radov, ktorí vám rozprávali moje znamenia a ktorí vás varovali pred tým, že príde tento váš deň?“ Povedia: „Stali sme sa svedkami sami proti sebe“. Zlákal ich život najnižší a dosvedčili sami proti sebe, že vieru odmietali.

131. To preto, že Pán tvoj by do záhuby dediny neuvrhol za krivdu, pokiaľ sú jej obyvatelia nepozorní.

132. Pre každého sú určené stupne podľa toho, čo konal. A Pán tvoj nie je nepozorný voči tomu, čo konajú.

133. Pán tvoj nikoho nepotrebuje a milosť je v moci Jeho. Keby chcel, pošle vás preč a poverí po vás, koho chce podobne, ako vám dal vzniknúť z potomstva ľudí iných.

134. To, čo vám je sľúbené, príde. A vy tomu nemôžete zabrániť.

135. Povedz: „Ľudia moji! Konajte, ako myslíte, ja budem tiež konať. Dozviete sa, komu bude patriť konečný príbytok. Neuspejú veru krivdiaci“.

136. I určili Bohu z toho, čo stvoril, z úrody a dobytku podiel a povedali: „Toto je určené Bohu“, - na základe toho, ako to vymysleli – „a toto je určené pre naše modly.“ To, čo bolo určené pre ich modly, sa Bohu nikdy nedostalo a to, čo bolo určené Bohu, to sa dostávalo ich modlám. Je zlé, ako usudzujú.

137. Takto modly naviedli tých, ktorí k Bohu pridružovali, aby zabíjali svoje deti, aby ich tým uvrhli do záhuby a pomýlili ich v ich náboženstve. Keby Boh chcel, nerobili by to. Nechaj ich i to, čo vymýšľajú.

138. I povedali: „Toto je dobytok a plodiny, ktoré sú zakázané. Nik nesmie z nich jesť okrem toho, komu to dovolíme“. Takto si to vymysleli. A tamto je dobytok, na chrbtoch ktorého je vozenie sa a nosenie zakázané a dobytok, nad ktorým nevyslovujú meno Božie. Vymýšľajú si na Neho nepravdu. Odplatu im dá za to, čo si vymýšľali,

139. I povedali: „To, čo je v lonách týchto zvierat, je určené výlučne len pre jednotlivcov mužského pohlavia a je to zakázané našim družkám“. Ak by to však bolo mŕtve, tak sa o to podelia. Odplatu náležitú im dá za to, čo pripisovali. Veď On múdrosťou oplýva a všetko vie.

140. Prehrali tí, ktorí zabili svoje deti z nerozumnosti a nevedomosti. Zakazovali to, čo im Boha dal, vymýšľajúc si lži o Bohu. Zblúdili a neboli správne usmernení.

141. On dal vzniknúť záhradám prepleteným i neprepleteným a palmám a sadivám, ktoré dávajú stravu rozličnú a olivám a granátovým jablkám, podobným i nepodobným. Jedzte z ich plodov, keď plody dozrú a odovzdajte určený podiel v deň ženby a nebuďte nestriednymi. Veď On nestriednych rád nemá,

142. A *dal vzniknúť* druhom dobytku na nosenie a na vystretie. Jedzte z toho, čo vám Boh dal a nenasledujte satanove šľapaje. On je pre vás nepriateľom zjavným.

143. Osem párov. Z oviec dva a z kôz dva. Povedz: „A či zakázal oboch samcov alebo obe samičky alebo to, čo je v lonách oboch samíc? Oznamte mi to poznanie, *na základe ktorého to tvrdíte*, ak ste pravdovravní.“

144. A z tiav dva a z kráv dva. Povedz: „A či zakázal oboch samcov alebo obe samičky alebo to, čo je v lonách oboch samíc?“ Boli ste snáď svedkami toho, že by vám to Boh odkázal? Kto väčšiu krivdu môže páchať než ten, kto by si vymýšľal o Bohu lži, aby tým ľudí do bludu uviedol, bez toho, aby mal poznanie? Boh správne neusmerní ľudí krivdiacich.

145. Povedz: „Nenachádzam v tom, čo mi bolo vnuknuté, nič zakázané pre toho, kto by chcel jesť, iba ak by šlo o zdochlinu alebo o preliatu krv alebo o mäso z prasaťa - to je nečisté, alebo ak by šlo o spornosť prejavujúcu sa vo vyslovení iného mena než Božieho nad ním.“ Kto by bol ale nútený z toho jesť, nebol by nevraživý, ani prekračujúci mieru, tak Pán tvoj je odpúšťajúci a milostivý.

146. Tým, ktorí pokánie činili, sme zakázali všetko, čo má nechty. A z kráv a baranov sme im zakázali ich tuky okrem toho, ktorý majú na chrbte alebo vo vnútornostiach alebo ktorý sa zmiešal s kosťami. To bol náš náležitý trest pre nich za ich nevraživosť. A my veru pravdu hovoríme.

147. Ak by ťa zo lži obvinili, povedz: „Váš Pán má rozsiahlu milosť, Jeho obrovská sila však nebude odvrátená od ľudí previnilých“.

148. Tí, ktorí pridružili k Bohu, povedia: „Keby Boh bol chcel, nepridružovali by sme my, ani naši otcovia a ani by sme neboli nič zakazovali“. Podobné lži hovorili aj tí, ktorí boli pred nimi, až kým neokúsili našu obrovskú silu. Povedz: „Máte nejaké poznanie, žeby ste nám ho ukázali? Vy nasledujete len dohady a len sa domnievate“.

149. Povedz: „Boh má dôkaz postačujúci. Keby bol chcel, bol by vás všetkých správne usmernil“.

150. Povedz: „Prived'te svojich svedkov, ktorí dosvedčia, že Boh toto zakázal.“ Ak by svedčili, nesvedč spolu s nimi. A nenasleduj túžby tých, ktorí za lož označili naše znamenia a tých, ktorí neveria v život posledný a ktorí Pánu svojmu rovných činia.

151. Povedz: „Pod'te, prednesiem vám, čo vám váš Pán zakázal: Aby ste pridružovali k Nemu čokoľvek a aby ste zle zaobchádzali s rodičmi a aby ste zabíjali svoje deti z obavy pred chudobou, my obživu vám aj im dáme, a približovať sa k nemravnostiam, k zjavným i skrytým a zabíjať dušu, ktorú Boh zakázal zabíjať, jedine ak v práve. Toto vám odkázal, azda budete chápať“.

152. A nepribližujte sa k majetku siroty, iba ak by to bolo pre ňu lepšie, až kým nedosiahne dospelosť. A dávajte úplné miery a váhy spravodlivo. Neukladáme žiadnej duši nič iné než to, čo zvládne. A ak by ste niečo hovorili, tak buďte spravodliví, aj keď by šlo o príbuzného a sľub daný Bohu dodržujte. Toto vám odkázal, azda sa počúte.

153. Toto je cesta rovná Mnou daná, preto ju nasledujte. A nenasledujte iné cesty, pretože tie vás odvedú od cesty Ním určenej. Toto vám odkázal, azda sa vyvarujete.

154. Potom sme dali Mojžišovi Knihu ucelenú pre toho, kto dobro konal a ako objasnenie všetkého a ako správne usmernenie a milosť, azda v stretnutí Pána svojho budú veriť.

155. Toto je Kniha, ktorú sme zoslali dole a ktorá je požehnaná, nasledujte ju. A vyvarujte sa, azda sa vám dostane milosť.

156. Aby ste nemohli povedať: „Kniha bola zoslaná dole len dvom skupinám pred nami a my sme boli toho, čo sa oni učili, neznalí“,

157. A aby ste nemohli povedať: „Keby bola nám zoslaná dole Kniha, boli by sme správnejšie usmernení než oni“. Teraz k vám prišiel dôkaz od Pána vášho a správne usmernenie a milosť. Kto väčšiu krivdu môže páchať než ten, kto za lož označil znamenia Božie a odklonil sa od nich? Náležitou odplatou pre tých, ktorí sa odkláňajú od našich znamení, bude to najhoršie trápenie za to, že sa odkláňali.

158. Čakajú snáď už len na to, až prídu k nim anjeli, alebo príde k nim Pán tvoj, alebo prídu niektoré znamenia Pána tvojho? V deň, keď prídu niektoré zo znamení tvojho Pána, nepomôže žiadnej duši jej viera, pokiaľ už predtým neuverila, alebo pokiaľ nezískala svojou vierou niečo dobré. Povedz: „Vyčkávajte, my budeme tiež vyčkávať“.

159. Tí, ktorí rozdelili svoje náboženstvo a z ktorých sa vytvorili skupiny, k tým nepatíš v ničom. Rozhodnutie o nich patrí Bohu a potom im oznámi, čo konali.

160. Kto príde s dobrým skutkom, bude mu náležať jeho desaťnásobok. A kto príde so zlým skutkom, tomu sa odplatí len podobný. A nebude im ukrivdené.

161. Povedz: „Pán môj ma správne usmernil na cestu rovnú, k náboženstvu vyrovnanému, k ceste Abraháma, ktorý bol Bohu verný. A on nepatril k tým, ktorí pridružujú k Bohu“.

162. Povedz: „Modlitba moja, obeť moja, môj život i moja smrť náleží Bohu, Pánovi tvorstva“,

163. „Nemá spoločníka. Toto mi bolo prikázané. A ja som prvý muslim“.

164. Povedz: „A či iného než Boha mám chcieť ako Pána a On je pritom Pánom všetkého?“ Každá duša, ak pácha zlo, koná proti sebe. A nikto, kto bremeno nosí, nebude nosiť bremeno za iného. Potom bude váš návrat k Pánu vášmu a On vám oznámi to, o čom ste sa sporili.

165. On je ten, kto vás učinil následníkmi na zemi a pozdvihol niektorých z vás nad niektorých, aby vás podrobil skúške tým, čo vám dal. Pán tvoj je rýchly v trestaní, ale je aj odpúšťajúci a milostivý.

KAPITOLA SIEDMA

Al Aráf (Múr)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Mím, Sád
2. Je to Kniha, ktorá ti bola zoslaná dole. Nech nie je v tvojej hrudi pocit úzkosti z nej. Zoslaná bola, aby si ňou varoval a ako pripomenutie pre veriacich.
3. Nasledujte to, čo vám bolo zoslané dole od vášho Pána a nenasledujte mimo Neho žiadnych dôverníkov. Málokedy sa ale poučíte.
4. Koľko bolo dedín, ktoré sme vyhubili. Prišla k nim naša obrovská sila za noci alebo keď popoludní odpočívali.
5. Ich prosby, keď k nim prišla naša obrovská sila, neboli nič iné než to, že povedali: „My sme veru boli krivdiaci“.
6. Spýtame sa tých, ku ktorým to bolo poslané a spýtame sa aj poslov,
7. A budeme im rozprávať o všetkom na základe znalosti všetkého. A nikdy sme neboli neprítomní.
8. Váhou v ten deň bude pravda. Tí, ktorých váhy budú ťažké, tí prospeli,
9. A tí, ktorých váhy budú ľahké, to budú tí, ktorí stratili svoje duše zato, že sa voči našim znameniam krivdy dopúšťali,
10. I upevnili sme postavenie vaše na zemi a učinili sme vám v nej živobytie. Málokedy ste ale vďační.
11. I stvorili sme vás, potom sme vám dali podobu a potom sme povedali anjelom: „Pokloňte sa pred Adamom do polohy sužúdu“. A oni sa poklonili, len Iblís nepatril k tým, ktorí sa do polohy sužúdu poklonili.
12. Povedal: „Čo ti bránilo, aby si sa poklonil, keď som ti to prikázal?“ Povedal: „Ja som lepší než on, stvoril si ma z ohňa a jeho si stvoril z blata“.
13. Povedal: „Zíď z neho dole. Neprislúcha ti, aby si sa v ňom povyšoval. Vyjdi von, budeš patriť medzi pokorených“.
14. Povedal: „Dožič mi odklad až do dňa, keď budú vzkriesení.“
15. Povedal: „Odklad ti bol umožnený“.
16. Povedal: „Zato, že si ma nechal do bludu sklíznuť, budem na nich číhať na priamej ceste tvojej“,
17. „A potom k nim budem prichádzať spredu, zozadu, sprava a zľava. A uvidíš, že väčšina z nich je nevďačná“.

18. Povedal: „Vyjdi von z nej opovrhnutý a zavrhnutý. Tými z nich, ktorí ťa budú nasledovať, vami všetkými peklo naplním“.
19. „A ty, Adam, obývaj so svojou družkou záhradu, kde môžete jesť odkiaľ chcete, ale nepribližujte sa k tomuto stromu, inak budete patriť medzi krivdiacich“.
20. Satan im ale našepkal, aby im obom odhalil to, čo z ich nahoty bolo skryté a povedal: „Váš Pán vám tento strom zakázal len preto, aby ste sa nestali anjelmi alebo aby ste neboli veční“.
21. A odprisahal im: „Ja som vám radcom dobrým“.
22. A tak ich dostal ľst'ou tam, kam chcel. Keď ale obaja ochutnali strom, ukázala sa im ich nahota a začali na seba lepiť lístie zo záhrady rajskej. A zavolať na nich ich Pán: „A či som vám nezakázal tamten strom a nepovedal som vám, že satan je pre vás nepriateľom zjavným?“
23. Povedali: „Pane náš, ukrivdili sme našim dušiam a ak nám neodpustíš a nezmiluješ sa nad nami, budeme patriť medzi tých, ktorí prehrali“.
24. Povedal: „Zíd'te dolu, jeden druhému nepriateľmi budete. Zem bude pre vás miestom usídlenia sa a úžitku na určitý čas“.
25. Povedal: „Na nej budete žiť a na nej zomriete a z nej budete vyvedení von“.
26. Synovia Adama, zoslali sme vám dole odev, ktorý zakrýva vaše nahoty a zoslali sme vám perie. Odev bohobojnosti je však ten dobrý odev. To patrí k Božím znameniam, azda budú na to spomínať.
27. Synovia Adama, nech vás satan nevystaví skúške podobne, ako bol príčinou toho, že vaši rodičia boli vyvedení von zo záhrady rajskej, strhávajúc z nich ich odev, aby im ukázal ich nahotu. Vidí vás on i jeho skupina odtiaľ, odkiaľ ich vy nevidíte. My sme učinili satanov dôverníkmi pre tých, ktorí neveria.
28. A keď by sa dopustili nemravnosti, povedia: „Našli sme našich otcov, ako ju dodržiavajú a Boh nám ju prikázal“. Povedz: „Boh neprikazuje nemravnosti. Hovoríte o Bohu niečo, čo neviete!“
29. Povedz: „Môj Pán prikázal spravodlivosť. A správne obráťte svoje tváre v každej mešite, keď sa modlíte a vzývajte Ho a buďte v náboženstve svojom Jemu verní. Tak ako vás začal tvoriť, sa vrátite“.
30. „Skupinu správne usmernil a na skupine sa právom uplatnilo blúdenie. Oni si vzali satanov za dôverníkov mimo Boha a myslia si, že sú správne usmernení“.
31. Synovia Adama, berte si svoje ozdoby do každej mešity, a jedzte a pite, ale nebuďte nestriedmi, pretože On nemá rád tých, ktorí striedmymi nie sú.
32. Povedz: „Kto zakázal Božie ozdoby, ktoré učinil pre tých Jemu odovzdaných i všetko to z potravy, čo je dobré?“ Povedz: „Sú určené aj tým, ktorí uverili v živote najnižšom a v deň zmŕtvychvstania sú výlučne im určené“. Takto objasňujeme znameniam ľuďom, ktorí vedľa.
33. Povedz: „Pán môj zakázal len nemravnosti, tie zjavné z nich i skryté a hriechy a neoprávnenú nevraživosť a aby ste pridružili k Bohu to, o čom nezoslal dole žiaden dôkaz a aby ste hovorili o Bohu, čo neviete“.
34. Každé spoločenstvo má stanovený čas. Keď sa ich čas naplní, nemôžu ho zadržať čo i len na hodinu a ani ho urýchliť.

35. Synovia Adama, keď k vám prídu poslovia pochádzajúci z vašich radov a budú vám rozprávať Moje znamenia, tak vedzte, že kto sa bude Boha báť a nápravu učiní, o tých niet strachu a ani nebudú zarmútení,
36. A tí, ktorí za lož označia naše znamenia a povyšovať sa budú nad ne, tí budú obyvateľmi ohňa, budú v ňom naveky.
37. Kto väčšiu krivdu môže páchať než ten, kto by si vymýšľal o Bohu lži, alebo by za lož označil Jeho znamenia? Tým sa dostane ich podiel z Knihy. A až k nim prídu naši poslovia, aby ich vzali, povedia: „Kde je to, čo ste vzývali mimo Boha?“. Povedia: „Opustili nás“. A dosvedčili sami proti sebe, že vieru odmietali.
38. Povie: „Vstúpte do ohňa medzi spoločenstvá žinnov a ľudí, ktoré boli pred vami.“ Vždy, keď jedno spoločenstvo vojde, preklína spoločenstvo sesterské. Až keď tam budú všetky, posledné povie prvému: „Pane náš, títo nás do bludu uviedli, daj im preto z ohňa trápenie dvojnásobné“. Povie: „Každý má svoj násobok, vy to ale neviete“.
39. Prvé povie poslednému: „Nemáte pred nami žiadnu výhodu. Okúste trápenie zato, čo ste páchali“.
40. Tí, ktorí naše znamenia za lož označili a povyšovali sa nad ne, pre tých sa neotvorí brány neba a nevstúpia do záhrady rajskej, kým neprejde ťava cez ucho ihly. A takto náležite odplácame činy previnilcov.
41. Z pekla budú mať lôžka a nad nimi budú prikrývky. A takto odplácame činy krivdiacich.
42. A tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, pričom neukladáme žiadnej duši nič iné než to, čo zvládne, tí budú obyvateľmi záhrady rajskej, budú v nej naveky.
43. A vyjmeme zlobu, ktorá bola v ich hrudiach, rieky budú tiecť pod nimi. A povedia: „Vďaka Bohu, že nás správne usmernil k tomuto a neboli by sme sa k správne usmerneniu dostali, nebyť toho, že nás Boh správne usmernil. Poslovia nášho Pána prišli s pravdou.“ A bude na nich zvolané: „Toto je záhrada rajskej, zdedili ste ju za to, čo ste konali“.
44. A obyvatelia raja zavolajú na obyvateľov pekla: „Zistili sme, že to, čo nám náš Pán sľúbil, je pravda. Zistili ste aj vy, že je pravdivé to, čo Pán váš sľúbil?“ Povedia: „Áno“. Tu oznamovateľ oznámi medzi nimi: „Prekliatie Božie dopadne na krivdiacich“.
45. „Ktorí bránia ľuďom nasledovať cestu, ktorú Boh určil a chcú, aby sa stala krivou a v život posledný odmietajú veriť“.
46. A medzi nimi bude závoj. A na múre budú muži, ktorí poznajú každého podľa jeho vlastností. I zavolajú na obyvateľov raja: „Mier s vami“. Nevstúpili doň, ale dúfajú,
47. A keď sa ich zraky obrátia ku strane obyvateľov pekla, povedia: „Pane náš, neučiň nás, aby sme patrili k ľuďom krivdiacim“.
48. A obyvatelia z vrchu múra zavolajú na mužov, ktorých poznali podľa ich vlastností a povedia: „Nepomohol vám váš zástup, ani to, že ste sa povyšovali“.
49. Sú to tí, o ktorých ste prisahali, že ich Boh nezahrnie žiadnou milosťou? Vojdite do raja, o vás niet strachu a ani nebudete zarmútení.
50. Obyvatelia pekla zavolajú na obyvateľov raja: „Vylejte na nás vodu alebo niečo z toho, čo vám Boh dal“. Povedia: „Boh jedno i druhé zakázal pre tých, ktorí veriť odmietali“.
51. „Pre tých, ktorí si vzali svoje náboženstvo na zábavu a hranie a zlákal ich život najnižší“. Dnes na nich zabudneme tak, ako oni zabudli na stretnutie s týmto ich dňom a zato, že naše znamenia popierali.

52. I prišli sme k nim s Knihou, ktorú sme objasnili na základe znalosti všetkého, ktorá je správnym usmernením a milosťou pre ľudí veriacich.
53. Čakajú snáď už len na to, až bude daný jej úplný výklad! V deň, keď jej úplný výklad príde, tí, ktorí na ňu zabudli predtým, povedia: „Poslovia nášho Pána prišli s pravdou. Nájde sa niekto, kto by súhlasil s prihovorením sa za nás a prihovoril by sa tu za nás, alebo aby sme boli vrátení späť, aby sme konali inak, než sme konali?“ Stratili svoje duše a opustilo ich to, čo si vymýšľali.
54. Vaším Pánom je Boh, ktorý stvoril nebesá a zem za šesť dní a potom na Trón istavá. Noc pokrýva deň, urýchlene ho nasleduje. A slnko, mesiac a hviezdy sú podriadené príkazu Jeho. Jemu náleží stvorenie a prikazovanie. Požehnaním oplýva Boh, Pán tvorstva.
55. Vzdávajte svojho Pána a proste o milosť aj v tajnosti. On nemá rád tých, ktorí mieru prekračujú,
56. A nešírte skazu na zemi po tom, ako bola na nej náprava učená a vzdávajte Ho so strachom a nádejou. Veď milosť Božia je blízka dobro konajúcim.
57. On je ten, kto posielal vetry ako radostnú predzvesť svojej milosti. A keď už ponesú ťažké mračná, povedieme ich do mŕtvej krajiny, v ktorej dáme zísť vode dole a dáme ňou vyjsť von všetkým plodom. Takto dáme vyjsť von mŕtvym. Azda sa poučíte.
58. V dobrej krajine vychádza von vegetácia s povolením Pána svojho. A zo zlej nevychádza von, iba ak ťažko. Takto objasňujeme znamenia ľuďom vďačným.
59. I poslali sme Noema k jeho ľuďom. Povedal: „Ľudia moji! Uctievať Boha, niet pre vás iného boha než On. Bojím sa o vás pred trápením dňa prevelkého“.
60. Poprední z radov jeho ľudí povedali: „Vidíme, že si v blude zjavnom.“
61. Povedal: „Ľudia moji! Nie som v blude, ale som poslom od Pána tvorstva“,
62. „Oznamujem vám posolstvá môjho Pána a radím vám a viem od Boha to, čo vy neviete“,
63. „Čudujete sa, že k vám prišlo pripomenutie od vášho Pána skrze muža pochádzajúceho z vás, aby vás varoval a aby ste sa vyvarovali. Azda získate milosť“.
64. Oni ho ale zo lži obvinili, a tak sme ho zachránili i tých, ktorí boli s ním v arche a potopili sme tých, ktorí za lož naše znamenia označili. Oni boli ľuďmi slepými.
65. I k Ádovcom sme poslali ich brata Húda, ktorý povedal: „Ľudia moji! Uctievať Boha, niet pre vás iného boha než On. A či sa nevyvarujete?“
66. Poprední z radov jeho ľudí, ktorí odmietli veriť, povedali: „Vidíme, že si nerozumný a myslíme si, že patíš medzi klamárov“.
67. Povedal: „Ľudia moji, nie som nerozumný, ale som poslom od Pána tvorstva“,
68. „Oznamujem vám posolstvá môjho Pána a som vám radcom poctivým“,
69. „Čudujete sa, že k vám prišlo pripomenutie od vášho Pána skrze muža pochádzajúceho z vás, aby vás varoval? Spomeňte si, ako vás učinil nástupcami Noemových ľudí a hojnosti vám pridal k stvoreniu vášmu. Spomínajte si preto na Božie dary, azda tak prosperujete“.
70. Povedali: „Prišiel si k nám, aby sme uctievali len Boha jedného jediného a zanechali to, čo naši otcovia uctievali?! Prived' na nás, čo nám sľubuješ, ak patíš k pravdovravným“.
71. Povedal: „Dopadli na vás nečistota a hnev Pánom vaším určené. Sporíte sa so mnou o menách, ktoré ste vymysleli vy a vaši otcovia, o ktorých Boh nezoslal žiaden dôkaz? Vyčkávajte, ja budem s vami vyčkávať“.

72. A tak sme ho i tých, ktorí boli s ním, zachránili milosťou od nás pochádzajúcou a prerušili sme sled potomstva tých, ktorí za lož naše znamenia označili. Tí veru veriacimi neboli.
73. I k Samúdvcom sme poslali ich brata Sáleha, ktorý povedal: „Ľudia moji! Uctieajte Boha, niet pre vás iného boha než On. Prišiel k vám jasný dôkaz od Pána vášho. Toto je ťava od Boha vám určená ako znamenie. Nechajte ju jest' na zemi Božej a nedotknite sa jej žiadnym zlom, pretože inak vás zasiahne trápenie bolestivé“,
74. „A spomeňte si, ako vás učinil nástupcami Ľudí Áda a usadil vás na zemi. Robíte si z jej planín paláce a vysekávate si v horách domy. Spomínajte si teda na Božie dary a nešírte skazu na zemi a nebud'ťte skazu šíriaci“.
75. Poprední patriaci k jeho Ľuďom, ktorí sa povyšovali, povedali tým, ktorí boli považovaní za slabých, tým z nich, ktorí uverili: „Poznáte s určitosťou, že Sáleh je poslaný Pánom svojim?“ Povedali: „Veríme v to, s čím bol poslaný“.
76. Tí, ktorí sa povyšovali, povedali: „My v to, v čo ste vy uverili, odmietame veriť“.
77. A tak zarezali ťavu a povýšili sa nad príkaz svojho Pána a povedali: „Sáleh! Prived' na nás, čo nám sľubuješ, ak patríš skutočne medzi poslov“.
78. A tak ich otras zasiahol a ráno ležali vo svojich príbytkoch mŕtvymi.
79. Odvrátil sa od nich a povedal: „Ľudia moji! Oznamil som vám posolstvo môjho Pána a dobre som vám radil, vy ale tých, ktorí vám dobre radia, nemáte radi“.
80. I Lot povedal svojim Ľuďom: „Dopúšťate sa nemravnosti, ktorej sa pred vami nedopustil nik zo stvorených!“
81. „Vy prichádzate s túžbou k mužom a nechávate ženy. Vy ste Ľuďmi nestriednymi“.
82. Odpoveď jeho Ľudí bolo len to, že povedali: „Vyženie ich z tejto vašej dediny. Oni sú Ľudia, ktorí sa očisťujú“,
83. A tak sme ho zachránili i jeho rodinu s výnimkou jeho ženy, ona patrila medzi tých, ktorí ostali,
84. A učinili sme, aby na nich padal dážď. Pozri sa, aký bol koniec previnilcov.
85. I k Medianovcom sme poslali ich brata Šába, ktorý povedal: „Ľudia moji! Uctieajte Boha, niet pre vás iného boha než On. Prišiel k vám jasný dôkaz od Pána vášho. Dávajte úplné miery a váhy a neuberajte Ľuďom z ich vecí a nešírte skazu na zemi po tom, ako bola na nej náprava učinená. To je pre vás lepšie, ak ste veriaci“,
86. „A nesedávajte pri každej ceste, vyhrážate sa a bránite tým, ktorí v Neho uverili, nasledovať cestu, ktorú Boh určil a chcete, aby sa stala krivou. A spomeňte si, ako málo vás bolo a On dal vášmu počtu vzrásť. A pozrite sa, aký bol koniec tých, ktorí skazu šířili“,
87. „A ak skupina z vás uverila v to, s čím som bol poslaný a druhá skupina neuverila, tak počkajte, až kým Boh medzi nami nerozhodne. Ved' On je najlepším sudcom“.
88. Poprední z radov jeho Ľudí, ktorí sa povyšovali, povedali: „Vyženieme ťa, Šáb, aj tých, ktorí s tebou uverili, z našej dediny, alebo sa vrátite na našu cestu“. Povedal: „Aj keď by sa nám to protivilo?!“
89. „Vymysleli by sme si o Bohu veru lži, ak by sme sa vrátili na vašu cestu po tom ako nás z nej Boh zachránil. Neprislúcha nám vrátiť sa na ňu, jedine ak by tak chcel Boh, Pán náš. Pán náš obsiahol všetko znalosťou svojou. Na Boha sme sa spoľahli. Pane náš rozhodni medzi nami a našimi Ľuďmi podľa pravdy. Ved' Ty si najlepším rozhodcom“.

90. Poprední z radov jeho ľudí, ktorí odmietli veriť, povedali: „Ak by ste nasledovali Šába, stratu veru utrpíte“.
91. A tak ich otras zasiahol a tak ráno ležali vo svojich príbytkoch mŕtvymi.
92. Tí, ktorí zo ľži Šába obvinili, ako keby v nich nikdy nežili. Tí, ktorí zo ľži Šába obvinili, boli tí, ktorí stratu utrpeli.
93. A tak sa odvrátil od nich a povedal: „Ľudia moji! Oznamil som vám posolstvá môjho Pána a dobre som vám radil. Ako môžem žialiť nad ľuďmi odmietajúcimi vieru?“
94. Neposlali sme do žiadnej dediny posla bez toho, aby sme jej ľudí nepostihli biedou a nešťastím, azda budú o milosť prosiť,
95. Potom sme vymenili za zlo dobro, až vzrástli a povedali: „Našich otcov sa dotklo nešťastie a bieda“. Vtedy sme ich zasiahli znenazdania, bez toho, aby cítili.
96. Keby boli obyvatelia dedín uverili a vyvarovali sa, boli by sme pre nich otvorili požehnanie pochádzajúce z neba i zo zeme. Oni ale za lož označili. Preto sme ich zasiahli za to, čo získavali.
97. A či majú obyvatelia dedín istotu, že k nim nepríde naša obrovská sila za noci, keď spia?
98. Alebo majú obyvatelia dedín istotu, že k nim nepríde naša obrovská sila za dňa, keď sa budú baviť?
99. A či si môžu byť istí pred tým, čo môže pre nich Boh nastražiť? Pred tým, čo Boh môže nastražiť, si nemôže byť istý nikto, len ľudia stratení.
100. A či nedošlo tým, ktorí dedia zem po jej obyvateľoch, že keby sme chceli, zasiahli by sme ich za ich hriechy? A zapečaťujeme ich srdcia, takže nepočujú.
101. O tých dedinách ti rozprávame úryvky z ich správ. Prišli k nim ich poslovia s jasnými dôkazmi. Oni by však aj tak neboli uverili v niečo, čo za lož predtým označili. Takto Boh zapečaťuje srdcia tých, ktorí veriť odmietajú.
102. U väčšiny z nich sme nenašli vôľu a odhodlanie dodržať daný sľub, ba naopak, našli sme väčšinu z nich spurných.
103. Po nich sme potom poslali Mojžiša s našimi znameniami k Faraónovi a jeho popredným, oni sa však voči týmto znameniam krivdy dopustili. Hľa, pozri, aký bol koniec tých, ktorí skazu šírili,
104. Mojžiš Faraónovi povedal: „Ja som posol Pána tvorstva“,
105. „Hoden toho, aby som nepovedal na Boha nič iné než pravdu. Prišiel som k vám s jasným dôkazom od Pána vášho, tak pošli so mnou synov Izraela“.
106. Povedal: „Ak si prišiel so znamením, tak ho predveď, ak si pravdovravný“.
107. A tak hodil svoju palicu a hľa, zmenila sa v hada zjavného,
108. A vyňal svoju ruku a hľa, ona bielou ostala pred očami tých, ktorí sa dívali.
109. Poprední z radov ľudí Faraóna povedali: „Toto je veru čarodej znalý“,
110. „Chce vás vyhnať z vašej zeme. Čo teda prikazujete?“.
111. Povedali: „Odlož ho i jeho brata na neskôr a pošli do miest a zhromažďi“,
112. „Privedú ti každého čarodeja znalého“.
113. A tak čarodeji prišli k Faraónovi. Povedali: „Budeme mať odmenu, ak my budeme tí, ktorí premôžu?“.

114. Povedal: „Áno, a budete patrit' medzi priblížených“.
115. Povedali: „Mojžiš, buď vrhneš alebo budeme vrhať my?“.
116. Povedal: „Vrhnite“. Keď ale vrhli, očarili oči ľudí a nahnali im strach a predviedli kúzlo obrovské.
117. A vnukli sme Mojžišovi: „Vrhni palicu svoju“. A hľa, ona začala pohlcovať, čo pričarovali.
118. Vtedy nastala pravda a neplatné sa stalo to, čo konali.
119. Tam boli premožení a vrátili sa poníženi.
120. Čarodeji sa hodili do polohy sužúdu.
121. Povedali: „Uverili sme v Pána tvorstva“,
122. „V Mojžišovho a Áronovho Pána“.
123. Faraón povedal: „Uverili ste v Neho pred tým, než som vám to povolil? Toto sú len úklady, ktoré ste kuli v meste, aby ste vyviedli z neho jeho obyvateľov. Však vy sa dozviete“,
124. „Dám vám odsekať ruky a nohy v opačnom poradí a potom vás dám ukrižovať všetkých“.
125. Povedali: „My sa k Pánovi nášmu vrátíme“,
126. „Máš zášť voči nám len preto, že sme uverili v znamenia nášho Pána, keď k nám prišli. Pane náš, zošli na nás trezlivosť a vezmi nás k sebe v stave, v ktorom budeme Tebe oddanými“.
127. Poprední z radov ľudí Faraóna povedali: „Necháš Mojžiša a jeho ľudí, aby širili skazu na zemi a aby ťa opustil i tvoje božstvá?“ Povedal: „Pozabíjame ich synov a ušetríme ich ženy. A my máme nad nimi moc“.
128. Mojžiš svojim ľuďom povedal: „Proste o pomoc Boha a buďte trezliví. Zem patrí Bohu, dáva ju ako dedičstvo, komu chce z radov tých, ktorí sú Mu odovzdaní. A koniec dobrý náleží bohobojným“.
129. Povedali: „Bolo nám ubližované predtým, než si k nám prišiel a aj potom, ako si k nám prišiel“. Povedal: „Snáď Pán váš zahubí vášho nepriateľa a poverí vás usadiť sa na zemi a bude sledovať, ako budete robiť“.
130. I postihli sme rodinu Faraónovu rokmi sucha a úbytkom plodov, azda sa poučia,
131. Keď by sa im neskôr dostalo dobro, povedia: „Je to určené pre nás“, ale ak by ich postihlo zlo, majú zlé predtuchy z Mojžiša a každého, kto je s ním. Naplnenie ich zlých predtúch závisí od Boha. Väčšina z ich radov to ale nepozná.
132. Povedali: „Nech nám prinesieš akékoľvek znamenie, aby si nás ním očaril, aj tak ti neuveríme“.
133. A tak sme na nich poslali potopu a kobyľky a vši a žaby a krv ako znamenia objasnené. Oni sa však povyšovali a boli ľuďmi previnilými.
134. Keď však na nich po sebe prichádzajúce trápenie dopadlo, povedali: „Mojžiš, vyzývaj pre nás tvojho Pána na základe sľubu, ktorý ti dal. Ak nás zbavíš tohto po sebe prichádzajúceho trápenia, tak ti uveríme a pošleme s tebou synov Izraela“.
135. Keď sme ich ale zbavili po sebe prichádzajúceho trápenia, a to do času, ku ktorému sa mali dostať, hľa, oni to porušili,

136. A tak sme sa im odplatili a potopili sme ich v mori za to, že znamenia naše za lož označili a boli voči nim nepozorní,
137. A ako dedičstvo sme dali ľuďom, ktorí boli za slabých považovaní, východné časti zeme i časti západné, na ktoré sme zoslali požehnanie. A dobré slovo Pána tvojho sa naplnilo nad synmi Izraela za to, že boli trpezliví. A zničili sme, čo Faraón a jeho ľudia robili a čo stavali.
138. I previedli sme synov Izraela cez more. Tam prišli k ľuďom, ktorí sa oddávali modlám, ktoré im patrili. Povedali: „Mojžiš! Učiň nám boha, tak ako oni majú božstvá svoje“. Povedal: „Vy ste ľudia neznalí“,
139. „Zničené bude to, na čom títo sú a neplatné bude, čo konali“,
140. Povedal: „A či iného než Boha mám pre vás chcieť ako boha, a On vás pritom uprednostnil pred stvorenými?!“
141. I zachránili sme vás pred rodinou Faraóna, ktorej členovia vás sužovali najhoršími mukami, zabíjali vašich synov a šetrili len vaše ženy. A v tom je pre vás skúška od Pána vášho obrovská.
142. A stanovili sme Mojžišovi tridsať nocí a doplnili sme ich desiatimi, a tak sa zavŕšil čas stanovený jeho Pánom na štyridsať nocí. Mojžiš povedal svojmu bratovi Áronovi: „Zastúp ma u mojich ľudí a nápravu čiň a nenasleduj cestu tých, ktorí skazu šíria“.
143. Keď Mojžiš prišiel na stretnutie s nami a jeho Pán k nemu prehovoril, povedal: „Pane môj, ukáž mi, pozriem sa na Teba.“ Povedal: „Neuvidíš ma, ale pozri sa na horu, ak by ostala na svojom mieste, tak ma uvidíš“. Keď sa ale Pán jeho zreteľne ukázal hore, rozdrvil ju a Mojžiš padol pod vplyvom šoku. Keď sa prebudil, povedal: „Jedinečný si, nemá sa Ti pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, kajám sa pred Tebou a som prvý z radov tých, ktorí uverili“.
144. Povedal: „Mojžiš! Vyvolil som si ťa pred ľuďmi Svojím posolstvom a tým, že som k tebe prehovoril. Vezmi si preto, čo som ti dal a patri medzi vďačných“.
145. I napísali sme mu na tabuliach zo všetkého ako poučenie a objasnenie všetkého. „Vezmi si ich a drž sa ich silno a prikáž svojim ľuďom, aby si vzali to najlepšie z nich. Ukážem vám príbytky spurných“,
146. Odožením od svojich znamení tých, ktorí sa povyšujú na zemi neprávom. A aj keby uvideli každé znamenie, neuveria v neho. A ak by uvideli cestu správnu a rozumnú, za cestu si ju nevolia. A keď by uvideli cestu nesprávnu a nerozumnú, za cestu si ju zvolia. To preto, že za lož označili naše znamenia a boli voči nim nepozorní,
147. Tí, ktorí za lož označili naše znamenia i stretnutie v živote poslednom, tých skutky budú márne. Bude im odplatené niečo iné, než čo konali?
148. I učinili si Mojžišovi ľudia po jeho odchode zo svojich ozdôb teľa majúce telo, ktoré bučalo. A či nevideli, že k nim neprehovorí a ani ich na správnu cestu neusmerní? Učinili si ho a boli krivdiaci,
149. Keď to oľutovali a uvideli, že zblúdili, povedali: „Ak sa nad nami náš Pán nezmiluje a neodpustí nám, budeme patriť medzi tých, ktorí stratu utrpeli“.
150. Keď sa Mojžiš vrátil k svojim ľuďom rozhnevaný a zarmútený povedal: „Je zlé, ako ste ma zastúpili po mojom odchode. Chceli ste predstihnúť príkaz svojho Pána?“ A odhodil tabule a chytil hlavu svojho brata, ťahajúc ju k sebe. Povedal: „Syn mojej matky, ľudia ma

slabého videli a takmer ma zabili. Nedopusti, aby sa mi nepriatelia posmievali a nezaraď ma medzi ľudí krivdiacich“.

151. Povedal: „Pane môj, odpusť mi i môjmu bratovi a daj nám vojsť pod milosť Tvoju. Ved’ Ty si najmilostivejší spomedzi tých, ktorí milosťou niekoho zahrňujú“.

152. Tí, ktorí si učinili teľa ako boha, tých postihne hnev pochádzajúci od ich Pána a poníženie v živote najnižšom. A takto odplácame činy tých, ktorí si vymýšľajú,

153. A tí, ktorí vykonali zlé skutky a po nich pokánie učinili a uverili, voči tým je Pán tvoj potom odpúšťajúci a milostivý.

154. Keď Mojžišov hnev ustúpil, vzal tabule, v texte ktorých bolo správne usmernenie a milosť pre tých, ktorí sa Pána svojho obávali.

155. I vybral si Mojžiš zo svojich ľudí sedemdesiat mužov na stretnutie s Nami. Keď ich zasiahol otras, povedal: „Pane môj! Keby si bol chcel, bol by si ich zahubil už predtým aj so mnou. Zahubil by si nás za to, čo urobili tí nerozumní z nás? Je to len skúška Tebou daná, ktorou dávaš zblúdiť tomu, komu chceš a ktorou dávaš správne usmerňovanie tomu, komu chceš. Ty si naším ochrancom, tak nám odpusti a zmiluj sa nad nami. A Ty si najlepši, kto odpúšťanie udeľuje“.

156. „A určí pre nás dobro v terajšom živote najnižšom i v živote poslednom. So správnym usmernením sa vraciame k Tebe“. Povedal: „Trápením mnou určeným zasiahnem, koho chcem. Moja milosť obsiahla všetko, určím ju tým, ktorí sa vyvarujú a dávajú zakat a tým, ktorí v naše znamenia veria“.

157. „Pre tých, ktorí budú nasledovať posla - proroka neznaleho písma, ktorého nachádzajú napísaného u nich v Tóre a Evanjeliu, ktorý im bude prikazovať chvályhodné veci a zakazovať odsúdeniahodné veci a ktorý im bude povoľovať dobroty a zakazovať všetko zlé a nečisté a ktorý ich odbremení od ťažkých úkonov a pút, ktoré ich zväzovali. Tí, ktorí v neho uverili a podporili ho a pomáhali mu a nasledovali svetlo, ktoré bolo s ním zoslané dole, to budú tí, ktorí prosperia“.

158. Povedz: „Ľudia! Ja som Boží posol poslaný k vám všetkým, posol toho, ktorému náleží kráľovstvo nebies i zeme. Niet boha okrem Neho, On oživuje a usmrcuje.“ Uverte preto v Boha a v jeho posla – proroka neznaleho písma, ktorý verí v Boha a v Jeho slov. Nasledujte ho, azda budete správne usmernení.

159. Z radov ľudí Mojžišových bolo spoločenstvo, ktorého členovia usmerňovali k pravde a podľa nej spravodlivosť zavádzali.

160. I rozdelili sme ich na dvanásť kmeňových spoločenstiev. A vnukli sme Mojžišovi, keď ho jeho ľudia o vodu požiadali: „Udri svojou palicou o skalu“, v tom vytrysklo z nej dvanásť prameňov. Každá skupina ľudí vedela, odkiaľ má piť. A zatienili sme ich oblakmi a zoslali sme im Al Mann a Al Salwá. „Jedzte z dobrôt toho, čo sme vám dali“. Oni nám nekrivdili, ale svojím dušiam krivdili.

161. I bolo im povedané: „Obývajte túto dedinu a jedzte z nej, kdekoľvek by ste chceli, a povedzte „odpusť“ a vojdite cez dvere v polohe sužúdu, odpustíme vám vaše omyly. A pridáme dobro konajúcim“.

162. Avšak tí z nich, ktorí sa krivdy dopustili, zamenili za iné to, čo im bolo povedané. A tak sme poslali na nich po sebe prichádzajúce trápenie z neba za to, že krivdili.

163. A spýtaj sa ich na dedinu, ktorá pri mori stála, ako jej obyvatelia prekračovali zákazy im uložené v sobotu. Ako k nim prichádzali ryby v deň soboty viditeľné na hladine a v deň, ktorý nesvätili, k nim neprišli. Takto ich skúške podrobujeme za to, že boli spurní,
164. I jedno spoločenstvo z nich povedalo: „Prečo poučate ľudí, ktorých Boh zahubí alebo podrobí trápeniu veľmi silnému?“ Povedali: „Aby sme boli ospravedlnení u vášho Pána a azda sa vyvarujú“.
165. Keď zabudli na všetko, čo im bolo pripomenuté, zachránili sme tých, ktorí zakazovali zlo a zasiahli sme tých, ktorí krivdili trápením silným za to, že boli spurní.
166. Keď sa povyšovali nad príkaz svojho Pána, povedali sme im: „Staňte sa opicami opovrhnutými“.
167. I Pán tvoj oznámil, že proti nim bude posielat' až do dňa zmŕtvychvstania niekoho, kto ich bude sužovať najhoršími mukami. Pán tvoj je rýchly v trestaní, ale je aj odpúšťajúci a milostivý.
168. A rozdelili sme ich do spoločenstiev na zemi. Niektorí z ich radov sú dobrí, iní zasa horší. A skúške sme ich podrobili dobrom i zlom, azda sa vrátia späť.
169. Po nich potom nasledovali následníci, ktorí zdedili Knihu, ktorí brali len prospech tohto života najnižšieho a ktorí hovorili: „Bude nám to odpustené.“ A keby im bol znova daný podobný prospech, vzali by si ho. A či nebol od nich prijatý záväzok Knihy, že nebudú o Bohu hovoriť nič iné než pravdu? A naučili sa, čo v nej je. Príbytok v živote poslednom je lepší pre tých, ktorí sa vyvarujú. A či nechápete?
170. Tí, ktorí sa držia Knihy a konajú modlitbu, nech vedia, že nedopustíme, aby sa stratila odmena tých, ktorí po náprave volajú.
171. I strhli sme horu nad nimi, akoby bola príkrovom a oni si mysleli, že na nich spadne. „Vezmite si, čo sme vám dali a držte sa toho silno a dobre pamätajte na to, čo v tom je, azda sa vyvarujete“.
172. I Pán tvoj vzal z Adamových synov, z ich chrbtov potomstvo a dal im svedčiť o ich vlastných dušiach: „Nie som snád' vašim Pánom?“ Povedali: „Veru áno, dosvedčujeme to“, aby ste nepovedali v deň zmŕtvychvstania: „My sme boli voči tomuto nepozorní“,
173. Alebo aby ste nepovedali: „To naši otcovia pridružili k Bohu ešte predtým a my sme boli len potomstvom, ktoré prišlo po nich. Zahubíš nás za to, čo urobili tí, ktorí sa odklonili“.
174. Takto objasňujeme znamenia. Azda sa vrátia späť.
175. Prednes im správu o tom, ktorému sme dali naše znamenia, avšak on ich zanechal. A tak ho nasledoval satan, a tým sa stal jedným z tých, ktorí do bludu skĺzli.
176. Keby sme boli chceli, boli by sme ho nimi pozdvihli, on sa ale *trvalo* priklonil k zemi a nasledoval svoje túžby. Jeho príklad je podobný príkladu psa, na ktorého ak by si zaútočil, tak dychčí a ak by si ho nechal, aj tak dychčí. Taký je príklad ľudí, ktorí za lož označili naše znamenia. Vyprávaj príbehy, azda budú premýšľať.
177. Veru sú zlým príkladom ľudia, ktorí za lož naše znamenia označili a ktorí svojim dušiam krivdili.
178. Koho Boh správne usmerní, ten je správne usmernený a koho do bludu uvedie, to je ten, kto prehral.

179. I stvorili sme pre peklo veľa žinnov a ľudí. Majú srdcia, ktorými necítia a majú oči, ktorými nevidia a majú uši, ktorými nepočujú. Oni sú ako dobytok, ba ešte vo väčšom blude sú. To sú tí nepozorní.

180. Bohu náležia najlepšie mená, tak Ho nimi nazývajte. A nechajte tých, ktorí sa neviery dopúšťajú odchýlením sa od Jeho mien. Dostane sa im náležitá odplata za to, čo konali.

181. V radoch tých, ktorých sme stvorili, je spoločenstvo, ktoré usmerňuje k pravde a podľa nej spravodlivosť zavádza.

182. A tí, ktorí za lož naše znamenia označili, tých prilákame postupne odtiaľ, odkiaľ netušia.

183. I predĺženie im doprajem. Nástraha Mnou určená je veru pevná.

184. A či nepremýšľali? Žiadne šialenstvo ich spoločníka nepostihlo. On je len varovateľom zjavným.

185. Nevideli snáď kráľovstvo nebies a zeme a všetko, čo Boh stvoril? A že je možné, že čas im stanovený je už blízko. V aké slová po ňom budú veriť?

186. Koho Boh do bludu uvedie, toho už nik správne neusmerní. A ponechá ich v ich skaze tápať.

187. Pýtajú sa ťa na Hodinu: „Kedy nastane?“ Povedz: „Poznanie o nej je u môjho Pána. Nevyjaví ju v jej určenom čase nik, jedine On. Ťažké je bremeno s ňou spojené tak v nebesiach, ako aj na zemi. Nepríde k vám inak než znenazdania.“ Pýtajú sa ťa, ako keby si sa ty na ňu neustále spytoval. Povedz: „Poznanie o nej je len u Boha, väčšina ľudí to ale nevie.“

188. Povedz: „Nie je v mojej moci sebe samému prospech alebo škodu privodiť, môžem len to, čo Boh chce. Keby som bol poznal to, čo nie je známe, bol by som si zaobstaral veľa dobra a nebolo by sa ma žiadne zlo dotklo. Ja som len varovateľom a oznamovateľom radostnej zvesti ľuďom, ktorí veria“.

189. On vás stvoril z duše jednej a z nej učinil jej družku, aby u nej pokoj našiel. A potom, ako ju zahalil, poniesla ľahké bremeno a prešla ním. Keď oťažela, vzývali Boha, svojho Pána: „Ak nám dáš dieťa dobré, budeme patriť medzi vďačných“.

190. Keď im však dal dobré dieťa, pripísali Mu spoločníkov v tom, čo im On dal. Boh je ale vysoko nad tým, čo k Nemu pridružujú.

191. Pridružujú k Bohu to, čo nič nestvorí a čo stvorené bolo?

192. A čo im nemôže pomôcť, ani ich podporiť a ani samo sebe pomoc a podporu poskytnúť,

193. A ak by ste ich vyzvali k správne usmerneniu, nebudú vás nasledovať. Je to jedno, či ich budete vyzývať, alebo budete mlčať.

194. Tých, ktorých vzývate mimo Boha, sú Bohu odovzdaní, podobne ako vy. Vzývajte ich, nech vám splnia vaše prosby, ak ste pravdovravní.

195. Majú snáď nohy, ktorými chodia, alebo majú ruky, ktorými mocne udierajú, alebo majú oči, ktorými vidia, alebo majú uši, ktorými počujú? Povedz: „Vzývajte tých, ktorých pridružujete k Bohu a kujte proti mne a nedožičte mi žiaden odklad“,

196. „Mojím ochrancom je Boh, ktorý zoslal dole Knihu. A On ochráni zbožných“,

197. „Tí, ktorých vzývate mimo Neho, vám nedokážu pomôcť a podporiť vás a nedokážu ani vlastným dušiam pomoc a podporu poskytnúť“.

198. Ak by si ich vyzval nasledovať správne usmernenie, nebudú počuť. A uvidíš ich, ako sa na teba pozerajú a pritom nič nevidia.

199. Riad' sa odpustením a prikazuj zvyky dobré a stráň sa tých neznalých.
200. A ak by ťa podpichlo od satana podpichnutie, tak žiadaj od Boha ochranu. On všetko počuje a všetko vie.
201. Tí, ktorí sú bohobojní, ak by sa ich dotkol prelud od satana, spomenú si na Boha a hľa, opäť jasne vidia.
202. Ich bratia sú však vtáňovaní hlbšie do nesprávneho a nerozumného a oni sa potom už nezastavia.
203. Ak im neprinesieš znamenie, povedia: „Prečo si si ho sám nevymyslel?“ Povedz: „Ja nasledujem len to, čo mi je vnukané mojím Pánom. Toto je viditeľný dôkaz od vášho Pána a správne usmernenie a milosť ľuďom, ktorí veria“.
204. Keď je prednášaný Korán, tak ho počúvajte a stíchnite, azda sa vám milosť dostane.
205. A spomínaj si na Pána svojho v duši svojej, prosiac o milosť a so strachom, nie hlasnými slovami, ráno i pri konci dňa. A nepatri medzi nepozorných.
206. Tí, ktorí sú u Pána tvojho, sa nepovyšujú nad to, aby Ho uctievali, svedčia o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a Jemu sa v polohe sužúdu klaňajú.
-

KAPITOLA

ÔSMA

Al Anfál

(Vojnová korisť)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Pýtajú sa ťa na korisť. Povedz: „Korisť je určená pre Boha a posla.“ Bojte sa Boha a napravte si vzťahy medzi sebou a poslúchajte Boha a jeho posla, ak ste veriaci.
2. Veriaci sú tí, ktorí ak by sa Boh spomenul, ich srdcia strach pocítia a ak by im boli prednesené Jeho znamenia, posilní to ešte viac ich vieru a na Pána svojho sa spoliehajú,
3. Tí, ktorí konajú modlitbu a z toho, čo sme im dali, mívajú.
4. To sú tí skutočne veriaci. Majú určené stupne u Pána svojho a odpustenie i potravu štedrú.
5. Podobne, ako keď ti Pán tvoj poručil opustiť tvoj dom, na základe pravdy, aj keď sa to skupine veriacich protivilo.
6. Sporia sa s tebou o pravde po tom, ako sa ona ukázala, ako keby boli vedení na smrť, pozerajúc sa.
7. A Boh vám sľúbil jednu z dvoch skupín, že bude vaša. Vy ste si želali, aby tá slabá bola vaša, Boh ale chcel uplatniť pravdu svojimi slovami a prerušiť sled potomstva tých, ktorí veriť odmietali,
8. Aby tak uplatnil pravdu a učinil nepravdu neplatnú, aj keď by sa to protivilo previnilcom.
9. I prosili ste o pomoc Pána svojho a On vás vypočul: „Posilním vás tisíckou anjelov jedných po druhých“,
10. Boh tak učinil radostnú zvesť, aby sa tým upokojili vaše srdcia. Víťazstvo pochádza len od Boha. Veď Boh je mocný a múdrosťou oplýva.
11. I dopadala na vás ospalosť ako forma pokoja od Neho zoslaná. A zoslal na vás z neba dole vodu, aby vás ňou očistil a aby z vás sňal nečistotu satanovu a aby posilnil vaše srdcia a aby ňou spevnil vaše nohy,
12. Vtedy Pán tvoj vnukol anjelom: Ja som s vami, tak upevnite tých, ktorí uverili. Vrhнем hrôzu do srdc tých, ktorí odmietli veriť. Udierajte ponad krk a udríte ich po koncoch všetkých prstov,
13. To preto, že sa postavili proti Bohu a jeho poslovi. A kto sa postaví proti Bohu a jeho poslovi, ten nech vie, že Boh je prísny v trestaní.
14. Tak je to. Preto ho okúste. A tým, ktorí veriť odmietli, sa dostane trápenie ohňa.
15. Vy, ktorí ste uverili, ak by ste stretli tých, ktorí odmietli veriť, ako tiahnu, tak nezačnite pred nimi prechať,

16. Kto by pred nimi v ten deň začal prchať s iným cieľom než zmeniť pozície v boji, alebo pridať sa k inej skupine, ten bude sprevádzaný silným hnevom Bohom určeným a jeho útočiskom bude peklo. A je to veru koniec zlý.
17. Vy ste ich nezabili, ale Boh ich zabil. A nie ty si hodil, keď si hodil, ale bol to Boh, kto hodil. A aby skúške podrobil veriacich dobrou skúškou Ním určenou. A Boh všetko počuje a všetko vie,
18. Tak sa stalo. A Boh oslabí úklady tých, ktorí veriť odmietali.
19. Ak žiadate o rozhodnutie, tak rozhodnutie sa vám dostalo. Ak prestanete s tým, čo robíte, bude to lepšie pre vás. Ak sa však k tomu vrátite, my sa tiež vrátíme a nepomôže vám vaša skupina v ničom, aj keby bola početná. A Boh je s veriacimi.
20. Vy, ktorí ste uverili, poslúchajte Boha a Jeho posla a neodvracajte sa od neho a pritom počujete.
21. A nebuďte ako tí, ktorí povedali: „Počuli sme“ a pritom nepočúvajú.
22. Najhoršie z radov toho, čo po zemi chodí, je u Boha to hluché a nemé, ktoré nič nechápe.
23. Keby Boh vedel, že je v nich dobro, bol by im dal počuť. Ale aj keby im dal počuť, boli by sa aj tak odvrátili odmietajúc.
24. Vy, ktorí ste uverili, vypočujte si a poslúchnite Boha a posla, keď by vás vyzval k tomu, čo vám život dá. A vedzte, že Boh môže odlúčiť človeka od jeho srdca. A vedzte, že k Nemu budete zhromaždení.
25. A vyvarujte sa skúšky, ktorá nepostihne len tých z vás, ktorí krivdili. A vedzte, že Boh je prísny v trestaní,
26. A spomeňte si, ako vás bolo málo a ako ste boli považovaní za slabých na zemi, báli ste sa, aby vás ľudia neunášali a ako vám On útočisko dal a podporil vás svojou pomocou a podporou a dal vám z dobrôt, azda budete vdáční.
27. Vy, ktorí ste uverili, nezárdajte Boha a posla. A nezárdajte to, čo vám bolo zverené, a pritom viete,
28. A vedzte, že vaše majetky a deti sú skúškou a že Boh má u Seba obrovskú odmenu.
29. Vy, ktorí ste uverili, ak sa budete držať bohabojnosti, učiní vám rozlíšenie a vymaže vám vaše zlé skutky a odpustí vám. A Bohu náleží vdáka za dobrodenie obrovské.
30. Úklady strojili proti tebe tí, ktorí odmietli veriť, aby ťa znehybnili, alebo ťa zabili alebo ťa vyhnali. Úklady strojili, ale aj Boh nástrahy nastražil a Boh je ten najlepší, kto nástrahy nastraží.
31. Keď sú im prednesené naše znamenia, hovoria: „Počuli sme a keby sme chceli, povedali by sme niečo podobné. Sú to len historiky starobyľých“.
32. A keď povedali: „Bože, ak je toto pravda zoslaná od Teba, pošli na nás z neba v podobe dažďa kamene, alebo prived' na nás trápenie bolestivé“.
33. Boh by ich nikdy trápeniu nepodrobil, pokiaľ si medzi nimi. A Boh by ich nikdy trápeniu nepodrobil, pokiaľ by o odpustenie žiadali.
34. Prečo by ich Boh trápeniu nepodrobil, keďže bránia ľuďom vstup do Posvätnej mešity a pritom nie sú jej ochrancovia. Jej ochrancovia sú len tí bohabojní. Väčšina z nich to však nechápe.

35. Ich modlenie pri Dome bolo len piskotom a tleskaním. Okúste trápenie za to, že ste veriť odmietali.
36. Tí, ktorí odmietli veriť, mŕňajú svoje majetky, aby bránili ľuďom nasledovať cestu, ktorú Boh určil. Pomíňajú ich a stanú sa pre nich príčinou zármutku a potom budú premožení. A tí, ktorí veriť odmietli, budú do pekla vedení a tam zhromaždení,
37. Aby Boh dal rozoznať zlé od dobrého a aby nahromadil všetko zlé na jednu kopu a vrhol to do pekla. To sú tí, ktorí prehrali.
38. Povedz tým, ktorí veriť odmietali, že ak prestanú, bude im odpustené, čoho sa v minulosti dopustili. A ak by sa k tomu vrátili, uplatnia sa zákonitosti, ktoré sa uplatnili u tých prvých.
39. I bojujte proti nim, aby ste v skúške neprepadli a aby bolo jediným skutočným náboženstvom to, v ktorom sa uctieva len Boh. Ak prestanú, tak nech vedia, že Boh vidí všetko, čo konajú.
40. Ak by sa odvrátili, tak vedzte, že Boh je vašim ochrancom. On je veru najlepším ochrancom a On je veru ten najlepší, kto pomôže a podporí.
41. Vedzte, že čokoľvek by ste ukoristili, z toho pätina patrí Bohu, poslovi, príbuzným, sirotám, biednym a stiesneným počestným, ak ste skutočne uverili v Boha a v to, čo sme zoslali nášmu poddanému v Deň rozlíšenia, v deň, keď sa stretli oba zástupy. A Boh má nad všetkým moc,
42. Keď ste vy boli na bližšej strane údolia a oni boli na vzdialenejšej strane údolia a karavána pod vami. Keby ste si boli dohodli stretnutie, neboli by ste sa na tomto stretnutí zhodli. Ale stretli ste sa, aby Boh rozhodol o veci, ktorá sa mala už naplniť, aby zahynul ten, kto zahynul s jasným úmyslom a aby žil ten, komu bol život daný s jasným úmyslom. A Boh veru všetko počuje a všetko vie,
43. Boh ti ich ukázal v tvojom sne v malom počte. Keby ti ich bol ukázal vo veľkom počte, boli by ste zlyhali a vo veci sa začali sporiť, Boh tomu však bezpečný koniec určil. A On dobre pozná, čo je v hrudiach skryté,
44. A ukázal vám ich, keď ste sa stretli, videných vašimi očami v malom počte a ukázal vás videných ich očami tiež v malom počte, aby tak Boh rozhodol vec, ktorá sa mala už naplniť. A Bohu náležia všetky veci.
45. Vy, ktorí ste uverili, ak by ste stretli skupinu, tak buďte pevní a spomínajte si na Boha často, azda tak prospejete.
46. A poslúchajte Boha a jeho posla a nesporte sa, pretože potom zlyháte a odíde vaša sila. A buďte trpezliví, veď Boh je s tými, ktorí sú trpezliví.
47. A nebuďte ako tí, ktorí sa vybrali zo svojich príbytkov s pýchou a kvôli obdivu ľudí, ktorí bránili ľuďom nasledovať cestu, ktorú Boh určil. A Boh obklopuje to, čo konajú.
48. Tým satan okrášlil to, čo konali a povedal im: „Dnes vás nik z radov ľudí nepremôže a ja vám poskytnem ochranu“. Keď sa ale obe skupiny ukázali, obrátil sa späť a povedal: „Ja nemám nič spoločné s vami, ja vidím to, čo vy nevidíte, ja sa Boha bojím. A Boh je prísny v trestaní.“
49. Keď pokrytci a tí, srdcia ktorých boli choré, hovorili: „Týchto zlákal ich náboženstvo“. Kto sa ale na Boha spoľahne, ten nech vie, že Boh je mocný a múdrosťou oplýva.
50. Keby si videl, ako anjeli brali tých, ktorí veriť odmietali, ako ich udierali po tvárach a zozadu: „Okúste trápenie ohňa“.

51. To za to, čo vaše ruky vykonali, ale aj preto, že Boh nie je krivdiaci voči poddaným.
52. Tak, ako to bolo zvykom v rodine Faraóna a u tých, ktorí boli pred nimi, odmietli veriť v znamenia Božie, a tak ich Boh za ich hriechy vzal. Ved' Boh je silný a je prísny v trestaní.
53. To preto, že Boh nezmení dar, ktorý by nejakým ľuďom dal, pokiaľ oni nezmenia to, čo je v ich dušiach. A Boh všetko počuje a všetko vie.
54. Tak, ako to bolo zvykom v rodine Faraóna a u tých, ktorí boli pred nimi. Za lož znamenia Pána svojho označili, a tak sme ich zahubili za ich hriechy a potopili sme rodinu Faraónovu. Tí všetci krivdu páchali.
55. Najhoršími z tých, čo po zemi chodia, sú u Boha tí, ktorí odmietli veriť a veriť ani nebudú,
56. S ktorými ste si sľub dali, avšak po každý raz daný sľub porušujú a nevyvarujú sa.
57. Ak by si sa s nimi stretol vo vojne, tak nimi rozožen tých, ktorí sú za nimi, azda budú na to spomínať,
58. A ak by si sa bál zrady zo strany ľudí, s ktorými máš uzavretú dohodu, tak im ju vypovedz úplne jasne. Ved' Boh nemá rád tých, ktorí sa zrady dopúšťajú.
59. Nech si nemyslia tí, ktorí odmietli veriť, že sa im podarilo pred nami ujsť. Oni tomu nemôžu zabrániť.
60. Pripravte proti nim, koľko len budete môcť, síl a konských popruhov, aby ste nimi nahnali strach nepriateľom Boha i vašim nepriateľom a okrem nich i ďalším, o ktorých neviete, o ktorých však Boh vie. A čokoľvek miniete na cestu, ktorú Boh určil, bude vám vrátené a nebude vám ukrivdené.
61. Ak by sa priklonili k mieru, tak sa k nemu priklon a spoľahni sa na Boha. Ved' On všetko počuje a všetko vie,
62. A ak by ťa chceli oklamať, Boh ti Sám postačí. On ťa podporil svojou pomocou i veriacimi,
63. A spojil ich srdcia. Keby si minul všetko, čo je na zemi, nebol by si ich srdcia spojil, ale Boh ich spojil. Ved' On je mocný a múdrosťou oplýva.
64. Prorok! Postačí ti Boh a tí z radov veriacich, ktorí ťa nasledovali.
65. Prorok! Povzbudzuj veriacich k boju. Ak by boli medzi vami dvadsiati trpezliví, premôžu dvesto a ak by bolo medzi vami sto, premôžu tisíc z radov tých, ktorí veriť odmietli. To preto, že sú to ľudia, ktorí nechápu.
66. Teraz vás Boh odbremenil a vie, že je vo vás slabosť. Ak by bolo vo vašich radoch sto trpezlivých, premôžu dvesto a ak by bolo vo vašich radoch tisíc, premôžu dvetisíc s Božím povolením. A Boh je s tými, ktorí sú trpezliví.
67. Neprislúchalo žiadnemu prorokovi, aby mal zajatcov, až kým silné rany na zemi nezasadí. Sledujete prospech života najnižšieho, ale Boh pre vás chce život posledný. A Boh je mocný a múdrosťou oplýva.
68. Nebyť Knihy od Boha predtým danej, bolo by sa vás za to, čo ste vzali dotklo trápenie obrovské.
69. Jedzte teda z toho, čo ste ukoristili, je to dovolené a dobré. A bojte sa Boha. Ved' Boh je odpúšťajúci a milostivý.

70. Prorok! Povedz tým z radov zajatcov, ktorí sú vo vašich rukách: „Ak Boh bude vedieť, že vo vašich srdciach je dobro, dá vám niečo lepšie než to, čo od vás bolo vzaté a odpustí vám“. A Boh je odpúšťajúci a milostivý,

71. Ak by ťa chceli zradiť, tak už predtým sa zrady voči Bohu dopustili, a teda umožnil dostať ich. A Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

72. Tí, ktorí uverili a emigrovali a usilovali sa svojimi majetkami a dušami svojimi o cestu, ktorú Boh určil a tí, ktorí im útočisko poskytli a pomohli im a podporili ich, tí sú jeden druhému dôverníkmi. Avšak tí, ktorí uverili a neemigrovali, voči tým nemáte žiadne podobné záväzky, až kým neemigrujú. Ak by však žiadali o vašu pomoc a podporu ohľadom náboženstva, je vašou povinnosťou pomôcť im, okrem prípadu, ak by šlo o ľudí, s ktorými máte dojednaný záväzok. A Boh vidí všetko, čo konáte,

73. A tí, ktorí odmietli veriť, sú jeden druhému dôverníkmi. Ak tak neurobíte, nastane a spustí sa skúška na zemi a skaza veľká.

74. Tí, ktorí uverili a emigrovali a usilovali sa o cestu, ktorú Boh určil a tí, ktorí poskytli útočisko a pomohli a podporili, to sú tí skutoční veriaci, je pre nich pripravené odpustenie a potrava štedrá,

75. A tí, ktorí neskôr uverili a emigrovali a usilovali sa s vami, tí patria k vám. A tých, ktorých spájajú príbuzenské vzťahy, sú oprávnenejší dediť jeden po druhom podľa Knihy Božej. A Boh o všetkom vie.

KAPITOLA DEVIATA

Al Tavba (Pokánie)

1. Boh a jeho posol vás oprostujú od tých, s ktorými vás viaže sľub a ktorí pochádzajú z radov tých, ktorí k Bohu pridružujú,
2. Pohybujte sa teda bezpečne po zemi po dobu štyroch mesiacov, ale vedzte pritom, že nezabránite Bohu v ničom a že Boh potupe vystaví tých, ktorí veriť odmietali,
3. A je to vyhlásenie od Boha dané a od jeho posla ľuďom v deň veľkej púte o tom, že Boh je oprostený od tých, ktorí k Nemu pridružujú a oprostený je od nich i Jeho posol. Ak by ste pokánie učinili, je to pre vás lepšie. A ak by ste sa odvrátili, tak vedzte, že nezabránite Bohu v ničom. A oznám tým, ktorí odmietli veriť, radostnú zvesť, *zvesť* o trápení bolestivom,
4. S výnimkou tých, s ktorými ste uzavreli dohody a ktorí pochádzajú z radov tých, ktorí k Bohu pridružujú, ktorí vám však neubrali nič z toho, na čom ste sa dohodli a ani nepodporili proti vám nikoho. Voči tým dodržte sľub až do stanovenej lehoty. Ved' Boh má rád bohobojných.
5. A až posvätné mesiace uplynú, tak zabijete tých, ktorí k Bohu pridružujú, kdekoľvek by ste ich našli a vezmite ich do zajatia a obliehajte ich a číhajte na nich na každom mieste. Ak by potom pokánie učinili a konali modlitbu a dávali zakat, tak ich pustite. Ved' Boh je odpúšťajúci a milostivý.
6. Ak by ťa niekto z tých, ktorí k Bohu pridružujú, požiadal o ochranu, tak mu poskytni ochranu až dovtedy, kým si nevypočuje Božie slová a potom ho doved' do bezpečia. To preto, že sú to ľudia, ktorí nevedia.
7. Ako môžu mať tí, ktorí k Bohu pridružujú, rešpektovaný sľub u Boha a u jeho posla? Len tí, s ktorými vás viaže sľub daný pri Posvätnnej mešite, ak by boli priami vo svojom správaní k vám, tak buďte aj vy priami vo svojom správaní k nim. Ved' Boh má rád tých, ktorí sú bohobojní.
8. Ako *ho môžu mať*, ved' ak by vás premohli, nebrali by do úvahy žiadne príbuzenstvo, ani dohodu. Snažia sa vás uspokojiť slovami vychádzajúcimi z ich úst, ich srdcia to ale odmietajú. A väčšina z ich radov je spurná.
9. Vymenili Božie znamenia za lacný cieľ, a tak bránili kráčať po ceste, ktorú Boh určil. Je zlé to, čo konali.
10. Nebrali by do úvahy u žiadneho veriaceho príbuzenstvo ani dohodu. To sú veru tí, ktorí mieru prekračujú.
11. Ak by však pokánie učinili, konali modlitbu a dávali zakat, stanú sa vašimi bratmi na základe náboženstva. A objasňujeme znamenia ľuďom, ktorí vedia.

12. Ak by porušili svoje prísahy po tom, ako sľub dali a napadli by vaše náboženstvo, tak bojujte proti vodcom tých, ktorí odmietajú vieru, pretože oni si žiadnu prísahu nectia, azda prestanú.
13. A či nebudete bojovať proti ľuďom, ktorí svoje prísahy porušili a snažili sa posla vyhnať? Oni boli tí, ktorí proti vám začali útočiť prvýkrát. A či sa ich obávate? Boh si viac zasluhuje, aby ste sa Ho obávali, ak ste veriaci.
14. Bojujte proti nim, Boh ich trápeniu podrobí vašimi rukami, do potupy ich uvedie, dá vám nad nimi zvíťaziť a uzdraví hrude ľudí veriacich,
15. A dá, aby zlosť opustila ich srdcia. A Boh prijme pokánie, od koho chce. A Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
16. Mysleli ste si, že budete ponechaní a pritom Boh ešte nespoznal tých z vás, ktorí sa usilovali a ktorí si mimo Boha, jeho posla a veriacich nezvolili nikoho iného? A Boh dobre vie o tom, čo konáte.
17. Neprislúcha tým, ktorí k Bohu pridružujú, aby obývali a starali sa o miesta určené na klaňanie sa Bohu v polohe sužúdu a pritom sami o sebe svedčia, že vieru odmietajú. Tých skutky budú márne a v ohni budú naveky.
18. Miesta určené na klaňanie sa Bohu v polohe sužúdu obýva a stará sa o ne ten, kto uveril v Boha a v Deň posledný, modlitbu konal, zakat dával a nikoho okrem Boha sa nebál. Azda títo budú patriť k tým, ktorí sú správne usmernení,
19. Napájanie pútnikov, obývanie a starostlivosť o Posvätnú mešitu ste postavili na roveň tomu, kto uveril v Boha, v Deň posledný a usiloval sa o cestu, ktorú Boh určil? Nie je to veru u Boha na rovnakej úrovni. A Boh správne neusmerní ľudí krivdiacich.
20. Tí, ktorí uverili a emigrovali a svojimi majetkami i svojimi dušami sa usilovali o cestu, ktorú Boh určil, sú u Boha na vyššom stupni. A to sú tí, ktorí vyhrali.
21. Ich Pán im oznamuje radostnú zvesť o Svojej milosti a spokojnosti a o záhradách, v ktorých budú mať trvalú blaženosť,
22. Budú v nich naveky vekov. A Boh má u Seba odmenu obrovskú.
23. Vy, ktorí ste uverili, nerobte si z vašich otcov a bratov dôverníkov, pokiaľ by oni dali prednosť odmietaniu viery pred vierou. A kto z vás by si ich zvolil za dôverníkov, ten bude patriť k tým, ktorí sa krivdy dopustili.
24. Povedz: „Ak sú vám vaši otcovia, deti, bratia, manželky, kmeň, majetky, ktoré ste získali, obchod, ktorého úpadok sa obávate a príbytky, s ktorými ste spokojní, milšie než Boh a Jeho posol a úsilie o cestu, ktorú Boh určil, tak vyčkávajte, až kým nepríde Boh s príkazom svojím.“ A Boh správne neusmerní ľudí spurných.
25. Boh vám pomohol a podporil vás na mnohých bojiskách aj v deň Hunejnu, keď sa vám zapáčil váš veľký počet, ktorý vám však nepomohol v ničom. Zem sa vám zdala byť tesná napriek všetkému, čo obsiahla. Potom ste sa obrátili chrbtom a začali ste prchať,
26. Potom Boh zoslal dole pokoj Svoj na Svojho posla a na veriacich a zoslal dole vojakov, ktorých ste nevideli a trápeniu podrobil tých, ktorí veriť odmietali. Taká je veru odplata určená tým, ktorí veriť odmietali.
27. Potom Boh pokánie prijme, od koho chce. A Boh je odpúšťajúci a milostivý.

28. Vy, ktorí ste uverili! Tí, ktorí k Bohu pridružujú, sú nečistota, tak nech sa nepriblížia k Posvätej mešite po tomto roku. A ak by ste sa báli chudoby, tak Boh vám pomôže svojou štedrosťou, pokiaľ bude chcieť. Veď Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
29. Bojujte proti tým, ktorí neveria v Boha ani v Deň posledný a ktorí nezakazujú to, čo zakázal Boh a jeho posol a ktorí nevyznávajú pravdivé náboženstvo a pochádzajú z radov tých, ktorým bola daná Kniha, až kým neodvedú poplatok rukou vlastnou, pociťujúc pokoru.
30. Tí, ktorí pokánie činili, povedali: „Ezra je synom Božím.“ A tí, ktorí podporovali a nasledovali Mesiáša, povedali: „Mesiáš je synom Božím.“ To sú ich slová prednesené ich vlastným ústami. Napodobňujú slová tých, ktorí odmietali veriť už predtým. Boh nech je proti nim. Kam sú zvedení?
31. Učinili si rabínov a mníchov svojich ako pánov mimo Boha, aj Mesiáša syna Márie. A pritom im nebolo nič iné prikázané, len aby uctievali jedného jediného Boha, veď niet boha okrem Neho. Jedinčný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vzdialený od toho, čo k Nemu pridružujú.
32. Chcú zhasiť svetlo Božie ústami svojimi. Boh však nepripustí inak, než aby svetlo Svoje dokonal, aj keď by sa to protivilo tým, ktorí odmietajú veriť.
33. On poslal svojho posla so správnym usmernením a s náboženstvom pravdy, aby ho pozdvihol nad všetky náboženstvá, aj keď by sa to protivilo tým, ktorí pridružujú k Bohu.
34. Vy, ktorí ste uverili, veru veľká časť rabínov a mníchov oberá ľudí o majetky neprávom a bráni ľuďom nasledovať cestu, ktorú Boh určil. Tí, ktorí hromadia zlato a striebro a nemíňajú ich na cestu, ktorú Boh určil, tým oznám radostnú zvesť o trápení bolestivom.
35. V deň, keď *tieto* budú rozpálené v ohni pekelnom a budú nimi vypálené ich čelá, boky a chrčty: „Toto je to, čo ste hromadili pre svoje duše, okúste teda to, čo ste hromadili“.
36. Počet mesiacov u Boha je dvanásť mesiacov, ten bol určený v Knihe Božej v deň, keď stvoril nebesá a zem, z nich sú štyri posvätné. To je náboženstvo rovné. Nekrivdite počas nich svojim dušiam. A bojujte proti všetkým tým, ktorí pridružujú k Bohu, podobne, ako oni všetci bojujú proti vám. A vedzte, že Boh je s tými, ktorí sú bohobojní.
37. Veru presúvanie posvätnosti mesiacov predstavuje ešte väčšie prehĺbenie odmietania viery. Sú ním uvedení do bludu tí, ktorí vieru odmietali. V jednom roku to povoľujú a v druhom roku to zakazujú, aby tak zosúlادili počet mesiacov, v ktorých Boh zakázal boj, tým ale povoľujú niečo, čo Boh zakázal. Boli im okrášlené ich zlé skutky. A Boh správne neusmerní ľudí odmietajúcich vieru.
38. Vy, ktorí ste uverili, čo sa to s vami deje, keď je vám povedané: „Tiahnite do boja za cestu, ktorú Boh určil“? Lenivosť vás pripútala k zemi? Uspokojili ste sa so životom najnižším pred životom posledným? Veru úžitok života najnižšieho bude vyzerat' v živote poslednom malý.
39. Ak nebudete tiahnuť do boja, podrobí vás trápeniu bolestivému a nahradí vás inými ľuďmi a pritom Mu v ničom neuškodíte. A Boh má veru nad všetkým moc.
40. Ak mu nepomôžete a nepodporíte ho, Boh mu pomôže tak, ako mu pomohol už predtým, keď ho tí, ktorí odmietali veriť, vyhнали ako druhého z dvoch, keď boli obaja v jaskyni a keď hovoril svojmu spoločníkovi: „Nermúť! Veď Boh je s nami.“ A tak Boh zoslal pokoj svoj naňho a podporil ho vojakmi, ktorých ste nevideli a slovo tých, ktorí odmietli veriť, učinil nízkym, a slovo Božie vysokým. A Boh je mocný a múdrosťou oplýva,

41. Tiahnite do boja, keď ste ľahkí i ťažkí a usilujte sa svojimi majetkami a svojimi dušami o cestu, ktorú Boh určil. Je to pre vás lepšie, keby ste to len vedeli.
42. Keby bolo šlo o blízko dosiahnuteľný prospech a o cestu ľahkú, boli by ťa nasledovali. Ďaleká sa im však zdala táto ťažká cesta. A budú prisahať na Boha: „Keby sme boli mohli, boli by sme šli s vami“. Do záhuby vrhajú sami seba, a Boh vie, že klamú.
43. Boh ti to prepáčil. Prečo si im dal povolenie predtým, než sa ti jasne ukázalo, kto sú tí, ktorí pravdu hovorili a predtým, než si spoznal luhárov.
44. O povolenie ťa nežiadajú tí, ktorí veria v Boha a v Deň posledný, aby sa tým vyhli povinnosti vynakladať snahu svojimi majetkami a svojim dušami. A Boh dobre pozná bohobojných.
45. O povolenie ťa žiadajú tí, ktorí neveria v Boha a neveria ani v Deň posledný a ktorých srdcia zapochybovali, a tak vo svojich pochybách váhajú.
46. Keby boli chceli skutočne vyjsť von s vojskom, boli by vykonali na to potrebnú prípravu. Bohu sa ale nepáčil ich výjazd s vojskom, preto nechal klesnúť ich morálku a bolo im povedané: „Ostaňte sedieť s tými, ktorí ostali doma sedieť“.
47. Keby boli vyšli von s vami, neboli by vám pridali nič iné, len zmätok a boli by sa poponáhľali medzi vás sváry zasiahť, sledujúc tým, aby ste boli vystavení skúške. Medzi vami sú takí, ktorí by im naslúchali. A Boh dobre vie o krivdiacich.
48. Oni sa usilovali o to, aby vás vystavili skúške už predtým. A skresľovali veci pred tebou dovtedy, kým neprišla pravda a neprevládol príkaz Boží napriek tomu, že sa im to protivilo.
49. Niektorí z ich radov hovoria: „Dovoľ mi a nevystav ma skúške“. Tým sa však skúške vystavili a prepadli. A peklo veru obklopí tých, ktorí odmietli veriť.
50. Ak sa ti dostane dobro, zarmúti ich to a ak ťa postihne zlo, povedia: „Poistili sme sa už predtým“, a odvrátia sa radujúc sa.
51. Povedz: „Nepostihne nás nič iné než to, čo nám Boh predpísal, On je naším ochrancom. A na Boha nech sa spoľahnú veriaci“.
52. Povedz: „Vyčkávate pre nás niečo iné než jednu z dvoch dobrých vecí! My vyčkávame, že vás Boh zasiahne trápením, Ním zoslaným alebo našimi rukami uplatneným. Vyčkávajte, my budeme s vami vyčkávať.“
53. Povedz: „Dávajte zo svojich majetkov či už dobrovoľne, alebo nedobrovoľne, nebude to od vás prijaté. Vy ste boli ľuďmi spurnými“.
54. Nič iné nebránilo tomu, aby boli od nich ich príspevky prijaté, iba to, že odmietli veriť v Boha a v Jeho posla a že prichádzali k modleniu lenivo a že míňali zo svojich majetkov s odporom.
55. Nech nevzbudzujú tvoj obdiv ich majetky, ani ich deti. Boh ich chce cez ne podrobiť trápeniu v živote najnižšom a chce, aby ich duše odišli v stave, keď vieru odmietajú.
56. Prisahajú na Boha, že patria medzi vás a pritom medzi vás nepatria, sú to ľudia, ktorí sa vás len boja.
57. Keby mohli nájsť úkryt alebo jaskyne alebo vchod niekam, kde by sa mohli skrýť, boli by tam rýchlo utiekli.
58. Sú medzi nimi takí, ktorí ťa tupia kvôli milodarom. Ak by im z nich bolo dané, boli by spokojní, ale ak by im z nich dané nebolo, tak by sa silno rozhnevali.

59. Keby boli spokojní s tým, čo im dal Boh a Jeho posol a povedali by: „Postačí nám Boh, Boh nám dá zo Svojej štedrosti i Jeho posol nám dá. A my k Bohu spieť chceme“.
60. Milodary sú určené chudobným, biednym, správcom, ktorí sa o ne starajú, tým, ktorých srdcia sú spriaznené s muslimami, na oslobodenie krkov spod otroctva, na oslobodenie dlžníkov spod dlžoby, na cestu, ktorú Boh určil a cestujúcim v tiesni. Je to povinnosť Bohom uložená. A Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
61. Medzi nimi sú aj takí, ktorí ubližujú prorokovi a hovoria: „On je len ucho“. Povedz: „Je ucho prinášajúce dobro pre vás“, verí v Boha a verí veriacim a je milosťou pre tých z vás, ktorí uverili. Tým, ktorí ubližujú poslovi Božiemu, sa dostane trápenie bolestivé.
62. Prisahajú vám na Boha, aby ste boli s nimi spokojní, a pritom Boh a Jeho posol majú väčšie právo na to, aby sa o Jeho spokojnosť snažili, ak sú veriaci.
63. A či nevedeli, že kto sa priechi Bohu a jeho poslovi, tomu sa dostane oheň pekelný, v ktorom bude naveky. To je veru tá obrovská potupa.
64. Pokrytci sa obávajú, že by bola o nich zoslaná kapitola, ktorá by im oznámila, čo je v ich srdciach. Povedz: „Robte si posmech. Boh dá vyjsť najavo tomu, čoho sa obávate“.
65. Ak by si sa ich *na to* spýtal, povedali by: „My sme sa len rozprávali a zabávali.“ Povedz: „A či z Boha, Jeho znamení a posla ste si posmech robili?“.
66. Neospravedlňujete sa, vy ste vieru odmietli znova potom, ako ste sa veriacimi stali. Ak prepáčime skupine z vás, druhú skupinu trápeniu podrobíme za to, že jej členovia previnilcami boli.
67. Pokryteckí muži a pokrytecké ženy patria jeden k druhému. Prikazujú odsúdeniahodné veci a zakazujú chvályhodné veci a *skúpo* zatvárajú svoje dlane. Zabudli na Boha, a tak na nich zámerne zabudol. Veru pokrytci sú tí spurní.
68. Boh sľúbil pokryteckým mužom a pokryteckým ženám a tým, ktorí veriť odmietali, oheň pekelný, v ktorom budú naveky. Ten im postačí. Boh ich preklial a dostane sa im trápenie trvalé.
69. Podobáte sa tým, ktorí boli pred vami, oni mali však oveľa väčšiu silu a viac majetkov a detí. Oni si užili svoj podiel. Aj vy ste si užili svoj podiel, tak ako si svoj podiel užili tí, ktorí boli pred vami a rozprávali ste to isté, ako oni rozprávali. Tých skutky budú márne v živote najnižšom i poslednom. To sú tí stratení.
70. A či sa im nedostala správa o tých, ktorí boli pred nimi, o ľuďoch Noema, Áda, Samúda, o ľuďoch Abraháma, o obyvateľoch Midiana a o vyvrátených dedín? Prišli k nim ich poslovia so znameniami. Boh by im nikdy neukrivil, ale oni sami sebe krivdili.
71. Veriaci muži a veriace ženy sú si dôverníkmi jeden druhému. Kážu chvályhodné veci a zakazujú odsúdeniahodné veci, konajú modlitbu, dávajú zakat a poslúchajú Boha a Jeho posla. Tých Boh zahrnie svojou milosťou. Ved' Boh je mocný a múdrosťou oplýva.
72. Boh sľúbil veriacim mužom a veriacim ženám záhrady, pod ktorými tečú rieky, budú v nich naveky a sľúbil im príbytky dobré v záhradách Edenu. A spokojnosť Božiu väčšiu než to všetko. To je veru tá obrovská výhra.
73. Prorok! Bor sa s tými, ktorí veriť odmietajú a s pokrytcami a buď na nich prísny. Ich útočiskom bude peklo a je to veru koniec zlý.
74. Prisahajú na Boha, že nič nepovedali. Oni ale povedali slovo vyjadrujúce odmietanie viery a vieru odmietli po tom, ako už boli muslimami. A chceli vykonať niečo, čo nedosiahli. A

zášť chovali len preto, že im Boh a Jeho posol pomohol a dal zo svojej štedrosti. Ak by pokánie učinili, bolo by to lepšie pre nich, ale ak sa odvrátia, Boh ich podrobí trápeniu bolestivému v živote najnižšom i poslednom. A nebudú mať na zemi žiadneho dôverníka a ani nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.

75. Medzi nimi sú takí, ktorí prisľúbili Bohu: „Ak nám Boh dá zo Svojej štedrosti, budeme dávať milodary a budeme patriť medzi zbožných“.

76. Keď im však Boh dal zo Svojej štedrosti, skúposť ich ovládla a odvrátili sa, odmietajúc,

77. Následne nato vložil do ich srdce pokrytstvo až do dňa, kedy Ho stretnú za to, že porušili to, čo Bohu sľúbili a za to, že klamali,

78. A či nevedeli, že Boh vie, čo skrývajú aj ich tajné hovory, ktoré medzi sebou vedú a že Boh pozná to, čo nie je známe?

79. Tí, ktorí tých veriacich, ktorí dobrovoľne milodary dávajú, tupia za ich milodary a tupia tých, ktorí nenachádzajú nič iné než to, na čo sa zmohli, a preto si robia z nich posmech, nech títo vedia, že Boh si posmech z nich samých urobil a bude pre nich pripravené trápenie bolestivé.

80. Či už budeš pre nich prosiť o odpustenie, alebo pre nich o odpustenie prosiť nebudeš, aj keby si pre nich prosil o odpustenie sedemdesiatkrát, aj tak im Boh neodpustí. To preto, že odmietli veriť v Boha a Jeho posla. A Boh správne neusmerní ľudí spurných.

81. Tí, ktorí sa zdržali, sa radovali z toho, že ostali vzadu za poslom Božím a protivilo sa im, aby sa usilovali svojimi majetkami a dušami svojimi o cestu, ktorú Boh určil a povedali: „Netiahnite do boja v horúčavách“. Povedz: „Oheň pekla je oveľa horúcejšia“. Keby to len chápali.

82. Nech sa trochu smejú a nech potom veľa plačú, to bude odplata za to, čoho sa dopúšťali.

83. Ak by ťa Boh vrátil ku skupine patriacej k nim a žiadali by ťa o povolenie, aby šli s tebou, tak povedz: „Nepôjdete so mnou už nikdy a nebudete so mnou bojovať proti žiadnemu nepriateľovi. Vy ste sa uspokojili zdržaním sa doma prvý raz, preto ostaňte s tými, ktorí sa doma zdržali.“

84. A nemodli sa pri hrobe nikoho z nich, keď by zomrel, nikdy a nezdržuj sa nad jeho hrobom. Oni odmietali veriť v Boha a Jeho posla a zomreli v stave spurnosti.

85. Nech nevzbudzujú tvoj obdiv ich majetky a ich deti. Boh ich chce cez ne podrobiť trápeniu v živote najnižšom a chce, aby ich duše odišli v stave, keď vieru odmietajú,

86. A keď je zoslaná dole kapitola, v ktorej, sa hovorí: „Verte v Boha a vynakladajte snahu spolu s Jeho poslom“, žiadajú ťa o povolenie tí zámožní z nich a hovoria: „Nechaj nás, aby sme zostali s tými, ktorí ostali sedieť doma“,

87. Spokojní boli, že ostali s tými, ktorí sa zdržali vo svojich domoch. A ich srdcia boli zapečatené, preto nechápu.

88. Posol a tí, ktorí uverili spolu s ním, sa snažili svojimi majetkami a dušami svojimi. Tí získajú tie najväčšie a najlepšie dobrá a to budú tí, ktorí prospeli,

89. Boh pre nich pripravil záhrady, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú naveky. To je veru tá obrovská výhra.

90. Tí z radov kočovných Arabov, ktorí si výhovorky vymysleli, prišli, aby im bolo povolené nezúčastniť sa. A sedieť doma ostali aj tí, ktorí klamali Bohu a Jeho poslovi. Tých z ich radov, ktorí odmietli veriť, postihne trápenie bolestivé.

91. Pre slabých, chorých, aj pre tých, ktorí nenachádzajú nič, čo by minuli, nie je hriechom, ak by nešli s prorokom, pokiaľ by boli úprimní k Bohu a k Jeho poslovi. Niet dôvodu na potrestanie dobro konajúcich. A Boh je odpúšťajúci a milostivý,
92. A ani pre tých, ktorým, keď by k tebe prišli, aby si ich vzal so sebou, by si povedal: „Nemám nič, na čom by som vás vzal so sebou“, a tak odišli a ich oči boli zaplavené slzami od zármutku a od toho, že nenachádzajú nič, čo by minuli.
93. Dôvod na potrestanie je však voči tým, ktorí ťa žiadajú o povolenie ostať a pritom sú bohatí. Boli spokojní, že ostali s tými, ktorí sa zdržali vo svojich domoch. A Boh zapečatil ich srdcia, preto nevedia,
94. Ospravedľujú sa vám, keď sa k nim vraciate. Povedz: „Neospravedľujte sa, veriť vám nebudeme. Boh nám oznámil vaše správy. A Boh bude vidieť vaše skutky i Jeho posol. Potom budete vrátení k Tomu, kto pozná to, čo nie je známe, aj to, čo je známe a On vám oznámi, čo ste konali“.
95. Keď sa k nim vrátite, budú vám prisahať na Boha, aby ste ich nechali. Nechajte ich. Oni sú príkladom nečistoty. Ich príbytkom bude peklo ako odplata za to, čoho sa dopúšťali.
96. Prisahajú vám, aby ste boli s nimi spokojní. Aj keby ste s nimi boli spokojní vy, Boh nikdy nebude spokojný s ľuďmi spurnými.
97. Kočovní Arabi sú tvrdší v odmietaní viery a v pokrytectve, a preto skôr nedokážu rozpoznať hranice určené tým, čo Boh zoslal svojmu poslovi. A Boh všetko pozná a múdrosťou oplýva.
98. Medzi kočovnými Arabmi sú takí, ktorí považujú to, čo mínajú za nutnosť a vyčkávajú, až sa na vás obráti nešťastie. Nešťastie nech sa na nich obráti. A Boh všetko počuje a všetko vie,
99. A medzi kočovnými Arabmi sú takí, ktorí veria v Boha a v Deň posledný a považujú to, čo mínajú, za niečo, čo ich priblíži k Bohu a k tomu, že posol bude za nich prosiť Boha. Veru, je to pre nich niečo, čo ich k Bohu priblíži a Boh im umožní vojsť pod milosť Svoju. Ved' Boh je odpúšťajúci a milostivý.
100. Tí prví z radov tých, ktorí emigrovali a z radov tých, ktorí *im* pomohli a podporili a tí, ktorí ich nasledovali v dobrom, s tými je Boh spokojný a oni sú spokojní s Ním a pripravil pre nich záhrady, pod ktorými tečú rieky a v ktorých budú na veky vekov. To je veru tá obrovská výhra.
101. V radoch tých kočovných Arabov, ktorí sú vo vašom okolí, sú pokrytci, ale tiež v radoch obyvateľov Medíny. Zvykli si na pokrytectvo. Nepoznáš ich, my ich ale poznáme. Podrobíme ich trápeniu dvakrát a potom budú vrátení do trápenia obrovského,
102. A žijú okolo vás i ďalší, ktorí priznali svoje hriechy, ktorí zmiešali dobrý skutok so skutkom zlým. Od tých snád' Boh prijme pokánie. Ved' Boh je odpúšťajúci a milostivý.
103. Vezmi z ich majetkov milodar, ktorým ich očistíš a zúrodniš ich dobré skutky a majetky a pros pre nich Boha, pretože prosby tvoje sú pre nich upokojením. A Boh všetko počuje a všetko vie.
104. A či nevedeli, že Boh, On prijíma pokánie od Jemu oddaných a milodary od nich berie? A že Boh, On je ten, kto pokánia prijíma a je milostivý.
105. Povedz: „Konajte, Boh bude vidieť vaše skutky, i Jeho posol i veriaci. Potom budete navrátení k Tomu, kto pozná to, čo nie je známe i to, čo je známe. A On vám oznámi, čo ste konali.“

106. Sú i ďalší, o ktorých je rozhodnutie odložené dovtedy, kým nepríde príkaz Boží, buď ich trápeniu podrobí, alebo od nich prijme pokánie. A Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

107. Tí, ktorí si učinili mešitu preto, aby škodili, aby cez ňu odmietali vieru, aby spôsobili rozkol medzi veriacimi a ako miesto, v ktorom vyčkávajú na toho, kto bojoval proti Bohu a Jeho poslovi už pred tým, tí budú prisahať: „Chceli sme len dobro“. Boh však svedčí o tom, že sú klamári.

108. Neostávaj v nej nikdy. Mešita, ktorá bola od prvého dňa založená na bohabojnosti, má väčšie právo na to, aby si v nej ostával a modlil sa. Sú v nej muži, ktorí sa radi očisťujú. A Boh má rád tých, ktorí sa očisťujú.

109. A či nie je ten, kto založil svoju stavbu na bohabojnosti od Boha pochádzajúcej a na Jeho spokojnosti, lepší než ten, kto založil svoju stavbu na okraji prepádajúcej sa priepasti, ktorá sa s ním prepadla do ohňa pekelného? A Boh správne neusmerní ľudí krivdiacich.

110. Stále ostáva ich stavba, ktorú postavili, dôvodom k pochybnostiam pretrvávajúcim v ich srdciach a ostane, až kým sa ich srdcia neporozpadávajú. A Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

111. Boh kúpil od veriacich ich duše a ich majetky výmenou za záhradu rajskú. Budú bojovať za cestu, ktorú Boh určil, a tak budú zabíjať a budú zabíjaní. Je to sľub pravdivý, ktorým sa Boh zaviazal v Tóre a v Evanjeliu a v Koráne. A kto iný než Boh môže s istotou dodržať sľub svoj. Radujte sa z obchodu, ktorý ste uzavreli. A to je veru tá obrovská výhra.

112. Sú to tí, ktorí pokánie činia, uctievať Boha, ďakujú Bohu, cestujú kvôli Bohu, klaňajú sa Bohu v polohe rukúu, klaňajú sa Bohu v polohe sužúdu, prikazujú chvályhodné veci, zakazujú odsúdeniahodné veci a dodržiavajú hranice Bohom určené. A oznám radostnú zvesť veriacim.

113. Neprislúcha prorokovi a tým, ktorí uverili, aby prosili o odpustenie pre tých, ktorí k Bohu pridružujú, aj keby šlo o príbuzných, po tom, ako sa im jasne ukázalo, že títo budú obyvateľmi pekla.

114. Abrahám prosil Boha o odpustenie pre svojho otca len preto, že to bol sľub, ktorý mu dal. Avšak keď sa mu jasne ukázalo, že je nepriateľom Boha, zriekol sa ho. Abrahám veru bedákal a mal veľkú trpezlivosť.

115. Boh by nikdy žiadnych ľudí neuviedol do bludu potom, ako ich správne usmernil, pokiaľ im neobjasní, čoho sa majú vyvarovať. Ved' Boh o všetkom vie.

116. Bohu náleží kráľovstvo nebies a zeme, On oživuje a usmrcuje. A bez Boha, ľudia, nemáte dôverníka a ani nikoho, kto by vám pomohol a podporil vás.

117. Boh prijal pokánie od proroka a od emigrantov a od tých, ktorí pomohli a podporili ich, ktorí ho nasledovali v hodine ťažkej po tom, ako sa srdcia skupiny z ich radov skoro odchýlili. Pokánie od nich potom prijal. Ved' On je voči nim zľutujúci sa a milostivý.

118. A prijal ho od tých troch, ktorí doma ostali. Keď sa im už zem zdala byť tesná so všetkým, čo obsiahla a aj ich duše sa im zdali byť stiesnené, a pomysleli si, že už niet úniku pred Bohom jedine k Nemu, potom Boh od nich pokánie prijal, aby tak pokánie mohli učiniť. Ved' Boh, On je ten, kto pokánia prijíma a je milostivý.

119. Vy, ktorí ste uverili, bojte sa Boha a buďte s tými, ktorí sú pravdovravní.

120. Neprislúchalo obyvateľom Mediny a tým z radov kočovných Arabov, ktorí sú okolo nich, aby nesprevádzali posla Božieho a aby uprednostnili svoje duše pred jeho dušou.

Nepostihol by ich smäd, ani námaha, ani hlad pre cestu, ktorú Boh určil, a ani by nešliapli na miesto, ktoré by zlosťou naplnilo tých, ktorí odmietali veriť, a ani by nedostali nepriateľa, bez tohto, aby sa im za to nezapísal dobrý skutok. A Boh nedopustí, aby sa stratila odmena konajúcich dobro,

121. A neminuli by z majetku svojho či už málo, alebo veľa a neprešli by údolie bez toho, aby sa im nezapísal. Aby ich tak Boh náležite odmenil odmenou zodpovedajúcou tomu najlepšiemu, čo konali.

122. Veriaci by nemali tiahnuť do boja všetci naraz. Nech tiahne z každej ich skupiny časť, aby sa ostatní učili náboženstvo a aby varovali svojich ľudí, keď sa k nim vrátia, azda si dajú pozor.

123. Vy, ktorí ste uverili, bojujte proti tým, ktorí sú blízko vás, ktorí odmietli veriť a nech vo vás spoznajú tvrdosť. A vedzte, že Boh je s tými, ktorí sú bohabojní.

124. Keď by bola zoslaná kapitola, niektorí z nich by hovorili: „Komu z vás táto posilnila vieru?“ Vieru tých, ktorí uverili ona posilnila a oni sa z toho radujú.

125. A tým, ktorých srdcia sú choré pridala nečistotu k ich nečistote. A oni umrú v stave, v ktorom vieru odmietajú.

126. A či nevidia, že sú skúške vystavení každý rok raz alebo dva razy a že aj napriek tomu potom pokánie nečinia a ani na to nespomínajú.

127. Keď by bola zoslaná dole kapitola, jedni by sa na druhých začali pozerat': „Vidí vás niekto?“, a potom odchádzajú. Boh odklonil ich srdcia za to, že sú to ľudia, ktorí nič nechápu.

128. Prišiel k vám posol pochádzajúci spomedzi vás samých, ktorého ťažia vaše nesmierne ťažkosti, ktorý dbá o vás a ktorý je k veriacim zľutujúci a milostivý.

129. Ak by sa odvrátili, tak povedz: „Postačí mi Boh, niet boha okrem Neho, na Neho som sa spoľahol a On je Pánom Trónu prevel'kého“.

KAPITOLA DESIATA

Júnus (Jonáš)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Rá. To sú znamenia Knihy múdrej.
2. Bolo ľuďom čudné, že sme vnikli mužovi z ich radov: „Varuj ľudí a oznám tým, ktorí uverili, radostnú zvesť, že budú mať postavenie pravdovravných u svojho Pána“. Tí, ktorí odmietli veriť, povedali: „Je to len čarodejník zjavný“.
3. Vaším Pánom je Boh, ktorý stvoril nebesá a zem za šesť dní a potom na Trón istavá. Riadi vec. Niet toho, kto by sa u Neho prihovril bez vopred Ním daného súhlasu. To je Boh, váš Pán, tak ho uctieajte. A či sa nepoučíte?
4. K nemu bude návrat vás všetkých. Je to sľub od Boha pravdivý. On počne stvorenie a potom ho prinavráti, aby náležite odmenil tých, ktorí uverili a dobré skutky konali, spravodlivo. A tým, ktorí veriť odmietli, sa dostane nápoj z vriacej vody a trápenie bolestivé za to, že veriť odmietali.
5. On je Ten, kto učinil slnko žiarou a mesiac svetlom a predurčil mu fázy, aby ste poznali počet rokov a počítanie. Boh to všetko stvoril v pravde. Objasňuje znamenia ľuďom, ktorí majú poznanie.
6. V striedaní noci a dňa a v tom, čo Boh stvoril v nebesiach a na zemi, sú znamenia ľuďom, ktorí sa chcú vyvarovať.
7. Tí, ktorí nedúfajú v stretnutie s nami, ktorí sa uspokojili so životom najnižším a boli v ňom pokojní a tí, ktorí sú voči našim znameniam nepozorní,
8. Tých útočískom bude oheň za to, čo páchali.
9. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tých Boh správne usmerní ich vierou. Budú pod nimi tiecť rieky v záhradách blaženosti.
10. Ich vzývaním v nich bude: „Jedinečný si Bože náš, nemá sa Ti pripisovať to, čo nezodpovedá pravde“ a ich pozdrav v nich bude „Mier“ a záverom ich vzývania bude: „Vďaka Bohu, Pánovi tvorstva“.
11. Keby Boh ľuďom splnil zlé prosby takou rýchlosťou, akou ho oni o dobro prosia, bolo by už rozhodnuté o čase ich odchodu. My ale necháme tých, ktorí nedúfajú v stretnutie s nami, v ich skaze tápať.
12. Ak sa človeka dotkne škoda, s prosbami sa na nás obracia v ľahu, v sede, alebo v stojí. Keď ho však zbavíme zla, ktoré ho postihlo, kráča ďalej, ako keby nás ani nebol prosil o odvrátenie škody, ktorá sa ho dotkla. Takto bolo okrášlené tým, ktorí nestriednymi boli, to, čo konali.

13. I vyhubili sme mnohé pokolenia už pred vami, keď krivdili a keď prišli k nim ich poslovia s jasnými dôkazmi, ale oni nie a nie uveriť. Takto odplácame činy ľudí previnilých.
14. Potom sme vás učinili následníkmi na zemi po nich, aby sme videli, ako budete konať.
15. Keď sú im prednesené naše znamenia ako jasné dôkazy, tí, ktorí nedúfajú v naše stretnutie, hovoria: „Prines Korán iný než tento, alebo ho zmeň“. Povedz: „Neprisľúcha mi, aby som ho zmenil sám od seba. Ja nasledujem len to, čo mi je zvestované. Ja sa bojím trápenia Dňa preveľkého, ak by som neposlúchol Pána svojho“.
16. Povedz: „Keby Boh bol chcel, nebol by som vám ho prednášal a nebol by vám dal o ňom ani vedieť. Ved' som strávil medzi vami časť svojho života ešte pred ním. A či nechápete?“
17. Kto väčšiu krivdu môže páchať než ten, kto by si vymýšľal o Bohu lži alebo by za lož označil Jeho znamenia? Veru neuspejú previnilci.
18. Uctievať mimo Boha to, čo im neuškodí a ani neprospeje a hovoria: „To sú tí, ktorí sa za nás prihovoria u Boha.“ Povedz: „Vy chcete oznámiť Bohu niečo, čo by On nepoznal ani v nebesiach a ani na zemi?“ Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vysoko nad tým, čo k Nemu pridružujú.
19. Ľudia boli len jedno spoločenstvo, ale začali sa sporiť. A nebyť slova daného už predtým Pánom tvojím, bolo by medzi nimi rozhodnuté o tom, o čom sa sporiť.
20. I hovoria: „Keby mu bolo zoslané dole znamenie od Pána jeho“. Povedz: „Bohu náleží to, čo nie je známe. Vyčkajte preto a ja budem čakať s vami“.
21. Ak dáme ľuďom okúsiť milosť po škode, ktorá sa ich dotkla, hľa, úklady proti našim znameniam stroja. Povedz: „Boh rýchlejšie nástrahy nastraží“. Naši poslovia veru zapisujú úklady, ktoré strojíte.
22. On je Ten, kto vám dáva chodiť na súši i na mori. A až by ste boli na lodiach a tieto by sa plavili s nimi dobrým vetrom a oni by sa radovali z neho, príde na ne vietor búrlivý a budú sa na nich valiť vlny z každého miesta a keď si už pomyslia, že sú obklopení, vtedy začnú vzývať Boha a vo svojom náboženstve sa stanú Jemu vernými: „Ak nás z tohto zachrániš, budeme patriť medzi vďačných“.
23. Keď ich ale zachránil, hľa, oni sa nevraživosti dopúšťajú na zemi bezprávne. Ľudia! Nevraživosti sa dopúšťate voči svojim dušiam. Úžitok života pozemského si užijete, potom ale bude k nám váš návrat, kedy vám oznámime, čo ste konali.
24. Príklad života najnižšieho je ako voda, ktorej sme dali zísť dole z neba a s ktorou sa zmiešali rastliny zeme, ktorými sa ľudia a dobytok živia. Keď ale zem svoju výzdobu na seba vezme a okrášli sa a jej obyvatelia si pomyslia, že už majú nad ňou moc, príde k nej náš príkaz v noci alebo vo dne a učiníme ju skosenou, ako keby nebola ešte včera bohatá. Takto objasňujeme znamenia ľuďom, ktorí premýšľajú.
25. Boh vyzýva k príbytku mieru a správne usmerní na cestu rovnú, koho chce.
26. Tým, ktorí dobro činili, bude patriť dobro a k tomu ešte niečo navyše. Temnota ani poníženie nebude vyčerpávať ich tváre. To sú obyvatelia Záhrady rajskej, budú v nej naveky.
27. Avšak tým, ktorí sa dopustili zlých skutkov, sa dostane odplata zodpovedajúca skutkom, ktorých sa dopustili a bude ich vyčerpávať poníženie. Nebudú mať nikoho, kto by ich ochránil pred Bohom. Akoby ich tváre boli pokryté kusom noci temnej. Tí budú obyvatel'mi ohňa, budú v ňom naveky,

28. A v deň, keď ich zhromaždíme všetkých, potom povieme tým, ktorí pridružovali: „Ostaňte na mieste vy aj tí, ktorých ste pridružovali“. A oddelíme ich od seba. A tí, ktorých pridružovali, povedia: „Nás ste veru vy neuctievali.“
29. „Boh postačí ako svedok toho, čo medzi nami a vami bolo, že sme voči vášmu uctievaniu boli nepozorní“.
30. Tam každá duša okúsi to, čo predtým vykonala. A budú vrátení k Bohu, k svojmu skutočnému ochrancovi. A opustí ich to, čo si vymýšľali.
31. Povedz: „Kto vám obživu dáva z neba aj zo zeme? Kto vlastní sluch a zrak? A kto dáva vyjsť von živému z mŕtveho a dáva vyjsť von mŕtvemu zo živého? A kto riadi vec?“ Odpovedia: „Boh“. Povedz: „A či sa nevyvarujete?“
32. To je veru Boh, váš pravdivý Pán. Nasleduje po prekročení pravdy niečo iné než blud? Kam sa to teda odvraciate.
33. Takto sa uplatnilo slovo Pána tvojho nad tými, ktorí boli spurnými, pretože neverili.
34. Povedz: „Je niekto z radov tých, ktorých pridružujete k Bohu, kto by počal stvorenie a potom by ho prinavrátil?“ Povedz: „Boh počína stvorenie a potom ho prinavráti“. Ako môžete byť teda zvedení?
35. Povedz: „Je niekto z radov tých, ktorých pridružujete k Bohu, kto by správne usmerňoval k pravde?“ Povedz: „Boh správne usmerňuje k pravde“. Nie je ten, kto k pravde správne usmerňuje, oprávnenejší byť nasledovaný ako ten, kto nikam neusmerňuje, pokým sám usmerný nebude? Čo vám je, ako to usudzujete?
36. Väčšina z nich sa riadi dohadmi, dohady však nenahradia pravdu v ničom. A Boh dobre vie, čo robia.
37. Tento Korán by nemohol byť nikdy vymyslený bez Boha. Je potvrdením toho, čo bolo predtým zoslané. A objasnenie Knihy pochádza bez pochýb od Pána tvorstva.
38. Ak hovoria: „Vymyslel si ho“, tak im povedz: „Vytvorte čo i len kapitolu podobnú jemu a privolajte si, koho môžete, mimo Boha, ak pravdu hovoríte“.
39. Oni za lož označili to, poznanie čoho nedokázali obsiahnuť a o čom im ešte žiaden výklad neprišiel. Podobne za lož označili tí, ktorí boli pred nimi. Hľa, pozri sa, aký bol koniec tých, ktorí sa krívd dopúšťali.
40. Medzi nimi sú takí, ktorí v neho veria, ale sú aj takí, ktorí v neho neveria. A Pán tvoj lepšie pozná tých, ktorí skazu šíria.
41. Ak by ťa zo lži obvinili, tak im povedz: „Ja mám svoje skutky a vy máte svoje skutky. Vy nenesiete žiadnu vinu na tom, čo konám a ja nenesiem žiadnu vinu na tom, čo konáte“.
42. Medzi nimi sú takí, ktorí ťa počúvajú. Ty chceš, aby sa tvoj hlas dostal k hluchým, aj keď by z toho nič nechápali?
43. Medzi nimi sú takí, ktorí sa na teba pozerajú. Ty chceš, aby slepí šli správnym smerom, aj keď by nič nevideli?
44. Boh nekrivdí ľuďom v ničom, ale ľudia svojim dušiam krivdia.
45. V deň, keď ich zhromaždí, budú si pripadať, ako keby neboli ostali *tam* viac než jednu hodinu dňa, počas ktorej sa medzi sebou len zoznamovali. Prehrali veru tí, ktorí za lož označili stretnutie s Bohom a neboli veru správne usmernení.

46. Nech by sme ti ukázali niečo z toho, čo im sľubujeme, alebo by sme ťa k nám vzali, aj tak k nám bude ich návrat a potom Boh bude svedkom toho, čo konajú.
47. Každé spoločenstvo má určeného svojho posla. Keď ich posol príde, bude medzi nimi rozsúdené spravodlivo a nebude im ukrivdené.
48. Hovoria: „Kedy sa naplní tento sľub, ak ste pravdovravní?“
49. Povedz: „Nie je v mojej moci sebe samému škodu alebo prospech privodiť, môžem len to, čo Boh chce. Každé spoločenstvo má určený čas a až sa naplní ich čas, nemôžu ho zadržať čo i len na hodinu a ani ho urýchliť.“
50. Povedz: „Vidíte, ak by k vám prišlo trápenie Ním určené za noci alebo za dňa, čo si z jeho rýchleho príchodu sľubujú tí, ktorí sa previnili?“
51. A či potom, keď trest dopadne, uveríte v neho? Teraz, a pritom ste oň urýchlenie žiadali?
52. Potom bude povedané tým, ktorí krivdili: „Okúste trápenie večnosti. Je to snád' odplata za niečo iné než za to, čoho ste sa dopúšťali?“
53. Spytujú sa ťa: „Je to pravda?“ Povedz: „Áno, prisahám na Pána svojho, že je to pravda. A vy tomu nemôžete zabrániť.“
54. Keby každá duša, ktorá krivdu páchala, mala, čo je na zemi, snažila by sa tým vykúpiť. A budú tajiť ľútosť, keď uvidia trápenie. A bude medzi nimi rozhodnuté spravodlivo. A nebude im ukrivdené.
55. Bohu veru patrí, čo je v nebesiach a na zemi. Veru sľub Bohom daný je pravdivý, ale väčšina z nich to nevie.
56. On oživuje a usmrcuje a k Nemu bude váš návrat.
57. Ľudia! Prišlo k vám poučenie od vášho Pána a liečenie toho, čo je v hrudiach a aj správne usmernenie a milosť pre veriacich.
58. Povedz: „Je to dobrodením Božím a z Jeho milosti“. Z toho nech sa radujú. Je to lepšie než všetko to, čo hromadia.
59. Povedz: „Vidíte dobrodenia, ktoré vám Boh zoslal, vy ste z nich urobili zakázané a dovolené.“ Povedz: „A či vám to Boh dovolil, alebo na Boha vymýšľate nepravdy?“
60. Čo si budú v súdny deň myslieť tí, ktorí si o Bohu vymýšľajú lži? Veru Boh svoje dobrodenie ľuďom dáva, ale väčšina z nich je nevďačná.
61. Čokoľvek by si robil a čokoľvek by si prednášal z Koránu a čokoľvek by ste konali, sme toho svedkami, keď to začnete konať. A Pánovi tvojmu neunikne nič, ani za mak na zemi a ani v nebi a ani nič menšie než to alebo väčšie. Všetko je v Knihe zjavnej.
62. Veru tí, ktorí si Boha za dôverníka učinili, niet o nich strach a ani nebudú zarmútení,
63. Tí, ktorí uverili a snažili sa vyvarovať.
64. Tým patrí radostná zvesť v živote najnižšom aj v živote poslednom. A slová Božie sa nebudú meniť. To je veru tá obrovská výhra.
65. Nech ťa nezarmucuje to, čo hovoria. Ved' všetka moc Bohu patrí. A On všetko počuje a všetko vie.
66. Veru, Bohu náleží, kto je v nebesiach a kto je na zemi. A tí, ktorí mimo Boha vyzývajú iných, nenasledujú popri Ňom žiadnych spoločníkov, oni nasledujú len dohady a oni sa len domnievajú.

67. On vám učinil noc, aby ste v nej odpočívali a deň, aby ste v ňom zreteľne videli. V tom sú veru znamenia pre ľudí, ktorí počúvajú.
68. Povedali: „Boh si učinil dieťa“. Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, On nikoho nepotrebuje. Jemu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. Máte dôkaz o takomto niečom? Hovoríte o Bohu to, čo nevíete!
69. Povedz: „Tí, ktorí si o Bohu vymýšľajú lži, nikdy neuspjú“,
70. Získajú úžitok v živote najnižšom, potom k nám bude ich návrat a potom im dáme okúsiť trápenie veľmi silné za to, že veriť odmietali.
71. I vyprávaj im správu o Noemovi, keď svojim ľuďom povedal: „Ľudia moji! Ak na vás ťažko dopadá môj pobyt medzi vami a moje pripomínanie Božích znamení, tak vedzte, že som sa na Boha spoľahol. Zjednoťte sa vo svojej veci, aj vaši spoločníci, aby nebola vaša vec pre vás nejasná, potom vykonajte voči mne, čo ste chceli vykonať a nedožičte mi žiaden odklad“,
72. Ak by ste sa odvrátili, tak pamätajte, že som od vás za to nežiadal žiadnu odmenu. Moja odmena je len u Boha. A bolo my prikázané, aby som patrilo medzi muslimov.
73. Oni ho ale zo lži obvinili, a tak sme ho zachránili spolu s tými, ktorí s ním boli v arche a učinili sme ich následníkmi a potopili sme tých, ktorí za lož označili naše znamenia. Pozri sa, aký bol koniec tých, ktorí boli varovaní.
74. Potom sme po ňom poslali ďalších poslov k ich ľuďom, ku ktorým prišli s jasnými dôkazmi; oni by však aj tak neboli uverili v to, čo už predtým za lož označili. Takto zapečatíme srdcia tých, ktorí mieru prekračujú.
75. Po nich sme poslali Mojžiša a Árona k Faraónovi a jeho popredným s našimi znameniami, oni sa ale povyšovali a boli ľuďmi previnilými.
76. Keď k nim prišla pravda od nás, povedali: „Sú to len čary zjavné“.
77. Povedal Mojžiš: „Hovoríte o pravde, keď k vám prišla: „Sú to čary“? Čarodejníci veru neuspjú“.
78. Povedali: „Prišiel si k nám, aby si nás odklonil od toho, na čom sme našli našich otcov a aby vám patrilo vysoké miesto na zemi? My vám dvom veru veriť nebudeme.“
79. Faraón povedal: „Privedte mi každého čarodejníka znalého“.
80. Keď čarodejníci prišli, Mojžiš im povedal: „Hodte, čo chcete hodiť“.
81. Keď hodili, Mojžiš im povedal: „To, s čím ste prišli, sú čary. Boh ich učiní neplatnými. Boh nikdy platným neučiní konanie tých, ktorí skazu šíria“,
82. A Boh pravdu uplatní svojimi slovami, aj keď by sa to protivilo previnilcom.
83. Mojžišovi uverilo len potomstvo pochádzajúce z radov jeho ľudí, a to so strachom pred Faraónom a jeho poprednými, aby ich nevystavil skúške. Faraón sa povyšoval na zemi a patrilo k tým, ktorí boli nestriedmi.
84. Mojžiš povedal: „Ľudia moji, ak ste uverili v Boha, tak sa naňho spoľahnite, ak ste Mu oddaní“.
85. Povedali: „Na Boha sme sa spoľahli. Pane náš, neučiň nás predmetom skúšky pre ľudí krivdiacich“,
86. „A zachráň nás milosťou Svojou pred ľuďmi odmietajúcimi vieru“.

87. I vnukli sme Mojžišovi a jeho bratovi: „Rozostavte svojim ľuďom v Egypte domy a učiňte svoje domy modlitebňami a konajte modlitbu. A oznám radostnú zvesť veriacim“.
88. Mojžiš povedal: „Pane náš, Ty si dal Faraónovi a jeho popredným ozdoby a majetky v živote najnižšom, aby, Pane náš, do bludu uvádzali od Tvojej cesty. Pane náš, zmaž stopy po ich majetkoch a daj stvrdnúť ich srdciam, aby tak neuverili, až kým neuvidia trápenie bolestivé.“
89. Povedal: „Vaše prosby boli vypočuté. Ostaňte na rovnej ceste a nenasledujte cestu tých, ktorí nemajú poznanie“.
90. I previedli sme synov Izraela cez more a Faraón so svojimi vojakmi ich nasledoval z nevraživosti, prekračujúc mieru. Až keď sa začal topiť, povedal: „Už verím, že niet boha okrem Toho, v ktorého uverili synovia Izraela a ja patrím medzi tých, ktorí sú Bohu oddaní“.
91. Teraz? A predtým si neposlúchal a patril si medzi tých, ktorí skazu šíri.
92. Dnes dáme zachovať len tvoje telo, aby si bol znamením pre tých, ktorí po tebe prídu. A veľké množstvo ľudí je voči našim znameniam nepozorné.
93. I usadili sme synov Izraela usadením pravdivým a dali sme im z rôznych dobrôt. Sporiť sa začali medzi sebou až vtedy, keď k nim prišlo poznanie. Pán tvoj ich rozsúdi v deň zmŕtvychvstania ohľadom toho, o čom sa sporili.
94. Ak by si bol na pochybách o tom, čo sme ti zoslali, tak sa spýtaj tých, ktorí prednášali Knihu ešte pred tebou. Prišla k tebe pravda od Pána tvojho, tak nepatri k tým, ktorí pochybujú.
95. A nepatri medzi tých, ktorí za lož Božie znamenia označili, lebo by si potom patril k tým, ktorí prehrali.
96. Tí, na ktorých sa uplatnilo slovo Pána tvojho, tí veriť nebudú,
97. Aj keď by k nim prišlo každé znamenie, až kým neuvidia trápenie bolestivé.
98. Nebolo dediny, ktorá by uverila a jej viera by jej pomohla, keď už trápenie doliehalo, s výnimkou ľudí Jonáša, keď tí uverili, zbavili sme ich trápenia z potupy v živote najnižšom a nechali sme ich užiť si na čas určitý.
99. Keby bol tvoj Pán chcel, boli by všetci, ktorí sú na zemi, bez výnimky, uverili. A či ty chceš ľudí donútiť, aby sa stali veriacimi?
100. Neprislúcha žiadnej duši, aby uverila bez Božieho súhlasu. A nečistotou postihne tých, ktorí nechápu.
101. Povedz: „Pozrite sa, čo je v nebesiach a na zemi“. Znamenia a varovania ale nepomôžu ľuďom, ktorí neveria.
102. Čakajú niečo iné než dni podobné dňom tých, ktorí boli pred nimi? Povedz: „Vyčkajte teda a ja budem čakať s vami“.
103. Potom zachránime našich poslov a tých, ktorí uverili. To je ich právo voči nám, aby sme zachránili veriacich.
104. Povedz: „Ľudia, ak ste na pochybách o mojom náboženstve, tak vedzte, že nebudem uctievať tých, ktorých uctievate mimo Boha, ale budem uctievať len Boha, ktorý vás k Sebe vezme. A bolo mi prikázané, aby som patril medzi veriacich“.
105. A obráť svoju tvár k náboženstvu, Bohu verný a nepatri medzi tých, ktorí k Bohu pridružujú,

106. A nevzývaj mimo Boha to, čo ti nepomôže a ani neuškodí. Ak by si tak urobil, budeš potom patriť medzi krivdiacich.

107. A ak by sa ťa Boh dotkol škodou, tak ťa jej nik nezbaví, jedine On. A ak by pre teba chcel dobro, nič nemôže odvrátiť Jeho dobrodenie, On ho preukazuje, komu chce z tých Jemu odovzdaných. A On je odpúšťajúci a milostivý.

108. Povedz: „Ľudia! Prišla k vám pravda od vášho Pána. Kto správne usmernenie nasleduje, ten ho nasleduje pre dobro svojej duše. A kto zblúdil, ten sa do bludu dostal, konajúc proti nej. A ja nie som za vás zodpovedný“.

109. A nasleduj to, čo je ti vnukané a buď trezlivý, až kým Boh nerozhodne. A On je najlepším rozhodcom.

KAPITOLA JEDENÁSTA

Húd

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Rá. Je to Kniha, ktorej znamenia boli zostavené ako jednoznačné a potom objasnené Tým, kto oplýva múdrosťou a je všeznalý,
2. Aby ste neuctievali nikoho iného než Boha. Ja som pre vás Ním poslaný ako varovateľ a ako oznamovateľ radostnej zvesti.
3. A proste Pána svojho o odpustenie a pokánie k Nemu čiňte, dá vám užiť si dobrý úžitok až do času stanoveného a preukazuje každému také dobrodenie, aké on preukazuje. A ak by ste sa odvrátili, bojím sa, že vás zasiahne trápenie Dňa veľkého.
4. K Bohu je váš návrat. A On má nad všetkým moc.
5. Oni veru krčia svoje hrude, aby sa pred ním skryli. Avšak aj keď sa zakrývajú šatami svojimi, aj tak vie, čo taja a čo prejavujú. On dobre pozná, čo je v hrudiach skryté.
6. Všetko, čo chodí po zemi, toho obživa je u Boha a On pozná ich príbytok a miesto ich uloženia. Všetko je v Knihe zjavnej.
7. On stvoril nebesá a zem za šesť dní a Jeho trón bol na vode, aby vás skúške podrobil, kto z vás bude lepšie konať. A keď by si povedal: „Budete vzkriesení po smrti“, tí, ktorí odmietli veriť, povedia: „To je len čaro zjavné“.
8. Ak by sme odložili ich trápenie až do lehoty vyrátanej, povedia: „Čo ho zadržuje“. Veru v deň, keď k nim príde, nebude od nich odohnané a postihne ich to, z čoho si posmech robili.
9. A ak by sme dali človeku okúsiť milosť od nás pochádzajúcu a potom by sme mu ju odňali, ostane zúfalý, odmietajúci vieru.
10. A ak by sme mu dali okúsiť dar po škode, ktorá sa ho dotkla povie: „Zlo ma opustilo“. A raduje sa a ostáva namyslený,
11. Okrem tých, ktorí boli trpezliví a dobré skutky konali, tým sa dostane odpustenie a odmena veľká.
12. Možno by si najradšej vynechal niečo z toho, čo je ti vnukané a tvoja hrud' je tým stiesnená, aby nepovedali: „Keby mu bol zoslaný poklad, alebo by prišiel s ním anjel“. Ty si len varovateľ. A Boh sa všetkého ujíma.
13. Ak hovoria: „Vymyslel si ho“, tak povedz: „Vytvorte čo i len desať kapitol jemu podobných, ktoré by boli vymyslené a privolajte si, koho môžete, mimo Boha, ak pravdu hovoríte.“
14. Ak by vám neodpovedali, tak vedzte, že bol zoslaný s vedomím Božím a že niet boha okrem Neho. Oddáte sa už konečne Bohu?

15. Kto by chcel život najnižší a jeho ozdoby, dáme mu odmenu za to, čo v ňom robil a nebude mu nič ubraté.
16. To sú tí, ktorí nebudú mať v živote konečnom nič iné len oheň. A bude márne, čo v ňom robili a neplatné bude to, čo v ňom konali.
17. Ten, kto má jasné presvedčenie od Pána svojho a je nasledovaný svedectvom od Neho a pred ním bola už zoslaná Kniha Mojžišova vzorom a príkladom a milosťou, v neho tí veria. A kto zo skupín v neho odmieta veriť, tak v ohni bude miesto stretnutia. Nebuď teda na pochybách o ňom. Je to pravda pochádzajúca od Pána tvojho, ale väčšina ľudí neverí.
18. Kto by väčšiu krivdu mohol páchať než ten, kto by si vymýšľal o Bohu lži? Tí budú predvedení pred Pána svojho a svedkovia budú hovoriť: „To sú tí, ktorí klamali o svojom Pánovi“. Nech prekliatie Božie dopadne na krivdiacich,
19. Ktorí bránia ľuďom nasledovať cestu, ktorú Boh určil a chcú, aby sa stala krivá a v život posledný odmietajú veriť.
20. Tí by nikdy tomu nemohli zabrániť na zemi a nikdy nemali mimo Boha žiadnych dôverníkov. Znásobené bude trápenie, ktoré sa im dostane. Oni počúvať nevládali a ani nevideli.
21. To sú tí, ktorí stratili svoje duše a opustí ich to, čo si vymýšľali.
22. Niet pochyb, že v živote poslednom to budú tí, ktorí utrpia tú najväčšiu stratu.
23. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali a s hlbokou pokorou sa k Pánovi svojmu obrátili, tí budú obyvateľmi záhrady rajskej, budú v nej naveky.
24. Príklad oboch skupín sa podobá príkladu slepeho a hluchého a vidiaceho a počujúceho. Sú si snáď oba tieto príklady rovné? A či sa nepoučíte?
25. I poslali sme Noema k jeho ľuďom: „Ja som poslaný k vám ako varovateľ zjavný“,
26. „Aby ste neuctievali nikoho okrem Boha. Bojím sa o vás, že vás postihne trápenie dňa bolestivého“.
27. Tí poprední z radov jeho ľudí, ktorí odmietli veriť, však povedali: „Vidíme, že si len človekom nám podobný a vidíme, že ťa nasledovali len tí z nás, ktorí sú spodina, bez akéhokoľvek rozmýšľania a nevidíme, že by ste nás prevyšovali nejakým dobrodením. Ba *naopak*, my si myslíme, že ste klamári“.
28. Povedal: „Ľudia moji! Myslíte si, že ak by som mal jasné presvedčenie od Pána svojho a dal by mi milosť Svoju, ktorá by však ostala skrytá pred vašimi zrakmi, myslíte si, že vám ju nanútime, aj keď sa vám protiví?“.
29. „Ľudia moji, nežiadam od vás za to žiaden majetok. Moja odmena je u Boha A nevyženiem tých, ktorí uverili, pretože oni stretnú Pána svojho. Avšak vidím, že vy ste ľudia neznalí.“
30. „Ľudia moji! Kto mi pomôže a podporí ma pred Bohom, ak by som ich vyhnal? A či sa nepoučíte“.
31. „A nehovorím vám, že vlastným pokladnicou Božie alebo že poznám to, čo nie je známe a ani nehovorím, že som anjel. A nepoviem tým, ktorými vaše oči pohrdajú, že im Boh nedá dobro. Boh lepšie vie, čo je v ich dušiach. Ak by som tak urobil, patrilo by som medzi krivdiacich“.

32. Povedali: „Noe, sporil si sa s nami a tých sporov je už priveľa, prived' na nás, čo nám sľubuješ, ak patíš medzi pravdovravných“.
33. Povedal: „To Boh je ten, kto to na vás privedie, ak bude chcieť. A vy tomu nemôžete zabrániť“.
34. „Moje rady vám nepomôžu, aj keď by som vám chcel radiť, pokiaľ by vás Boh chcel uviesť do bludu. On je vaším Pánom a k Nemu bude váš návrat“.
35. Ak by hovorili: „Vymyslel si ho“. Povedz: „Ak by som si ho vymyslel, tak sa sám budem zodpovedať za svoje previnenie. A nebudem niest' vinu na previnení, ktorého sa dopustíte.“
36. Noemovi bolo vnuknuté: „Z tvojich ľudí už neuverí nik iný než tí, ktorí doposiaľ uverili. Nech ťa preto nermúti to, čo robili“.
37. „Vyrob loď pod naším dohľadom a podľa nášho vnuknutia a neprihovárj sa u Mňa za tých, ktorí krivdili. Oni budú potopení.“
38. I vyrábal loď a zakaždým, keď pri ňom prešli poprední ľudia a dôverníci z radov jeho ľudí, robili si z neho posmech. Povedal: „Ak si robíte z nás posmech teraz, tak my si budeme z vás posmech robiť neskôr podobne, ako si vy posmech robíte“.
39. „Dozviete sa, koho postihne trápenie, ktoré ho poníži a na koho dopadne trápenie trvalé“.
40. Keď potom prišiel náš príkaz a vykypela pec, povedali sme: „Odnies v nej z každých dvoch párov dva a tvoju rodinu s výnimkou tých, o ktorých bolo už predtým povedané, že budú potopení a odnes v nej tých, ktorí uverili“. A spolu s ním uveril len malý počet.
41. Povedal: „Nastúpte do nej, v mene Božom sa bude plaviť a zakotví. Veď môj Pán je odpúšťajúci a milostivý“.
42. A plavila sa s nimi na vlnách vysokých ako hory. A zavolať Noe na svojho syna, ktorý stál bokom: „Syn môj, nastúp s nami a nepatri medzi tých, ktorí odmietajú veriť.“
43. Povedal: „Uchýlim sa k hore, ktorá ma ochráni pred vodou.“ Povedal: „Niet ničoho, čo by niekoho dnes ochránilo pred Božím príkazom a zachráni sa len ten, nad ktorým sa On zmiľoval.“ Vlny ich oddelili od seba, a tak patrili medzi potopených.
44. A bolo povedané: „Zem! Prehltni svoju vodu a ty nebo, prestaň“ a voda bola stiahnutá a celá vec bola už rozhodnutá. A usadila sa na hore Al Žúdi. A bolo povedané: „Preč s ľuďmi krivdiacimi“.
45. Noe zavolať na svojho Pána a povedal: „Pane môj! Môj syn patrí do mojej rodiny a tvoj sľub je pravdivý a Ty si najmúdrejší z múdrych“.
46. Povedal: „Noe, on nepatrí do tvojej rodiny. Nie je to dobré konanie. Nežiadaj Ma o to, o čom nemáš žiadne poznanie. Ja ťa poučam, aby si nepatrili medzi neznalých“.
47. Povedal: „Pane môj, dávam sa pod Tvoju ochranu pred tým, aby som Ťa žiadal o niečo, o čom nemám žiadnu vedomosť. A ak mi neodpútiš a nezmiľuješ sa nado mnou, budem patriť medzi tých, ktorí prehrali“.
48. Bolo povedané: „Noe, pristaň v mieri od Nás zoslanom a s požehnaním daným tebe i spoločenstvám pochádzajúcim z radov tých, ktorí sú s tebou. A ďalším spoločenstvám dožičíme úžitok, potom sa ich ale dotkne trápenie bolestivé od nás pochádzajúce“.
49. To boli správy zo správ toho, čo nie je známe. Vnukáme ti ich. Nepoznal si ich ani ty, ale ani tvoji ľudia predtým, ako sme sa ti o nich teraz zmienili. Vydrž, pretože dobrý koniec bude patriť bohobojným.

50. K ľudom Ádu sme poslali ich brata Húda. Povedal: „Ľudia moji! Uctieajte Boha, niet pre vás iného boha než On. Vy si len vymýšľate.“
51. „Ľudia moji, nežiadam od vás za to žiadnu odmenu. Moja odmena je u Toho, kto ma stvoril. A či nechápete“,
52. „Ľudia moji, proste Pána svojho o odpustenie a potom pokánie k Nemu čiňte, pošle na vás z neba mraky, z ktorých bude padať hojný dážď a pridá vám silu k vašej sile. Neodvracajte sa previnilými“.
53. Povedali: „Húd! Nepriniesol si nám jasný dôkaz a my nenecháme naše božstvá len pre to, čo hovoríš a tebe my veriť nebudeme.“
54. „My hovoríme, že ťa niektoré z našich božstiev zasiahlo niečím zlým.“ Povedal: „Nech je Boh mojím svedkom a vy buďte svedkami toho, že nenesiem vinu na tom, čo k Bohu pridružujete“,
55. „A čo vzývate mimo Neho. Kujte voči mne svoje úklady všetci a potom mi nedožičte žiaden odklad“,
56. „Ja som sa spoľahol na Boha, môjho Pána a vášho Pána. Niet ničoho, čo po zemi chodí, čo by za šticu nedržal. Môj Pán je veru na ceste rovnej.“
57. „Ak by ste sa odvrátili, tak ja som vám oznámil to, s čím som bol k vám poslaný. Môj Pán poverí správou ľudí iných, než ste vy. A neuškodíte Mu v ničom. A Pán môj je všetkému strážcom“.
58. Keď náš príkaz prišiel, zachránili sme Húda a tých, ktorí spolu s ním verili, milosťou od Nás danou. Zachránili sme ich pred trápením veľmi silným.
59. To boli Ádovci. Popierali znamenia Pána svojho a neposlúchli Jeho poslov a nasledovali príkaz každého mocného a tvrdohlavého.
60. A boli prenasledovaní v tomto živote najnižšom kliatbou a v deň zmŕtvychvstania taktiež. Veru Ádovci odmietli veriť v Pána svojho. Preč s Ádovcami, ľudmi Húda.
61. I k ľudom Samúda sme poslali ich brata Sáleha. Povedal: „Ľudia moji! Uctieajte Boha, niet pre vás iného boha než On. On vám dal vzniknúť zo zeme a usadil vás na nej. Proste Ho teda o odpustenie a potom pokánie k nemu čiňte. Pán môj je veru blízko a prosby splní“.
62. Povedali: „Sáleh! Bol si medzi nami a dúfali sme v teba pred týmto. Zakazuješ nám, aby sme uctievali to, čo uctievaajú naši otcovia? My sme veru na pochybách ohľadom toho, k čomu nás vyzývaš a podozrievavo na to hľadáme“.
63. Povedal: „Ľudia moji! Ak mám jasné dôkazy od Pána svojho a ak by mi dal Svoju milosť, kto mi pomôže a podporí ma pred Bohom, ak by som Ho neposlúchol? Pridali by ste mi tým len stratu“,
64. „Ľudia moji! Toto je ťava od Boha pre vás určená ako znamenie. Nechajte ju jesť na zemi Božej a nedotknite sa jej žiadnym zlom, inak vás zasiahne trápenie blízke“.
65. Oni ju ale zarezali. Povedal: „Užívajte si vo svojich príbytkoch ešte tri dni. Veru to nie je sľub klamlivý“.
66. Keď prišiel náš príkaz, zachránili sme Sáleha a tých, ktorí spolu s ním uverili, milosťou od nás a zachránili sme ich pred potupou toho dňa. Tvoj Pán je veru ten silný a mocný.
67. Tých, ktorí krivdili, zasiahol výkrik. A tak ráno ležali vo svojich príbytkoch mŕtvi.

68. Ako keby v nich nikdy nežili. Samúdocvi veru odmietli veriť v Pána svojho. Preč teda so Samúdocvami.
69. I naši poslovia prišli k Abrahámovi s radostnou zvesťou. Povedali: „Mier s tebou“, povedal: „Mier s vami“ a onedlho prišiel s teľaťom upečeným.
70. Keď ale videl, že ich ruky sa k nemu nenatáhujú, odsúdil to a zatajil v sebe strach z nich. Povedali: „Neboj sa, my sme boli poslaní k Lotovým ľuďom“.
71. Jeho žena stála. Zasmiala sa, a tak sme jej oznámili radostnú zvesť o Izákovi a po Izákovi o Jakubovi.
72. Povedala: „Beda mi! Budem rodiť a pritom som už stará a hl'a, môj muž je už starcom? To je veru niečo čudné!“.
73. Povedali: „Čuduješ sa príkazu Božiemu? Milosť Božia a jeho požehnanie nech spočinie na vás, ľudia domu. Jemu patrí vďaka a On slávou oplýva“.
74. Keď Abraháma prešlo zdesenie a prišla mu radostná zvesť, začal sa s nami sporiť o ľuďoch Lota.
75. Abrahám veru mal veľkú trpezlivosť, bol bedákajúci a na uctievaní Boha zotrvávajúci.
76. „Abrahám, stráň sa tohto. To z príkazu Pána tvojho prišlo. Prichádza k nim trápenie neodvratné“.
77. Keď naši poslovia prišli k Lotovi, dostal z nich zlé predtuchy, bol z nich stiesnený a povedal: „Toto je deň priťažký“.
78. Jeho ľudia sa k nemu poponáhľali. Oni už predtým zlé skutky konali. Povedal: „Ľudia moji! Tu sú moje dcéry, ony sú pre vás čistejšie. Bojte sa Boha a neponížte ma zneužitím mojich hostí. A či niet medzi vami muža rozumného?“
79. Povedali: „Vieš dobre, že nemáme na tvoje dcéry žiadne právo. Ty dobre vieš, čo chceme“.
80. Povedal: „Keby som mal proti vám dosť sily alebo by som mohol nájsť pomoc v opore veľmi silnej“.
81. Povedali: „Lot! My sme poslovia Pána tvojho, oni sa k tebe nedostanú. Vydaj sa na cestu za noci so svojou rodinou a nech sa nik z vás neobrátí späť okrem tvojej ženy. Ju postihne to, čo postihne ich. Ich čas bude ráno. A či nie je ráno už blízke?“
82. Keď náš príkaz prišiel, učinili sme jej vrch spodkom a poslali sme na nich ako dážd kamene z hlíny poskladanej.
83. Boli označené u Pána tvojho. A nie je to priveľmi ďaleko od krivdiacich.
84. K Midjanu sme poslali ich brata Šába. Povedal: „Ľudia moji! Uctievať Boha, niet pre vás iného boha než On. A neuberajte z mier a váh. Vidím, že ste na tom dobre a bojím sa o vás, že vás postihne trápenie Dňa obklopujúceho“.
85. „Ľudia moji! Dávajte úplné miery a váhy spravodlivo a neuberajte ľuďom z ich vecí. A nešírte skazu na zemi a nebuďte skazu šíriaci!“
86. „To, čo vám od Boha ostane, je pre vás lepšie, pokiaľ ste veriaci. A ja nie som vašim strážcom“.
87. Povedali: „Šáb! A či tvoje modlitby ti prikazujú, aby sme zanechali, čo uctievať naši otcovia alebo aby sme robili s našimi majetkami, čo chceme?! Ved' ty si ten trpezlivý a rozumný“.

88. Povedal: „Ľudia moji! A čo keď sa mi dostalo jasné presvedčenie od Pána môjho a dal mi potravu dobrú? A nechcem sa správať inak vo veci, ktorú vám zakazujem. Chcem len nápravu, aká je len možná. A môj úspech závisí len od Boha. Na Neho som sa spoľahol a na Jeho uctievaní zotrávam.“

89. „Ľudia moji! Nech vás nepodnieti rozkol so mnou k tomu, že vás postihne niečo podobné tomu, čo postihlo ľudí Noema alebo ľudí Húda alebo ľudí Sáleha. Ved' ľudia Lota nie sú od vás priveľmi ďaleko.“

90. „A proste Pána svojho o odpustenie a potom k Nemu pokánie čiňte. Ved' môj Pán je milostivý a láskavý“.

91. Povedali: „Šáb! Mnohému z toho, čo hovoríš, nerozumieme a vidíme len to, že si medzi nami slabý. Nebyť tvojho rodu, boli by sme ťa ukameňovali. A nie si pre nás mocný“.

92. Povedal: „Ľudia moji! Môj rod je pre vás mocnejší než Boh, ktorého ste nechali za sebou, za svojimi chrbtami bez povšimnutia?! Môjmu Pánovi veru nič z toho, čo konáte, neunikne.“

93. „Ľudia moji! Konajte, ako myslíte, ja budem tiež konať. Dozviete sa, koho postihne trápenie, ktoré ho poníži a kto je klamárom. Vyčkajte, ja budem s vami vyčkávať“.

94. Keď potom prišiel náš príkaz, zachránili sme Šába a tých, ktorí spolu s ním verili, milosťou od nás, a tých, ktorí krivdili, zasiahol výkrik, a tak ráno ležali vo svojich príbytkoch mŕtvi.

95. Ako keby v nich nikdy nežili. Preč s Midjanovcami, tak ako šli preč predtým Samúdovcami.

96. I poslali sme Mojžiša so znameniami našimi a dôkazom zjavným

97. K Faraónovi a k jeho popredným, oni ale nasledovali príkaz Faraóna. A príkaz Faraóna nebol veru rozumný.

98. Príde na čele svojich ľudí v deň zmŕtvychvstania, do ohňa ich dovedie. A je to veru zlé napájadlo, ku ktorému sa na napájanie prichádza.

99. A boli sprevádzaní v tomto živote kliatbou a aj v deň zmŕtvychvstania. A je to veru zlá pomoc, tá, ktorá im poskytnutá bola.

100. To bolo zo správ dedín, ktoré sme ti rozprávali. Niektoré z nich ešte stoja, iné boli skosené.

101. Neukrivdili sme im, ale oni ukrivdili svojim dušiam. V ničom im nepomohli ich božstvá, ktoré vzývali mimo Boha, keď prišiel príkaz Pána tvojho. A nepridali im nič iné než stratu a záhubu.

102. Takto Boh zasahuje, pokiaľ by zasiahol proti dedinám pre krivdu, ktorej by sa dopustili. Jeho zásah je bolestivý a veľmi silný.

103. V tom je veru znamenie pre toho, kto sa obával trápenia života posledného. To bude deň, pre ktorý budú ľudia zozbieraní a to bude deň, ktorého svedkami budú.

104. Odkladáme ho len do lehoty vypočítanej.

105. V deň, keď príde, žiadna duša neprehovorí bez Jeho povolenia. Niektorí z nich budú nešťastní a iní šťastní.

106. Tí, ktorí sa nešťastnými stali, v ohni budú a bude z nich počuť len výdych a nádych.

107. Budú v ňom naveky, pokým budú nebesá a zem existovať, okrem toho, čo Pán tvoj bude chcieť. Pán tvoj veru robí to, čo chce.

108. Tí však, ktorí sa šťastnými stali, v raji budú naveky, pokiaľ budú nebesá a zem existovať, okrem toho, čo Pán tvoj bude chcieť. V ňom sa im dostanú dary, ktoré prerušené nebudú.
109. Nebuď na pochybách o tom, čo títo uctievať. Oni uctievať to, čo uctievali ich otcovia predtým. My im dáme podiel, ktorý im náleží bez toho, aby bolo z neho niečo ubraté.
110. I dali sme Mojžišovi Knihu, o nej sa však začali sporiť. A nebyť slova od Pána tvojho už predtým daného, bolo by medzi nimi rozhodnuté. Oni sú o nej na pochybách a majú podozrenie.
111. Všetkých spoločne Pán tvoj náležite odmení za to, čo robili. A On o tom, čo konajú, všetko vie
112. Buď priamy tak, ako ti bolo prikázané a nech tak urobia aj tí, ktorí pokánie učinili spolu s tebou a neprekračujte medze. On vidí všetko, čo konáte.
113. A nemajte plnú dôveru voči tým, ktorí krivdili, aby sa nestalo, že sa vás oheň dotkne. A mimo Boha nemáte žiadnych dôverníkov a ani vám už pomoc a podpora nebude daná.
114. A konaj modlitbu na oboch okrajoch dňa a v prvej časti noci. Dobré skutky odstránia zlé. Je to pripomenutie pre tých, ktorí si pripomínajú.
115. Buď trpezlivý, pretože Boh nedopustí, aby sa stratila odmena tých, ktorí dobro konajú.
116. V pokoleniach, ktoré boli pred vami, boli takí, ktorým ostala viera a dobro, ktorí zakazovali šírenie skazy na zemi, bolo ich však len málo a boli to len tí, ktorých sme zachránili. A tí, ktorí krivdili, nasledovali len prepych, v ktorom boli a patrili medzi previnilých.
117. Pán tvoj by nebol zahubil dediny za krivdu, keby ich obyvatelia boli po náprave volali.
118. Keby Pán tvoj bol chcel, bol by učinil ľudí jedným spoločenstvom. Ich vzájomné nezhody však stále pretrvávajú
119. S výnimkou u tých, ktorých Pán tvoj milosťou zahrnul. Preto ich aj stvoril. A bolo dokonané slovo Pána tvojho: „Naplním peklo počtom žinnov a ľudí, všetkými dokopy“.
120. Všetko, čo ti rozprávame zo správ poslov, ti rozprávame, aby sme upevnili tvoje srdce. A dostala sa ti v týchto správach pravda a poučenie a pripomenutie pre veriacich.
121. Povedz tým, ktorí neveria: „Konajte, ako myslíte, my budeme tiež konať“,
122. „A vyčkávajte, my budeme tiež vyčkávať“.
123. Bohu náleží to, čo nie je známe v nebesiach a na zemi a k Nemu sa vráti celá vec. Uctievaj Ho a spoľahni sa na Neho. A Pán tvoj nie je nepozorný voči tomu, čo konáte.
-

KAPITOLA DVANÁSTA

Júsuf (Jozef)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Rá. To sú znamenia Knihy zjavnej.
2. My sme ju zoslali dole v podobe Koránu arabského, azda budete chápať.
3. My ti rozprávame najlepšie príbehy tým, že sme ti vnukli tento Korán. Pred tým si veru patril k nepozorným.
4. Keď Jozef povedal svojmu otcovi: „Otče môj! Videl som jedenásť planét, slnko a mesiac, videl som ich klaňať sa mi“.
5. Povedal: „Syn môj! Nerozprávaj svoje videnie svojim bratom, pretože ti potom budú kuť úklady kutím“. Veru, satan je pre človeka nepriateľom zjavným.
6. Takto si ťa vyvolí Pán tvoj a naučí ťa niečo z výkladov toho, o čom sa hovorí a dokoná svoj dar daný tebe i príbuzenstvu Jakuba tak, ako ho dokonala voči tvojim otcom predtým, voči Abrahámovi a Izákovi. A tvoj Pán všetko vie a múdrosťou oplýva.
7. V udalosti o Jozefovi a jeho bratoch boli znamenia pre tých, ktorí sa pýtali.
8. Keď povedali: „Jozef a jeho brat sú veru milší nášmu otcovi než my a pritom my sme celá skupina. Náš otec je veru v blude zjavnom“.
9. „Zabite Jozefa alebo ho odhodte do inej zeme, tvár vášho otca bude už voľná len pre vás a stanete sa po ňom ľuďmi zbožnými“.
10. Povedal jeden z nich: „Nezabite Jozefa, ale ho hodte do hlbín studne, odkiaľ si ho vyzdvihnú nejakí cestujúci, ak chcete s ním niečo urobiť“.
11. Povedali: „Otče náš! Čo je s tebou, že nám nezveríš Jozefa. Ved' my mu len dobro budeme radiť“.
12. „Pošli ho s nami zajtra, nech sa nasýti a nech sa pohrá. Ved' my ho postrážime“.
13. Povedal: „Zarmucuje ma, že by ste s ním odišli. A bojím sa, že by ho mohol zjesť vlk, keď práve nebudete naňho dávať pozor“.
14. Povedali: „Ak by ho zjedol vlk a pritom my sme celá skupina, budeme veru patriť medzi tých, ktorí stratu utrpeli“.
15. Keď s ním odišli, zhodli sa na tom, že ho nechajú v hlbínach studne. Vtedy sme mu vnukli: „Oznámiš im túto ich vec bez toho, aby to pocítili“.
16. I prišli k svojmu otcovi večer s plačom,
17. Povedali: „Otče náš, šli sme sa pretekať a nechali sme Jozefa pri našich veciach a vlk ho zjedol. A ty nám neuveríš, aj keď by sme pravdu hovorili.“

18. I prišli s falošnou krvou na jeho košeli. Povedal: „To vaše duše vás nahovorili na nejakú vec. Trpezlivosti peknej sa budem držať a u Boha hľadám pomoc proti tomu, čo opisujete“.
19. I prišli cestujúci a poslali napájača pre vodu. Ten spustil svoje vedro. Povedal: „Aká radostná správa, to je chlapec“. A zatajili ho a skryli, aby ho predali ako tovar. A Boh všetko vie o tom, čo konali.
20. A predali ho za zanedbateľnú cenu, za niekoľko dirhamov a voči nemu boli ľahostajní.
21. Ten z obyvateľov Egypta, ktorý ho kúpil, povedal svojej žene: „Buď k nemu štedrá pri jeho pobyte u nás, azda nám pomôže, alebo si z neho učiníme syna“. A takto sme upevnili postavenie Jozefa na zemi a tak sme učinili, aby sme ho naučili niečo z výkladov toho, o čom sa hovorí. A Boh má úplnú moc premôcť kohokoľvek a čokoľvek, aby sa naplnila vec, ktorú určil, že sa má stať. Väčšina ľudí to však nevie.
22. Keď dosiahol dospelosť, dali sme mu úsudok a poznanie. Takto odmeňujeme dobro konajúcich.
23. Tá, v dome ktorej bol, ho chcela zviest', pozatvárala všetky dvere a povedala: „Pod' už“. Povedal: „Bože chráň, je to môj pán, ktorý bol ku mne dobrý pri mojom pobyte u neho. Neuspejú veru krivdiaci“.
24. A takmer sa pustila doňho a on by sa bol pustil do nej, keby nebol uvidel dôkaz Pána svojho. Takto sa stalo, aby sme od neho odvrátili zlo a nemravnosť. On patrí k tým verným z radov tých, ktorí sú nám odovzdaní.
25. A bežali k dverám a roztrhla mu jeho košeľu zozadu. A vtom zbadali jej pána pri dverách. Povedala: „Odplatou toho, kto chcel tvojej rodine zlo, je, aby bol uväznený alebo podrobený trápeniu bolestivému“.
26. Povedal: „Ona ma zvädzala.“ A dosvedčil svedok z jej rodiny, že ak by jeho košeľa bola roztrhnutá spredu, tak ona pravdu hovorí a on patrí medzi klamárov,
27. Ale ak by jeho košeľa bola roztrhnutá zozadu, tak ona klame a on patrí medzi pravdovravných.
28. Keď videl jeho košeľu roztrhnutú zozadu, povedal: „Je to jeden z vašich úkladov. Veru vaše úklady sú obrovské“,
29. „Jozef ! Nespomínaj to nikomu, a ty pros o odpustenie za svoj hriech, pretože si patrila medzi tých, ktorí sa omylu dopustili“.
30. Niektoré ženy v meste povrávali: „Žena mocného zvädza svojho sluhu! Láska a túžba po ňom prenikli do hlbín jej srdca. Veru vidíme, že je v blude zjavnom“.
31. Keď sa dopyčula o ich úkladoch, poslala pre ne a pripravila pre ne opierky pohodlné a dala každej z nich nôž a povedala: „Vyjdi von za nimi.“ Keď ho zazreli, vzbudil v nich rešpekt a porezali si ruky a povedali: „Božechráň, to nie je človek, to je anjel vznešený“.
32. Povedala: „To je to, čo ste mi vyčítali. Zvädzala som ho, ale on sám seba ochraňoval a ak neurobí, čo mu prikazujem, bude uväznený a bude patriť medzi pokorených“.
33. Povedal: „Pane môj! Väzenie je pre mňa milšie než to, k čomu ma vyzývajú. A ak odo mňa neodoženieš ich úklady, prikloním sa k nim a budem patriť medzi neznalých“.
34. Jeho Pán ho vypočul, a tak odohnal od neho ich úklady. Ved' On všetko počuje a všetko vie.
35. A zdalo sa im po znameniach, ktoré videli, že ho uväznia na nejaký čas.

36. Do väzenia s ním vošli dvaja mladíci. Jeden z nich povedal: „Vidím samého seba vylisovávať víno“. Druhý povedal: „Vidím samého seba, že nesiem na hlave chlieb, z ktorého vtáci jedia“. „Oznám nám výklad toho, pretože vidíme, že patíš medzi tých, ktorí dobro činia“.
37. Povedal: „Nepríde k vám žiadna potrava, ktorá vám bude daná, bez toho, aby som vám neoznámil výklad o nej ešte predtým, než k vám príde. To je časť toho, čomu ma môj Pán naučil. Ja som nechal cestu ľudí, ktorí neveria v Boha a ktorí v život posledný odmietajú veriť“.
38. „A nasledoval som cestu svojich otcov Abraháma a Izáka a Jakuba. Nenáleží nám, aby sme k Bohu pridružili. To patrí medzi dobrodenia Božie voči nám. Väčšina ľudí je ale nevďačná“.
39. „Moji spoločníci vo väzení! A či rôzni páni sú lepší ako Boh, ktorý je len jeden jediný a ktorý má moc nad všetkým?“.
40. „Uctieвате mimo Neho len mená, ktorými ste vy i vaši otcovia pomenovali vami vymyslené božstvá, o ktorých Boh nezoslal žiaden dôkaz. Rozhodnutie náleží len Bohu. Prikázal, aby ste neuctievali nikoho iného než Jeho. To je náboženstvo rovné. Väčšina ľudí to ale nevie“.
41. „Moji spoločníci vo väzení, jeden z vás bude nalievať svojmu pánovi víno, druhý ale bude ukrižovaný a vtáci budú ozobávať jeho hlavu. Vec, o vysvetlenie ktorej ste žiadali, je už rozhodnutá“.
42. Povedal tomu z nich, o ktorom si myslel, že sa zachráni: „Spomeň ma, keď budeš u tvojho pána“. Satan však spôsobil, že zabudol na to, aby to spomenul svojmu pánovi, a tak pobudol vo väzení niekoľko rokov.
43. Kráľ povedal: „Vidím sedem tučných kráv, ktoré požíera sedem vychudnutých a sedem zelených klasov a ďalších vyschnutých. Poprední, dajte mi vysvetlenie o mojom videní, ak vidiny viete vyložiť“.
44. Povedali: „Popletené sny a my o výklade snov nič nevieme“.
45. Ten z nich, ktorý sa zachránil a spomenul si po čase, povedal: „Ja vám oznámim ich výklad, tak ma pošlite“.
46. „Jozef, ty si pravdovravný, daj nám vysvetlenie ohľadne sna o siedmich tučných kravách, ktorých požíera sedem vychudnutých a o siedmich zelených klasoch a ďalších vyschnutých, azda sa potom vrátim k ľuďom a azda budú vedieť, čo znamenal“.
47. Povedal: „Budete siať neustále sedem rokov. Čo zožnete, to nechajte vo svojich klasoch okrem malého množstva, z ktorého budete jesť“.
48. „Potom príde sedem ťažkých rokov, ktoré spotrebujú, čo ste si na ne pripravili, okrem malého množstva, ktoré si uchránite“.
49. „Potom príde rok, v ňom sa ľuďom pomoc dostane a v ňom budú lisovať hrozná“.
50. Kráľ povedal: „Privedte mi ho“. Keď k nemu posol prišiel, povedal: „Vráť sa ku svojmu pánovi a opýtaj sa ho, ako to bolo s tými ženami, ktoré si dorezali ruky. Pán môj o ich úkladoch všetko vie“.
51. Povedal: „Ako to bolo s vami, keď ste zvädzali Jozefa?“ Povedali: „Bože chráň, nepoznali sme o ňom nič zlého“. Žena mocného povedala: „Teraz sa ukázala pravda. Ja som ho zvädzala a on veru patrí medzi pravdovravných.“

52. „To preto, aby vedel, že som ho nezradil v jeho neprítomnosti a aby vedel, že Boh správne neusmerní úklady zradcov“,
53. „Ja nezbavujem svoju dušu viny, pretože duša má sklon ku zlu, až na tých, ktorých Boh milosťou Svojou zahrnul. Ved' môj Pán je odpúšťajúci a milostivý“.
54. Kráľ povedal: „Prived'te mi ho, chcem si ho ponechať výlučne sám pre seba“. A keď k nemu prehovoril, povedal: „Dnes máš u nás pevné postavenie a si v bezpečí“.
55. Povedal: „Učiň ma správcom pokladníc zeme, ja som dobrým strážcom a viem všetko potrebné“.
56. Takto sme upevnili postavenie Jozefa na zemi, mohol sa na nej usadiť, kde len chcel. Našu milosť preukazujeme, komu chceme a nedopustíme, aby sa stratila odmena tých, ktorí dobro činia.
57. A odmena života posledného je lepšia pre tých, ktorí uverili a snažili sa vyvarovať.
58. Jozefovi bratia prišli a vošli k nemu. On ich spoznal, ale oni jeho nepoznali.
59. Keď ich vystrojil výstrojom, ktorý potrebovali, povedal: „Prived'te mi vášho brata, pochádzajúceho zo strany vášho otca. A či nevidíte, že dávam úplné miery a že som najlepším hosťom“,
60. „Ak mi ho neprivediete, potom nemáte u mňa žiadnu mieru a ku mne sa nepribližujte“.
61. Povedali: „Odlákame jeho otca od neho a veru tak urobíme“.
62. Povedal svojim sluhom: „Dajte im ich tovary do ich batožiny, azda ich spoznajú, keď sa vrátia k svojej rodine, azda sa vrátia“.
63. Keď sa vrátili k svojmu otcovi, povedali: „Otče náš! Bola nám zakázaná miera. Pošli s nami nášho brata, aby sme mieru dostali a my ho postrážime“.
64. Povedal: „Zverím vám ho, tak ako som vám zveril jeho brata predtým. Boh je veru najlepším strážcom a On je najmilostivejší spomedzi tých, ktorí milosťou niekoho zahrňujú“.
65. Keď otvorili svoju batožinu, zistili, že im ich tovar bol vrátený. Povedali: „Otče náš, čo by sme viac chceli, hľa, náš tovar nám bol vrátený. Pôjdeme ku kráľovi, získame mieru pre našu rodinu, postrážime nášho brata a budeme mať o mieru jednej ťavy viac. To je veru ľahká miera“.
66. Povedal: „Nepošlem ho s vami, kým mi nedáte z vašej strany záväzok pred Bohom, že mi ho privediete späť, iba ak by vás obkľúčili nepriatelia“. Keď mu dali záväzok svoj, povedal: „Boh sa ujme toho, o čom hovoríme“.
67. Povedal: „Synovia moji! Nevchádzajte cez jedny dvere, ale vojdite cez rôzne dvere. Nepomôžem vám v ničom proti tomu, čo Boh rozhodol. Rozhodnutie náleží len Bohu, na Neho som sa spoľahol a na Neho nech sa spoľahnú tí, ktorí sa chcú na niekoho spoľahnúť“.
68. Aj keď vošli, kadiaľ im ich otec prikázal, nemohlo im to pomôcť v ničom proti tomu, čo Boh rozhodol, ibaže Jakub splnil niečo, čo v duši mal. A on dobre poznal, čo sme ho naučili. Ale väčšina ľudí to nepozná.
69. Keď vošli k Jozefovi, prichýlil k sebe svojho brata, povedal: „To som ja, tvoj brat, tak nežiaľ za to, čo konali“.
70. Keď ich vystrojil výstrojom, ktorý potrebovali, nechal mierku v batožine svojho brata a potom oznámil oznamovateľ: „Vlastníci naložených tiav, vy ste zlodeji“.
71. Povedali a pristúpili k nim: „Čo vám chýba?“.

72. Povedali: „Chýba nám kráľova mierka. Tomu, kto s ňou príde, bude náležať nosnosť ťavy. A ja som toho ručiteľom“.
73. Povedali: „Prisaháme na Boha. Viete, že sme neprišli, aby sme šírili skazu na zemi a že nie sme zlodeji“.
74. Povedali: „Aká bude preňho odplata, ak by ste klamali?“.
75. Povedali: „Odplatou preňho bude, že v čej batožine sa nájde, proti tomu sa odplata uplatní. Takto odplácame činy krivdiacich“.
76. Začal s ich nádobami pred nádobou svojho brata a až potom ju vytiahol z nádoby svojho brata. Takto sme v prospech Jozefa nástrahy nastražili. Nebol by vzal svojho brata za dlžobu voči kráľovi, keby to Boh nebol chcel. Pozdvihneme o stupne, koho chceme. A nad každým, kto má poznanie, je niekto viac znalý.
77. Povedali: „Ak kradol, tak jeho brat už predtým raz ukradol“. Jozef to skryl v sebe a neprejavil to pred nimi, keď povedal: „Vaše postavenie je horšie. Boh lepšie pozná pravdu o tom, čo opisujete“.
78. Povedali: „Mocný! On má veľmi starého otca, vezmi si niekoho z nás miesto neho. Vidíme, že patríš medzi tých, ktorí dobro činia“.
79. Povedal: „Bože chráň, aby sme vzali niekoho iného, než toho, u koho sme našli našu batožinu. Boli by sme potom krivdiaci“.
80. Keď už boli z neho zúfalí, osamote si pohovorili a najstarší z nich povedal: „A či nevíete, že váš otec si vzal od vás záväzok pred Bohom a už predtým ste zanedbali Jozefa. Nepohnem sa z tejto zeme, kým mi to nepovolí môj otec alebo Boh o mne nerozhodne. A On je najlepším sudcom“.
81. „Vráťte sa ku svojmu otcovi a povedzte: „Otče náš, tvoj syn kradol. Svedčíme len o tom, o čom vieme. A my nepoznáme to, čo nie je známe““.
82. „A spýtaj sa obyvateľov dediny, v ktorej sme boli a vlastníkov tiav, s ktorými sme prišli. My pravdu hovoríme“.
83. Povedal: „To vaše duše vás nahovorili na nejakú vec. Trpezlivosti peknej sa budem držať. Azda mi ich Boh všetkých privedie. Veď On všetko vie a múdrosťou oplýva“.
84. A odvrátil sa od nich a povedal: „Zármutok môj je nad Jozefom“. A jeho oči zbledli od zármutku, ktorý potláčal.
85. Povedali: „Prisaháme na Boha, ty budeš ďalej spomínať na Jozefa dovtedy, kým nebudeš chorý na pokraji záhuby, alebo budeš patriť medzi zahubených“.
86. Povedal: „Ja len žalujem svoj žiaľ a zármutok Bohu a viem od Boha to, čo vy nevíete“.
87. „Synovia moji! Choďte a pátrajte po Jozefovi a jeho bratovi a nebuďte zúfalí z milosti Božej, pretože z milosti Božej strácajú nádej len ľudia odmietajúci vieru“.
88. Keď k nemu vošli, povedali: „Mocný! Dotkla sa nás i našej rodiny škoda a prišli sme s malým množstvom tovaru, daj nám ale aj tak úplnú mieru a zľutuj sa nad nami. Veď Boh dobro odpláca tým, ktorí sa zľutujú“.
89. Povedal: „Viete, čo ste urobili s Jozefom a jeho bratom, keď ste boli neznalí?“
90. Povedali: „Ty si veru Jozef“. Povedal: „Ja som Jozef a toto je môj brat. Boh nám preukázal láskavosť Svoju. Ten, kto je bohobojný a je trpezlivý, ten nech vie, že Boh nedopustí, aby sa stratila odmena tých, ktorí dobro činia“.

91. Povedali: „Prisaháme na Boha, že ťa Boh uprednostnil pred nami a my sme schybili“.
92. Povedal: „Dnes sa vám nebude už nič vyčítať. Boh nech vám odpustí. On je najmilostivejší z milostivých“.
93. „Chodte s touto mojou košeľou a hodte ju na tvár môjho otca, bude znova vidieť a privedte mi vašu rodinu, všetkých“.
94. Keď ťavy vyrazili, ich otec povedal: „Povedal by som, že cítim vôňu Jozefa nebyť toho, že by ste ma za blúznivého pokladali“.
95. Povedali: „Prisaháme na Boha, že si stále v tvojom starom blude“.
96. Keď prišiel ten, kto radostnú správou oznámil, hodil ju na jeho tvár, a tak znova videl. Povedal: „A či som vám nepovedal, že viem od Boha, čo vy neviete“.
97. Povedali: „Otče náš, pros o odpustenie našich hriechov, pretože my sme schybili“.
98. Povedal: „Budem pre vás prosiť môjho Pána o odpustenie. Veď On je odpúšťajúci a milostivý“.
99. Keď vošli k Jozefovi, prichýlil k sebe svojich rodičov a povedal: „Vojdite do Egypta, ak Boh bude chcieť, v bezpečí“.
100. A posadil svojich rodičov na trón a všetci sa pred ním na zem poklonili v polohe sužúd. Povedal: „Otče môj, toto je výklad môjho videnia, ktoré som predtým videl. Môj Pán ho učinil pravdou a dobro mi preukázal, keď mi dal vyjsť von z väzenia a priviedol vás z Bádije potom, ako nás podpichol satan, mňa a mojich bratov. Môj Pán je milostivý voči tomu, voči čomu chce. Veď On všetko vie a múdrosťou oplýva“.
101. „Pane môj: Dal si mi z kráľovstva a naučil si ma niečo z výkladov toho, o čom sa hovorí. Stvoriteľ nebies a zeme, Ty si mojím ochrancom v živote najnižšom i v živote poslednom. Vezmi ma k Sebe, Tebe oddanému a pripoj ma k zbožným“.
102. To bolo zo správ toho, čo nie je známe, ktoré ti vnukáme. Nebol si pri nich, keď sa zjednotili vo svojej veci medzitým, ako úklady kuli.
103. Väčšina ľudí, i keď by si sa o to usiloval, veriť nebude.
104. Nežiadaš od nich za to žiadnu odmenu. Je to len pripomenutie pre stvorených.
105. Koľko je znamení v nebesiach a na zemi, prechádzajú pri nich a pritom sa od nich odvracajú, odmietajú.
106. Väčšina z nich neverí v Boha, iba ak by k Nemu *súčasne* pridružili.
107. A či majú záruku, že k nim nepríde Ghašija z trápenia Bohom zoslaného, alebo že k nim nepríde Hodina znenazdania a oni to nepocítia?
108. Povedz: „Toto je moja cesta. Vyzývam k Bohu na základe jasného poznania ja i tí, ktorí ma nasledovali. Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Ja nepatrím medzi tých, ktorí k Bohu pridružujú“.
109. Pred tebou sme poslali len mužov, ktorým sme vnukali, ktorí pochádzali z radov obyvateľov dedín. A či neputovali po zemi, aby sa pozreli, aký bol koniec tých, ktorí boli pred nimi? Veru posledný príbytok je lepší pre tých, ktorí sa obávali. A či nechápete?
110. Až keď boli poslovia úplne zúfalí a pomysleli si, že boli zo lži obvinení, prišla k nim naša pomoc a podpora a bol zachránený ten, koho sme chceli, aby sa zachránil. A nebude odvrátená naša obrovská sila od ľudí previnilých.

111. V ich príbehoch bolo poučenie pre tých, ktorí rozum majú. Neboli to slová vymyslené, ale je to potvrdenie toho, čo má v rukách a objasnenie všetkého a správne usmernenie a milosť ľuďom veriacim.

KAPITOLA TRINÁSTA

**Al Raed
(Hrom)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Mím, Rá. To sú znamenia Knihy. A to, čo ti bolo zoslané od Pána tvojho, je pravda, ale i tak väčšina ľudí neverí.
2. Boh zdvihol nebesá bez stĺpov, ktoré by ste videli a potom na Trón istavá. A podriadil slnko a mesiac, každý z nich beží k času stanovenému. Obstaráva vec. Objasňuje znamenia, azda o stretnutí s Pánom svojim už budete bezpochyby presvedčení.
3. On je ten, kto rozprestrel zem a učinil v nej kotvy a rieky a zo všetkých plodov učinil na nej dva páry. Noc pokrýva deň. V tom sú veru znamenia ľuďom, ktorí premýšľajú,
4. A na zemi sú kusy susediace a záhrady viníc a sadivá a palmy vyrastajúce zo spoločného i nespooločného koreňa, ktoré sú napájané tým istým druhom vody, ale i tak uprednostňujeme pri jedení niektoré z nich pred inými. V tom sú veru znamenia ľuďom, ktorí chápu.
5. Ak sa čuduješ, tak čudné je, čo hovoria: „A či keď sa staneme zemou, budeme znova stvorení?“ To sú tí, ktorí odmietli veriť v Pána svojho a to sú tí, na krkoch ktorých budú okovy. A to sú tí, ktorí budú obyvateľmi ohňa, budú v ňom naveky.
6. Urýchlene ťa žiadajú o zlo pred dobrom, i keď už pred nimi boli príklady. Pán tvoj má odpustenie pre ľudí za krivdu, ktorej by sa dopustili. Pán tvoj je však tiež prísny v trestaní.
7. Tí, ktorí odmietli veriť, hovoria: „Keby mu bolo zoslané znamenie od jeho Pána“. Ty si len varovateľ. A každá skupina ľudí má toho, kto ju správne usmerňuje.
8. Boh vie, čo každá samička nesie v lone svojom, o koľko sa loná zmenšujú a o koľko sa zväčšujú. A všetko je u Neho v stanovenom množstve.
9. Pozná to, čo nie je známe i čo je známe, je veľký a je vysoko nad všetkým.
10. Je jedno, kto z vás tajil slová alebo ich hlasno predniesol a kto sa v noci skrýva alebo je cez deň viditeľný.
11. Má striedajúcich sa anjelov pred ním i za ním, ktorí ho strážia z príkazu Božieho. Boh nezmení stav, v akom sa určití ľudia nachádzajú, až kým oni nezmenia to, čo je v ich dušiach. A keď by Boh chcel nejakým ľuďom zlo, tak ho nik neodvráti. A nebudú mať mimo Neho nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.
12. On vám ukazuje blesk pre strach a nádej a dáva vzniknúť mračnám ťažkým.
13. A hrom vďakou Jemu svedčí o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, svedčia o tom s bázňou i anjeli. A posielajú blesky, zasahuje nimi, koho chce. Oni sa sporia o Bohu a On má pritom silu mocnú.

14. Pravdivé vzývanie je len vzývanie k Bohu a tí, ktorých vzývajú mimo Neho, si nevypočujú nič, ako ten, kto natáhuje svoje ruky k vode, aby sa dostala k jeho ústam, ale nikdy ju nedosiahne. A vzývanie tých, ktorí odmietli veriť, je len v blude.
15. Bohu sa klania v polohe sužúdu, kto je v nebesiach a na zemi dobrovoľne i nedobrovoľne i ich tiene ráno i pri konci dňa.
16. Povedz: „Kto je Pánom nebies a zeme?“ Povedz: „Boh“. Povedz: „Aj tak ste si učinili mimo Neho za dôverníkov takých, ktorí nemajú moc sami sebe škodu alebo prospech privodiť?“ Povedz: „Dajú sa porovnať slepí a vidiaci? Alebo sa dajú porovnať temnoty a svetlo?“ Alebo azda učinili Bohu spoločníkov, ktorí stvorili niečo podobné tomu, čo On stvoril, čo spôsobilo, že im všetky stvorenia pripadali rovnaké? Povedz: „Boh je stvoriteľom všetkého a On je jeden jediný a má moc nad všetkým“.
17. Zoslal z neba vodu, ktorá potiekla v údolia, do každého podľa jeho rozmerov, a návaly vody poniesli penu, ktorá stúpala hore na povrch. A to, čo tavia v ohni, aby získali ozdoby alebo úžitky, je pena jej podobná. Takto Boh uvádza pravdu a nepravdu. Pena, tá sa stráca ako nečistota na brehoch, ale to, čo ľuďom pomáha, to ostane v zemi. Takto Boh uvádza príklady.
18. Tým, ktorí poslúchli Pána svojho, patrí dobro. A tí, ktorí Ho neposlúchli, keby mali všetko, čo je na zemi a k tomu ešte raz toľko, boli by to obetovali, aby sa tým vykúpili, tým bude patriť to najhoršie z procesu účtovania, ich útočiskom bude peklo a je to veru zlé miesto odpočinku.
19. A či ten, kto vie, že to, čo ti bolo zoslané od Pána tvojho, je pravdou, je ako ten, kto je slepý? Na to spomínajú tí, ktorí rozum majú,
20. Tí, ktorí dodržujú sľub daný Bohu a neporušujú záväzok,
21. A ktorí spájajú to, čo Boh prikázal, aby sa spájalo a ktorí sa boja svojho Pána a boja sa toho najhoršieho z procesu účtovania,
22. A tí, ktorí trpezlivými boli, sledujúc tvár Pána svojho a konali modlitby a dávali z toho, čo sme im dali, tajne i verejne a zaháňali dobrým skutkom skutok zlý, tým bude patriť príbytok konečný,
23. Záhrady Edenu, do ktorých vojdú a spolu s nimi aj tí z radov ich otcov, družiek a potomstva, ktorí boli zbožnými. Anjeli k nim budú prichádzať z každých dverí.
24. „Mier s vami za to, že ste trpezlivými boli. A je to veru výborný príbytok konečný“,
25. Tí, ktorí porušujú sľub daný Bohu a prerušujú to, čo Boh prikázal, aby sa spájalo a šíria skazu na zemi, tým prekliatie náleží a tým náleží ten najhorší z príbytkov.
26. Boh zoširoka dáva obživu, komu chce a má na to moc. I radovali sa zo života najnižšieho. Avšak život najnižší bude v živote poslednom len ako pomínutelný úžitok.
27. Tí, ktorí odmietli veriť, hovoria: „Keby mu bolo zoslané dole znamenie od jeho Pána“. Povedz: „Boh do bludu uvádza, koho chce a správne usmerní k Sebe toho, kto na Jeho uctievaní zotrval“,
28. „Tých, ktorí uverili a ktorých srdcia sa upokoja spomínaním si na Boha“. Veru spomínaním si na Boha srdcia k pokoju dospievajú.
29. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, radosť a spokojnosť im bude náležať a aj návrat dobrý.
30. Takto sme ťa poslali k spoločenstvu, pred ktorým boli spoločenstvá, aby si im prednášal to, čo sme ti vnukli. A i tak oni v Toho, v moci ktorého je milosť, odmietajú veriť. Povedz:

„On je mojím Pánom, niet boha okrem Neho, na Neho som sa spoľahol a k Nemu smeruje pokánie moje“.

31. Aj keby sa Koránom dali do pochodu hory alebo by ním bola posekaná zem alebo by sa prostredníctvom neho prehovorilo k mŕtvym. Celá vec len Bohu náleží. A či tí, ktorí uverili, ešte nezunovali a nepochopili, že keby bol Boh chcel, bol by správne usmernil všetkých ľudí? Tých, ktorí odmietli veriť, ešte stále postihuje za to, čo robili, pohroma alebo dolieha blízko ich obydlia, a to až dotedy, kým nepríde prísľub Boží. Ved' Boh sľub neporuší.

32. Mnohí poslovia ešte pred tebou boli vystavení posmechu. A tak som predĺžil tým, ktorí odmietli veriť, dobu trvania ich života a potom som ich vzal. Aký to bol trest?

33. Kto je ten, kto dozerá na každú dušu, vrátane toho, čo získala? A učinili Bohu spoločníkov. Povedz: „Vymenujte ich“. Alebo Mu chcete oznámiť niečo, o čom by nevedel na zemi? Alebo slová povrchné? Nie, tým, ktorí odmietali veriť, boli okrášlené ich úklady, a bránili ísť po ceste, ktorú Boh určil. A koho Boh do bludu uvedie, ten už nemá nikoho, kto by ho správne usmernil.

34. Bude im patriť trápenie v živote najnižšom, aj keď veru trápenie života posledného je oveľa ťažšie. A nebudú mať nikoho, kto by ich pred Bohom ochránil.

35. Príklad záhrady, ktorá bola bohabojným sľúbená, je záhrada, pod ktorou tečú rieky, jej plody sú stále, i jej tieň. Taký bude koniec tých, ktorí boli bohabojní. A koniec tých, ktorí odmietli veriť, bude oheň.

36. Tí, ktorým sme dali Knihu, sa radujú z toho, čo ti bolo zoslané. A v radoch skupín sú takí, ktorí niečo z toho neuznávajú. Povedz: „Bolo mi prikázané, aby som uctieval Boha a aby som k Nemu nepridružoval. K Nemu vyzývam a k Nemu sa vraciam“.

37. I zoslali sme ho ustanovením arabským. A ak by si nasledoval ich túžby po tom, čo sa ti dostalo z poznania, nebudeš mať žiadneho dôverníka a ani nikoho, kto by ťa pred Bohom ochránil.

38. Poslali sme už pred tebou poslov a učinili sme im družky a potomstvo. A neprislúcha žiadnemu poslovi, aby prišiel so znamením, jedine s Božím povolením. Každý určený čas má svoju Knihu.

39. Boh vymaže, čo chce a potvrdzuje, čo chce. A u Neho je Matka Knihy.

40. Nech by sme ti ukázali niečo z toho, čo im sľubujeme, alebo by sme ťa k nám vzali, tvojou povinnosťou je len oznámenie a účtovanie je na nás.

41. A či nevideli, že prichádzame k zemi a uberáme z nej, z jej okrajov? A Boh rozhoduje, niet toho, kto by Jeho rozhodnutie zvrátil. A On je rýchly v účtovaní.

42. Úklady strojili tí, ktorí boli pred nimi, avšak Bohu náleží poznanie o všetkých úkladoch. Vie, čo získava každá duša. A tí, ktorí odmietajú veriť, budú vedieť, komu bude patriť príbytok konečný.

43. Tí, ktorí odmietli veriť, hovoria: „Nie si poslaný.“ Povedz: „Boh je postačujúcim svedkom toho, čo je medzi mnou a vami a tiež ten, kto má poznanie Knihy.“

KAPITOLA ŠTRNÁSTA

Ibráhim
(Abrahám)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Rá. Je to Kniha, ktorú sme ti zoslali dole, aby si vyviedol ľudí z temnôt do svetla s povolením ich Pána na cestu k Mocnému, ktorému patrí vďaka.
2. Boh je Ten, ktorému náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. A beda tým, ktorí odmietli veriť, pred trápením veľmi silným,
3. Tí, ktorí dali prednosť životu najnižšiemu pred životom posledným a ktorí bránia ľuďom nasledovať cestu, ktorú Boh určil a chcú, aby sa stala krivou. Tí sú v blude ďalekom.
4. Neposlali sme žiadneho posla, ktorý by nehovoril jazykom svojich ľudí, aby im objasnil. A tak Boh dáva zblúdiť, komu chce a usmerní správne, koho chce. On je mocný a múdrosťou oplýva.
5. Poslali sme Mojžiša s našimi znameniami: „Vyved' ľudí svojich z temnôt do svetla a pripomeň im predošlé dni Bohom určené“. V tom sú veru znamenia pre každého trpezlivého a vďačného.
6. Mojžiš povedal svojim ľuďom: „Spomeňte si na dar Bohom vám daný, keď vás zachránil pred rodinou Faraóna, ktorá vás sužovala najhoršími mukami, zabíjala vašich synov a šetrila vaše ženy. V tom je pre vás skúška určená Pánom vašim, skúška obrovská.“
7. I Pán váš oznámil: „Ak budete vďační, tak vám pridám, ale ak by ste veriť odmietli, tak vedzte, že trápenie Mnou určené je veľmi silné“.
8. Mojžiš povedal: „Ak odmietnete veriť vy i všetci, ktorí sú na Zemi, tak vedzte, že Boh nikoho nepotrebuje a že Jemu vďaka patrí.“
9. Nedostala sa k vám správa o tých, ktorí boli pred vami, o ľuďoch Noema a Áda a Samúda a o tých, ktorí boli po nich? Nepozná ich nik okrem Boha. Prišli k nim ich poslovovia so znameniami, oni ale ruky svoje na ústa svoje zdvihli a povedali: „Odmietame veriť v to, s čím ste boli poslaní a my sme veru na pochybách o tom, k čomu nás vyzývate a na to podozrievavo hľadíme.“
10. Ich poslovovia im povedali: „Sú o Bohu pochybnosti, že je stvoriteľom nebies a Zeme?! Vyzýva vás, aby vám odpustil z vašich hriechov a odložil vás na čas stanovený.“ Povedali: „Vy ste len ľudia ako my, chcete nám brániť uctievať to, čo naši otcovia uctievali! Prineste nám dôkaz zjavný“.
11. Ich poslovovia im povedali: „My sme síce len ľudia ako vy, ale Boh preukazuje láskavosť Svoju, komu chce z radov tých, ktorí sú Mu odovzdaní. A neprislúcha nám, aby sme vám priniesli dôkaz, jedine ak s Božím povolením. A na Boha nech sa spoľahnú veriaci“.

12. Prečo by sme sa nespoľahli na Boha, keď nás správne usmernil na cesty naše. A budeme trpezliví voči tomu, ako nám ubližujete. A na Boha nech sa spoľahnú tí, ktorí sa chcú na niekoho spoľahnúť.
13. Povedali tí, ktorí odmietli veriť, svojim poslom: „Vyženieme vás z našej zeme, alebo sa vrátite na našu cestu“. Ich Pán im ale vnukol: „Zahubíme krivdiacich“.
14. „A necháme vás obývať zem po nich. To je pre toho, kto pociťoval bázeň z postavenia Môjho a obával sa hrozby Mojej“.
15. I žiadali o rozhodnutie. A sklamanie utrpel každý povýšenecký a tvrdohlavý,
16. Za ním je peklo a bude napájaný z vody hnisavej,
17. Pregígať ju bude a takmer ju ani neprehltne. Smrť k nemu bude prichádzať z každého miesta, ale on nezomrie. A za ním bude trápenie veľmi silné.
18. Taký je príklad tých, ktorí odmietli veriť v Pána svojho. Ich konania budú ako popol, ktorý rozniesol silný vietor v deň búrlivý, na nič sa s tým, čo získali, nezmôžu. To je veru ten blud ďaleký.
19. A či si nevidel, že Boh stvoril nebesá a zem v pravde? Keby chcel, pošle vás preč a príde so stvorením novým.
20. Nie je to pre Boha nič, čo by sa vymykalo z Jeho moci.
21. Ukážu sa Bohu všetci, vtedy tí slabí povedia tým, ktorí sa povyšovali: „My sme vás nasledovali, odvrátite od nás teraz niečo z trápenia Bohom určeného?“ Povedia: „Keby nás bol Boh usmernil správne, boli by sme vás správne usmernili. Je jedno, či budeme strachom naplnení, alebo budeme trpezliví, nemáme kam utiecť“.
22. Satan povie, keď už bude vec rozhodnutá: „Boh vám dal sľub pravdivý a aj ja som vám dal sľub, ale sľub svoj som porušil. A nemal som nad vami žiadnu moc, iba to, že som vás vyzval a vy ste ma poslúchli. Nevyčítajte mi nič, ale vyčítajte to sami sebe. Mňa na pomoc nevolajte a ani ja vás na pomoc volať nebudem. Ja odmietam to, že ste ma predtým pridružili. A krivdiacim sa dostane trápenie bolestivé“.
23. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, budú uvedení do záhrad, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú naveky s povolením Pána svojho. Ich pozdravom v nich bude: „Mier“.
24. A či si nevidel, ako Boh uviedol príklad dobrého slova, ktoré je ako dobrý strom, ktorého korene sú pevné a jeho vetvy siahajú až do neba,
25. Dáva svoje plody v každom čase s povolením svojho Pána. A Boh uvádza príklady ľuďom, azda budú na ne pamätať,
26. A príklad zlého a nečistého slova je ako strom, ktorý bol vytrhnutý z povrchu zemskeho, ktorý nedáva žiadnu úrodu.
27. Boh posilní tých, ktorí uverili, silnými slovami v živote najnižšom i v živote poslednom. Boh do bludu krivdiacich uvedie. A Boh urobí, čo chce.
28. A či si nevidel tých, ktorí vymenili dar Boží za odmietanie viery, a tak dovedli svojich ľudí do príbytku strateného?
29. V pekle budú horieť. A je to veru zlé miesto na stále prebývanie.
30. Učinili Bohu rovných, aby do bludu uvádzali, preč od cesty, ktorú určil. Povedz: „Užite si, váš koniec speje do ohňa“.

31. Povedz tým, Mne odovzdaným, ktorí uverili, aby konali modlitbu a dávali z toho, čo sme im dali, tajne i verejne, predtým než príde deň, kedy nebude ani predaj, ani blízke priateľstvo.
32. Boh je ten, kto stvoril nebesá a zem a dal zísť dole z neba vode, ktorou dal vyjsť von mnohým plodom ako obživu pre vás. A určil, aby vám lode slúžili a aby sa plavili po mori na Jeho príkaz. A určil, aby vám slúžili rieky,
33. A určil, aby vám slúžilo slnko a mesiac, ktoré sú v neustálom pohybe a určil, aby vám slúžila noc i deň,
34. A dal vám zo všetkého, o čo ste Ho požiadali. Keby ste počítali dary Božie, nedopočítali by ste sa ich. Veru, človek je krivdiaci a odmietajúci.
35. I Abrahám povedal: „Pane môj, učiň túto krajinu bezpečnou a daj mi i mojim synom vyhnúť sa tomu, aby sme modly uctievali“,
36. „Pane môj, ony uviedli do bludu veľký počet ľudí. Ten, kto ma nasledoval, ten patrí ku mne a voči tomu, kto ma neposlúchol, Ty si Ten odpúšťajúci a milostivý“,
37. „Pane náš, usadil som časť svojho potomstva v údolí, ktoré je bez sadív, pri tvojom Posvätnom Dome, Pane náš, aby konali modlitbu. Učiň srdcia niektorých ľudí, aby zatúžili k nim a daj im z plodov, azda budú ďakovať“,
38. „Pane náš, Ty vieš, čo skrývame a čo prejavujeme. A pred Bohom sa nič na zemi a ani v nebesiach neskryje“,
39. „Vďaka Bohu, že mi dal aj napriek starobe Ismaila a Izáka. Pán môj veru prosby vypočuje“,
40. „Pane môj, učiň ma konajúcim modlitbu a tiež ľudí z môjho potomstva, Pane náš a prijmi prosby“,
41. „Pane náš, odpusť mne i mojim rodičom i veriacim v deň, keď nastane účtovanie.“
42. Nemysli si, že Boh je nepozorný a neznalý toho, čo robia krivdiaci. On ich len odkladá ku dňu, kedy zraky budú strnulé,
43. Keď sa náhliť budú so zdvihnutými hlavami. Odraz ich pohľadu sa k nim nebude vracieť späť a ich srdcia ostanú prázdne.
44. Varuj ľudí pred dňom, v ktorý k nim príde trápenie, kedy tí, ktorí krivdili, povedia: „Pane náš, odlož náš odchod na krátky čas, aby sme poslúchli Tvoju výzvu a nasledovali poslov.“ A či ste predtým neprisahali, že ho neopustíte?
45. A usídlili ste sa v obydliach tých, ktorí ukrivdili svojim dušiam a ukázalo sa vám, ako sme s nimi naložili a uviedli sme vám príklady.
46. Strojili úklady svoje, avšak ich úklady sú u Boha, aj keď by sa zo sily ich úkladov aj hory hýbali.
47. Nemyslíte si, že Boh poruší sľub svoj, ktorý dal poslom svojim. Ved' Boh je mocný a pomsta je v Jeho moci,
48. V deň, keď bude zem zamenená za inú zem i nebesá. A ukážu sa všetci Bohu jednému jedinému, ktorý má moc nad všetkým,
49. Uvidíš previnilcov v ten deň spútaných v okovách,
50. Ich odevy budú zo smoly a na ich tváre bude oheň dopadať,
51. Aby Boh náležite odplatil každej duši to, čo vykonala. Ved' Boh je rýchly v účtovaní.

52. Toto je oznámenie pre ľudí, aby ním boli varovaní a aby vedeli, že On je len jeden jediný Boh a aby sa poučili tí, ktorí rozum majú.

KAPITOLA PÄTNÁSTA

Al Hižr (Obyvatelia Al Hižr)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Rá. To sú znamenia Knihy a Korán zjavný.
2. Možno by si želali tí, ktorí odmietli veriť, aby boli muslimami.
3. Nechaj ich, nech jedia a užívajú si a nech ich zabaví nádej, však oni budú vedieť.
4. Nezahubili sme žiadnu dedinu bez toho, aby mala knihu známu.
5. Žiadne spoločenstvo nepredbehne svoj čas a ani ho nezadrží.
6. I povedali: „Ty, ktorému bolo zoslané Pripomenutie, si blázon“,
7. „Prečo k nám neprivedieš anjelov, ak patriš medzi pravdovravných?“
8. Nezosielame anjelov, jedine ak právom, inak by im nebol odklad umožnený.
9. My sme zoslali dole Pripomenutie, a my ho uchováme.
10. I poslali sme pred tebou ku skupinám prvých ľudí,
11. Neprichádzal k nim posol bez toho, aby si z neho posmech nerobili.
12. Takto mu razíme cestu do srdc previnilcov.
13. Neveria v neho a pritom už plynuli zákonitosti, ktoré sa uplatnili u tých prvých,
14. I keby sme nad nimi v nebi otvorili bránu, cez ktorú by stúpali,
15. Povedali by: „To len naše zraky boli omámené, ba nie, stali sme sa ľuďmi začarovanými.“
16. I učinili sme v nebi obrovské hviezdy a ozdobili sme ho pre tých, ktorí sa naň dívajú,
17. A ustrážili sme ho pred každým satanom vyvrhnutým,
18. Okrem toho, ktorý ukradomky naslúchal, a tak ho nasledoval meteorit zjavný.
19. I zem sme rozprestrelí a vrhli sme do nej kotvy a dali sme na nej vyrásť zo všetkého v rovnováhe,
20. I učinili sme na nej pre vás živobytie i pre toho, komu vy živobytie nezaobstarávate,
21. A niet ničoho, čoho pokladnice by neboli u nás. Zosielame to len v množstve známom,
22. I poslali sme vetry oplodňujúce, a tak sme zoslali z neba vodu, ktorou vás napájame a ktorú by ste vy neuskladnili,
23. A sme to my, kto oživuje a usmrcuje a my budeme dedičmi,
24. A poznáme tých z vás, ktorí prišli skôr a poznáme i tých, ktorí prídu neskôr,
25. A Pán tvoj, On ich zhromaždí. On oplýva múdrosťou a všetko vie.
26. I stvorili sme človeka z vysušenej hliny z vybrúseného čierneho blata,

27. A Žinnov sme predtým stvorili z ohňa vysokej teploty.
28. I Pán tvoj povedal anjelom: „Stvorím človeka z vysušenej hliny z vybrúseného čierneho blata“,
29. „Keď ho zrovnám a dýchnem do neho z Môjho ducha, tak padnite pred ním na zem do polohy sužúdu“.
30. Anjeli sa poklonili do polohy sužúdu všetci spolu,
31. Okrem Iblísa, ktorý odmietol, aby patrilo medzi tých, ktorí sa do polohy sužúdu poklonili.
32. Povedal: „Iblís, čo ti je, že nepatríš medzi tých, ktorí sa do polohy sužúdu poklonili?“
33. Povedal: „Nesklonil by som sa do polohy sužúdu človeku, ktorého si stvoril z vysušenej hliny z vybrúseného čierneho blata“.
34. Povedal: „Vyjdi von z nej, si vyvrhnutý“,
35. „A na tebe prekliatie spočinie až do Dňa zúčtovania“.
36. Povedal: „Pane môj, dožič mi odklad až do dňa, keď budú vzkriesení“.
37. Povedal: „Odklad ti bol umožnený“
38. „Až do dňa známeho času“.
39. Povedal: „Pane môj, za to, že si mi dal do bludu sklúzať, im okrášlim ich pobyt na zemi a dám im do bludu sklúzať všetkým“,
40. „Okrem tých Tebe odovzdaných, ktorí sú oddaní“.
41. Povedal: „To je cesta ku Mne rovná“.
42. „Voči tým, ktorí sú Mi odovzdaní, nebudeš mať moc s výnimkou tých, ktorí by ťa nasledovali z radov tých, ktorí do bludu sklúzli“,
43. „A peklo bude miestom stretnutia ich všetkých“,
44. „Bude mať sedem dverí, pre každé dvere bude vydelená časť z nich“.
45. Bohabojní budú v záhradách a prameňoch.
46. „Vojdite do nich v mieri, bezpeční“.
47. A zaženieme zlobu, ktorá je v ich hrudiach; bratmi sa stanú na lôžkach oproti sebe,
48. Nedotkne sa ich v nich námaha a nebudú z nich vyvedení von.
49. Oznam tým, ktorí sú Mne odovzdaní, že Ja som Ten odpúšťajúci a milostivý,
50. A že trápenie Mnou určené je to trápenie bolestivé.
51. I oznám im správu o Abrahámových host'och,
52. Keď k nemu vošli a povedali „Mier“, povedal: „Pocit'ujeme z vás strach“.
53. Povedali: „Strach nepocit'uj, my ti prinášame radostnú správu o chlapcovi, ktorý bude veľa vedieť“.
54. Povedal: „Priniesli ste mi radostnú správu, keď sa ma už staroba dotkla?! Čo za radostnú správu mi to prinášate?!“
55. Povedali: „Radostnú správu sme ti priniesli v pravde, nepatri teda medzi zúfalých“.
56. Povedal: „Z milosti Pána svojho sú zúfalí len tí, ktorí zblúdili“,
57. Povedal: „Ako je to teda s vami, poslovia?“

58. Povedali: „My sme boli poslaní k ľuďom previnilým“,
59. „Okrem rodiny Lúta, tú zachránime celú“,
60. „Okrem jeho ženy, uvážili sme, že bude patriť medzi tých, ktorí ostanú“.
61. Keď k rodine Lúta prišli poslovia,
62. Povedal: „Ste ľudia neznámi.“
63. Povedali: „Prišli sme k tebe s tým, o čom pochybovali“,
64. „Prišli sme k tebe s pravdou a sme veru pravdovravní“,
65. „Vydaj sa za noci so svojou rodinou a nasleduj ich zozadu a nech sa nik z vás nepozerala späť a choďte tam, kam vám bude prikázané“.
66. A oznámili sme mu tú vec, že sled potomstva týchto bude prerušený, keď ráno nadíde.
67. I obyvatelia mesta prišli radujúc sa.
68. Povedal: „Títo sú moji hostia, tak ma verejne neznevažujte“,
69. „A bojte sa Boha a nepotupte ma“.
70. Povedali: „A či sme ti nezakázali ľudí?“
71. Povedal: „Tu sú moje dcéry, ak chcete niečo také robiť“.
72. Na život tvoj prisahám, že oni vo svojom opojení tápali.
73. A tak ich vzal výkrik pri úsvite,
74. Keď sme učinili jej vrch spodkom a dali sme na nich padať ako dážď kamene z hlíny poskladanej,
75. V tom sú veru znamenia pre tých, ktorí sú tým poznačení,
76. A ona je na ceste jestvujúcej,
77. V tom je veru znamenie pre veriacich.
78. I obyvatelia húštin boli krivdiaci,
79. A tak sme sa im pomstili. A obe sú vzorovým príkladom zjavným.
80. I obyvatelia Al Hižru zo lži poslov obvinili,
81. I dali sme im naše znamenia, oni sa však od nich odvrátili,
82. A tesali z hôr domy, súc v bezpečí,
83. Výkrik ich však vzal, keď ráno nadišlo.
84. A tak im nepomohlo to, čo získavali.
85. I stvorili sme nebesá a zem a čo je medzi nimi, len v pravde. A Hodina príde. Tak prepáč im láskavým prepáčením,
86. Pán tvoj, On je ten, kto všetko stvoril a všetko vie.
87. I dali sme ti sedem z Al Masáni a Korán preveľký.
88. Svojimi očami dlho nesleduj úžitky, ktoré sme niektorým párom z nich dali a nežiaľ nad nimi a láskavosť prejavuj veriacim,
89. A povedz: „To ja som ten varovateľ zjavný“.
90. Podobne, ako sme zoslali rozdeleným,
91. Ktorí učinili Korán časťami.

92. Prisahám na Pána tvojho, opýtame sa ich všetkých
  93. Na to, čo konali,
  94. Nahlas teda oznám to, čo ti je prikázané a stráň sa tých, ktorí pridružujú k Bohu,
  95. My sme ťa ochránili pred tými, ktorí si posmech robili,
  96. Ktorí činia popri Bohu boha ďalšieho. Veru budú vedieť.
  97. Vieme, že tvoja hrud' sa stiesňuje od toho, čo hovoria,
  98. Vďakou Pánovi svojmu svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a patri medzi tých, ktorí poklonu sužúd konajú,
  99. A uctievaj Pána svojho, až kým ti nepríde bezpochybné uistenie.
-

KAPITOLA ŠESTNÁSTA

Al Nahl (Včely)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Už takmer prišiel príkaz Boží, tak o jeho rýchly príchod nežiadajte. Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vysoko nad tým, čo k Nemu pridružujú.
2. Z príkazu Svojho zosiela dole anjelov s duchom, na koho chce z radov tých Jemu odovzdaných: „Varujte, že niet boha okrem Mňa, tak sa Mňa bojte.“
3. Stvoril nebesá a zem v pravde. Je vysoko nad tým, čo k Nemu pridružujú.
4. Stvoril človeka z kvapky obsiahnutej v mužskom semene a hľa, stal sa z neho odporca zjavný.
5. I dobytok stvoril. Je v ňom zohriatie pre vás a úžitky a z neho jete,
6. A je v ňom krása pre vás, keď prichádzate na oddych i keď ho vyhánate,
7. A nesie vaše záťaže do krajiny, ktorú by ste dosiahli len s vynaložením úsilia, ktoré by ste ledva zniesli. Váš Pán je veru zľutujúci sa a milostivý,
8. A kone a mulice a somáre, aby ste sa na nich viezli a ako ozdobu. A tvorí i to, o čom neviete.
9. Vysvetlenie cieľa cesty je na Bohu. Od nej sa niektoré odchyľujú. Keby bol chcel, bol by vás správne usmernil všetkých.
10. On zoslal dole z neba vodu, z ktorej pijete a z ktorej rastú stromy, pri ktorých pasiete stáda svoje.
11. Dáva pre vás ňou vyrásť sadivám a olivám a palmám a hroznám a všetkým plodom. V tom je, veru, znamenie ľuďom, ktorí premýšľajú,
12. Určil, aby vám slúžili noc a deň a slnko a mesiac a hviezdy sú Jeho príkazu podriadené. V tom sú veru znamenia ľuďom, ktorí chápu.
13. A v tom, čo pre vás stvoril na zemi v rôznych farbách, v tom je veru znamenie ľuďom, ktorí sa poučia,
14. On je ten, kto podriadil more, aby ste z neho jedli mäkké mäso a aby ste z neho vybrali von ozdoby, ktoré si môžete dávať na seba. A vidíš lode, ako sa v ňom plavia. A podriadil ho, aby ste sledovali niektoré z Jeho dobrodení. Azda budete ďakovať,
15. A vrhol do zeme kotvy, aby sa s vami nehýbala a rieky a cesty, azda budete správne usmernení,
16. A značenia. A hviezdami sú správne usmernení.
17. A či ten, kto stvorí, sa dá porovnať s tým, kto nestvorí? A či sa nepoučíte?

18. Keby ste počítali dary Božie, nedopočítali by ste sa ich. A Boh je veru odpúšťajúci a milostivý.
19. Boh vie, čo skrývate a čo prejavujete.
20. Tí, ktorých vzývajú mimo Boha, nič nestvorí, ale oni sú stvorení.
21. Mŕtvi sú, nie živí. A necítia, kedy budú vzkriesení.
22. Váš Boh je len jeden jediný Boh. Tí, ktorí neveria v posledný život, tých srdcia sa odmietavo stavajú a oni sa povyšujú.
23. Niet pochyb o tom, že Boh vie, čo skrývajú a čo prejavujú. On nemá rád povyšujúcich sa.
24. Keď by im bolo povedané: „Čo zoslal Pán váš?“, povedia: „Historiky starobylých“,
25. Aby tým poniesli bremená svoje celé v deň zmŕtvychvstania, ale aj z bremien tých, ktorých do bludu uvádzali bez žiadneho poznania. Veru je zlé, čo so sebou nesú.
26. Tí, ktorí boli pred nimi, úklady strojili, preto Boh prišiel k tomu, čo postavili a zničil to od základov, a tak sa zosypal na nich strop sponad nich a prišlo k nim trápenie odtiaľ, odkiaľ to netušili,
27. Potom v deň zmŕtvychvstania ich do poníženia uvedie a povie: „Kde sú tí moji spoločníci, pre ktorých ste sa postavili proti mojim posolstvám a mojim poslom?“ Tí, ktorým bolo poznanie dané, povedia: „Poníženie a zlo dnes dopadne na tých, ktorí odmietli veriť“,
28. „Ktorých anjeli berú v stave, v ktorom svojim dušiam ukrivdili“. Vtedy sa podvolia: „Nerobili sme nič zlé“. Veru áno, Boh dobre vie o tom, čo ste konali.
29. Vojdite do brán pekla, naveky v ňom ostaňte. A zlé je veru obydlie povyšujúcich sa.
30. Bude povedané tým, ktorí bohobojnými boli: „Čo váš Pán zoslal?“ Povedia: „Dobro“. Tým, ktorí dobro činili v tomto živote najnižšom, bude dobro náležať. A príchod posledný je veru lepší. A veru najlepší je príchod bohobojných,
31. Záhrady Edenu, do ktorých budú vchádzať, pod ktorými tečú rieky. Budú v nich mať, čo len budú chcieť. Takto Boh odmeňuje bohobojných,
32. Ktorých anjeli berú v stave dobrom a hovoria: „Mier s vami. Vojdite do Záhrady za to, čo ste konali“.
33. Čakajú snád' už len na to, až k nim prídu anjeli, alebo príde príkaz Pána tvojho? Takto robili tí, ktorí boli pred nimi. Boh im neukrivdil, ale oni svojim dušiam krivdili,
34. A tak ich postihlo to zlé z toho, čo konali a postihlo ich to, z čoho si posmech robili.
35. Tí, ktorí pridružili k Bohu, povedali: „Keby bol Boh chcel, neboli by sme mimo Neho nič uctievali ani my a ani naši otcovia a ani by sme mimo Neho nič nezakazovali.“ Takto robili aj tí, ktorí boli pred nimi. Je snád' povinnosťou poslov niečo iné než oznámenie zjavné?
36. Vybrali sme v každom spoločenstve posla: „Uctievať Boha a vyhýbať sa tágutovi“. Niektorých z nich Boh správne usmernil a na niektorých sa právom uplatnilo blúdenie. Putujte po zemi a pozrite sa, aký bol koniec tých, ktorí za lož označili.
37. Aj keď by si dbal na ich správne usmernenie, Boh správne neusmerní toho, koho do bludu uviedol. A nebudú mať nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.
38. Prisahali na Boha najväčšou prisahou, že Boh nevzkriesi toho, kto zomrie. Veru áno, je to sľub pravdivý, ktorý On dal. Väčšina ľudí to však nevie,
39. Aby im objasnil to, o čom sa sporili a aby tí, ktorí odmietli veriť, vedeli, že boli klamármi.

40. Ak by sme chceli, aby sa niečo stalo, my len povieme: „Bud“ a ono je.
41. Tí, ktorí emigrovali pre Boha po tom, ako im bolo ukrivdené, tým dáme usadiť sa v živote najnižšom na mieste dobrom. Avšak odmena života posledného je väčšia, len keby to vedeli,
42. *Je určená* pre tých, ktorí boli trpezliví a na Pána svojho sa spoliehajú.
43. Pred tebou sme poslali len mužov, ktorým sme vnukali. Opýtajte sa ľudí, ktorým bolo dané pripomenutie, ak to neviete,
44. So znameniami a s knihami. A zoslali sme ti Pripomenutie, aby si objasnil ľuďom, čo im bolo zoslané. Azda budú premýšľať.
45. A či tí, ktorí kuli zlo, majú záruku, že Boh ich nenechá zemou pohltiť alebo že k nim nepríde trápenie odtiaľ, odkiaľ to netušia,
46. Alebo že ich nevezme počas ich obracania sa? Oni tomu nemôžu zabrániť,
47. Alebo že ich nevezme v stave strachu neustáleho. Váš Pán je ale zľutujúci sa a milostivý.
48. A či nevideli, že každá vec, ktorú Boh stvoril, tieň svoj napravo i naľavo skláňa, klaňa sa Bohu v polohe sužúdu a je pritom ponížená?
49. Bohu sa klania v polohe sužúdu to, čo je v nebesiach a čo je na zemi, čo po zemi chodí i anjeli, a oni sa nepovyšujú.
50. Boja sa Pána svojho, ktorý je nad nimi a robia, čo im je prikázané.
51. Boh povedal: „Nečinite si bohov dvoch. Je len jeden jediný Boh, preto Mňa sa bojte“.
52. Jemu náleží, čo je v nebesiach a na zemi a Jemu náleží to náboženstvo trvalé. A či niekoho iného než Boha by ste sa mali báť?.
53. Akýkoľvek dar, ktorého sa vám dostalo, je od Boha. A keď by sa vás dotkla škoda, tak na Neho sa s hlasnými prosbami obraciate,
54. Potom však, keď vás zbaví škody, hľa, skupina z vás k svojmu Pánovi pridružuje,
55. Aby tým odmietla vieru v to, čo sme jej dali. Užívajte si, budete vedieť.
56. I činia tomu, čo nepoznajú, podiel na tom, čo sme im dali. Prisahám na Boha, že budete opýtaní na to, čo ste si vymýšľali.
57. A činia Bohu dcéry. Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. A sebe činia to, po čom zatúžia.
58. Ak by bola niekomu z nich oznámená radostná správa o novorodeniatku ženského pohlavia, jeho tvár sa zamračí a potláča zármutok a zlosť svoju,
59. Skrýva sa pred ľuďmi od pocitu zla z radostnej správy, ktorá mu bola oznámená. Má ho podržať s pocitom potupy, alebo ho zakopať pod zem. Veru je to zlé, ako usudzujú.
60. Tí, ktorí neveria v život posledný, predstavujú ten najhorší príklad. A Bohu náleží príklad najvyšší. A On je mocný a múdrosťou oplýva.
61. Keby Boh bral ľudí na zodpovednosť za ich krivdy, nenechal by na nej nič, čo by chodilo, On ich odchod ale odkladá na čas stanovený. Keď sa naplní ich čas, nebudú ho môcť zadržať čo i len na hodinu a ani ho urýchliť,
62. A činia Bohu to, čo sa im protiví. A ich jazyky vyslovujú klamstvo, keď tvrdia, že to dobré bude im patriť. Niet pochýb, že im bude patriť oheň a že budú zanedbaní.

63. Prisahám na Boha, že sme poslali posolstvá a poslov aj k spoločenstvám, ktoré boli pred tebou, satan im však okrášlil skutky, ktoré konali. Preto bude ich ochrancom dnes. A dostane sa im trápenie bolestivé.
64. Zoslali sme ti dole Knihu preto, aby si im objasnil to, o čom sa sporili a ako správne usmernenie a milosť ľuďom veriacim.
65. Boh zoslal dole z neba vodu, ktorou dal ožiť zemi po tom, ako bola mŕtva. V tom je veru znamenie ľuďom, ktorí počúvajú,
66. V dobytku je pre vás poučenie. Napájame vás z toho, čo je v jeho bruchách medzi odpadom a krvou, mlieko hotové, ľahko prehltateľné a chutné pre tých, ktorí ho pijú,
67. A z plodov paliem a hrozien si robíte opojné látky i potravu dobrú. V tom je veru znamenie ľuďom, ktorí chápu.
68. I vnukol Pán tvoj včelám: „Učiňte si z hôr domy i zo stromov a z toho, čo stavajú“,
69. „Potom jedzte zo všetkých plodov a choďte cestami Pánom vašim určenými.“ Vychádza z ich brúch nápoj rôznych farieb, v ktorom je uzdravenie pre ľudí. V tom je veru znamenie ľuďom, ktorí premýšľajú.
70. Boh vás stvoril a potom vás k Sebe vezme. Niektorí z vás sa vrátia k senilnému veku, aby potom, ako mali poznanie, znova nič nevedeli. Boh je vševediaci a na všetko má moc.
71. Boh uprednostnil niektorých z vás pred inými v potrave. Tí, ktorí boli uprednostnení, však nevracajú svoju potravu tým, ktorých vlastní ich pravica, aby boli ohľadom nej rovní. A či Božie dary popierajú?
72. Boh vám učinil z vašich duší družky a učinil vám z vašich družiek deti a vnukov a dal vám z dobrôt. V nepravdu veria a v dar Boží odmietajú veriť?
73. A uctievať mimo Boha to, čo im neprinesie žiadnu potravu ani z neba a ani zo zeme, to, čo nemá žiadnu moc.
74. Neuvádzajte k Bohu prirovnania. Boh vie a vy neviete.
75. Boh uviedol príklad otroka vlastného, ktorý sa na nič nezmôže a toho, komu sme dali od nás dobrú potravu a on z nej mŕňa tajne i verejne. Sú si snáď oba príklady rovné?. Vďaka Bohu. Väčšina z nich to ale nevie,
76. Boh uviedol príklad dvoch mužov. Jeden z nich je nemý a na nič sa nezmôže a je záťažou pre svojho pána, pretože kamkoľvek by ho usmernil, neprinesie nič dobré. Sú si rovní, on a ten, kto prikazuje spravodlivosť a kto je na ceste rovnej?
77. Bohu náleží to, čo nie je známe v nebesiach a na zemi. A príkaz Hodiny je ako mihnutie oka, alebo ešte rýchlejšie. Boh má nad všetkým moc.
78. Boh vám dal vyjsť von z lôn vašich matiek v stave, v ktorom nič neviete. A učinil vám sluch, zrak a srdcia, azda budete ďakovať.
79. Nevideli snáď vtáky, ako sú podriadené v priestore neba, nič ich nedrží okrem Boha. V tom sú veru znamenia ľuďom veriacim,
80. A Boh vám učinil z vašich domov miesto na bývanie a učinil vám z koží dobytkov domy, ktoré ľahko skladáte a prenášate v deň, keď sa zdvíhate na cestu i v deň vášho usadenia sa a z ich vlín, srsti a vlasov vám učinil nábytok a úžitok na čas určitý,

81. A Boh vám učinil z toho, čo stvoril, tiene a učinil vám z hôr útočiská a učinil vám odevy, ktoré vás chránia pred horúčavou a odevy, ktoré vás chránia pred veľkou silou vašou. Takto dovršuje svoje dobrodenie nad vami, azda sa oddáte.
82. Ak by sa odvrátili, tak tvojou úlohou je len oznámenie zjavné.
83. Poznajú dobrodenie Božie, ale aj tak ho popierajú. Väčšiu časť z nich tvoria tí, ktorí odmietajú veriť.
84. V deň, keď vyberieme z každého spoločenstva svedka, potom už nebude dovolené tým, ktorí odmietli veriť, nič a ani im nebude nič vyčítané.
85. Keď tí, ktorí krivdili, uvidia trápenie, nebude im zmiernené a ani im nebude umožnený žiaden odklad,
86. A keď tí, ktorí pridružili k Bohu, uvidia tých, ktorých pridružovali, povedia: „Pane náš! To sú tí, ktorých sme pridružovali a vzývali mimo Teba“. Oni im však vrhnú slová: „Vy ste klamári“.
87. V ten deň sa odovzdajú Bohu a opustí ich to, čo si vymýšľali.
88. Tí, ktorí odmietli veriť a bránili kráčať po ceste, ktorú Boh určil, tým pridáme trápenie k trápeniu za to, že skazu šíri,
89. V deň, keď vyberieme v každom spoločenstve svedka, ktorý bude svedčiť o nich a ktorý bude pochádzať z ich vlastných radov, prideme s tebou ako so svedkom proti týmto. A zoslali sme dole na teba Knihu ako objasnenie všetkého a správne usmernenie a milosť a radostnú zvesť pre tých, ktorí sa Bohu oddali.
90. Boh prikazuje spravodlivosť a konanie dobra a pomáhanie príbuzným a zakazuje nemravnosti a odsúdeniahodné veci a nevraživosť. Poučuje vás, azda sa poučíte.
91. Sľub daný Bohu dodržujte, ak by ste sa zaviazali na niečo a neporušujte prísahy po ich potvrdení, keďže ste Boha učinili vaším ručiteľom. Vedť Boh vie, čo konáte,
92. Nebuďte ako tá, ktorá rozplietla svoje tkanivo potom, ako ho spriadla a tkanivo sa stalo silným, tým, že beriete prísahy svoje ako prostriedok na lesť voči sebe navzájom preto, že niektoré spoločenstvo má väčší počet než spoločenstvo iné. Boh vás nimi len skúške podrobuje. A v deň zmŕtvychvstania vám objasní to, o čom ste sa sporili.
93. Keby bol Boh chcel, bol by vás učinil jedným spoločenstvom, ale uvádza do bludu, koho chce a správne usmerňuje, koho chce. A budete opýtaní na to, čo ste robili.
94. Neberte prísahy svoje ako prostriedok na lesť medzi sebou navzájom, pretože sa potom pošmykne noha po tom, ako bola stabilná a okúsíte zlo za to, že ste bránili ľuďom nasledovať cestu, ktorú Boh určil. A dostane sa vám trápenie obrovské.
95. Nevymieňajte sľub daný Bohu za lacný cieľ. To, čo je u Boha, je lepšie pre vás, keby ste to len vedeli.
96. To, čo je u vás, sa skončí, ale to, čo je u Boha, ostáva. A odmeníme tých, ktorí boli trezpliví, odmenou rovnajúcou sa tomu najlepšiemu z toho, čo konali.
97. Kto z jednotlivcov mužského pohlavia alebo jednotlivcov ženského pohlavia by konal dobro a bol by pritom veriaci, tomu dáme žiť život dobrý a odmeníme ho odmenou rovnajúcou sa tomu najlepšiemu z toho, čo konal.
98. Keď by si prednášal Korán, tak žiadaj od Boha ochranu pred satanom vyvrhnutým.
99. On nemá moc nad tými, ktorí uverili a ktorí sa na Pána svojho spoliehajú.

100. Jeho moc je účinná na tých, ktorí si ho za dôverníka berú a ktorí prostredníctvom neho k Bohu pridružili.
101. Ak by sme vymenili znamenie za iné znamenie, a Boh pritom lepšie pozná, čo zosiela, povedia: „Ty si len vymýšľaš“. Nie je tomu tak, väčšina z nich to však nevie.
102. Povedz: „Zišiel s ním dole Duch svätý od Pána tvojho s pravdou, aby posilnil tých, ktorí uverili a ako správne usmernenie a radostnú zvesť pre tých, ktorí sú Bohu oddaní.“
103. Vieme, že hovoria: „Jeho učí človek“. Jazyk toho, ktorému to pripisujú, je nearabský a toto je arabský jazyk zjavný.
104. Tí, ktorí neveria v znamenia Božie, tých Boh správne neusmerní a dostane sa im trápenie bolestivé.
105. Klamstvá vymýšľajú len tí, ktorí neveria v znamenia Božie. A to sú tí klamári.
106. Kto odmietol veriť v Boha po tom, ako v Neho uveril - s výnimkou toho, kto bol donútený, ktorého srdce ale ostáva vierou pokojné - na tom, ktorého hruď sa odmietaniu viery poddala, spočinie hnev od Boha zoslaný a dostane sa mu trápenie obrovské.
107. To preto, že uprednostnili život najnižší pred životom posledným a preto, že Boh správne neusmerní ľudí odmietajúcich vieru.
108. To sú tí, ktorým Boh zapečatil srdcia a sluch a zrak. A to sú tí nepozorní.
109. Niet pochýb, že v živote poslednom oni budú tí, ktorí stratu utrpeli.
110. Pán tvoj je po tom všetkom voči tým, ktorí emigrovali po tom, ako v skúške prepadli a po tom, ako sa snažili a boli trepezliví, Pán tvoj je po tom všetkom odpúšťajúci a milostivý
111. V deň, keď príde každá duša, obhajujúc sama seba a bude každej duši náležite odplatené to, čo vykonala a nebude im ukrižované.
112. Boh uviedol ako príklad dedinu, ktorá bola bezpečná a žila v pokoji, potrava sa jej dostávala hojne z každého miesta. Ona ale odmietla vdácnosť prejaviteľ za dobrodenie Božie, a tak jej Boh dal okúsiť odev hladu a strach za to, čo jej *obyvatelia* robili.
113. Prišiel k nim posol pochádzajúci z nich, oni ho však zo lži obvinili, a tak ich zasiahlo trápenie medzitým, ako sa krivdy dopúšťali.
114. Jedzte z toho, čo vám Boh dal, jedlo dovolené a dobré a ďakujte za Božie dobrodenie, ak Jeho uctievate.
115. On vám zakázal len zdochliny, krv, mäso z prasiat a všetko, nad čím bolo vyslovené meno iné než Božie. Kto by bol ale nútený, nie nevraživý, alebo prekračujúci mieru, tak Boh je odpúšťajúci a milostivý.
116. Nehovorte o tom, čo vaše jazyky lživito opisujú: „Toto je dovolené a toto zakázané“, aby ste si vymýšľali o Bohu lži. Tí, ktorí si vymýšľajú o Bohu lži, nikdy neuspeli.
117. Úžitok malý z toho budú mať a dostane sa im trápenie bolestivé.
118. Tým, ktorí pokánia činili, sme zakázali to, o čom sme ti rozprávali predtým. My sme im neukrividili, ale oni svojim dušiam krividili.
119. Pán tvoj je po tom všetkom voči tým, ktorí vykonali zlo nevedomky a potom by pokánia učinili a napravili správanie svoje, Pán tvoj je po tom všetkom odpúšťajúci a milostivý.
120. Abrahám bol umma, Bohu poslušný, Bohu verný a nepatril medzi tých, ktorí pridružovali k Bohu,

121. Vďačný za Jeho dary. Vybral si ho a správne ho usmernil na cestu rovnú,
122. Dali sme mu v živote najnižšom dobro a v živote poslednom bude patriť medzi zbožných.
123. Potom sme ti vnukli, aby si nasledoval cestu Abrahámovu Bohu verný. A on nepatril medzi tých, ktorí pridružovali k Bohu.
124. Sobota bola určená len pre tých, ktorí sa o nej sporili. Pán tvoj medzi nimi rozhodne v deň zmŕtvychvstania o tom, o čom sa sporili.
125. Vyzývaj k ceste Pána svojho s múdrosťou a poučením dobrým a spor sa s nimi spôsobom, ktorý je lepší. Pán tvoj lepšie vie o tom, kto zblúdil, odkloniac sa od Jeho cesty. On lepšie vie o tých, ktorí sú správne usmernení.
126. Ak by ste trestali, tak trestajte trestom podobným tomu, akým ste boli vy potrestaní. A ak by ste trpezliví boli, bude to lepšie pre trpezlivých,
127. Buď trpezlivý. Trpezlivosť tvoja závisí len od Boha. A nežiaľ nad nimi a nebuď stiesnený z úkladov, ktoré stroja,
128. Boh je s tými, ktorí sú bohabojní a s tými, ktorí dobro činia.
-

KAPITOLA SEDEMŇASTA

Al Isrá (Prenesenie)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Jedinečný je Ten, ktorý za noci preniesol poddaného Svojho z Posvätej mešity do mešity Al Aqsa, okolie ktorej sme požehnali, aby sme mu ukázali niektoré z našich znamení. Veď On všetko počuje a všetko vidí.
2. I dali sme Mojžišovi Knihu a učinili sme ju správnym usmernením pre synov Izraela: „Nečičte si mimo Mňa nikoho, na koho by ste sa spoliehali.“,
3. Potomstvo tých, ktorých sme poniesli s Noemom. On bol veru Bohu poddaný a vďačný.
4. I stanovili sme synom Izraela v Knihe: Budete šíriť skazu na zemi dvakrát a vystúpite veľmi vysoko,
5. Keď sa splní prísľub prvý, pošleme na vás tých, ktorí sú nám odovzdaní, ktorí majú veľkú silu, ktorí do obydlí vojdú a ktorí prenasledovať budú. Bol to sľub, ktorý sa naplní.
6. Potom sme vám dali možnosť zvíťaziť proti nim a posilnili sme vás majetkami a synmi a učinili sme vás v počte väčšom.
7. Ak by ste dobro konali, tak dobro konáte pre svoje duše. A ak by ste zlo konali, tak konáte proti nej. Keď sa potom splní prísľub tej poslednej z nich, ustarostenými učinia vaše tváre a vojdú do mešity tak, ako do nej vošli prvýkrát. A zničia, na čo dosiahnu, zničením.
8. Azda vás Pán váš omilostí. A ak by ste sa k tomu vrátili, tak sa vrátíme aj my a učiníme peklo pre tých, ktorí odmietli veriť, väzením.
9. Tento Korán správne usmerňuje k tomu, čo je správnejšie a oznamuje radostnú zvesť veriacim, ktorí konajú dobré skutky, že sa im dostane odmena veľká,
10. A že pre tých, ktorí neveria v život posledný, sme pripravili trápenie bolestivé.
11. Človek prosí o zlo, podobne, ako prosí o dobro. Človek je veru unáhlený.
12. Učinili sme noc a deň ako dve znamenia. Znamenie noci sme postupne vymazali a učinili sme znamenie dňa viditeľným, aby ste sledovali dobrodenie pochádzajúce od Pána svojho a aby ste poznali počet rokov a výpočty. Všetko sme objasnili objasnením.
13. Každému človeku sme vtáka osudu pridružili k jeho krku. A v deň zmrŕtvychvstania dáme preňho vyjsť von knihu, ktorú nájde roztvorenú,
14. Čítaj svoju knihu. Tvoja duša dnes postačí ako tvoj účtovateľ.
15. Kto správnym smerom kráča, ten správnym smerom kráča v prospech svojej duše. A kto zblúdil, ten zblúdil proti nej. Nikto z tých, čo bremeno nosia, nebude nosiť bremeno za iného. Nikdy by sme trápeniu nepodrobili skôr, ako by sme poslali posla.

16. Keď by sme chceli vyhubiť dedinu, príkaz dáme tým z jej obyvateľov, ktorí v prepychu žijú. Oni sa ale spurnosti dopustia, a tak sa právom voči nej uplatní to, čo bolo povedané. A tak ju zničíme zničením.
17. Koľko pokolení sme zahubili po Noemovi. A Pánovi tvojemu postačí, že o hriechoch tých, ktorí sú Mu odovzdaní, dobre vie a všetko vidí.
18. Kto by chcel rýchlo pominuteľný život, odmenu rýchlu mu dáme v miere, akú chceme a komu chceme. Potom ale jemu učiníme peklo, v ktorom bude horieť opovrhnutý a zavrhnutý,
19. Kto by ale chcel život posledný a usiloval sa oň patričným úsilím a pritom by bol veriaci, tých snaha bude vďakou odmenená.
20. Všetkým dávame, tým aj tým z darov tvojho Pána. A dary Pána tvojho nie sú zakázané.
21. Pozri sa, ako sme uprednostnili niektorých pred inými. Život posledný má ale vyššie stupne a väčšie prednosti.
22. Nečiň popri Bohu iného boha, pretože potom budeš sedieť opovrhnutý a opustený.
23. Pán tvoj rozhodol, že nemáte uctievať nikoho iného než Jeho a máte dobre zaobchádzať s rodičmi. Ak by u teba dosiahli starobu jeden z nich alebo obaja, tak im nepovedz: „Mám vás už dosť oboch“ a neokričaj ich a povedz im slová láskavé.
24. A skloň pred nimi svoje krídlo pokory, prameniace z milosti a povedz: „Pane môj, zahrň ich milosťou Svojou, tak ako mňa vychovávali, keď som bol malý“.
25. Pán váš lepšie vie, čo je vo vašich dušiach. Ak budete zbožní, tak On je voči tým, ktorí sa k Bohu vracajú, odpúšťajúci.
26. Dávaj príbuznému svojmu právo jeho i biednemu i počestnému a nerozhadzuj rozhadzovaním,
27. Tí, ktorí rozhadzujú, sú bratmi satanov a satan Pánovi svojmu poslušnosť odmietol,
28. Ak by si sa ich stránil s tým, že sleduješ milosť pochádzajúcu od Pána svojho, v ktorú dúfaš, tak im povedz slová ľahké.
29. A nemaj ruku svoju pripútanú ku krku svojmu, ani ju nerozprestri úplným rozprestretím, aby si nesedel s výčitkami zbedačený.
30. Pán tvoj zoširoka dáva obživu, komu chce a má na to moc. Veď On o tých, ktorí sú Mu odovzdaní, dobre vie a všetko vidí.
31. Nezabíjajte svoje deti zo strachu pred chudobou, my im obživu dáme i vám. Ich zabíjanie je veru chyba veľká,
32. A stráňte sa mimomanželského pohlavného styku, pretože je to nemravnosť a cesta zlá.
33. A nezabíjajte dušu, ktorú Boh zakázal zabíjať, jedine ak právom. Kto by bol zabitý neprávom, tak jeho zástupcovi sme dali moc, preto nech sa nedopustí nestriednosti v zabíjaní, keďže mu je podpora daná,
34. Nepribližujte sa k majetku siroty iba ak s tým, čo je pre ňu lepšie, dovtedy, kým nedosiahne dospelosť. A plňte svoje sľuby, pretože za sľub sa nesie zodpovednosť,
35. Dávajte úplné miery, ak by ste merali a vážte váhami rovnými. V tom spočíva dobro a vedie to k lepšiemu koncu,

36. Nenasleduj to, o čom nemáš poznanie. Pretože za sluch, zrak a srdce, za to všetko sa nesie zodpovednosť.
37. Nekračaj po zemi pýchou naplnený, pretože ty nepreraziš zem a ani výšku hôr nedosiahneš.
38. Zlo vzniknuté z toho všetkého sa Pánovi tvojmu protiví.
39. To patrí k tomu z múdrosti, čo ti Pán tvoj vnukol. A nečín popri Bohu boha ďalšieho, aby si nebol vrhnutý do pekla, s výčitkami zavrhnutý.
40. A či chlapcov pre vás vyvolil Pán váš a učinil z anjelov dievčatá? Vy hovoríte veru slová prevelké.
41. Objasnenie sme uviedli v tomto Koráne, aby sa poučili. Nepridáva im to však nič iné, než odpudenie.
42. Povedz: „Keby boli s Ním, ako hovoria, iné božstvá, boli by sledovali cestu k trónu“.
43. Jedinečný Je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, je vysoko, vo výškach veľkých, nad tým, čo hovoria.
44. O jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, svedčí všetkých sedem nebies a zem i každý, kto je v nich. Niet ničoho, čo by vďakou Jemu nesvedčilo o jedinečnosti Jeho, vy ale tomu, ako svedčia o jedinečnosti Jeho, nerozumiete. On veru má veľkú trezivosť a je odpúšťajúci.
45. Keď prednášaš Korán, činíme medzi tebou a tými, ktorí neveria v život posledný, clonu zakrytú,
46. A činíme na ich srdciach rúško, aby mu neporozumeli a hluchotu v ich ušiach. A keď by si spomenul Pána svojho samého v Koráne, obrátia sa chrbtom a odchádzajú s odpudением.
47. My lepšie vieme, čomu naslúchajú, keď tebe naslúchajú a keď tajné hovory vedú, keď krivdiaci hovoria: „Vy nasledujete len muža začarovaného“,
48. Pozri sa, ako ti uvádzali príklady, a tým sa do bludu dostali, preto nevládu nájsť cestu.
49. I povedali: „Keď sa staneme kosťami a spráchnivíme, budeme vzkriesení v novom stvorení?“
50. Povedz: „Buďte kameňmi, alebo železom“,
51. „Alebo stvorením, ktorého veľkosť pociťujete vo svojich hrudiach“. Budú hovoriť: „Kto nás prinavráti?“ Povedz: „Ten, kto vás stvoril prvýkrát“. Vtedy pokrúčia svojimi hlavami nad tebou a budú hovoriť: „Kedy to bude?“ Povedz: „Snáď to bude už blízko“,
52. V deň, keď vás vyzve a vy uposlúchnete s vďakou Jemu, budete si myslieť, že ste tu boli len krátko.
53. Povedz tým, ktorí sú Mi odovzdaní, aby hovorili len to, čo je lepšie, pretože satan podpichuje jedných proti druhým. Satan je veru pre človeka nepriateľom zjavným.
54. Pán váš lepšie vie o vás. Keby chcel, milosť svoju na vás zošle a keby chcel, trápeniu vás podrobí. Neposlali sme ťa, aby si za nich niesol zodpovednosť.
55. Pán tvoj lepšie vie o tom, kto je v nebesiach a na zemi. Uprednostnili sme niektorých prorokov pred inými a dali sme Dávidovi Zabúr.
56. Povedz: „Privolajte tých, o ktorých ste tvrdili, že vám pomôžu mimo Neho.“ Oni nevladnú moc zbaviť vás škody alebo ju odkloniť.

57. Tí, ktorých vzývajú, sami sledujú prostriedok, ako sa dostať k Pánovi svojmu, každý z nich sa snaží o to, aby bol najbližší a dúfajú v Jeho milosť a boja sa trápenia Ním určeného. Veru, trápenie určené Pánom tvojím je niečo obávané.
58. Niet dediny, ktorú by sme nezahubili pred dňom zmŕtvychvstania, alebo ju nepodrobili trápeniu veľmi silnému. To bolo v Knihe zapísané.
59. Nič nám nebránilo, aby sme poslali znamenia, len to, že ich prví ľudia za lož označili. A dali sme Samúdvcom ťavu ako jasné znamenie, oni sa ňou však krivdy dopustili. A znamenia posielame len na zastrašenie.
60. I povedali sme ti, že Pán tvoj obklopil ľudí. A videnie, ktoré sme ti ukázali, sme učinili len ako skúšku pre ľudí i prekliaty strom spomenutý v Koráne. Strašíme ich, to ich ale ešte viac vedie k ešte väčšiemu prekračovaniu medzí.
61. I povedali sme anjelom: „Pokloňte sa v polohe sužúdu Adamovi“. Oni sa poklonili okrem Iblísa, ktorý povedal: „Mám sa pokloniť v polohe sužúdu tomu, koho si stvoril z blata!“
62. Povedal: „Vidíš toho, ktorého si poctil viac než mňa! Ak by si mi doprial odklad až do dňa zmŕtvychvstania, vykynožím jeho potomstvo s výnimkou malého počtu“.
63. Povedal: „Chod'. Ktokoľvek z nich ťa bude nasledovať, peklo bude vašou odplatou ako odplata úplná“.
64. „Vyprovokuj, koho by si mohol z ich radov svojím hlasom a prived' proti nim jazdcov svojich i pešiakov a buď ich spoločníkom v majetkoch a deťoch a nasľubuj im“. Satan im veru nesľubuje nič iné než klam,
65. „Nad tými, ktorí sú Mi odovzdaní, však nebudeš mať moc“. Pán tvoj Sám postačí, aby sa na Neho spoľahli.
66. Pán váš je ten, kto pre vás vedie lode po mori, aby ste sledovali niektoré z Jeho dobrodení. Ved' On je k vám milostivý,
67. Ak by sa vás dotkla škoda na mori, opustí vás každý, koho vzývate, okrem Neho. Keď vás ale zachráni na pevninu, odvraciate sa. A človek je tvor odmietajúci vieru.
68. Máte záruku, že vás nenechá pohltiť okrajom pevniny, alebo že nepošle na vás štrkovú smršť? Potom už nenájdete nikoho, na koho by ste sa spoľahli.
69. Alebo máte záruku, že vás do neho nevráti ešte raz a nepošle na vás vietor ničiaci, ktorý vás potopí za to, že ste odmietali veriť? Potom si nenájdete proti nám za to pomstiteľa.
70. I poctili sme synov Adama a prepravovali sme ich na súši i na mori a dali sme im z dobrôt a uprednostnili sme ich pred veľkou časťou tých, ktorých sme stvorili, uprednostnením.
71. V deň, keď vyzveme každú skupinu ľudí ich knihou. Komu bude daná kniha do jeho pravej ruky, ten bude čítať knihu svoju a nebude mu ukrivdené ani o veľkosti vlákna datľovej kôstky,
72. Kto bol v tomto živote slepý, ten bude i v živote poslednom slepý a bude na ceste ešte bludnejšej.
73. Takmer ťa vystavili skúške a odklonili od toho, čo sme ti vnukli, aby si si vymyslel o nás niečo iné. Potom by si ťa boli vzali ako blízkeho,
74. Nebyť toho, že sme ťa posilnili, bol by si takmer k nim v malej miere pocítil dôveru,
75. Potom by sme ti dali okúsiť násobok života a násobok smrti a potom by si si nenašiel proti nám nikoho, kto by ti pomohol a podporil ťa.

76. Takmer ťa vyprovokovali odísť zo zeme, aby ťa z nej vyhнали. Potom by ale boli ostali po tvojom odchode len nakrátko.
77. Je to zákonitosť sprevádzajúca aj tých, ktorých sme poslali pred tebou z radov našich poslov. Nestretnes sa nikdy s tým, že by sa naše zákonitosti nejako odklonili.
78. Konaj modlitbu od sklonu slnka až do príchodu noci a Korán na úsvite prednášaj. Veru prednášanie Koránu na úsvite je svedkami dosvedčené.
79. A v noci po zobudení sa zo spánku modlitbu nepovinnú vykonaj, azda ťa vzkriesi Pán tvoj v postavení vďačnom,
80. A povedz: „Pane môj! Daj mi vojsť dnu vojdením pravdivým a daj mi vyjsť von vyjdením pravdivým. A učiň mi od Teba pochádzajúcu moc, ktorá mi pomôže k víťazstvu“.
81. Povedz: „Prišla pravda a odišla nepravda. Nepravda veru odchádza“.
82. Zosielame v Koráne to, čo je liečbou a milosťou pre veriacich. A krivdiacim nepridáva nič iné než stratu.
83. Ak by sme človeku dary podarovali, odvráti sa a vzdiali sa. Ak by sa ho ale zlo dotklo, ostáva zúfalý.
84. Povedz: „Každý robí podľa cesty svojej. Pán váš lepšie vie, kto je na správnejšej ceste“.
85. Pýtajú sa ťa na ducha. Povedz: „Duch je jedna zo záležitostí, poznanie ktorých je u môjho Pána. Bolo vám dané z poznania len málo“.
86. Keby sme chceli, vzali by sme to, čo sme ti vnukli a potom už nenájdeš v tejto veci voči nám, na koho by si sa spoľahol,
87. Iba ak milosťou od Pána tvojho. Veď Jeho dobrodenie voči tebe je veľké.
88. Povedz: „Aj keď by sa žinnovia a ľudia zhromaždili, aby priniesli niečo podobné tomuto Koránu, neprinesú nič jemu podobné, aj keď by jeden druhému boli oporou.“
89. Objasnili sme ľuďom v tomto Koráne z každého príkladu niečo, väčšina ľudí však zamietá čokoľvek iné než odmietanie viery.
90. Povedali: „Neuveríme ti, kým nám nedáš vytrysknúť zo zeme prameň“,
91. „Alebo budeš mať záhradu paliem a hroziem, cez ktorú dáš vytrysknúť rieky vytrysknutím“,
92. „Alebo dáš padnúť na nás nebo ako kusy, ako si to tvrdil, alebo prídeš s Bohom a anjelmi priamo oproti nám“,
93. „Alebo budeš mať dom z ozdobných materiálov, alebo budeš stúpať do neba. A nebudeme veriť tvojmu stúpaniu, kým nám nezošleš dole Knihu, ktorú by sme mohli čítať“. Povedz: „Jedinečný je Pán môj a nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, som ja snáď niečo iné než človek a posol?“.
94. Nič nebránilo ľuďom v tom, aby uverili, keď k nim prišlo správne usmernenie, len to, že povedali: „Boh poslal človeka ako posla?!“
95. Povedz: „Keby boli na zemi anjeli, ktorí by chodili na nej pokojne, boli by sme im zoslali dole z neba anjela ako posla“.
96. Povedz: „Boh postačí ako svedok medzi mnou a vami. Veď On o tých, ktorí sú Mu odovzdaní, dobre vie a všetko vidí“.

97. Koho Boh správne usmerní, ten je správne usmernený a koho do bludu uvedie, tomu už nenájdeš mimo Neho dôverníkov. Zhromaždíme ich v deň zmŕtvychvstania tvármi dole, slepých, nemých a hluchých. Ich útočiskom bude peklo. Vždy keď by uhasínalo, pridáme im oheň planúci.

98. To bude ich odplata za to, že odmietli veriť v naše znamenia a za to, že povedali: „Keď sa staneme kosťami a spráchnivíme, budeme vzkriesení v nové stvorenie?!“

99. Nevideli snáď, že Boh, ktorý stvoril nebesá a zem, má moc stvoriť podobných im? A učinil im stanovený čas, o ktorom niet pochyb. Tí, ktorí sa krivdy dopúšťali, však zamietli čokoľvek iné než odmietanie viery.

100. Povedz: „Keby ste vy vlastnili pokladnice milosti Pána môjho, boli by ste ju zadržali z obavy pred jej minúťom“. Človek je veru lakomý.

101. Dali sme Mojžišovi deväť jasných znamení. Spýtaj sa synov Izraela. Keď k nim prišiel, Faraón mu povedal: „Ja si myslím, Mojžiš, že si začarovaný“.

102. Povedal: „Dobre vieš, že tieto nezoslal nik iný než Pán nebies a zeme ako viditeľný dôkaz. Ja si myslím, Faraón, že si k záhube odsúdený“.

103. On ich chcel vyprovokovať zo zeme, preto sme ho potopili spolu s tými, ktorí boli s ním, všetkých.

104. Povedali sme synom Izraela po ňom: „Obývajte zem. A až sa splní prísľub tej poslednej, privedieme vás v húfe“.

105. V pravde sme ho zoslali dole a s pravdou zišiel dole. A poslali sme ťa len ako zvestovateľa radostnej zvesti a ako varovateľa.

106. Korán sme rozdelili, aby si ho prednášal ľuďom pozvoľna a zoslali sme ho dolu zoslaním.

107. Povedz: „Verte v neho, alebo neverte“. Tí, ktorým bolo dané poznanie pred ním, keď je im prednesený, klonia sa na zem v polohe sužúdu,

108. Hovoria: „Jedinečný je Pán náš a nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Veru, sľub Pána nášho sa naplní“.

109. A klonia sa k zemi a plačú. A pridáva im ešte väčšiu pokoru.

110. Povedz: „Vzývajte Boha alebo vzývajte Toho, v moci ktorého je milosť. Ktorýmkoľvek menom by ste Ho vzývali, Jemu patria tie najlepšie mená.“ Modlitbu svoju nevykonávaj nahlas, ale ani príliš potichu a sleduj cestu medzi tým.

111. A povedz: „Vďaka Bohu, ktorý si neučinil dieťa a nemá spoločníka v kralovaní a nikdy nemal dôverníka, ktorý by Ho chránil pred pokorením. A veľkosť väčšiu než čokoľvek Mu pripisuj.“

KAPITOLA OSEMNÁSTA

Al Kahf (Jaskyňa)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Vďaka patrí Bohu, ktorý zoslal dole svojmu poddanému Knihu a neučinil pre ňu žiadnu odchýlku.
2. Vyrovnanú ju zoslal, aby varoval pred veľkou silou pochádzajúcou od Neho a aby radostnú zvesť oznámil veriacim, ktorí konajú dobré skutky, že je pre nich pripravená odmena dobrá,
3. V ktorej ostanú naveky.
4. A aby varoval tých, ktorí povedali: „Boh si učinil syna“.
5. Nemajú o tom poznanie oni a ani ich otcovia. Je to slovo ohavné, ktoré vychádza z ich úst. To, čo hovoria, je len klamstvo.
6. Snáď svoju dušu neutrápiš k smrti zármutkom nad ich stopami, ak by v tieto slová neuverili.
7. My sme učinili to, čo je na zemi, ozdobou pre ňu, aby sme ich skúške podrobili, kto z nich bude lepšie konať,
8. My učiníme to, čo je na nej, povrchom pustým.
9. Myslel si, že obyvatelia jaskyne a tabuľa boli medzi našimi znameniami niečím čudným?
10. Keď sa mladíci uchýlili do jaskyne a povedali: „Pane náš! Daj nám milosť pochádzajúcu od Teba a priprav nám vo veci našej rozumné usmernenie“,
11. A tak sme na určitý počet rokov zabránili tomu, aby v jaskyni počuli čokoľvek.
12. Potom sme ich vzkriesili, aby sme vedeli, ktorá z oboch skupín lepšie spočítala, aký čas tam ostali.
13. My ti rozprávame správu o nich pravdivú. Boli to mladíci, ktorí uverili v Pána svojho, a tak sme im pridali správneho usmernenie,
14. A silnými sme učinili ich srdcia, keď vstali a povedali: „Pán náš je Pánom nebies a zeme. Nebudeme mimo Neho vzývať žiadneho boha, pretože potom by sme hovorili niečo presahujúce pravdu“.
15. „Hľa, to naši ľudia si učinili mimo Neho bohov. Nech ale o nich prinesú jasný dôkaz. Kto môže väčšiu krivdu páchať než ten, kto si vymýšľa o Bohu lži?“
16. „A keďže ste sa ich stránili i toho, čo uctieva mimo Boha, tak sa uchýl'te do jaskyne, kde vám váš Pán rozprestrie niečo z milosti Svojej a pripraví vám vo veci vašej užitočné riešenie“.

17. I uvidel by si, ako sa slnko, keď vychádzalo, odkláňalo od ich jaskyne napravo a keď zapadalo, ako ich obchádzalo naľavo a ako boli na priestranstve v nej. To patrí k Božím znameniam. Koho Boh správne usmerní, ten je správne usmernený a koho do bludu uvedie, pre toho už nenájdeš nikoho, kto by ho ochránil a správnu cestu mu ukázal.
18. A myslel by si si o nich, že sú hore, ale oni spia. A obraciame ich na pravú stranu a na stranu ľavú a ich pes má rozprestreté tlapy svoje na prahu. Keby si sa na nich pozrel, dal by si sa pred nimi na útek a naplnila by ťa hrôza.
19. Takto sme ich vzkriesili, aby sa spytovali jeden druhého. Povedal ten z nich, ktorý prehovoril: „Koľko ste tu boli?“ Povedali: „Boli sme tu deň alebo časť dňa“. Povedali: „Pán váš lepšie vie, koľko ste tu boli. Pošlite niekoho z vás s týmito vašimi striebornými mincami do mesta, nech sa pozrie, aké jedlo je najlepšie, nech vám z neho prinesie obživu, ale nech je obozretný a nech neupozorní na vás nikoho“;
20. „Oni, ak by vás premohli, tak vás ukameňujú, alebo vás vrátia na svoju cestu a potom už viac nikdy neuspejete“.
21. Takto sme umožnili ich odhalenie, aby vedeli, že sľub Boží je pravdivý a že o Hodine niet pochýb. I začali sa medzi sebou hádať ohľadom nich, a tak povedali: „Postavte nad nimi stavbu. Ich Pán lepšie vie, ako to s nimi bolo“ Tí, ktorí ohľadom nich mali prevahu, povedali: „Učiníme nad nimi mešitu“.
22. Budú hovoriť: „Boli traja a štvrtým bol ich pes“. A budú hovoriť: „Boli piati a šiestym bol ich pes, dohadovať sa tak budú o niečom, čo nepoznajú“. A budú hovoriť: „Boli siedmi a ôsmym bol ich pes“. Povedz: „Pán môj lepšie vie o ich počte, vie o ňom len málokto“. A nedohaduj sa ohľadom nich s nikým, iba ak je dohadovanie založené na zjavnej pravde. A nežiadať ohľadom nich o vysvetlenie nikoho z nich,
23. Nehovor o ničom: „Urobím to zajtra“
24. Bez toho, aby si povedal: „Ak tak Boh bude chcieť“. A spomeň si na Pána svojho, ak by si zabudol a povedz: „Azda ma Pán môj správne usmerní, aby som sa priblížil k tomu rozumným a správnym spôsobom“.
25. Ostali vo svojej jaskyni tristo rokov a bolo im pridaných ešte deväť.
26. Povedz: „Boh lepšie vie, ako dlho tam boli.“ Jemu náleží to, čo nie je známe v nebesiach a na zemi. Aký jasný je Jeho zrak a sluch! Nemajú mimo Neho žiadneho ochrancu. A On nečiní nikoho spoločníkom Svojich rozhodnutí.
27. Prednes im, čo ti bolo vnuknuté z Knihy Pána tvojho. Niet toho, kto by menil Jeho slová. Nenájdeš mimo Neho útočisko,
28. Trpezlivosť svojej duši dodávaj spolu s tými, ktorí vzývajú Pána svojho ráno i večer, sledujúc Jeho spokojnosť. A nech tvoje oči všímavosť svoju od nich neodvádzajú, sledujúc tým ozdobu života najnižšieho. Neposlúchaj toho, čie srdce sme učinili nevšímavým voči spomínaniu si na nás a kto nasledoval svoje túžby a svoju vec zanedbal.
29. Povedz: „Pravda je to pochádzajúca od Pána vášho. Kto chce, nech uverí a kto chce, nech veriť odmietne“. My sme pripravili pre krivdiacich oheň, ktorého steny ich obklopia. A ak by prosili o pomoc, bude im pomoc daná v podobe vody ako muhl, ktorá pečie tváre. Je to veru zlý nápoj a zlé miesto posedenia.
30. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, nech vedia, že nedopustíme, aby sa stratila odmena toho, kto dobre konal.

31. Tí budú mať záhrady Edenu, pod ktorými budú tiecť rieky, v ktorých budú zdobené náramkami zo zlata a budú si obliekať šaty z jemného zeleného hodvábu a z hodvábu hrubého, opierajúc sa v nich o pohovky. Je to veru dobrá odmena a dobré miesto posedenia.
32. Uved' im príklad dvoch mužov. Jednému z nich sme učinili dve záhrady z viničov, obtočili sme ich palmami a učinili sme medzi nimi sadivá.
33. Obe záhrady priniesli svoje plody a neubrali z nich nič. A nechali sme cez ne vytrysknúť riekou.
34. I mal plody, a tak povedal svojmu spoločníkovi, keď sa s ním zhováral: „Ja mám viac majetkov ako ty a som mocnejší v počte ľudí“.
35. I vošiel do svojej záhrady, krivdiac svojej duši. Povedal: „Nemyslím si, že táto niekedy zanikne“,
36. „A nemyslím si, že Hodina nastane. A aj keby som bol vrátený k Pánovi svojmu, bude ma čakať niečo lepšie než ona, keď sa vrátim“.
37. Jeho spoločník mu povedal pri tom, ako sa s ním zhováral: „Odmietol si vieru v Toho, kto ťa stvoril zo zeme, potom z kvapky obsiahnutej v mužskom semene a potom ťa zrovnal v muža“,
38. „Boh je Pánom mojím a nepridružím k Pánovi svojmu nikoho“,
39. „Kiežby si bol, keď si vošiel do svojej záhrady, povedal: „Je to tak, ako Boh chcel a niet sily bez Boha“, keď si ma videl, že mám menej majetkov a detí ako ty“,
40. „Azda mi Pán môj dá lepšiu záhradu, než je tvoja a zošle na ňu trápenie dopadajúce z neba a ona tak ostane povrchom klzkým“,
41. „Alebo ostane jej voda hlboko skrytá, a tak ju nikde nebudeš môcť nájsť“.
42. Jeho plody boli obklopené, a tak začal zalamovať rukami nad tým, čo vynaložil na ňu a pritom ona ležala v troskách i hovoril: „Keby som len nebol pridružil k Pánovi svojmu nikoho!“.
43. Nemal pritom skupinu, ktorá by mu pomohla, mimo Boha a nikdy by nezvíťazil.
44. Tam ochrana náleží Bohu pravdivému. On lepšie odmeňuje a u Neho je ten lepší koniec.
45. Uved' im príklad života najnižšieho, ktorý sa podobá na vodu, ktorej sme dali zísť dole z neba a s ktorou sa zmiešali rastliny zeme a potom sa stali suchými a polámanými, vetrami odviatymi. A Boh má moc čokoľvek vykonať.
46. Majetky a deti sú ozdobou života najnižšieho. Dobré skutky, ktoré ostávajú, sú však lepšie u Pána tvojho z hľadiska odmeny a sú lepšou nádejou.
47. V deň, keď uvedieme hory do chodu a uvidíš zem vyčnievať, zhromaždíme ich, nevynechajúc nikoho z nich,
48. Budú predvedení pred Pána tvojho v rade: „Prišli ste k nám tak, ako sme vás stvorili prvýkrát. A vy ste tvrdili, že vám stretnutie neučiníme“.
49. Bude položená Kniha. Hľa, uvidíš previnilcov, ľutujúcich samých seba za to, čo je v nej a budú hovoriť: „Beda nám, čo je tejto Knihe, že nevynechá nič malé ani veľké bez toho, aby to nezapočítala?“. Nájdu tam prítomné to, čo konali. A Pán tvoj nikomu neukrivdí.
50. Keď sme povedali anjelom: „Pokloňte sa v polohe sužúdu Adamovi“ a oni sa poklonili, okrem Iblísa, ten patril medzi žinnov, a tak sa spurnosti dopustil voči príkazu Pána svojho.

Činite si ho i jeho potomstvo dôverníkmi mimo Mňa a pritom oni sú pre vás nepriateľmi?! Je to veru zla náhrada pre krivdiacich.

51. Neučinil som ich svedkami stvorenia nebies a zeme a ani stvorenia ich duší a nikdy by som si nevzal tých, ktorí k bludu navádzajú, za pomocníkov.

52. V deň, keď povie: „Zavolajte mojich spoločníkov, o ktorých ste tvrdili, že vám pomôžu“, vyzvú ich, ale oni na ich výzvu neodpovedajú. Učinili sme medzi nimi prekážku.

53. Previnilci uvidia oheň a pomyslia si, že doň padnú. Nenájdu pred ním únik.

54. Objasnili sme ľuďom v tomto Koráne z každého príkladu niečo. Spomedzi všetkého sa najviac sporí človek.

55. Ľuďom bránilo v tom, aby uverili, keď k nim prišlo správne usmernenie a aby o odpustenie Pána svojho poprosili, len to, že čakali, až k nim prídu zákonitosti, ktoré sa uplatnili u tých prvých, alebo že sa k nim trápenie dostane blízko.

56. Poslov posielame len ako oznamovateľov radostných zvestí a ako varovateľov. A aj tak tí, ktorí odmietli veriť, sa v nepravde sporia, aby ňou potlačili pravdu. Vzali Moje znamenia aj to, pred čím boli varovaní, na posmech.

57. Kto väčšiu krivdu pácha než ten, komu boli pripomenuté znamenia Pána jeho, ale on sa od nich odvrátil a zabudol, čo jeho ruky vykonali?! My sme učinili na ich srdciach rúško, aby mu neporozumeli a hluchotu v ich ušiach. A keď by si ich vyzýval k správne usmerneniu, správne usmernení nikdy nebudú.

58. Pán tvoj je odpúšťajúci a milosť je v moci Jeho. Keby ich chcel volať na zodpovednosť za to, čoho sa dopustili, bol by im urýchlil trápenie. Je pre nich určený čas, pred ktorým úkryt nenájdu.

59. Tie dediny sme zahubili, keď sa krivdy dopustili a ich záhube sme učinili čas určený.

60. Mojžiš povedal svojmu chlapcovi: „Neustanem, kým nedosiahnem miesto, kde sa oba moria spájajú, alebo budem pokračovať v ceste čas neurčitý“.

61. Keď ale dosiahli miesto, ktoré ich obe spája, zabudli na svoju rybu a ona sa dala na cestu v mori nebadane.

62. Keď ho minuli, povedal svojmu chlapcovi: „Prines nám náš obed, veru sme pocítili z tejto našej cesty únavu“.

63. Povedal: „Pamätáš si, keď sme sa uchýlili ku skale? Vtedy som zabudol na rybu a to len satan spôsobil, že som zabudol spomenúť si na ňu. A ona sa dala na cestu v mori čudným spôsobom.“

64. Povedal: „To je to, čo sme sledovali“. A tak sa vrátili po svojich stopách, sledujúc ich.

65. Tam našli jedného nám poddaného z radov tých, ktorí sa nám odovzdali, ktorému sme dali milosť, ktorá pochádza od nás a naučili sme ho poznaniu, ktoré pochádza od nás.

66. Mojžiš mu povedal: „Môžem ťa nasledovať s tým, že ma naučíš niečo rozumné z toho, čomu si bol naučený?“

67. Povedal: „Nebudeš mať so mnou trpezlivosť“.

68. „Ako by si mohol mať trpezlivosť ohľadne niečoho, o čom si neobsiahol žiadnu správu?“.

69. Povedal: „Nájdeš ma, ak Boh bude chcieť, trpezlivého a nevzpriečim sa ti v žiadnej veci“.

70. Povedal: „Ak by si ma nasledoval, tak sa ma nepýtaj na nič, kým ti o tom niečo nespomeniem.“
71. A tak šli, až kým nenastúpili na loď, potom ju on prederavil. Povedal: „Prederavil si ju, aby si potopil tých, ktorí na nej cestujú? Veru si sa dopustil niečoho hrozného“.
72. Povedal: „Nepovedal som ti, že nebudeš mať so mnou trpezlivosť?“
73. Povedal: „Nevolaj ma na zodpovednosť za to, že som zabudol a vo veci mojej mi neukladaj, čo by ma vyčerpalo a sťažilo ju“.
74. A tak šli, až kým nestretli chlapca a on ho zabil. Povedal: „Zabil si čistú dušu pre niečo iné než pre dušu zavraždenú! Veru si sa dopustil niečoho odsúdeniahodného“.
75. Povedal: „Nepovedal som ti, že nebudeš mať so mnou trpezlivosť?“
76. Povedal: „Ak by som sa ťa opýtal na niečo po tomto, tak si z mojej spoločnosti uvoľnený a máš to u mňa ospravedlnené“.
77. I vyrazili a šli až kým neprišli k obyvateľom dediny. Požiadali jej obyvateľov, aby im dali najesť, ale oni ich odmietli pohostiť. A našli v nej múr, ktorý bol už takmer na zrútenie, on ho však narovnal. Povedal: „Keby si bol chcel, bol by si si zaň vzal odmenu?“.
78. Povedal: „To je už rozchod medzi mnou a tebou. Oznámim ti vysvetlenie toho, voči čomu si nedokázal mať trpezlivosť“.
79. „Tá loď patrila biednym ľuďom, ktorí pracovali na mori. A tak som chcel na nej chybu urobiť, pretože za nimi bol kráľ, ktorý bral každú loď násilne“.
80. „Čo sa týka chlapca, jeho rodičia boli veriacimi, avšak sme sa obávali, aby ich jeho prekračovanie medzi a odmietanie viery nevyčerpalo“.
81. „A tak sme chceli, aby im ho ich Pán zamenil za lepšieho, než bol on, z hľadiska čistoty a blízkosti k príbuzenstvu svojmu.“
82. „Čo sa týka múru, ten patrila dvom malým osirelým chlapcom v meste a pod ním bol poklad pre nich. Ich otec bol pritom dobrý. A tak Pán tvoj chcel, aby dosiahli dospelosť a aby si vybrali svoj poklad ako milosť od Pána tvojho. Ja som to neurobil z vlastného príkazu. To bolo vysvetlenie toho, na čo si nemal trpezlivosť.“
83. Pýtajú sa ťa na Dvojrohého. Povedz: „Porozprávam vám niečo o ňom“.
84. My sme upevnili jeho postavenie na zemi a dali sme mu zo všetkého *určitý* prostriedok.
85. A on nasledoval tento prostriedok.
86. Keď dosiahol miesto západu slnka, našiel ho zapadať v prameni čierneho blata a našiel pri ňom ľudí. Povedali sme: „Dvojrohý, buď ich trápeniu podrobíš, alebo urobíš s nimi niečo dobré“.
87. Povedal: „Ten, kto sa krivdy dopustil, toho trápeniu podrobíme a potom bude vrátený k Pánovi svojmu, ktorý ho podrobí trápeniu ťažkému“.
88. „Ale ten, kto uveril a konal dobro, toho odmenou bude dobro a povieme mu príkazom našim niečo ľahké“.
89. Potom nasledoval tento prostriedok.
90. Keď dosiahol miesto východu slnka, uvidel ho, ako vychádza nad ľuďmi, ktorým sme neučinili nič, čo by ich pred ním chránilo.
91. Takto sa stalo. My sme obsiahli správu o tom všetkom.

92. Potom nasledoval tento prostriedok.
93. Keď dosiahol miesto medzi dvoma hrádzami, našiel pri nich ľudí, ktorí takmer žiadnym slovám nerozumeli.
94. Povedali: „Dvojrohý! Jážúž a Mážúž šíria skazu na zemi. Učiníme ti poplatok s tým, že učiníš medzi nami a nimi hrázu?“
95. Povedal: „Čo mi umožnil Pán môj, je lepšie. Pomôžte mi silami vašimi, učiním medzi vami a nimi zátarasu“,
96. „Prineste mi kusy železa“. Keď vyplnil medzeru medzi oboma horami, povedal: „Fúkajte“. A keď ho učinil ohňom, povedal: „Podťe sem, vylejem naň roztavenú med“.
97. A nemali silu ju preliezť a ani ju preraziť.
98. Povedal: „Toto je milosť daná od Pána môjho. Keď ale príde prísľub Pána môjho, učiní ju rozdrvenú. Prísľub Pána môjho je veru pravdivý.“
99. Ponecháme v ten deň niektorých zmietat' sa akoby vo vlnách s inými. Bude fúknuté do Trúby, a tak ich zozbierame všetkých.
100. Premietneme peklo v ten deň tým, ktorí odmietali veriť, premietnutím,
101. Ktorých oči boli zakryté pred tým, aby si na Mňa spomínali a ktorí nevládali nič počuť.
102. Mysleli si tí, ktorí odmietli veriť, že si učinia mimo Mňa z radov tých, ktorí sa mi odovzdali, dôverníkov? My sme pripravili peklo ako miesto odpočinku pre tých, ktorí veriť odmietli.
103. Povedz: „Máme vám oznámiť, ktorí sú to tí, ktorí svojimi skutkami najväčšiu stratu utrpia?“
104. Tí, ktorých snaha v živote najnižšom zblúdila a pritom si mysleli, že dobre robia,
105. Sú to tí, ktorí odmietli veriť v znamenia Pána svojho a v stretnutie s Ním. Preto sa ich skutky stali márne, a preto im v deň zmŕtvychvstania nebudeme činiť žiadnu váhu.
106. To je ich odplata - peklo za to, že odmietali veriť a učinili si Moje znamenia i poslov Mojich na posmech.
107. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, pre tých budú záhrady Firdovsu miestom odpočinku,
108. Budú v nich naveky a nebudú chcieť odkloniť sa od nich.
109. Povedz: „Keby bolo more tušom pre slová Pána môjho, more by sa skončilo ešte predtým, než by sa skončili slová Pána môjho, aj keď by sme prišli s jemu podobným na jeho posilnenie.“
110. Povedz: „Ja som len človek ako vy a je mi vnukané, že vašim Bohom je Boh jeden jediný. Kto dúfa v stretnutie Pána svojho, nech koná dobré skutky a nech k uctievaniu Pána svojho nepridruží nikoho“.
-

KAPITOLA DEVÄTNÁSTA

Marjam
(Mária)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Káf, Há, Já, Ajn, Sád.
2. Je to pripomenutie o milosti Pána tvojho voči Jeho poddanému Zachariášovi,
3. Keď zavolať na Pána svojho tajným volaním,
4. Povedal: „Pane môj! Kosti už vo mne zoslabli a hlava moja sa trblieta šedinami a z prosby k Tebe, Pane môj, som nebol nikdy nešťastný“,
5. „Bojím sa o tých, ktorí ostanú po mne a moja žena je pritom neplodná, daj mi preto z Tvojej moci potomka“,
6. „Ktorý by dedil po mne a dedil by z príbuzenstva Jakuba a učiň ho, Pane môj, uspokojivým“.
7. „Zachariáš! Oznamujeme ti radostnú zvesť o synovi, ktorého meno bude Jahjá a ktorému sme predtým neučinili menovca“.
8. Povedal: „Pane môj! Ako môžem mať syna, keď moja žena je neplodná a ja som dosiahol vek vysoký?“
9. Povedal: „Tak povedal Pán tvoj. Je to pre Mňa ľahké, keď som ťa stvoril predtým a pritom si ničím nebol“.
10. Povedal: „Pane môj, učiň mi znamenie.“ Povedal: „Tvojím znamením bude, aby si neprehovoril s ľuďmi tri noci úplné“.
11. I vyšiel z mihrábu k svojim ľuďom a naznačil im: „Ráno i večer svedčte o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde“.
12. „Jahjá! Vezmi si Knihu pevne“. A dali sme mu múdrosť už ako chlapcovi,
13. A láskavosť pochádzajúcu od nás a očistenie. A bol bohabojný.
14. A úctivého k svojim rodičom sme ho učinili. A nebol povýšenecký, ani neposlušný.
15. Mier s ním v deň, keď sa narodil a v deň, keď zomrie a v deň, keď bude vzkriesený k životu.
16. Spomeň, čo je v Knihe o Márii, ako sa vzdialila od rodiny svojej na miesto východné.
17. Závojom sa od nich oddelila. A tak sme k nej poslali nášho Ducha, ktorý sa jej zjavil v podobe dokonalého človeka.
18. Povedala: „Nech ma Ten, v moci ktorého je milosť, chráni pred tebou. Nepribližuj sa, ak si bohabojný.“
19. Povedal: „Som len poslom Pána tvojho, aby som ti daroval syna očisteného“.

20. Povedala: „Ako by som mohla mať syna a pritom sa ma nedotkol človek a nebola som nepočestná?!“
21. Povedal: „Tak povedal Pán tvoj: „Je to pre Mňa ľahké“. *A bude tak stvorený*, aby sme ho učinili znamením pre ľudí a milosťou od nás. A je to už vec rozhodnutá“.
22. Počala ho a vzdialila sa s ním na odľahlé miesto.
23. Pôrodné bolesti ju priviedli ku kmeňu palmy. Povedala: „Bodaj by som bola zomrela pred týmto a bola *by som* bezvýznamnou a zabudnutou.“
24. Zavolať na ňu spod nej: „Nežiaľ. Pán tvoj učinil pod tebou potôčik“,
25. „Zatras kmeň palmy smerom k sebe, spadnú na teba čerstvé plody“,
26. „Jedz a pi a buď spokojná a ak by si uvidela nejakého človeka, tak povedz: „Ja som zasľúbila pôst Tomu, v moci ktorého je milosť, preto neprehovorím dnes so žiadnym človekom.““
27. Prišla s ním k svojim ľuďom, nesúc ho. Povedali: „Mária! Ty si prišla s niečím neslýchaným“,
28. „Ty, sestra Árona! Tvoj otec nebol človekom zlým a tvoja matka nebola nepočestná.“
29. Ukázala na neho. Povedali: „Ako máme hovoriť s niekým, kto je dieťaťom v detskom lôžku?!“
30. Povedal: „Ja som Bohu poddaný, dal mi Knihu a prorokom ma učinil“,
31. „A učinil ma požehnaným, kdekoľvek by som bol a odkázal mi konať modlitbu a dávať zakát, pokiaľ budem živým“,
32. „A úctivým k svojej matke ma učinil a neučinil ma povyšujúcim sa a nešťastným“,
33. „Mier so mnou v deň, keď som sa narodil a v deň, keď zomriem a v deň, keď budem vzkriesený k životu.“
34. Taký bol Ísa, syn Márie. Je to pravdivá správa, o ktorej pochybujú.
35. Boh by si nikdy neučinil akéhokoľvek syna. Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Keď rozhodne akúkoľvek vec, len jej povie: „Bud“ a ona bude.
36. „Boh je veru Pánom mojím i Pánom vašim, tak ho uctieвайте. To je cesta rovná.“
37. Avšak skupiny sa medzi sebou začali sporiť. Beda tým, ktorí vieru odmietali, keď uzrú Deň preveľký.
38. Aký jasný bude ich sluch a zrak v deň, keď k nám prídu. Dnes sú však krivdiaci v blude zjavnom.
39. Varuj ich pred Dňom zármutku, keď bude všetko už rozhodnuté. Oni však v neznalosti svojej tápajú a oni neveria.
40. My zdedíme zem a každého, kto je na nej a k nám bude ich návrat.
41. Spomeň, čo je v Knihe o Abrahámovi. On bol pravdovravný a bol prorokom.
42. Keď povedal svojmu otcovi: „Otče môj! Prečo uctievaš to, čo nepočuje a nevidí a neprospeje ti v ničom?“,
43. „Otče môj! Dostalo sa mi poznanie, ktoré sa tebe nedostalo. Nasleduj ma, uvediem ťa na cestu rovnú“,

44. „Otče môj! Neuctievaj satana, veď satan bol Tomu, v moci ktorého je milosť, neposlušný“,
45. „Otče môj! Bojím sa, že sa ťa dotkne trápenie pochádzajúce od Toho, v moci ktorého je milosť a staneš sa tak satanovým spoločníkom“.
46. Povedal: „Odvraciaš sa ty od mojich bohov Abrahám? Ak neprestaneš, ukameňujem ťa a opusti ma nadhlo“.
47. Povedal: „Mier s tebou. Budem pre teba prosiť o odpustenie môjho Pána, On ma milosťou svojou zahrňa“,
48. „A budem sa vás strániť i toho, čo vyzývate mimo Boha a budem prosiť Pána svojho, azda nebudem vyzývaním svojho Pána nešťastný“.
49. Keď sa ich stránil i toho, čo uctievali mimo Boha, darovali sme mu Izáka a Jakuba a oboch sme učinili prorokmi.
50. Dali sme im z milosti našej a učinili sme ich s vysokou povestou.
51. Spomeň, čo je v Knihe o Mojžišovi. On bol vyvoleným a bol poslom i prorokom.
52. Zavolali sme naňho z pravej strany hory a priblížili sme si ho na dôvernú reč.
53. A dali sme mu z milosti našej jeho brata Árona ako proroka.
54. Spomeň, čo je v Knihe o Ismáilovi. On sľuby dodržiaval a bol poslom i prorokom,
55. Prikazoval rodine svojej modlitbu a zakat a bol u Pána svojho uspokojivý.
56. Spomeň, čo je v Knihe o Idrísovi. On bol pravdovravný a bol i prorokom,
57. A pozdvihli sme ho na vysoké miesto.
58. To boli tí, ktorým Boh dar svoj dal, ktorí pochádzali z radov prorokov z potomstva Adama a z radov tých, ktorých sme odniesli s Noemom a z potomstva Abraháma a Izraela a z radov tých, ktorých sme správne usmernili a vyvolili. Keď sú im prednesené znamenia Toho, v moci ktorého je milosť, s plačom padajú do polohy sužudu.
59. Po nich však potom nasledovali nasledovníci, ktorí zanedbali modlitbu a sledovali túžby. Tí stretnú záhubu,
60. Okrem tých, ktorí pokánie učinili a uverili a dobro konali. Tí vojdú do záhrady rajskej a nebude im ukrivdené v ničom.
61. Do záhrad Edenu, ktoré Ten, v moci ktorého je milosť, sľúbil tým, ktorí sa Mu odovzdali, bez toho, aby ich oni bližšie poznali. Jeho sľub veru príde.
62. Nebudú v nich počuť plané reči, len mier. A obživu svoju tam budú mať ráno i večer,
63. To je záhrada rajskej, ktorú ako dedičstvo dávame tým z radov tých, ktorí sú nám odovzdaní, ktorí boli bohabojní.
64. Nezostúpime jedine ak z príkazu Pána tvojho. Jemu náleží, čo je pred nami a čo je za nami a čo je medzi tým. A Pán tvoj nie je zabudlivý,
65. Pán nebies a zeme a čo je medzi nimi, uctievaj Ho a buď trpezlivý pri Jeho uctievaní. Poznáš azda niekoho, kto by Mu bol menovcom?
66. Človek hovorí: „Až zomriem, budem vzkriesený k životu?!“
67. A či si človek nepamätá, že sme ho už predtým stvorili a pritom nebol ničím?

68. Prisahám na Pána tvojho: Zhromaždíme ich so satanmi a potom ich privedieme k peklu, okolo ktorého budú na kolenách,
69. Potom vytiahneme z každej skupiny tých, ktorí boli voči Tomu, v moci ktorého je milosť, najzanovitejší,
70. Potom my veru najlepšie budeme poznať tých, ktorí si najviac zaslúžia v ňom horieť.
71. Niet medzi vami nikoho, kto k nemu nepríde. Je to u Pána tvojho isté a rozhodnuté,
72. Potom zachránime tých, ktorí bohobojnými boli a ponecháme v ňom krivdiacich na kolenách.
73. Keď sú im prednesené naše zjavné znamenia, tí, ktorí odmietli veriť, hovoria veriacim: „Kto z oboch skupín je v lepšom postavení a v úctyhodnejšom zhromaždení?“
74. Koľko pokolení, ktoré žili pred nimi, sme zahubili a ktoré boli bohatšie a okázalejšie.
75. Povedz: „Kto je v blude, tomu nech Ten, v moci ktorého je milosť, predĺži dĺžku jeho bludu“. A až zahliadnu to, čo im bolo sľúbené, či už trápenie alebo Hodinu, vtedy spoznajú, kto má horšie postavenie a slabšie vojsko.
76. Boh pridá tým, ktorí boli správne usmernení, správne usmernenie. Dobré skutky, ktoré ostávajú, majú u Pána tvojho lepšiu odmenu a lepšiu návratnosť.
77. Videl si toho, kto odmietol veriť v naše znamenia a povedal: „Bude mi daný majetok aj deti“.
78. Oboznámil sa snád' s tým, čo nie je známe, alebo prijal od Toho, v moci ktorého je milosť, sľub?!
79. Nič také. Zapišeme, čo hovorí a dĺžku jeho trápenia mu predĺžime,
80. Zdedíme po ňom všetko, o čom hovorí a príde k Nám osamotený.
81. Učinili si mimo Boha božstvá, aby boli pre nich Izzá.
82. Nie, nestane sa tak. Ony ich uctievanie odmietnu a stanú sa ich protivníkmi.
83. A či si nevidel, že sme na tých, ktorí veriť odmietli, poslali satanov, ktorí ich neprestajne nabádajú.
84. Neponáhľaj sa preto s prosbou ohľadom nich, pretože my ich dni odpočítavame odpočítavaním.
85. V deň, keď zhromaždíme bohobojných u Toho, v moci ktorého je milosť, ako delegáciu
86. A povedieme previnilcov do pekla ako smädné stádo,
87. Vtedy nebudú mať moc prihovoriť sa, s výnimkou toho, kto prijal od Toho, v moci ktorého je milosť, sľub.
88. Povedali: „Ten, v moci ktorého je milosť, si učinil dieťa“.
89. Veru ste prišli s niečím hrôzostrašným,
90. Takmer sa z toho roztrhnú nebesá, zem sa popraská a hory sa zrútia a rozpadnú,
91. Z toho, že Tomu, v moci ktorého je milosť, dieťa pripísali,
92. A pritom nenáleží k vlastnostiam Toho, v moci ktorého je milosť, aby sám Sebe učinil dieťa.
93. Každý, kto je v nebesiach a na zemi, príde ako poddaný k Tomu, v moci ktorého je milosť.

94. On ich obsiahol a spočítal ich spočítaním,
95. Všetci k Nemu prídu v deň zmŕtvychvstania sami.
96. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, voči tým Ten, v moci ktorého je milosť, láskavosť učíní.
97. Učinili sme ho zrozumiteľným v tvojom jazyku, aby si ním radostnú zvesť bohabojným oznámil a aby si ním varoval ľudí svárlivých.
98. Koľko pokolení pred nimi sme už zahubili. Cítiš snáď prítomnosť niekoho z nich alebo počuješ skrytý hlas niekoho z nich?
-

KAPITOLA DVADSIATA

Táhá

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Tá, Há.
2. Nezoslali sme ti Korán, aby si sa trápil,
3. Ale len ako pripomenutie pre toho, kto sa obáva,
4. Zoslaný je od Toho, ktorý stvoril zem i nebesá vysoké.
5. Ten, v moci ktorého je milosť, na trón istavá
6. Jemu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi a čo je medzi nimi a čo je pod povrchom zeme.
7. Aj keď by si slová hlasno prednášal, On pozná tajomstvá i to, čo je ešte hlbšie skryté.
8. Boh, niet boha okrem Neho. Jemu náležia tie najlepšie pomenovania.
9. Dostala sa k tebe správa o Mojžišovi?
10. Keď uvidel oheň, povedal svojej rodine: „Ostaňte. Zbadal som oheň, snád' vám z neho prinesiem ohorok planúci alebo nájdem pri svetle ohňa správny smer.“
11. Keď k nemu prišiel, bolo naňho zavolané: „Mojžiš“,
12. „To som Ja, tvoj Pán. Vyzuj si svoju obuv, si v posvätnom údolí Tuvá“,
13. „Ja som si ťa vybral, tak naslúchaj vnuknutiu“,
14. „To Ja som Boh, niet boha okrem Mňa. Preto Ma uctievaj a konaj modlitbu, aby si si na Mňa spomínal“,
15. „Hodina príde, nechávam ju skrytú. Príde, aby bolo každej duši náležite odplatené to, o čo sa usiluje“,
16. „Nech ti nezabráni vo viere v ňu ten, kto v ňu neverí a kto nasledoval svoje túžby, a tak sa zrútil“,
17. „Čo to máš vo svojej pravej ruke, Mojžiš?“.
18. Povedal: „Je to moja palica, opieram sa o ňu, zrážam ňou listy pre svoje barany a mám pre ňu aj iné použitie“.
19. Povedal: „Hod' ju, Mojžiš“.
20. Hodil ju a ona sa zrazu stala plaziacim hadom.
21. Povedal: „Vezmi si ju a neboj sa, vrátíme ju do jej prvej podoby“,
22. „A vlož svoju ruku pod pazuchu, vyjde von biela bez akéhokoľvek poškodenia, bude to ďalšie znamenie“,
23. „Aby sme ti ukázali niektoré z našich veľkých znamení“,

24. „Chod za Faraónom, on prekročil medze“.
25. Povedal: „Pane môj! Uvoľni mi moju hrud“,
26. „A uľahči mi moju vec“,
27. „A rozviaž môj jazyk“,
28. „Aby porozumeli tomu, čo im budem hovoriť“,
29. „A učíš mi z radov ľudí mne príbuzných niekoho, kto ma odbremeniť“,
30. „Brata môjho, Árona“,
31. „Spevni ním moju silu“,
32. „A nechaj ho podieľať sa na mojej veci“,
33. „Aby sme veľakrát svedčili o jedinečnosti Tvojej a že sa Ti nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde“,
34. „A veľakrát si na Teba spomínali“,
35. „Ved' Ty všetko, čo robíme, vidíš“.
36. Povedal: „Bolo ti dané, o čo si prosil, Mojžiš“.
37. „Preukázali sme ti láskavosť už raz predtým“,
38. „Keď sme vnukli tvojej matke to, čo sa vnuká“,
39. „Hod' ho do truhly, hod' ju potom do mora, more ho vyvrhne na breh, kde si ho vezme nepriateľ Môj i nepriateľ jeho. A vrhol som na teba lásku pochádzajúcu odo Mňa a stalo sa tak, aby si bol vychovaný pod dozorom môjho oka“,
40. „Keď tvoja sestra chodila a hovorila: „Mám vám ukázať niekoho, kto by sa ho ujal?“ A tak sme ťa vrátili k tvojej matke, aby sa upokojilo jej oko a aby nesmútila. A zabil si dušu a aj vtedy sme ťa zachránili pred starosťou a skúške sme ťa vystavili rôznymi skúškami. A tak si ostal roky medzi obyvateľmi Madjana a potom si prišiel sem podľa stanoveného času, Mojžiš“,
41. „A vyhradil som si ťa pre Seba“,
42. „Choď ty i tvoj brat s mojimi znameniami a nevzd'ľajte sa od spomínania si na Mňa“,
43. „Choďte k Faraónovi. On prekročil medze“,
44. „Povedzte mu mäkké slová, azda sa poučí alebo sa bude obávať“.
45. Povedali: „Pane náš, bojíme sa, že sa poponáhľa s trestom naším alebo že prekročí medze“.
46. Povedal: „Nebojte sa. Ja som s vami, počujem a vidím“,
47. „Príďte k nemu a povedzte: „My sme dvaja poslovia Pána tvojho, preto pošli s nami synov Izraela a netráp ich. Prišli sme k tebe so znamením od Pána tvojho a mier nech sprevádza toho, kto nasledoval správne usmernenie“““,
48. „Bolo nám vnuknuté, že trápenie doľahne na toho, kto za lož označil a odvrátil sa“.
49. Povedal: „A kto je vašim Pánom, Mojžiš?“.
50. Povedal: „Naším Pánom je Ten, kto dal všetkému svoju podobu a potom správne usmernil“.
51. Povedal: „A ako to bolo teda s prvými pokoleniami?“,

52. Povedal: „Poznanie o nich je u môjho Pána v Knihe. Môj Pán nikdy nezblúdi a ani nezabudne“.
53. *Boh je ten*, kto vám učinil zem lôžkom a vyrázil pre vás v nej cesty a zoslal dole z neba vodu, ktorou sme dali vyjsť von páry rôznych rastlín.
54. Jedzte a paste svoje dobytky. V tom sú veru znamenia pre tých, ktorí sú rozumom obdarení.
55. Z nej sme vás stvorili a do nej vás vrátíme a z nej vám dáme vyjsť von ešte raz.
56. I ukázali sme mu všetky naše znamenia, ale on ich za lož označil a odmietol.
57. Povedal: „Prišiel si k nám, aby si nás vyhnal z našej zeme tvojimi čarami, Mojžiš?“,
58. „Prinesieme ti čary podobné. Stanov medzi nami a tebou stretnutie, ktoré neporušíme ani my ani ty, na mieste určenom“.
59. Povedal: „Naše stretnutie bude v deň zdobenia a nech sú ľudia zhromaždení predpoludním.“
60. Faraón odišiel, zhromaždil svoje úklady a potom prišiel.
61. Mojžiš im Povedal: „Beda vám! Nevymýšľajte si o Bohu lži, lebo vás trápením vykynoží. A sklamanie utrpí ten, kto si vymýšľa.“
62. Hádali sa medzi sebou a ich tajné hovory, ktoré medzi sebou viedli, nechali si len pre seba.
63. Povedali: „Títo dvaja sú čarodeji, chcú vás vyhnat' z vašej zeme svojimi čarami a skoncovať s vašou vzornou cestou“,
64. „Zhromaždite svoje úklady a potom príd'te v jednom rade. Dnes uspeje ten, kto vyššie uznanie dosiahne“.
65. Povedali: „Mojžiš, buď hodíš, alebo budeme prví, kto hodí“,
66. Povedal: „Hádzte“. A naraz sa mu zdalo pod vplyvom ich čarov, že ich povrazy a palice sa plazia.
67. Zatajil v sebe Mojžiš strach.
68. Povedali sme: „Neboj sa, ty budeš ten vyššie postavený“,
69. „Hod', čo máš v pravici svojej, pohltí to, čo vyrobili, pretože to, čo oni vyrobili, sú len úklady čarodeja a čarodej neuspeje, kamkoľvek by prišiel.“
70. Čarodeji sa hodili na zem, klaňajúc sa v polohe sužúdu. Povedali: „Uverili sme v Áronovho a Mojžišovho Pána“.
71. Povedal: „Uverili ste mu predtým, než by som vám to dovolil? On je vašim najväčším majstrom, ktorý vás naučil čary. Dám vám odsekať ruky a nohy v opačnom poradí a dám vás ukrižovať na kmeňoch paliem. Potom budete vedieť, kým z nás je sľúbené väčšie a trvalejšie trápenie.“
72. Povedali: „Neuprednostníme ťa pred jasnými dôkazmi, ktoré sa k nám dostali, prisaháme na Toho, kto nás stvoril. Rozhodni, čo chceš rozhodnúť, ty rozhoduješ len v tomto živote najnižšom“,
73. „My sme uverili v nášho Pána, aby nám odpustil naše omyly a čary, ku ktorým si nás prinútil. Boh je lepší a trvalejší“,

74. „Ten, kto príde k svojmu Pánovi previnilý, tomu sa dostane peklo, neumrie v ňom a ani nebude žiť“,
75. „Kto však k Nemu príde ako veriaci s dobrými skutkami, ktoré vykonal, tomu budú patriť stupne vysoké“,
76. „Záhrady Edenu, pod ktorými budú tiecť rieky a v ktorých budú naveky. Taká je odmena pre toho, kto sa očistil“,
77. Vnukli sme Mojžišovi: „Vydaj sa za noci s tými, ktorí sa Mi odovzdali a preraz im suchú cestu v mori bez toho, aby si sa bál, že budete zastihnutí alebo že by si sa obával.“
78. Stíhal ich Faraón so svojimi vojakmi. A pokrylo ich z mora to, čo ich vtedy pokrylo.
79. Faraón svojich ľudí do bludu uviedol a správne veru neusmernil.
80. Synovia Izraela, zachránili sme vás pred vaším nepriateľom a stanovili sme vám stretnutie pri pravej strane hory a zoslali sme vám dole Al Mann a Al Salwá.
81. Jedzte z dobrôt toho, čo sme vám dali a neprekračujte medze, pretože inak na vás doľahne Môj hnev. Na koho Môj hnev doľahne, ten sa zrúti.
82. Ja som odpúšťajúci voči tomu, kto sa kajal a uveril a dobro konal a potom správne usmernenie nasledoval.
83. Čo ťa primälo predbehnúť svojich ľudí, Mojžiš?.
84. Povedal: „Oni idú, hľa, po mojich stopách a ponáhlal som sa k Tebe, Pane môj, aby si bol so mnou spokojný.“
85. Povedal: „Skúške sme tvojich ľudí po tvojom odchode vystavili a Samirčan ich do bludu uviedol.“
86. Mojžiš sa vrátil k svojim ľuďom rozhnevaný a zarmútený i povedal: „Ľudia moji! A či vám váš Pán nesľúbil sľub dobrý? A či sa vám naplnenie sľubu zdalo byť priveľmi dlhé, alebo ste chceli, aby na vás doľahol hnev pochádzajúci od vášho Pána, a tak ste stretnutie porušili?“
87. Povedali: „Neporušili sme stretnutie z vlastnej vôle, ale bolo nám prikázané odnieť náklad z ozdôb ľudí, ktorý sme hodili a taktiež Samirčan hodil.“
88. Vytvoril pre nich teľa, ktoré malo telo a bučalo. Povedali: „Toto je váš boh i boh Mojžiša. On ale zabudol.“
89. A či nevideli, že im na nič z toho, čo mu hovorili, neodpovedá a že nemá moc im privodiť škodu ani prospech?!
90. Áron im povedal už predtým: „Ľudia moji, boli ste ním len skúške vystavení. Vaším Pánom je Ten, v moci ktorého je milosť, nasledujte ma a poslúchnite môj rozkaz.“
91. Povedali: „Neopustíme ho a zotrváme na jeho uctievaní, až kým sa k nám Mojžiš nevráti.“
92. Povedal: „Áron! Čo ti zabránilo, keď si ich videl zblúdiť“,
93. „Aby si ma nasledoval? Odmietol si azda poslúchnuť môj príkaz?“
94. Povedal: „Syn mojej matky, nechytaj ma za bradu a ani za hlavu, ja som sa bál, že povieš: Spôsobil si rozkol medzi synmi Izraela a nebral si do úvahy moje slová.“
95. Povedal: „A čo je to s tebou, Samirčan?“
96. Povedal: „Videl som to, čo oni nevideli. A tak som vzal hrstku zo stopy po poslovi a rozhodil som ju. Na toto ma nahovorila moja duša.“

97. Povedal: „Odíd'. V tomto živote budeš hovoriť: „Nedotýkajte sa ma“. Ale je pre teba stanovené stretnutie, ktoré neporušíš. Pozri sa na svojho boha, na uctievaní ktorého si zotrval, spálime ho a potom ho vyhodíme do mora vyhodením.“
98. Vaším bohom je Boh, niet boha okrem Neho. On pojal všetko znalosťou svojou.
99. Takto ti rozprávame niektoré zo správ toho, čo bolo predtým. Dali sme ti od Nás Pripomenutie.
100. Kto sa od neho odvrátil, ten poniesie v deň zmŕtvychvstania bremeno.
101. Ponesú ho naveky a v deň zmŕtvychvstania to bude pre nich veru bremeno zlé.
102. V deň, keď bude fúknuté do trúby, v ten deň zhromaždíme previnilcov modrých.
103. Šepkať si budú medzi sebou: „Prebývali ste tam len desať.“
104. My lepšie vieme, čo budú hovoriť, keď ten, ktorý má najlepšie spôsoby, povie: „Prebývali ste tam len jeden deň.“
105. Pýtajú sa ťa na hory. Povedz: Vyhodí ich Pán môj do vzduchu vyhodením,
106. A ponechá ich, ako pustú pláň,
107. Neuzrieš na nej zakrivenie ani vyvýšeniny.
108. V ten deň budú nasledovať zvolávateľa, od ktorého sa nebudú môcť odchyliť. Hlasy sa náhle pokoria pred Tým, v moci ktorého je milosť, a tak nebude nič počuť okrem šepotu.
109. V ten deň nepomôže žiadne prihovorenie sa, jedine prihovorenie sa toho, komu to Ten, v moci ktorého je milosť, povolí a bude spokojný so slovami jeho.
110. Pozná ich súčasnosť i budúcnosť, ale oni Jeho svojím poznaním nedokážu obsiahnuť.
111. Tváre pokorné budú k Večne živému, Večne existujúcemu. Sklamanie utrpí ten, kto krivdu poniesol.
112. Kto dobré skutky koná a je pritom veriacim, ten sa nebude obávať krivdy a ani ukrátenia.
113. Zoslali sme ho v podobe Koránu arabského a objasnili sme v ňom mnohé výstrahy, azda sa budú obávať, alebo vyvolá u nich pripomenutie.
114. Boh je vysoko nad všetkým, je pravdivým Kráľom. Neponáhľaj sa s Koránom predtým než ti je ukončené jeho vnukanie a povedz: „Pane môj, pridaj mi poznania.“
115. Poručili sme Adamovi predtým, on ale zabudol a pevnú vôľu sme v ňom nenašli.
116. I povedali sme anjelom: „Pokloňte sa v polohe sužúdu Adamovi“ a oni sa poklonili okrem Iblísa, ten odmietol.
117. A tak sme povedali: „Adam! Tento je nepriateľom pre teba i pre tvoju družku, nech nespôsobí, že budete vyvedení von z Raja, pretože sa potom trápiť budeš“,
118. „Náleží ti, že nebudeš v ňom hladný a ani nahý“,
119. „A že v ňom nepocítiš smäd a ani ťa nepostihne horúčava“.
120. Satan mu ale našepkal, povedal: „Adam! Mám ti ukázať strom večnosti a kráľovstvo, ktoré sa nezničí?“
121. A tak zjedli z neho a ukázala sa im ich nahota a začali na seba lepiť lístie Raja. Neposlúchol Adam svojho Pána, a tak do bludu skĺzol.
122. Potom si ho jeho Pán vyvolil, pokánie od neho prijal a správne usmernil.

123. Povedal: „Zíd'te dolu z neho všetci, jeden druhému nepriateľmi budete. Keď k vám príde odo Mňa správne usmernenie, tak ten, kto bude nasledovať toto Moje správne usmernenie, ten sa do bludu nedostane a nebude sa trápiť“,
124. „Kto by sa ale odvrátil od spomínania si na Mňa, ten bude mať ťažký život a vzkriesime ho v deň zmŕtvýchvstania slepého“.
125. Povie: „Pane môj, prečo si ma vzkriesil slepého a pritom som predtým videl?“
126. Povie: „Tak ako prišli k tebe naše znamenia a ty si na ne zabudol, tak isto budeš ty dnes zabudnutý“.
127. Podobne odplácame činy toho, kto striedmym nebol a neuveril v znamenia Pána svojho. Veru trápenie života posledného je silnejšie a trvalejšie.
128. A či im nedošlo, koľko pokolení pred nimi sme zahubili, v obydliach ktorých oni kráčajú. V tom sú veru znamenia pre tých, ktorí sú rozumom obdarení.
129. Nebyť slova od Pána tvojho už predtým daného i nebyť času stanoveného, bolo by sa s istotou *voči nim* uplatnilo *trápenie*.
130. Buď trpezlivý voči tomu, čo hovoria a pred východom slnka a pred jeho západom vďakou Pánovi svojmu svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, a počas noci i na okrajoch dňa svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde; azda budeš spokojný,
131. Svojimi očami dlho nesleduj úžitky, ktoré sme niektorým párom z ich radov dali, ktoré predstavujú rozkvet života najnižšieho, aby sme ich tým skúške vystavili. Dobrodnie Pána tvojho je lepšie a trvalejšie.
132. Prikazuj svojej rodine modlitbu a buď pri nej trpezlivý. Nežiadame od teba obživu, my ti obživu dáme. Dobrý koniec náleží k bohabojnosti.
133. Povedali: „Keby nám priniesol znamenie od svojho Pána“. Nedostal sa im jasný dôkaz o tom, čo je v prvých Zvitkoch?
134. Keby sme ich boli zahubili zoslaním trápenia ešte pred ním, boli by povedali: „Pane náš, kiežby si k nám bol poslal posla, aby sme nasledovali Tvoje znamenia, predtým než by sme boli poníženi a postihla nás potupa.“
135. Povedz: „Každý vyčkáva, tak vyčakávajte. Dozviete sa, ktorí sú to ľudia kráčajúci po ceste rovnej a kto bol správne usmernený.“
-

KAPITOLA DVADSIATA PRVÁ

Al Anbijá (Proroci)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Priblížilo sa k ľuďom účtovanie s nimi a oni pritom v neznalosti svojej tápajú odmietajúc,
2. Vždy, keď k nim príde od ich Pána nové pripomenutie, vypočujú si ho a zabávajú sa pritom,
3. Ich srdcia upútala zábava. Tí, ktorí krivdili, sa v tajnosti radili: „A či nie je len človek ako vy? Chcete prijať čary a pritom dobre vidíte?“
4. Povedal: „Môj Pán pozná, čo sa hovorí v nebi i na zemi. On všetko počuje a všetko vie.“
5. Povedali: „Sú to len popletené sny. Nie, to on sám si ho vymyslel. Ba čo viac, on je básnik. Nech nám prinesie znamenie, s akým boli poslaní prví poslovia.“
6. Žiadna z dedín, ktoré sme predtým vyhubili, neuverila. A či oni uveria?
7. Aj pred tebou sme posolstvami nepoverili nikoho iného než mužov a im sme vnuknutie dávali. Spýtajte sa ľudí, ktorým bolo zoslané pripomenutie, ak neviete.
8. Nedali sme im telá, ktoré by jedlo nejedli a neučinili sme ich nesmrteľnými.
9. Potom sme splnili sľub a zachránili sme ich aj tých, ktorých sme chceli a vyhubili sme tých, ktorí nestriednymi boli.
10. Zoslali sme vám Knihu, v ktorej je pripomenutie pre vás. A či nechápete?
11. Koľko bolo dedín, ktoré krivdy páchali, ktoré sme zlomili a dali sme po nich vzniknúť ďalším ľuďom.
12. Keď však pocítili našu obrovskú silu, začali z nich utekať.
13. „Neutekajte a vráťte sa k prepychu, v ktorom ste boli a do príbytkov vašich, azda budete opýtaní“.
14. Povedali: „Beda nám. Boli sme veru krivdiaci.“
15. To aj ďalej volali, až dovtedy, kým sme ich neučinili podobnými skosenému obiliu, bez života.
16. Nestvorili sme nebo a zem a čo je medzi nimi pre zábavu.
17. Keby sme sa chceli pobaviť, boli by sme si našli zábavu u Seba, ak by sme boli chceli skutočne tak urobiť.
18. My vrháme pravdu na nepravdu, až ju v koreňoch zasiahne, a tak je táto zničená. Beda vám za to, čo opisujete.
19. Jemu patrí, kto je v nebesiach a na zemi. Tí, ktorí sú u Neho, sa nepovyšujú nad Jeho uctievanie a ani nie sú unavení.

20. V noci a vo dne s neklesajúcou intenzitou svedčia o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde.
21. Učinili si snáď božstvá zo zeme, ktoré oživujú mŕtvych?
22. Keby boli v nich oboch božstvá iné než Boh, boli by obe skaze podľahli. Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, Pánom trónu je a je mu vzdialené to, čo opisujú.
23. On nebude opýtaný na to, čo koná, ale oni opýtaní budú.
24. Učinili si mimo Neho božstvá! Povedz: „Predložte svoj dôkaz. Tu je Pripomenutie, ktoré mám a Pripomenutie, ktoré bolo predou mnou.“ Väčšina z nich nepozná pravdu, preto sa odvracia.
25. Neposlali sme pred tebou žiadneho posla, ktorému by sme nevnukli: „Niet boha okrem Mňa, tak Ma uctievať“.
26. Povedali: „Ten, v moci ktorého je milosť, si učinil dieťa“. Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Oni sú len Bohu odovzdaní a sú ctihodní.
27. Neprehovoria skôr ako On a podľa Jeho rozkazu konajú.
28. Pozná ich súčasnosť i budúcnosť a oni sa neprihovoria, jedine za tých, s ktorými je On spokojný. Oni z obavy pred Ním sa ľutujú,
29. Kto by z nich povedal: „Ja som boh mimo Neho“, tomu to odplatíme peklom. Takúto odplatu dávame krivdiacim.
30. A či nevideli tí, ktorí odmietli veriť, že nebesá a zem boli spojené a že sme ich od seba odtrhli, a že z vody sme všetko živé učinili? Nemali by snáď už uveriť?
31. Učinili sme v zemi kotvy, aby sa s nimi nehýbala a učinili sme na nej priesmyky ako cesty, azda budú správne usmernení,
32. Učinili sme nebo ako strechu chránenú. Oni sa ale od jej znamení odvracajú.
33. On je ten, kto stvoril noc a deň a slnko a mesiac. Všetko po svojej dráhe pláva.
34. Žiadneho človeka sme pred tebou neučinili nesmrteľným. Ak by si zomrel, myslia si snáď, že budú oni nesmrteľní?
35. Každá duša okúsi smrť. Ako preskúšanie vás vystavíme skúške dobrom i zlom. K nám bude váš návrat.
36. Keď ťa tí, ktorí odmietajú veriť, zazrú, robia si z teba len posmech: „To je ten, kto spomína vaše božstvá?“ Oni ale spomínanie si na Toho, v moci ktorého je milosť, odmietajú.
37. Človek bol stvorený s vlastnosťou unáhlenosti. Ukážem vám znamenia Moje, tak sa neponáhľajte.
38. Hovoria: „Kedy sa naplní tento sľub, ak ste pravdovravní?“
39. Keby len tí, ktorí odmietali veriť, poznali hrôzu chvíle, keď nebudú môcť oheň odvrátiť od svojich tvárí, ani od svojich chrbtov a keď im nebude pomoc a podpora daná.
40. Príde k nim veru nečakane a zarazí ich a nebudú schopní ju odvrátiť a ani im nebude umožnený žiaden odklad.
41. Mnohí poslovia ešte pred tebou boli vystavení posmechu. A tak postihlo tých, ktorí si z nich posmech robili, to, z čoho sa vysmievali.

42. Povedz: „Kto vás ochráni za noci i za dňa pred Tým, v moci ktorého je milosť?“ Oni sa ale aj tak od spomínania si na Pána svojho odvracajú.
43. Majú snáď božstvá, ktoré by ich chránili mimo nás?! Nie sú schopné pomôcť samy sebe a ani sa im od Nás ochrana nedostane.
44. Úžitky sme dali týmto aj ich otcom, dlhé roky potom prešli. A či nevidia, že prichádzame k Zemi a uberáme z nej, z jej okrajov. A či oni sú tí, ktorí zvíťazia?
45. Povedz: „Varujem vás tým, čo mi bolo vnuknuté.“ Hluchí však nepočujú volanie, keď by boli varovaní.
46. Ak by sa ich letmo dotklo niečo z trápenia *pochádzajúceho* od Pána tvojho, povedia: „Beda nám! Krívd sme sa dopúšťali.“
47. Dáme spravodlivé váhy pre deň zmŕtvychvstania, preto nebude ukrivdené žiadnej duši v ničom. Aj keď by šlo o niečo, čoho váha sa rovná váhe horčičného zrnka, prinesieme to. My vystačíme na zúčtovanie.
48. Dali sme Mojžišovi a Áronovi Rozlíšenie a svetlo a Pripomenutie pre bohobojných,
49. Ktorí sa boja Pána svojho, aj keď Ho bližšie nepoznajú a ktorí sa pred Hodinou ľutujú.
50. Toto je požehnané Pripomenutie, ktoré sme zoslali dole a vy ho aj tak popierate!
51. Dali sme Abrahámovi rozumné uvažovanie už predtým a všetko sme o ňom vedeli,
52. Keď povedal svojmu otcovi i svojim ľuďom: „Čo sú to za sochy, ktorým ste oddaní?“
53. Povedali: „Videli sme našich otcov uctievať ich“.
54. Povedal: „Boli ste vy i vaši otcovia v blude zjavnom.“
55. Povedali: „Prišiel si k nám s pravdou, alebo sa len zabávaš?“
56. Povedal: „Vaším Pánom je Pán nebies a zeme, ktorý ich stvoril a ja to dosvedčím“,
57. „Prisahám na Boha, že vystrojím úklady vašim modlám po tom, ako sa obrátite a odídete“.
58. A tak ich učinil kúskami porozbýjanými okrem jednej najväčšej z nich, azda sa na ňu s otázkami svojimi obrátia.
59. Povedali: „Kto toto urobil s našimi božstvami? Veru, ten patrí medzi krivdiacich.“
60. Povedali: „Počuli sme mladíka, ktorý ich spomínal, ktorému sa hovorí Abrahám.“
61. Povedali: „Privedte ho pred oči ľudí, azda budú svedkami.“
62. Povedali: „A či ty si urobil toto s našimi božstvami, Abrahám?“
63. Povedal: „To veru urobila táto najväčšia z nich. Opýtajte sa ich, ak dokážu prehovoriť.“
64. Obrátili sa jeden k druhému a povedali: „Vy ste veru tí krivdiaci“.
65. Potom sa ale vrátili späť: „Ty dobre vieš, že tieto vôbec neprehovoria“.
66. Povedal: „Uctieвате mimo Boha, čo vám nepomôže v ničom a ani vám neuškodí?!“
67. „Mám už dost' vás i toho, čo uctieвате mimo Boha. A či nechápete?“
68. Povedali: „Upáľte ho a pomôžte a podporte vaše božstvá, ak chcete niečo urobiť.“
69. Povedali sme: „Oheň! Bud' chladom a mierom pre Abraháma“.
70. Chceli proti nemu stojiť úklady, a tak sme im dali tú najväčšiu stratu utrpieť.
71. Zachránili sme ho i Lota do zeme, do ktorej sme vložili požehnanie pre stvorených,
72. A dali sme mu Izáka a Jakuba ešte navyše. Všetkých sme učinili zbožnými,

73. Učinili sme ich vodcami, ktorí správne usmerňovali na základe nášho príkazu a vnukli sme im konanie dobra a konanie modlitby a dávanie zakata. A oni nás uctievali.
74. Lotovi sme dali správny úsudok a poznanie a zachránili sme ho pred dedinou, ktorá konala odsúdeniahodné veci. Oni boli zlými ľuďmi i spurnými.
75. Dali sme mu vojsť pod milosť našu, veď on patril k zbožným.
76. Aj Noemovi, ktorý nás ešte predtým volal, sme splnili jeho prosbu a zachránili sme ho i jeho rodinu pred tiesňou obrovskou.
77. Pomohli sme mu a podporili sme ho pred ľuďmi, ktorí za lož naše znamenia označili. Oni boli zlými ľuďmi, preto sme ich potopili všetkých.
78. Dávidovi a Šalamúnovi sme pomohli, keď rozhodovali o poliach, ktoré v noci poškodilo stádo iných ľudí. My sme boli svedkami ich rozhodnutia,
79. Dali sme Šalamúnovi pochopiť ho. Obom sme dali správny úsudok a poznanie. A podriadili sme Dávidovi hory, ktoré svedčili o Jeho jedinečnosti a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde i podriadili sme vtáky. Tak sme veru urobili.
80. Naučili sme ho vyrábať brnenia pre vás, aby vás ochránili pred veľkou silou vašou. Ste ale po tom všetkom vďační?
81. Šalamúnovi sme podriadili búrlivý vietor, ktorý bežal na jeho príkaz do zeme, do ktorej sme požehnanie vložili. O všetkom sme dobre vedeli.
82. Z radov satanov sme mu podriadili takých, ktorí sa potápali pre neho a ktorí konali aj činnosti iné než to. Boli sme ich strážcami.
83. Aj Jóbovi sme pomohli, keď zavolať na Pána svojho: „Dotkla sa ma škoda a Ty si najmilostivejší z milostivých.“
84. A tak sme jeho prosbu splnili a zbavili ho škody, ktorá ho sprevádzala. A dali sme mu jeho rodinu a s ňou ešte aj taký istý počet ako milosť od Nás a pripomenutie pre tých, ktorí Boha uctievať.
85. Aj Ismailovi a Idrísovi a Zil Kifilovi sme pomohli. Všetci patrili medzi trpezlivých,
86. Dali sme im vojsť pod milosť Našu. Oni patrili medzi zbožných.
87. Aj Zannúnovi sme pomohli, keď šiel rozhnevaný a myslel si, že proti nemu nič nezmôžeme, potom však zavolať v temnotách: „Niet boha okrem Teba, svedčím o jedinečnosti Tvojej a že sa Ti nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Ja som patril medzi krivdiacich“.
88. A tak sme jeho prosbu splnili a zachránili sme ho pred starosťami. Takto zachraňujeme veriacich.
89. Aj Zacharjášovi sme pomohli, keď zavolať na Pána svojho: „Pane môj! Nenechaj ma samotného. A Ty si ten najlepší, kto všetko zdedí.“
90. A tak sme jeho prosbu splnili a dali sme mu Jána a jeho družku sme mu napravili. Oni sa usilovali o dobré činy a vzývali nás, usilujúc sa o našu priazeň a obávajúc sa. A boli pred nami pokorní.
91. A tá, ktorá ochránila svoju poctivosť, do tej sme vdýchli z nášho ducha a učinili sme ju i jej syna znamením pre stvorených.
92. Toto vaše spoločenstvo je jedným spoločenstvom a ja som Pán váš, tak ma uctievaťe.

93. Rozdelili sa vo svojej veci navzájom. Všetci sa ale k nám vrátia.
94. Kto dobré skutky koná a je veriaci, tomu nebude odmietnutá jeho snaha a my mu to zapíšeme.
95. Je zakázané dedine, ktorú sme zahubili, aby sa jej obyvatelia vrátili.
96. Až bude otvorená Jážúž a Mážúž a budú sa z každého vrška ponáhľať,
97. A až blízky už bude pravdivý sľub, zraky tých, ktorí odmietali veriť, ostanú strnulé: „Beda nám! Boli sme voči tomuto nepozorní, ba čo viac, boli sme veru krivdiaci“.
98. Vy, aj to, čo uctievate mimo Boha, budete palivom pekla, do ktorého prídete.
99. Keby boli títo božstvami, neboli by k nemu prišli. Všetci v ňom naveky ostanú.
100. Bude z nich počuť len výdych. Oni ale v ňom nebudú počuť nič.
101. Tí, ktorým bolo už predtým od nás dané dobro, tí budú od neho odsunutí.
102. Nebudú počuť jeho šelest a budú v tom, po čom zatúžili ich duše, naveky.
103. Nezarmúti ich najväčšia hrôza a anjeli ich budú prijímať: „Toto je váš deň, ktorý vám bol sľubovaný“.
104. V deň, keď zložíme nebo podobne, ako sa vinú zvitky kníh, ako sme prvé stvorenie začali, tak ho prinavrátíme. Je to sľub, ktorým sme sa zaviazli. Veru, my to aj urobíme.
105. Napísali sme v Zabúre, po pripomenutí, že zem zdedia tí, ktorí sú Bohu odovzdaní a ktorí sú dobrí.
106. V tomto je veru oznam ľuďom, ktorí uctievajú.
107. Poslali sme ťa ako milosť pre stvorených.
108. Povedz: „Je mi vnuknuté, že vaším bohom je jeden jediný Boh. Oddáte sa Mu?!“
109. Ak by sa odvrátili, tak povedz: „Oznamujem vám to úplne jasne. Nevie, či je blízke, alebo ďaleké to, čo je vám sľúbené“.
110. On pozná prejavované slová a pozná aj to, čo skrývate,
111. „Neviem, možno je to skúškou pre vás a úžitkom na určitý čas“.
112. Povedz: „Pán môj! Rozhodni podľa pravdy. Pán náš je Ten, v moci ktorého je milosť, u Koho sa hľadá pomoc proti tomu, čo opisujete“.
-

KAPITOLA DVADSIATA DRUHÁ

Al Haž (Pút')

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Ľudia! Bojte sa Pána svojho. Veru, otrasy vyvolané Hodinou, to je niečo preveľké.
2. V deň, keď ich uvidíte, každá dojka zabudne na to, čo dojila a každá ťarchavá porodí to, čo niesla a budeš vidieť ľudí akoby opitých a pritom opitými nebudú, ale trápenie Bohom určené je veľmi silné.
3. Medzi ľuďmi sú takí, ktorí sa sporia o Bohu bez toho, aby mali poznanie a nasledujú každého satana vzbúreného.
4. Bolo pre neho predpísané, že každého, kto by si ho za dôverníka vzal, do bludu uvedie a usmerní ho k trápeniu ohňa planúceho.
5. Ľudia! Ak ste na pochybách o vzkriesení, tak vedzte, že my sme vás stvorili zo zeme, potom z kvapky obsiahnutej v mužskom semene, potom z pijavice, potom z kúska žutého mäsa, stvárneného i nestvárneného, aby sme vám objasnili. A usadzujeme v lonách, čo chceme, až do stanoveného času a potom vám dáme vyjsť von ako dieťa, aby ste potom dosiahli dospelosť. Niektorí z vás zomierajú a niektorí z vás sa dostávajú do senilného veku, v dôsledku ktorého strácajú poznanie, ktoré predtým mali. I vidíš zem bez života, keď však na ňu zošleme vodu, zachveje sa a znásobí sa a dá vyrásť z každého páru pôvabného.
6. To preto, že Boh je pravda a že On oživuje mŕtvych a že On má moc nad všetkým,
7. A že Hodina príde, niet o nej pochyb. A že Boh vzkriesi tých, ktorí sú v hrobch.
8. Medzi ľuďmi sú takí, ktorí sa sporia o Bohu bez toho, aby mali poznanie, alebo správne usmernenie, alebo Knihu osvecujúcu,
9. Krútiac krkom svojím, aby navádzal do bludu, preč od cesty, ktorú Boh určil. V živote najnižšom mu bude náležať potupa a v deň zmŕtvychvstania mu dáme okúsiť trápenie ohňa.
10. „To za to, čo tvoje ruky vykonali. A Boh nie je krivdiaci voči poddaným.“
11. Medzi ľuďmi sú takí, ktorí uctievať Boha na hrane. Ak by sa niekomu z nich dostalo dobro, upokojí sa ním, ale ak by bol vystavený skúške, obráti sa tvárou svojou späť. Prehral život najnižší i život posledný. To je veru tá prehra zjavná.
12. Vzýva mimo Boha, čo mu neuškodí a ani mu nepomôže. To je veru ten blud ďaleký.
13. Vzýva toho, kto mu skôr prinesie škodu než prospech. Zlý ochranca je to veru a zlý spoločník na nažívanie to veru je.
14. Boh dá vojsť tým, ktorí uverili a dobré skutky konali, do záhrad, pod ktorými tečú rieky. A Boh robí, čo chce.

15. Kto si myslí, že Boh mu nepomôže a nepodporí ho v živote najnižšom i v živote poslednom, ten nech hľadá spôsob, ako sa dostať do neba, potom nech preruší túto pomoc a nech sa pozrie, či jeho úklady odstránili to, čo ho zlost'ou naplňa.
16. Zoslali sme ho dole v podobe znamení zjavných. A aby pochopili, že Boh správne usmerní, koho chce.
17. Tí, ktorí uverili a tí, ktorí pokánie činili a Sábijovci a tí, ktorí podporovali a nasledovali mesiáša a zoroastrovci a tí, ktorí pridružili k Bohu, týchto Boh rozsúdi v deň zmŕtvychvstania. Boh je všetkého svedkom.
18. A či si nevidel, že Bohu sa klania, kto je v nebesiach a kto je na zemi a slnko a mesiac a hviezdy a hory a stromy a všetko, čo chodí po zemi a veľký počet ľudí. Na veľkom počte z nich sa však právom uplatnilo trápenie. Koho Boh poníži, ten už nenájde nikoho, kto by mu poctu prejavil. Boh robí, čo chce.
19. Hľa, to sú dvaja protivníci, ktorí sa sporia o Pánovi svojom. Pre tých, ktorí odmietli veriť, je odseknutý odev z ohňa, ponad ich hlavy sa bude liat' vriaca voda,
20. Bude ňou tavené to, čo je v ich bruchách aj ich kože.
21. Budú pre nich určené prúty zo železa.
22. Vždy, keď by chceli z neho vyjsť von pre utrpenie, budú do neho vrátení. „Okúste trápenie ohňa.“
23. Boh dá vojsť tým, ktorí uverili a dobré skutky konali, do záhrad, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú zdobení náramkami zo zlata a perál a ich oblečenie v nich bude hodváb.
24. Budú usmernení k dobrým slovám a budú usmernení na cestu k Tomu, kto je chvály hoden.
25. Tí, ktorí odmietli veriť a bránia ľuďom nasledovať cestu, ktorú Boh určil a cestu do Posvätej mešity, ktorú sme učinili ľuďom a v ktorej sú si rovní tí, ktorí sa v nej oddávajú, s tými, ktorí prichádzajú, a tí ktorí by sa v nej chceli odkloniť krivdou, tým dáme okúsiť z trápenia bolestivého.
26. I usadili sme Abraháma na miesto určené pre Dom: „Nebudeš ku Mne pridružovať nič a očisti môj Dom pre krúžiacich pútnikov, pre stojacich pri modlení, pre tých, ktorí sa v ňom klaňajú v polohe rukú a ktorí sužúd konajú,“
27. Oznam ľuďom povinnosť vykonať púť, prídu k tebe peši a aj na každej vychudnutej ťave, prídu z každého priesmyku hlbokého,
28. Aby sa stali svedkami úžitkov, ktoré sa im dostanú a aby spomínali meno Božie počas známych dní ako vďaku za zvieratá z radov dobytky, ktoré im dal. Jedzte z nich, ale nakrmte aj biedneho chudobného.
29. Potom nech dokončia rituály, nech svoje sľuby splnia a nech krúžia vôkol Starého Domu.
30. Tak je to. A kto úctu veľkú bude prejavovať tomu, čo Boh určil za posvätné, bude to preňho lepšie u jeho Pána. Sú vám dovolené zvieratá z dobytky okrem tých, ktoré sú vám prednášané ako zakázané. Vyhýbajte sa preto nečistotám vnášaným modlami a vyhýbajte sa krivým a falošným slovám,
31. Buďte Bohu verní. Nič k Nemu nepridružujte. Kto k Bohu pridruží, akoby sa rútil z neba a vtáci by ho pritom lapili, alebo by sa s ním vietor rútil do hlbín ďalekých.

32. Tak je to. Kto úctu veľkú bude prejavovať rituálom, ktoré Boh určil, to patrí k bohobojnosti srdca.
33. Sú v ňom pre vás úžitky do stanoveného času, potom ich prived'te na im určené miesto pri Starom dome.
34. Každému spoločenstvu sme učinili predpísané obrady, aby spomínalo meno Božie z vďaky za zvieratá z radov dobytká, ktoré mu dal. Vaším bohom je jeden jediný Boh, Jemu sa preto oddajte. Oznám radostnú správu hlboko pokorným,
35. Ktorých srdcia, ak by bol Boh spomenutý, bázeň pocítia a ktorí sú trpezliví voči tomu, čo ich postihlo a ktorí konajú modlitbu a ktorí z toho, čo sme im dali, mívajú.
36. Vypasené zvieratá sme učinili pre vás ako jeden z rituálov, ktoré Boh určil, spočíva v nich dobro pre vás. Vyslovte preto meno Božie nad nimi, keď sú zoradené. Keď sa potom zvalia na boky svoje, tak jedzte z nich a nakrmte toho, kto o pomoc nežiada, ale aj toho, kto o pomoc žiada. Takto sme určili, aby vám slúžili, snáď budete ďakovať.
37. Bohu sa nedostane ich mäso a ani ich krv, ale sa Mu dostane bohobojnosť vami prejavená Jemu. Takto určil, aby vám slúžili, aby ste velebili Boha za to, že vás správne usmernil. Oznám radostnú správu tým, ktorí dobro činia.
38. Boh bráni tých, ktorí uverili. Boh nemá rád toho, kto sa zrady dopúšťa a kto vieru odmieta.
39. Tým, proti ktorým sa boj vedie, je dané povolenie preto, že im bolo ukrivdené. A Boh má moc im pomôcť,
40. Tým, ktorí boli vyhnaní zo svojich príbytkov bezprávne len preto, že hovorili: „Naším Pánom je Boh“. A nebyť toho, že Boh odráža jedných ľudí druhými, boli by porúčané pustovne, kostoly, synagógy a mešity, v ktorých sa meno Božie veľa spomína. Boh pomôže tomu, kto mu pomáha a podporuje ho. Ved' Boh je silný a mocný,
41. Tým, ktorí, ak by sme upevnili ich postavenie na zemi, konali by modlitby a dávali by zekat a prikazovali by chvályhodné veci a zakazovali by odsúdeniahodné veci. Bohu náleží koniec vecí.
42. Ak by ťa zo lži obvinili, tak pred tebou zo lži obvinili poslov svojich ľudí Noema, Áda a Samúda,
43. A ľudí Abraháma a ľudí Lota,
44. A obyvatelia Madianu a zo lži bol obvinený Mojžiš. A tak som predĺžil tým, ktorí odmietli veriť, dobu trvania ich života a potom som ich zasiahol. Aké to bolo odmietnutie?
45. Koľko bolo dedín, ktoré sme zahubili pre krivdu, ktorej sa dopustili, ostali ležať v troskách so studňou nefunkčnou a palácom postaveným.
46. Neputovali po zemi dostatočne na to, aby mali srdcia, ktorými by vnímali a uši, ktorými by počuli? To nie zrak sa slepým stáva, ale srdcia, ktoré v hrudiach sú, slepými ostávajú.
47. Urýchlene ťa žiadajú o trápenie. Boh veru svoj sľub neporuší. Deň u Pána tvojho je ako tisíc tých rokov, ktoré vy rátate.
48. Koľkým dedinám som predĺžil dobu ich života a pritom sa krívd dopúšťali. Potom som ich ale zasiahol. A ku Mne speje koniec.
49. Povedz: „Ľudia! Ja som pre vás poslaný len ako varovateľ zjavný“,
50. „Tí, ktorí uverili a konali dobré skutky, tým sa dostane odpustenie a potrava štedrá“,

51. „Avšak tí, ktorí sa snažili všemožne sporiť o našich znameniach, tí budú obyvateľmi pekla“.
52. Neposlali sme pred tebou posla ani proroka bez toho, aby satan do jeho želania niečo nevrhol, keď by si zaželel. Boh však zruší to, čo satan vrhá a potom Boh nepriepustnými učiní znamenia svoje. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
53. Aby učinil to, čo satan vrhá, skúškou pre tých, v srdciach ktorých je choroba a ktorých srdcia sú tvrdé. Krivdiaci sú veru v spore vzdialenom *od pravdy*.
54. A aby spoznali tí, ktorým bolo dané poznanie, že je to prava od Pána tvojho, a tak v neho uveria a aby sa voči nemu ich srdcia hlbokou pokorou naplnili. Boh veru správne usmerní tých, ktorí uverili, k ceste rovnej.
55. Tí, ktorí odmietli veriť, ostávajú stále na pochybách o ňom až dovtedy, kým k nim nepríde Hodina znenazdania, alebo k nim nepríde trápenie dňa neplodného.
56. Kráľovstvo v ten Deň bude patriť Bohu, rozhodne medzi nimi. Tí, ktorí uverili a konali dobré skutky, budú v záhradách blaženosti,
57. A tí, ktorí odmietli veriť a za lož naše znamenia označili, tým sa dostane trápenie ponížujúce.
58. Tí, ktorí emigrovali kvôli ceste, ktorú Boh určil a potom boli zabití alebo zomreli, tým Boh dá potravu dobrú. Boh je veru najlepší, kto dáva.
59. Dá im vojsť na miesto, s ktorým budú spokojní. Boh veru všetko vie a má veľkú trpezlivosť.
60. Tak je to. Kto by potrestal trestom podobným tomu, akým bol sám potrestaný a potom by bol nevraživosti vystavený, tomu Boh pomôže a podporí ho. Boh je prepačujúci a odpúšťajúci.
61. Tak je to, pretože Boh dáva noci vojsť do dňa a dáva dňu vojsť do noci. A preto, že Boh všetko počuje a všetko vidí.
62. Tak je to, pretože On, Boh je pravda a že to, čo vzývajú mimo Neho, je nepravdou a že, On, Boh je ten Najvyšší a je Veľký.
63. A či si nevidel, že Boh dáva zísť dole z neba vodu, a tak sa zem stáva zelenou? Boh je milostivý a všeznalý.
64. Jemu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. Boh je ten, kto nikoho nepotrebuje a ktorému vďaka patrí.
65. Nevidel si, že Boh určil, aby vám slúžilo, čo je na zemi a že lode sa plavia na mori na Jeho príkaz a že drží nebo, aby nespadlo na zem, iba ak na Jeho príkaz. Boh je voči ľuďom zľutujúci sa a milostivý.
66. On je ten, kto vás oživil, potom vás usmrtil a potom vás oživí. Človek veru veriť odmieta.
67. Každému spoločenstvu sme učinili predpísané obrady, ktorými sa riadi. Nech sa preto s tebou o tejto záležitosti nehádajú. Vyzývaj k Pánovi svojmu, veď ty si na správnom usmernení rovnom.
68. Ak by sa s tebou sporiť, tak povedz: „Boh lepšie vie o tom, čo konáte“.
69. Boh rozhodne medzi vami v deň zmŕtvychvstania o tom, o čom ste sa sporiť.
70. Nevedel si, že Boh pozná, čo je v nebi a na zemi? To všetko je v Knihe. Je to veru pre Boha ľahké.

71. Uctievať mimo Boha to, o čom nezoslal dôkaz a o čom oni nemajú poznanie. Tí, ktorí sa krivdy dopúšťajú, nemajú nikoho, kto by im pomohol a podporil ich,
72. Keď sú im prednesené naše znamenia ako jasné dôkazy, spoznáš v tvárach tých, ktorí odmietli veriť, odsúdenie. Takmer udrú silou na tých, ktorí im prednášajú naše znamenia. Povedz: „Mám vám oznámiť, čo je horšie než to? Oheň, ktorý Boh sľúbil tým, ktorí odmietli veriť. Je to veru koniec zlý“.
73. Ľudia! Bol uvedený príklad, tak si ho vypočujte. Tí, ktorých vzývate mimo Boha, nikdy nestvoria čo i len muchy, aj keď by sa nato zhromaždili a ak by ich muchy o niečo obrali, neuchránia si to pred nimi. Slabý je ten, kto žiada, i ten, kto je dožadovaný.
74. Nedocenili Boha docenením, ktoré Mu náleží. Boh je ale silný a mocný.
75. Boh si vyberá z radov anjelov poslov i z radov ľudí. Boh všetko počuje a všetko vidí.
76. Pozná ich súčasnosť i budúcnosť. Bohu náležia všetky veci.
77. Vy, ktorí ste uverili, klaňajte sa v polohe rukú a klaňajte sa v polohe sužúdu a uctievať vášho Pána a konajte dobro. Azda tak prospejete,
78. A snažte sa pre Boha s úsilím, akého je táto snaha hodná. On si vás vybral a neučinil vám v náboženstve žiadnu úzkosť. Je to cesta vášho otca Abraháma. On vás nazval muslimami už predtým. O tomto bude svedčiť posol vo vzťahu k vám a vy budete svedčiť vo vzťahu k ľuďom. Konajte preto modlitbu a dávajte zakat a chráňte sami seba držaním sa Boha, On je vašim ochrancom. On je veru najlepším ochrancom a je tým najlepším, kto pomôže a podporí.
-

KAPITOLA DVADSIATA TRETIA

Al Muminún (Veriaci)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prospeli veriaci,
2. Ktorí sú vo svojej modlitbe pokorní,
3. A ktorí sa od planých reči odvracajú,
4. A ktorí zakat dávajú,
5. A ktorí svoje pohlavné orgány chránia,
6. S výnimkou pred svojimi manželkami alebo pred tým, čo vlastní ich pravica. To im nebude vyčítané,
7. Kto by sledoval niečo mimo toho, to je ten, kto mieru prekročil.
8. *Ďalej sú to tí*, ktorí sa o záležitosti im zverené a o sľuby svoje starajú,
9. A ktorí svoje modlitby dodržiavajú,
10. To budú tí dedičia,
11. Ktorí zdedia Firdovs. Budú v ňom naveky.
12. Stvorili sme človeka z vybranej čiastky blata,
13. Potom sme ho učinili kvapkou obsiahnutou v mužskom semene na mieste bezpečnom.
14. Potom sme pretvorili kvapku obsiahnutú v mužskom semene v pijavicu, nato sme pretvorili pijavicu v kúsok žutého mäsa, nato sme pretvorili žutý kúsok mäsa v kosti, nato sme pokryli kosti mäsom a potom sme mu dali vzniknúť v stvorení ďalšom. Požehnaním oplýva Boh, najlepší z tých, ktorí tvoria,
15. Potom veru vy umriete,
16. A v deň zmŕtvychvstania budete veru vzkriesení.
17. I stvorili sme nad vami sedem taráeq. Voči tvorstvu sme nikdy neboli nepozorní.
18. A zoslali sme dole z neba vodu v množstve známom, ktorej sme dali usadiť sa v zemi. A máme moc ju odvieŕť,
19. A tak sme pre vás dali vzniknúť záhradám z paliem a viničov, v ktorých máte veľa ovocia a z ktorých jete,
20. A stromu, ktorý vychádza z hory Siná, rastie s tukom a s olejom určeným pre tých, ktorí jedia,
21. V dobytku je pre vás poučenie. Napájame vás z toho, čo je v jeho bruchách a je pre vás v ňom veľa úžitkov a z neho jete,

22. Na ňom a na lodiach ste nosení.
23. Poslali sme Noema k jeho ľuďom. Povedal: „Ľudia moji! Uctieajte Boha, niet pre vás iného boha než On. A či sa nevyvarujete?!“
24. Poprední z radov jeho ľudí, ktorí odmietli veriť, povedali: „Je to len človek ako vy, ktorý si chce robiť zásluhy voči vám. Keby bol Boh chcel, bol by zoslal dole anjelov. Nepočuli sme o ničom takom u našich prvých otcov“,
25. „Je to len muž, ktorého šialenstvo pochytilo. Vyčkávajte preto naňho nejaký čas“.
26. Povedal: „Pane môj, pomôž mi a podpor ma za to, že ma zo lži obvinili“.
27. Tak sme mu vnukli: „Vyrob loď pod dozorom našich očí a nášho vnuknutia. Keď potom príde náš príkaz a vykypí pec, tak vsuň do nej z každého páru dva páry a tvoju rodinu okrem tých, o ktorých bolo už predtým dané slovo. A neprihováraj sa u Mňa za tých, ktorí krivdili. Oni budú potopení“,
28. Keď sa usadíš ty i kto je s tebou, na lodi, tak povedz: „Vďaka Bohu, ktorý nás zachránil pred ľuďmi krivdiacimi“,
29. I povedz: „Pane môj! Daj mi zísť dole na mieste požehnanom. Ty si ten najlepší, kto dá niekomu zísť dole“.
30. V tom sú veru znamenia a My veru skúške podrobujeme,
31. Potom sme po nich dali vzniknúť ďalšiemu pokoleniu,
32. K nemu sme poslali posla pochádzajúceho z nich: „Uctieajte Boha, niet pre vás iného boha než On. A či sa nevyvarujete?!“
33. Poprední z radov jeho ľudí, ktorí odmietli veriť a za lož označili stretnutie v živote poslednom a ktorým sme prepych dopriali v živote najnižšom, povedali: „Je to len človek ako vy, je z toho, čo jete a pije z toho, čo pijete“,
34. „Pokiaľ by ste poslúchli človeka vám podobného, budete patriť medzi tých, ktorí prehrali“,
35. „Sľubuje vám, že keď umriete a stanete sa zemou a kosťami, že znova budete vyvedení von?!“
36. „Je ďaleko, príďaleko to, čo je vám sľubované“,
37. „Je len náš život najnižší, v ktorom umierame a žijeme, a nebudeme nikdy vzkriesení“,
38. „Je to len muž, ktorý si vymyslel o Bohu lži a my mu veriť nebudeme“.
39. Povedal: „Pane môj! Pomôž mi a podpor ma za to, že ma zo lži obvinili“.
40. Povedal: „Čoskoro to budú ľutovať“.
41. A tak ich zasiahol výkrik právom a učinili sme ich zvyškami. Preč s ľuďmi krivdiacimi!
42. Potom sme po nich dali vzniknúť ďalšiemu pokoleniu.
43. Žiadne spoločenstvo nepredbehne svoj určený čas a ani za ním nezaostane.
44. Potom sme poslali našich poslov jedného za druhým. Vždy, keď prišiel k určitému spoločenstvu posol jemu určený, zo lži ho obvinili. A tak sme učinili, aby niektorí nasledovali iných a učinili sme ich príbehmi. Preč s ľuďmi, ktorí neveria.
45. Potom sme poslali Mojžiša a jeho brata Árona s našimi znameniami a dôkazom jasným,
46. K Faraónovi a jeho popredným, oni sa ale povyšovali a boli ľuďmi povyšujúcimi sa,

47. Povedali: „Máme veriť dvom ľuďom nám podobným a ich ľudia nás pritom uctievať?!“
48. Zo lži ich obvinili a patrili medzi zahubených.
49. Dali sme Mojžišovi Knihu, azda budú nasledovať správne usmernenie.
50. A učinili sme Máriinho syna a jeho matku znamením a uchýlili sme ich na vyvýšeninu úrodnú s tečúcou vodou.
51. „Poslovia! Jedzte z dobrôt a konajte dobro. Ja o tom, čo konáte, všetko viem“,
52. „Toto je vaše spoločenstvo, spoločenstvo jedno je to a ja Som Pánom vašim, tak sa Mňa obávajte“.
53. Oni sa ale rozdelili ohľadom svojej veci na skupiny. Každá skupina sa z toho, čo má, raduje.
54. Nechaj ich preto v hĺbinách ich bludu na nejaký čas.
55. Myslia si, že majetky a deti, ktorými ich posilňujeme
56. Sú prejavom dobra, ktoré im urýchlenie chceme dožičiť? Nie je to tak, oni si to ale neuvedomujú.
57. Tí, ktorí sa z obavy pred Pánom svojím ľutujú,
58. A tí, ktorí v znamenia Pána svojho veria,
59. A tí, ktorí k Pánovi svojmu nepridružujú,
60. A tí, ktorí dávajú, čo dávajú a ich srdcia pritom strach pociťujú z toho, že sa k Pánovi svojmu vrátia,
61. Tí sa ponáhľajú ku konaniu dobrých činov a sú vo svojej snahe o ne tí prví.
62. Neukladáme žiadnej duši nič iné než to, čo zvládne. A máme Knihu, ktorá hovorí pravdu. Nebude im ukrivdené.
63. Ich srdcia sú v hĺbinách svojho bludu nato, aby to vnímali. Budú aj ďalšie skutky, ktoré vykonajú.
64. Až keď zasiahneme tých z ich radov, ktorí v prepychu žili, trápením, hľa, ako hlasno budú prosiť.
65. Neproste hlasno dnes, od Nás sa vám pomoc a podpora nedostane,
66. Moje znamenia vám boli predtým prednášané, vy ste sa ale späť obracali,
67. Vystatujúc sa ním, pri nočných posedeniach ste ich opúšťali.
68. Nepremýšľali nad týmito slovami, alebo k nim prišlo niečo, čo neprišlo k ich prvým otcom?
69. Alebo nespoznali posla svojho, preto ho zapierajú?
70. Alebo hovoria: „Šialenstvo ho pochytilo“. Nie, nič také. On prišiel k nim s pravdou. Väčšine z nich sa však pravda protiví,
71. Keby pravda mala nasledovať ich túžby, boli by sa skazili nebesá i zem a kto je v nich. Prišli sme k nim s pripomenutím pre nich, ale oni sa od pripomenutia, ktoré k nim prišlo, odvracajú,
72. Alebo si od nich žiadal poplatok? To, čo Pán tvoj dáva, je lepšie. On je veru najlepší, kto dáva.
73. Ty ich vyzývaš k ceste rovnej,

74. Ale tí, ktorí neveria v život posledný, sa od cesty odchyľujú.
75. Keby sme na nich milosť našu zoslali a zbavili ich škody, ktorá ich sprevádzala, ešte tvrdohlavejšie by vo svojej skaze tápali.
76. Zasiahli sme ich trápením, oni ale aj tak neutíchli a neodдали sa svojmu Pánovi, ani o milosť neprosili.
77. Až keď sme na nich otvorili bránu s trápením silným, hľa, aký zúfalí v ňom teraz ostali.
78. On je ten, kto vám stvoril sluch a zrak a srdcia. Málokedy ďakujete.
79. On je ten, kto vás stvoril na zemi a k Nemu budete zhromaždení.
80. On je ten, kto oživuje a usmrčuje a Jemu náleží striedanie noci a dňa. A či nepremýšľate?
81. Oni ale povedali niečo podobné tomu, čo povedali tí prví,
82. Povedali: „Keď zomrieme a staneme sa zemou a kosťami, budeme vzkriesení?!“
83. „Bolo to sľúbené nám aj našim otcom už predtým. Sú to len historicky starobylých“.
84. Povedz: „Komu náleží Zem a každý, kto je na nej, ak to viete?“
85. Povedia: „Bohu“. Povedz: „A či sa nepoučíte“.
86. Povedz: „Kto je Pánom nebies siedmich a Pánom Trónu prevel'kého?“
87. Povedia: „Boh“. Povedz: „A či sa nevyvarujete?“
88. Povedz: „Kto má v ruke kráľovstvo všetkého a On ochranu poskytuje a nik proti Nemu ochranu poskytnúť nemôže, ak viete?“
89. Povedia: „Boh“. Povedz: „Ako by ste mohli byť teda začarovaní?“
90. My sme k nim prišli s pravdou. A oni sú klamári.
91. Boh si neučinil žiadne dieťa a neexistoval s ním žiaden boh, inak by každý boh bol odišiel s tým, čo stvoril a jedni by sa povýšili nad druhých. Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vzdialený od toho, čo opisujú.
92. Pozná to, čo nie je známe, aj čo je známe. Vysoko je nad tým, čo k Nemu pridružujú.
93. Povedz: „Pane môj, ak by si mi ukázal to, čo je im sľúbené“,
94. „Tak ma neučiň, Pane môj, s ľuďmi krivdiacimi“.
95. My máme moc, aby sme ti ukázali to, čo im sľubujeme.
96. Odrážaj skutok zlý tým, čo je lepšie. My lepšie vieme, čo opisujú.
97. Povedz: „Pane môj! Dávam sa pod Tvoju ochranu pred našepkávaním satanov“,
98. „A dávam sa pod Tvoju ochranu, Pane môj, pred tým, aby sa ku mne dostavili“.
99. Keď sa ale k niekomu z nich dostaví smrť, vtedy povie: „Pane môj! Vráťte ma“,
100. „Snáď vykonám niečo dobré s tým, čo som predtým zanedbal.“ Nie. Je to len slovo, ktoré on povie. A za nimi bude prekážka až do dňa, kedy budú vzkriesení.
101. Až bude fúknuť do Trúby, vtedy už nebudú medzi nimi príbuzenské vzťahy a ani sa nebudú navzájom spytovať.
102. Tí, ktorých váhy budú ťažké, tí prospeli,
103. Tí, ktorých váhy budú ľahké, to budú tí, ktorí svoje duše stratili, v pekle budú naveky.
104. Oheň bude ošľahávať ich tváre a oni budú v ňom zamračení.

105. „Neboli vám snád' prednesené Moje znamenia, ktoré ste za lož označovali?“
106. Povedia: „Pane náš, premohla nás naša skazenosť a boli sme ľuďmi v blude tápajúcimi“,
107. „Pane náš, daj nám z neho vyjsť von a ak by sme sa k tomu vrátili, potom budeme veru patriť medzi tých, ktorí sa krívd dopustili“.
108. Povie: „Ostaňte v ňom opovrhnutými a nehovorte ku Mne“,
109. „Bola skupina z radov tých, ktorí sa Mi odovzdali, ktorej členovia hovorili: „Pane náš, uverili sme, tak nám odpusti a zmiluj sa nad nami. Ty si ten najlepší, kto milosť dáva““,
110. „Vy ste si z nich ale robili posmech, až to spôsobilo, že ste zabudli spomínať si na Mňa. A smiali ste sa z nich“,
111. „Ja som ich dnes odmenil za to, že trpezlivými boli. Veru, oni sú tí, ktorí vyhrali“.
112. Povedal: „Aký počet rokov ste ostali na zemi?“
113. Povedia: „Ostali sme deň alebo časť dňa, opýtaj sa tých, ktorí to rátajú.“
114. Povie: „Ostali ste len krátko, keby ste to boli len vedeli“.
115. Mysleli ste si snád', že sme vás stvorili pre nič a že sa k nám nevrátite?
116. Boh je vysoko nad tým, je tým pravdivým kráľom. Niet boha okrem Neho, Pána Trónu štedrého.
117. Kto by vzýval popri Bohu iného boha, o existencii ktorého nemá dôkaz, tak jeho zúčtovanie bude u Pána jeho. Veru, neuspjú tí, ktorí vieru odmietajú.
118. Povedz: „Pane môj! Odpusť a milosťou zahrň, veď Ty si ten najlepší, kto milosť dáva“.
-

KAPITOLA DVADSIATA ŠTVRTÁ

Al Núr
(Svetlo)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Je to kapitola, ktorú sme zoslali a uložili a zoslali sme v nej zjavné znamenia, azda sa poučíte.
2. Tú, ktorá sa dopustí mimomanželského pohlavného styku a toho, kto sa dopustí mimomanželského pohlavného styku, zbičujte, každého z nich sto údermi a nech sa vás nezmocní voči nim žiaden súcit, ktorý by vás viedol k poľaveniu v dodržiavaní náboženstva Bohom určeného, ak veríte v Boha a v Deň posledný. A nech dosvedčí uplatnenie trápenia voči nim skupina veriacich.
3. Ten, kto sa dopúšťa mimomanželského pohlavného styku, sa neožení s inou než s takou, ktorá sa dopustila mimomanželského pohlavného styku, alebo s mušrikou. S tou, ktorá sa dopúšťa mimomanželského pohlavného styku sa neožení nik iný než ten, kto by sa dopúšťal mimomanželského pohlavného styku, alebo mušrik. Je to zakázané veriacim.
4. Tí, ktorí obviňujú z mimomanželského pohlavného styku počestné ženy a potom by neprivedli štyroch svedkov, tých zbičujte osemdesiatimi údermi bičom a neprijmite od nich už nikdy žiadne svedectvo. To sú tí spurní,
5. Okrem tých, ktorí potom pokánie učinili a napravili správanie svoje, tí nech vedia, že Boh je odpúšťajúci a milostivý.
6. Tí, ktorí obviňujú svoje manželky z mimomanželského pohlavného styku a pritom by nemali svedkov okrem seba, tak svedectvo jedného z nich je za štyri svedectvá odprisahané na Boha, že patrí medzi pravdovravných,
7. A piate odprisahanie, aby prekliatie Božie na ňom spočinulo, ak by patril medzi klamárov,
8. Trápenie od nej odvráti to, ak dosvedčí štyrmi *svojimi* svedectvami odprisahanými na Boha, že on patrí medzi klamárov,
9. A piate odprisahanie, že hnev Boží nech na ňu spočynie, ak by patril medzi pravdovravných.
10. Nebyť Božieho dobrodenia vám daného a Jeho milosti a toho, že Boh pokánie prijíma a múdrosťou oplýva.
11. Tí, ktorí prišli s krivým obvinením, patria ku skupine z vás. Nemyslite si, že je to zlo pre vás, naopak, je to dobro pre vás. Každdej osobe z nich bude náležať ten hriech, ktorý spáchala. A ten z nich, kto mal najväčší podiel na tom, tomu sa dostane trápenie obrovské.
12. Keď ste to počuli, boli by ste správne konali, keby si boli vtedy veriaci muži a veriace ženy navzájom o sebe pomysleli niečo dobré a boli by povedali: „To je krivé obvinenie zjavné“.

13. Ohľadom neho nech privedú štyroch svedkov. Ak by neprivedli svedkov, tak to sú u Boha tí, ktorí klamú,
14. Nebyť Božieho dobrodenia vám daného a Jeho milosti v živote najnižšom a v živote poslednom, bolo by sa vás za to, čo ste šírili, dotklo trápenie obrovské,
15. Keď ste ho roznášali jazykmi svojimi a hovorili ste ústami svojimi to, o čom ste nemali poznanie, rátajúc s tým, že je to niečo bezvýznamné, ale pritom je to u Boha niečo preveľké.
16. Keď ste to počuli, boli by ste správne konali, keby ste boli povedali: „Nenáleží nám hovoriť o tomto. Jedinečný si, nemá sa Ti pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. To je klamstvo obrovské“.
17. Boh vás poučuje, aby ste sa nevrátili nikdy k niečomu podobnému, ak ste veriaci.
18. Boh vám objasňuje znamenia. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
19. Tí, ktorí by boli radi, keď by sa nemravnosť rozšírila u tých, ktorí uverili, pre tých je pripravené trápenie bolestivé v živote najnižšom a v živote poslednom. Boh vie, ale vy neviete.
20. Nebyť Božieho dobrodenia vám daného a Jeho milosti a toho, že Boh je zľutujúci a milostivý.
21. Vy, ktorí ste uverili, nenasledujte satanove stopy. Kto nasleduje satanove stopy, ten nech vie, že on prikazuje nemravnosti a odsúdeniahodné veci. Nebyť Božieho dobrodenia vám daného a Jeho milosti, nebol by očistil nikoho z vás nikdy, ale Boh očisťuje, koho chce. Boh všetko počuje a všetko vie.
22. Nech neprisahajú tí z vás, ktorí majú dobrodenie a hojnosť, že už nedajú príbuzným, biednym a tým, ktorí emigrovali pre cestu, ktorú Boh určil. Nech im prepáčia a nech ich nechajú. Či nie ste aj vy radi, keď vám Boh odpustí? Boh je odpúšťajúci a milostivý.
23. Tí, ktorí krivo obviňujú *z mimomanželského pohlavného styku* počestné, nič si nevšimajúce veriace ženy, tí budú prekliati v živote najnižšom a v živote poslednom a dostane sa im trápenie obrovské,
24. V deň, keď budú o nich svedčiť ich jazyky, ruky a nohy, o tom, čo konali,
25. V ten deň im Boh pravdivo odplatí, čo im po pravde náleží a budú vedieť, že Boh, On je pravda zjavná.
26. Zlé a nečisté sú pre zlých a nečistých, a zlí a nečistí sú pre zlé a nečisté, a dobré a čisté sú pre dobrých a čistých, a dobrí a čistí sú pre dobré a čisté. Tí budú oprostení od toho, čo hovoria, je pre nich pripravené odpustenie a potrava štedrá.
27. Vy, ktorí ste uverili, nevchádzajte do domov iných než do domov vlastných, pokým nebudete vítaní a nepozdravíte ich obyvateľov. Je to pre vás lepšie, azda sa poučíte,
28. Ak by ste v nich nenašli nikoho, tak do nich nevchádzajte, až kým vám nie je povolené. Ak by vám bolo povedané: „Vráťte sa“, tak sa vráťte. Je to pre vás čistejšie. Boh o tom, čo konáte, všetko vie.
29. Nie je pre vás hriechom vchádzať do domov, ktoré nie sú obývané, v ktorých je vaša batožina. Boh vie, čo prejavujete a čo skrývate.
30. Povedz veriacim mužom, aby sklopili svoje zraky a chránili svoje pohlavné orgány, je to pre nich čistejšie. Boh dobre vie o tom, čo robia,

31. Povedz veriacim ženám, aby klopili svoje zraky a chránili svoje pohlavné orgány a aby neukazovali svoje ozdoby, okrem tých, ktoré by boli viditeľné. A nech spustia svoje závoje na hrude svoje. A nech neukazujú svoje ozdoby iba ak svojim manželom alebo otcom alebo otcom svojich manželov alebo svojim deťom alebo deťom svojich manželov alebo bratom alebo synom svojich bratov alebo synom svojich sestier alebo ženám z vlastných radov alebo tým, ktorých vlastní ich pravica alebo služobníkom, ktorí nesledujú sexuálnu potrebu alebo chlapcom, ktorí ešte nespoznali nahotu žien. A nech nedupajú svojimi nohami, aby sa známym stalo, čo zo svojich ozdôb skrývajú. Kajajte sa Bohu všetci, vy, ktorí ste veriaci, azda prospejete.
32. Umožňujte sobáš tým z vašich radov, ktorí sú slobodní a tým dobrým z radov vašich poddaných a z radov vašich otrokyní. Ak by boli chudobní, Boh im pomôže a dá zo svojej štedrosti. Boh všetko obsiahol a všetko vie,
33. Nech sa uskromnia tí, ktorí nenachádzajú možnosť vstúpiť do manželstva, až kým im Boh nepomôže a nedá zo svojej štedrosti. Tí, ktorých vlastní vaša pravica, ktorí sledujú úpis, s tými úpis dohodnite, pokiaľ by ste v nich videli dobro, a dajte im z majetkov, ktoré vám Boh dal. Nenúťte vaše devy k prostitúcii, pokiaľ by chceli počestnými ostať, aby ste získali tým prospech života najnižšieho. Ak by boli prinútené, nech vedia, že Boh je potom, ako boli prinútené, voči nim odpúšťajúci a milostivý.
34. Zoslali sme vám znamenia objasnené i príklad z radov tých, ktorí boli pred vami a poučenie pre bohabojných.
35. Boh je svetlom nebies a zeme. Jeho svetlo sa podobá výklenku, v ktorom je lampa. Lampa je v nádobe sklenenej. Nádoba sklenená akoby bola hviezda žiariaca, ktorá je zapalovaná zo stromu požehnaného, stromu olivového, ktorý nie je ani východný, ani západný, jeho olej svieti, aj keď by sa ho oheň ani nedotkol. Je to svetlo na svetle. Boh správne usmerňuje k svetlu Svojmu, koho chce. Boh uvádza ľuďom príklady. Boh o všetkom vie.
36. V domoch, ktoré Boh povolil, aby boli zdvihnuté a aby bolo v nich spomínané Jeho meno. Ráno i pri konci dňa v nich svedčia o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde
37. Muži, ktorých neodpúta obchod a ani predaj od spomínania si na Boha a konania modlitby a dávania zakatu. Boja sa dňa, v ktorom sa budú srdcia a zraky obracať,
38. Aby ich Boh náležite odmenil tým najlepším z toho, čo konali a pridal im zo svojej štedrosti. Boh dáva, komu chce, bez toho, aby počítal,
39. Tí, ktorí odmietli veriť, tých skutky budú ako fatamorgána na dne, smädný si o nej myslí, že je to voda, ale keď k nej príde, nič nenájde, nájde pri nej však Boha, ktorý mu dá účet jeho. Boh je rýchly v účtovaní.
40. Alebo ako temnoty v mori hlbokom, ktoré pokrývajú vlny, nad ktorými sú vlny, nad ktorými sú mračná. Temnoty jedna nad druhou sú to. Ak by vytiahol svoju ruku von, takmer by ju nevidel. A komu Boh svetlo neučiní, ten svetlo mať nebude.
41. A či si nevidel, že o jedinečnosti Boha a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, svedčí každý, kto je v nebesiach a na zemi a vtáctvo zoradené je. Každý pozná modlitbu svoju a spôsob, akým má svedčiť o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Boh dobre vie, čo robia.
42. Bohu náleží kráľovstvo nebies a zeme a k Bohu speje koniec.

43. A či si nevidel, že Boh vedie mračná a potom ich spája a potom ich činí nahromadené a tak uvidíš, ako pomedzi ne vychádza dážď. A dáva zísť dole z neba z hôr v ňom krúpy, ktorými trať, koho chce a odvráti ich, od koho chce. Záblesk jeho blesku takmer vezme zraky.
44. Boh obracia noc a deň. V tom je veru poučenie pre tých, ktorí zrak majú.
45. Boh stvoril z vody každé stvorenie, ktoré chodí po zemi. Sú medzi nimi také, ktoré chodia na bruchu i také, ktoré chodia na dvoch nohách i také, ktoré chodia po štyroch. Boh tvorí, čo chce. Veď Boh má nad všetkým moc.
46. Zoslali sme znamenia objasnené. Boh správne usmerňuje, koho chce, k ceste rovnej.
47. Hovoria: „Uverili sme v Boha a v posla a poslúchli sme“. Avšak potom sa skupina z ich radov odvracia. Tí veru veriacimi nie sú,
48. Keď by boli vyzvaní k Bohu a jeho poslovi, aby rozhodol medzi nimi, hľa skupina z nich odmieta,
49. Ak by bola ale pravda na ich strane, prídu k nemu poslušní,
50. A či je v ich srdciach choroba alebo zapochybovali alebo sa boja, že sa nespravodlivosti voči ním dopustí Boh a jeho posol? Veru, to sú tí krivdiaci.
51. Slová veriacich, keď by boli vyzvaní k Bohu a jeho poslovi, aby rozhodol medzi nimi, by zneli jedine: „Počuli sme a poslúchli sme“. To sú tí, ktorí prospeli.
52. Kto poslúchne Boha a jeho posla a bude sa Boha báť a vyvaruje sa Jeho hnevu, ten a jemu podobní budú tí, ktorí vyhrali.
53. Prisahali na Boha najväčšou prísahou, ak by si im dal príkaz, tak vyrazia. Povedz: „Neprisahajte. Známa poslušnosť je to“. Boh dobre vie o tom, čo konáte.
54. Povedz: „Poslúchajte Boha a poslúchajte posla“. Ak by sa odvrátili, tak on ponesie zodpovednosť len za to, čo mu bolo uložené a vy ponesiete zodpovednosť len za to, čo vám bolo uložené. Ak ho poslúchnete, budete správne usmernení. Na poslovi nespočíva nič iné než oznámenie zjavné.
55. Boh sľúbil tým z vás, ktorí uverili a dobré skutky konali, že ich poverí usadiť sa na zemi tak, ako poveril usadiť sa tých, ktorí boli pred nimi a že im dá dobre zvládnuť ich náboženstvo, ku ktorému dal súhlas, aby ho nasledovali a že zamení ich strach za bezpečie. „Budú Ma uctievať a nebudú ku Mne nič pridružovať“. Kto by potom odmietol vieru, ten a jemu podobní, to budú tí spurní.
56. Konajte modlitbu a dávajte zekat a poslúchajte posla, azda sa vám milosť dostane.
57. Nemyslite si, že tí, ktorí odmietli veriť, môžu niečomu zabrániť na zemi. Ich útočiskom bude oheň. Je to veru koniec zlý.
58. Vy, ktorí ste uverili, nech si tí, ktorých vlastní vaša pravica a tí, ktorí nedosiahli vek puberty, vaše povolenie vstúpiť k vám vyžadujú v troch časoch, a to pred modlitbou na úsvite a keď si odkladáte svoje šaty na obed a po večernej modlitbe. Sú to tri časy, v ktorých môžete byť neoblečení. Nie je pre vás ani pre nich žiaden hriech vstúpiť k vám mimo nich. Krúžia medzi vami, jedni okolo druhých. Takto vám Boh objasňuje znamenia. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
59. Keď ale deti vaše dosiahnu vek puberty, nech si vyžadujú povolenie vstúpiť k vám podobne, ako si povolenie vyžadovali tí, ktorí boli pred nimi. Takto vám Boh objasňuje svoje znamenia a Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

60. Pre staršie ženy, ktoré už nedúfajú vstúpiť do manželstva, nie je hriechom, ak by odložili svoje šaty bez toho, aby zvýrazňovali svoje ozdoby. Ak by tak ale neurobili, bude to lepšie pre ne. Boh všetko počuje a všetko vie.

61. Slepí sa nedopustí hriechu, ani ten, kto kríva, ani ten, kto je chorý a ani vy sami sa hriechu nedopustíte, ak by ste jedli z toho, čo je vo vašich domoch alebo z toho, čo je v domoch vašich otcov alebo v domoch vašich matiek alebo v domoch vašich bratov alebo v domoch vašich sestier alebo v domoch vašich strýkov z otcovej strany alebo v domoch vašich tiet - sestier vašich otcov alebo v domoch vašich strýkov z matkinej strany alebo v domoch vašich tiet - sestier vašich matiek alebo v domoch, od ktorých by ste vlastnili kľúče alebo v domoch vašich priateľov. Nedopustíte sa hriechu, ak by ste jedli všetci spoločne alebo jednotlivo. Ak by ste vošli do domov, tak pozdravte svoje duše pozdravom, pozdravom požehnaným a dobrým. Takto vám Boh objasňuje znamenia, azda budete chápať.

62. Veriaci sú tí, ktorí uverili v Boha a jeho posla a ak by boli s ním, rozhodujú o veci verejnej, neodídu, pokiaľ si od neho nevyžiadajú povolenie. Tí, ktorí od teba žiadajú povolenie, to sú tí, ktorí veria v Boha a jeho posla. Ak by ťa žiadali o povolenie pre nejaké osobné záležitosti, tak povoľ, komu chceš z nich a pros Boha o odpustenie pre nich, veď Boh je odpúšťajúci a milostivý.

63. Nečiňte výzvu posla k vám, akoby išlo o výzvu adresovanú jedného z vás druhému. Boh pozná tých z vás, ktorí sa ukradomky vytrácajú, skrývajú sa jeden za druhým. Nech si dajú pozor tí, ktorí porušujú jeho príkaz, aby ich nepostihla skúška alebo aby ich nepostihlo trápenie bolestivé.

64. Veru, Bohu náleží, čo je v nebesiach a na zemi. Vie o tom, na čom ste. V deň, keď budú k nemu navrátení, oznámi im, čo konali. Boh o všetkom vie.

KAPITOLA DVADSIATA PIATA

Al Furqán
(Rozlíšenie)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Požehnaním oplýva Ten, kto zoslal Rozlíšenie poddanému Svojemu, aby sa stalo pre stvorených varovaním,
2. Ten, ktorému náleží kráľovstvo nebies a zeme, ktorý si neučinil žiadne dieťa, ktorý nemá spoločníka v kraľovaní a ktorý všetko stvoril a predurčil predurčením
3. Učinili si mimo Neho božstvá, ktoré nič netvorია a ktoré sú samy stvorené, ktoré nemajú moc samy sebe prospieť alebo škodu priniesť, ktoré nemajú moc privodiť smrť a ani život dávať a ani mŕtvych oživiť.
4. Tí, ktorí odmietali veriť, povedali: „Je to len výmysel, ktorý si vymyslel a pomohli mu v tom ďalší ľudia.“ Veru prišli s krivdou a krivým a falošným obvinením.
5. Povedali: „Historiky starobylých sú to, ktoré si zapísal a ktoré sú mu diktované skoro ráno a pri konci dňa.“
6. Povedz: „Zoslal ho dole Ten, kto pozná tajomstvá v nebesiach a na zemi.“ On je odpúšťajúci a milostivý.
7. Povedali: „Čo je tomuto poslovi, že je jedlo a chodí po trhoch? Keby k nemu bol zoslaný dole anjel, ktorý by bol spolu s ním varovateľom!“
8. „Alebo by mu bol vrhnutý poklad alebo by mal záhradu, z ktorej by jedol“. Tí, ktorí sa krivdy dopustili, povedali: „Nasledujete len muža začarovaného“.
9. Pozri sa, ako ti uvádzali príklady a tým sa do bludu dostali, preto nenachádzajú cestu.
10. Požehnaním oplýva Ten, ktorý ak by chcel, učinil by ti niečo lepšie než to, záhrady, pod ktorými tečú rieky a učinil by ti paláce.
11. Oni za lož označili Hodinu. Pripravili sme tomu, kto za lož Hodinu označil, oheň planúci,
12. Keď ich uvidí z miesta ďalekého, budú počuť jeho zlostenie a vydýchnutie.
13. Keď spútaní budú do neho vrhnutí na tesné miesto, budú tam prosiť o záchodu.
14. „Neproste dnes o záchodu jednu, ale proste o záchodu mnohé“.
15. Povedz: „Je toto lepšie ako záhrada večná, ktorá bola sľúbená bohobojným?“ Bude pre nich odmenou a koncom.
16. Budú v nej mať, čo len budú chcieť, naveky. Je to u Pána tvojho sľub záväzný.
17. V deň, keď ich zhromaždí spolu s tým, čo uctievali mimo Boha, povie: „Vy ste do bludu uviedli týchto, ktorí Mi boli odovzdaní, alebo oni sami z cesty zblúdili?“

18. Povedia: „Svedčíme o jedinečnosti Tvojej a že sa Ti nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, neprislúchalo nám, aby sme si učinili mimo Teba dôverníkov. Ty si ale dal úžitky im aj ich otcom, a tak zabudli na pripomenutie a stali sa ľuďmi stratenými.“
19. Zo lži vás obvinili ohľadom toho, čo hovoríte, preto už nebudete mať kam uniknúť a ani vám nik nepomôže a nezastane sa vás. Kto z vás by sa krivdy dopustil, tomu dáme okúsiť trápenie veľké.
20. Neposlali sme pred tebou poslov, ktorí by nejedli jedlo a nechodili po trhoch. A učinili sme jedných z vás skúškou pre druhých, či vydržíte. Pán tvoj všetko vidí.
21. Povedali tí, ktorí nedúfajú v stretnutie s nami: „Keby boli k nám zoslaní dole anjeli, alebo by sme boli uvideli Pána nášho“. Oni sa v dušiach svojich povyšovali a povyšovali sa povýšením veľkým.
22. V deň, keď uzrú anjelov, žiadna dobrá zvesť pre previnilcov v ten deň to nebude a povedia: „Zadržaní buďte zadržaním“.
23. Prídeme ku konaniam, ktoré konali a učiníme ich prachom rozptýleným.
24. Obyvatelia záhrady v ten deň budú mať lepšie miesto usadenia sa a lepšie miesto odpočinku.
25. V deň, keď nebo bude roztrhané mračnami a anjeli budú zosielaní dole zosielaním,
26. V ten deň kráľovstvo a pravda budú náležať Tomu, v moci ktorého je milosť. Bude to veru pre tých, ktorí odmietali veriť, ťažký deň,
27. Deň, keď ten, kto sa krivdy dopustil, bude si hrýzť ruky a bude hovoriť: „Kiežby som bol šiel po tej istej ceste, po ktorej šiel posol!“
28. „Beda mi, kiežby som si nebol vzal toho a toho za blízkeho priateľa“,
29. „On spôsobil, že som odblúdil od pripomenutia po tom, ako ku mne prišlo. Veru satan je pre človeka zradným“.
30. Povedal posol: „Pane môj! Moji ľudia tento Korán opustili“.
31. Každému prorokovi sme učinili nepriateľa z radov previnilcov. Pán tvoj postačí, aby správne usmerňoval a pomohol a podporil.
32. Tí, ktorí odmietli veriť, povedali: „Prečo mu nie je Korán zoslaný dole v jednom celku?“ Takto ho zosielame, aby sme ním upevnili srdce tvoje. A ako jasnú recitáciu sme ho zoradili.
33. Neprídu k tebe s príkladom bez toho, aby sme k tebe neprišli s pravdou a s ešte lepším vysvetlením.
34. Tí, ktorí budú zhromaždení do pekla tvármi dole, tí majú horšie postavenie a sú na ceste ešte bludnejšej.
35. Dali sme Mojžišovi Knihu a určili sme preňho jeho brata, aby ho odbremenil,
36. Povedali sme: „Choďte obaja k ľuďom, ktorí za lož označili naše znamenia“. A tak sme ich zničili zničením,
37. Noemových ľudí, keď zo lži obvinili poslov, sme potopili a učinili sme ich pre ľudí znamením a pripravili sme pre krivdiacich trápenie bolestivé,
38. Ádovcov a Samúdocov a obyvateľov Al Rass a veľa pokolení medzi tým,
39. Každému sme uviedli príklady a každého sme zničili zničením.

40. Prišli do dediny, na ktorú bol predtým spustený dážď zlý. A či ju nevideli? Nie, oni len nedúfali, že budú oživení.
41. Keď ťa zazrú, berú ťa len na posmech: „To je ten, koho Boh poslal ako posla!“
42. Takmer spôsobil, že sme odblúdili od božstiev našich, nebyť toho, že sme v ich uctievaní boli vytrvalí. Budú ale vedieť, keď zazrú trápenie, kto je na ceste bludnejšej.
43. Videl si toho, kto si za boha svojho učinil túžbu svoju? A či ty máš byť zaňho zodpovedný?
44. Myslíš si, že väčšina z nich niečo počuje alebo niečo chápe? Oni sú ako dobytok, ba čo viac, sú na ceste ešte bludnejšej.
45. Nevidel si, ako Pán tvoj predĺžil tieň? Keby bol chcel, bol by ho učinil nehybným. Potom sme učinili slnko dôkazom o ňom,
46. Potom sme ho vzali späť k nám vzatím ľahkým.
47. On je ten, kto pre vás noc učinil odevom a spánok odpočinkom a učinil deň oživením.
48. On je ten, kto poslal vetry ako radostnú predzvesť svojej milosti. A zoslali sme dole z neba vodu čistú,
49. Aby sme ňou oživilí dedinu mŕtvu a z radov toho, čo sme stvorili, sme dali napit' sa veľkému počtu ľudí i dobytká.
50. Objasnili sme ho v ich radoch, aby spomínali. Väčšina ľudí však odmietla čokoľvek iné než odmietanie viery.
51. Keby sme boli chceli, boli by sme poslali ku každej dedine varovateľa
52. Neposlúchaj tých, ktorí odmietajú veriť a snaž sa ním proti nim snažením veľkým.
53. On je ten, kto zmiešal obe moria. To je sladké, až silno sladké a to je slané, až silno slané a učinil medzi nimi prekážku a zadržané sú zadržaním.
54. On je ten, kto stvoril z vody človeka a učinil ho príbuzným pokrvným a príbuzným na základe sobáša. Pán tvoj sa zmôže na všetko.
55. Uctievať mimo Boha to, čo im nepomôže, ani neuškodí. Ten, kto odmieta vieru, je veru podporou proti Pánovi svojmu.
56. Poslali sme ťa len ako zvestovateľa radostnej zvesti a ako varovateľa.
57. Povedz: „Nežiadam od vás za to žiadnu odmenu, len to, aby ten, kto chce, si učinil k Pánovi svojmu cestu.“
58. Spoľahni sa na Živého, ktorý nezomrie a vďakou Jemu svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. On postačí, aby dobre vedel o hriechoch tých, ktorí sú Mu odovzdaní,
59. On, ktorý stvoril nebesá a zem a čo je medzi nimi, za šesť dní a potom na Trón istavá. Je to Ten, v moci ktorého je milosť, spýtaj sa naňho niekoho znalého.
60. Keď by im bolo povedané: „Pokloňte sa v polohe sužúdu pred Tým, v moci ktorého je milosť“, povedia: „A kto je to Ten, v moci ktorého je milosť? Máme sa pokloniť v polohe sužúdu tomu, komu nám ty prikazuješ?“. Odpudivosti im to pridalo.
61. Požehnaním oplýva Ten, kto učinil v nebi obrovské hviezdy a učinil v ňom lampu a mesiac svietiaci,

62. On je ten, kto učinil noc a deň po sebe nasledujúcimi pre toho, kto by chcel spomínať si alebo by chcel ďakovať.
63. Tí, ktorí sú odovzdaní Tomu, v moci ktorého je milosť, sú tí, ktorí chodia na zemi v tichosti a pokore a ak by sa im prihovorili neznalí, povedia: „Mier“,
64. A ktorí v noci bdejú pre Pána svojho, klaňajúc sa v polohe sužúdu a v stojí,
65. A ktorí hovoria: „Pane náš! Odvráť od nás trápenie pekla, jeho trápenie je stálym trápením,“
66. Ono je zlým miestom usadenia a zdržania sa,
67. A ktorí keď by míňali, tak by nerozhadzovali a ani by neboli lakomí, ale držali by sa medzi tým,
68. A ktorí nevzývajú popri Bohu iného boha a nezabíjajú dušu, ktorú Boh zakázal zabíjať, jedine ak v práve a ktorí sa nedopúšťajú mimomanželského pohlavného styku. Kto by tak robil, ten nájde Asáma.
69. Bude mu znásobené trápenie v deň zmŕtvychvstania a ostane v ňom naveky v ponížení,
70. Okrem toho, kto pokánie učinil a uveril a konal dobré činy, zlé skutky toho Boh zamení za dobré. Boh je odpúšťajúci a milostivý,
71. Kto by pokánie učinil a konal by dobro, ten sa kajá Bohu kajaním,
72. A ktorí nepodávajú krivé a falošné svedectvá a ak by prešli popri planých rečiach, prejdú so všetkou dôstojnosťou,
73. A ktorí keď by im boli pripomenuté znamenia ich Pána, neberú ich akoby boli hluchí a slepí,
74. A ktorí hovoria: „Pane náš, daj nám z manželiek našich a potomstva nášho, čo by naše oko pokojným učinilo a učíň nás pre bohobojných vzorom a príkladom“,
75. Tým sa dostane najvyššie miesto za to, že trpezlivými boli a budú v ňom vítaní s pozdravom a mierom.
76. Budú v ňom naveky. Je to veru dobré miesto usadenia sa a zdržania sa.
77. Povedz: „Nevšímal by si vás Pán môj, nebyť vášho vzývania a prosieb. Vy ste za lož označili, preto vás to bude sprevádzať.“
-

KAPITOLA DVADSIATA ŠIESTA

Al Šuará
(Básnici)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Tá, Sín, Mím.
2. To sú znamenia Knihy zjavnej.
3. Snáď svoju dušu neutrápiš k smrti preto, že sa nestali veriaci,
4. Keby sme chceli, zoslali by sme na nich z neba znamenie, ktorému by ich krky ostali poddané.
5. Vždy, keď k nim príde nové pripomenutie od Toho, v moci ktorého je milosť, oni sa od neho odvracajú,
6. Oni to za lož označili. Prídu k nim správy o tom, z čoho si posmech robili,
7. Nepozerali na zem, koľkým štedrým párom sme dali vyrásť na nej,
8. V tom je veru znamenie. Ale väčšina z nich i tak neverí.
9. Pán tvoj, On je ten mocný a milostivý.
10. Hľa, keď zavolať Pán tvoj na Mojžiša: „Chod' za ľuďmi krivdiacimi“,
11. „Za ľuďmi Faraóna! Či sa nechcú vyvarovať?“
12. Povedal: „Pane môj, bojím sa, aby ma zo lži neobvinili“,
13. „A aby sa nestiesnila moja hrud' a môj jazyk sa nezasekol. Pošli mi preto Árona“,
14. „Majú proti mne obvinenie z hriechu, preto sa bojím, že by ma zabili“.
15. Povedal: „Nie neboj sa, choďte s našimi znameniami. My budeme spolu s vami počúvať“,
16. Príďte k Faraónovi a povedzte: „My sme poslovia Pána tvorstva“,
17. „Pošli s nami synov Izraela“.
18. Povedal: „A či sme ťa nevychovali u nás od narodenia? A strávil si u nás roky zo svojho života.“,
19. „A urobil si čin, ktorý si urobil. A patril si medzi tých, ktorí odmietli“.
20. Povedal: „Urobil som tak, keď som patril medzi tých, ktorí v blude boli“,
21. „Potom, keď som sa vás začal báť, som od vás ušiel. A Pán môj mi dal múdrosť a učinil ma jedným z poslov“,
22. „Za dar, ktorý mi ako láskavosť pripomínaš, považuješ to, že si zotročil synov Izraela?!“
23. Povedal: „A čo je Pán tvorstva?“
24. Povedal: „Pán nebies a zeme a čo je medzi nimi, ak ste bezpochyby presvedčení“.

25. Povedal tým, ktorí boli okolo neho: „Počúvate?!“
26. Povedal: „Je vaším Pánom i Pánom vašich prvých otcov“.
27. Povedal: „Váš posol, ktorý bol k vám poslaný, je blázon“.
28. Povedal: „Je Pán východu i západu a toho čo je medzi nimi, ak ste chápvajú“.
29. Povedal: „Ak by si si učinil iného boha než mňa, učiním ťa jedným z uväznených“.
30. Povedal: „Aj keby som k tebe prišiel s niečím zjavným?“
31. Povedal: „Príď s tým, ak patriš medzi pravdovravných“.
32. A tak hodil svoju palicu, a hľa, zmenila sa na hada zjavného,
33. A vyňal svoju ruku a hľa, ona bielou ostala pred očami tých, ktorí sa dívali.
34. Povedal popredným okolo seba: „Toto je veru čarodej znalý“,
35. „Chce vás vyhnúť z vašej zeme svojimi čarami. Čo teda prikazujete?“
36. Povedali: „Odlož ho i jeho brata na neskôr a pošli do miest zhromaždiť“,
37. „Privedú ti každého čarodeja znalého“.
38. A tak boli čarodeji zhromaždení na stretnutie v deň známy,
39. Bolo povedané ľuďom: „Zhromaždite sa“,
40. „Azda budeme nasledovať čarodejov, ak by boli oni tí, ktorí premôžu“.
41. Keď čarodeji prišli, povedali Faraónovi: „Budeme mať odmenu, ak budeme my tými, ktorí premôžu?“
42. Povedal: „Áno. Budete patriť vtedy medzi priblížených“.
43. Mojžiš im povedal: „Hádzte, čo chcete hodiť“.
44. A tak hodili svoje povrazy a palice a povedali: „Prisaháme na moc Faraóna, že my budeme tí, ktorí zvíťazia“.
45. I Mojžiš hodil palicu svoju a hľa, ona začala pohlcovať to, čo pričarovali.
46. Čarodeji sa hodili na zem v polohe sužúdu.
47. Povedali: „Uverili sme v Pána tvorstva“,
48. „V Mojžišovho a Áronovho Pána“.
49. Povedal: „Uverili ste mu predtým, než by som vám to dovolil? On je vaším najväčším majstrom, ktorý vás naučil čary. Budete vedieť, čo s vami urobím. Dám vám odseknúť ruky a nohy v opačnom poradí a nechám vás ukrižovať všetkých.“
50. Povedali: „V ničom nám to neuškodí. My sa k Pánovi nášmu vrátíme.“,
51. „My dúfame, že nám odpustí náš Pán naše omyly za to, že sme sa stali prvými, kto uveril“.
52. Vnukli sme Mojžišovi: „Vydaj sa za noci s tými, ktorí sú Mí odovzdaní. Budete prenasledovaní“.
53. Faraón poslal do miest, aby zhromaždili vojakov,
54. „Títo sú len malou skupinou“,
55. „A oni nás chcú zlosťou naplniť“,
56. „My sme ale všetci ostražití“.

57. A tak sme ich dali vyviesť zo záhrad a od prameňov,
58. A od pokladov a z miesta štedrého.
59. Tak sa stalo, a dali sme ich ako dedičstvo synom Izraela.
60. Dohnali ich za úsvitu.
61. Keď sa ukázali obe skupiny, Mojžišovi spoločníci povedali: „Budeme dostihnúť“.
62. Povedal: „Nie, so mnou je môj Pán a On ma správne usmerní“.
63. Vnukli sme Mojžišovi: „Udri palicou svojou more“, a tak sa rozostúpilo a každá časť bola ako hora obrovská.
64. Priblížiť sa sme potom dali tým druhým,
65. A zachránili sme Mojžiša i toho, kto bol s ním, všetkých,
66. Potom sme potopili ostatných.
67. V tom je veru znamenie. Ale väčšina z nich i tak neverí.
68. Pán tvoj, On je ten mocný a milostivý.
69. Vyprávaj im správu o Abrahámovi,
70. Keď povedal svojmu otcovi a svojim ľuďom: „Čo to uctievať!“,
71. Povedali: „Uctieваме modly, ktorým ostávame oddaní“.
72. Povedal: „Počúvajú vás, keď ich vzývate?“,
73. „Alebo vám v niečom pomôžu či uškodia?“
74. Povedali: „Našli sme svojich otcov takto robiť“.
75. Povedal: „Vidíte, čo ste uctievali“,
76. „Vy i vaši starí otcovia“,
77. „Tak tie sú mojimi nepriateľmi, s výnimkou Pána tvorstva“,
78. „Ktorý ma stvoril. On ma preto správne usmerní“,
79. „On mi dáva jesť a napojí ma“,
80. „A keď ochoriem, On ma uzdraví“,
81. „A ktorý ma usmrtí a potom ma oživí“,
82. „A u ktorého dúfam, že mi odpustí moje omyly v Deň zúčtovania“,
83. „Pane môj, daj mi múdrosť a pripoj ma k zbožným“,
84. „A učíš mi povest' pravdovravného u tých, čo po mne prídu“,
85. „A učíš ma jedným z dedičov Záhrady blaženosti“,
86. „A odpusť môjmu otcovi, on patril medzi tých, ktorí zblúdili“,
87. „A neuved' ma do potupy v deň, keď budú vzkriesení“,
88. „V deň, keď nepomôže žiaden majetok, ani deti“,
89. „Zachráni sa jedine ten, kto príde k Bohu so zdravým srdcom“.
90. Bude priblížená záhrada rajská k bohabojným,
91. A bude ukázané peklo tým, ktorí do bludu sklzli,
92. A bude im povedané: „Kde je to, čo ste uctievali

93. Mimo Boha? Pomôžu vám a podporia vás, alebo zvíťazia?“
94. Budú do neho pohádzaní spolu s tými, ktorí do bludu skĺzli,
95. A s nimi vojaci Iblísa, všetci.
96. Povedia pritom, ako sa v ňom budú sporiť:
97. „Prisaháme na Boha, že sme boli v blude zjavnom“,
98. „Keď sme vás stavali na roveň Pána tvorstva“,
99. „Do bludu nás neuviedol nik iný než tí previnilci“,
100. „Preto nemáme nikoho, kto by sa nás zastal“,
101. „Ani priateľa vrúcneho“,
102. „Keby sme sa mohli vrátiť, aby sme patrili medzi veriacich“.
103. V tom je veru znamenie. Väčšina z nich ale neverila.
104. Pán tvoj, On je veru ten mocný a milostivý.
105. Zo lži obvinili ľudia Noema poslov,
106. Keď im ich brat Noe povedal: „A či sa nevyvarujete?“
107. „Ja som poslaný k vám ako posol poctivý“,
108. „Tak sa bojte Boha a poslúchnite ma“,
109. „Nežiadam od vás za to žiadnu odmenu. Moja odmena je u Pána tvorstva“,
110. „Bojte sa Boha a poslúchnite ma“.
111. Povedali: „Máme ti veriť a pritom ťa nasledovala spodina?“
112. Povedal: „Neviem nič o tom, čo konali“,
113. „Zúčtovanie s nimi náleží len môjmu Pánovi. Keby ste to len cítili!“,
114. „Ja nevyžením veriacich“,
115. „Ja som len varovateľ zjavný“.
116. Povedali: „Ak neprestaneš, Noe, budeš patriť medzi tých, ktorí boli ukameňovaní“.
117. Povedal: „Pane môj, moji ľudia ma zo lži obvinili“,
118. „Rozhodni teda medzi mnou a nimi rozhodnutím a zachráň ma i veriacich, ktorí sú so mnou“.
119. A tak sme ho zachránili i každého, kto bol s ním v arche plne naloženej,
120. Potom sme potopili ostatných.
121. V tom je veru znamenie. Väčšina z nich ale neverila.
122. Pán tvoj, On je ten mocný a milostivý.
123. Ádovci zo lži obvinili poslov,
124. Keď im ich brat Húd povedal: „A či sa nevyvarujete?“
125. „Ja som poslaný k vám ako posol poctivý“,
126. „Tak sa bojte Boha a poslúchnite ma“,
127. „Nežiadam od vás za to žiadnu odmenu. Moja odmena je u Pána tvorstva“,
128. „Budujete na každej vyvýšenine znamenie, len tak pre pobavenie“,

129. „A činíte si stavby, azda sa stanete večnými“
130. „A keď by ste mocne udreli, udriete mocne veľmi silno, povyšujú sa“,
131. „Bojte sa Boha a poslúchnite ma“,
132. „Bojte sa Toho, kto vás posilnil poznatkami, ktoré máte“,
133. „Posilnil vás dobytkom a deťmi“,
134. „A záhradami a prameňmi“,
135. „Bojím sa o vás, že vás postihne trápenie dňa preveľkého“.
136. Povedali: „Je nám jedno, či si poučil, alebo si nepatril medzi tých, ktorí poučili“,
137. „Je to len správanie podobné správaniu tých prvých predkov“,
138. „A my nebudeme trápeniu podrobení“.
139. Zo lži ho obvinili, tak sme ich zahubili. V tom je veru znamenie. Väčšina z nich ale neverila.
140. Pán tvoj, On je ten mocný a milostivý.
141. Samúdovci zo lži obvinili poslov.
142. Keď im ich brat Sáleh povedal: „A či sa nevyvarujete?“
143. „Ja som poslaný k vám ako posol poctivý“,
144. „Bojte sa Boha a poslúchnite ma“,
145. „Nežiadam od vás za to žiadnu odmenu. Moja odmena je u Pána tvorstva“,
146. „Myslíte si, že budete v tomto, čo je tu, ponechaní v bezpečí?“
147. „V záhradách a pri prameňoch?“,
148. „A v sadivách a palmách, ktorých pošvy sú stráviteľné?“
149. „A že budete tesat' z hôr domy, čo dobre ovládate?“
150. „Bojte sa Boha a poslúchnite ma“,
151. „A neposlúchajte príkazy tých, ktorí striednymi nie sú“,
152. „Ktorí šíria skazu na zemi a nenapravajú“.
153. Povedali: „Ty patriš medzi začarovaných“,
154. „Ty nie si nič iné než človek ako my. Prines znamenie, ak patriš medzi pravdovravných“.
155. Povedal: „Toto je ľava, bude jej náležať pitie a vám bude náležať pitie v deň známy“,
156. „Nedotknite sa jej ničím zlým, aby vás nezasiahlo trápenie dňa preveľkého“.
157. Oni ju ale zarezali. Potom to však oľutovali.
158. A tak ich zasiahlo trápenie. V tom je veru znamenie. Väčšina z nich ale neverila.
159. Pán tvoj, On je ten mocný a milostivý.
160. Zo lži obvinili Lotovi ľudia poslov,
161. Keď im povedal ich brat Lot: „A či sa nevyvarujete?“
162. „Ja som poslaný k vám ako posol poctivý“,
163. „Bojte sa Boha a poslúchnite ma“,
164. „Nežiadam od vás za to žiadnu odmenu. Moja odmena je u Pána tvorstva“,

165. „Chodíte so svojimi túžbami k jednotlivcom mužského pohlavia, ktorých si z radov stvorených vyberáte“,
166. „A nechávate svoje družky, ktoré vám váš Pán stvoril. Vy ste veru ľudia mieru prekračujúci“.
167. Povedali: „Ak neprestaneš, Lot, budeš patriť medzi vyhnaných“.
168. Povedal: „Ja voči vášmu konaniu odpor cítim“,
169. „Pane môj, zachráň ma i moju rodinu pred tým, čo konajú“.
170. A tak sme ho zachránili i jeho rodinu, všetkých,
171. Okrem stareny, tá patrila medzi tých, ktorí ostali,
172. Potom sme zničili ostatných,
173. A poslali sme na nich dážď. Zlý je veru dážď dopadajúci na tých, ktorí boli varovaní.
174. V tom je veru znamenie. Väčšina z nich ale neverila.
175. Pán tvoj, On je ten mocný a milostivý.
176. Zo lži obvinili Obyvatelia húštin poslov,
177. Keď im Šáb povedal: „A či sa nevyvarujete?“
178. „Ja som poslaný k vám ako posol poctivý“,
179. „Bojte sa Boha a poslušnite ma“,
180. „Nežiadam od vás za to žiadnu odmenu. Moja odmena je u Pána tvorstva“,
181. „Dávajte úplné miery a nepatrite medzi tých, ktorí z nich uberajú“,
182. „Vážte váhami rovnými“,
183. „Neuberajte ľuďom z ich vecí a neširte skazu na zemi a nebuďte skazu šíriaci“,
184. „Bojte sa Toho, kto stvoril vás i tvorstvo prvé“.
185. Povedali: „Ty patíš medzi začarovaných“,
186. „Ty nie si nič iné než človek ako my. My si myslíme, že patíš medzi klamárov“,
187. „Daj, aby na nás spadol kus z neba, ak patíš medzi pravdovravných“.
188. Povedal: „Môj Pán lepšie vie o tom, čo konáte“.
189. Zo lži ho obvinili, a tak ich zasiahlo trápenie Dňa mraku. Ono to bolo veru trápením dňa prevelkého.
190. V tom je veru znamenie. Väčšina z nich ale neverila.
191. Pán tvoj, On je ten mocný a milostivý.
192. Zoslaný je od Pána tvorstva.
193. Zostúpil s ním dole Duch poctivý
194. Na srdce tvoje, aby si patril medzi varovateľov.
195. V arabskom jazyku jasnom *je zoslaný*,
196. Je spomenutý v knihách tých prvých,
197. Nebolo pre nich znaméním, že o ňom vedeli tí z radov synov Izraela, ktorí mali poznanie?
198. Aj keby sme ho boli zoslali dole niekomu, kto nie je Arabom,

199. A on by ho pred nimi predniesol, aj tak by v neho neuverili,
200. Takto sme jej cestu umožnili do srdc previnilcov,
201. Neuveria v neho, až kým neuvidia trápenie bolestivé,
202. Ktoré k nim príde znenazdania bez toho, aby to cítili,
203. Vtedy povedia: „Bude nám dožičený odklad?“
204. O trápenie naše urýchlene žiadajú!
205. Videl by si, že aj keby sme im dopriali úžitok na niekoľko rokov,
206. A až potom by k nim prišlo to, čo im bolo sľúbené,
207. Aj tak by im nepomohol úžitok, ktorý im bol dopriaty.
208. Nezahubili sme dedinu žiadnu bez toho, aby mala varovateľov,
209. Pripomínajúc jej. Nikdy sme neboli krivdiaci.
210. Nikdy jeho zosielaním dole neboli poverení satani.
211. Neprislúcha im to a ani to nemôžu,
212. Im je zabránené počuť.
213. Nevzývaj popri Bohu boha iného, aby si nepatril medzi tých, voči ktorým sa trápenie uplatní,
214. Varuj tvoj najbližší kmeň,
215. Láskovosť prejavuj voči veriacim, ktorí ťa nasledujú,
216. Ak by ťa neposlúchli, povedz: „Nemám nič spoločné s tým, čo konáte.“,
217. Spoločni sa na mocného a milostivého,
218. Ktorý ťa vidí, keď vstávaš,
219. I tvoje pohyby medzi tými, ktorí sa v polohe sužúdu klaňajú,
220. On všetko počuje a všetko vie.
221. „Mám vám oznámiť, ku komu satani prichádzajú?“
222. „Prichádzajú ku každému zvedenému hriešnemu“,
223. „Vrhajú mu, čoho sa dopočuli. Väčšina z nich ale klame“.
224. „Básnikov, tých nasledujú len tí, ktorí do bludu skĺzli“.
225. A či nevidíš, že oni v každom údolí blúznia,
226. A že hovoria to, čo nerobia,
227. S výnimkou tých, ktorí uverili a dobré skutky konali a často spomínali Boha a k víťazstvu pomohli po tom, ako im bolo ukrivdené. Tí, ktorí sa krivdy dopustili, budú vedieť v aký návrat sa vrátia.
-

KAPITOLA DVADSIATA SIEDMA

Al Namel (Mravce)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Tá, Sín. To sú znamenia Koránu a Kniha zjavná,
2. Správne usmernenie je to a radostná správa pre veriacich,
3. Ktorí konajú modlitbu a dávajú zekat a ktorí o živote poslednom sú bezpochyby presvedčení.
4. Tí, ktorí neveria v život posledný, tým sme okrášlili ich konania a tak tápajú.
5. To sú tí, ktorým sa dostane to najhoršie z trápenia a oni budú v živote poslednom tí, ktorí utrpia tú najväčšiu stratu.
6. Ty prijímaš Korán od Toho, kto oplýva múdrosťou a kto všetko vie.
7. I Mojžiš povedal svojim ľuďom: „Zbadal som oheň, prinesiem vám odtiaľ správu, alebo vám prinesiem ohorok planúci, azda sa zohrejete“.
8. Keď k nemu prišiel, bolo naňho zavolané: „Požehnaný je ten, kto je v ohni a ten, kto je okolo neho. A Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, Pán tvorstva“,
9. „Mojžiš! To som Ja, Boh mocný a múdry“,
10. „Vrhni palicu svoju.“ Keď ju ale uvidel, ako sa trasie, akoby to bola užovka, chrptom obrátený k nej utiekol a nevrátil sa späť. „Mojžiš! Neboj sa. U Mňa sa poslovovia neboja ničoho“,
11. „Okrem tých, ktorí by sa krivdy dopustili. Ak by však vykonané zlo nahradili dobrom, tak Ja som odpúšťajúci a milostivý“,
12. „Vsuň ruku svoju pod odev na svoju hrud', vyjde von biela bez akéhokol'vek poškodenia. S deviatimi znameniami si vyslaný k faraónovi a k jeho ľuďom. Oni boli ľuďmi spurnými“.
13. Keď k nim ale prišli naše znamenia zreteľné, povedali: „Sú to len čary zjavné“.
14. Popierali ich a pritom sa ich duše bez pochyb o nich uistili, popierali ich len z krivdy a z povýšenia. Pozri sa, aký bol koniec tých, ktorí skazu šíri.
15. Dali sme Dávidovi a Šalamúnovi poznanie a obaja povedali: „Vďaka Bohu, ktorý nás uprednostnil pred mnohými z radov veriacich, ktorí sú Mu odovzdaní“.
16. Šalamún dedil po Dávidovi. Povedal: „Ľudia! Boli sme naučení spôsobu reči vtáctva a bolo nám dané zo všetkého. Toto je veru dobrodenie zjavné.“
17. A boli pre Šalamúna zhromaždení jeho vojaci z radov žinnov, ľudí a vtáctva. Boli usporiadaní,

18. Keď potom prišli do údolia mravcov, jeden mravec povedal: „Mravce! Vojdite do svojich príbytkov, aby vás nezničil Šalamún a jeho vojaci bez toho, aby to cítili“.
19. Usmial sa Šalamún pobavený na jeho slovách a povedal: „Pane môj, vnukni mi, aby som ďakoval za tvoj dar, ktorým si obdaril mňa a mojich rodičov a aby som konal dobro, s ktorým budeš spokojný a daj mi vojsť milosťou tvojou medzi zbožných patriacich k radom tých, ktorí sú Ti odovzdaní.“
20. Skontroloval vtáctvo a povedal: „Čím to je, že nevidím dudka? Patrí snáď medzi neprítomných?“
21. „Podrobím ho trápeniu prísnemu, alebo ho zarežem, alebo mi prinesie dôkaz zjavný“.
22. Zdržal sa nie dlho a potom povedal: „Dozvedel som sa o niečom, čo si ty nevedel a prišiel som k tebe zo Sáby so správou bezpochybnou“,
23. „Našiel som tam ženu, ktorá im kraluje, ktorej bolo dané zo všetkého a ktorá má trón obrovský“,
24. „Uvidel som ju i jej ľudí, ako sa klaňajú slnku, uctievajúc ho mimo Boha. Satan im okrášlil ich skutky, tým im bránil nasledovať cestu správnu, preto nevedia nájsť správne usmernenie“,
25. „A či by sa nemali klaňať Bohu, ktorý dáva vyjsť najavo to, čo je schované v nebesiach a na zemi a ktorý vie, čo skrývate a čo prejavujete?“
26. „Boh, niet boha okrem Neho, On je Pánom Trónu preveľkého“.
27. Povedal: „Pozrieme sa, či si pravdu hovoril, alebo si patril medzi klamárov“,
28. „Chod' s týmto mojím listom, hod' im ho, potom ich nechaj a pozeraj, čo odpovedajú“.
29. Povedala: „Poprední, bol mi hodený vznešený list“,
30. „Je od Šalamúna a je v mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť“,
31. „Nepovyšujte sa a prídte ku mne, Bohu oddaní“,
32. Povedala: „Poprední, poraďte mi vo veci mojej, neučiním konečné rozhodnutie vo veci, pokým nebudete toho svedkami“.
33. Povedali: „My sme silní a máme obrovskú silu a rozhodnutie náleží tebe, zvaž, čo prikážeš“.
34. Povedala: „Králi, ak by vošli do nejakej dediny, tak ju skazia a učinia tých najmocnejších z jej obyvateľov pokorenými. Tak to veru robia“,
35. „Pošlem im dar a uvidím, s čím sa vrátia poslovia“.
36. Keď prišiel k Šalamúnovi, povedal: „Posielate mi majetky! To, čo mne dal Boh, je lepšie než to, čo vám dal. To len vy sa z darov svojich radujete.“
37. Vráť sa k nim. Prídeme k nim s vojakmi, akých ešte nevideli a vyženieme ich z neho v ponížení a s pocitom pokory.
38. Povedal: „Poprední! Kto z vás mi prinesie jej trón ešte predtým ako ku mne prídu, Bohu oddaní?“
39. Jeden mocný z radov žinnov povedal: „Ja ti ho prinesiem ešte predtým, ako vstaneš zo svojho miesta. Ja som veru silný a poctivý“.
40. Povedal ten, kto má poznanie z Knihy: „Ja ti ho prinesiem ešte predtým, než sa k tebe vráti odraz tvojho pohľadu“. Keď ho uvidel usadený u seba, povedal: „Toto patrí medzi

dobrodennia Pána môjho, dal mi to, aby ma skúške podrobil, či budem ďakovať, alebo ďakovať odmietnem. Kto ďakuje, ten ďakuje pre dobro svojej duše. Kto by odmietol ďakovať, tak nech vie, že Pán môj nikoho nepotrebuje a je štedrý.“

41. Povedal: „Zamaskujte jej jej trón, uvidíme, či ho spozná, alebo bude patriť medzi tých, ktorí ho nespoznajú.“

42. Keď prišla, bolo povedané: „Takýto je tvoj trón?“ Povedala: „Akoby to bol on!“ „Poznanie nám bolo dané ešte pred ňou a muslimovia sme boli“,

43. „Bránilo jej to, čo uctievala mimo Boha. Ona pochádzala z radov ľudí odmietajúcich vieru“.

44. Bolo jej povedané: „Vojdi do vysokej stavby“. Keď ju uvidela, myslela si, že je to voda hlboká, a tak odhalila svoje nohy. Povedal: „Je to vysoká stavba hladká, z džbánikov zo skla.“ Povedala: „Ukrivdila som svojej duši. Oddávam sa spolu so Šalamúnom Bohu, Pánovi tvorstva“.

45. Poslali sme k Samúdvcom ich brata Sáleha: „Uctievať Boha“ a hľa, stali sa z nich dve skupiny, ktoré sa sporili.

46. Povedal: „Ľudia moji! Prečo urýchlene žiadate o zlo pred dobrom? Proste radšej Boha o odpustenie, azda sa vám milosť dostane“.

47. Povedali: „Máme zlé predtuchy z teba a z tých, ktorí sú s tebou“. Povedal: „Predtuchy vaše u Boha sú. Vy ste vskutku ľudia skúške vystavení“.

48. V meste bolo deväť mužov, ktorí skazu šíрили na zemi a nenaprávali.

49. Povedali: „Odprisahajme si vzájomne na Boha, že naňho i na jeho rodinu za noci zaútočíme a potom povieme tomu, komu náleží pomsta za jeho krv: Neboli sme svedkami smrti jeho rodiny a my veru pravdu hovoríme“.

50. Strojili úklady a nástrahy sme nastražili bez toho, aby to cítili.

51. Pozri sa, aký bol koniec ich úkladov. My sme ich zničili aj ich ľudí všetkých.

52. Tam sú ich domy prázdne za to, že krivdili. V tom je veru znamenie ľudom, ktorí majú vedomosť.

53. I zachránili sme tých, ktorí uverili a bohabojnými boli.

54. I Lot povedal svojim ľudom: „Dopúšťate sa nemravnosti a pritom vidíte!“

55. „Vy prichádzate k mužom s túžbou a ženy nechávate! Vy ste ľudia neznalí“.

56. Odpoveď jeho ľudí spočinula len v tom, že povedali: „Vyžeňte rodinu Lotovú z tejto vašej dediny. Oni sú ľudia, ktorí sa očisťujú“.

57. A tak sme ho zachránili i jeho rodinu s výnimkou jeho ženy, uvážili sme, že bude patriť medzi tých, ktorí ostanú,

58. A dali sme na nich padať dážď. Zlý je veru dážď padajúci na varovaných.

59. Povedz: „Vďaka Bohu a mier nech sprevádza tých, ktorí sa Mu odovzdali a ktorých si vyvolil“. A či Boh nie je lepší ako to, čo pridružujú?

60. Kto stvoril nebesá a zem a zoslal vám dole z neba vodu, ktorou sme dali vyrásť záhradám pôvabným, ktorých stromom by ste nedokázali dať vyrásť? A či existuje boh popri Bohu? Nie, nič také, oni sú ľudia, ktorí rovných vyzdvihujú,

61. Kto učinil zem na prebývanie a učinil cez ňu rieky a učinil jej kotvy a učinil medzi dvoma moriami prekážku? A či existuje boh popri Bohu? Veru, väčšina z nich nevie,
62. Kto prosby plní tomu, kto je v núdzi, keď by Ho prosil a zbaví ho zla a učiní vás nástupcami na zemi? A či existuje boh popri Bohu? Málokedy sa poučíte,
63. Kto vás správne usmerňuje v temnotách súše a mora a kto posielala vetry ako radostnú predzvesť svojej milosti? A či existuje boh popri Bohu? Boh je vysoko nad tým, čo k Nemu pridružujú.
64. Kto počína stvorenie a potom ho prinavrátia a kto vám dáva z neba i zo zeme? A či existuje boh popri Bohu? Povedz: „Predložte svoj dôkaz, ak ste pravdovravní“,
65. Povedz: „To, čo nie je známe v nebesiach a na zemi, nik okrem Boha nepozná.“ Necítia, kedy budú vzkriesení.
66. Ich poznanie života posledného je prislabé. Oni sú na pochybách o ňom. Oni sú zaslepení ohľadom neho.
67. Povedali tí, ktorí odmietli veriť: „A či keď sa staneme zemou i otcovia naši, potom budeme von vyvedení?!“
68. „Toto bolo sľúbené nám i našim otcom už predtým. Sú to len historiky starobylých.“
69. Povedz: „Putujte po zemi a potom sa pozrite, aký bol koniec previnilcov.“
70. Nežiaľ nad nimi a nebud' stiesnený z úkladov, ktoré stroja.
71. Hovoria: „Kedy sa naplní tento sľub, ak ste pravdovravní?“
72. Povedz: „Azda už niečo z toho, o čo urýchlenie žiadate, prichádza za vami“.
73. Pán tvoj svoje dobrodenie ľuďom dáva, ale väčšina z nich je nevďačná,
74. Pán tvoj vie, čo ich hrude ukrývajú a čo prejavujú,
75. Niet nič skrytého v nebi, ani na zemi bez toho, aby to bolo v Knihe jasnej.
76. Tento Korán oznamuje synom Izraela väčšinu toho, o čom sa sporili.
77. On je správnym usmernením a milosťou pre veriacich.
78. Pán tvoj ich rozsúdi múdrosťou svojou. On je mocný a vševediaci.
79. Spoločni sa na Boha, pretože ty si na pravde zjavnej.
80. Ty nedokážeš spôsobiť, aby mŕtvi počuli a nedokážeš ani spôsobiť, aby hluchí počuli výzvu, keď by utiekli chrbtom obrátení.
81. Ty správne neusmerníš slepých preč od bludu ich. Počut' ťa budú len tí, ktorí uverili v naše znamenia a sú preto Bohu oddaní.
82. Keď na nich dopadnú slová, vyvedieme pre nich zo zeme zviera, ktoré chodí, ktoré k nim prehovorí: „Ľudia o našich znameniach neboli bezpochyby presvedčení“.
83. V deň, keď zhromaždíme z každého spoločenstva hŕf z radov tých, ktorí za lož označujú naše znamenia a usporiadaní budú,
84. Až prídu, povie: „Moje znamenia ste označili za lož a nedokázali ste pochopiť poznanie v nich obsiahnuté, alebo čo ste to vlastne robili?“
85. Dopadnú na nich slová za to, ako krivdili, a preto neprehovoria,
86. Nevideli, že sme učinili noc, aby v nej odpočívali a deň, aby v ňom zreteľne videli? V tom sú veru znamenia ľuďom veriacim.

87. V deň, keď bude fúknuť do Trúby, zľaknú sa tí, ktorí sú v nebesiach a ktorí sú na zemi, okrem tých, u ktorých to Boh nebude chcieť. Všetci k Nemu prídu ponížene,
88. Uvidíš hory, budeš si myslieť, že sú nehybné, ale ony sa budú pohybovať pohybom mračien. Vytvorené je to všetko Bohom, ktorý dokonale všetko stvoril. On všetko vie o tom, čo konáte.
89. Kto príde s dobrým skutkom, tomu bude náležať ešte lepší, než aký vykonal a ten a jemu podobní pred hrôzou toho dňa budú v bezpečí,
90. Kto príde so zlým skutkom, tých tváre budú hodené do ohňa: „Je vám odplatené niečo iné než to, čo ste robili?“.
91. Bolo mi len prikázané, aby som uctieval Pána tejto dediny, ktorý ju posvätnou učinil. Jemu náleží všetko a bolo mi prikázané, aby som patrila medzi muslimov,
92. A aby som prednášal Korán. Kto by správne usmernenie nasledoval, ten správne usmernenie nasleduje pre dobro svojej duše a kto by zblúdil, tak tomu povedz: „Ja len patrím medzi varovateľov“,
93. Povedz: „Vďaka Bohu, ukáže vám Svoje znamenia a vy ich spoznáte“. Pán tvoj nie je nepozorný voči tomu, čo konáte.
-

KAPITOLA DVADSIATA ÔSMA

Al Qasas (Príbehy)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Tá, Sín, Mím.
2. To sú znamenia Knihy zjavnej.
3. Vyprávame ti niektoré správy o Mojžišovi a Faraónovi, a to v pravde. Správy adresované ľuďom veriacim,
4. Faraón sa povýšil na zemi a učinil jej obyvateľov skupinami, z ktorých jednu skupinu za slabú považoval, zarezával ich synov a šetril ich ženy. On patril veru medzi tých, ktorí skazu šírili.
5. Chceli sme preukázať láskavosť tým, ktorí boli na zemi za slabých považovaní a učiniť ich vodcami a učiniť ich dedičmi,
6. A upevniť ich postavenie na zemi a ukázať Faraónovi a Hámanovi a ich vojakom to, čoho sa z ich strany obávali.
7. Vnukli sme Mojžišovej matke: „Koj ho a keď by si sa o neho bála, tak ho hod' do mora a neboj sa a nežiaľ, my ti ho vrátime a učiníme ho jedným z poslov“.
8. A tak ho vyzdvihla rodina Faraónova, aby sa pre nich stal nepriateľom a príčinou zármutku. Faraón a Háman a ich vojaci sa veru mýlili.
9. Povedala Faraónova žena: „Bude prinášať upokojenie mne i tebe, nezabíjajte ho, azda nám pomôže, alebo si ho vezmeme za syna“. Pritom netušili, čo robia.
10. Srdce Mojžišovej matky ostalo prázdne, takmer ho prezradila, nebyť toho, že sme posilnili jej srdce, aby patrila medzi veriacich.
11. Povedala jeho sestre: „Sleduj ho“. Ona ho zazrela zboku bez toho, aby to oni cítili.
12. Zakázali sme, aby prijal dojky už predtým. Povedala: „Mám vám ukázať obyvateľov domu, ktorí by sa ho pre vás ujali a ktorí sa budú oňho starať?“
13. Tak sme ho vrátili k jeho matke, aby sa upokojilo jej oko a nežiaľila a aby vedela, že sľub Boží je pravdivý. Väčšina z nich to ale nevie.
14. Keď dosiahol dospelosť a dozrel, dali sme mu múdrosť a poznanie. Takto odmeňujeme dobro činiacich.
15. Vošiel do mesta vo chvíli, keď to obyvratelia nespozorovali. Tam našiel biť sa dvoch mužov, jeden patril k jeho skupine a jeden k jeho nepriateľovi. Ten, ktorý patril k jeho skupine, ho požiadal o pomoc proti tomu, ktorý patril k jeho nepriateľovi. A tak ho Mojžiš udrel a zabil ho. Povedal: „Toto je z diel satana, on je veru nepriateľ zjavný, ktorý do bludu zvádza“.

16. Povedal: „Pane môj, ukrivdil som svojej duši a Teba o odpustenie prosím“. A tak mu odpustil, veď On je odpúšťajúci a milostivý.
17. Povedal: „Pane môj, z vďaky za to, čo si mi podaroval, nebudem podporou pre previnilcov“.
18. Ostal v meste v strachu, vyčkávajúc. Hľa, ten, ktorý od neho včera žiadal pomoc, naňho kričí znova a volá o pomoc. Mojžiš mu povedal: „Ty si veru do bludu zjavného sklzol“.
19. Keď však chcel mocne udrieť toho, kto je ich nepriateľom, povedal: „Mojžiš! Chceš ma zabiť podobne, ako si zabil dušu včera? Ty sa chceš len povyšovať na zemi a nechceš patriť medzi tých, ktorí po náprave volajú“.
20. Prišiel od konca mesta bežiaci muž. Povedal: „Mojžiš! Poprední sa radia o tebe, že ťa zabijú, uteč, ja ti dobre radím“.
21. A tak z neho utiekol naplnený strachom, vyčkávajúc. Povedal: „Pane môj, zachráň ma pred ľuďmi krivdiacimi“.
22. Keď šiel smerom k Madjanu, povedal: „Azda ma Pán môj správne usmerní k ceste rovnej“.
23. Keď prišiel k vode Madjanu, našiel pri nej spoločenstvo ľudí, ktorí napájali svoje stáda a našiel vedľa nich dve ženy, ktoré sa držali bokom i povedal: „Čo je vám?“ Povedali: „Nenapájame, kým pastieri neodídu a náš otec je stavec vysokého veku“.
24. A tak im napojil ich stádo a potom odišiel do tieňa, kde povedal: „Pane môj, pociťujem núdzu o akékoľvek dobro, ktoré by si mi zoslal“.
25. Prišla k nemu jedna z nich, kráčajúc s ostychom a povedala: „Môj otec ťa volá, aby sa ti odvd'ačil za to, že si nám napojil stádo“. Keď k nemu prišiel a porozprával mu svoje príbehy, povedal: „Neboj sa, si zachránený pred ľuďmi krivdiacimi“.
26. Jedna z nich povedala: „Otče, najmi ho, veď najlepší, koho by si si mohol najat', by bol muž silný a čestný“.
27. Povedal: „Chcem ti dať za ženu jednu z týchto mojich dvoch dcér s tým, že budeš pre mňa pracovať osem rokov. Ak by si odpracoval desať, bude to láskavosť od teba. Nechcem ti uložiť viac, ako znesieš. Uvidíš, pokiaľ Boh bude chcieť, že patrím medzi zbožných“.
28. Povedal: „Taká je dohoda medzi mnou a tebou. Ktorúkoľvek lehotu by som splnil, tak sa voči mne žiadneho nepráva nedopustíte a Boh sa ujme toho, čo hovoríme“.
29. Keď Mojžiš splnil lehotu a šiel so svojou rodinou, zbadal zo strany hory oheň. Povedal svojej rodine: „Ostaňte tu, zbadal som oheň, azda vám odtiaľ prinesiem správu alebo ohorok z ohňa, azda sa zohrejete“.
30. Keď k nemu prišiel, bolo naňho zavolané z pravej strany údolia, z požehnaného miesta zo stromu: „Mojžiš! Ja som Boh, Pán tvorstva“.
31. „Vrhni palicu svoju!“ Keď ju uvidel, ako sa trasie, akoby bola užovka, utiekol chrbtom obrátený a nevrátil sa späť. „Mojžiš! Prístup a neboj sa, ty patíš medzi tých, ktorí sú v bezpečí“.
32. „Vsuň svoju ruku pod odev na svoju hrud', vyjde von biela, bez akéhokoľvek poškodenia a vlož svoju ruku pod svoju pazuchu, aby si sa strachu zbavil. To sú dva dôkazy od Pána tvojho Faraónovi a jeho popredným. Oni boli ľuďmi spurnými“.
33. Povedal: „Pane, ja som zabil jednu dušu z ich radov, preto sa bojím, že ma zabijú“.

34. „Môj brat Áron má výrečnejší jazyk než ja, pošli ho so mnou ako oporu, aby potvrdil pravdovravnosť moju. Bojím sa, že ma zo lži obvinia“.
35. Povedal: „Posilníme rameno tvoje tvojím bratom a učiníme vám takú moc, že sa k vám nedostanú. S našimi znameniami vy obaja i ten, kto by vás nasledoval, budete tí, ktorí zvíťazia“.
36. Keď k nim prišiel Mojžiš s našimi jasnými znameniami, oni povedali: „Toto sú len čary vymyslené a nepočuli sme o takom niečom u našich prvých otcov“.
37. Povedal Mojžiš: „Pán môj lepšie vie, kto prišiel so správnym usmernením od Neho a komu bude náležať ten dobrý konečný príbytok. Neuspejú veru krivdiaci“.
38. Faraón povedal: „Poprední, neviem o tom, že by ste mali iného boha, než som ja. Zapáľ mi, Háman, pod hlinu a učíš mi vysokú vežu, azda sa pozriem na Mojžišovho Boha, aj keď si myslím, že patrí medzi klamárov“.
39. Povyšoval sa on i jeho vojaci na zemi bezprávne a mysleli si, že sa k nám nevrátia,
40. A tak sme ho zasiahli i jeho vojakov tým, čo ich zasiahlo a vrhli sme ich do mora. Pozri sa, aký bol koniec krivdiacich.
41. Učinili sme ich vodcami, ktorí vyzývali do ohňa a v deň zmŕtvychvstania im nebude daná pomoc ani podpora.
42. Dali sme, aby ich prenasledovalo v tomto živote prekliatie a v deň zmŕtvychvstania budú patriť medzi opovrhnutých.
43. Dali sme Mojžišovi Knihu potom, ako sme zahubili prvé pokolenia, ako viditeľný dôkaz pre ľudí a ako milosť, azda budú na to pamätať.
44. Nebol si pri západnej hore, keď sme Mojžišovi vec oznámili a nepatril si medzi tých, ktorí boli svedkami.
45. My sme ale dali vzniknúť pokoleniam a dlhé roky prešli nad nimi. Nebýval si medzi obyvateľmi Madiana, neprednášal si im naše znamenia, to my sme poslali.
46. Nebol si pri hore, keď sme zavolali. Vnukáme ti to ale ako milosť od Pána tvojho, aby si varoval ľudí, ku ktorým neprišiel varovateľ pred tebou. Azda budú na to pamätať.
47. Nebyť toho, keď by ich postihlo nešťastie za to, čo ich ruky vykonali, že by povedali: „Pane náš, keby si bol k nám poslal posla, aby sme nasledovali Tvoje znamenia a patrili sme medzi veriacich“,
48. Keď k nim však od Nás pravda prišla, povedali: „Keby mu bolo dané niečo podobné tomu, čo bolo dané Mojžišovi“. A či neodmietli veriť v to, čo bolo predtým dané Mojžišovi? Povedali: „Dva druhy čarov sú to, ktoré sa navzájom podporujú“ a povedali: „V oboje my veru odmietame veriť“.
49. Povedz: „Prineste teda Knihu pochádzajúcu od Boha, ktorá správnejšie usmerňuje než obidve, aby som ju nasledoval, ak ste pravdovravní“.
50. Ak by tak neurobili, tak vedz, že nasledujú svoje túžby. Kto môže byť vo väčšom blude než ten, kto nasledoval svoje túžby bez správneho usmernenia pochádzajúceho od Boha? Boh veru správne neusmerní ľudí krivdiacich.
51. Dali sme, aby sa slová k nim dostali, azda budú na to pamätať.
52. Tí, ktorým sme dali Knihu pred ním, v neho veria.

53. Keď je im prednesený, hovoria: „Uverili sme v neho, je to pravda od Pána nášho, my sme boli už pred ním muslimami“.
54. Tým bude daná ich odmena dvakrát za to, akí trpezliví boli a za to, že zaháňajú dobrým skutkom skutok zlý a z toho, čo sme im dali, míňajú.
55. Keď by počuli plané reči, tak sa ich stráňa a hovoria: „Máme vlastné skutky a vy máte vlastné skutky, mier s vami, nechceme neznalých“.
56. Ty správne neusmerníš, koho máš rád, ale to Boh správne usmerňuje, koho chce. On lepšie vie o tých, ktorí sú správne usmernení.
57. Povedali: „Ak by sme spolu s tebou nasledovali správne usmernenie, budeme unesení zo zeme našej“. A či sme im nedali upevniť svoje postavenie a získať posvätné miesto bezpečné, ku ktorému sú prinášané plody všetkého, ako potravu od Nás? Väčšina z nich to ale nevie.
58. Koľko dedín, ktoré sa živobytím svojím pýšili, sme zahubili. Hľa, to sú ich príbytky, neboli obývané po nich, len málo. A boli sme to my, kto to zdedil.
59. Pán tvoj by nikdy nezahubil dediny, pokiaľ nepošle k ich Matke posla, ktorý im bude prednášať naše znamenia. Nikdy by sme nezahubili dediny bez toho, aby jej obyvatelia boli krivdiaci.
60. Čokoľvek, čo vám bolo dané, je pôžitkom života najnižšieho a jeho ozdobou. Čo je u Boha, je lepšie a trvalejšie. A či nechápete?
61. A či ten, komu sme dali sľub dobrý a on ho nájde, je ako ten, komu sme dali užiť si úžitok života najnižšieho a potom v deň zmŕtvychvstania bude patriť medzi prítomných?
62. V deň, keď na nich zavolá a povie: „Kde sú spoločníci Moji, o ktorých ste tvrdili, že existujú?“.
63. Tí, voči ktorým sa slová uplatnili, povedia: „Pane náš, týchto, ktorých sme do bludu nechali sklznúť, sme nechali do bludu sklznúť tak, ako sme do bludu my sklzli. Oprošťujeme sa od nich pred Tebou, nie nás oni uctievali“.
64. Bude povedané: „Zavolajte spoločníkov svojich“. Oni ich volať budú, ale tí na ich výzvu neodpovedia. A uvidia trápenie. Keby sa len boli nechali správne usmerniť.
65. V deň, keď na nich zavolá a povie: „Čo ste odpovedali poslom?“.
66. V ten deň ostanú pred ich očami správy skryté, preto sa nebudú navzájom spytovať.
67. Ten, kto pokánie učinil, uveril a dobro konal, azda bude patriť medzi tých, ktorí prospeli.
68. Pán tvoj stvorí, čo chce a vyberá si. Im nenáležal výber. Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vysoko nad tým, čo k Nemu pridružujú.
69. Pán tvoj vie, čo ich hrude ukrývajú a čo prejavujú.
70. On je Boh, niet boha okrem Neho. Jemu náleží vďaka v živote prvom a v živote poslednom. Jemu náleží rozhodnutie a k Nemu bude váš návrat.
71. Povedz: „Vidíte, ak by Boh učinil noc nad vami nepretržitú až do dňa zmŕtvychvstania, ktorý iný boh než Boh by k vám priviedol žiaru? A či nepočujete?“
72. Povedz: „Vidíte, ak by Boh učinil deň nad vami nepretržitým až do dňa zmŕtvychvstania, ktorý iný boh než Boh by k vám priviedol noc, v ktorej by ste odpočívali? A či nevidíte?“
73. Z milosti Svojej vám učinil noc i deň, aby ste v nej odpočívali a aby ste sa snažili o dobrodenie Ním dané. Snáď budete ďakovať.

74. V deň, keď na nich zavolá a povie: „Kde sú spoločníci Moji, o ktorých ste tvrdili, že existujú?“
75. Vyjmeme z každého spoločenstva svedka a povieme: „Predložte svoj dôkaz“. Vtedy už budú vedieť, že pravda náleží Bohu a opustí ich to, čo vymýšľali.
76. Qárún pochádzal z radov ľudí Mojžiša, ale zachoval sa k nim nevraživo. Dali sme mu poklady, od ktorých kľúče by zaťažili aj skupinu silných mužov. Jeho ľudia mu povedali: „Neraduj sa, pretože Boh nemá rád tých, ktorí sa takto radujú“,
77. „Sleduj tým, čo ti Boh dal, príbytok posledný, ale pritom nezabúdaj na svoj podiel zo života najnižšieho a dobro konaj tak, ako ti Boh dobro dal a nesnaž sa šíriť skazu na zemi. Ved' Boh nemá rád tých, ktorí skazu šíria“.
78. Povedal: „Boli mi dané pre poznanie, ktoré mám“. A či nevedel, že Boh zahubil už pred ním také pokolenia, ktoré mali väčšiu silu a viac toho nahromadili? Previnilci nebudú opýtaní na hriechy, ktorých sa dopustili.
79. A tak vyšiel medzi svojich ľudí vo svojich ozdobách. Tí, ktorí sledovali život najnižší, povedali: „Kiežby sme mali niečo podobné tomu, čo bolo Qárúnovi dané, on má veru obrovské šťastie“.
80. Avšak tí, ktorým bolo dané poznanie, povedali: „Beda vám, odmena Božia je lepšia pre toho, kto uveril a konal dobro. Bude dané len tým, ktorí trezlivými boli“.
81. A spôsobili sme, že ho zem spolu s jeho obydlím pohltila. Nemal žiadnu skupinu mimo Boha, ktorá by mu pomohla a podporila by ho. Nepatril medzi tých, ktorí víťazstvo dosiahli.
82. Tí, ktorí si želali jeho miesto včera, začali hovoriť: „Vidno, že Boh zoširoka dáva potravu, komu chce z radov tých, ktorí sa Mu odovzdali a má moc. Nebyť toho, že nám Boh preukázal láskavosť, bol by prikázal, aby nás pohltila. Vidno, že neuspjú tí, ktorí vieru odmietajú“.
83. Ten príbytok konečný učiníme pre tých, ktorí nechcú žiadne povyšovanie sa na zemi a ani skazu. Dobrý koniec patrí bohobojným.
84. Kto príde s dobrým skutkom, tomu bude náležať ešte lepší. Kto príde so zlým skutkom, tomu, kto zlý skutok vykonal, bude odplatené len to, čo konal.
85. Ten, kto ti povinne uložil Korán, ťa vráti k určenému stretnutiu. Povedz: „Pán môj lepšie vie o tom, kto prišiel so správnym usmernením a kto je v blude zjavnom“.
86. Nedúfal si, že ti bude vrhnutá Kniha. Bola to milosť pochádzajúca od Pána tvojho. Nebuď preto oporou pre tých, ktorí veriť odmietajú.
87. Nech ti nič nebráni v nasledovaní Božích znamení po tom, ako ti boli zoslané dole a vyzývaj k Pánovi svojmu a nepatri medzi tých, ktorí k Bohu pridružili.
88. Nevzývaj popri Bohu boha iného, niet boha okrem Neho. Všetko smeruje k zániku okrem Jeho tváre. Jemu náleží rozhodovanie a k Nemu sa vrátite.
-

KAPITOLA DVADSIATA DEVIATA

Al Ankabút (Pavúk)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Mím.
2. Mysleli si ľudia, že budú ponechaní hovoriť: „Uverili sme“ bez toho, aby boli skúške vystavení?
3. Skúške sme vystavili tých, ktorí boli pred nimi. Boh dá spoznať tých, ktorí pravdu hovorili a dá spoznať tých, ktorí klamali.
4. Rátali tí, ktorí konali zlé skutky, s tým, že nás predbehnú? Zlé je veru, ako usudzujú.
5. Kto dúfa v stretnutie s Bohom, tak nech vie, že čas Bohom určený príde. On všetko počuje a všetko vie.
6. Kto sa snaží, ten sa snaží pre dobro svojej duše. Boh nepotrebuje nikoho zo stvorených.
7. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým vymažeme ich zlé skutky a náležite ich odmeníme tým najlepším z toho, čo konali.
8. Odkázali sme človeku dobré správanie sa k rodičom. Ak by sa ale usilovali o to, aby si ku Mne pridružil to, o čom nemáš poznanie, tak ich neposlúchni. Ku Mne bude váš návrat a vtedy vám oznámim, čo ste konali.
9. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým dáme vojsť medzi zbožných.
10. Medzi ľuďmi sú takí, ktorí hovoria: „Uverili sme v Boha“, ak by ale niekomu z nich bolo ublížené pre *jeho vieru* v Boha, skúšku, ktorej bol ľuďmi vystavený, učiní rovnou trápeniu Bohom určenému. A ak by prišlo víťazstvo od Pána tvojho, povedia: „My sme boli s vami“. A či Boh nepozná lepšie, čo je v hrudiach stvorených skryté?
11. Boh dá spoznať tých, ktorí uverili a dá spoznať pokrytcov.
12. Povedali tí, ktorí odmietli veriť tým, ktorí uverili: „Nasledujte našu cestu a my ponesieme hriechy vaše“. Neponesú z ich hriechov nič, oni veru klamú,
13. Ponesú bremená svoje i bremená ďalšie so svojimi bremenami. A budú opýtaní v deň zmŕtvychvstania na to, čo si vymýšľali.
14. Poslali sme Núha k jeho ľuďom a on medzi nimi pobudol tisíc rokov bez päťdesiatich. A tak ich zasiahla potopa v stave, keď sa krivdy dopúšťali.
15. Zachránili sme ho aj obyvateľov lode a učinili sme ju znamením pre stvorených.
16. Abrahám povedal svojim ľuďom: „Uctievať Boha a bojte sa Ho, to je lepšie pre vás. Keby ste to len vedeli“,

17. „Vy uctieвате mimo Boha len modly a strojíte to, čo zvädza. Tí, ktorých uctieвате mimo Boha, nevlastnia pre vás žiadnu potravu, preto o potravu žiadajte Boha a uctievaťe Ho a ďakujte Mu. K nemu bude váš návrat“,
18. „Ak by ste za lož označili, tak už spoločenstvá pred vami za lož označili. Úloha posla je len jasné oznámenie“.
19. Nevideli, ako Boh počína stvorenie a potom ho prinavracia znova *k životu*? Je to pre Boha veru ľahké.
20. Povedz: „Putujte po zemi a pozrite sa, ako sa začalo stvorenie. Potom Boh dá vzniknúť poslednému vzniknutiu. Ved' Boh má moc nad všetkým“,
21. „Podrobí trápeniu, koho chce a milosťou zahrnie, koho chce. A k Nemu bude váš návrat“,
22. „Vy nemôžete zabrániť tomu na zemi, ani v nebi a bez Boha nemáte žiadneho dôverníka a ani nikoho, kto by vám pomohol a podporil vás“,
23. „Tí, ktorí odmietli veriť v Božie znamenia a stretnutia s Ním, sú tí, ktorí stratili nádej na milosť Moju a tým sa dostane trápenie bolestivé“.
24. Odpoveď jeho ľuďi spočinula len v tom, že povedali: „Zabite ho, alebo upáľte“. Boh ho ale zachránil od ohňa. V tom sú veru znamenia ľuďom veriacim.
25. Povedal: „Učinili ste si mimo Boha modly len pre láskavosť, ktorá medzi vami panuje v živote najnižšom. V deň zmŕtvychvstania však budú jeden odmietat' druhého a budú preklínať jeden druhého. Vaším príbytkom bude oheň a nebudete mať nikoho, kto by vám pomohol a podporil vás“.
26. V to, čo hlásal, uveril Lot. Povedal: „Ja emigrujem k Pánovi svojmu. On je veru ten mocný, oplývajúci múdrosťou“.
27. Dali sme mu Izáka a Jakuba a učinili sme v jeho potomstve proroctvo a Knihu a dali sme mu jeho odmenu v živote najnižšom a v živote poslednom bude patriť medzi zbožných.
28. Lot povedal svojim ľuďom: „Dopúšťate sa nemravnosti, ktorej sa pred vami nedopustil nik zo stvorených?!“
29. „Vy prichádzate k mužom a prepadávate cestujúcich a dopúšťate sa vo svojich posedeniach odsúdeniahodných vecí“. Odpoveď jeho ľuďi spočinula len v tom, že povedali: „Prived' nám trápenie Bohom určené, ak patíš medzi pravdovravných“.
30. Povedal: „Pane môj! Pomôž mi a podpor ma proti ľuďom skazu šíriacim“.
31. Keď naši poslovia prišli k Abrahámovi s radostnou správou, povedali: „My zahubíme obyvateľov tejto dediny. Jej obyvatelia sú veru krivdiaci“.
32. Povedal: „Je v nej Lot“. Povedali: „My lepšie vieme o tom, kto v nej je. Zachránime ho i jeho rodinu, s výnimkou jeho ženy, ona bude patriť medzi tých, ktorí ostanú.“
33. Keď naši poslovia prišli k Lotovi, dostal z nich zlé predtuchy a bol z nich stiesnený, povedali: „Neboj sa a nežiaľ. My ťa zachránime i tvoju rodinu, okrem tvojej ženy, ona bude patriť medzi tých, ktorí ostanú“,
34. „My zošleme na obyvateľov tejto dediny po sebe prichádzajúce trápenie z neba za to, že spurnými boli“.
35. Z nej sme zanechali znamenie zjavné ľuďom, ktorí chápu.
36. K Madjanu sme poslali ich brata Šába, ktorý povedal: „Ľudia moji, uctievaťe Boha a dúfajte v Deň posledný a nešírte skazu na zemi a nebud'te skazu šíriaci“.

37. Oni ho však zo lži obvinili, a tak ich otras zasiahol a ráno ležali vo svojich príbytkoch mŕtvymi.
38. I Ád a Samúd, podľa ich príbytkov ste jasne videli, ako dopadli. Satan im okrášlil ich skutky, a tak im bránil nasledovať cestu a pritom jasne videli.
39. I Qárun, Faraón a Háman. Prišiel k nim Mojžiš so znameniami zjavnými, oni sa ale povyšovali na zemi a neboli pritom prvými.
40. Každého sme zasiahli za jeho hriech. Na niektorých z nich sme poslali štrkovú smršť a niektorých vzal výkrik a u niektorých sme spôsobili, že ich zem pohltila a niektorých z nich sme potopili. Boh by im nikdy neukrivil, ale oni svojim dušiam krivdili.
41. Príklad tých, ktorí si učinili mimo Boha dôverníkov, sa podobá príkladu samičky pavúka, ktorá si učinila dom. Veru najchatrnejší dom je dom pavúcej samičky. Keby to len vedeli.
42. Boh pozná všetko, čo mimo Neho uctievať. On je mocný a múdrosťou oplýva.
43. Tieto príklady uvádzame ľuďom a chápu ich len tí, ktorí majú poznanie.
44. Boh stvoril nebesá a zem v pravde. V tom je veru znamenie pre veriacich.
45. Vyprávaj, čo ti bolo vnuknuté z Knihy a konaj modlitbu, pretože modlitba zakazuje nemravnosti a odsúdeniahodné veci. A spomínanie na Boha je väčšie. A Boh vie, čo robíte.
46. Nesporte sa s ľuďmi Knihy, iba ak v dobrom, s výnimkou tých z nich, ktorí by krivdili. A povedzte: „Uverili sme v to, čo nám bolo zoslané a v to, čo bolo vám zoslané a náš Boh a váš Boh je jeden a ten istý a my sme Mu oddaní“.
47. Zoslali sme ti dole Knihu. Tí, ktorým sme dali Knihu, v ňu veria. A aj v radoch týchto sú takí, ktorí v ňu veria. Naše znamenia popierajú len tí, ktorí odmietajú veriť.
48. Pred ním si nikdy neprednášal žiadnu knihu a ani si ju nepísal pravou svojou, inak by boli zapochybovali tí, ktorí sa odklonili.
49. *Nie je tomu tak*, on predstavuje znamenia jasné, sú zachované v hrudiach tých, ktorým bolo dané poznanie. Naše znamenia popierajú len tí, ktorí sa krivdy dopúšťajú.
50. Povedali: „Keby mu boli zoslané dole znamenia od Pána jeho“. Povedz: „Znamenia pochádzajú len od Boha, ja som len varovateľ jasný.“
51. Nestačilo im, že sme ti zoslali Knihu, ktorá je im prednášaná? V tom je milosť a pripomenutie ľuďom veriacim.
52. Povedz: „Boh je postačujúcim svedkom toho, čo je medzi mnou a vami. Pozná, čo je v nebesiach a na zemi.“ Tí, ktorí uverili v nepravdu a odmietli veriť v Boha, to sú tí, ktorí stratu utrpeli.
53. Urýchlene ťa žiadajú o trápenie. Nebyť času stanoveného, bolo by k nim trápenie prišlo. Ono k nim príde znenazdania, keď to nebudú cítiť.
54. Urýchlene ťa žiadajú o trápenie a veru peklo bude obklopuvať tých, ktorí odmietajú veriť.
55. V deň, keď na nich dopadne trápenie sponad nich i spod ich nôh a povie: „Okúste to, čo ste konali“.
56. Vy, ktorí ste Mne odovzdaní a ktorí ste uverili! Moja zem je rozsiahla. Mňa preto uctievať.
57. Každá duša okúsi smrť a potom k nám bude váš návrat.

58. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým dáme usadiť sa v raji v komnatách, pod ktorými budú tiecť rieky a v ktorých budú naveky. Je to veru výborná odmena pre tých, ktorí konajú,
59. Ktorí trpezlivými boli a na Pána svojho sa spoliehali.
60. Koľko z toho, čo chodí po zemi, nemá silu niest' ťažkosti spojené so svojou obživou, Boh im ale obživu dáva i vám. On všetko počuje a všetko vie.
61. Ak by si sa ich spýtal: „Kto stvoril nebesá a zem a určil, aby slúžilo slnko a mesiac?“, odpovedia: „Boh“. Kam sú teda zvedení?
62. Boh zoširoka dáva obživu, komu chce z radov tých, ktorí sú Mu odovzdaní a má na to moc. Ved' Boh o všetkom vie.
63. Ak by si sa ich spýtal: „Kto zoslal dole z neba vodu, ktorou dal ožiť zemi po tom, ako bola mŕtva?“, povedia: „Boh“. Povedz: „Vďaka Bohu“. Väčšina z nich to ale nechápe.
64. Tento život najnižší je len hraním a zábavou. Príbytok posledný je ten život skutočný, keby to len poznali.
65. Keď nastupujú na loď, vzývajú Boha a v náboženstve svojom sa stávajú Jemu vernými. Keď ich ale zachráni na súš, hľa, oni znova pridružujú k Bohu,
66. Nech odmietajú veriť v to, čo sme im dali a nech si užívajú. Oni sa veru dozvedia.
67. Nevideli, že sme učinili miesto posvätné a bezpečné, a pritom sú ľudia vôkol nich unášaní? V nepravdu veria a Božie dary odmietajú uznať?!
68. Kto väčšiu krivdu môže páchať než ten, kto by si vymýšľal o Bohu lži, alebo by za lož označil pravdu, keď k nemu prišla? A či nie v pekle je obydlie tých, ktorí odmietali veriť?
69. Tí, ktorí sa usilovali pre nás, tých správne usmerníme na cesty naše. Boh je s tými, ktorí dobro konajú.
-

KAPITOLA TRIDSIATA

Al Rúm (Rimania)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alef, Lám, Mím,
2. Východní Rimania boli porazení
3. V najbližšej zemi. Ale oni po porážke svojej zvíťazia
4. V priebehu niekoľkých rokov. Bohu náleží vec predtým i potom. V ten deň sa budú veriaci radovať,
5. Z víťazstva Bohom daného. Pomôže a podporí, koho chce. On je mocný a milostivý,
6. Sľub Boží je to. Boh svoj sľub neporuší, aj keď to väčšina ľudí nevie,
7. Poznajú len to zjavné zo života najnižšieho a životu poslednému pozornosť nevenujú,
8. Nepremýšľali o svojich dušiach? Boh stvoril nebesá a zem a čo je medzi nimi, len v pravde a na čas stanovený. Veľa ľudí v stretnutie Pána svojho odmieta veriť.
9. Neputovali po zemi, aby sa pozreli, aký bol koniec tých, ktorí boli pred nimi? Oni mali oveľa väčšiu silu, orali zem a obývali ju viac, než ju tí obývali a prišli k nim poslovia im určené so znameniami. Boh by im nikdy neukrivil, ale oni svojim dušiam krivdili,
10. Zlý bol koniec tých, ktorí zlo páchali, pretože za lož označili znamenia Božie a robili si z nich posmech.
11. Boh počne stvorenie, potom ho prinavráti a potom k Nemu bude váš návrat,
12. V deň, keď nastane Hodina, zúfalí ostanú previnilci.
13. Nebudú mať v radoch tých, ktorých pridružovali k Bohu nikoho, kto by sa za nich prihovril. A spoločníkov svojich odmietnu,
14. V deň, keď nastane Hodina, v ten deň sa rozdelia,
15. Tí, ktorí verili a dobré skutky konali, tí budú v záhrade v radosť prebývať,
16. Avšak tí, ktorí odmietli veriť a za lož označili naše znamenia i stretnutie v živote poslednom, tí budú v trápení prítomní.
17. Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, či už keď k vám noc prichádza, alebo keď sa do rána prebúdzate,
18. Jemu náleží vďaka v nebesiach a na zemi a za súmraku a na poludní.
19. Vyvádza von živého z mŕtveho a vyvádza von mŕtveho zo živého a dá zemi, aby ožila po tom, ako bola mŕtva. Takto budete vyvedení.

20. Medzi Jeho znamenania patrí, že vás stvoril zo zeme a potom ste sa stali ľuďmi rozptýlenými,
21. Medzi Jeho znamenania patrí, že vám stvoril z vašich duší družky, aby ste u nich pokoj našli a učinil medzi vami láskavosť a milosť. V tom sú veru znamenania ľuďom, ktorí premýšľajú,
22. K Jeho znameniam patrí stvorenie nebies a zeme a rozličnosť vašich jazykov a farieb. V tom sú veru znamenania pre tých, ktorí majú poznanie,
23. Medzi Jeho znamenania patrí váš spánok v noci a vo dne a vaša snaha o dobrodenia Jeho. V tom sú veru znamenania ľuďom, ktorí počujú,
24. Medzi Jeho znamenania patrí, že vám ukazuje blesk pre strach a nádej a zosiela z neba dole vodu, ktorou dáva život zemi potom, ako bola mŕtva. V tom sú veru znamenania ľuďom, ktorí chápu,
25. Medzi Jeho znamenania patrí, že nebo a zem stoja príkazom Jeho. Potom, keď by vás vyzval výzvou vyjsť von zo zeme, hľa začnete vychádzať von,
26. Jemu náleží, kto je v nebesiach a na zemi. Všetci sú mu poslušní.
27. On je ten, kto počína stvorenie a potom ho prinavráti, je to preňho veru ľahšie. Jemu náleží príklad najvyšší v nebesiach a na zemi. On je mocný a oplýva múdrosťou,
28. Uviedol vám príklad z vás samých. Je snád' niekto z radov tých, ktorých vlastní vaša pravica, vašim spoločníkom v tom, čo sme vám dali, a preto sa s nimi musíte o to deliť, a tak sa ich bojíte podobne, ako sa bojíte sami seba navzájom? Takto objasňujeme znamenania ľuďom, ktorí chápu.
29. Tí, ktorí sa krivdy dopustili, nasledovali svoje túžby bez poznania. Kto správne usmerní toho, koho Boh do bludu uviedol?. Nebudú mať nikoho, kto by im pomohol a zastal sa ich.
30. Obráť svoju tvár k náboženstvu, Bohu verný buď. Je to prirodzenosť, s ktorou Boh ľudí stvoril. Nebude sa meniť to, čo Boh stvoril. To je to náboženstvo rovné. Väčšina ľudí to ale nepozná,
31. Na Jeho uctievaní zotrvaťe a bojte sa Ho a konajte modlitbu a nepatrite k tým, ktorí k Nemu pridružujú,
32. K tým, ktorí rozdelili svoje náboženstvo a z ktorých sa vytvorili skupiny. Každá skupina sa raduje z toho, čo má.
33. Ak by sa ľudí dotkla škoda, vzývajú svojho Pána, zotrývajú na Jeho uctievaní. Potom ale, keď by im dal okúsiť milosť Svoju, hľa, skupina z nich k Pánovi svojmu pridružuje,
34. Čím odmieta prejavit' vďačnosť za to, čo sme im dali. Užívajte si, však sa vy dozviete.
35. Zoslali sme im snád' dole dôkaz hovoriaci o tom, čo pridružujú?
36. Ak dáme ľuďom okúsiť milosť, radujú sa z nej. Ale ak by ich postihlo niečo zlé za to, čo ich ruky vykonali, hľa, ostávajú zúfalí,
37. Nevideli snád', že Boh zoširoka dáva obživu, komu chce a má na to moc. V tom sú veru znamenania ľuďom veriacim.
38. Dávaj príbuznému svojmu právo jeho i biednemu i počestnému. V tom spočíva dobro pre tých, ktorí sledujú Božiu tvár. To sú tí, ktorí prospeli.
39. Čokoľvek by ste dali v podobe pôžičky založenej na ribá, aby to rástlo z majetkov ľudí, to u Boha rásť nebude. Čokoľvek by ste dali v podobe zakáta, sledujúc tým Božiu tvár, budete to vy i každý, kto tak koná, komu sa násobok toho, čo dal, dostane.

40. Boh je Ten, kto vás stvoril a potom vám dal obživu a potom vás usmrtil a potom vás oživí. Je snád' niekto z vašich spoločníkov, kto by robil niečo také? Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vysoko nad tým, čo k Nemu pridružujú.
41. Skaza sa objavila na súši i v mori za to, čo vykonali ruky ľudí, tým im dal okúsiť niečo z toho, čo konali, azda sa vrátia späť.
42. Povedz: „Putujte po zemi a potom sa pozrite, aký bol koniec tých, ktorí žili predtým“. Väčšina z nich pridružovala k Bohu.
43. Obráť svoju tvár k náboženstvu rovnému, skôr než príde od Boha Deň, ktorý odvrátený nebude. V ten deň sa rozdelia.
44. Kto by odmietol veriť, ten sám bude niest' následky svojho odmietania. A kto by konal dobro, ten pre svoju dušu pripravuje dobré miesto odpočinku,
45. Aby tak odmenil tých, ktorí uverili a dobré skutky konali, zo svojej štedrosti. On nemá rád tých, ktorí odmietajú veriť.
46. Medzi Jeho znamenia patrí, že posielala vetry, aby oznámili radostnú zvesť a aby vám dal okúsiť z milosti Svojej a aby sa lode plavili na Jeho príkaz a aby ste sa snažili o dobrodenie dané od Neho, snád' budete ďakovať.
47. Poslali sme pred tebou poslov k ich ľudom. Tí k nim prišli s jasnými dôkazmi. A pomstili sme sa tým, ktorí sa previnili. Je právo veriacich voči nám, aby sme im pomohli a podporili ich.
48. Boh je ten, kto posielala vetry, tie zdvihnú mračná, ktoré rozprestrie na nebi, ako chce a učíní ich kusmi. A tak uvidíš, ako cez ne vychádza von dážď. Keď ním zasiahne koho chce z radov tých, ktorí sú Mu odovzdaní, hľa, oni sa radujú,
49. Aj keď boli predtým, ako na nich bol dole zoslaný, pred ním zúfali.
50. Pozri sa na stopy Božej milosti, ako oživuje zem po tom, ako bola mŕtva. Ten oživí aj mŕtvych. On má nad všetkým moc,
51. Keby sme boli poslali vietor a uvideli by ju zožltnutú, ostali by po ňom odmietajúci vieru,
52. Ty nedokážeš spôsobiť, aby mŕtvi počuli a nedokážeš ani spôsobiť, aby hluchí počuli výzvu, keď by utiekli chrbtom obrátení,
53. Ty správne neusmerníš slepých preč od ich bludu. Počuť ťa budú len tí, ktorí uverili v naše znamenia a sú preto Bohu oddaní.
54. Boh je ten, kto vás stvoril z *niečoho* slabého a potom po slabosti učinil silu a potom učinil po sile slabosť a šediny. Tvorí, čo chce. On je vševediaci a na všetko má moc.
55. V deň, keď nastane Hodina, previnilci budú prisahať, že neostali viac ako hodinu. Tak boli zvedení.
56. Povedia tí, ktorým bolo dané poznanie i viera: „Ostali ste v Knihe Božej až do Dňa vzkriesenia. Hľa, toto je Deň vzkriesenia, vy ste to ale nevedeli“.
57. V ten deň nepomôže tým, ktorí sa krivdy dopustili, ich ospravedlnenie sa a ani im nebude nič vyčítané.
58. Uviedli sme ľudom v tomto Koráne príklady každého druhu. Aj keby si k nim prišiel so znamením, tí, ktorí odmietli veriť, povedia: „Vy ste sa len odklonili“.
59. Takto Boh zapečatuje srdcia tých, ktorí nevedia.

60. Bud' trpezlivý, sľub Boží je pravdivý. A nech ťa neodradia tí, ktorí nie sú bezpochyby presvedčení.

KAPITOLA TRIDSIATA PRVÁ

Luqmán

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alif, Lám, Mím.
2. To sú znamenia Knihy múdrej,
3. Správne usmernenie a milosť pre dobro konajúcich,
4. Ktorí konajú modlitbu a dávajú zakat a o živote poslednom sú bezpochyby presvedčení,
5. Tí sú správne usmernení od Pána svojho a to sú tí, ktorí prospeli.
6. Medzi ľuďmi sú takí, ktorí kupujú zábavné rozprávanie, aby tým odvádzali od cesty, ktorú Boh určil, bez toho, aby mali akéhokoľvek poznania. A berú *ich* na posmech. Tým sa dostane trápenie ponižujúce,
7. Keď sú mu prednesené naše znamenia, utečie povyšujúc sa, akoby ich nepočul, akoby mal v oboch ušiach hluchotu. Tomu oznám radostnú zvesť o trápení bolestivom.
8. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým sa dostanú záhrady blaženosti,
9. Budú v nich naveky. Je to sľub pochádzajúci od Boha pravdivý. On je mocný a múdrosťou oplýva,
10. Stvoril nebesá bez stĺpov, ktoré by ste videli. A vrhol do zeme kotvy, aby sa s vami nehýbala. A rozptýlil na nej zo všetkých druhov chodiacich tvorov. A zoslali sme dolu z neba vodu, ktorou sme na nej dali vyrásť z každého páru pôvabného,
11. To je to, čo Boh stvoril, ukážte mi, čo stvorili tí, ktorí sú mimo Neho? To len krivdiaci sú v blude zjavnom.
12. Dali sme Luqmánovi múdrosť: „Ďakuj Bohu“. Kto ďakuje, ďakuje pre dobro svojej duše. Kto odmietol, nech vie, že Boh nikoho nepotrebuje a že Jemu vďaka patrí.
13. I Luqmán povedal svojmu synovi, poučujúc ho: „Syn môj, nepridružuj k Bohu, pretože pridružovanie k Bohu je krivda obrovská“.
14. Odkázali sme človeku dobré správanie sa k jeho rodičom. Jeho matka ho nosila zo stavu slabosti k stavu slabosti a jeho odstavenie sa udeje v priebehu dvoch rokov. Ďakuj Mne i rodičom tvojim. Ku Mne speje koniec.
15. Ak by sa ťa snažili naviesť, aby si ku Mne pridružil to, o čom nemáš poznanie, tak ich neposlúchni a buď im v živote najnižšom spoločníkom dobrým a nasleduj cestu toho, kto na Mojom uctievaní zotrval. Potom ku Mne bude váš návrat, kedy vám oznámim, čo ste konali.
16. Syn môj: „Nech by šlo o váhu rovnajúcu sa horčičnému zrnku, ktoré by bolo v skale alebo v nebesiach alebo v zemi, Boh to prinesie. Veď Boh je milostivý a všeznalý“.

17. „Syn môj, konaj modlitbu a káž chvályhodné veci a zakazuj odsúdeniahodné veci a maj trpezlivosť voči tomu, čo ťa postihne. To patrí veru medzi veci veľké“,
18. „A nevzdľaľuj líce svoje od ľudí a neprechádzaj sa na zemi pýchou naplnený, pretože Boh nemá rád pyšného a namysleného“,
19. „A buď umiernený vo svojej chôdzi a stíš hlas svoj, pretože najneprijemnejšie zvuky sú zvuky somárov“,
20. Nevideli ste, že Boh určil, aby vám slúžilo, čo je v nebesiach a čo je na zemi a že vám dal zoširoka svoje dobrodenia zjavné i skryté? Medzi ľuďmi sú takí, ktorí sa sporia o Bohu bez toho, aby mali poznanie, alebo správne usmernenie alebo Knihu osvecujúcu,
21. Ak by im bolo povedané: „Nasledujte to, čo Boh zoslal“, povedia: „Budeme nasledovať len to, na čom sme našli našich otcov“. Aj keď by ich satan vyzýval k trápeniu ohňa planúceho?
22. Kto obráti svoju tvár k Bohu a pritom dobro koná, ten sa uchopil pevnej rukoväti. K Bohu speje koniec vecí.
23. Kto by odmietol veriť, nech ťa nezarmucuje jeho odmietanie viery. K nám bude ich návrat, kde ich oboznámime s tým, čo konali. Ved' Boh pozná, čo je v hrudiach skryté.
24. Dáme im užiť si trocha a potom ich poženieme k trápeniu hrubému.
25. Ak by si sa ich spýtal: „Kto stvoril nebesá a zem?“, povedia: „Boh“. Povedz: „Vďaka Bohu“. Väčšina z nich však nevie.
26. Bohu náleží všetko, čo je v nebesiach a na zemi. Boh, On je ten, kto nikoho nepotrebuje a chválu si zasluhuje.
27. Keby bol každý strom, ktorý je na zemi perom a more by bolo posilnené siedmimi moriami za ním, neskončili by sa slová Božie. Boh je mocný a múdrosťou oplýva.
28. Vaše stvorenie a vzkriesenie bude ako stvorenie a vzkriesenie jednej duše. Boh všetko počuje a všetko vidí.
29. Nevidel si snáď, že Boh dáva noci vojsť do dňa a dáva dňu vojsť do noci a že podmanil slnko a mesiac, každý z nich beží k času stanovenému. A že Boh o tom, čo konáte, dobre vie,
30. To preto, že Boh, On je pravda a že to, čo vyzývajú mimo Neho, je nepravda a preto, že Boh, On je Najvyšší a je Veľký.
31. Nevidel si, že lode sa plavia na mori ako dôsledok dobrodenia Božieho, aby vám ukázal niektoré zo svojich znamení. V tom sú veru znamenia pre každého trpezlivého a vďačného.
32. Keď by ich pokryli vlny ako tiene, vyzývajú Boha a v náboženstve svojom sa stávajú Jemu verní. Keď ich zachráni na súš, len niektorí z ich radov sa striedmosti držia. Naše znamenia popiera len ten vierolomný, odmietajúci vieru.
33. Ľudia! Bojte sa hnevu Pána svojho a bojte sa dňa, keď otec nenahradí svoje dieťa a dieťa nenahradí svojho otca v ničom. Sľub Bohom daný je pravdivý. Nech vás preto nezláka život najnižší a nech vás nezláka satan ku klamlivej nádeji v to, že sa vám dostane od Boha niečo, čo On neprislúbil.
34. Boh, u Neho je poznanie o Hodine. Zosiela dole pomoc a pozná, čo je v lonách. Žiadna duša nevie, čo získa zajtra a žiadna duša nevie, v akej zemi umrie. Boh všetko vie a je všeznalý.

KAPITOLA TRIDSIATA DRUHÁ

Al Sažda (Poklona v polohe sužúdu)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Alif, Lám, Mím.
2. Zoslanie Knihy pochádza bez pochyb od Pána tvorstva.
3. Hovoria: „Vymyslel si ju“. Nie, nie je to tak, je to pravda od Pána tvojho, aby si varoval ľudí, ku ktorým neprišiel varovateľ pred tebou, azda správne usmernenie budú nasledovať.
4. Boh je ten, kto stvoril nebesá a zem a čo je medzi nimi, za šesť dní a potom na Trón istavá. Okrem Neho nemáte žiadneho ochrancu a ani toho, kto by sa za vás prihovoril. A či sa nepoučíte?
5. Rozhoduje o veci z neba na zem, potom k Nemu stúpa počas dňa, ktorého množstvo je ako tisíc rokov, ktoré vy rátate.
6. To je Ten, kto pozná to, čo nie je známe i to, čo je známe, mocný a milostivý,
7. Ten, kto dobrým učinil všetko, čo stvoril. A začal stvorenie človeka z blata,
8. Potom učinil jeho potomstvo z vybranej čiastky z vody bezvýznamnej,
9. Potom ho zrovnal a vdýchol do neho zo Svojho ducha. A učinil vám sluch a zrak a srdcia. Málokedy ďakujete.
10. Povedali: „Ak by sme sa stratili v zemi, budeme znova stvorení?“ Oni v stretnutie Pána svojho odmietajú veriť.
11. Povedz: „Vezme vás anjel smrti, ktorý vás má na starosti a potom k Pánovi vášmu bude váš návrat.“
12. Keby si videl, ako previnilci budú mať sklonené hlavy pred Pánom svojím: "Uvideli sme a počuli sme, vráť nás teraz, aby sme konali dobro. My sme už bezpochyby presvedčení“.
13. Keby sme boli chceli, boli by sme dali každej duši jej správne usmernenie, avšak uplatnia sa slová Mnou dané: „Naplním peklo počtom žinnov a ľudí, všetkými“,
14. „Okúste to. Za to, že ste zabudli na stretnutie s týmto vašim dňom, my sme na vás tiež zabudli. Okúste trápenie večnosti za to, čo ste konali“.
15. V naše znamenia veria tí, ktorí keď by im boli pripomenuté, poklonia sa do polohy sužúdu a vďakou Pánovi svojmu svedčia o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a pritom sa nepovyšujú,
16. Ich boky sa vyhýbajú lôžkam, vzývajú Pána svojho so strachom a nádejou a z toho, čo sme im dali, miňajú.

17. Žiadna duša nevie, čo je pre nich skryté, čo ich oči pokojnými učiní ako odmena za to, čo konali.
  18. Je snád' ten, kto je veriaci, ako ten, kto je spurný?! Nie sú si veru rovní,
  19. Tým, ktorí uverili a dobré skutky konali, sa dostanú Záhrady útočišťa ako pohostenie za to, čo konali,
  20. Avšak tí, ktorí spurnými boli, tých príbytkom bude oheň. Vždy, keď by chceli z neho vyjsť von, budú doň vrátení a bude im povedané: „Okúste trápenie ohňa, ktorý ste za lož označovali“.
  21. Dáme im okúsiť z trápenia najnižšieho ešte pred trápením najväčším, azda sa vrátia.
  22. Kto väčšiu krivdu pácha než ten, komu boli pripomenuté znamenia Pána jeho a potom sa od nich odvrátil?. My sa previnilcom pomstíme.
  23. Dali sme Mojžišovi Knihu, nebuď teda na pochybách o stretnutí s ním. I učinili sme ju správnym usmernením pre synov Izraela,
  24. Učinili sme z nich vodcov, ktorí správne usmerňovali naším príkazom, keď trpezlivými boli a o znameniach našich boli bezpochyby presvedčení.
  25. Pán tvoj rozsúdi medzi nimi v deň zmŕtvychvstania, o čom sa sporili.
  26. Nedošlo im, koľko pokolení, v obydliach ktorých oni kráčajú, sme zahubili pred nimi. V tom sú veru znamenia. A či nepočujú?
  27. Nevideli, že vedieme vodu do zeme puste, a tak ňou dáme vyjsť von sadivu, z ktorého je ich dobytok i oni. A či nevidia?
  28. Hovoria: „Kedy nastane to víťazstvo, ak pravdu hovoríte?“
  29. Povedz: „V deň víťazstva už nepomôže tým, ktorí odmietli veriť, ich viera a ani im nebude dožičený žiaden odklad“,
  30. Stráň sa ich a vyčkaj, oni vyčkávajú.
-

KAPITOLA TRIDSIATA TRETIA

Al Ahzáb (Skupiny)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prorok, boj sa Boha a neposlúchaj tých, ktorí odmietajú veriť a pokrytco. Ved' Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
2. Nasleduj to, čo ti je vnukané Pánom tvojím. Ved' Boh o tom, čo konáte, dobre vie,
3. Spoločni sa na Boha. Ved' Boh sám postačí, aby sa na Neho spoliehalo.
4. Boh neučinil žiadnemu mužovi dve srdcia v jeho vnútri. A neučinil vaše manželky, ktorým hovoríte, že sú pre vás akoby chrbtami vašich matiek, vašimi matkami. A neučinil z vašich adoptívnych synov vašich vlastných synov. To sú len slová, ktoré vyslovujete svojimi ústami. Boh hovorí pravdu a On správne usmerňuje k ceste správnej.
5. Volajte ich podľa ich otcov, je to spravodlivejšie u Boha. Ak by ste nepoznali ich otcov, tak sú vašimi bratmi na základe náboženstva a vám blízki. Nie je pre vás hriech v tom, v čom ste sa pomýlili, ale v tom, čo vaše srdcia zámerne zamýšľali. Boh je odpúšťajúci a milostivý.
6. Prorok má väčšie právo byť bližšie k veriacim než ich vlastné duše. A jeho manželky sú v postavení ich matiek. Tí, ktorých spájajú príbuzenské vzťahy, sú podľa Knihy Božej oprávnenejší než ostatní veriaci a emigranti dedit' jeden po druhom s výnimkou, ak by ste chceli vykonať voči svojim dôverníkom a blízkym ľuďom chvályhodnú vec. Tak bolo v Knihe zapísané.
7. Prijali sme záväzok od prorokov i od teba i od Noema a Abraháma a Mojžiša a Ísu syna Márie. Prijali sme od nich záväzok pevný,
8. Preto, aby sa spýtal pravdovravných na ich pravdovravnosť. A pripravil pre tých, ktorí odmietli veriť, trápenie bolestivé.
9. Vy, ktorí ste uverili, spomeňte si na dar Boží vám daný, keď k vám prišli vojaci a my sme na nich poslali vietor a vojakov, ktorých ste nevideli. Boh všetko, čo konáte, vidí,
10. Keď k vám prišli sponad vás i spopod vás a keď sa zraky odchýlili a srdcia dosiahli hrdlá a keď ste si začali mysliť o Bohu rôzne myšlienky,
11. Tam boli veriaci skúške podrobení a boli otrasení otrasom veľmi silným,
12. Pokrytci a tí, v srdciach ktorých je choroba, tam hovorili: „Boh a jeho posol nám sľúbili len klam“,
13. Keď skupina z ich radov povedala: „Obyvatelia mesta Jasrib, tu nie je vaše miesto, tak sa vráťte“. A tak určitá skupina z ich radov žiada proroka o povolenie odísť a hovorí: „Naše domy sú nechránené“, ony ale nechránené nie sú. Oni chcú len utiecť.

14. Keby bolo napadnuté zo všetkých strán a potom by boli požiadaní o zdolanie skúšky viery, boli by sa tomu poddali a boli by sa v nej len málo zdržali.
15. Aj keď predtým sľúbili Bohu, že sa neobrátia chrbtom a nezutekajú. Za sľub daný Bohu sa nesie zodpovednosť.
16. Povedz: „Nepomôže vám útek, ak by ste sa pokúsili utiecť pred smrťou alebo pred zabitím. A ak aj, tak si užijete len málo“.
17. Povedz: „Kto je ten, kto by vás ochránil pred Bohom, ak by vám chcel niečo zlé, alebo by vám chcel dať milosť?“ Nenájdu sami sebe mimo Boha žiadneho dôverníka a ani toho, kto by im pomohol a podporil ich.
18. Boh pozná tých z vás, ktorí morálku vojska podryvajú a tých, ktorí hovoria svojim bratom: „Poďte sem k nám“. Len málo by sa boja zúčastnilo.
19. Lakomí sú voči vám. Keď strach príde, uvidíš ich, ako sa na teba pozerajú, ich oči sa obracajú ako tomu, na koho smrť dopadá. Keď by ale strach odišiel, bičujú vás ostrými jazykmi, sú skúpi na dobro. To sú tí, ktorí neuverili, preto Boh ich skutky márnymi učinil. Je to pre Boha veru ľahké.
20. Myslia si, že skupiny ešte neodišli. Keby sa skupiny ale vrátili, boli by najradšej, keby boli kočovali medzi kočovnými Arabmi, pýtajúc sa na vaše správy. A i keby boli medzi vami, aj tak by nebojovali, len málo.
21. Veru, máte v poslovi Božom príklad dobrý pre toho, kto dúfa v priazeň Božiu a v Deň posledný a kto si spomína často na Boha.
22. Keď veriaci uvideli skupiny, povedali: „Toto je to, čo nám sľúbil Boh a jeho posol a pravdu hovoril veru Boh a jeho posol.“ A len im to pridalo viac viery a oddanosti.
23. Medzi veriacimi sú muži, ktorí verne dodržali to, čo sľúbili Bohu. Niektorí z nich splnili svoj sľub a niektorí z nich čakajú. A nezamenili zamenením,
24. Boh náležite odmení pravdovravných za ich pravdovravnosť a podrobí trápeniu pokrytcov, ak by chcel alebo od nich pokánie prijme. Ved' Boh je odpúšťajúci a milostivý.
25. Boh odrazil tých, ktorí odmietali veriť, spolu s ich zlobou. Oni nedosiahli žiadne dobro. Boh ušetril veriacich boja. Boh je veru silný a mocný,
26. A nechal tých z radov Ľudí Knihy, ktorí ich podporovali, zísť dole z ich pevností a vrhol do ich srdc strach. Skupinu ste zabili a skupinu ste zajali,
27. A dal vám zdediť ich územie a príbytky a majetky a zem, do ktorej ste ešte nevkdli. A Boh má nad všetkým moc.
28. Prorok! Povedz svojim manželkám: „Ak by ste chceli život najnižší a jeho ozdoby, tak poďte, dám vám užít' si a uvoľním vás z manželského zväzku uvoľnením pekným“,
29. „Ale ak by ste chceli Boha a jeho posla a príbytok posledný, tak vedzte, že Boh pripravil pre tie z vás, ktoré dobro činia, odmenu obrovskú“.
30. Manželky proroka! Ktorá z vás by sa dopustila nemravnosti zjavnej, tej bude znásobené trápenie dvojnásobne. Je to pre Boha veru ľahké.
31. A ktorá z vás bude poslušná Bohu a jeho poslovi a dobré skutky bude konať, tej dáme odmenu dvakrát. A pripravili sme pre ňu potravu štedrú.

32. Manželky proroka! Nie ste ako ostatné ženy. Ak by ste sa držali bohobojnosti, tak nepovoľujte v tom, čo hovoríte, čím by sa naplnil nádejou ten, v srdci ktorého je choroba. A hovorte slová dobré,
33. A ostávajúce vo svojich domoch a nezvýrazňujte svoje ozdoby zvýrazňovaním podobným predchádzajúcej Dobe neznalosti. A konajte modlitbu a dávajte zakat a poslúchajte Boha a jeho posla. On len chce z vás, Ľudia domu, odstrániť nečistotu a očistiť vás očistením,
34. A spomínajte, čo je prednášané vo vašich domoch z Božích znamení a múdrosti. Veď Boh je milostivý a všeznalý.
35. Muslimovia a muslimky a veriaci muži a veriace ženy a poslušní muži a poslušné ženy a pravdovravní muži a pravdovravné ženy a trpezliví muži a trpezlivé ženy a pokorní muži a pokorné ženy a finančne pomáhajúci muži a finančne pomáhajúce ženy a postiaci sa muži a postiace sa ženy a muži chrániaci svoje pohlavie a ženy chrániace a muži ktorí si spomínajú na Boha často a ženy, ktoré si spomínajú, pre tých pripravil Boh odpustenie a odmenu obrovskú.
36. NeprisluCHA veriacemu mužovi a ani veriacej žene, ak by Boh a jeho posol rozhodol o nejakej veci, aby im náležal výber v tejto veci. Kto neuposlúchne Boha a jeho posla, ten zblúdi v blude zjavnom.
37. Keď hovoríš tomu, komu Boh Svoje dobrodenie uštedril a komu si svoje dobrodenie uštedril „Podrž si svoju manželku a boj sa Boha“ a pritom skrývaš vo svojej duši, čo Boh odhalí a bojíš sa ľudí a pritom Boh má väčšie právo na to, aby si sa Ho bál. Keď potom Zejd uskutočnil to, čo od nej chcel, oženili sme ťa s ňou, aby veriaci muži nepociťovali úzkosť z manželského zväzku s bývalými manželkami svojich adoptívnych synov, keď by títo uskutočnili, čo od nich chceli. Boží príkaz sa naplní,
38. Pre proroka nikdy nebolo hriechom to, čo mu Boh uložil. Je to zákonitosť Božia, ktorá sa uplatnila už u tých, ktorí boli predtým. Príkaz Boží je určený a predurčený.
39. Tí, ktorí oznamujú Božie poslanstvá a obávajú sa Ho a neobávajú sa nikoho iného, len Boha. A Boh postačí ako účtovateľ.
40. Muhammad nikdy nebol otcom nikoho z vašich mužov, ale posol Boží a zavŕšiteľ radu prorokov. Boh veru o všetkom vie.
41. Vy, ktorí ste uverili, spomínajte si na Boha spomínaním hojným,
42. A skoro ráno i pri konci dňa svedčte o Jeho jedinečnosti a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde.
43. On je ten, kto milosť na vás zosiela i anjeli Jeho, aby vás vyviedol z temnôt do svetla. A je veru voči veriacim milostivý.
44. Ich pozdrav v deň, keď Ho stretnú, bude: „Mier“. A pripravil pre nich odmenu štedrú.
45. Prorok! My sme ťa poslali ako svedka a zvestovateľa radostnej zvesti a varovateľa,
46. A ako vyzývajúceho k Bohu s jeho povolením a ako lampu svietiacu.
47. A oznám radostnú správu veriacim, že sa im dostane od Boha dobrodenie veľké.
48. Neuposlúchaj tých, ktorí odmietajú veriť, ani pokrytcoV a neubližuj im a spoľahni sa na Boha. Boh sám postačí, aby sa na Neho spoliehalo.

49. Vy, ktorí ste uverili, ak by ste sa oženili s veriacimi ženami a potom by ste sa s nimi rozviedli ešte predtým, než by ste sa ich dotkli, tak vám nenáleží žiadať od nich uddu, ktorú by ste od nich inak žiadali. Obdarujte ich a uvoľnite ich uvoľnením pekným.
50. Prorok! My sme ti dovolili tvoje manželky, ktorým si dal ich odmeny a tie, čo tvoja pravica vlastnila, ktoré ti Boh dal ako korist' a dcéry tvojho strýka z otcovej strany a dcéry tvojej tety z otcovej strany a dcéry tvojho strýka z matkinej strany a dcéry tvojej tety z matkinej strany, ktoré emigrovali s tebou a veriacu ženu, ak by ponúkla samu seba prorokovi a ak by sa chcel s ňou prorok oženiť, výlučne určenú pre teba, nie pre ostatných veriacich. Vieme, čo sme im uložili o ich manželkách a o tých, ktoré vlastnila ich pravica. Toto sme určili, aby si nepocit'oval úzkosť. Boh je veru odpúšťajúci a milostivý,
51. Odložíš, ktorú chceš z nich a prichýliš k sebe, ktorú chceš. Ktorúkoľvek by si chcel z radov tých, ktoré si vylúčil, nedopustíš sa tým hriechu. Je to lepšie, aby sa upokojili ich oči a nežialili by a aby boli spokojné s tým, čo si im všetkým dal. Boh pozná, čo je vo vašich srdciach. Boh veru všetko vie a má veľkú trpezlivosť,
52. Nie je ti dovolené ženiť sa so ženami po tomto a ani aby si ich zamenil za iné manželky, aj keď by sa ti páčila ich krása, s výnimkou tých, ktoré vlastnila tvoja pravica. Boh na všetko dozerá.
53. Vy, ktorí ste uverili, nevchádzajte do prorokových domov, jedine že by vám bolo dovolené k jedlu bez toho, aby ste tam vyčkávali, kým bude pripravené. Ak by ste ale boli pozvaní, tak vojdite. Keď by ste sa najedli, tak sa rozíd'te bez toho, aby ste ostali zabávať sa rôznymi rečami. To ubližovalo prorokovi, ale on sa hanbil *povedať to* pred vami. Boh sa ale nehanbí upozorniť na pravdu. Ak by ste od nich žiadali nejaký úžitok, tak to od nich žiadajte spoza závoja. Je to čistejšie pre vaše srdcia i pre ich srdcia. Neprisľúcha vám, aby ste ubližovali poslovi Božiemu a ani to, aby ste sa ženili s jeho manželkami po ňom. Nikdy! To je veru u Boha niečo preveľké.
54. Ak prejavíte niečo alebo to skryjete, vedzte, že Boh o všetkom vie.
55. Nie je pre ne hriechom ukázať sa pred svojimi otcami, ani pred svojimi synmi, ani pred svojimi bratmi, ani pred synmi ich bratov, ani pred synmi ich sestier, ani pred ich ženami a ani pred tými, ktorých vlastní ich pravica. Bojte sa Boha. Veď Boh je všetkého svedkom.
56. Boh a jeho anjeli zosielať milosť na proroka. Vy, ktorí ste uverili, žiadajte preňho milosť a pozdravujte ho pozdravmi.
57. Tí, ktorí ubližujú Bohu a jeho poslovi, tých Boh preklial v živote najnižšom i živote poslednom a pripravil pre nich trápenie ponižujúce.
58. Tí, ktorí ubližujú veriacim mužom a veriacim ženám pre niečo iné než pre to, čoho sa dopustili, tí budú niesť klamstvo a hriech zjavný.
59. Prorok! Povedz svojim manželkám i svojim dcéram i ženám veriacich, aby stiahli na seba svoje žalábib. Je to lepšie preto, aby neboli spoznané a aby im nebolo ublížené. Boh je veru odpúšťajúci a milostivý.
60. Ak neprestanú pokrytci a tí, v srdciach ktorých je choroba a tí, ktorí šíria lži v Medine, tak ťa zlákame proti nim a potom nebudú s tebou v nej susediť, len málo.
61. Budú prekliati. Kdekoľvek by boli, budú vzatí a zabití zabitím.
62. Je to zákonitosť Božia, ktorá sa uplatnila už u tých, ktorí boli predtým. Nenájdeš, že by sa zákonitosť Božia zamenila.

63. Ľudia sa ťa pýtajú na Hodinu? Povedz: „Poznanie o nej je len u Boha“. Čo ty vieš, Hodina je už možno blízko.
64. Boh prekliat tých, ktorí odmietli veriť a pripravil pre nich oheň planúci.
65. Budú v ňom na veky vekov. Nenájdu žiadneho dôverníka a ani nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.
66. V deň, keď ich tváre budú obracané v ohni, budú hovoriť: „Keby sme len boli poslúchli Boha a poslúchli posla!“.
67. Povedia: „Pane náš, my sme poslúchli svojich pánov a vysoko postavených a oni spôsobili, že sme zblúdili z cesty“,
68. „Pane náš, daj im dvojnásobok trápenia a prekľaj ich prekliatim veľkým“.
69. Vy, ktorí ste uverili, nebuďte ako tí, ktorí ublížili Mojžišovi, a tak ho Boh oprostil od toho, čo povedali. Bol u Boha ctihodným.
70. Vy, ktorí ste uverili, bojte sa Boha a hovorte slová správne,
71. Napraví vám vaše skutky a odpustí vám vaše hriechy. Kto poslúchne Boha a jeho posla, ten vyhrá výhru obrovskú.
72. My sme ponúkli Al Amánu nebesám i zemi i horám, ony to ale odmietli poniesť a ľutovali samy seba, že by ju mali poniesť. Človek ju ale poniesol. On je veru krivdiaci a neznalý,
73. Boh trápeniu podrobí pokryteckých mužov a pokrytecké ženy a tých, ktorí pridružujú a tie, ktoré pridružujú a pokánie príjme od veriacich mužov a veriacich žien. Boh je odpúšťajúci a milostivý.
-

KAPITOLA TRIDSIATA ŠTVRTÁ

Sába

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Vďaka Bohu, ktorému náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi a Jemu náleží vďaka v živote poslednom. On múdrosťou oplýva a je všeznalý.
2. Pozná, čo vchádza do zeme a čo z nej vychádza von a to, čo zostupuje dole z neba a čo stúpa v ňom. On je milostivý a odpúšťajúci.
3. Tí, ktorí odmietli veriť, povedali: „Nedostaví sa k nám Hodina“. Povedz: „Veru áno. Prisahám na Pána svojho, že sa k vám dostaví. On pozná to, čo nie je známe, neunikne Mu nič ani za mak v nebesiach a ani na zemi a ani nič menšie ako to alebo väčšie bez toho, aby to bolo v Knihe zjavnej“.
4. Aby náležite odmenil tých, ktorí uverili a dobré skutky konali. Tým sa dostane odpustenie a potrava štedrá.
5. Avšak tí, ktorí sa snažili našim znameniam zabrániť a prekaziť ich, tým sa dostane trápenie pozostávajúce z trápenia bolestivého po sebe prichádzajúceho.
6. Tí, ktorým bolo dané poznanie, vidia, že to, čo ti bolo zoslané dole od Pána tvojho, je pravda a že to správne usmerňuje na cestu k Mocnému, ktorému vďaka patrí.
7. Povedali tí, ktorí odmietli veriť: „Máme vám ukázať muža, ktorý vám oznámi, že až budete potrhání úplným potrháním, potom budete znova stvorení?“
8. „Vymyslel si o Bohu lož, alebo ho šialenstvo pochytilo?“ Nie, nič z toho. To tí, ktorí neveria v život posledný, budú v trápení a blude ďalekom.
9. Nevideli snád, čo z neba a zo zeme je pred nimi a za nimi? Keby sme chceli, spôsobili by sme, aby ich zem pohltila, alebo by sme dali na nich padnúť kusy z neba. V tom je veru znamenie každému Bohu poddanému a na Jeho uctievaní zotrvaťúcemu.
10. Dali sme Dávidovi dobrodenie od nás: „Hory, oslavujte s ním i vtáctvo“ a zmäkčili sme preňho železo,
11. „Rob brnenie a rozmeraj dobre retiazkové panciere. A konajte dobro, pretože Ja vidím všetko, čo konáte“.
12. Šalamúnovi sme podmanili vietor, jeho ranné viatie sa rovnalo jednému mesiacu a jeho večerné viatie sa rovnalo jednému mesiacu. Dali sme preňho tieť prameňu medi. I podmanili sme mu z radov žinnov takých, ktorí pracovali pre neho s povolením jeho Pána. Kto by sa z nich odchyľil od nášho príkazu, dáme mu okúsiť z trápenia ohňa planúceho,
13. Robili pre neho, čo len chcel: honosné stavby, sochy, nádoby veľké ako nádrže a kotly pevne zapustené. „Pracujte, rodina Dávidova, s vďakou“. Málo z tých, ktorí sú Mi odovzdaní, vďaka prejavuje.

14. Keď sme určili preňho smrť, neupozornilo ich na jeho smrť nič, jedine malý červ, ktorý obhrýzol jeho palicu. Keď spadol, žinnovia zistili, že keby boli poznali to, čo nie je známe, neboli by ostali v trápení ponižujúcim.
15. Saba mala vo svojich príbytkoch dve znamenia: dve záhrady sprava a zľava: „Jedzte z potravy Pána vášho a ďakujte Mu“. Krajina dobrá je to a Pán odpúšťajúci.
16. Oni sa ale odvrátili, preto sme na nich poslali návaly vody rozdeľujúce na dve časti. A tak sme im vymenili obe ich záhrady za dve záhrady s horkými plodmi, tamariškami a s malým množstvom stromov Lotosových.
17. To bola naša odplata za to, že odmietli veriť. Postihujeme snád' podobnou odplatou niekoho iného než toho, kto odmieta veriť?
18. Učinili sme medzi nimi a dedinami, ktorým sme požehnali, dediny viditeľné a predurčili sme dĺžku cestovania: „Cestujte medzi nimi noci a dni v bezpečí“.
19. Oni ale povedali: „Pane náš, predĺž cesty naše“. Ukriždili svojim dušiam, a tak sme ich učinili príbehmi a roztrhli sme ich úplným roztrhnutím. V tom sú veru znamenia pre každého trpezlivého a vďačného.
20. Pravdivé bolo to, čo si o nich Iblís myslel. A tak ho nasledovali okrem jednej skupiny z radov veriacich.
21. Nemal nad nimi žiadnu moc, dostal ju však len preto, aby sme vedeli, kto verí v život posledný a kto je o ňom na pochybách. Pán tvoj je všetkému strážcom.
22. Povedz: „Privolajte tých, o ktorých ste tvrdili, že vám pomôžu, mimo Boha. Oni nevlastnia ani za mak v nebesiach a ani na zemi a nemajú na oboch žiaden podiel. On nemá medzi nimi nikoho, kto by ho podporoval.“
23. Žiadne prihovorenie uňho nepomôže, iba prihovorenie sa toho, komu to povolil. A až zľaknutie opustí ich srdcia, povedia: „Čo povedal váš Pán?“ Povedia: „Pravdu“. On je Najvyšší a je Veľký.
24. Povedz: „Kto vám dáva obživu z nebies a zo zeme?“ Povedz: „Boh. My alebo vy sme buď správne usmernení, alebo sme v blude zjavnom“.
25. Povedz: „Nebudete opýtaní na naše previnenie a nebudeme opýtaní na to, čo konáte“.
26. Povedz: „Zozbiera nás Pán náš a potom rozhodne medzi nami podľa pravdy. On je rozhodcom *absolútne spravodlivým* a všetko vie“.
27. Povedz: „Ukážte mi tých, ktorých ste k Nemu pripojili ako spoločníkov. Nie! Je len Boh mocný, ktorý múdrosťou oplýva.“
28. Poslali sme ťa všetkým ľuďom ako zvestovateľa radostnej zvesti a ako varovateľa. Ale väčšina ľudí to nepozná.
29. Hovoria: „Kedy sa naplní tento sľub, ak ste pravdovravní?“
30. Povedz: „Máte stanovené stretnutie v deň, ktorý nebudete môcť zadržať čo i len na hodinu a ani ho urýchliť“.
31. Povedali tí, ktorí odmietli veriť: „Nebudeme veriť v tento Korán a ani v to, čo bolo zoslané predtým“. Keby si videl, keď krivdiaci budú postavení pred Pána svojho a vracat' budú jeden druhému slová vyčítavé. Tí, ktorí boli považovaní za slabých, budú hovoriť tým, ktorí sa povyšovali: „Nebyť vás, boli by sme patrili medzi veriacich“.

32. Tí, ktorí sa povyšovali povedia tým, ktorí boli za slabých považovaní: „A či my sme vám bránili nasledovať správne usmernenie po tom, ako k vám prišlo?! Nie, nie je to tak, to vy ste boli ľuďmi previnilými“.
33. Tí, ktorí boli považovaní za slabých, povedia tým, ktorí sa povyšovali: „Veru boli to úklady noci a dňa, keď ste nám prikazovali, aby sme odmietli veriť v Boha a aby sme Mu učinili rovných“. Budú tajiť ľútosť, keď uvidia trápenie. Učiníme okovy v krkoch tých, ktorí odmietli veriť. Dostáva sa im odplata za niečo iné než za to, čo konali?
34. Neposlali sme do žiadnej dediny varovateľa bez toho, aby tí, ktorí v nej v prepychu žili, nepovedali: „My v to, s čím ste boli poslaní, odmietame veriť“.
35. Povedali: „My máme viac majetkov a detí. My trápeniu nebudeme podrobení“.
36. Povedz: „Pán môj zoširoka dáva obživu, komu chce a má moc. Ale väčšina ľudí to nepozná“.
37. Nie sú to vaše majetky, ani vaše deti, ktoré by vás priblížili k nám na priblížené miesto, vynímajúc tých, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým sa dostane odmena zdvojnásobená za to, čo konali a budú v komnatách v bezpečí.
38. Avšak tí, ktorí sa snažia všemožne sporiť o našich znameniach, tí budú v trápení prítomní.
39. Povedz: „Pán môj zoširoka dáva obživu, komu chce z radov tých, ktorí sú Mu odovzdaní, a má na to moc.“ Čokoľvek by ste minuli, On to nahradí. On je veru najlepší, kto dáva.
40. V deň, keď ich všetkých zhromaždí, potom povie anjelom: „Títo vás uctievali?“
41. Povedia: „Jedinečný si, nemá sa Ti pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, Ty si naším ochrancom bez nich. Nie, oni nás neuctievali, oni uctievali žinnov. Väčšina z nich v nich veria“.
42. Dnes nemáte moc privodiť jeden druhému prospech, ani škodu a povieme tým, ktorí krivdili: „Okúste trápenie ohňa, ktorý ste za lož označovali“.
43. Keď sú im prednesené naše znamenia ako jasné dôkazy, hovoria: „To je len muž, ktorý vám chce brániť nasledovať to, čo vaši otcovia uctievali“. A povedali: „Nie je to nič iné len výmysel vymyslený“. Tí, ktorí odmietli veriť, povedali pravde, keď k nim prišla: „Sú to len čary zjavné“.
44. Nedali sme im žiadne Knihy, ktoré by študovali. A neposlali sme k nim pred tebou varovateľa.
45. Za lož to označili už tí, ktorí boli pred nimi a pritom títo nedosiahli desatinu toho, čo sme tým dali. Oni zo lži obvinili mojich poslov. Aké to bolo odmietnutie?
46. Povedz: „Poučujem vás o jednom, aby ste vstali, sledujúc *spokojnosť* Boha, a to v dvojiciach i samostatne a aby ste sa potom zamysleli“. Žiadne šialenstvo vášho spoločníka nepostihlo. On je len varovateľ pre vás pred prítomnosťou trápenia veľmi silného.
47. Povedz: „Ak som od vás žiadal akúkoľvek odmenu, tak je vaša. Moja odmena je u Boha. On je všetkého svedkom“.
48. Povedz: „Pán môj vrhá pravdu. On pozná to, čo nie je známe.“
49. Povedz: „Prišla pravda, nepravda nič nepočína a ani nevracia“.
50. Povedz: „Ak som zblúdil, tak som zblúdil, konajúc proti svojej duši. A ak by som bol správne usmernený, tak tým, čo mi vnuká Pán môj. On všetko počuje a je blízko.“

51. Keby si videl ako budú vyzerat', keď sa hrôzou naplnia, bez možnosti úteku. Budú vzatí z miesta blízkeho.
52. Povedia: „Uverili sme v neho“. Ako by mohli niečo prijať z miesta ďalekého?
53. Pritom v neho odmietli veriť predtým. Vrhali svoje dohady o tom, čo im nie je známe z miesta ďalekého.
54. Budú oddelení od toho, po čom zatúžili tak, ako bolo predtým urobené s tými, ktorí patrili ku skupinám im podobným. Oni boli na pochybách podozrievajúc.
-

KAPITOLA TRIDSIATA PIATA

Fáter (Stvoriteľ)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Vďaka Bohu, stvoriteľovi nebies a zeme, ktorý učinil anjelov poslami s krídlami dvomi a tromi a štyrmi pármí. Pridáva k stvoreniu, koľko chce. Veď Boh má nad všetkým moc.
2. Čo Boh otvorí ľuďom z milosti Svojej, to nik nezadrží. A čo by zadržal, niet toho, kto by to poslal po tom, ako to On zadržal. On je mocný a oplýva múdrosťou.
3. Ľudia! Spomeňte si na dar Bohom vám daný. Je snáď stvoriteľ okrem Boha, ktorý by vám dal *obživu* z nebies a zeme? Niet boha okrem Neho. Kam ste zvedení.
4. Ak by ťa zo lži obvinili, tak už pred tebou boli poslovia, ktorí boli zo lži obvinení. Bohu náležia všetky veci.
5. Ľudia! Sľub Boží je pravdivý. Nech vás preto nezláka život najnižší a nech vás nezláka satan ku klamlivej nádeji v to, že sa vám dostane od Boha niečo, čo On neprislúbil.
6. Satan je pre vás nepriateľom, tak si z neho učinite nepriateľa. On len vyzýva skupinu svoju, aby patrili medzi obyvateľov planúceho ohňa.
7. Tí, ktorí odmietli veriť, pre tých je pripravené trápenie veľmi silné. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým sa dostane odpustenie a odmena veľká.
8. A či ten, komu bol okrášlený jeho zlý skutok, až ho videl ako dobrý?! Boh do bludu uvádza, koho chce a správne usmerní, koho chce. Nech tvoja duša neodíde zo zármutku nad nimi. Veď Boh dobre vie, čo robia.
9. Boh je ten, kto poslal vetry, tie rozvírili mračná a tie sme poviedli do krajiny mŕtvej a oživilí sme nimi zem po tom, ako bola mŕtva. Takto sa udeje oživenie.
10. Kto by chcel moc, tak nech vie, že Bohu moc celá náleží. K Nemu stúpajú dobré slová a dobré skutky ich zdvihnú. Tí, ktorí kujú zlo, tým sa dostane trápenie veľmi silné. A úklady tých sa stratia.
11. Boh vás stvoril zo zeme, potom z kvapky obsiahnutej v mužskom semene a potom vás učinil pármí. Žiadna samica neponesie a ani neporodí bez toho, aby o tom vedel. Nepredĺži sa život dlhovekého a ani sa neuberie z jeho života bez toho, aby to bolo v Knihe. Je to veru pre Boha ľahké.
12. Nie sú obe moria rovnaké. To je sladké, až silno sladké, ľahko prehltateľné je to, čo sa z neho pije a to je slané, až silno slané. Z každého z nich jete mäkké mäso a vyberáte z neho von ozdoby, ktoré nosíte. Vidíš lode na ňom, ako sa plavia, aby ste sledovali mnohé z Jeho dobrodení a snáď budete ďakovať,

13. Dáva noci vojsť do dňa a dáva dňu vojsť do noci a podmanil slnko a mesiac, každý z nich beží k času stanovenému. To je Boh, Pán váš, Jemu náleží kráľovstvo a tí, ktorých vzývate mimo Neho, tí nevlastnia ani qatmír,
14. Ak by ste ich vzývali, nebudú počuť vaše vzývanie a aj keby počuli, nikdy by vám nič nespĺnili. A v deň zmŕtvychvstania odmietnu uznať vaše pridružovanie. Neoznami ti niečo podobné nik iný, len znalý.
15. Ľudia! Vy ste tí chudobní, ktorí Boha potrebujete a Boh je ten, kto nikoho nepotrebuje a chválu si zasluhuje.
16. Keby chcel, pošle vás preč a príde so stvorením novým.
17. Nie je to pre Boha nič, čo by sa vymykalo Jeho moci.
18. Nikto, kto bremeno nosí, nebude nosiť bremeno za iného. Nech by vyzvala nejaká duša bremenami zaťažaná ku svojmu bremenu, nebude z neho nič ponesené, aj keď by šlo o príbuzného. Ty varuješ tých, ktorí sa boja Pána svojho, aj keď Ho bližšie nepoznajú a ktorí konajú modlitbu. Kto by sa očistil, ten sa očisťuje pre dobro svojej duše. K Bohu speje koniec.
19. Slepí a vidiaci nie sú rovnakí,
20. Ani temnoty a svetlo,
21. Ani tieň a horúčava,
22. Nie sú rovnakí živí a mŕtvi. Boh dá počuť, komu chce. Ty nemáš moc dať tým, ktorí sú v hrobách, počuť,
23. Ty si len varovateľ.
24. My sme ťa poslali s pravdou ako zvestovateľa radostnej zvesti a ako varovateľa. Niet spoločenstva, v ktorom by nebol varovateľ.
25. Ak by ťa zo lži obvinili, tak zo lži obvinili svojich poslov už tí, ktorí boli pred nimi. Prišli k nim ich poslovia s jasnými dôkazmi a s knihami a s Knihou osvecujúcou.
26. Potom som vzal tých, ktorí odmietli veriť. Aké to bolo odmietnutie?
27. Nevidel si, že Boh zoslal dole z neba vodu, ktorou sme dali vyjsť von plodom rôznych farieb! A na horách sú pruhy biele a červené, pruhy rôznych farieb a silno čierne.
28. Ľudí a toho, čo chodí po zemi a dobytok tiež v rôznych farbách stvoril. Z radov tých, ktorí sú Bohu odovzdaní, sa Ho obávajú najmä tí, ktorí poznanie majú. Boh je mocný a odpúšťajúci.
29. Tí, ktorí prednášajú Knihu Božiu a konajú modlitby a dávajú tajne i verejne z toho, čo sme im dali, tí dúfajú v obchod, ktorý nebude stratený,
30. Aby ich odmenil náležitými odmenami a aby im pridal zo svojej štedrosti. On je odpúšťajúci a vd'ačný.
31. To, čo sme ti vnukli z Knihy, je pravda potvrdzujúca to, čo bolo zoslané predtým. Veru Boh o tých, ktorí sú Mu odovzdaní, dobre vie a všetko vidí.
32. Potom sme dali ako dedičstvo Knihu tým, ktorých sme si vyvolili z radov tých, ktorí sú nám odovzdaní. Niektorí z nich krivdili svojim dušiam a niektorí z nich sú umiernení a niektorí z nich patria medzi prvých v konaní dobra s Božím povolením. To je veru to dobrodenie veľké,

33. Záhrady Edenu, do ktorých budú vchádzať, v ktorých budú zdobené náramkami zo zlata a z perál a ich oblečenie v nich bude hodváb.
34. Povedia: „Vďaka Bohu, ktorý nás zbavil zármutku. Náš Pán je veru odpúšťajúci a vďačný“.
35. „Ktorý nás ubytoval v príbytku trvalom, udelenom z dobrodenia Jeho, nedotkne sa nás v ňom námaha a nedotkne sa nás v ňom ani únava“.
36. Tým, ktorí odmietli veriť, sa dostane oheň pekelný, nebude s nimi skoncované, aby umreli a ani im nebude zmiernené nič z jeho trápenia. Takto odplácame činy každého, kto odmieta veriť.
37. Oni budú v ňom o pomoc žiadať: „Pane náš, daj nám vyjsť von, aby sme konali dobro a iné, než sme konali“. „Nedali sme vám dlhý život, aby v ňom spomínal, kto si chcel spomenúť? Prišiel k vám varovateľ. Okúste, pretože pre krivdiacich niet toho, kto by im pomohol a podporil by ich“.
38. Boh je ten, kto pozná to, čo nie je známe v nebesiach i na zemi. On dobre pozná, čo je v hrudiach skryté.
39. On je ten, kto vás učinil následníkmi na zemi. Kto by odmietol veriť, ten sám poniesie následky svojho odmietania. Odmietanie tých, ktorí odmietajú veriť, pridáva voči nim u ich Pána len nechúť. Odmietanie tých, ktorí odmietajú veriť, im nepridáva nič iné než stratu.
40. Povedz: „Vidíte svojich spoločníkov, ktorých vzývate mimo Boha, ukážte mi, čo stvorili zo Zeme?“ Alebo majú snáď podiel na nebesiach? Alebo sme im dali Knihu a oni majú jasné presvedčenie získané z nej?! Nič z toho, krivdiaci si jeden druhému sľubujú len klam.
41. Boh drží nebesá a zem, aby sa nepohli zo svojho miesta. Ak by sa pohli, tak by ich nik po ňom nedokázal zachytiť. On veru má veľkú trpezlivosť a je odpúšťajúci.
42. Prisahali na Boha najväčšou prísahou, ak by k nim prišiel varovateľ, tak sa budú správneho usmernenia držať viac ako určité spoločenstvo. Keď k nim ale prišiel varovateľ, ich odporivosť sa zvýšila,
43. Povyšovali sa na zemi a strojili zlo. Strojené zlo neobklopí nikoho iného, jedine ľudí, ktorí ho strojili. Čakajú snáď na zákonitosť, ktorá sa uplatnila už u tých prvých? Nenájdeš, že by sa zákonitosť Božia zamenila. Nenájdeš, že by sa zákonitosť Božia odklonila.
44. Neputovali po zemi, aby sa pozreli, aký bol koniec tých, ktorí boli pred nimi a mali pritom väčšiu silu než oni? Bohu nikdy nič nezabráni v ničom, či už v nebesiach, alebo na zemi. On je vševediaci a na všetko mocný.
45. Keby Boh bral ľudí na zodpovednosť za to, čo získali, nebol by nechal na jej povrchu nič, čo chodí po zemi. On ich ale odkladá na čas stanovený. Keď sa naplní ich čas, Boh dobre vidí všetko, čo tí, ktorí sú Mu odovzdaní, konajú.
-

KAPITOLA TRIDSIATA ŠIESTA

Já Sín

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Já Sín
2. Prisahám na Korán oplývajúci múdrosťou,
3. Veru ty patriš medzi poslov,
4. Na ceste rovnej kráčajúci,
5. Zoslaný je od mocného a milostivého,
6. Aby si varoval ľudí, ktorých otcovia neboli varovaní, a preto sú nepozorní,
7. To, čo bolo povedané, sa uplatnilo voči väčšine z nich, preto neveria.
8. My sme učinili na ich krkoch okovy, ktoré siahajú až po brady, takže hlavy majú zdvihnuté,
9. A učinili sme pred nimi priehradu a za nimi priehradu, a tak sme ich pokryli, preto nič nevidia.
10. Je pre nich jedno, či ich budeš varovať, alebo ich varovať nebudeš, aj tak neveria.
11. Ty varuješ len toho, kto nasleduje Pripomenutie a obáva sa Toho, v moci ktorého je milosť, aj keď Ho bližšie nepozná. Tomu oznám radostnú zvesť o odpustení a odmene štedrej.
12. My oživujeme mŕtvych a píšeme, čo predtým robili i čo po nich ostalo. Všetko sme spočítali v knihe jasnej.
13. Uved' im ako príklad Ľudia dediny, keď k nim prišli poslovia,
14. Keď sme k nim poslali dvoch, ale oni ich zo lži obvinili, a tak sme ich oboch posilnili tretím a oni Povedali: „Sme k vám poslaní“,
15. Povedali: „Vy ste len ľudia ako my a Ten, v moci ktorého je milosť, nič nezoslal. Vy len klamete.“
16. Povedali: „Náš Pán vie, že sme k vám poslaní“,
17. „Našou úlohou je len jasne oznámiť“.
18. Povedali: „Máme z vás zlé predtuchy. Ak neprestanete, ukameňujeme vás a dotkne sa vás z našej strany trápenie bolestivé“.
19. Povedali: „Tie zlé predtuchy si vy sami na seba privolávate. Veď je vám pripomenutie oznamované. Vy ste ale veru ľudia nestriedmi“.
20. Prišiel od konca mesta bežiaci muž a povedal: „Ľudia moji! Nasledujte poslov“,
21. „Nasledujte tých, ktorí od vás nežiadajú odmenu a ktorí sú správne usmernení“,
22. „Prečo by som neuctieval Toho, kto ma stvoril a ku ktorému bude váš návrat“,

23. „Mám si snáď učiť mimo Neho božstvá, ktorých prihovorenie sa, ak by ma Ten, v moci ktorého je milosť, chcel škodou postihnúť, mi v ničom nepomôže a ani ma nezachrániť?“,
24. „Bol by som veru v blude jasnom“,
25. „Ja som uveril v Pána vášho, tak ma počúvajte“.
26. Bolo povedané: „Vojdi do raja“. Povedal: „Keby moji ľudia len vedeli“,
27. „Ako mi môj Pán odpustil a učinil ma jedným z tých, ktorým bola štedrosť daná“.
28. Nezoslali sme jeho ľuďom po ňom už žiadnych vojakov z neba a ani by sme neboli zosielali.
29. Bol to len jeden výkrik a hľa, ostali vyhasnutí.
30. Sú hodní poľutovania tí, ktorí sa Mu odovzdali a vždy, keď k nim prišiel posol, posmech si z neho robili.
31. Nevideli, koľko pokolení sme zahubili už pred nimi a že sa k nim už nevrátia?
32. Všetci spoločne budú u nás prítomní.
33. Znamením pre nich je mŕtva zem, oživil sme ju a dali sme z nej vyjsť von zrno, z ktorého jedia.
34. A učinili sme na nej záhrady paliem a viničov a dali sme z nej vytrysknúť pramene,
35. Aby jedli z ich plodov a z toho, čo ich ruky robili. A či by nemali ďakovať?!
36. Jedinečný je Ten, ktorý stvoril všetky páry z toho, čomu zem dáva vyrásť a z ich duší a z toho, čo nepoznajú.
37. Znamením pre nich je noc, z ktorej odierame deň, a hľa, sú v tme,
38. A slnko beží ku konečnému cieľu svojmu. To je ustanovenie Mocného, Toho, kto všetko vie.
39. A mesiacu sme predurčili fázy, na záver ktorých sa vrátil do podoby starého palmového konára.
40. Ani slnko by nemalo dobehnúť mesiac a ani noc by nemala predbehnúť deň. Všetko v stanovenej dráhe pláva.
41. Znamením pre nich je, že sme poniesli ich potomstvo v plne naloženej arche,
42. A stvorili sme im z niečoho jej podobného plavidlá, na ktorých sa vezú.
43. Keby sme chceli, potopili by sme ich. A nenájdu nikoho, koho by na pomoc volali a ani nebudú zachránení,
44. Jedine ak milosťou od Nás a ako úžitok dopriaty na čas určitý.
45. Keď by im bolo povedané: „Vyvarujte sa toho, čo máte v rukách i toho, čo príde za vami, snáď vám bude milosť daná“.
46. Nepríde k nim žiadne znamenie zo znamení ich Pána bez toho, aby sa od neho neodvrátili.
47. Keď by im bolo povedané: „Míňajte z toho, čo vám Boh dal“, tí, ktorí odmietli veriť, povedia tým, ktorí uverili: „Máme dať jesť tomu, komu by Boh dal jesť, keby chcel? Vy ste v blude zjavnom.“
48. Hovorí: „Kedy sa naplní tento sľub, ak ste pravdovravní?“.
49. To, na čo čakajú, príde v podobe jedného výkriku, ktorý ich zasiahne medzi tým, ako sa budú sporiť,

50. Nebudú môcť nič odkázať a ani sa ku svojim ľuďom vrátiť.
51. Bude fúknuť do trúby a hľa, oni z hrobov k svojmu Pánovi sa budú ponáhľať.
52. Budú hovoriť: „Beda nám! Kto nás vzkriesil z miesta, kde sme ležali?“. To je to, čo Ten, v moci ktorého je milosť, sľúbil a to, o čom pravdu hovorili poslovia.
53. Bude to len jeden výkrik a hľa, oni všetci budú u nás prítomní.
54. Dnes nebude ukrivdené žiadnej duši v ničom a nebude vám odplatené nič iné než to, čo ste konali.
55. Obyvatelia záhrady budú dnes zaneprázdnení a budú radostne žiť,
56. Oni a ich družky budú v tieňoch na pohovkách opretí,
57. Budú v nej mať ovocie a budú mať, čo si zažiadajú.
58. „Mier“ sú slová, ktoré sa im dostanú od Boha milostivého.
59. Oddel'te sa dnes, vy previnilci.
60. A či som vám neporučil, synovia Adama, aby ste neuctievali satana, pretože je pre vás nepriateľom zjavným,
61. Ale aby ste Mňa uctievali, to je veru cesta rovná.
62. On do bludu uviedol z vašich radov veľké množstvo stvorených. A či ste nechápali?
63. Hľa, to je peklo, ktoré vám bolo sľubované.
64. Horte v ňom dnes za to, že ste *vieru* odmietali.
65. Dnes zapečatíme ich ústa a ich ruky k nám prehovorí a ich nohy budú svedčiť o tom, čo získavali.
66. Keby sme boli chceli, boli by sme ich oči oslepili, a tak by sa predbiehali k ceste. Ako by ju ale len mohli vidieť?
67. Keby sme boli chceli, boli by sme ich na mieste premenili, a tak by nevládali nikam ísť a ani sa vrátiť.
68. Komu dlhý život dáme, podobu jeho obraciame. A či nechápu?
69. My sme ho nenaučili básneniu a ani mu to neprislúcha. Je to len pripomenutie a Korán zjavný,
70. Aby varoval toho, kto je živý a aby sa uplatnilo to, čo bolo povedané voči tým, ktorí odmietajú veriť.
71. Nevideli, že sme pre nich stvorili z toho, čo naše ruky urobili, dobytok, ktorý oni vlastnia?
72. A že sme ho podmanili pre nich, na niektorých zvieratách sa vezú a z nichedia.
73. A že majú z nich úžitky a nápoje. A či by nemali ďakovať?
74. Učinili si mimo Boha božstvá s tým, že im azda bude pomoc a podpora daná.
75. Nemôžu im pomôcť a podporu dať. Naopak, to oni sú pre ne stále prítomnými vojakmi.
76. Nech ťa nermúti to, čo hovoria, my poznáme, čo taja a čo prejavujú.
77. A či človek nevidel, že sme ho stvorili z kvapky obsiahnutej v mužskom semene? A hľa, on sa stáva protivníkom zjavným.
78. Uviedol nám príklad a pritom zabudol, ako bol stvorený. Povedal: „Kto oživí kosti, keď sa stanú spráchnivelé?“.

79. Povedz: „Oživí ich Ten, kto im dal vzniknúť prvýkrát, ktorý o každom stvorení vie“;
80. „Ten, ktorý vám učinil zo zelených stromov oheň, a hľa vy z nich oheň zapalujete“;
81. Nie je snád' Ten, kto stvoril nebesá a zem, schopný stvoriť niečo im podobné? Veru áno. On všetko stvoril a všetko vie,
82. Ak by niečo chcel, jeho príkazom je len to, že mu povie: „Bud'“ a ono je.
83. Jedinečný je Ten, v ruke ktorého je kráľovstvo všetkého a ku ktorému bude váš návrat.
-

KAPITOLA TRIDSIATA SIEDMA

Al Sáfat (V radoch zoradení)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na tých, ktorí sú v radoch zoradení,
2. Prisahám na tých, ktorí zakazujú zakazovaním,
3. Ktorí prednášajú Pripomenutie,
4. Váš Boh je len jeden jediný,
5. Je Pánom nebies a zeme a toho čo je medzi nimi a Pánom východov.
6. My sme vyzdobili dolné nebo najkrajšími planétami,
7. Ale aj na ochranu pred každým satanom vzbúreným,
8. Nemôžu naslúchať skupinám, ktoré sú vyššie, nad nimi. Sú na nich vrhané z každej strany.
9. Zavrhnutí sú. Dostane sa im trápenie trvalé.
10. S výnimkou toho, kto bleskovo niečo zachytil a koho nasledoval meteorit žiarivý.
11. Spýtaj sa ich na ich názor, či sú oni ťažším a komplikovanejším stvorením ako tí, ktorých sme stvorili. My sme ich stvorili z blata lepkavého.
12. Ty sa čuduješ a oni si posmech robia.
13. Keď je im Pripomenutie prednesené, nespomínajú.
14. Keď by uvideli znamenie, začnú si robiť posmech,
15. Hovoria: „Toto sú len čary zjavné“
16. „Keď zomrieme a staneme sa hlinou a kosťami, budeme vzkriesení?!“
17. „A spolu s nami aj naši prví otcovia?“
18. Povedz: „Áno a budete pritom poníženi“.
19. Bude to len jedno okríknutie a hľa, oni sa pozerajú,
20. Povedia: „Beda nám, to je Deň zúčtovania“.
21. To je deň rozsúdenia, ktorý ste za lož označili.
22. Zhromaždite tých, ktorí krivdili, družky ich a to, čo uctievali
23. Mimo Boha. Uved'te ich na cestu pekla,
24. A zastavte ich. Oni sa budú zodpovedať,
25. Čo je vám, prečo si nepomôžete a nepodporíte sa?
26. Dnes sú už odovzdaní.

27. Jedni k druhým budú prichádzať, vyčítajúc si navzájom,
28. Povedia: „Vy ste k nám sprava prichádzali“,
29. Povedia: „Nie veru. To vy ste veriaci neboli“,
30. „Nemali sme nad vami žiadnu moc. To vy ste boli ľuďmi prekračujúcimi medze“,
31. „Preto sme si vyslúžili to, čo Pán náš povedal. Teraz to okúsime“,
32. „My sme vás do bludu uviedli, pričom my sami sme v blude boli“.
33. Oni v ten deň v trápení spoločne budú.
34. My takto robíme s previnilcami.
35. Oni, keď im bolo povedané: „Niet boha okrem Boha“, sa povyšovali,
36. Hovorili: „Máme nechať naše božstvá kvôli básnikovi bláznivému?“
37. Nie, nie je básnikom. Prišiel s pravdou a pravdivosť poslov potvrdil.
38. Veru, vy okúsite trápenie bolestivé,
39. Nebude vám odplatené nič iné než to, čo ste konali.
40. Neokúsia ho tí, ktorí sa Bohu odovzdali a ktorí sú Mu verní,
41. Tým sa dostane dobrodenie známe,
42. Ovocie. A pritom budú ctihodní,
43. V záhradách blaženosti,
44. Na lôžkach oproti sebe,
45. Bude sa medzi nimi kolovať s pohárom z číreho nápoja,
46. Biely, chuť bude tomu, kto ho bude piť,
47. V ňom opojnosti niet a neopijú sa z neho.
48. Budú pri nich dievčiny sklápajúce zrak, okaté,
49. Akoby boli vajcia uschované.
50. Prídu jeden k druhému, spytujúc sa navzájom,
51. Jeden z nich povie: „Ja som mal priateľa“,
52. „Hovoril: „Ty patíš k tým, ktorí veria?!““
53. „V to, že keď zomrieme a ostaneme hlinou a kosťami, bude s nami zúčtované?!“.
54. Povie: „Nechcete sa poďívať?“
55. A tak sa poďíva a zazrie ho uprostred pekla.
56. Povie: „Prisahám na Boha, skoro si spôsobil, že som sklzol do záhuby“,
57. „Nebyť daru Pána môjho, bol by som patril medzi prítomných v pekle“.
58. „My neumrieme“,
59. „Okrem tej našej prvej smrti. A nebudeme trápeniu vystavení“,
60. „Toto je veru tá výhra obrovská“.
61. Pre takéto niečo nech konajú tí, ktorí konajú.
62. Je toto lepšie pohostenie ako strom zaqqumu?
63. My sme ho učinili skúškou pre krivdiacich.

64. Je to strom, ktorý vychádza v jadre zo základu pekla,
65. Jeho plody sú akoby hlavy satanov.
66. Oni budú z neho jesť a naplnia si z neho bruchá,
67. Potom na to dostanú zmes vriacej vody,
68. Potom ich návrat bude do pekla,
69. Oni našli svojich otcov v blude,
70. A po ich stopách sa ponáhľajú.
71. Pred nimi zblúdila väčšina prvých spoločenstiev,
72. Poslali sme k nim varovateľov,
73. Hľa, pozri sa, aký bol koniec tých, ktorí boli varovaní
74. S výnimkou tých, ktorí sa Bohu odovzdali a ktorí sú Mu verní.
75. Noe na nás zavolať. My sme najlepší, kto naplní prosbu,
76. Zachránili sme ho a jeho rodinu od tiesne prevelkej,
77. A učinili sme jeho potomstvo tým, ktoré ostalo,
78. A nechali sme o ňom správu u tých, ktorí potom nasledovali,
79. „Mier bude sprevádzať Noema medzi stvorenými“,
80. My takto odmeňujeme dobro konajúcich,
81. On patrí medzi tých, ktorí sú nám odovzdaní a ktorí sú veriaci,
82. Potom sme potopili ostatných.
83. Z jeho skupiny pochádza aj Abrahám,
84. Ten prišiel k Pánovi svojmu so zdravým srdcom,
85. Povedal svojmu otcovi a svojim ľuďom: „Čo to uctievať?“,
86. „Falošné božstvá mimo Boha uctievať chcete?“,
87. „Čo si myslíte o Pánovi tvorstva?“
88. Pozrel sa pohľadom na hviezdy,
89. Povedal: „Ja som chorý“
90. Oni sa od neho odvrátili odchádzajúc.
91. Potajomky sa priblížil k ich božstvám a povedal: „Prečo nejete?“,
92. „Prečo neprehovoríte?“.
93. Potajomky sa priblížil a začal ich udierať pravicom.
94. Dobešli k nemu bežiac.
95. Povedal: „Uctievať to, čo vytesávajú?“
96. „A Boh vás pritom stvoril i to, čo robíte“.
97. Povedali: „Postavte pre neho stavbu a hodte ho do pekla“.
98. Úklady mu chceli nastrojiť, a tak sme ich učinili tými najnižšími.
99. Povedal: „Ja idem ku svojmu Pánovi, On ma správne usmerní“.
100. „Pane môj, daj mi syna, ktorý bude patriť medzi zbožných.“

101. A tak sme mu oznámili radostnú zvesť o chlapcovi uvážlivom.
102. Keď dosiahol vývin, v ktorom sa mohol podieľať na obstarávaní živobytia spolu s ním, povedal: „Syn môj! Vidím vo sne, že ťa zarezávam. Pozri sa, čo si o tom myslíš?“. Povedal: „Otče môj! Urob, čo ti je prikázané. Zistíš, ak Boh bude chcieť, že patrí medzi trpezlivých“.
103. Keď sa oddali a položil ho čelom k zemi,
104. Zavolali sme naňho: „Abrahám“,
105. „Uveril si videniu. Takto odmeňujeme dobro konajúcich“.
106. Toto je veru tá skúška zjavná
107. Vykúpili sme ho obeťou preveľkou,
108. A nechali sme o ňom správu u tých, ktorí potom nasledovali,
109. „Mier s Abrahámom“,
110. Takto odmeňujeme dobro konajúcich,
111. On patrí medzi tých, ktorí sú nám odovzdaní a ktorí sú veriaci,
112. Oznámili sme mu radostnú zvesť o Izákovi, ktorý bude prorokom a bude patriť medzi zbožných,
113. Požehnanie sme zoslali naňho a na Izáka. A z ich potomstva boli takí, ktorí dobro konali i takí, ktorí zjavne sami sebe krivdili.
114. I preukázali sme láskavosť Mojžišovi a Áronovi,
115. Zachránili sme ich aj ich ľudí od tiesne preveľkej,
116. Pomohli sme im a podporili sme ich. A tak boli oni tí, ktorí nepriateľa svojho porazili,
117. Dali sme obom Knihu objasnenú,
118. Oboch sme správne usmernili na cestu rovnú,
119. A nechali sme o oboch správu u tých, ktorí potom nasledovali,
120. „Mier s Mojžišom a Áronom“.
121. Takto odmeňujeme dobro konajúcich,
122. Oni dvaja patrili medzi tých, ktorí sú nám odovzdaní a ktorí sú veriaci,
123. Eliáš patril medzi poslov,
124. Keď svojim ľudom povedal: „A či sa nevyvarujete?!“,
125. „Vzývate Ba'la a zanechávate toho najlepšieho Stvoriteľa?“
126. „Boh je vašim Pánom i Pánom vašich prvých otcov“.
127. Oni ho však zo lži obvinili. Budú veru prítomní,
128. S výnimkou tých Bohu odovzdaných, ktorí sú Mu verní.
129. Nechali sme o ňom správu u tých, ktorí potom nasledovali,
130. „Mier s Eliášom“.
131. Takto odmeňujeme dobro konajúcich.
132. On patril medzi tých, ktorí sú Bohu odovzdaní a ktorí sú veriaci,
133. Lot veru patril medzi poslov,
134. Keď sme ho zachránili i jeho rodinu, všetkých,

135. S výnimkou stareny, tá patrila medzi tých, ktorí ostali,
136. Potom sme zničili ostatných,
137. Vy popri nich prechádzate ráno
138. I večer. A či nechápete?
139. Jonáš veru patrila medzi poslov,
140. Keď utiekol na loď naloženú,
141. Vrhol los a stal sa jedným z tých, ktorí boli porazení,
142. A tak ho pohltila ryba a bolo mu to, *čo vykonal*, vyčítané,
143. Nebyť toho, že patrila medzi tých, ktorí svedčili o jedinečnosti Boha a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde,
144. Bol by ostal v jej bruchu až do dňa, kedy budú vzkriesení,
145. Chorého sme ho vrhli na miesto pusté,
146. A nechali sme nad ním vyrásť strom z tekvice okrúhlejšej,
147. Poslali sme ho ku stotisícim, alebo k ešte väčšiemu počtu,
148. Tí uverili, preto sme ich nechali si užiť na čas určitý.
149. Spýtaj sa ich, či tvojmu Pánovi patria dievčatá a im chlapci,
150. Alebo či sme stvorili anjelov ako stvorenia ženského pohlavia a oni boli toho svedkami?
151. Oni v dôsledku toho, akým spôsobom sú zvedení, hovoria:
152. „Boh splodil“. Veru sú to klamári,
153. Vyvolil si dievčatá pred chlapcami?!
154. Čo je vám, ako to usudzujete?!
155. A či sa nepoučíte?
156. Alebo máte dôkaz zjavný?
157. Prineste teda svoju Knihu, ak ste pravdovravní.
158. Učinili medzi Ním a žinnmi príbuzenstvo. Žinnovia pritom ale vedeli, že budú prítomní.
159. Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vzdialený od toho, čo opisujú.
160. Prítomní tam nebudú tí, ktorí sú Bohu odovzdaní a ktorí sú Mu verní.
161. Vy i to, čo uctieвате,
162. Nikoho tým od viery neodvrátite,
163. Jedine toho, kto bude horieť v pekle.
164. Niet medzi nami nikoho, kto by nemal stanovište určené,
165. My sme tí, ktorí sa v radoch zoraďujú,
166. My sme tí, ktorí svedčia o jedinečnosti Boha a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde.
167. Predtým hovorili:
168. „Keby sme mali pripomenutie od prvých“,
169. „Patrili by sme medzi tých, ktorí sú Bohu odovzdaní a ktorí sú Mu verní“.

170. Oni v neho však odmietli veriť, preto sa veru dozvedia.
171. Naše slovo bolo už predtým dané tým, ktorí boli nám odovzdaní a ktorí boli poslaní,
172. Že to budú oni, komu bude pomoc a podpora daná,
173. A že naši vojaci budú tí, ktorí premôžu.
174. Odvráť sa od nich na nejaký čas.
175. A pozoruj ich, oni uvidia.
176. O trápenie nami určené urýchlene žiadajú?!
177. Keď zostúpi do ich nádvorja, bude to veru zlé ráno pre tých, ktorí boli varovaní.
178. Odvráť sa od nich na nejaký čas.
179. A pozoruj, oni spozorujú.
180. Jedinečný je Pán tvoj, Pán moci a víťazstva, ktorý je vysoko nad tým, čo opisujú.
181. A mier nech sprevádza poslov,
182. A vďaka náleží Bohu, Pánovi tvorstva.
-

KAPITOLA TRIDSIATA ÔSMA

Sád

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Sád. Prisahám na Korán obsahujúci pripomenutie.
2. Veru tí, ktorí odmietajú veriť, sú pýchou naplnení a chcú sa sporiť.
3. Koľko pokolení, ktoré existovali pred nimi, sme zahubili! Začali ale volať, keď už nebolo úniku.
4. Čudovali sa, že k nim prišiel varovateľ pochádzajúci z ich radov. Tí, ktorí odmietli veriť, povedali: „Je to čarodej a klamár“;
5. „Učiniť z božstiev jedného jediného Boha?! To je veru niečo vrcholne čudné“.
6. Poprední z ich radov vyrazili: „Kráčajte a s trpezlivosťou zotrvať na uctievaní svojich božstiev. Je to veru niečo chcené“;
7. „Nepočuli sme o ničom takom u tých, ktorí nasledovali poslednú cestu, je to len výmysel“;
8. „Spomedzi nás práve jemu bolo zoslané pripomenutie?“ Oni sú na pochybách o pripomenutí Mojom. Oni ešte neskúsili trápenie.
9. Majú snáď pokladnice milosti Pána tvojho, mocného a nekonečne štedrého?
10. Alebo majú snáď kráľovstvo nebies a zeme a čo je medzi nimi? Nech teda vystúpia až k príčinám.
11. Nie sú tam žiadni vojaci, ktorí by boli skupinami porazení.
12. Za lož označili ešte pred nimi ľudia Noema a Áda a Faraóna, ktorý mal koly,
13. A Samúdovci a ľudia Lota a Obyvatelia húštin. To sú skupiny,
14. Každý z nich zo lži obvinil poslov, preto si vyslúžili trest,
15. Títo čakajú už len na jeden výkrik, pri ktorom nebude oddych.
16. Povedali: „Pane náš, urýchli nám náš podiel pred Dňom účtovania“.
17. Buď trpezlivý voči tomu, čo hovoria a spomeň si na nášho poddaného Dávida, ktorý mal silu. On sa k Bohu vracal.
18. My sme podriadili hory, aby večer i za úsvitu spolu s ním svedčili o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde,
19. A vtáctvo zhromaždené. Každý sa k Nemu vracia,
20. A spevnili sme jeho kráľovstvo a dali sme mu múdrosť a schopnosť rozlíšiť to, čo počuje.
21. Dostala sa k tebe správa o sporiacich sa, keď obklopili mihráb?

22. Keď vošli k Dávidovi a on sa ich zľakol, povedali: „Neboj sa. Sme dvaja sporiaci sa, jedni sa nevraživo zachovali voči druhým, rozsúď medzi nami v pravde a nehovor nič, čo by presahovalo pravdu a správne nás usmerni na cestu rovnú“,
23. „Toto je môj brat, má deväťdesiatdeväť oviec a ja mám jednu ovcu. Povedal: Zver mi ju. A premohol ma tým, čo hovoril“.
24. Povedal: „Ukrivdil ti, keď od teba žiadal pripojiť tvoju ovcu ku svojim ovciam. Veru veľa spoločníkov sa jeden k druhému nevraživo zachovávajú, okrem tých, ktorí uverili a dobré skutky konali a tých je veru málo“. Dávid si myslel, že sme ho skúške vystavili, a tak o odpustenie Pána svojho poprosil a padol na kolená a na Jeho uctievaní zotrval.
25. My sme mu to odpustili. On má k nám blízke miesto a dobrý návrat.
26. „Dávid! My sme ťa učinili zástupcom na zemi, tak rozhoduj medzi ľuďmi v pravde a nenasleduj túžby, aby ťa nezviedli do bludu od cesty, ktorú Boh určil. Tí, ktorí zblúdia z cesty, ktorú Boh určil, tým sa dostane trápenie prísne za to, že zabudli na Deň účtovania.“
27. Nestvorili sme nebo a zem a čo je medzi nimi, nadarmo. Opak si myslia len tí, ktorí odmietajú veriť. Beda teda tým, ktorí veriť odmietli pred ohňom.
28. Máme snáď tých, ktorí uverili a dobré skutky konali, postaviť na roveň tým, ktorí skazu na zemi šírili, alebo máme bohobojných postaviť na roveň hriešnikom?!
29. Je to Kniha, ktorú sme ti zoslali a ktorá je požehnaná, aby premýšľali nad jej znameniami a aby to mali na pamäti tí, ktorí rozum majú.
30. Dali sme Dávidovi Šalamúna. Dobrým poddaným on bol. On sa k Bohu vracal.
31. Keď boli pred ním večer predvedené pevne stojace a rýchlo bežiace kone,
32. Povedal: „Ja som uprednostnil lásku k pôžitkom pred spomínaním si na môjho Pána, až sa slnko skrylo za závojom“,
33. „Vráťte ich ku mne“. A začal pretínať nohy a krky.
34. Skúške sme vystavili Šalamúna a pohodili sme na jeho prestol telo. Zotrval potom na Jeho uctievaní.
35. Povedal: „Pane môj! Odpusti mi a daj mi kráľovstvo, aké nebude náležať nikomu po mne. Ty si nekonečne štedrý.“
36. Určili sme, aby mu slúžil vietor, ktorý vial podľa jeho príkazu tam, kam len chcel,
37. A satanov, každého staviteľa a potápača,
38. A ďalších spútaných v okovách.
39. To sú naše dary, preukazuj láskavosť alebo zadrž, a to bez počítania.
40. On má k nám blízke miesto a dobrý návrat.
41. Spomeň poddaného nášho Jóba, keď zavolať na Pána svojho: „Satan sa ma dotkol a spôsobil mi námahu a trápenie“.
42. „Dupni nohou svojou. To je voda na umývanie, studená i na pitie“.
43. Dali sme mu jeho rodinu a k nej počet podobný počtu jej členov ako milosť od nás a poučenie pre tých, ktorí rozum majú.
44. Vezmi do ruky svojej zväzok slabých prútikov a udri ním, tak neporušíš prísahu svoju. My sme ho našli trpezlivého. Bol veru dobrým poddaným. On sa k Bohu vracal.
45. Spomeň nášho poddaného Abraháma a Izáka a Jakuba, ktorí mali silu a zrak

46. My sme ich vernými učinili výlučne jednej veci, spomínaniu na príbytok.
47. Oni patria u nás medzi vybraných a dobrých.
48. Spomeň Ismaila a Eliáša a Zal Kifla, každý z nich patrí medzi dobrých.
49. Toto je pripomenutie. A bohobojným sa dostane dobrý návrat,
50. Záhrady Edenu, ktorých dvere pre nich budú pootvárané,
51. Opretí v nich budú a budú v nich žiadať veľké množstvo ovocia a pitia.
52. Budú u nich dievčiny sklápajúce zrak, rovnakého veku.
53. To je to, čo je vám sľúbené na Deň účtovania.
54. To je naša potrava, ktorá sa nikdy neminie.
55. Tak to je. Tým, ktorí medze prekračujú, sa dostane zlý návrat,
56. V pekle budú horieť. Je to veru zlé miesto odpočinku.
57. Tak to je. Nech ho okúsia, vriace a studené hnilé
58. A ďalší jemu podobný, všetko spolu.
59. Hľa, toto je húf rútiaci sa s vami. Žiadne uvítanie sa im tu nedostane. Oni budú horieť v ohni.
60. Povedia: „Vy nech nie ste tu vítaní, vy ste nám to ponúkli. Veru, je to zlé miesto na stále prebývanie.“
61. Povedia: „Pane náš, kto nám toto ponúkol, tomu pridaj trápenie dvojnásobné v ohni“.
62. Povedali: „Ako to, že nevidíme mužov, ktorých sme priradovali k zlým“,
63. „Robili sme si z nich omylom posmech, alebo sa od nich naše zraky odchýlili?“.
64. Je to veru pravda - sporenie sa ľudí ohňa.
65. Povedz: „Ja som len varovateľ. Niet boha okrem Boha jedného jediného, mocného“,
66. „Pána nebies a zeme i toho, čo je medzi nimi, mocného a odpúšťajúceho“.
67. Povedz: „Je to správa preveľká“,
68. „Od ktorej sa odvraciate“,
69. „Nemal som žiadne poznanie o popredných hore, keď sa sporili.“
70. „Je mi vnukané len preto, že som varovateľom zjavným.“
71. Pán tvoj povedal anjelom: „Stvorím človeka z blata“,
72. „Keď ho zrovnám a dýchnem do neho zo svojho ducha, tak pokloňte sa pred ním na zem do polohy sužúdu“.
73. Anjeli sa poklonili všetci spolu,
74. Okrem Iblísa, povyšoval sa a patril medzi tých, ktorí odmietli poslúchnuť.
75. Povedal: „Iblís! Čo ti bránilo, aby si sa poklonil do polohy sužúdu pred tým, čo som stvoril vlastnými rukami? Povyšoval si sa alebo si patril medzi vysoko postavených?“
76. Povedal: „Ja som lepší než on, stvoril si ma z ohňa a jeho si stvoril z blata“.
77. Povedal: „Vyjdi von z nej, si vyvrhnutý“,
78. „Prekliatie Mnou určené spočinie na tebe až do Dňa zúčtovania“.
79. Povedal: „Pane môj! Dožič mi odklad až do dňa, keď budú vzkriesení“.

80. Povedal: „Odklad ti bol daný“
81. „Až do dňa známeho času“.
82. Povedal: „Prisahám na Tvoju moc, dám im všetkým do bludu sklznúť“,
83. „Okrem tých z radov tých, ktorí sa Ti odovzdali, ktorí sú oddaní“.
84. Povedal: „Pravdu, veru pravdu hovorím“,
85. „Naplním peklo tebou i tými, ktorí z nich ťa nasledovali, vami všetkými“.
86. Povedz: „Nežiadam od vás za to odmenu a nepatrím medzi tých, ktorí si vymýšľajú“,
87. „Je to iba pripomenutie pre stvorených“,
88. „Dozviete sa správu o ňom po čase“.
-

KAPITOLA TRIDSIATA DEVIATA

**Al Zumar
(Skupiny)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Zoslanie Knihy bolo od Boha mocného, oplývajúceho múdrosťou.
2. My sme ti zoslali Knihu s pravdou, preto uctievaj Boha a buď v náboženstve svojom Jemu verný.
3. Čisté náboženstvo je to, ktoré je Bohu určené. Tí, ktorí si učinili mimo Neho dôverníkov, o ktorých tvrdili: „Uctieваме ich len preto, aby nás priblížili k Bohu na blízke miesto“, medzi tými Boh rozhodne o tom, o čom sa sporili. Boh správne neusmerní toho, kto je klamárom, odmietajúcim vieru.
4. Keby si Boh bol chcel učiniť dieťa, bol by si vyvolil z radov toho, čo stvoril, čo by len chcel. Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. On je Boh jeden jediný, mocný,
5. Stvoril nebesá a zem v pravde. Stáča noc na deň a stáča deň na noc. Podriadil slnko i mesiac, každý z nich beží k času stanovenému. Veru, On je mocný a odpúšťajúci,
6. Stvoril vás z duše jednej a potom z nej učinil jej družku a zoslal vám dole osem párov dobytky. Tvoriť vás v lónach vašich matiek tvorenie po tvorení v troch temnotách. To je Boh, váš Pán, jemu náleží kráľovstvo, niet boha okrem Neho, kam sa to teda odvraciate?
7. Ak budete odmietat' vieru, tak vedzte, že Boh vás nepotrebuje. Nesúhlasí s tým, aby tí, ktorí sa Mu odovzdali, vieru odmietali. Ale ak vďaku prejavíte, tak ju od vás príjme. Nikto, kto bremeno nosí, nebude nosiť bremeno za iného. Potom bude k Pánovi vášmu váš návrat a On vám oznámi, čo ste konali. Veď On dobre vie, čo je v hrudiach skryté.
8. Ak by sa človeka dotklo zlo, prosil by Pána svojho o pomoc, zotrvať na Jeho uctievaní. Ale keď by mu zveril Svoje dobrodenie, zabudne na Toho, koho prosil predtým a učiní Bohu rovných, aby zvädzel do bludu z cesty, ktorú On určil. Povedz: „Uži si trocha svoje odmietanie viery, pretože patriš medzi obyvateľov ohňa“.
9. Dá sa porovnať s tým, kto je poslušný, počas noci sa klania v polohe sužúdu i stojačky modliac sa, obáva sa o život posledný a dúfa v milosť Pána svojho? Povedz: „Dajú sa porovnať tí, ktorí majú poznanie s tými, ktorí poznanie nemajú?“ Na to spomínajú tí, ktorí rozum majú.
10. Povedz: „Vy, ktorí ste sa Mi odovzdali a ktorí ste uverili, bojte sa Pána svojho. Tým, ktorí dobro činili v tomto živote najnižšom, bude dobro náležať. A zem Božia je rozsiahla. Tí, ktorí trpezlivými boli, tým bude náležite daná ich odmena bez počítania“.
11. Povedz: „Bolo mi prikázané, aby som uctieval Boha a aby som bol v náboženstve svojom Jemu verný“,

12. „A bolo mi prikázané, aby som bol prvým muslimom“.
13. Povedz: „Bojím sa, ak by som neposlúchol Pána svojho, trápenia dňa pre veľkého“,
14. Povedz: „Boha budem uctievať, verný mu budem v náboženstve svojom“,
15. „Uctievať, čo len chcete, mimo Neho“. Povedz: „Tí, ktorí prehru utrpeli, sú tí, ktorí prehrali svoje duše i svoje rodiny v deň zmŕtvychvstania. Veru, to je tá zjavná prehra“,
16. Budú mať nad sebou tiene z ohňa i pod sebou budú mať tiene. Týmto Boh vyvoláva strach u tých, ktorí sa Mu odovzdali. „Vy, ktorí ste sa Mi odovzdali, vyvarujte sa toho“.
17. Tí, ktorí sa vyhýbali tomu, aby táguta uctievali a zotrvali na svojom uctievaní Boha, tým patrí radostná zvesť. Oznam preto radostnú zvesť tým, ktorí sa mi odovzdali,
18. Tým, ktorí počúvajú to, čo sa hovorí a nasledujú z toho to najlepšie. To sú tí, ktorých Boh správne usmernil. A to sú tí, ktorí rozum majú.
19. Toho, voči ktorému sa právom uplatnilo slovo určujúce preňho trápenie, toho, kto je v ohni, ty chceš zachrániť?
20. Tí, ktorí sa báli Pána svojho, budú mať komnaty, nad ktorými sú komnaty budované, pod ktorými tečú rieky. Boží sľub je to. Boh nikdy neporuší sľub.
21. Nevidel si, že Boh zoslal dole z neba vodu a dal jej raziť si cestu potôčkmi v zemi, potom dáva ňou vyjsť von sadivu rôznych farieb, to potom vyschne a vidíš ho také zožltnuté a potom ho učiní troskou. V tom je veru poučenie pre tých, ktorí rozum majú.
22. Kto je ten, či u hrud' Boh uvoľnil voči islamu, a tak sa riadi svetlom pochádzajúcim od Pána svojho? Beda tým, ktorých srdcia sú tvrdé na to, aby si spomínali na Boha. Tí sú v blude zjavnom.
23. Boh zoslal najlepšie slová, Knihu sebe podobnú zdvojenú, z ktorej naskakuje husia koža tým, ktorí sa svojho Pána boja a potom ich kože a srdcia zmäknú pri spomínaní si na Boha. To je správne usmernenie pochádzajúce od Boha, správne ním usmerňuje, koho chce. Koho Boh do bludu uvedie, ten už nemá nikoho, kto by ho správne usmernil.
24. Kto je ten, kto sa svojou tvárou vyvaruje toho najhoršieho trápenia v deň zmŕtvychvstania? Bude povedané krivdiacim: „Okúste to, čo ste získavali“.
25. Za lož označili tí, ktorí boli pred nimi, a tak na nich doľahlo trápenie odtiaľ, odkiaľ to necítili,
26. Tak im Boh dal okúsiť potupu v živote najnižšom. Trápenie života posledného je ale väčšie. Keby to len vedeli.
27. Uviedli sme ľuďom v tomto Koráne z každého príkladu niečo, azda budú na to pamätať,
28. Korán sme zoslali v čistom arabskom jazyku bez akýchkoľvek odchýlok, azda sa vyvarujú.
29. Boh uviedol príklad muža, ktorého majú vo vlastníctve škriepiaci sa spoločníci a príklad muža patriaceho výlučne jednému mužovi. Sú si snád' oba tieto príklady rovné?. Vďaka Bohu. Väčšina z nich to ale nevie.
30. Ty umrieš aj oni umrú,
31. Potom vy v deň zmŕtvychvstania sa budete u Pána svojho sporiť.
32. Kto väčšiu krivdu môže páchať než ten, kto klamal o Bohu a za lož označil pravdu, keď k nemu prišla? A či nie v pekle je obydlie tých, ktorí odmietali veriť?

33. Ten, kto s pravdou prišiel a ten, kto ju uznal, to sú tí bohabojní.
34. Budú mať, čo len budú chcieť u Pána svojho. To je odmena tých, ktorí dobro konali.
35. Boh im vymaže to najhoršie z toho, čo konali a dá im odmenu, ktorá im náleží, ktorá zodpovedá tomu najlepšiemu z toho, čo konali.
36. A či Boh nepostačí Svojmu poddanému? Strašia ťa tými, ktorí sú nižšie postavení než On. Koho Boh do bludu uvedie, ten už nemá nikoho, kto by ho správne usmernil.
37. Keď Boh niekoho správne usmerní, nenájde sa ten, kto by ho do bludu uviedol. A či nie je Boh mocný a pomsta nie je v Jeho moci?
38. Ak by si sa ich spýtal: „Kto stvoril nebesá a zem“, povedia: „Boh“. Povedz: „Vidíte to, čo vzývate mimo Boha, ak by chcel Boh na mňa škodu zoslať, zbavia ma ony škody Ním zoslanej? A ak by ma chcel milosťou zahrnúť, zadržia ony túto Jeho milosť?“. Povedz: „Postačí mi Boh, na Neho sa spoliehajú tí, ktorí sa na niekoho chcú spoľahnúť“.
39. Povedz: „Ľudia moji! Konajte, ako myslíte, ja budem tiež konať. Budete vedieť“.
40. „Ku komu príde trápenie, ktoré ho poníži a na koho dopadne trápenie trvalé“.
41. My sme ti zoslali Knihu s pravdou pre ľudí. Kto správnym smerom kráča, tak pre svoju dušu. Kto zblúdil, ten sa do bludu dostal proti nej. Ty nie si za nich zodpovedný.
42. Boh berie duše, keď umierajú, i tie, ktoré neumreli vo svojom sne. Zadrží tie, pre ktoré rozhodol smrť a pošle ostatné na čas stanovený. V tom sú veru znamenia ľudom premýšľajúcim.
43. Učinili si mimo Boha niekoho, kto by sa za nich prihovril?! Povedz: „Aj keď by sa nezmohli na nič a ani by nechápali?!“
44. Povedz: „Bohu náleží akékoľvek prihovorenie sa. Jemu náleží kráľovstvo nebies a zeme a potom k Nemu bude váš návrat.“
45. Ak by bol Boh spomenutý sám, odporom sa naplnia srdcia tých, ktorí neveria v život posledný. Avšak ak by boli spomenutí tí, ktorých uctievaajú mimo Neho, hľa, ako sa radujú.
46. Povedz: „Bože! Stvoriteľ nebies a zeme, ktorý poznáš to, čo nie je známe aj to, čo je známe, Ty rozhodneš medzi tými, ktorí sa Ti oddali, o tom, o čom sa sporili.“
47. Aj keď by tí, ktorí ukrivdili, mali všetko, čo je na zemi a k tomu ešte raz toľko, obetovali by to, aby sa tým vykúpili z najhoršieho trápenia v deň zmŕtvychvstania. Ukáže sa im teraz od Boha to, s čím nerátali.
48. Ukáže sa im to najhoršie z toho, čo získali a obklopí ich to, z čoho si posmech robili.
49. Keď by sa človeka dotkla škoda, vzýva nás, ale potom, keď by sme mu zverili dar od nás, povie: „Bolo mi to dané, pretože mám poznanie“. Nie, nie je to tak, je to skúška. Väčšina z nich to ale nevie,
50. Povedali to isté aj tí, ktorí boli pred nimi. Nepomohlo im to, čo získavali.
51. A tak ich postihlo zlo toho, čo získali. Tí, ktorí krivdili, z uvedených, tých postihne zlo toho, čo získali a oni tomu nemôžu zabrániť.
52. Nevedeli snáď, že Boh zoširoka dáva obživu, komu chce a má na to moc? V tom sú veru znamenia ľudom veriacim.

53. Povedz: „Vy, ktorí ste sa Mi odovzdali, ktorí ste nestriednymi boli voči svojim dušiam, nestrácajte nádej na Božiu milosť. Boh odpúšťa všetky hriechy. Veď On je ten odpúšťajúci a milostivý“,
54. Zotrvajte na uctievaní Pána svojho a oddajte sa Mu predtým, než k vám príde trápenie, keď vám už pomoc a podpora nebude daná.
55. Nasledujte to najlepšie z toho, čo vám bolo zoslané od vášho Pána predtým, ako k vám príde trápenie znenazdania bez toho, aby ste to cítili,
56. Aby žiadna duša nepovedala: „Beda mi za to, do akej miery som zanedbala svoje povinnosti voči Bohu. A že som patrila medzi tie, ktoré si posmech robili“,
57. Alebo aby nepovedala: „Keby ma bol Boh správne usmernil, bola by som patrila medzi bohobojných“,
58. Alebo aby nepovedala, keď uvidí trápenie: „Keby som sa mohla vrátiť, aby som patrila medzi tých, ktorí dobro činia.“
59. Veru áno! Prišli k tebe Moje znamenia, ale ty si ich za lož označil a povyšoval si sa a patril si medzi tých, ktorí odmietli veriť.
60. V deň zmŕtvychvstania budeš vidieť tých, ktorí klamali o Bohu, ich tváre budú sčerneté. A či nie v pekle je obydlie povyšujúcich sa,
61. Boh zachráni tých, ktorí sa báli, budú v bezpečí, nedotkne sa ich zlo a ani nebudú zarmútení.
62. Boh je stvoriteľom všetkého a On sa všetkého ujíma.
63. Jemu patria kľúče nebies a zeme. Tí, ktorí odmietli veriť v znamenia Božie, to sú tí, ktorí prehrali.
64. Povedz: „A či niekoho iného než Boha mi prikazujete uctievať, vy neznalí?!“
65. Bolo vnuknuté tebe aj tým, ktorí boli pred tebou: „Ak by si k Bohu pridružil, tvoje skutky budú márne a budeš patriť medzi tých, ktorí prehrali“.
66. „Len Boha uctievaj a patri k vďačným“.
67. Nedocenili Boha docenením, ktoré mu náleží. Všetko na zemi bude v Jeho hrsti v deň zmŕtvychvstania a nebesá budú poskladané v Jeho pravici. Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vysoko nad tým, čo k Nemu pridružujú.
68. Bude fúknuté do Trúby a bude šokom zasiahnutý každý, kto je v nebesiach a kto je na zemi, okrem tých, ktorých Boh chcel, aby zasiahnutí neboli. Potom bude do nej fúknuté znova a hľa, oni budú vstávať a pozeráť sa.
69. Zem sa rozžiari svetlom svojho Pána, bude položená Kniha a budú privedení proroci a svedkovia a bude medzi nimi rozhodnuté v pravde a nebude im v ničom ukrivdené.
70. Každdej duši bude náležite odplatené to, čo vykonala a On lepšie vie o tom, čo konajú.
71. Tí, ktorí odmietli veriť, budú vedení do pekla v skupinách a až tam prídu, otvorí sa jeho brány a jeho strážcovia im povedia: „Neprišli k vám snáď poslovia pochádzajúci z vašich radov, ktorí vám prednášali znamenia Pána vášho a ktorí vás varovali pred tým, že príde tento váš deň?“ Povedia: „Áno“. Slovo určujúce trápenie sa právom uplatní voči tým, ktorí odmietali.
72. Bude povedané: „Vojdite do brán pekla a ostaňte v ňom naveky. Zlé je veru obydlie povyšujúcich sa.“

73. Tí, ktorí sa báli Pána svojho, budú vedení do raja v skupinách. Keď tam prídu a jeho brány sa otvoria, jeho strážcovia im povedia: „Mier s vami, očistení ste, tak doň vojdite naveky“.

74. Povedia: „Vďaka Bohu, že nám splnil Svoj sľub a dal nám zdediť zem, môžeme sa usadiť v raji, kde chceme“. Je to veru výborná odmena pre tých, ktorí konajú.

75. Budeš vidieť anjelov, ako obklopujú Trón, vďakou Pánovi svojmu svedčia o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Bude medzi nimi rozhodnuté v pravde a bude povedané: „Vďaka Bohu, Pánovi tvorstva“.

KAPITOLA ŠTYRIDSIA TA

Gháfer (Odpúšťajúci)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Há, Mím.
2. Zoslanie Knihy bolo od Boha mocného, ktorý všetko vie,
3. Ktorý odpúšťa hriech a prijíma pokánie, ktorý je prísny v trestaní a ktorý má na všetko dosah. Niet boha okrem Neho, k Nemu speje koniec.
4. O znameniach Božích sa hádajú len tí, ktorí odmietli veriť. Nech ťa neklame to, že sa voľne pohybujú po krajine.
5. Za lož označili už tí, ktorí boli pred nimi, ľudia Noema i skupiny, ktoré prišli po nich. Každé spoločenstvo sa pokúsilo svojmu poslovi ublížiť, aby ho vzalo. Opierajúc sa o nepravdu, sa hádali, aby ňou porazili pravdu, a tak som ich vzal. Aký to bol trest?
6. Takto sa uplatnilo slovo Pána tvojho voči tým, ktorí odmietli veriť, že budú obyvateľmi ohňa.
7. Tí, ktorí nosia Trón a tí, ktorí sú okolo neho, vďaka Pánovi svojmu svedčia o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, veria v Neho a prosia o odpustenie pre tých, ktorí uverili: „Pane náš, obsiahol si všetko milosťou a poznaním, odpusť preto tým, ktorí pokánie učinili a nasledovali cestu Tebou určenú a ochráň ich pred trápením pekla“,
8. „Pane náš a daj im vojsť do záhrad Edenu, ktoré si im sľúbil i daj tam vojsť tým z ich otcov a manželiek a potomstva, ktorí boli zbožní. Ved' Ty si ten mocný oplývajúci múdrosťou“,
9. „A ochráň ich pred zlými skutkami. Koho v ten deň ochrániš pred zlými skutkami, toho si milosťou zahrnul. To je veru tá výhra obrovská“.
10. Na tých, ktorí odmietli veriť, bude zavolané: „Boh je z vás znechutený viac, ako vy ste znechutení sami zo seba, keď ste vyzvaní k viere a vy ju odmietate“,
11. Povedia: „Pane náš, dal si nám umrieť dvakrát a oživil si nás dvakrát a my sme uznali naše hriechy, existuje cesta von?“
12. To preto, že keď bol Boh vzývaný sám, odmietali ste veriť, ale keď bolo k Nemu niečo pridružené, uverili ste. Rozhodnutie náleží Bohu Najvyššiemu, Veľkému.
13. On je ten, kto vám ukazuje znamenia Svoje a zosiela vám z neba potravu. Spomína na to len ten, kto zotrváva na uctievaní Boha.
14. Vzývajte Boha a buďte v náboženstve svojom Jemu verní, aj keď by sa to protivilo tým, ktorí odmietajú veriť.

15. Je na vysokých stupňoch, majú Trón. Vrhá ducha z príkazu Svojho, na koho chce z radov tých, ktorí sa Mu odovzdali, aby varoval pred Dňom stretnutia,
16. V deň, keď sa oni ukážu, neskryje sa pred Bohom nič z nich. Komu patrí kráľovstvo dnes? Bohu jednému jedinému, mocnému.
17. Dnes bude odplatené každej duši, čo získala. Niet krivdy dnes. Boh je rýchly v účtovaní.
18. Varuj ich pred Dňom blízkym, keď sa srdcia zdvihnú až na úroveň hrdiel, potláčajú strach. Krivdiaci nebudú mať žiadneho blízkeho priateľa a ani nikoho, kto by sa za nich prihovril, ktorého prihovorenie by bolo poslúchnuté.
19. Pozná zrádanie očí i to, čo hrude skrývajú.
20. Boh rozhoduje v pravde a tí, ktorých vzývajú mimo Neho, nerozhodujú o ničom. Boh všetko počuje a všetko vidí.
21. Nechodili snáď po zemi, aby sa pozreli, aký bol koniec tých, ktorí boli pred nimi? Oni mali väčšiu silu a zanechali väčšie stopy na zemi než títo. Aj tak ich Boh zasiahol pre ich hriechy a nemali nikoho, kto by ich pred Bohom ochránil,
22. To preto, že k nim prichádzali ich poslovia so zjavnými dôkazmi, ale oni odmietali veriť, a tak ich Boh zasiahol. On je silný a je prísny v trestaní.
23. Poslali sme Mojžiša s našimi znameniami a dôkazom zjavným
24. K Faraónovi a Hámanovi a Qárunovi, tí však povedali: „Čarodej a klamár“.
25. Keď k nim prišiel s pravdou pochádzajúcou od nás, povedali: „Zabite synov tých, ktorí spolu s ním uverili a ušetríte ich ženy“. Úklady tých, ktorí veriť odmietali, sú len bludom.
26. Faraón povedal: „Nechajte ma zabiť Mojžiša a nech vzýva Pána svojho. Bojím sa, aby nezmenil vaše náboženstvo alebo aby nespôsobil na zemi skazu“.
27. Mojžiš povedal: „Dávam sa pod ochranu Pána svojho i Pána vášho pred každým povyšujúcim sa, ktorý neverí v Deň účtovania“.
28. Povedal veriaci muž z radov Faraónových ľudí, ktorý skrýval svoju vieru: „Chcete zabiť muža len za to, že hovorí: „Pánom mojím je Boh“ a pritom prišiel k vám s dôkazmi zjavnými od vášho Pána?! Ak by klamal, tak sám bude niesť následky za klamstvo svoje. Avšak ak by bol pravdovravný, postihne vás niečo z toho, čo vám sľubuje. Boh správne neusmerní toho, kto striedmym nie je a kto luhárom je“.
29. „Ľudia moji, dnes máte kráľovstvo a ste silní na zemi, kto nám ale pomôže pred obrovskou mocou Božou, ak by k nám prišla?“ Faraón povedal: „Hovorím vám len to, čo vidím a usmerňujem vás len na cestu rozumnú“.
30. Ten, ktorý uveril, povedal: „Ľudia moji, bojím sa o vás, že vás postihne deň podobný Dňu skupín“,
31. „Podobný tomu, čo sa ustálilo u ľudí Noema a Áda a Samúda a u tých, ktorí prišli po nich. Boh nechce krivdu pre tých, ktorí sa Mu odovzdali“,
32. „Ľudia moji! Bojím sa o vás, že vás postihne Deň zvolávania“,
33. „Deň, keď sa obrátite chrbtom a začnete prechať, keď nebudete mať nikoho, kto by vás pred Bohom ochránil. Koho Boh do bludu uvedie, ten už nenájde nikoho, kto by ho správne usmernil“,

34. „Už predtým k vám prišiel Jozef s dôkazmi zjavnými, ale vy ste ostali stále na pochybách o tom, s čím k vám prišiel. Keď zomrel, povedali ste: „Boh nepošle po ňom už žiadneho posla“. Takto Boh uvedie do bludu každého, kto striednym nie je a kto neustále pochybuje“.
35. Tí, ktorí sa hádajú ohľadne Božích znamení bez dôkazu, ktorý by sa im dostal, sa dopúšťajú niečoho, čo Boh považuje za ohavnosť veľkú a za ohavnosť to považujú aj tí, ktorí uverili. Takto Boh zapečatuje srdce každého povyšujúceho sa a mocného.
36. Faraón povedal: „Háman! Postav mi vysokú vežu, azda dosiahnem až k príčinám“,
37. „K príčinám nebies a pozriem sa až k Mojžišovmu Bohu, pretože si myslím, že klame“. Takto bol Faraónovi okrášlený jeho zlý skutok a bolo mu zabránené dostať sa na cestu správnu. Úklady Faraóna predstavujú len stratu a záhubu.
38. Ten, ktorý uveril, povedal: „Ľudia moji, nasledujte ma, usmerním vás na cestu rozumnú“,
39. „Ľudia moji, tento život najnižší je len úžitkom a život posledný je príbytkom stálym“.
40. Kto by vykonal niečo zlé, tomu bude odplatené len niečo podobné. Kto by z jednotlivcov mužského pohlavia alebo jednotlivcov ženského pohlavia vykonal niečo dobré a pritom by bol veriaci, ten vojde do záhrady. Bude mu v nej dané bez rátania.
41. „Ľudia moji! Čo to má znamenať! Ja vás vyzývam k záchrane a vy ma vyzývate k ohňu?!“
42. „Vyzývate ma, aby som odmietol vieru v Boha a aby som k Nemu pridružil to, o čom nemám poznanie a ja vás pritom vyzývam k Mocnému a Odpúšťajúcemu?!“
43. „Niet pochýb, že to, k čomu ma vyzývate, nemôže byť vzývané v živote najnižšom a ani v živote poslednom a že náš návrat bude k Bohu a že tí, ktorí nestriednymi boli, tí budú obyvateľmi ohňa“,
44. „Budete pamätať na to, čo vám hovorím. Zverujem celú svoju vec Bohu, veď Boh dobre vidí tých, ktorí sa Mu odovzdali“.
45. Boh ho ochránil pred zlom úkladov, ktoré strojili a rodinu Faraónovu obklopilo to najhoršie trápenie,
46. Oheň, pred ktorým budú predvedení ráno i večer. A v deň, keď nastane Hodina: „Uved'te rodinu Faraónovu do najprísnejšieho trápenia“.
47. V ohni sa budú dohadovať. Tí slabí budú hovoriť tým, ktorí sa povyšovali: „My sme vás nasledovali, odvrátite od nás teraz podiel z ohňa?“
48. Tí, ktorí sa povyšovali, povedia: „Všetci sme v ňom. Boh už rozhodol medzi tými, ktorí sú Mu odovzdaní.“
49. Tí, ktorí budú v ohni, povedia strážcom pekla: „Poproste Pána svojho, aby nám zmiernil aspoň jeden deň trápenia“.
50. Povedia: „Neprichádzali k vám snád' vaši poslovia s dôkazmi zjavnými?“ Povedia: „Áno“. Povedia: „Proste teda, ale prosby tých, ktorí odmietli veriť, budú len v blude“.
51. My pomôžeme a podporíme našich poslov v živote najnižšom aj v deň, keď vstanú svedkovia,
52. V deň, keď nepomôže krivdiacim ich ospravedlnenie sa a prekliatie im bude náležať a náležať im bude ten najhorší z príbytkov.
53. Dali sme Mojžišovi správne usmernenie a dali sme ako dedičstvo synom Izraela Knihu,

54. Ako správne usmernenie a pripomenutie pre tých, ktorí rozum majú.
55. Bud' trpezlivý, pretože sľub Boží je pravdivý. A pros o odpustenie svojho hriechu a večer i ráno vďakou Pánovi svojmu svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde.
56. Tí, ktorí sa hádajú ohľadne Božích znamení bez dôkazu, ktorý by sa im dostal, v ich hrudiach je len povýšenectvo, ktoré nikdy nedosiahnu. Žiadaj od Boha ochranu, veď On všetko počuje a všetko vidí.
57. V skutočnosti je stvorenie nebies a zeme väčšie než stvorenie ľudí, ale väčšina ľudí to nevie.
58. Slepí a vidiaci nie sú rovnakí, ani tí, ktorí uverili a dobré skutky konali a tí, ktorí sa zla dopúšťajú. Málokedy sa poučíte.
59. Hodina príde, niet pochýb o nej, ale väčšina ľudí neverí.
60. Pán váš povedal: „Proste ma, splním vám vaše prosby. Tí, ktorí sa povyšujú nad to, že by ma mali uctievať, tí vojdú do pekla ponížení“.
61. Boh je ten, kto vám učinil noc, aby ste v nej odpočívali a deň, aby ste v ňom zreteľne videli. Veru, Boh Svoje dobrodenie ľuďom dáva, ale väčšina ľudí je nevďačná.
62. Taký je Boh, Pán váš, stvoriteľ všetkého, niet boha okrem Neho, kam ste teda zvedení?
63. Takto sú zvedení tí, ktorí Božie znamenia popierali .
64. Boh je ten, kto vám učinil zem na prebývanie a nebo stavbou a podobu vám dal a túto podobu dobrú učinil a uštedril vám niektoré z dobrôt. To je Boh, váš Pán. Požehnaním oplýva Boh, Pán tvorstva.
65. On je večne živý, niet boha okrem Neho, preto ho vzývajte a buďte v náboženstve svojom Jemu verní. Vďaka náleží Bohu, Pánovi tvorstva.
66. Povedz: „Bolo mi zakázané, aby som uctieval tých, ktorých vzývate mimo Boha, keď mi prišli zjavné dôkazy od Pána môjho a bolo mi prikázané, aby som sa oddal Pánovi tvorstva“.
67. On je ten, kto vás stvoril zo zeme, potom z kvapky obsiahnutej v mužskom semene, potom z pijavice, potom vám dá vyjsť von v podobe dieťaťa, aby ste potom dosiahli dospelosť a aby ste sa stali napokon starcami. Niektorí z vás však zomierajú ešte predtým. A aby ste dosiahli čas vám stanovený. Azda budete chápať.
68. On je ten, kto oživuje a usmrcuje. Keď by rozhodol o nejakej veci, len jej povie „Bud“ a ona je.
69. Nevidel si snád' tých, ktorí sa hádajú o znameniach Božích, kam sú odvracaní?
70. Tí, ktorí za lož označili Knihu a to, s čím sme poslali našich poslov, tí sa dozvedia,
71. Keď budú na ich krkoch okovy a reťaze, keď budú ťahaní
72. Do vriacej vody a potom v ohni budú pálení,
73. Potom im bude povedané: „Kde je to, čo ste pridružovali?“
74. „Mimo Boha.“ Povedia: „Opustili nás. Nie, oni nás neopustili, my sme totiž predtým nič nevzývali“. Takto Boh dá zblúdiť tým, ktorí odmietajú veriť.
75. To zato, že ste sa radovali na zemi bezprávne a zato, že ste boli pýchou naplnení.
76. Vojdite do brán pekla a ostaňte naveky v ňom. Zlé je veru obydlie povyšujúcich sa.

77. Bud' trezlivý, sľub Boží je pravdivý. Nech by sme ti ukázali niečo z toho, čo im sľubujeme alebo by sme ťa k nám vzali, aj tak sa k nám vrátia.
78. Poslali sme pred tebou poslov, o niektorých sme ti rozprávali a o niektorých sme ti nerozprávali. Neprislúcha žiadnemu poslovi, aby prišiel so znamením, iba ak s Božím povolením. Keď potom príde Boží príkaz, bude rozhodnuté v pravde a prehrajú tam tí, ktorí sa odklonili.
79. Boh vám učinil dobytok, aby ste niektoré druhy z neho osedlali a aby ste z neho jedli,
80. A máte z neho úžitky. A aby ste na ňom dosiahli uspokojenie potreby vo vašich hrudiach. A na ňom a na lodiach ste nosení.
81. Ukazuje vám svoje znamenia. Ktoré zo znamení Boha chcete zaprieť?
82. Neputovali snáď po zemi, aby sa pozreli, aký bol koniec tých, ktorí boli pred nimi? Oni mali väčšiu silu a väčšie stopy po sebe zanechali na zemi než títo. Ale ani tak im nepomohlo to, čo získavali.
83. Keď k nim prišli poslovia k nim poslaní s jasnými dôkazmi, začali sa radovať z poznania, ktoré mali. A obklopilo ich to, z čoho si posmech robili.
84. Keď ale uvideli našu obrovskú silu, povedali: „Uverili sme v Boha jedného jediného a odmietame veriť v to, čo sme pridružovali“.
85. Ich viera im však už v ničom nepomohla, keď uvideli našu obrovskú silu. Je to zákonitosť Božia, ktorá už plynula u tých, ktorí sa Mu odovzdali. Tam tí, ktorí odmietali veriť, prehrali.
-

KAPITOLA ŠTYRIDSÍATA PRVÁ

Fussilat (Objasnená (a vysvetlená))

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Há, Mím.
2. Je zoslaná od Milostivého, v moci ktorého je milosť,
3. Kniha, ktorej znamenia boli objasnené, v podobe Koránu v arabskom jazyku ľuďom, ktorí vedia.
4. Je zvestovateľkou radostnej zvesti a varovateľkou. Väčšina z nich sa ale odvrátila a nepočúva.
5. Povedali: „Naše srdcia sú zahalené rúškom voči tomu, k čomu nás vyzývaš a v našich ušiach je hluchota a medzi nami a tebou je závoj. Ty konaj po svojom a aj my budeme konať po svojom.“
6. Povedz: „Ja som len človek ako vy, ktorému je zvestované, že vašim bohom je jeden jediný Boh. Buďte preto k Nemu priami a proste Ho o odpustenie.“ Beda tým, ktorí pridružujú *k Bohu niečo alebo niekoho*,
7. Ktorí nedávajú zakat a ktorí v život posledný odmietajú veriť.
8. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým sa dostane odmena nekonečná.
9. Povedz: „Veď vy odmietate veriť v Toho, ktorý stvoril Zem za dva dni a činíte mu rovných. Ten je Pán tvorstva.“
10. Učinil jej kotvy na nej a požehnal jej a určil jej obživu v štyroch dňoch rovných. Je to odpoveď pre tých, ktorí sa pýtajú,
11. Potom do neba istavá, ktoré bolo dymom a povedal mu i Zemi: „Príďte dobrovoľne alebo proti svojej vôli“. Povedali: „Prichádzame dobrovoľne“.
12. A tak ich ako sedem nebies dokončil v dvoch dňoch a vnukol v každom nebi vec jeho. A vyzdobili sme dolné nebo lampami i preto, aby strážili. To je ustanovenie Mocného a Vševediaceho.
13. Ak by sa odvrátili, povedz: „Varujem vás pred šokom, podobným šoku Ádovcov a Samúdovcov“,
14. „Keď k nim prišli ich poslovia spredu i zozadu: „Neuctievajte nikoho iného než Boha“. Povedali: „Keby bol náš Pán chcel, bol by zoslal dole anjelov. My v to, s čím ste boli poslaní, odmietame veriť“.“
15. Ádovci, tí sa povyšovali na zemi bezprávne a povedali: „Kto má väčšiu silu než my?“ Nevideli, že Boh, ktorý ich stvoril, má väčšiu silu než oni? A naše znamenia popierali.

16. A tak sme na nich poslali vietor svišťavý počas dní nešťastných, aby sme im dali okúsiť trápenie poníženia v živote najnižšom. Veru, trápenie života posledného je potupnejšie. Nebude im daná podpora a pomoc.
17. Samúdovcov, tých sme správne usmernili, ale bola im milšia slepota pred správnym usmernením, preto ich zasiahol šok trápenia potupného za to, čo získavali.
18. A zachránili sme tých, ktorí uverili a bohobojnými boli.
19. V deň, keď budú zhromaždení nepriatelia Boha do ohňa, oni budú usporiadaní,
20. Až tam prídu, bude o nich svedčiť ich sluch, zrak a koža o tom, čo konali,
21. Povedia svojim kožiam: „Prečo ste proti nám svedčili?“ Povedia: „Boh, ktorý dal prehovoríť všetkému, nám dal prehovoríť. On vás stvoril prvýkrát a k nemu bude váš návrat“,
22. Neskrývali ste sa pred tým, aby váš sluch, zrak a koža nesvedčili o vás. Vy ste si totiž mysleli, že Boh nepozná veľa z toho, čo robíte.
23. To boli vaše myšlienky, ktoré ste si mysleli o vašom Pánovi, ony spôsobili, že ste do záhuby skĺzli, a tak ste sa dostali medzi tých, ktorí stratu utrpeli.
24. Ak budú trpezliví, oheň bude ich obydlím. A ak by žiadali, aby im to bolo vyčítané, nič im vyčítané nebude.
25. Pridelili sme im priateľov, ktorí im okrášlili ich súčasnosť i budúcnosť a právom sa uplatnili voči nim slová, ktoré sa uplatnili voči spoločenstvám z radov žinnov a ľudí, ktoré boli pred nimi. Oni patrili medzi tých, ktorí prehru utrpeli.
26. Tí, ktorí odmietli veriť, povedali: „Nepočúvajte tento Korán a prehlušujte ho planými rečami, azda premôžete.“
27. Dáme okúsiť tým, ktorí odmietli veriť, trápenie prísne a odplatíme im to najhoršie z toho, čo konali.
28. To je odplata nepriateľom Boha, oheň. Budú v ňom mať príbytok večný. Odplata za to, že naše znamenia popierali.
29. Tí, ktorí odmietli veriť, povedali: „Pane náš, ukáž nám tých žinnov a ľudí, ktorí nás do bludu uviedli, aby sme ich učinili pod našimi nohami, aby patrili medzi tých najnižších“.
30. Tí, ktorí povedali: „Náš Pán je Boha“ a potom sa priamymi stali, k tým sú anjeli zosielení: „Nebojte sa a nesmúťte a prijmite radostnú zvesť o záhrade, ktorá vám bola sľúbená“.
31. „My sme vašimi dôverníkmi v živote najnižšom a v živote poslednom. Budete v ňom mať, po čom vaše duše zatúžia a budete v ňom mať, čo si zažiadate“,
32. „Pohostenie od odpúšťajúceho a milostivého“.
33. Kto by lepšie slová hovoril než ten, kto vyzval k Bohu a konal dobro a povedal: „Ja patrím medzi muslimov“.
34. Dobrý skutok a zlý skutok sa nevyrovnajú. Odrážaj to zlé tým, čo je lepšie a hľa, ten, medzi ktorým a tebou bolo nepriateľstvo, sa stane akoby dôverníkom blízkym.
35. Bude dané len tým, ktorí trpezlivými boli a bude dané len tomu, kto má šťastie obrovské.
36. Ak by si cítil akékoľvek podpichnutie zo strany satana, tak žiadaj od Boha ochranu. On je Ten, kto všetko počuje a všetko vie.

37. K Jeho znameniam patrí noc a deň a slnko a mesiac. Neklaňajte sa do polohy sužúdu slnku a ani mesiacu, ale sa klaňajte do polohy sužúdu Bohu, ktorý ich oboje stvoril, ak Jeho skutočne uctieвате.
38. Ak by sa povyšovali, tak tí, ktorí sú u Pána tvojho, v noci i vo dne svedčia o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Nikdy nezunujú.
39. K Jeho znameniam patrí, že vidíš zem pokornú, keď ale na ňu zošleme vodu, zachveje sa a znásobí sa. Ten, kto ju oživil, oživí i mŕtvych. On má nad všetkým moc.
40. Tí, ktorí sa neviery dopúšťajú odchýlením sa od našich znamení, nie sú pred nami skrytí. A či ten, kto bude vrhnutý do ohňa, je lepší ako ten, kto príde v bezpečí v deň zmŕtvychvstania? Konajte, čo len chcete. On vidí všetko, čo konáte.
41. Tí, ktorí odmietli veriť v Pripomenutie, keď k nim prišlo. Je to veru Kniha mocná.
42. Nedostane sa k nej nepravda spredu ani zozadu. Je zoslaná od Toho, ktorý múdrosťou oplýva a ktorému vďaka patrí.
43. Je ti povedané len to, čo bolo povedané poslom pred tebou. Tvoj Pán má odpustenie a má i trest bolestivý.
44. Keby sme ho boli učinili Korán v nearabskom jazyku, boli by povedali: „Keby boli jeho znamenia objasnené!“. Nearabský Korán a arabský posol?! Povedz: „Je pre tých, ktorí uverili, správnym usmernením a liečbou“. Tí, ktorí neveria, v ich ušiach je hluchota a on je pred ich zrakmi skrytý. Tí sú volaní z miesta ďalekého.
45. Dali sme Mojžišovi Knihu, o nej sa však začali sporiť. Nebyť slova od Pána tvojho už predtým daného, bolo by medzi nimi rozhodnuté. Oni sú o nej na pochybách a majú podozrenie.
46. Kto konal dobro, tak pre dobro svojej duše a kto konal zlo, tak proti nej. Pán tvoj nie je krivdiaci voči poddaným.
47. Od neho závisí poznanie o Hodine. Žiadne plody nevyjdú von zo svojich rukávov a žiadna samica neponesie a ani neporodí bez toho, aby o tom vedel. V deň, keď na nich zavolá: „Kde sú spoločníci moji?“, povedia: „Oznamujeme Ti, že niet medzi nami na to svedka“.
48. Opustí ich to, čo vzývali predtým. A pomyslia si, že už nemajú kam utiecť.
49. Človeku sa nikdy nezunuje prosiť o dobro, ale ak by sa ho zlo dotklo, ostáva zúfalý a bez nádeje,
50. Ak by sme mu dali okúsiť milosť našu po škode, ktorá sa ho dotkla, povie: „To mi patrí a nemyslím si, že Hodina nastane. A aj keď by som bol vrátený k Pánovi svojmu, dostane sa mi u Neho len dobro“. Tým, ktorí odmietali veriť, oznámime to, čo konali a dáme im okúsiť z trápenia veľmi silného.
51. Ak by sme človeku podarovali mnohé dary odvráti sa a vzdiali sa. Ak by sa ho ale zlo dotklo, prosby široké má.
52. Povedz: „Vidíte, ak by pochádzal od Boha a vy by ste v neho odmietli veriť, kto už by potom vôbec mohol byť vo väčšom blude než ten, kto je v spore vzdialenom od pravdy“.
53. Ukážeme im naše znamenia v končínach nebies a zeme a v ich dušiach, až kým sa im jasne neukáže, že je to pravda. Nepostačí, že Pán tvoj, je všetkého svedkom?
54. Oni sú veru na pochybách o stretnutí Pána svojho. On ale veru všetko obklopil.
-

KAPITOLA ŠTYRIDSÍATA DRUHÁ

Al Šura (Vzájomná porada)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Há, Mím.
2. Ajn, Sín, Qáf.
3. Takto vnuká tebe i tým, ktorí boli pred tebou, Boh mocný, oplývajúci múdrosťou.
4. Jemu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. On je najvyšší a je prevelký.
5. Takmer sa nebesá roztrhnú nad nimi. A anjeli vďakou Pánovi svojmu svedčia o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a prosia o odpustenie pre tých, ktorí sú na zemi. Veru, Boh je odpúšťajúci a milostivý.
6. Tí, ktorí si učinili mimo Neho dôverníkov, nad tými je strážcom Boh. Ty nie si za nich zodpovedný.
7. Vnukli sme ti Korán v arabskom jazyku, aby si varoval Matku dedín a čo je vôkol nej a aby si varoval pred Dňom, v ktorom budú zozbieraní a o ktorom niet pochyb. Skupina bude v záhrade rajskej a skupina v planúcom ohni.
8. Keby Boh bol chcel, bol by ich učinil jedným spoločenstvom, On ale dá vojsť pod svoju milosť, komu chce. Krivdiaci nemajú dôverníka ani nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.
9. Učinili si mimo Neho dôverníkov. Boh je ten skutočný dôverník, On oživuje mŕtvych a On má nad všetkým moc.
10. V čomkoľvek z toho by ste sa nezhodli, tak rozhodnutie o tom náleží Bohu. To je Boh, Pán môj, na Neho som sa spoľahol a na Jeho uctievaní zotrvávam,
11. Stvoriteľ nebies a zeme. Učinil vám z vašich duší družky a z dobytky páry. Tvorí vás v ňom. Nič nie je ako On. On všetko počuje a všetko vidí.
12. Jemu patria kľúče nebies a zeme. Zoširoka dáva obživu, komu chce a má na to moc. On o všetkom vie.
13. Uzáknil pre vás z náboženstva to, čo odkázal Noemovi a to, čo sme ti vnukli a to, čo sme odkázali Abrahámovi a Mojžišovi a Ježišovi: „Dodržujte náboženstvo a nerozdeľujte sa v ňom“. Ťažko dopadlo na tých, ktorí k Bohu pridružujú to, k čomu ich vyzývaš. Boh si vyberá a priblíži k Sebe, koho chce a správne usmerní k Sebe toho, kto na Jeho uctievaní zotrvá.
14. Rozdelili sa až potom, ako k nim prišlo poznanie, len zo vzájomnej nevraživosti. Nebyť slova od Pána tvojho už predtým daného do času stanoveného, bolo by medzi nimi rozhodnuté. Tí, ktorým bola daná Kniha ako dedičstvo po nich, sú o nej na pochybách a majú podozrenie.

15. Preto vyzývaj a vzpriam sa tak, ako ti bolo prikázané a nenasleduj ich túžby a povedz: „Uveril som v Knihy, ktoré Boh zoslal a bolo mi prikázané, aby som bol spravodlivý medzi vami. Boh je naším Pánom i vašim Pánom. My máme svoje skutky a vy máte svoje skutky. Niet už výhovorky medzi nami a vami. Boh nás zozbiera a k Nemu speje koniec“.
16. Tí, ktorí sa sporia o Bohu, po tom, ako bola jeho výzva vypočutá, tých výhovorka u Pána ich je ničotná, je na nich hnev zoslaný a dostane sa im trápenie prísne.
17. Boh je Ten, kto zoslal dole Knihu v pravde i zoslal dole váhu. Čo ty vieš, Hodina je možno už blízko.
18. Urýchlene o ňu žiadajú tí, ktorí v ňu neveria. Tí, ktorí uverili, sa ľutujú pred ňou a vedia, že je pravdivá. Tí, ktorí sú na pochybách o Hodine, sú v blude ďalekom.
19. Boh je milostivý voči tým, ktorí sa Mu odovzdali, dáva, komu chce. On je Ten silný a mocný.
20. Kto by chcel úrodu života posledného, pridáme mu k jeho úrode. A kto by chcel úrodu života najnižšieho, dáme mu z nej, ale v živote poslednom nebude mať žiaden podiel.
21. Majú snáď spoločníkov, ktorí im uzákobili z náboženstva, čo Boh nepovolil? Nebyť slova daného o rozsúdení, bolo by medzi nimi rozhodnuté. Krivdiacim sa dostane trápenie bolestivé.
22. Budeš vidieť krivdiacich, ako ľutujú sami seba za to, čo získali a ono na nich dopadne. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, budú v záhradách rajských. Budú mať, čo budú chcieť u Pána svojho. To je veru to dobrodenie veľké.
23. To je to, o čom Boh oznamuje radostnú zvesť tým z radov tých, ktorí sa Mu oddali, ktorí uverili a dobré skutky konali. Povedz: „Nežiadam od vás za to žiadnu odmenu, iba láskavosť k blížnemu.“ A kto by vykonal dobro, pridáme mu k nemu ešte viac dobra. Boh je odpúšťajúci a vďačný.
24. I hovoria: „Vymyslel si o Bohu lži!“ Keby Boh chcel, zapečatí tvoje srdce. Boh vymaže nepravdu a pravdu uplatní svojimi slovami. On dobre pozná, čo je v hrudiach skryté.
25. On je ten, kto prijíma pokánie od tých, ktorí sa Mu odovzdali a prepáči zlé skutky a pozná, čo robíte.
26. Vypočuje tých, ktorí uverili a dobré skutky konali a pridá im zo svojho dobrodenia. Tým, ktorí odmietli veriť, sa dostane trápenie prísne.
27. Keby Boh bol zoširoka dal potravu tým, ktorí sa Mu odovzdali, oni by sa boli nevraživosti na Zemi dopustili, preto zosiela len v množstve, v akom chce. On o tých, ktorí sa Mu odovzdali, dobre vie a všetko vidí.
28. On je ten, kto zosiela pomoc po tom, ako zúfalí ostávajú a rozprestiera svoju milosť. On je dôverník, ktorému patrí vďaka.
29. K Jeho znameniam patrí stvorenie nebies a zeme a to z radov toho, čo chodí po zemi, čo v nich rozptýlil. On má moc ich zozbierať, ak bude chcieť.
30. Akékoľvek nešťastie by vás postihlo, je to za to, čo vaše ruky získali. Mnohé však prepáči.
31. Vy nemôžete zabrániť tomu na zemi. Bez Boha nemáte žiadneho dôverníka a ani toho, kto by vám pomohol a podporil vás.
32. K Jeho znameniam patria lode plaviace sa na mori ako kopce.

33. Keby chcel, utíši vietor, a tak ostanú nehybné na jeho povrchu. V tom sú veru znamenia pre každého trpezlivého a vd'ačného,
34. Alebo ich zahubí za to, čo získali. Mnohé prepáči.
35. Pozná tých, ktorí sa sporia ohľadom našich znamení. Tí nebudú mať kam utiecť.
36. Čokoľvek, čo je vám dané, je len úžitkom života najnižšieho. A čo je u Boha, je lepšie a trvalejšie pre tých, ktorí verili a na Pána svojho sa spoliehajú,
37. A pre tých, ktorí sa vyhýbajú tým najväčším hriechom a nemravnostiam a keď by ich niečo rozhnevalo, tak odpúšťajú,
38. A pre tých, ktorí poslúchajú Pána svojho a konajú modlitbu a o veciach, ktoré sa ich týkajú, sa navzájom radia a z toho, čo sme im dali, mňajú,
39. A pre tých, ktorých ak by postihla nevraživosť, tak sa proti tomu postavia.
40. Odplata za zlý skutok má byť zodpovedajúca zlému skutku. A kto by prepáčil a nápravu by sledoval, toho odmena je u Boha. On nemá rád krivdiacich,
41. Kto by sa postavil na odpor potom, ako mu bolo ukrivdené, proti tomu niet dôvodu na jeho potrestanie,
42. Dôvod na potrestanie je voči tým, ktorí krivdia ľuďom a dopúšťajú sa nevraživosti na zemi bezprávne. Tým sa dostane trápenie bolestivé.
43. Ten, kto by mal trpezlivosť a odpustil by, to patrí veru medzi veci veľké.
44. Koho Boh uvedie do bludu, ten už po Ňom nebude mať žiadneho dôverníka. Budeš vidieť krivdiacich, keď uzrú trápenie, ako budú hovoriť: „Je cesta k návratu?“,
45. Budeš ich vidieť, ako budú predvedení pred ním, pokorní budú z poníženia, budú sa pozerat' pohľadom kradným. Tí, ktorí uverili, povedia: „Tí, ktorí prehru utrpeli, sú tí, ktorí prehrali svoje duše i svoje rodiny v deň zmŕtvychvstania“. Veru krivdiaci budú v trápení trvalom.
46. Nebudú mať žiadnych dôverníkov, ktorí by im pomohli a podporili by ich mimo Boha. Koho Boh do bludu uvedie, ten nebude mať cestu von.
47. Vypočujte si a poslúchnite Pána svojho predtým než príde od Boha deň, ktorý odvrátený nebude. Nebudete mať žiaden úkryt v ten deň a nebudete mať nikoho, kto by odmietol.
48. Ak by sa odvrátili, tak vedz, že sme ťa k nim neposlali ako strážcu. Tvojou povinnosťou je len oznámiť. Ak by sme dali človeku okúsiť milosť od nás, radoval by sa z nej. Ale ak by ho postihlo niečo zlé za to, čo jeho ruky vykonali, človek odmieta vieru.
49. Bohu náleží kráľovstvo nebies a zeme. Stvorí, čo chce. Dáva, komu chce, deti ženského pohlavia a dáva, komu chce, deti mužského pohlavia,
50. Alebo ich zdvojuje v mužské pohlavie a ženské pohlavie. A činí, koho chce, neplodným. On všetko vie a je na všetko mocný.
51. Neprislucha žiadnemu človeku, aby k nemu Boh prehovoril jedine ak vnuknutím, alebo spoza clony, alebo pošle posla, ktorý vnukne s jeho povolením, čo chce. On je najvyšší a múdrosťou oplýva.
52. Takto sme ti vnukli Rúhan z príkazu nášho. Nevedel si, čo je Kniha a ani čo je viera, ale my sme ho učinili svetlom, ktorým správne usmerňujeme, koho chceme z radov tých, ktorí sa nám odovzdali. Ty veru správne usmerňuješ na cestu rovnú,

53. K ceste Boha, ktorému náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. K Bohu spejú všetky veci.

KAPITOLA ŠTYRIDSIA TA TRETIA

Al Zuchrof (Výzdoby)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Há, Mím.
2. Na Knihu zjavnú prisahám.
3. My sme ho, Korán, učinili v arabskom jazyku, azda budete chápať.
4. On je v Matke Knihy u nás, je najvyšší a múdrosťou oplýva.
5. Máme zabrániť tomu, aby sa k vám dostalo pripomenutie preto, že ste boli ľuďmi nestriednymi?
6. Koľko prorokov sme poslali k tým prvým,
7. Vždy však, keď prišiel k nim prorok, robili si z neho posmech,
8. My sme zahubili takých, ktorí mali väčšiu silu. Bol už spomenutý príklad tých prvých.
9. Ak by si sa ich spýtal: „Kto stvoril nebesia a zem“, povedia: „Stvoril ich ten Mocný, ktorý všetko vie“,
10. Ktorý vám učinil zem lôžkom a učinil vám na nej cesty, azda správny smer nájdete,
11. Ktorý dáva zísť dole z neba vode v množstve známom, ktorou dávame oživiť dedine, ktorá mŕtva bola. Takto budete vyvedení,
12. Ktorý stvoril všetky páry a učinil vám lode a dobytok, aby ste sa na nich viezli,
13. Aby ste sa usadili na ich chrbtoch. A aby ste si spomínali na dar Pána svojho potom, keď sa na nich usadíte a aby ste hovorili: „Jedinečný je Ten, kto určil, aby nám toto slúžilo, pretože by sme to inak neboli zvládli“,
14. „My sa k Pánovi nášmu vrátíme“.
15. Učinili Mu časť z radov tých, ktorí sa Mu odovzdali. Človek veru zjavne veriť odmieta.
16. Tvrдите, že z radov toho, čo stvoril, si vyhradil dievčatá a pre vás vybral výlučne chlapcov?
17. Ak by niekomu z nich bola oznámená radostná správa o narodení sa toho, čo pripisuje Tomu, v moci ktorého je milosť, jeho tvár sa zamračí a potláča zármutok a zlosť svoju.
18. Tie pripisujú Bohu, ktoré rastú v ozdobách a ak by sa sporili, ich slová nie sú presvedčivé?
19. Učinili anjelov, ktorí sú odovzdaní Tomu, v moci ktorého je milosť, anjelmi ženského pohlavia. Boli snáď svedkami ich stvorenia? Svedectvo, ktoré prednášajú, bude zapísané a budú naň opýtaní.

20. Povedali: „Keby bol chcel Ten, v moci ktorého je milosť, neboli by sme ich uctievali“. Nemajú o tom žiadne poznanie, oni sa len domnievajú,
21. Dali sme im snáď Knihu pred ním, ktorej sa oni pevne držia?
22. *Nič také nemajú*, len povedali: „Našli sme našich otcov na určitej ceste a my po ich stopách budeme správne usmernení“.
23. Takto sa to aj predtým dialo. Neposlali sme pred tebou do žiadnej dediny varovateľa bez toho, aby tí, ktorí v nej v prepychu žili, nepovedali: „Našli sme našich otcov na určitej ceste a my ich stopy budeme nasledovať“.
24. Povedz: „Aj keby som k vám prišiel s niečím správnejšie usmerňujúcim než to, na čom ste našli vašich otcov?“ Povedali: „My odmietame veriť v to, s čím ste boli poslaní“.
25. Tak sme sa im pomstili. Pozri, aký bol koniec tých, ktorí za lož označili posolstvá a poslov.
26. Hľa, Abrahám povedal svojmu otcovi a ľuďom svojim: „Ja nemám nič spoločné s tým, čo uctievať“,
27. „S výnimkou Toho, kto ma stvoril, Ten ma správne usmerní“.
28. Zanechal to ako slovo, ktoré sa zachovalo v jeho potomstve, azda sa vrátia.
29. Veru som dal týmto aj ich otcom užívať si, až kým k nim neprišla pravda a posol zjavný.
30. Keď k nim ale pravda prišla, povedali: „To sú čary a my odmietame v ne veriť“.
31. Povedali: „Prečo nebol tento Korán zoslaný dole mužovi pochádzajúcemu z oboch dedín, preveľkému.“
32. A či oni delia milosť Pána tvojho? My sme rozdelili medzi nich ich živobytie v živote najnižšom a pozdvihli sme niektorých z nich nad iných o stupne, aby si niektorí z nich brali iných do svojich služieb. Milosť Pána tvojho je lepšia než to, čo hromadia.
33. Nebyť toho, že ľudia tvoria jedno spoločenstvo, boli by sme učinili na domoch tých, ktorí odmietajú veriť v Toho, v moci ktorého je milosť, strechy zo striebra a schody, po ktorých môžu stúpať,
34. A ich domom dvere. A lôžka, o ktoré sa môžu opierať,
35. A výzdoby. Všetko toto sú len úžitky života najnižšieho. Život posledný je u Pána tvojho pripravený pre bohabojných.
36. Ten, kto je slepý voči pripomenutím si Toho, v moci ktorého je milosť, tomu pridáme satana, ktorý bude v jeho spoločnosti,
37. Oni im budú brániť nasledovať cestu správnu. A budú si pritom mysliť, že sú správne usmernení,
38. Keď k nám však príde, vtedy povie: „Bodaj by bola bývala medzi mnou a tebou vzdialenosť rovnajúca sa vzdialenosti oboch východov. Zlým spoločníkom si ty veru“,
39. Dnes vám nepomôže, keďže ste sa krivdy dopustili, to, že budete v trápení spoločne.
40. A či ty dáš hluchým počuť alebo správne usmerníš slepých a tých, ktorí sú v blude zjavnom?
41. Ak by sme ťa odviedli preč, aj tak sa im pomstíme,
42. Alebo by sme ti ukázali to, čo sme im sľúbili, my máme moc proti nim.
43. Drž sa pevne toho, čo ti bolo vnuknuté. Ty si na ceste rovnej.

44. Je to pripomenutie pre teba i pre tvojich ľudí. A budete opýtaní.
45. Spýtaj sa tých z radov našich poslov, ktorých sme poslali pred tebou, či sme učinili mimo Toho, v moci ktorého je milosť, božstvá uctievané.
46. Poslali sme Mojžiša so znameniami našimi k Faraónovi a jeho popredným, povedal: „Ja som poslom Pána tvorstva“.
47. Keď k nim prišiel s našimi znameniami, hľa, oni sa z nich smiali.
48. Každé znamenie, ktoré im ukazujeme, je väčšie než to predchádzajúce. A zasiahli sme ich trápením, azda sa vrátia.
49. Povedali: „Čarodej! Vyzvi nám Pána svojho na základe sľubu, ktorý ti dal, my už správne usmernenie nasledujeme“.
50. Keď sme ich ale zbavili trápenia, hľa, oni to porušili.
51. Zavolať Faraón vo svojich ľuďoch, povedal: „Ľudia moji! A či nie mne patrí kráľovstvo Egypta, a hľa, tu rieky bežia podo mnou, nevidíte?“,
52. „Som azda lepší než tento, ktorý je slabý a takmer sa nevie ani vyjadriť?“,
53. „Keby mu bol aspoň hodený náramok zo zlata, alebo by prišli s ním anjeli, sprevádzajú ho“.
54. Jeho ľudia to vzali na ľahkú váhu a poslúchli ho. Oni boli ľuďmi spurnými.
55. Keď nás rozhnevali, pomstili sme sa im a potopili sme ich všetkých.
56. Učinili sme ich niečím, čo už uplynulo a príkladom pre ostatných.
57. Keď bol uvedený Máriin syn ako príklad, hľa, tvoji ľudia hlučnými sa stali,
58. Povedali: „Sú lepšie naše božstvá, alebo on?!“ Uviedli ti ho len preto, aby sa s tebou sporili. Oni sú len ľudia, ktorí sa sporia.
59. On je len poddaný, ktorému sme podarovali mnohé dary a ktorého sme učinili príkladom pre synov Izraela.
60. Keby sme boli chceli, boli by sme medzi vami učinili anjelov, ktorí by na zemi nasledovali.
61. A on je oznámením o Hodine. Nepochybujte preto o nej a nasledujte ma. To je cesta rovná.
62. Nech vám satan nebráni ju nasledovať, on je pre vás nepriateľom zjavným.
63. Keď Ísa prišiel so znameniami, povedal: „Prišiel som k vám s Múdrost'ou, aby som vám objasnil niečo z toho, o čom ste sa sporili. Bojte sa Boha a poslúchnite ma“,
64. „Boh, On je mojím Pánom i vaším Pánom, preto Ho uctieвайте. To je cesta rovná“.
65. Avšak skupiny sa medzi sebou začali sporiť. Beda Tým, ktorí sa krivdy dopustili, až nastane trápenie dňa bolestivého.
66. Čakajú snáď už len na Hodinu, aby k nim prišla znenazdania, keď to nebudú cítiť?
67. Blízki priatelia budú v ten deň jeden druhému nepriateľmi s výnimkou bohobojných.
68. Vy, Mne odovzdaní, niet strachu o vás dnes a ani nebudete zarmútení,
69. Ktorí ste uverili v naše znamenia a boli ste muslimami,
70. Vojdite do raja vy i vaše družky, v radosti,

71. Medzi nimi sa bude kolovať s podnosmi zo zlata a s pohármi. Bude v ňom to, po čom duše zatúžia a čo očiam zachutí. Vy budete v ňom naveky,
72. To bude tá záhrada, ktorú zdedíte za to, čo ste konali,
73. Budete tam mať veľa ovocia, z ktorého budete jesť.
74. Previnilci budú v trápení pekla naveky,
75. Nebude im zmiernené a oni v ňom zúfalí ostanú,
76. Neukrividli sme im, ale oni boli tí, ktorí sa krivdy dopustil,
77. Zavolajú: „Málik, nech to tvoj Pán s nami skončí“. Povie: „Ostanete tu“,
78. Prišli sme k vám s pravdou, väčšine z vás sa ale pravda protivila.
79. Zosnovali snáď nejakú vec? Aj my sňujeme,
80. Myslia si snáď, že nepočujeme, čo skrývajú i ich tajné hovory? Veru áno a naši poslovia sú u nich a zapisujú.
81. Povedz: „Keby mal Ten, v moci ktorého je milosť, dieťa, ja by som bol prvý, kto by ho uctieval“,
82. Jedinečný je, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, Pán nebies a zeme, Pán Trónu a je vzdialený od toho, čo opisujú.
83. Nechaj ich, nech hovoria znevažujúco a nech sa zabávajú, až kým nestretnú deň, ktorý je im sľubovaný.
84. On je ten, kto je v nebi Bohom a na zemi Bohom. On múdrosťou oplýva a všetko vie.
85. Požehnaním oplýva Ten, komu náleží kráľovstvo nebies a zeme a čo je medzi nimi a u ktorého je poznanie o Hodine a ku ktorému bude váš návrat.
86. Tí, ktorých vzývajú mimo Neho, nebudú mať moc prihovoriť sa, jedine tí, ktorí svedčili v pravde a naisto ju poznali.
87. Ak by si sa ich spýtal, kto ich stvoril, povedia: „Boh“. Kam sú teda zvedení?!
88. A spomeňte si na jeho slová: „Pane! To sú ľudia, ktorí neveria“.
89. Prepáč im to a povedz: „Mier“. Oni sa veru dozvedia.
-

KAPITOLA ŠTYRIDSIA TA ŠTVRTÁ

Al Duchán (Dym)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Há, Mím.
2. Prisahám na Knihu jasnú,
3. My sme ho zoslali dole v noci požehnanej. My sme veru varovali,
4. Počas nej sa rozhodne každá vec múdra,
5. Príkazom od nás. My veru dole zosielame,
6. Milosťou od Pána tvojho. On všetko počuje a všetko vie,
7. Je Pánom nebies a zeme a čo je medzi nimi; ak chcete dospieť k bezpochybnému presvedčeniu.
8. Niet boha okrem Neho, oživuje a usmrcuje. Je Pánom vašim i Pánom vašich prvých otcov.
9. Oni sú ale na pochybách a zabávajú sa.
10. Čakaj teda, až nebo príde so zjavným dymom,
11. Ktorý zahalí ľudí. To je trápenie bolestivé,
12. „Pane náš, zbav nás trápenia, už budeme veriť.“
13. Kdeže im teraz pomôže spomenúť si keďže predtým k nim prišiel posol zjavný,
14. Ale oni sa od neho odvrátili a povedali: „Bláznivý učiteľ“.
15. Keď by sme vás trochu zbavili trápenia, vy sa k tomu vrátite.
16. V deň, keď mocne udrieme veľkým mocným úderom, vtedy sa pomstíme.
17. Skúške sme vystavili už pred nimi ľudí Faraóna a prišiel k nim posol vznešený
18. „Vydajte mi tých Bohu odovzdaných, ja som k vám poslaný ako posol čestný“,
19. „Nepovyšujte sa nad Boha. Prišiel som k vám s dôkazom zjavným“,
20. „Dávam sa pod ochranu Pána môjho i Pána vášho pred tým, že by ste ma ukameňovali“,
21. „Ak by ste mi neverili, tak sa ma stráňte“.
22. Vzýval Pána svojho: „Títo sú ľudia previnilí.“
23. „Vydaj sa za noci na cestu s tými, ktorí sa Mi odovzdali. Budete prenasledovaní“,
24. „A zanechaj more pokojné, oni sa stanú vojakmi potopenými“.
25. Koľko záhrad a prameňov za sebou zanechali,
26. A sadív a miesta štedrého,

27. A dar, v ktorom si radostne žili.
28. Takto sa stalo. Ako dedičstvo sme to postúpili ľuďom ďalším.
29. Neplakalo nad nimi nebo ani zem a nepatrili medzi tých, ktorým bol odklad umožnený.
30. Zachránili sme synov Izraela pred trápením ponižujúcim,
31. Pred Faraónom. On sa povyšoval a patril medzi tých, ktorí striedmymi neboli,
32. Vybrali sme si ich zo stvorených ľudí na základe poznania,
33. A dali sme im z množstva znamení také, v ktorých spočíva skúška zjavná.
34. Títo hovoria:
35. „Nastane len táto naša prvá smrť a nebudeme oživení“,
36. „Privedte našich otcov, ak ste pravdovravní“.
37. A či oni sú lepší, alebo sú lepší ľudia Tubbaa a tí, ktorí boli pred nimi?! Zahubili sme ich. Oni boli totiž previnilci.
38. Nestvorili sme nebo a zem a čo je medzi nimi, pre zábavu,
39. Stvorili sme ich oboje v pravde, väčšina z nich to ale nevie,
40. Deň rozsúdenia bude čas stretnutia ich všetkých,
41. Deň, v ktorom nepomôže blízký blízkeму v ničom a ani im nebude daná pomoc a podpora,
42. Jedine tomu, koho Boh milosťou zahrnie. On je veru ten mocný a milostivý.
43. Strom Zaqqúmu
44. Bude potravou hriešnika,
45. Podobne ako muhl, bude vriieť v bruchách,
46. Ako vrenie vriacej vody.
47. „Vezmite ho a zaveďte ho do stredu pekla“,
48. „Potom nalejte na jeho hlavu z trápenia vody vriacej“,
49. „Skús, veď ty si ten mocný a vznešený!“,
50. „To je to, o čom ste pochybovali“.
51. Bohabojní budú na mieste bezpečnom,
52. V záhradách a pri prameňoch čistej vody.
53. Obliekať si budú odev z jemného hodvábu a z hodvábu hrubého, oproti sebe budú,
54. Takto to bude a oženíme ich s pannami okatými,
55. Budú v nej žiadať o každý druh ovocia, v bezpečí budú,
56. Neokúsia v nej smrť, iba smrť prvú. Ochráni ich pred trápením pekla,
57. Dobrodienie od Pána tvojho to bude. To je tá výhra obrovská.
58. Učinili sme ho zrozumiteľným v tvojom jazyku, azda budú na to pamätať.
59. Čakaj, oni tiež čakajú.

KAPITOLA ŠTYRIDSIA TA PIATA

Al Žásija (Kľačiace)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Há, Mím.
2. Zoslanie Knihy bolo od Boha mocného, oplývajúceho múdrosťou.
3. V nebesiach a na zemi sú veru znamenia pre veriacich,
4. A vo vašom stvorení a v tom, čo rozptyľuje z radov toho, čo chodí, sú znamenia ľuďom, ktorí sú bezpochyby presvedčení,
5. A v rozdielnosti noci a dňa a v potrave, ktorú Boh zoslal dole z neba, a tak ňou dal ožiť zemi po tom, ako bola mŕtva a v premieňaní sa vetrov, v tom všetkom sú znamenia ľuďom, ktorí chápu.
6. To sú znamenia Božie, prednášame ti ich v pravde. V aké slová po Božích a po jeho znameniach budú veriť?
7. Beda každému zvedenému hriešnemu,
8. Počuje znamenia Božie, ako sú mu prednášané a aj napriek tomu vedome trvá na ich odmietaní, povyšuje sa, ako by ich nepočul. Tomu oznám radostnú zvesť o trápení bolestivom,
9. Keď by spoznal niektoré z našich znamení, berie ich na posmech. Tým sa dostane trápenie ponížujúce,
10. Za nimi bude peklo. Nepomôže im to, čo získali, v ničom a ani dôvernici, ktorých si učinili mimo Boha. Dostane sa im trápenie obrovské.
11. Toto je správne usmernenie. Tým, ktorí odmietli veriť v znamenia Pána svojho, sa dostane trápenie z trápenia bolestivého po sebe prichádzajúceho.
12. Boh je ten, kto určil, aby vám more slúžilo, aby sa lode plavili na ňom Jeho príkazom a aby ste sledovali dobrodenie dané od Neho. Azda budete ďakovať.
13. Určil, aby vám slúžilo, čo je v nebesiach a čo je na zemi, všetko je od Neho. V tom sú veru znamenia ľuďom, ktorí premýšľajú.
14. Povedz tým, ktorí uverili, aby odpustili tým, ktorí nedúfajú v dni Božie. Náležite odplatiť ľuďom to, čo získavali.
15. Kto konal dobro, konal tak pre svoju dušu a kto konal zlo, konal proti nej. Potom k Pánovi vášmu bude váš návrat.
16. Dali sme synom Izraela Knihu a múdrosť a proroctvo a dali sme im z rôznych dobrôt a uprednostnili sme ich pred stvorenými,

17. Dali sme im jasné dôkazy vo veci. Nezhoda medzi nimi nastala až potom, ako k nim prišlo poznanie a pramenila len zo vzájomnej nevraživosti. Pán tvoj ich rozsúdi v deň zmŕtvychvstania ohľadom toho, o čom sa sporili.
18. Potom sme ťa učinili na jasnej ceste vo veci našej, preto ju nasleduj a nenasleduj túžby tých, ktorí nevedia.
19. Oni ti nepomôžu pred Bohom v ničom. Krivdiaci, tí sú jeden druhému dôverníkmi. A Boh, ten je dôverníkom bohabojných.
20. Toto je viditeľný dôkaz pre ľudí a správne usmernenie a milosť ľuďom bezpochyby presvedčeným.
21. Mysleli si snáď tí, ktorí získali zlé skutky, že ich učiníme na roveň tých, ktorí uverili a dobré skutky konali, že rovnými si budú v živote ich aj smrti? Zle veru usudzujú.
22. Stvoril Boh nebesá a zem v pravde a aby bolo každej duši náležite odplatené to, čo získala. A nebude im ukrivdené.
23. Videl si toho, kto si za boha svojho učinil túžbu svoju a Boh mu dal zblúdiť na základe Svojej znalosti všetkého a zapečatil jeho sluch a srdce a učinil nad jeho zrakom závoj. Kto by ho správne usmernil po Bohu? A či sa nepoučíte?
24. Povedali: „Existuje len tento náš život najnižší, zomierame a žijeme v ňom a len čas nás usmrť.“ Nemajú však o tom žiadne poznanie, oni sa len domnievajú,
25. Keď im boli prednesené naše znamenia ako jasné dôkazy, ich jediná výhovorka bola, že povedali: „Príďte s našimi otcami, ak ste pravdovravní“.
26. Povedz: „Boh vás oživí, potom vás usmrťí a potom vás zozbiera ku dňu zmŕtvychvstania, niet o ňom pochýb.“ Ale väčšina ľudí to nevie.
27. Bohu náleží kráľovstvo nebies a zeme. V deň, keď nastane Hodina, v ten deň prehrajú tí, ktorí sa odklonili,
28. Budeš vidieť každé spoločenstvo kľáčiace. Každé spoločenstvo bude vyzvané ku svojej knihe. Dnes je vám náležite odplatené to, čo ste konali,
29. To je naša kniha, vyslovuje sa o vás v pravde. My sme prepisovali to, čo ste konali,
30. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým dá vojsť pod milosť Svoju. To je veru výhra zjavná,
31. Ale tým, ktorí odmietli veriť: „Neboli vám prednášané Moje znamenia? Vy ste sa ale povyšovali a boli ste ľuďmi previnilými“,
32. „Keď bolo povedané: „Sľub Boží je pravdivý a Hodina, niet pochýb o nej“, povedali ste: „Nevieme, čo je Hodina, my len uvažujeme v mysliach našich o nej, ale nie sme bezpochyby uistení““,
33. Ukáže sa im to najhoršie z toho, čo konali a obklopí ich to, z čoho si posmech robili,
34. Bude povedané: „Dnes na vás zabudneme, tak ako ste vy zabudli na to, že stretnete tento váš deň. Vaším útočiskom bude oheň a nebudete mať nikoho, kto by vám pomohol a podporil by vás“,
35. „To preto, že ste si vzali znamenia Božie na posmech a zlákal vás život najnižší“. Dnes z neho nebudú vyvedení von a ani im nebude nič vyčítané.
36. Bohu náleží vďaka. Je Pánom nebies a Pánom zeme, Pánom tvorstva.

37. Jemu náleží vysoké miesto v nebesiach a na zemi. On je mocný a múdrosťou oplýva.

KAPITOLA ŠTYRIDSIAŤ ŠIESTA

Al Ahqáf (Duna)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Há, Mím.
2. Zoslanie Knihy bolo od Boha mocného, múdrosťou oplývajúceho.
3. Stvorili sme nebesá a zem a čo je medzi nimi len v pravde a do času stanoveného. Tí, ktorí odmietli veriť, sa od toho, pred čím boli varovaní, odvracajú.
4. Povedz: „Vidíte to všetko, čo vzývate mimo Boha? Ukážte mi, čo stvorili zo zeme? Alebo majú snáď podiel na nebesiach?! Prineste mi knihu, ktorá bola pred týmto, alebo stopu po poznaní, ak ste pravdovravní“.
5. Kto môže byť vo väčšom blude než ten, kto vzýva mimo Boha toho, kto si ho nevypočuje až do dňa zmŕtvychvstania. Oni sú voči ich vzývaniu nepozorní,
6. Keď budú ľudia zhromaždení, stanú sa ich nepriateľmi a budú ich uctievanie odmietajú.
7. Keď sú im prednesené naše znamenia ako jasné dôkazy, tí, ktorí odmietajú veriť, povedia pravde, keď k nim príde: „Sú to len čary zjavné“,
8. Alebo povedia „Vymyslel si ho“. Povedz: „Ak som si ho vymyslel, nevlastníte pre mňa od Boha nič. On lepšie vie, čo podnikáte. On je postačujúcim svedkom toho, čo je medzi mnou a vami. On je odpúšťajúci a milostivý“.
9. Povedz: „Nie som ničím novým medzi poslami a neviem, čo bude urobené so mnou a čo s vami. Ja len nasledujem to, čo je mi vnukané a ja som len varovateľ zjavný“.
10. Povedz: „Vidíte, ak by bol od Boha a vy by ste v neho odmietli veriť a dosvedčil by svedok z radov synov Izraela o jeho podobnosť, a tak by uveril a vy by ste sa povyšovali. Boh správne neusmerní ľudí krivdiacich“.
11. Povedali tí, ktorí odmietli veriť, tým, ktorí uverili: „Keby to bolo dobro, neboli by nás predstihli k nemu“. A keďže ním správne usmernení neboli, budú hovoriť: „Je to len výmysel starý“.
12. Pred ním bola zoslaná Kniha Mojžišova ako vzor a príklad a milosť. A toto je Kniha potvrdzujúca to v jazyku arabskom, aby varovala tých, ktorí krivdili a ako radostná zvesť pre dobro konajúcich.
13. Tí, ktorí povedali: „Náš Pán je Boh“ a potom sa priamymi stali, o tých niet strachu a ani nebudú zarmútení,
14. Tí budú obyvateľmi raja, naveky v ňom budú, náležitá odmena to bude za to, čo konali.
15. Odkázali sme človeku dobre zaobchádzať s rodičmi. Jeho matka ho nosila v strastiach a porodila ho v strastiach a jeho nosenie a odstavenie je v tridsiatich mesiacoch. Keď

dosiahne dospelosť a dosiahne štyridsať rokov, povie: „Pane môj! Vnukni mi, aby som ďakoval za Tvoj dar, ktorý si daroval mne a mojim rodičom a aby som konal dobro, s ktorým budeš spokojný a naprav mi moje potomstvo. Kajám sa k Tebe a patrím medzi muslimov“.

16. To sú tí, od ktorých prijímame to najlepšie z toho, čo konali a opomenieme ich zlé skutky, medzi obyvateľmi raja spočinú. Je to sľub pravdivý, ktorý im bol sľubovaný.

17. Ten, kto povedal svojim rodičom: „Mám vás už dosť oboch, sľubujete mi, že budem vyvedený von a pritom sa pominuli už pokolenia predou mnou?!“ Obaja pritom prosia Boha o pomoc: „Beda ti, uver, Boží sľub je pravdivý“. Ale on hovorí: „To sú len historiky starobylých“.

18. To sú tí, voči ktorým sa právom uplatnili slová, ktoré sa uplatnili voči spoločenstvám z radov žinnov a ľudí, ktoré boli pred nimi. Oni patrili medzi tých, ktorí prehrali.

19. Pre každého sú určené stupne podľa toho, čo konal. Náležite im odplatiť ich skutky a nebude im ukrivdené.

20. V deň, keď budú tí, ktorí odmietli veriť, predvedení pred oheň: „Premárnili ste to dobré vo svojom živote najnižšom a užili ste si to. Dnes sa vám ale dostane ako odplata trápenie potupné za to, že ste sa povyšovali na zemi bezprávne a za to, že ste spurnými boli“.

21. Spomeň Ádovho brata, keď varoval svojich ľudí pri dune a pritom už pred ním varovatelia boli a budú i za ním: „Neuctievajte nikoho okrem Boha. Bojím sa o vás, že vás postihne trápenie dňa preveľkého“.

22. Povedali: „Prišiel si k nám, aby si nás zvedol od našich božstiev? Prived' na nás, čo nám sľubuješ, ak patríš k pravdovravným“.

23. Povedal: „Poznanie je len u Boha, ja vám oznamujem len to, s čím som bol poslaný. Vidím však, že ste ľudia neznalí“.

24. Keď uvideli mračná blížiac sa k ich údoliam, povedali: „To sú mračná, ktoré nám dážd' prinášajú“. Nie je to tak, je to to, o čo ste urýchlene žiadali, vietor, v ktorom je trápenie bolestivé.

25. Ničí všetko z príkazu Pána svojho. Ráno nebolo už nič vidieť, len ich obydlia. Takto odplácame činy ľudí previnilých.

26. Upevnili sme ich postavenie v takej miere, v akej sme vaše neupevnili a učinili sme im sluch a zrak a srdcia. Ich sluch ani zrak a ani srdcia im však nepomohli v ničom, keďže znamenia Božie popierali a obklopilo ich to, z čoho si posmech robili.

27. Zahubili sme dediny, ktoré boli vôkol vás. A objasnili sme znamenia, azda sa vrátia.

28. Prečo im nepomohli tí, ktorých si učinili mimo Boha ako božstvá, ktoré ich k Bohu mali priblížiť? Nemôžu, pretože tí ich opustili. To je to zvedenie *zo správnej cesty*, v ktorom boli a to je to, čo si vymýšľali.

29. I poslali sme k tebe určitý počet žinnov, aby počúvali Korán. Keď už prítomní boli, povedali: „Počúvajte“. Keď sa skončilo, odišli k svojim ľuďom, varujúc ich.

30. Povedali: „Ľudia naši! Počuli sme Knihu, ktorá bola zoslaná dole po Mojžišovi, ktorá potvrdzuje to, čo bolo predtým zoslané, ktorá správne usmerňuje k pravde a na cestu rovnú“,

31. „Ľudia naši: „Poslúchnite toho, ktorý vyzýva k Bohu a uverte v neho, odpustí vám z vašich hriechov a ochráni vás pred trápením bolestivým““.

32. „Kto by neposlúchol toho, ktorý vyzýva k Bohu, ten *aj tak* nikdy nemôže zabrániť ničomu na zemi, a nebude mať mimo Neho žiadnych dôverníkov. Tí sú v blude zjavnom“.
33. Nevideli, že Boh, ktorý stvoril nebesá a zem a neunavilo Ho pritom ich stvorenie, má moc na to, aby oživil mŕtvych? Veru áno, On má nad všetkým moc.
34. V deň, keď budú tí, ktorí odmietli veriť, predvedení pred oheň: „Nie je toto pravdivé?“ Povedia: „Áno, prisaháme na Pána nášho“. Povie: „Okúste trápenie za to, že ste veriť odmietali“.
35. Vydrž, podobne ako vydržali tí s pevnou vôľou z radov poslov a nežiadaj urýchlenie trápenia pre nich. V deň, keď uvidia, čo im je sľubované, pociťia, ako keby neboli ostali viac než jednu hodinu dňa. Toto je oznámenie. Bude snád' zahubený niekto iný než ľudia spurní?
-

KAPITOLA ŠTYRIDSIA TA SIEDMA

Muhammad

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Tí, ktorí odmietli veriť a bránili nasledovať cestu, ktorú Boh určil, tých skutky zblúdiť nechal.
2. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali a uverili v to, čo bolo zoslané dole Muhammadovi a čo je pravdou pochádzajúcou od ich Pána, tých zlé skutky vymazal a napravil ich myseľ.
3. To preto, že tí, ktorí odmietli veriť, nasledovali nepravdu a preto, že tí, ktorí uverili, nasledovali pravdu pochádzajúcu od ich Pána. Takto Boh uvádza ľuďom ich príklady.
4. Keď stretnete tých, ktorí odmietli veriť, údery na krky im zasad'te. Až im silné rany zasadíte, potom ich pevne spútajte. Potom, buď ich omilostíte, alebo za výkupné prepustíte, a to až kým vojna nepoloží svoje bremená. Tak je určené. Keby Boh bol chcel, bol by víťazstvo nad nimi určil, ale podrobil vás skúške tak, že ste sa stretli jeden proti druhému. Tí, ktorí boli zabíjajúci za cestu, ktorú Boh určil, tých skutky On nenechá zblúdiť,
5. Správne ich usmerní a napraví ich myseľ,
6. A dá im vojsť do záhrady rajskej, s ktorou ich oboznámil.
7. Vy, ktorí ste uverili, ak pomôžete a podporíte to, čo Boh uložil, On vám pomôže a podporí vás a spevní vaše nohy.
8. Tí, ktorí odmietli veriť, tí v nešťastí spočinú a skutkom tých zblúdiť dá,
9. To preto, že sa im protivilo to, čo Boh zoslal, a tak ich skutky márnymi učinil.
10. Neputovali po zemi, aby sa pozreli, aký bol koniec tých, ktorí boli pred nimi? Boh poslal na nich to, čo ich zničilo. Tým, ktorí odmietajú veriť, bude patriť koniec tomu podobný,
11. To preto, že Boh je ochrancom tých, ktorí uverili a že tí, ktorí odmietli veriť, ochranca nemajú.
12. Boh dá vojsť tým, ktorí uverili a dobré skutky konali, do záhrad, pod ktorými tečú rieky. Tí, ktorí odmietli veriť, si užívajú a konzumujú tak, ako konzumuje dobytok. Oheň bude ich obydlím.
13. Koľko dedín malo väčšiu silu než tvoja dedina, ktorá ťa vyhnala a i tak sme ich zahubili a nemali nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.
14. A či ten, kto má jasné presvedčenie od Pána svojho, môže byť ako ten, komu bol skráslený jeho zlý skutok a kto nasledoval túžby svoje?
15. Je príklad záhrady, ktorá bola bohobojným sľúbená, v ktorej sú rieky s vodou nezmenenou a rieky mlieka, ktorého chuť sa nezmenila a rieky vína, chutné pre tých, ktorí ho budú piť a rieky medu precedeného a v ktorej budú mať zo všetkých plodov a odpustenie od Pána svojho, ako ten, kto je naveky v ohni? A budú napájani vriacou vodou, ktorá potrhá ich črevá.

16. Medzi nimi sú takí, ktorí ťa počúvajú, ale keď vyjdú od teba, povedia tým, ktorým bolo dané poznanie: „Čo to teraz povedal?“ To sú tí, ktorým Boh zapečatil srdcia a ktorí nasledovali svoje túžby.
17. Tým, ktorí boli správne usmernení, pridal správneho usmernenia a dal im bohabojnosť im určenú.
18. Čakajú snád' už len na Hodinu, aby k nim prišla znenazdania? Jej príznaky už ale prišli. Kdežeby im to pomohlo, že si ju pripomenú, keď k nim príde.
19. Vedz, že niet boha okrem Boha a pros o odpustenie svojho hriechu a pros o odpustenie pre veriacich mužov a veriace ženy. Boh vie, kam sa vrátite a kde bude vaše obydlie.
20. Tí, ktorí uverili, hovorili: „Kiežby bola zoslaná kapitola“. Keď by ale bola zoslaná jednoznačná kapitola a bol by v nej spomenutý boj, uvidel by si tých, v srdciach ktorých je choroba, ako sa na teba pozerajú pohľadom toho, na koho smrť doľahla. Vhodnejšia by ale bola pre nich
21. Poslušnosť a slová dobré. Keď sa o veci pevne rozhodlo, mali byť úprimní k Bohu, bolo by to lepšie pre nich.
22. Nemyslíte si, že je možné, že ak sa odvrátite, budete skazu šíriť po zemi a pretrhnete svoje príbuzenské vzťahy?
23. To sú tí, ktorých Boh prekial, a tak im dal ohluchnúť a oslepil ich zraky.
24. Prečo dobre nepremýšľajú o Koráne? Alebo na srdciach sú zámky?
25. Tí, ktorí sa odvrátili, obracajúc sa chrbtom po tom, ako sa im ukázalo správne usmernenie, tých satan nahovoril na to a vyvolal v nich nádej,
26. To preto sa tak stalo, že povedali tým, ktorým sa protivilo to, čo Boh zoslal: „V niektorých veciach vás poslúchneme“. Boh ale pozná, čo taja,
27. Ako budú vyzerat', keď ich budú anjeli brať a udierat' po tvárach a zozadu?
28. To preto, že nasledovali to, čo Boha silno rozhnevalo a protivila sa im Jeho spokojnosť. Preto ich skutky márnymi učinil.
29. Alebo si snád' mysleli tí, v srdciach ktorých je choroba, že Boh nedá, aby vyšla von ich nenávisť?
30. Keby sme chceli, ukázali by sme ti ich, a tak by si ich spoznal podľa ich vlastností. Budeš ich poznať podľa tónu reči. A Boh pozná vaše skutky.
31. Podrobíme vás skúške, aby sme spoznali tých z vás, ktorí sa snažia a ktorí sú trpezliví a aby sme podrobili skúške správy vaše.
32. Tí, ktorí odmietli veriť a bránili ísť po ceste, ktorú Boh určil a postavili sa proti poslovi po tom, ako sa im ukázalo správne usmernenie, tí neuškodia Bohu v ničom a ich skutky márnymi učiní.
33. Vy, ktorí ste uverili, poslúchajte Boha a poslúchajte posla a nečiňte neplatnými skutky svoje.
34. Tí, ktorí odmietli veriť a bránili ísť po ceste, ktorú Boh určil a potom zomreli ako odmietajúci vieru, tým Boh už neodpustí.
35. Nestrácajte odvahu a silu a nevyzývajte k uzatvoreniu mieru, keď ste vy tí, ktorí majú prevahu. Boh je s vami. Neuberie vám z vašich skutkov.

36. Život najnižší je len hranie a zábava. Ak uveríte a budete bohabojní, dá vám vaše odmeny. A nežiada od vás vaše majetky,

37. Ak by ich od vás žiadal a stiesnil by vás tým, skúpost' by vás ovládla a dal by vyjsť najavo vašej nenávisti.

38. Hľa, vy ste vyzvaní, aby ste míňali na cestu, ktorú Boh určil. Niektorých z vás ovládne skúpost'. Ten, koho skúpost' ovládne, ten sa lakomí sám voči svojej duši. Boh je bohatý a vy ste tí chudobní. Ak by ste sa odvrátili, tak vás vymení za ľudí iných a tí už potom nebudú vám podobní.

KAPITOLA ŠTYRIDSIAŤ OŠMA

Al Fath (Vít'azstvo)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. My sme ti víťazstvo dali, víťazstvo zjavné.
2. Aby ti Boh odpustil skorší hriech i neskorší a dovŕšil svoje dobrodenie tebe dané a správne ťa usmernil na cestu rovnú,
3. A aby ti pomohol a podporil ťa k víťazstvu mocnému.
4. On je Ten, kto zoslal pokoj do srdc veriacich, aby nadobudli ku svojej viere ešte viac viery. Bohu náležia vojaci nebies a zeme. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
5. Aby dal veriacim mužom a veriacim ženám vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú naveky a aby im vymazal ich zlé skutky. To je u Boha veru tá výhra obrovská,
6. A aby podrobil trápeniu pokrytcov z radov mužov a pokrytcov z radov žien a tých z radov mužov, ktorí pridružujú k Bohu a tie z radov žien, ktoré pridružujú k Bohu, ktorí si myslia o Bohu niečo zlé. Nešťastie nech sa proti nim obráti. Boh na nich zoslal svoj hnev a prekliat ich a pripravil pre nich peklo. Je to veru zlý koniec.
7. Bohu náležia vojaci nebies a zeme. Boh je mocný, oplývajúci múdrosťou.
8. My sme ťa poslali ako svedka, zvestovateľa radostnej zvesti a ako varovateľa,
9. Aby ste uverili v Boha a Jeho posla a aby ste ho podporili a poctu mu vzdali. A aby ste skoro ráno i pri konci dňa svedčili o Jeho jedinečnosti a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde.
10. Tí, ktorí sa dohodli s tebou akoby sa dohodli s Bohom, ruka Božia je nad ich rukami. Kto by to porušil, ten to porušuje proti svojej duši. Kto splnil to, čo sľúbil Bohu, tomu dá odmenu obrovskú.
11. Tí z kočovných Arabov, ktorí sa zdržali, budú hovoriť: „Zamestnali nás naše majetky a rodiny, pros pre nás o odpustenie“. Hovoria jazykmi svojimi, čo v ich srdciach nie je. Povedz: „Kto by niečo zmohol proti Bohu, ak by chcel pre vás škodu, alebo by chcel pre vás úžitok?“. Boh veru o tom, čo konáte, dobre vie.
12. Vy ste si mysleli, že posol a veriaci sa nevrátia späť ku svojim rodinám nikdy. To sa vám stalo ozdobou vašich srdc. A mysleli ste si niečo zlé a stali ste sa ľuďmi stratenými.
13. Kto neuveril v Boha a jeho posla, tak pre tých, ktorí odmietali veriť, sme pripravili oheň planúci.
14. Bohu náleží kráľovstvo nebies a zeme. Odpustí, komu chce a podrobí trápeniu, koho chce. Boh je odpúšťajúci a milostivý.

15. Tí, ktorí sa zdržali budú hovoriť, ak by ste vyrazili ku koristi, aby ste si ju vzali: „Nechajte nás, aby sme vás nasledovali“. Chcú zmeniť slová Božie. Povedz: „Nebudete nás nasledovať. Tak Boh povedal už predtým“. Budú hovoriť: „Vy nám len závidíte“. Veru oni rozumeli len málo.
16. Povedz tým z radov kočovných Arabov, ktorí sa zdržali: „Budete vyzvaní k stretu s ľuďmi, ktorí majú veľkú silu, s ktorými alebo budete bojovať, alebo oni príjmu islam. Ak poslúchnete, Boh vám dá odmenu dobrú. Ak by ste sa ale odvrátili tak, ako ste sa odvrátili predtým, podrobí vás trápeniu bolestivému“.
17. Slepý sa však nedopustí hriechu a ani ten, kto kríva a ani ten, kto je chorý. Kto poslúchne Boha a jeho posla, tomu dá vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky. Kto sa odvráti, toho podrobí trápeniu bolestivému.
18. Boh je spokojný s tými veriacimi, ktorí sa dohodli s tebou pod stromom, pretože vedel, čo je v ich srdciach. Preto zoslal dole na nich pokoj a odmenil ich víťazstvom blízkym,
19. Veľkou korisťou, ktorú si budú brať. Boh je mocný a múdrosťou oplýva.
20. Boh vám sľúbil veľké množstvo koristi, ktorú si vezmete, a tak vám túto urýchlil a odvrátil od vás ruky ľudí a dal, aby sa stala znamením pre veriacich a aby vás správne usmernil na cestu rovnú,
21. A ďalšiu, na ktorú ste sa nezmohli, ktorú ale Boh obsiahol. Boh má nad všetkým moc.
22. Keby boli s vami bojovali tí, ktorí odmietli veriť, aj tak by sa boli obrátili chrbtom a boli by začali prchať. Potom by nenašli dôverníka a ani nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.
23. Je to zákonitosť Božia, ktorá už plynula predtým. Nenájdeš, že by sa zákonitosť Božia zamenila.
24. On je Ten, kto odvrátil ich ruky od vás a ruky vaše od nich uprostred Mekky po tom, ako vám dal nad nimi zvíťaziť. Boh všetko, čo konáte, vidí.
25. Oni boli tí, ktorí odmietli veriť a bránili vám vstup do Posvätnej mešity a dary zadržovali, aby sa nedostali na svoje určené miesto. Nebyť veriacich mužov a veriacich žien, o ktorých ste nevedeli, že by ste ich mohli pošliapať, a tak by vás postihla hanba bez toho, aby ste vedeli. Boh však chcel zahrnúť svojou milosťou, koho chcel. Keby sa boli od seba oddelili, boli by sme trápeniu podrobili tých, ktorí odmietli veriť, trápením bolestivým.
26. Keď tí, ktorí odmietli veriť, učinili vo svojich srdciach pýchu a povýšenosť - pýchu a povýšenosť doby neznalosti, Boh vtedy zoslal svoj Svoj na Svojho posla a na veriacich a zaviazal ich slovom bohabojnosti. Oni mali naň väčšie právo a boli toho hodní. A Boh o všetkom vie.
27. Pravdivé bolo videnie, ktoré Boh svojmu poslovi ukázal v pravde, že vojdete do Posvätnej mešity, ak Boh bude chcieť, v bezpečí, budete si holiť hlavy svoje a skracovať vlasy, nebudete sa báť nikoho. Vedel, čo ste vy nevedeli, preto učinil okrem toho víťazstvo blízke.
28. On je ten, kto poslal svojho posla so správnym usmernením a s náboženstvom pravdy, aby ho pozdvihol nad všetky náboženstvá. Boh postačí ako svedok.
29. Muhammad, posol Boží a tí, ktorí sú s ním, sú prísni voči tým, ktorí odmietli veriť a sú milostiví medzi sebou. Vidíš ich, ako sa klaňajú v polohe rukúu a v polohe sužúdu, sledujú Božie dobrodenie a spokojnosť. Znak označujúci ich je na ich tvárach ako stopa zanechaná poklonou sužúdu. Je to tak, tak sú opísaní v Tóre a tak sú opísaní v Evanjeliu, ako sadivá, ktoré vyhnali svoje výhonky, tie zosilneli, a zhrubli a potom sa vzpriamili na svojej stonke.

Páčia sa tým, ktorí sejú. Zlobou nimi naplňajú tých, ktorí odmietajú veriť. Boh sľúbil tým z ich radov, ktorí uverili a dobré skutky konali, odpustenie a odmenu obrovskú.

KAPITOLA ŠTYRIDSÍATA DEVIATA

Al Hužurát (Komnaty)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Vy, ktorí ste uverili, nečinite seba pred Boha a jeho posla. Bojte sa Boha. Veď Boh všetko počuje a všetko vie.
2. Vy, ktorí ste uverili, nezvyšujte svoje hlasy nad hlas proroka a hlasno mu neadresujte slová, tak ako ich hlasno adresujete jeden druhému, aby sa vaše skutky márnymi nestali bez toho, aby ste to cítili.
3. Tí, ktorí stišujú svoje hlasy u posla Božieho, to sú tí, ktorých srdcia Boh podrobil skúške bohabojnosti. Dostane sa im odpustenie a odmena obrovská.
4. Tí, ktorí na teba volajú spoza komnát, väčšina z nich nechápe, ako sa má správať.
5. Keby boli vydržali, kým za nimi vyjdeš von, bolo by to lepšie pre nich. Boh je odpúšťajúci a milostivý.
6. Vy, ktorí ste uverili, ak by k vám prišiel nevierohodný človek so správou, tak si ujasnite jej pravdivosť, aby ste nezasiahli ľudí z neznalosti, a potom budete to, čo ste urobili, ľutovať.
7. Vedzte, že je medzi vami posol Boží. Keby vás poslúchol v mnohých veciach, boli by ste sa do ťažkostí dostali. Ale Boh vložil do vás lásku k viere a okrášlil ju vašim srdciam a sprotivil vám odmietanie viery a spurnosť a neposlušnosť. To sú tí rozumne usmernení.
8. Dobrodienie od Boha a dar je to. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
9. Ak by sa dve skupiny z radov veriacich pobili, tak ich zmierte. Ak by sa niektorá z nich nevraživo správala voči druhej, bojujte proti tej, ktorá sa nevraživosti dopustila, až kým sa neprikloní k príkazu Božiemu. Ak by sa priklonila, tak napravte vzťahy medzi nimi so spravodlivosťou a dodržujte spravodlivosť. Veď Boh má rád tých, ktorí dodržia spravodlivosť.
10. Veriaci sú bratia, tak napravte vzťahy medzi vašimi bratmi. Bojte sa Boha, azda sa vám milosť dostane.
11. Vy, ktorí ste uverili, nech sa ľudia neposmievajú ľuďom, pretože možno títo budú lepší než oni a ani ženy ženám, pretože možno tieto budú lepšie než ony. Netupte svoje duše a nevrhajte prezývky po sebe. Je zlé meno znázorňujúce spurnosť po viere. Kto by pokánie neučinil, to sú tí krivdiaci.
12. Vy, ktorí ste uverili, vyhýbajte sa veľkej časti domnienok, pretože niektoré domnienky sú základom pre hriech. Nešpehujte a neohovárajte jeden druhého. Bol by snád niekto z vás rád, keby jedol mäso svojho mŕtveho brata, za čo by sa vám sprotivil. Bojte sa Boha! Veď Boh pokánie prijíma a je milostivý.

13. Ľudia! My sme vás stvorili z jedinca mužského pohlavia a jedinca ženského pohlavia a učinili sme vás národmi a kmeňmi, aby ste sa spoznávali. Najvznešenejší z vás u Boha je ten najbohabojnejší. Boh všetko vie a je všeznalý.

14. Kočovní Arabi povedali: „Uverili sme“. Povedz: „Neuverili ste. Ale povedzte: „prijali sme islam“, pretože viera ešte nevošla do vašich sŕdc“. Ak budete poslúchať Boha a jeho posla, neuberie vám z vašich skutkov nič. Veď Boh je odpúšťajúci a milostivý.

15. Veriaci sú tí, ktorí uverili v Boha a jeho posla a potom nezapochybovali a usilovali sa svojimi majetkami i svojimi dušami o cestu, ktorú Boh určil. To sú tí pravdovravní.

16. Povedz: „Chcete poučovať Boha o náboženstve vašom? Boh pritom pozná, čo je v nebesiach a na zemi“. Boh o všetkom vie.

17. Tvária sa, že ti preukazujú láskavosť tým, že islam prijali. Povedz: „Netvárite sa, že ste mi láskavosť preukázali tým, že ste islam prijali. To Boh vám láskavosť preukázal tým, že vás správne usmernil k viere, ak ste pravdovravní.“

18. Boh pozná to, čo nie je známe v nebesiach i na zemi. Boh vidí všetko, čo konáte.

KAPITOLA PÄŤDESIATA

Qáf

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Qáf. Prisahám na Korán slávny.
2. Čudovali sa, že k nim prišiel varovateľ pochádzajúci z ich radov, na čo tí, ktorí odmietali veriť, povedali: „To je niečo divné“,
3. „Keď zomrieme a staneme sa hlinou? To je návrat vzdialený“.
4. Vieme, koľko z nich zem uberá. Máme knihu, ktorá uchováva.
5. Oni za lož pravdu označili, keď k nim prišla, preto majú vo veci zmiešané pocity.
6. Nepozerali sa na nebo nad nimi, ako sme ho vybudovali a ozdobili a že nemá žiadne trhliny?
7. A zem sme rozprestrela a vrhli sme do nej kotvy a dali sme na nej vyrásť z každého páru pôvabného,
8. Aby to jasne videl a ako pripomenutie pre každého Jemu poddaného a na Jeho uctievaní zotrvaťujúceho.
9. Zoslali sme dole z neba požehnanú vodu a dali sme ňou vyrásť záhradám a zrnú obilnín,
10. A palmy vysoké, ktoré majú pošvy zoradené,
11. Ako potravu pre tých, ktorí sa Mu odovzdali. A oživila sme ňou dedinu mŕtvu. Takto bude vyzerat' vyvedenie.
12. Za Lož označili tí, ktorí boli pred nimi, ľudia Noema, obyvatelia Al Rass a Samúdovci,
13. A Ádovci a Faraón a súkmeňovci Lota,
14. A obyvatelia húštin a ľudia Tubbaa. Každý zo lži obvinil poslov, preto si vyslúžili naplnenie hrozby.
15. Myslia si, že nás unavilo stvorenie prvé? Nie je to tak, oni sú na omyle vo svojej predstave o novom stvorení.
16. Stvorili sme človeka a vieme, čo mu jeho duša našepkáva. My sme bližšie k nemu než jeho krčná tepna,
17. Keď prijímajú tí, ktorí sú určení na prijímanie a zapisovanie, sediaci napravo a naľavo,
18. Nevysloví žiadne slová bez toho, aby mal u seba pozorovateľa pripraveného.
19. Dostavilo sa opojenie smrti v pravde. To je to, čomu si sa snažil vyhýbať.
20. Bude fúknuť do Trúby. To je sľúbený deň.
21. Každá duša prichádza a s ňou prichádza sprievodca a svedok.

22. Bol si ľahostajný voči tomuto, preto sme sňali z teba kryt tvoj. Tvoj zrak je dnes už železný.
  23. Jeho druh povie: „Tento, ktorého tu mám, je pripravený“.
  24. „Hod’te do pekla každého odmietajúceho vieru, tvrdohlavého“.
  25. „Brániaceho dobru, prekračujúceho mieru, podozrievavého“.
  26. „Ktorý učinil popri Bohu boha ďalšieho. Hod’te ho preto do trestu veľmi silného“.
  27. Jeho druh povie: „Pane náš, ja som nebol príčinou toho, že prekročil medze, ale to on bol v blude ďalekom“.
  28. Povie: „Nesporte sa tu u Mňa, keďže som k vám predtým poslal výstrahu“.
  29. „U mňa sa nebudú meniť žiadne slová a nie som ani krivdiaci voči poddaným“.
  30. V deň, keď peklu povieme: „Už si sa naplnilo?“, ono povie: „Je ešte viac toho?“.
  31. Záhrada rajská bude priblížená k bohobojným, nie je už ďaleko,
  32. „To je to, čo vám bolo sľúbené, každému, kto sa k Bohu vracia, dbalému“.
  33. „Tomu, kto sa bál Toho, v moci ktorého je milosť, aj keď Ho bližšie nepoznal a prišiel so srdcom pokorným“.
  34. „Vojdite do nej v mieri, to je deň večnosti“.
  35. Budú tam mať, čo len budú chcieť a budeme mať pre nich ešte viac.
  36. Koľko pokolení pred nimi sme zahubili, ktoré mali väčšiu silu, ktoré dôkladne prehľadali krajinu, či sa dá niekam utiecť.
  37. V tom je veru pripomenutie pre toho, kto má srdce, alebo napäl sluch a je prítomný.
  38. Stvorili sme nebesá a zem a čo je medzi nimi za šesť dní a nedotkla sa nás pritom žiadna únava.
  39. Maj trpezlivosť voči tomu, čo hovoria a pred východom slnka a pred jeho západom, vďakou Pánovi svojmu svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde,
  40. A v časti noci svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde; aj na konci poklony sužúdu.
  41. A počúvaj v deň, keď zvolá zvolávateľ z miesta blízkeho,
  42. V deň, keď budú počuť výkrik pravdivý. To je deň vyvedenia.
  43. My oživujeme a usmrcujeme a k nám speje koniec.
  44. V deň, keď sa zem roztrhne a vyvrhne ich rýchlo. To je zhromaždenie, ktorého uskutočnenie je pre nás ľahké.
  45. My lepšie vieme, čo hovoria. Ty nemáš moc ich prinútiť. Pripomínaj prostredníctvom Koránu tomu, kto sa Mojej hrozby obáva.
-

KAPITOLA PÄŤDESIATA PRVÁ

Al Záriját (Rozsypávajúce)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na tie, ktoré rozsypávajú rozsýpaním,
2. Prisahám na tie, ktoré nesú záťaž,
3. Prisahám na tie, ktoré bežia s ľahkosťou,
4. Prisahám na tých, ktorí rozdeľujú príkaz Boží.
5. To, čo je vám sľubované, je pravdivé,
6. Súdny deň nastane.
7. Prisahám na nebo preplnené cestami.
8. Vy máte slová rozporné.
9. Zvedený je od neho každý, kto je zvedený.
10. K zabitiu dovedli samých seba luhári,
11. Ktorí sú v hĺbinách bludu svojho, zanedbávajú varovania pred tým, čo príde.
12. Pýtajú sa: „Kedy nastane Deň zúčtovania?“
13. Deň, v ktorom budú na ohni skúške vystavení,
14. „Okúste následky skúšky, ktorá vám bola určená! To je to, o čo ste urýchlene žiadali“.
15. Bohabojní budú v záhradách a prameňoch,
16. Berúc si, čo im ich Pán dal. Oni boli predtým dobro konajúci,
17. Oni len malú časť noci spávali,
18. A na sklonku noci o odpustenie prosili,
19. A v ich majetkoch bolo právo pre toho, kto prosil o pomoc a kto v biede bol.
20. Na zemi sú znamenia pre tých, ktorí sú bezpochyby presvedčení,
21. Aj vo vašich dušiach. A či nevidíte?
22. V nebi je obživa vaša i to, čo je vám sľubované.
23. Prisahám na Pána nebies a zeme, že je to tak pravda, ako že vy ste schopní hovoriť.
24. Dostal sa k tebe príbeh o štedrých hosťoch Abraháma?
25. Keď k nemu vošli a povedali: „Mier“, povedal: „Mier, ľudia neznámi“.
26. Potajomky sa priblížil ku svojej rodine a prišiel s teľaťom vypaseným,
27. Priblížil ho k nim a povedal: „Nechcete jesť?“

28. Zatajil v sebe strach z nich. Povedali: „Neboj sa“ a oznámili mu radostnú zvesť o chlapcovi, ktorý bude veľa vedieť.
29. Jeho žena hlučne dobehla, facla sa po tvári a povedala: „Starena neplodná som!“
30. Povedali: „Takto povedal Pán tvoj.“ On je ten, kto múdrosťou oplýva a všetko vie.
31. Povedal: „Ako je to s vami, poslovia?“
32. Povedali: „My sme boli poslaní k ľuďom previnilým“,
33. „Aby sme na nich zoslali kamene z blata“,
34. „Ktoré sú označené u Pána tvojho a určené tým, ktorí striedmymi neboli“,
35. Vyviedli sme von toho z veriacich, kto v nej bol,
36. Nenašli sme v nej však nikoho iného okrem jedného domu Bohu oddaného,
37. Nechali sme v nej znamenie pre tých, ktorí sa boja trápenia bolestivého,
38. I v Mojžišovi, keď sme ho poslali k Faraónovi s dôkazom zjavným.
39. On sa však odvrátil so silou svojou a povedal: „Čarodejník alebo blázon“.
40. A tak sme ho vzali i jeho vojakov a vrhli sme ich do mora, a je mu čo vyčítať.
41. I v Ádovcoch, keď sme na nich poslali vietor neplodný,
42. Nenechával nič z toho, na čo by dopadol, bez toho, aby to neučinil ako niečo spráchnivelé.
43. A v Samúdovcoch, keď im bolo povedané: „Užívajte si na určitý čas“,
44. Oni sa povýšili nad príkaz Pána svojho, preto ich zasiahol šok medzitým, ako pozerali.
45. Nemali silu vstať a nikdy by nedokázali zvíťaziť.
46. A v ľuďoch Noema predtým. Oni boli ľuďmi spurnými.
47. Nebo sme vybudovali silou a rozširujeme ho,
48. A zem sme rozprestrelí. A veru sme najlepší, kto niečo upravuje,
49. A zo všetkého sme stvorili dva páry, azda sa poučíte.
50. Utiekajte sa k Bohu, ja som Ním určený pre vás ako varovateľ zjavný.
51. Nečinite popri Bohu boha ďalšieho. Ja som Ním určený pre vás ako varovateľ zjavný.
52. Tak je to, neprišiel k tým, ktorí boli pred nimi, žiaden posol bez toho, aby povedali: „Čarodejník alebo blázon“.
53. Odkazovali si to? Nie, nič také, oni sú len ľudia, ktorí prekračujú medze.
54. Odvráť sa od nich, tebe nebude nič vyčítané.
55. Pripomínaj, pretože pripomenutie pomáha veriacim.
56. Stvoril som žinnov a ľudí len preto, aby Ma uctievali,
57. Nežiadam od nich potravu a ani nechcem, aby Ma živili.
58. Boh, On je ten, kto dáva, kto má silu a kto je pevný.
59. Tí, ktorí krivdili, majú nahromadené hriechy podobné hriechom tých, ktorí sa im podobajú, nech sa preto neponáhľajú.
60. Beda veru tým, ktorí odmietli veriť pred dňom, ktorý je im sľubovaný.

KAPITOLA PÄŤDESIATA DRUHÄ

Al Túr (Hora)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na horu,
2. Prisahám na Knihu napísanú,
3. V pergamene rozprestretom,
4. Prisahám na Dom navštevovaný
5. Prisahám na strechu zdvihnutú,
6. Prisahám na more zapálené,
7. Veru trápenie Pánom tvojim určené nastane,
8. Niet toho, kto by ho odvrátil,
9. V deň, keď sa nebo rozbúri rozbúrením silným,
10. A hory sa dajú do pochodu pochodom,
11. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili,
12. Ktorí sa rozprávaním zabávajú,
13. V deň, keď budú postrčení do ohňa pekelného postrčením silným,
14. „Toto je oheň, ktorý ste za lož označili“,
15. „Je to snád čaro, alebo snád dobre nevidíte?“
16. Horte v ňom a vydržte, alebo nevydržte, je to pre vás to isté. Je vám odplatené len to, čo ste konali.
17. Bohabojní budú v záhradách a v blaženosti,
18. Radostne si budú žiť v tom, čo im ich Pán dal. Ich Pán ich ochránil pred trápením pekla,
19. „Jedzte a pite s pohodlím za to, čo ste konali“,
20. Opretí budú o zoradené lôžka a oženíme ich s pannami okatými,
21. Tí, ktorí uverili a ich potomstvo ich nasledovalo vo viere, k tým pripojíme ich potomstvo a neuberieme im z ich konaní nič. Každý má v zálohe len to, čo získal,
22. Zásobíme ich ovocím a mäsom z toho, po čom zatúžia,
23. Budú si v nich podávať pohár, z ktorého nie sú plané reči a ani hriech,
24. Budú medzi nimi kolovať chlapci, ako keby boli perly uchované,
25. Jeden k druhému budú prichádzať a spytovať sa navzájom,
26. Povedia: „My sme predtým, keď sme boli vo svojich rodinách, samých seba ľutovali“,

27. „Boh nám ale preukázal svoju láskavosť a ochránil nás pred trápením vysokej teploty“,
  28. „My sme Ho predtým vzývali. On je veru ten, kto sľub dodrží a je milostivý“.
  29. Pripomínaj. Ty nie si z dôvodu dobrodenia Pána tvojho ani veštec a ani blázon.
  30. Ak hovoria: „Básnik je on, u ktorého vyčkávame, až ho čas svojimi nešťastiami zachváti“,
  31. Povedz: „Vyčkávajte, ja budem s vami vyčkávať“.
  32. Prikazujú im to azda ich trpezlivé rozumy? Alebo sú to ľudia, ktorí prekračujú medze?
  33. Oni hovoria: „Vymyslel si jeho slová“. Nie, nevymyslel, oni však nechcú veriť.
  34. Nech prinesú slová jemu podobné, ak sú pravdovravní.
  35. Myslia si snáď, že boli stvorení z ničoho? Alebo si snáď myslia, že oni sú stvoriteľmi?
  36. Alebo to boli oni, kto stvorili nebesá a zem? Nie, oni len nie sú bezpochyby presvedčení.
  37. Majú snáď pokladnice Pána tvojho? Alebo sú to oni, ktorí všetko ovládajú?
  38. Alebo majú rebrík, pomocou ktorého počúvajú? Nech príde ten z nich, kto niečo také počul, s dôkazom jasným.
  39. Tvrdíte, že Jemu patria dievčatá a vám chlapci?!
  40. Alebo od nich azda žiadaš odmenu, kvôli ktorej sú dlhmi zaťaženi?
  41. Alebo poznajú to, čo nie je známe, a teda píšú?
  42. Alebo snáď chcú kuť úklady? Tí, ktorí odmietli veriť, sú ale tí, proti komu sa úklady obrátia,
  43. Alebo majú snáď iného boha než Boha? Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vzdialený od toho, čo k Nemu pridružujú.
  44. Keď by uvideli, ako z neba padá dole kus niečoho, povedali by: „Mračná nahromadené“.
  45. Nechaj ich, až kým nestretnú deň svoj, v ktorom budú šokom zasiahnutí,
  46. Deň, kedy im nepomôžu ich úklady v ničom a ani im nebude pomoc a podpora daná.
  47. Tým, ktorí krivdili, sa dostane trápenie aj iné než to, ale väčšina z nich to nevie.
  48. Buď trpezlivý voči rozhodnutiu Pána svojho, pretože si pod dozorom našich očí. A keď vstávaš, vďakou Pánovi svojmu svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde,
  49. A v časť noci svedč o jedinečnosti Jeho a svedč o tom i po odchode hviezd.
-

KAPITOLA PÄŤDESIATA TRETIA

Al Nažm (Hviezda)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na hviezdu, keď sa rúti smerom dole,
2. Nezblúdil spoločník váš a ani do bludu neskĺzol,
3. Slová nevyslovuje podľa vlastnej túžby,
4. Je to len vnuknutie, ktoré sa vnuká,
5. Naučil ho ten, kto má silu veľkú,
6. Rozum a silu úplné mal a istavá,
7. Keď bol na horizonte najvyššom,
8. Potom sa priblížil a dolu sa spustil,
9. A tak bol už vo vzdialenosti dvoch lukov, alebo ešte bližšie,
10. Vnukol tomu, kto sa Mu odovzdal to, čo vnukol.
11. Neklamalo srdce o tom, čo videl.
12. Spochybňujete ho v tom, čo videl?
13. I videl ho pri zostupe ďalšom,
14. U Sidret Al Muntahá,
15. Pri nej je Záhrada útočišťa.
16. Keď Sidru zahalilo to, čo ju zahalilo.
17. Neodklonil sa zrak a ani neprekročil medze
18. Videl niektoré z veľkých znamení svojho Pána.
19. Vidíte Al Lát a Al Uzzá?
20. A Manát, tú ďalšiu tretiu?
21. A či vám chlapec náleží a Jemu dievča?
22. To je potom veru delenie nespravodlivé.
23. Sú to len mená, ktoré ste vy i vaši otcovia pomenovali, o ktorých Boh nezoslal žiaden dôkaz. Oni nasledujú len dohady a to, čo je po vôli ich dušiam. Pritom sa im dostalo od ich Pána správne usmernenie.
24. Človeku patrí, čo si zažela?!
25. Bohu náleží moc nad posledným *životom* i nad prvým.

26. Koľko je anjelov v nebesiach, ktorých prihovorenie sa v ničom nepomôže, jedine ak po tom, keď Boh povolí, komu chce z nich a s prihovorením sa ktorého bude spokojný.
27. Tí, ktorí neveria v život posledný, tí pomenovávajú anjelov menami ženského rodu.
28. Nemajú o tom, čo robia, jednoznačné poznanie, oni len nasledujú dohady. A dohady nenahradia pravdu v ničom.
29. Stráň sa toho, kto sa odvracia od pripomenutia nášho a kto nechce nič iné než život najnižší.
30. To je stupeň poznania, ktorý dosiahli. Pán tvoj lepšie vie o tom, kto zblúdil z Jeho cesty. A On lepšie vie o tých, ktorí sú správne usmernení.
31. Bohu náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. Odplatí tým, ktorí zlo páchali, to, čo konali a odmení tých, ktorí dobro činili, dobrom,
32. Tých, ktorí sa vyhýbajú tým najväčším hriechom a nemravnostiam a dopustia sa len malých prehreškov. Odpustenie od Pána tvojho veľa obsiahne. On lepšie vie o vás, veď vám dal vzniknúť zo zeme, a veď ste boli plodmi v lonách svojich matiek. Preto nevychvaľujte sami seba. On lepšie pozná toho, kto sa obával.
33. Videl si toho, kto sa odvrátil,
34. Dal trochu a potom zadržal,
35. Má poznanie o tom, čo nie je známe, a tak vidí, čo príde?
36. Alebo mu nebolo oznámené, čo je vo zvitkoch Mojžiša,
37. A Abraháma, ktorý dodržal, čo mu bolo uložené?
38. To, že nikto, kto bremeno nosí, neponesie bremeno za niekoho iného,
39. A že človek má len to, o čo sa usiloval,
40. A že jeho úsilie bude videné,
41. A že potom mu bude náležite odplatené to, čo konal a odplatenie úplné sa mu dostane,
42. A že k Pánovi tvojmu bude spieť koniec,
43. A že On smiech dal i plač,
44. A že On smrť ustanovil i život,
45. A že On stvoril oboch jedincov páru, mužské pohlavie a ženské pohlavie,
46. Z kvapky obsiahnutej v mužskom semene, keď sa vyroní,
47. A že na Ňom je ďalšie vzniknutie,
48. A že On dáva bohatstvo a spokojnosť,
49. A že On je Pánom Síriusa,
50. A že On zahubil predošlých Ádovcov,
51. A Samúdovcov a nič nezanechal,
52. A ľudí Noema predtým. Oni boli tí, ktorí väčšiu krivdu páchali a skazenejší boli,
53. A vyvráteným dedinám dal z výšky zrútiť sa,
54. A tak ich zahalilo to, čo ich zahalilo,
55. O ktorých daroch Pána svojho pochybuješ?
56. To je varovanie z varovaní daných prvým spoločenstvám.

57. Priblížila sa blížiaci sa udalosť zmŕtvychvstania,
  58. Niet mimo Boha nikoho, kto by ju odvrátil.
  59. Tomu, čo sa hovorí, sa čudujete?
  60. Smejete sa a neplačete?
  61. A pritom sa zabávate?
  62. Klaňajte sa Bohu do polohy sužúdu a uctievaťe.
-

KAPITOLA PÄŤDESIATA ŠTVRTÄ

Al Qamar (Mesiac)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Priblížila sa Hodina a mesiac sa roztrhol.
2. Keď uvidia znamenie, odvrátia sa a povedia: „Čary ustavičné“.
3. Za lož označili a nasledovali svoje túžby. A pritom každá vec je stabilná.
4. Prišli k nim správy, v ktorých je odradzujúce varovanie.
5. Múdrosť dosahujúca úplnú výstižnosť je to. Varovatelia im však nepomôžu.
6. Odvráť sa od nich. V deň, keď vyzve vyzývateľ k niečomu strašnému,
7. Ich zraky budú pokorné, budú vychádzať z hrobov, akoby boli kobylky rozptýlené.
8. Bežať budú k tomu, kto ich vyzýva. Tí, ktorí odmietli veriť, budú hovoriť: „Toto je deň príťažký“.
9. Už pred nimi ľudia Noema za lož označili, nášho poddaného zo lži obvinili a povedali: „Blázon“ a bol okríknutý.
10. Vyzýval Pána svojho: „Ja som porazený, tak pomôž a podpor“.
11. Otvorili sme brány neba s vodou prúdom padajúcou.
12. Dali sme zo zeme vytrysknúť prameňom, a tak sa voda stretla pre vec, ktorá bola predurčená.
13. Poniesli sme ho na lodi z lát a povrazov.
14. Plavila sa pod našim dohľadom. Zadosťučinenie to bolo pre toho, ktorý bol odmietnutý.
15. Nechali sme ju ako znamenie. Je niekto, kto by spomínal?
16. Aké bolo trápenie Mnou určené a varovanie?
17. Uľahčili sme tento Korán na pripomenutie. Je niekto, kto by spomínal?
18. Za lož označili Ádovci. Aké bolo trápenie Mnou určené a varovanie?
19. Poslali sme na nich vietor svišťavý v deň nešťastia pokračujúceho,
20. Trhal ľudí, ako by to boli kmene paliem vyvrátené.
21. Aké bolo trápenie Mnou určené a varovanie?
22. Uľahčili sme tento Korán na pripomenutie. Je niekto, kto by spomínal?
23. Samúdovci zo lži obvinili varovateľov,
24. Povedali: „Človeka pochádzajúceho z našich radov, len jedného, máme nasledovať? To by sme veru boli v blude a pobláznení“.

25. „Práve jemu spomedzi nás bolo vrhnuté pripomenutie? Nie, on je drzým klamárom“,
26. Zajtra budú vedieť, kto je tým drzým klamárom,
27. My posielame ťavu ako skúšku pre nich. Vyčkaj na nich a buď trpezlivý,
28. Oznam im, že voda bude rozdelená medzi nich. Podiel na vode bude patriť tomu, kto má byť práve prítomný.
29. Oni však zavolali svojho druha, ktorý sa ujal činu a zarezal ju.
30. Aké bolo trápenie Mnou určené a varovanie?
31. My sme poslali na nich jeden výkrik, po ktorom ostali ako suché a polámané rastliny z košiara.
32. Uľahčili sme tento Korán na pripomenutie. Je niekto, kto by spomínal?
33. Ľudia Lota zo lži obvinili varovateľov,
34. Preto sme na nich poslali štrkovú smršť, okrem rodiny Lotovej, tú sme zachránili pred úsvitom.
35. Dar od nás to bol. Takto odmeňujeme toho, kto ďakoval.
36. On ich varoval pred naším mocným úderom, oni ale o varovateľoch zapochybovali.
37. Chceli ho odlákať od jeho hostí, a tak sme ich oči oslepili: „Okúste trápenie Mnou určené a varovanie“,
38. V skoré ráno sa ich zmocnilo trápenie ustálené,
39. Okúste trápenie Mnou určené a varovanie.
40. Uľahčili sme tento Korán na pripomenutie. Je niekto, kto by spomínal?
41. Prišli k rodine Faraónovej varovatelia,
42. Oni ale za lož označili všetky naše znamenia, a tak sme ich vzali vzatím Mocného, ktorý má moc čokoľvek vykonať.
43. A či tí z vás, ktorí odmietajú veriť, sú lepší než tí tam? Alebo ste toho oprostení v knihách?
44. Alebo hovoria: „My sme zhromaždenie víťaziace“.
45. Zoskupenie bude porazené a obrátia sa chrbtom a začnú prchať.
46. Ona Hodina bude časom ich stretnutia. Hodina bude strašnejšia a horkejšia.
47. Veru, previnilci sú v blude a v planúcom ohni,
48. V deň, keď budú ťahaní do ohňa po svojich tvárach: „Okúste dotknutie Saqaru“
49. My sme všetko stvorili v množstve známom.
50. Náš príkaz je ako jedno mihnutie oka.
51. Zahubili sme skupiny vám podobné. Je niekto, kto by spomínal?
52. Všetko, čo robili, je v knihách,
53. Každá maličkosť i veľká vec je napísaná.
54. Bohabojní budú v záhradách a riekach,
55. Na sedadle pravdy, u Kráľa, ktorý má moc čokoľvek vykonať.

KAPITOLA PÄŤDESIATA PIATA

Al Rahmán (Ten, v moci ktorého je milosť)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Ten, v moci ktorého je milosť,
2. Naučil Korán,
3. Stvoril človeka,
4. Naučil ho výrečnosti.
5. Slnko a mesiac sú presne vypočítané.
6. Hviezdy a stromy sa do polohy sužúdu klaňajú.
7. Nebo zdvihol a váhu stanovil,
8. Aby ste neprekračovali medze vo váhe.
9. Váhu dodržujte spravodlivo a z váhy neuberajte.
10. Zem učinil prístupnú pre tvorstvo.
11. Na nej je ovocie a palmy s rukávmi,
12. A zrno so suchým stebлом a lístím a rastliny peknej vône.
13. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
14. Stvoril človeka z vysušenej hliny podobnej hrnčiarskej hline.
15. Stvoril žinnov z bezdymého plameňa ohňa.
16. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
17. Je Pán oboch východov a Pán oboch západov.
18. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
19. Zmiešal obe moria, obe sa stretávajú,
20. Medzi nimi je prekážka, ani jedno neprekračuje medzu.
21. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
22. Vychádzajú z nich perly a korále.
23. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
24. Jemu náležia tie plaviace sa postavené v mori ako kopce.
25. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
26. Každý, kto je na nej, zahynie.
27. Ostane tvár Pána tvojho oplývajúceho majestátnosťou a vznešenosťou.

28. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
29. Obracia sa naňho s prosbami každý, kto je v nebesiach a na zemi. Každý deň bdie nad vecami.
30. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
31. Budeme sa vám venovať, vám, obom bremenám.
32. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
33. Zoskupenie žinnov a ľudí! Ak by ste mohli preniknúť cez aqtár nebies a zeme, tak preniknite. Nepreniknete, iba ak by ste mali moc.
34. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
35. Budú na vás oboch poslané bezdymé plamene z ohňa a medi, a tak nezvíťazíte.
36. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
37. Až sa nebo roztrhne a ostane ružové ako náter,
38. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
39. V ten deň nebude opýtaný na svoj hriech človek a ani žinn.
40. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
41. Previnilci budú poznaní podľa svojich vlastností. Budú vzatí za štice a nohy.
42. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
43. To bude peklo, ktoré za lož označujú previnilci,
44. Budú kolovať medzi ním a medzi vriacou vodou.
45. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
46. Tomu, kto sa bál postavenia sa pred Pána svojho, budú náležať dve záhrady.
47. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
48. Budú mať konáre.
49. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
50. Budú v nich dva pramene tečúce.
51. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
52. Budú v nich z každého ovocia dva páry.
53. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
54. Budú opretí o pohovky brokátom podšité. Plody oboch záhrad budú naklonené.
55. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
56. Budú v nich dievčiny sklápajúce zrak, ktorých panenstvo neporušil pred nimi žiaden človek ani žinn.
57. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
58. Budú akoby boli rubíny a korále.
59. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
60. Môže byť snád' odmena za dobré činy iná než dobro?
61. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
62. Popri nich budú dve záhrady.

63. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
  64. Tmavozelené.
  65. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
  66. Budú v nich dva pramene vytryskujúce.
  67. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
  68. Bude v nich ovocie, palmy a granátové jablká.
  69. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
  70. Budú v nich dobré a pekné dievčiny.
  71. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
  72. Panny zdržiavajúce sa v stanoch.
  73. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
  74. Panenstvo ktorých neporušil pred nimi žiaden človek a ani žinn.
  75. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
  76. Budú opretí o podušky zelené a koberce pekné.
  77. Ktoré z darov Pána svojho obaja popierate?
  78. Požehnané je meno Pána tvojho, oplývajúceho majestátnosťou a vznešenosťou.
-

KAPITOLA PÄŤDESIATA ŠIESTA

Al Váqia

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Až nadíde Al Váqia,
2. Nebude toho, kto by jej príchod za lož označil,
3. Spôsobí klesanie a zdvíhanie sa.
4. Až bude zem otrasená otrasom,
5. A hory budú rozdrtené rozdrtením,
6. A stanú sa prachom rozptýleným.
7. Budete tvoriť tri páry,
8. Tí, ktorí budú na pravej strane. Ktorí to budú tí na pravej strane?
9. A tí, ktorí budú na ľavej strane. Ktorí to budú tí na ľavej strane?
10. A tí prví budú prvými,
11. Tí budú priblížení,
12. V záhradách blaženosti,
13. Skupina z tých prvých,
14. A malý počet z tých posledných,
15. Na lôžkach vypletených,
16. Na ktorých budú opretí oproti sebe,
17. Budú medzi nimi kolovať chlapci veční,
18. S pohármi a džbánmi a pohárom s čírym nápojom,
19. Nebude ich hlava z neho bolieť a ani nebudú opojení,
20. A ovocie aké si len vyberú,
21. A mäso vtáčie z toho, po čom zatúžia,
22. A panny okaté,
23. Podobné perlám uchovaným,
24. Ako odmena za to, čo konali.
25. Nebudú v nich počuť plané reči a ani nič, čo by im ako hriech bolo vyčítané,
26. Iba slová: „Mier, mier“.
27. Tí, ktorí budú na pravej strane, ktorí to budú tí na pravej strane?
28. Budú medzi lotosovými stromami neostnatými,

29. Medzi Talhom poskladaným,
30. V tieni predĺženom,
31. S vodou nalievanou,
32. A veľkým množstvom ovocia,
33. Nebude ani obmedzené a ani zakázané,
34. A na pohovkách zdvihnutých.
35. My sme im dali vzniknúť vzniknutím,
36. A učinili sme ich pannami
37. Láskyplnými s vekom rovnakým,
38. Pre tých, ktorí budú na pravej strane,
39. Pre skupinu z tých prvých,
40. A pre skupinu z tých posledných.
41. Tí, ktorí budú na ľavej strane, ktorí to budú tí na ľavej strane?
42. Budú vo vysokej teplote a vo vode vriacej,
43. V tieni čierneho dymu,
44. Nebude studený a ani blahodarný.
45. Oni boli predtým v prepychu,
46. Vedome trvali na hriechu obrovskom,
47. Hovorili: „Keď umrieme a staneme sa hlinou a kosťami, budeme vzkriesení?!“,
48. „Aj naši prví otcovia?!“
49. Povedz: „Veru, prví i poslední“
50. „Budú zozbieraní na stretnutie v deň známy“,
51. „Potom vy, ktorí v blude ste a ktorí za lož označujete“,
52. „Budete jesť zo stromu zaqqúmu“,
53. „Budete z neho naplňovať bruchá svoje“,
54. „Zapíjať ho budete vriacou vodou“,
55. „Budete piť ako smädné ťavy“,
56. To bude ich pohostenie v Deň zúčtovania.
57. My sme vás stvorili, prečo teda neveríte?
58. Videli ste semeno, ktoré vyroňujete?
59. Ste to vy, kto ho tvorí, alebo sme to my, kto ho tvorí?
60. My sme medzi vami smrť predurčili a nebudeme predbehnúť,
61. Aby sme vás vymenili za vám podobných a dali vám vzniknúť v to, čo nepoznáte,
62. Poznáte prvé vzniknutie, prečo sa nepoučíte?
63. Videli ste to, čo oriete?
64. Ste to vy, kto ho sadí, alebo sme to my, kto sadí?
65. Keby sme chceli, boli by sme ho učinili troskami a vy by ste ostali zadivení

66. „My sme mugramún“
  67. „Ba čo viac, my sme všetkého zbavení“.
  68. Videli ste vodu, ktorú pijete?
  69. Ste to vy, kto ju zoslal dole z mrakov bielych, alebo sme to my, kto ju zosiela dole?
  70. Keby sme chceli, boli by sme ju učinili slanú, prečo neďakujete?
  71. Videli ste oheň, ktorý vykresávate?
  72. Ste to vy, kto dal vzniknúť stromu jeho, alebo sme to my, kto mu vzniknúť dal?
  73. My sme ho učinili pripomenutím a úžitkom pre cestujúcich,
  74. Spomínaním mena Pána svojho preveľkého svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde.
  75. Veru, prísahám na pozície hviezd,
  76. A je to veru, keby ste len vedeli, prísaha preveľká,
  77. Že je to Korán vznešený,
  78. V Knihe uchovaný,
  79. Nik sa ho nedotýka, len tí očistení,
  80. Zoslaný dolu je od Pána tvorstva.
  81. Voči tomu, čo bolo povedané, sa vy pretvarujete?
  82. A svoje živobytie si zaobstarávate tým, že za lož označujete?
  83. Keď dosiahne hrdlo,
  84. Vy sa vtedy pozeráte,
  85. My sme k nemu však bližšie než vy, ale vy to nevidíte.
  86. Ak skutočne nie ste závislí,
  87. Vráťte ju, ak ste pravdovravní.
  88. Ak bude patriť medzi priblížených,
  89. Potom odpočinok, rastliny peknej vône a záhrady blaženosti sa mu dostanú.
  90. Ak by patril medzi tých, ktorí budú na pravej strane,
  91. Potom mier bude patriť tebe od tých, ktorí sú na pravej strane.
  92. Ale ak by patril medzi tých, ktorí za lož označujú a v blude sú,
  93. Potom ich pohostením bude voda vriaca,
  94. A horenie v pekle.
  95. Toto je veru pravdivé bezpochybné presvedčenie.
  96. Spomínaním mena Pána svojho preveľkého, svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde.
-

KAPITOLA PÄŤDESIATA SIEDMA

Al Hadíd (Železo)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. O jedinečnosti Boha a o tom, že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, svedčí všetko, čo je v nebesiach a na zemi. On je ten mocný, oplývajúci múdrosťou.
2. Jemu náleží kráľovstvo nebies a zeme, oživuje a usmrcuje. On má nad všetkým moc.
3. On je ten prvý a posledný a zjavný a skrytý. On o všetkom vie.
4. On je ten, kto stvoril nebesá a zem za šesť dní a potom na Trón istavá. Pozná, čo vchádza do zeme a čo z nej vychádza a čo zostupuje dole z neba a čo stúpa špirálovito doňho. On je s vami, kdekoľvek by ste boli. Boh vidí všetko, čo konáte.
5. Jemu náleží kráľovstvo nebies a zeme. Bohu náležia všetky veci.
6. Dáva noci vojsť do dňa a dáva dňu vojsť do noci. On dobre pozná, čo je v hrudiach skryté.
7. Uverte v Boha a jeho posla a míňajte z toho, v čom vás učinil nasledovníkmi. Tí z vás, ktorí uverili a míňali, tým sa dostane odmena veľká.
8. Čo je vám, že neveríte v Boha a posol vás pritom vyzýva, aby ste uverili v Pána vášho, keď vzal od vás záväzok, ak skutočne veríte.
9. On je ten, kto zosiela dole svojmu poddanému znamenia zjavné, aby vás vyviedol von z temnôt do svetla. Boh je voči vám zľutujúci sa a milostivý.
10. Čo je vám, že nemíňate na cestu, ktorú Boh určil a Bohu pritom patrí dedičstvo nebies a zeme. Nevyrovnajú sa tí z vás, ktorí míňali ešte pred víťazstvom a bojovali. Tí sú na vyššom stupni než tí, ktorí míňali potom a bojovali. Avšak každej skupine z nich Boh sľúbil dobro. Boh o tom, čo konáte, dobre vie.
11. Kto je ten, kto poskytne Bohu dobrú pôžičku, aby mu ju znásobil? Dostane sa mu odmena štedrá.
12. V deň, keď uvidíš veriacich mužov a veriace ženy, ako ich svetlo beží pred nimi i po pravici ich: „Radostná správa vám náleží dnes, záhrady, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budete naveky, to je veru tá obrovská výhra“.
13. V deň, keď pokrytci z radov mužov a pokrytci z radov žien povedia tým, ktorí uverili: „Počkajte na nás, vezmeme si aspoň ohorok zo svetla vášho“, bude povedané: „Vráťte sa späť a hľadajte svetlo“. Bude medzi nich zasadená hradba, ktorá bude mať bránu, v jej vnútornej strane bude milosť a v jej vonkajšej strane, pred nimi, bude trápenie.
14. Budú na nich volať: „Neboli sme s vami?“ Povedia: „Áno, ale vy ste skúške vystavili svoje duše a vyčkávali ste a mali ste pochybnosti a lákali vás vaše želania, až kým neprišiel

prikaz Boží.“ A zlákala vás klamlivá nádeji v to, že sa vám dostane od Boha niečo, čo On neprislúbil.

15. Dnes od vás a ani od tých, ktorí odmietli veriť, nebude vzaté výkupné. Vaším útočišťom bude oheň. On bude vaším ochrancom. Je to veru koniec zlý.

16. Nenastal už čas u tých, ktorí uverili, aby sa ich srdcia pokornými stali pri spomenutí si na Boha a na to, čo bolo zoslané dole z pravdy a aby neboli ako tí, ktorým bola daná Kniha už predtým? Dlhý bol pre nich čas, a tak ich srdcia stvrdli. Veľký počet z nich je spurný.

17. Vedzte, že Boh dáva zemi ožiť potom, ako bola mŕtva. Objasnili sme vám znamenia, azda budete chápať.

18. Tí, ktorí veria a tie, ktoré veria a poskytnú Bohu dobrú pôžičku, tým bude znásobená. Dostane sa im odmena štedrá.

19. Tí, ktorí uverili v Boha a v Jeho poslov, to sú tí pravdovravní a svedkovia u Pána svojho, tým sa dostane odmena a svetlo, ktoré im náležia. Tí, ktorí odmietli veriť a za lož označili naše znamenia, tí budú obyvateľmi pekla.

20. Vedzte, že život najnižší je len hraním sa a zábavou a ozdobou a vystatovaním sa a súperením o váženosť ohľadom majetkov a detí. Podobá sa na príklad dažďa, ktorý dal rastlínstvu vyrásť, ktoré sa zapáčilo tým, ktorí odmietli veriť, ktoré však potom vyschne, uvidíš ho zožltnuté a potom sa stane troskou. V živote poslednom bude dané trápenie a odpustenie od Boha a spokojnosť. Život najnižší je len klamlivý pôžitok.

21. Predbiehajte sa k odpusteniu od Pána vášho a k záhrade, ktorej šírka je ako šírka neba a zeme, ktorá je pripravená pre tých, ktorí uverili v Boha a jeho poslov. To je Božie dobrodenie, dáva ho, komu chce. Bohu náleží vďaka za dobrodenie obrovské.

22. Akékoľvek nešťastie, ktoré by postihlo čokoľvek na zemi, alebo vaše duše, je v Knihe už predtým, než ho stvoríme. Je to veru pre Boha ľahké.

23. Aby ste nežialili nad tým, čo vám uniklo a aby ste sa neradovali z toho, čo vám dal. Boh nemá rád toho, kto je pyšný a namyslený,

24. Tých, ktorí sú skúpi a prikazujú ľuďom, aby boli skúpymi. Kto sa odvráti, ten nech vie, že Boh - On je ten, kto nikoho nepotrebuje a chválu si zasluhuje.

25. Poslali sme našich poslov so znameniami a zoslali sme dolu s nimi Knihu a Váhu, aby ľudia zachovávali spravodlivosť. Zoslali sme dolu železo, v ktorom je veľká sila a úžitok pre ľudí. Aby Boh nechal rozpoznať, kto mu bude pomáhať i Jeho poslom, aj keď Ho bližšie nepoznal. Boh je silný a mocný.

26. Poslali sme Noema a Abraháma a učinili sme v ich potomstve prorocstvo a Knihu. Niektorí z nich sú správne usmernení, ale veľký počet z nich je spurný.

27. Potom sme vyslali po stopách, ktoré po nich ostali, našich poslov a vyslali sme Ísu, syna Márie a dali sme mu Evanjelium a učinili sme v srdciach tých, ktorí ho nasledovali, súcít a milosť a mníšstvo. Nepredpísali sme im ho, oni si ho vymysleli, sledujúc spokojnosť Božiu. Avšak oni ho nedodržali tak, ako ho mali dodržať, preto sme dali tým z nich, ktorí uverili, odmenu, ale veľký počet z nich je spurný.

28. Vy, ktorí ste uverili, bojte sa Boha a uverte v Jeho posla, dá vám dva podiely z milosti Svojej a učiní vám svetlo, s ktorým budete chodiť a odpustí vám. Boh je odpúšťajúci a milostivý.

29. Aby Ľudia Knihy vedeli, že sa na nič nezmôžu z Božieho dobrodenia a že dobrodenie je v ruke Božej, dá ho komu chce. Bohu náleží vďaka za dobrodenie obrovské.

KAPITOLA PÄŤDESIATA ÔSMA

Al Mužádala (Dohadovanie sa)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Boh počul, čo hovorila tá, ktorá sa s tebou dohaduje o svojom manželovi a žaluje Bohu. Boh počuje vaše zhováranie. Ved' Boh všetko počuje a všetko vidí.
2. Tí z vás, ktorí hovoria svojim ženám, že sú pre nich *zakázané* ako chrbty svojich matiek, ony nie sú ich matkami. Ich matkami sú len tie, ktoré ich porodili. Oni hovoria odsúdeniahodné slová a krivé a falošné. Boh je prepačujúci a odpúšťajúci.
3. Tí, ktorí hovoria svojim ženám, že sú pre nich *zakázané* ako chrbty svojich matiek a potom by chceli odvolať, čo povedali, nech oslobodia otroka ešte pred tým, než by sa jeden druhého dotkli. Týmto ste poučaní. Boh o tom, čo konáte, dobre vie.
4. Kto by nenašiel, nech drží pôst dva po sebe nasledujúce mesiace ešte predtým, než sa jeden druhého dotknú. Kto by to nedokázal, ten nech nakrmi šesťdesiat chudákov. To preto, aby ste verili v Boha a jeho posla. To sú hranice Bohom určené. Tým, ktorí odmietli veriť, sa dostane trápenie bolestivé.
5. Tí, ktorí sa priečia Bohu a poslovi budú vystavení poníženiu, tak ako boli poníženiu vystavení tí, ktorí boli pred nimi. Zoslali sme znamenia zjavné. Tým, ktorí odmietli veriť, sa dostane trápenie ponížujúce.
6. V deň, keď ich Boh vzkriesi všetkých, oboznámi ich s tým, čo robili. Boh to spočítal, aj keď oni na to zabudli. Boh je všetkého svedkom.
7. Nevidel si, že Boh pozná, čo je v nebesiach a čo je na zemi? Niet tajného hovoru troch ľudí bez toho, aby bol On ich štvrtým a ani piatich bez toho, aby bol On ich šiestym a ani menej než to, alebo viac bez toho, aby bol s nimi, kdekoľvek by boli. Potom im v deň zmŕtvychvstania oznámi, čo konali. Ved' Boh o všetkom vie.
8. Nevidel si tých, ktorým bolo zakázané viesť tajné hovory, no oni sa vracajú k tomu, čo im bolo zakázané a tajné hovory vedú v hriechu a nepráve a s odmietaním poslúchnuť posla? Keď by k tebe prišli, pozdravia ťa tým, čím ťa Boh nepozdravil a hovoria vo svojich dušiach: „Prečo nás Boh nepodrobí trápeniu za to, čo hovoríme?“ Postačí im peklo, v ktorom budú horieť. Je to veru koniec zlý.
9. Vy, ktorí ste uverili, ak by ste viedli tajné rozhovory, tak neved'te tajné rozhovory v hriechu a nepráve a odmietania poslúchnuť posla, ale ved'te tajné rozhovory v úctivosti a bohabojnosti. Bojte sa Boha, ku ktorému budete zhromaždení.
10. Tajné rozhovory sú od satana, aby zarmútil tých, ktorí uverili a on im pritom v ničom neuškodí, jedine ak s Božím povolením. Na Boha nech sa spoľahnú veriaci.

11. Vy, ktorí ste uverili, ak by vám bolo povedané, urobte miesto na posedenie, tak miesto urobte, i Boh vám urobí miesto. A keď je vám povedané, aby ste sa rozišli, tak sa rozíďte. Boh pozdvihne tých z vás, ktorí uverili a tých, ktorým bolo dané poznanie o niekoľko stupňov. Boh o tom, čo konáte, dobre vie.
  12. Vy, ktorí ste uverili, ak by ste chceli viesť tajný rozhovor s poslom, tak dajte vopred, pred týmto tajným rozhovorom milodar. Je to lepšie pre vás a očisťujúce. Ak by ste nič nenašli, tak Boh je odpúšťajúci a milostivý.
  13. Je vám ľúto dať vopred, pred tajným rozhovorom milodary? Keďže ste tak neurobili a Boh od vás pokánie prijal, tak konajte modlitbu a dávajte zakat a poslúchajte Boha a jeho posla. Boh dobre vie o tom, čo konáte.
  14. Nevidel si tých, ktorí si vzali za dôverníkov ľudí, na ktorých Boh zoslal svoj hnev? Nepatria k vám a ani k nim a prisahajú na pravdivosť lži a pritom vedia,
  15. Boh pre nich pripravil trápenie silné. Veru, je zlé, čo konali,
  16. Vzali si svoje prísahy za záštitu, a tak bránili ísť po ceste, ktorú Boh určil. Dostane sa im trápenie ponižujúce,
  17. Nepomôžu im ich majetky a ani ich deti pred Bohom v ničom. Tí budú obyvateľmi ohňa, budú v ňom naveky,
  18. V deň, keď ich Boh vzkriesi všetkých a budú mu prisahať podobne, ako prisahajú vám, myslia si, že nasledujú niečo. Veru, oni sú tí, ktorí klamú.
  19. Satan ich pridružil k sebe, a tak spôsobil u nich, že zabudli spomínať si na Boha. Tí sú skupinou satanovou. Veru, skupina satanova sú tí, ktorí prehrali.
  20. Tí, ktorí sa priečia Bohu a poslovi, tí budú patriť medzi ponížených.
  21. Boh predurčil: „Premôžem Ja i moji poslovia“. Veď Boh je silný a mocný.
  22. Nenájdeš ľudí, ktorí by verili v Boha a verili by v Deň posledný a ktorí by pritom láskavosť prejavovali voči tomu, kto by sa priečil Bohu a jeho poslovi, i keď by to boli ich otcovia alebo deti alebo bratia alebo kmeň. Tým do srdca napísal vieru a podporil ich duchom od Neho pochádzajúcim. Dá im vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú naveky. S tými je Boh spokojný a oni budú spokojní s Ním. Tí sú skupinou Božou. Veru, skupina Božia sú tí, ktorí prosperovali.
-

KAPITOLA PÄŤDESIATA DEVIATA

Al Hašr (Zhromaždenie)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. O jedinečnosti Boha a o tom, že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, svedčí všetko, čo je v nebesiach a na zemi. On je ten mocný, oplývajúci múdrosťou.
2. On je ten, kto dal vyviesť von tých z Ľudí Knihy, ktorí odmietli veriť z ich príbytkov na prvé zhromaždenie. Nemysleli ste si, že by boli vyvedení a oni si mysleli, že ich opevnenia ubránia pred Bohom. A tak k nim Boh prišiel odtiaľ, odkiaľ s tým nerátali a vrhol do ich srdca strach. Ničia svoje domy vlastnými rukami a rukami veriacich. Berte si z toho poučenie vy, ktorí zrak máte,
3. Nebyť toho, že im Boh predpísal vyhnanstvo, bol by ich v živote najnižšom podrobil trápeniu. A v živote poslednom sa im dostane trápenie ohňa,
4. To preto, že sa postavili proti Bohu a jeho poslovi. Kto sa postaví proti Bohu, nech vie, že Boh je prísny v trestaní.
5. Čokoľvek by ste odsekli z datľových paliem, alebo by ste ich nechali stáť na ich koreňoch, tak s povolením Božím. Aby do poníženia uviedol spurných.
6. To, čo Boh dal ako korisť svojmu poslovi od nich, k tomu ste sa nemuseli hnať na koňoch a ani na ťavách. Boh navádza svojich poslov, na koho chce. Boh má veru nad všetkým moc.
7. To, čo Boh dal ako korisť svojmu poslovi od ľudí dedín, to náleží Bohu a poslovi a príbuzným a sirotám a biednym a stiesneným počestným, aby nekolovala len medzi bohatými z vás. Čo vám posol dal, to si vezmite a čo vám zakázal, toho sa zdrzte. Bojte sa Boha, pretože Boh je prísny v trestaní.
8. Pre chudobných emigrantov, ktorí boli vyhnaní zo svojich príbytkov a majetkov svojich, ktorí sledovali dobrodenie od Boha a spokojnosť a ktorí pomáhajú a podporujú Boha a jeho posla. To sú tí pravdovravní,
9. Tí, ktorí sa usadili v týchto príbytkoch a prijali vieru už pred ich príchodom, majú radi tých, ktorí emigrovali k nim a nenachádzajú vo svojich hrudiach žiadnu potrebu v tom, čo tým bolo dané a uprednostňujú pred sebou iných, aj keď by boli sami v núdzi. Kto je ochránený pred lakomosťou svojej duše, to je ten, ktorý prosperuje.
10. Tí, ktorí prišli po nich, hovoria: „Pane náš, odpusť nám i našim bratom, ktorí nás predbehli vo viere a neučín v našich srdciach zlobu voči tým, ktorí uverili. Pane náš, veď ty si zľutujúci sa a milostivý“.
11. Nevidel si tých, ktorí pokrytectvo prejavili, hovoria svojim bratom z radov Ľudí Knihy, ktorí odmietli veriť: „Ak by ste boli vyhnaní, pôjdeme s vami a nebudeme ohľadom vás

poslúchať nikdy nikoho a ak by niekto proti vám bojoval, tak vám pomôžeme a podporíme vás“. Boh ale svedčí o tom, že sú klamári,

12. Ak by boli vyhnaní, nepôjdu s nimi a ak by niekto proti nim bojoval, nepomôžu im a nepodporia ich a keď by im aj pomohli a podporili ich, tak by sa obrátili chrbtom a začali by prchať a potom im už nik nepomôže a nepodporí ich.

13. Veru, vy spôsobujete väčšie obavy v ich hrudiach než Boh. To preto, že sú to ľudia, ktorí nič nechápu.

14. Nebudú proti vám bojovať všetci, iba ak v dedinách opevnených alebo spoza múrov. Ich sila je medzi nimi veľká. Myslíš si, že sú jednotní, ale ich srdcia sú rozdielne. To preto, že sú to ľudia, ktorí nechápu.

15. Podobajú sa príkladu tých, ktorí boli pred nimi a neďaleko. Okúsili zlý následok svojho konania. Dostane sa im trápenie bolestivé.

16. Podobajú sa príkladu satana, keď povedal človekovi: „Odmietni vieru“. Keď vieru odmietol, povedal: „Ja s tebou nemám nič spoločné, ja sa bojím Boha, Pána tvorstva“.

17. Ich koniec bude, že obaja budú v ohni, budú v ňom naveky. Taká je odplata určená pre krivdiacich.

18. Vy, ktorí ste uverili, bojte sa Boha a nech sa každá duša pozerá na to, čo vykonala pre zajtrajšok. Bojte sa Boha. Veď Boh dobre vie o tom, čo konáte,

19. Nebuďte ako tí, ktorí zabudli na Boha, a tak dal, že zabudli na svoje duše. To sú tí spurní.

20. Nevyrovňajú sa obyvatelia ohňa a obyvatelia záhrady rajskej. Obyvatelia záhrady rajskej sú tí, ktorí vyhrali.

21. Keby sme zoslali dole tento Korán na horu, uvidel by si ju pokornú, popraskanú z obavy pred Bohom. Tieto príklady uvádzame ľuďom, azda budú premýšľať.

22. On je Boh, niet boha okrem Neho. Pozná to, čo nie je známe aj čo je známe. On je Ten milostivý, v moci ktorého je milosť.

23. On je Boh, niet boha okrem Neho. Je Al Melek, Al Quddús, Al Salám, Al Múmen, Al Muhejmen, Al Azíz, Al Žabbár, Al Mutakabber. Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vzdialený od toho, čo k Nemu pridružujú.

24. On je Boh. Je Al Cháleq, Al Báre, Al Musawwer. Jemu náležia najlepšie mená. To, čo je v nebesiach a na zemi, svedčí o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. On je mocný a oplýva múdrosťou.

KAPITOLA ŠEŠŤDESIATA

Al Mumtahina (Skúška)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Vy, ktorí ste uverili, neberte si z Mojich nepriateľov a vašich nepriateľov dôverníkov, prejavujete im láskavosť svoju a oni pritom odmietli veriť v to, čo k vám prišlo z pravdy. Vyháňajú posla i vás len preto, že veríte v Boha, Pána vášho. Ak ste vyšli von, usilujúc sa o cestu, ktorú som určil a sledujúc Moju spokojnosť. Skryto im prejavujete láskavosť a pritom Ja lepšie viem, čo ste skryli a čo ste prejavili. Kto z vás by to robil, ten zblúdil z cesty rovnej.
2. Ak by vás stretli, budú vašimi nepriateľmi a vystrú k vám svoje ruky a svoje jazyky so zlom. Želali by si, aby ste vieru odmietli.
3. Nepomôžu vám vaše príbuzenské vzťahy a ani vaše deti. V deň zmŕtvychvstania budete rozsúdení. Boh vidí všetko, čo konáte.
4. Bol pre vás príklad dobrý v Abrahámovi a v tých, ktorí boli s ním, keď povedali svojim ľuďom: „My nemáme nič spoločné s vami a ani s tým, čo uctieвате mimo Boha. Odmietame vás. Nepriateľstvo a nenávisť sa prejavila medzi nami a vami navždy, až dovedy, kým nebudete veriť len v Boha jedného jediného“. Okrem prípadu, keď Abrahám svojmu otcovi povedal: „Budem prosiť pre teba o odpustenie a nemám pre teba od Boha nič“. „Pane náš, na Teba sme sa spoľahli, na Tvojom uctievaní zotrváme a k Tebe speje koniec“.
5. „Pane náš, neučiň nás predmetom skúšky pre tých, ktorí odmietli veriť a odpusti nám, Pane náš. Veď Ty si Ten mocný a múdrosťou oplývajúci“.
6. Bol pre vás v nich dobrý príklad, pre toho, kto dúfa v Boha a dúfa v Deň posledný. Kto sa odvráti, nech vie, že Boh je Ten, kto nikoho nepotrebuje a ktorému vďaka patrí.
7. Boh možno učiní medzi vami a tými z ich radov, s ktorými ste znepriatelení, láskavosť. Boh má moc. Boh je odpúšťajúci a milostivý.
8. Boh vám nezakazuje, aby ste boli voči tým, ktorí proti vám bojovali kvôli vášmu náboženstvu a nevyhnali vás z vašich príbytkov, úctíví a aby ste k nim boli spravodliví. Veď Boh má rád tých, ktorí dodržia spravodlivosť.
9. Boh vám zakazuje len tých, ktorí proti vám bojovali kvôli vášmu náboženstvu a vyhnali vás z vašich príbytkov a podporili iných v tom, aby vás vyhnali, aby ste si ich za dôverníkov vzali. Kto by si ich za dôverníkov vzal, to je ten krivdiaci.
10. Vy, ktorí ste uverili, ak by k vám prišli veriace ženy emigrujúce, tak ich skúške podrobte. Boh lepšie vie o ich viere. Ak by ste o nich zistili, že sú veriace, tak ich nevracajte k tým, ktorí vieru odmietli. Ony nie sú im dovolené a ani oni nie sú dovolení im. A dajte im, čo minuli. Nie je pre vás hriechom, ak by ste sa s nimi ženili, ak im dáte ich odmeny. Nedržte sa

zväzku s tými, ktoré odmietli veriť a pýtajte si, čo ste minuli a nech si oni pýtajú, čo minuli. To je rozhodnutie Božie, On medzi vami rozhoduje. Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

11. Ak by vám unikli niektoré vaše manželky k tým, ktorí odmietli veriť a ukoristili by ste niečo, tak dajte tým, ktorých manželky odišli, niečo podobné tomu, čo oni minuli. Bojte sa Boha, v ktorého vy veríte.

12. Prorok! Ak by k tebe prišli veriace ženy, aby sa dohodli s tebou, že nebudú pridružovať k Bohu nič a nebudú kradnúť a nebudú sa mimomanželského pohlavného styku dopúšťať a nebudú zabíjať svoje deti a nedopustia sa klamstva, ktoré by si vymysleli ohľadom toho, čo je medzi ich rukami a nohami a že ti neodoprú poslušnosť v chvályhodných veciach, tak sa s nimi dohodni a pros pre ne Boha o odpustenie. Veď Boh je odpúšťajúci a milostivý.

13. Vy, ktorí ste uverili, neberte si za dôverníkov ľudí, na ktorých Boh zoslal svoj hnev, ktorí stratili nádej na život posledný tak, ako stratili tí, ktorí odmietli veriť, nádej ohľadne obyvateľov hrobov.

KAPITOLA ŠEŠŤDESIATA PRVÁ

Al Saf (Zoradenie)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. O jedinečnosti Boha a o tom, že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, svedčí všetko, čo je v nebesiach a na zemi. On je ten mocný, oplývajúci múdrosťou.
2. Vy, ktorí ste uverili, prečo hovoríte to, čo nerobíte?
3. Pre Boha je to ohavnosť veľká, keď hovoríte to, čo nerobíte.
4. Boh má rád tých, ktorí bojujú za cestu, ktorú On určil, zoradení ako stavba spojená.
5. Mojžiš povedal svojim ľuďom: „Ľudia moji! Prečo mi ubližujete a pritom viete, že som Boží posol poslaný k vám?“ Keď sa odchýlili, Boh odchýlil ich srdcia. Boh správne neusmerní ľudí spurných.
6. Ísa, syn Márie povedal: „Synovia Izraela, ja som posol Boží poslaný k vám, potvrdzujúci to, čo mám v rukách z Tóry a zvestujúc radostnú zvesť o poslovi, ktorý príde po mne a ktorého meno bude Ahmad“. Keď však k nim prišiel so znameniami, oni povedali: „Sú to len čary zjavné“.
7. Kto väčšiu krivdu môže páchať než ten, kto by si vymyslel o Bohu lži a pritom je vyzývaný k islamu?. Boh správne neusmerní ľudí krivdiacich.
8. Chcú zhasiť svetlo Božie ústami svojimi, Boh však dokoná svetlo Svoje, aj keď by sa to protivilo tým, ktorí odmietajú veriť.
9. On poslal svojho posla so správnym usmernením a s náboženstvom pravdy, aby ho pozdvihol nad všetky náboženstvá, aj keď by sa to protivilo tým, ktorí pridružujú.
10. Vy, ktorí ste uverili: „Mám vám ukázať obchod, ktorý vás zachráni pred trápením bolestivým?“
11. „Budete veriť v Boha a jeho posla a budete sa usilovať svojimi majetkami a dušami svojimi o cestu, ktorú Boh určil. To je lepšie pre vás, keby ste to len vedeli“,
12. „Odpustí vám vaše hriechy a dá vám vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky a do príbytkov dobrých v záhradách Edenu. To je veru tá výhra obrovská“
13. „A niečo ďalšie, čo máte radi, víťazstvo od Boha *dané* a dobytie blízke. Oznam radostnú zvesť veriacim“.
14. Vy, ktorí ste uverili, pomôžte a podporte vo výzve k Bohu podobne, ako povedal Ísa, syn Márie učeníkom: „Kto budú tí, ktorí mi pomôžu a podporia ma vo výzve k Bohu?“ Učenci povedali: „My pomôžeme a podporíme vo výzve k Bohu“. Skupina z radov synov Izraela uverila a skupina odmietla veriť. Podporili sme tých, ktorí uverili, proti ich nepriateľom, a tak silní ostali.

KAPITOLA ŠEŠŤDESIATA DRUHÁ

Al Žumua (Piatok)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. O jedinečnosti Boha a o tom, že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, svedčí všetko, čo je v nebesiach a na zemi. On je Al Melik, Al Quddús, Al Azíz, Al Hakím.
  2. On je ten, kto poslal k neznalým posla pochádzajúceho z nich, ktorý im prednáša Jeho znamenia a očisťuje ich a učí ich Knihu a múdrosť, i keď oni boli predtým v blude zjavnom.
  3. Poslal ho aj k ďalším z nich, ktorí ich ešte nenasledovali. On je mocný a múdrosťou oplýva.
  4. To je Božie dobrodenie, dáva ho, komu chce. Bohu náleží vďaka za dobrodenie obrovské.
  5. Príklad tých, ktorým bola daná Tóra, aby ju poniesli, ktorí ju ale neponiesli, je podobný príkladu somára, ktorý nesie knihy. Je veru zlý príklad ľudí, ktorí za lož označili znamenia Božie. Boh správne neusmerní ľudí krivdiacich.
  6. Povedz: „Vy, ktorí ste pokánie činili, ak by ste tvrdili, že ste dôverníkmi Božími bez ostatných ľudí, tak si zaželajte smrť, ak ste pravdovravní“.
  7. Nikdy by si ju nezaželali za to, čo ich ruky vykonali. Boh dobre vie o krivdiacich.
  8. Povedz: „Smrť, pred ktorou preháte, tá si vás nájde.“ Potom budete vrátení k Tomu, kto pozná to, čo nie je známe i to, čo je známe. On vám oznámi, čo ste konali.
  9. Vy, ktorí ste uverili, ak by bolo volané k modleniu v piatok, tak sa usilujte o spomínanie si na Boha a nechajte predaj. To je lepšie pre vás, keby ste len vedeli,
  10. Keď sa modlitba skončí, tak sa rozptýľte po zemi a sledujte Božie dobrodenie a spomínajte si často na Boha, azda prospejete.
  11. Keď by videli obchod alebo zábavu, rozpáchli by sa k nemu a nechali by ťa stáť. Povedz: „To, čo je u Boha, je lepšie než zábava a obchod. Boh je veru najlepší, kto dáva“.
-

KAPITOLA ŠEŠŤDESIATA TRETIA

Al Munáfiqún (Pokrytci)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Ak by k tebe prišli pokrytci, povedia: „Svedčíme, že si posol Boží“. Boh dobre vie, že si jeho posol a Boh svedčí o tom, že pokrytci sú klamári,
  2. Vzali si svoje prísahy za záštitu, a tak bránili ísť po ceste, ktorú Boh určil. Veru, je zlé to, čo konali,
  3. To preto, že uverili a potom vieru odmietli. Preto boli ich srdcia zapečatené, preto nič nechápu,
  4. Keď by si ich videl, páčili by sa ti ich telá. Keď hovoria, počúvaš, čo hovoria. Sú, akoby to boli opreté drevené dosky. Myslia si, že každý výkrik patrí im. To oni sú ten nepriateľ, preto si daj pozor na nich. Boh nech je proti nim. Kam sú zvedení,
  5. Ak by im bolo povedané: „Podťte, aby pre vás posol Boží poprosil o odpustenie“, obrátia svoje hlavy a uvidíš ich, ako sa bránia, povyšujú sa.
  6. Je im jedno, či pre nich budeš prosiť o odpustenie, alebo pre nich o odpustenie prosiť nebudeš. Boh im neodpustí. Pretože Boh správne neusmerní ľudí spurných,
  7. To oni sú tí, ktorí hovoria: „Nemíňajte na tých, ktorí sú u posla Božieho, až kým sa nerozpřchnu“. Bohu náležia pokladnice nebies a zeme, ale pokrytci nič nechápu,
  8. Hovoria: „Ak sa vrátíme do Mediny, vyženie z nej mocnejší slabšieho.“ Bohu ale náleží moc, jeho poslovi i veriacim, pokrytci to však nepoznajú.
  9. Vy, ktorí ste uverili, nech vás neodpútajú vaše majetky a ani deti od spomínania si na Boha. Kto by tak robil, to bude ten, kto prehrá.
  10. Míňajte z toho, čo sme vám dali, predtým než sa dostaví k niekomu z vás smrť, keď povie: „Pane môj, odlož môj odchod o krátky čas, aby som finančne pomáhal a aby som patrila medzi zbožných“.
  11. Boh neodloží odchod žiadnej duše, keď príde jej čas. Boh dobre vie o tom, čo konáte.
-

KAPITOLA ŠEŠTDESÍATA ŠTVRTÁ

Al Tagábon

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. O jedinečnosti Boha a o tom, že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, svedčí všetko, čo je v nebesiach a na zemi. Jemu náleží kráľovstvo a Jemu náleží vďaka. On má nad všetkým moc.
2. On je ten, kto vás stvoril. Niektorí z vás odmietajú vieru a niektorí sú veriaci. Boh vidí všetko, čo konáte.
3. Stvoril nebesá a zem v pravde, podobu vám dal a túto podobu dobrú učinil. K Nemu speje koniec všetkého.
4. Pozná, čo je v nebesiach a na zemi a pozná, čo skrývate a čo prejavujete. Boh pozná, čo je v hrudiach skryté.
5. Nedostala sa k vám správa o tých, ktorí odmietli veriť predtým, ako okúsili zlý následok svojho konania? Dostane sa im trápenie bolestivé.
6. To preto, že k nim prichádzali ich poslovia so zjavnými znameniami, ale oni povedali: „Ludia stvorení nás majú správne usmerňovať?“, a tak odmietli veriť a odvrátili sa. Boh ich nepotrebuje. Boh nikoho nepotrebuje a Jemu vďaka patrí.
7. Tí, ktorí odmietli veriť, tvrdili, že nebudú vzkriesení. Povedz: „Veru áno, prisahám na Pána svojho, že budete vzkriesení a potom vám bude oznámené, čo ste konali.“ Je to pre Boha veru ľahké.
8. Uverte v Boha a jeho posla a v svetlo, ktoré sme zoslali dole. Boh o tom, čo konáte, dobre vie.
9. Deň, keď vás zozbiera ku Dňu zozbierania, to bude deň Al Tagábon. Kto uverí v Boha a bude konať dobro, tomu vymaže jeho zlé skutky a dá mu vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú *on a jemu podobní* naveky vekov. To je veru tá výhra obrovská.
10. Tí, ktorí odmietli veriť a za lož označili naše znamenania, tí budú obyvateľmi ohňa, naveky v ňom budú. Je to veru koniec zlý.
11. Akékoľvek nešťastie, ktoré by postihlo kohokoľvek, ho postihne jedine s Božím povolením. Kto uverí v Boha, tomu *On* správne usmerní srdce. Boh o všetkom vie.
12. Poslúchajte Boha a poslúchajte posla. Ak by ste sa odvrátili, tak vedzte, že úlohou nášho posla je len oznámenie zjavné.
13. Boh, niet boha okrem Neho. Na Boha nech sa spoľahnú veriaci.
14. Vy, ktorí ste uverili, niektoré vaše manželky a niektoré vaše deti sú nepriateľmi pre vás, preto si dajte pozor pred nimi. Ak prepáčite a necháte a odpustíte, tak Boh je odpúšťajúci a milostivý.

15. Vaše majetky a deti sú len skúškou. Boh má u Seba odmenu obrovskú.

16. Prejavujte bázeň voči Bohu, ako len môžete a počúvajte a poslúchajte a míňajte, v čom je dobro pre vaše duše. Kto je ochránený pred lakomosťou svojej duše, to je ten, ktorý prosper.

17. Ak poskytnete Bohu dobrú pôžičku, znásobí vám ju a odpustí vám. Boh je vdáčný a má veľkú trpezlivosť.

18. Pozná to, čo nie je známe i čo je známe. Je mocný, oplývajúci múdrosťou.

KAPITOLA ŠEŠŤDESIATA PIATA

Al Taláq (Rozvod)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prorok! Ak by ste sa rozviedli so ženami, tak sa s nimi rozved'te počas ich uddy a vypočítajte dobu uddy. Bojte sa Boha, Pána vášho. Nevyháňajte ich z ich domovov a nech ani nevychádzajú, iba že by sa dopustili zjavnej nemravnosti. To sú hranice Bohom určené. Kto prekročil hranice Bohom určené, ten ukrivdil svojej duši. Nevieš, možno Boh potom dá priechod inej veci.
2. Keď by dovŕšili im určenú lehotu, tak s nimi ostaňte podľa dobrej zvyklosti, alebo sa rozid'te s nimi podľa dobrej zvyklosti a dosvedčte to dvoma spravodlivými svedkami z vašich radov a nech je svedectvo vykonané pre spokojnosť Božiu. Týmto je poučaná ten, kto verí v Boha a verí v Deň posledný. Kto sa Boha bojí, tomu učiní východisko,
3. Dá mu odtiaľ, odkiaľ s tým neráta. Kto sa spoľahne na Boha, tak On mu postačí. Boh dosiahne vec, ktorú On určil. Boh učinil všetkému stanovené množstvo.
4. U tých z radov vašich žien, ktoré stratili nádej na menštruáciu, ak by ste boli ohľadom nej na pochybách, tak ich udda bude tri mesiace, to platí aj pre tie, ktoré ešte menštruáciu nemali. Pre ťarchavé je koniec lehoty určený tým, že porodí. Kto sa Boha bude báť, tomu On uľahčí vec jeho.
5. To je príkaz Boží, zoslal ho k vám. Kto sa bude Boha báť, tomu vymaže jeho zlé skutky a zvýši hodnotu jeho odmeny.
6. Nechajte ich bývať tam, kde bývate, podľa možností svojich. Neškod'te im s tým, aby ste ich stiesnili. Ak by boli ťarchavé, tak na ne míňajte, až kým neporodí. Ak by pre vás potom kojili, tak im dajte ich odmeny. Rad'te sa medzi sebou podľa dobrej zvyklosti. Ak ťažkosť vzájomne pocítite, tak nech preňho kojí iná.
7. Nech míňa ten, kto hojnosť má, zo svojej hojnosti. U koho by bolo to, čo mu je dané, obmedzené, ten nech míňa z toho, čo mu Boh dal. Boh neukladá žiadnej duši nič iné než to, čo jej dal. Boh učiní po ťažkostiach úľavu.
8. Koľko dedín sa povyšovalo nad príkaz Pána svojho a Jeho poslov, a tak sme s nimi zúčtovali účtovaním prísny a podrobili sme ich trápeniu ťažkému.
9. Okúsili zlý následok svojho konania a ich veci sa skončili stratou,
10. Boh pre nich pripravil trápenie veľmi silné. Bojte sa Boha, vy, ktorí rozum máte, ktorí ste uverili. Boh k vám zoslal dole pripomenutie,
11. Posla, ktorý vám prednáša znamenia Božie objasnené, aby vyviedol tých, ktorí uverili a dobré skutky konali, z temnôt do svetla. Kto uverí v Boha a bude robiť dobro, dá mu vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky, v ktorých bude naveky vekov. Boh mu dobrú obživu vybral.

12. Boh je ten, kto stvoril sedem nebies a podobne i zemí. Zostupuje dole vec medzi nimi, aby ste vedeli, že Boh má na všetko moc a že Boh obsiahol všetko znalosťou svojou.

KAPITOLA ŠEŠŤDESIATA ŠIESTA

Al Tahrím (Zakazovanie)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prorok! Prečo zakazuješ to, čo ti Boh povolil, čím sleduješ spokojnosť manželiek svojich? Boh je odpúšťajúci a milostivý.
2. Boh vám uložil, ako sa spod prísah oslobodiť. Boh je vašim ochrancom. On všetko vie a múdrosťou oplýva.
3. Keď sa prorok zdôveril potajomky niektorej zo svojich manželiek s niečím, čo povedal, ona to prezradila. Keď mu to potom Boh odkryl, o niečom jej dal vedieť a o niečom nie. Keď jej o tom dal vedieť, povedala: „Kto ti o tom povedal?“ Povedal: „Oznámil mi to Ten, kto všetko vie a je všeznalý“.
4. Ak obe pokánia urobíte k Bohu, bude to následkom toho, že vaše srdcia sa naklonili. Ak sa budete navzájom podporovať proti nemu, tak Boh, On je jeho ochrancom a Gabriel a zbožní veriaci a anjeli ho budú potom podporovať.
5. Ak by sa s vami rozviedol, azda mu Pán jeho dá miesto vás manželky lepšie, ako ste vy, Bohu oddané, veriace, poslušné, kajúce sa, uctievať Boha, cestujúce kvôli Bohu, nepanny i panny.
6. Vy, ktorí ste uverili, chráňte svoje duše i rodiny pred ohňom, ktorého palivom budú ľudia a kamene, nad ním budú anjeli tvrdí a silní, ktorí neporušia, čo im Boh prikázal a urobia, čo je im prikázané.
7. Vy, ktorí ste odmietli veriť, neospravedlňujte sa dnes. Je vám náležite odplatené len to, čo ste konali.
8. Vy, ktorí ste uverili, učinite pokánia k Bohu, pokánia úprimné, azda vám Pán váš vymaže vaše zlé skutky a dá vám vojsť do záhrad, pod ktorými tečú rieky, v deň, keď Boh nevystaví poníženi proroka a tých, ktorí s ním uverili. Ich svetlo bude bežať pred nimi i po pravici ich a budú hovoriť: „Pane náš, dokonaj nám naše svetlo a odpusti nám. Ved' Ty máš nad všetkým moc“.
9. Prorok, usiluj sa proti tým, ktorí veriť odmietli, i proti pokrytcom a buď na nich prísny. Ich príbytkom bude peklo. Je to veru koniec zlý.
10. Boh uviedol príklad pre tých, ktorí odmietli veriť, a to ženu Noema a ženu Lota. Obe boli v manželskom zväzku s dvoma nám poddanými z radov tých, ktorí sa Mu odovzdali a obaja boli zbožní. Ale ony ich zradili a obaja im nemohli pomôcť pred Bohom v ničom. Bolo povedané: „Vojdite obe do ohňa s tými, ktorí tam vchádzajú“.

11. Boh uviedol ako príklad pre tých, ktorí uverili, ženu Faraóna, keď povedala: „Pane môj, postav mi u Seba dom v raji a zachráň ma pred Faraónom a pred tým, čo koná a zachráň ma pred ľuďmi krivdiacimi“,

12. A Máriu, dcéru Imrána, ktorá ochránila svoju poctivosť, a tak sme do jej lona vdýchli z nášho ducha. Za pravdivé pokladala slová Pána svojho a Jeho knihy a patrila medzi poslušných.

KAPITOLA ŠEŠŤDESIATA SIEDMA

Al Mulk (Kráľovstvo)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Požehnaním oplýva Ten, v ruke ktorého je kráľovstvo. On má nad všetkým moc,
2. Ktorý stvoril smrť a život, aby vás skúške podrobil, kto z vás bude lepšie konať. On je mocný a odpúšťajúci,
3. Ktorý stvoril sedem nebies úplne podobných, neuvidíš žiadne rozdiely v tom, čo Ten, v moci ktorého je milosť, stvoril. Obráť zrak svoj, vidíš niekde akékoľvek trhliny?
4. Potom obráť svoj zrak ešte dvakrát, zrak sa vráti k tebe späť bezúspešne a pritom bude zarmútený.
5. Ozdobili sme dolné nebo lampami a učinili sme ich vyvrhnutím pre satanov a pripravili sme pre nich trápenie ohňa planúceho.
6. Tým, ktorí odmietali veriť vo svojho Pána, sa dostane trápenie pekla. Je to veru koniec zlý.
7. Keď budú do neho hodení, budú počúvať, ako sa nadýchne pritom, ako kypí,
8. Takmer sa roztrhne od zloby. Vždy, keď je do neho hodený húf, jeho strážcovia sa ich spýtajú: „Neprišiel k vám varovateľ?“,
9. Povedia: „Veru áno, prišiel k nám varovateľ, my sme to ale za lož označili a povedali sme: Boh nič nezoslal dole, vy ste len v blude veľkom“,
10. Povedia: „Keby sme boli počúvali alebo chápali, neboli by sme teraz medzi obyvateľmi ohňa planúceho“,
11. Priznajú svoj hriech. Preč do hlbín s obyvateľmi ohňa planúceho.
12. Tí, ktorí sa boja Pána svojho, aj keď Ho bližšie nepoznajú, tým sa dostane odpustenie a odmena veľká.
13. Tajte to, čo hovoríte, alebo to zverejnite, On dobre pozná, čo je v hrudiach skryté,
14. A či nepozná, koho stvoril? On je milostivý a všeznalý.
15. On je ten, kto učinil zem vám poddajnú, kráčajte po jej končinách a jedzte z toho, čo vám dal. K Nemu bude smerovať oživenie.
16. Máte záruku od Toho, kto je v nebi, že vás nedá zemou pohltiť a ona sa rozbúri?
17. Alebo máte záruku od Toho, kto je v nebi, že na vás nepošle štrkovú smršť. Budete vedieť, aké varovanie to bolo.
18. Za lož už označili tí, ktorí boli pred nimi. Aké to bolo odmietnutie?
19. Nevideli vtákov nad sebou, ako rozprestierajú a skladajú krídla svoje? Nik ich nedrží, len Ten, v moci ktorého je milosť. Ved' On všetko vidí.

20. Kto je ten, kto vojskom je pre vás, ktorý by vám pomohol a podporil mimo Toho, v moci ktorého je milosť? Tí, ktorí odmietajú veriť, sú len v klame.
  21. Kto je ten, kto vám dá, ak by On zadržal potravu svoju? Oni ale ešte tvrdohlavejšími ostali v povýšení a v odpudení.
  22. Je ten, kto kráča tápajúc, správnejšie usmernený, alebo ten, kto kráča po ceste rovnej?
  23. Povedz: „On vám dal vzniknúť a učinil vám sluch a zrak a srdcia. Málokedy ďakujete.“
  24. Povedz: „On je ten, kto vás stvoril na zemi a k Nemu budete zhromaždení.“
  25. Hovorí: „Kedy sa naplní tento sľub, ak ste pravdovravní?“
  26. Povedz: „Poznanie je len u Boha. Ja som len varovateľ zjavný“.
  27. Keď ho uvidia, ako sa priblížil, ustarostené ostanú tváre tých, ktorí odmietli veriť a bude povedané: „Toto je to, o čo ste žiadali“.
  28. Povedz: „Vidíte, ak by ma Boh zahubil i tých, ktorí sú so mnou, alebo by nás milosťou zahrnul, kto ochranu poskytne tým, ktorí veriť odmietli, pred trápením bolestivým?“.
  29. Povedz: „Je to Ten, v moci ktorého je milosť. Uverili sme v Neho a na Neho sme sa spoľahli. Budete vedieť, kto je v blude zjavnom“.
  30. Povedz: „Vidíte, ak by vaša voda ostala hlboko skrytá, kto vám privedie vodu tečúcu?“
-

KAPITOLA ŠEŠŤDESIATA ÔSMA

Al Qalam (Pero)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Nún. Prísahám na pero a na to, čo píšu.
2. Ty nie si z dôvodu dobrodenia Pána tvojho bláznom.
3. Patrí ti odmena nekonečná.
4. Ty máš veru správanie veľmi ušľachtilé.
5. Budeš vidieť a budú vidieť,
6. Kto z vás v skúške prepadol.
7. Pán tvoj lepšie vie o tom, kto zblúdil z Jeho cesty a On lepšie vie o tých, ktorí sú správne usmernení.
8. Neposlúchaj preto tých, ktorí za lož označili.
9. Źelajú si, aby si polichotil, aby aj oni polichotili,
10. Neposlúchaj každého prisahajúceho poníženého,
11. Klebetníka, ohovárača,
12. Brániaceho Dobru, prekračujúceho mieru, hriješneho,
13. Krutého a potom aj pochybného pôvodu.
14. Za to, že mal majetky a deti,
15. Keď sú mu prednesené naše znamenia, povie: „Historiky starobylých“,
16. Označujeme ho na chobote.
17. My sme ich skúške podrobili podobne, ako sme skúške podrobili vlastníkov záhrady, keď odprisahali, že ju ráno oberú,
18. Pričom nepovedali: „Ak Boh bude chcieť“.
19. Preto koloval okolo nej kolujúci, poslaný Pánom tvojím, kým oni spali,
20. Ostala ako čerň.
21. Zvolali jeden na druhého ráno,
22. „Vyrazte v ranných hodinách k úrode vašej, ak chcete žať“.
23. Vyrazili a pritom si šepkali,
24. „Nech nevojde do nej dnes k vám žiaden chudák“.
25. Vyrazili v ranných hodinách s odhodlaním, disponujúc silou.
26. Keď ju ale uvideli, povedali: „My sme veru zblúdili“.

27. „Nie, nezblúdili sme, nám to bolo odňaté“.
28. Najstriednejší z ich radov povedal: „Nepovedal som vám, aby ste radšej svedčili o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde?“
29. Povedali: „Svedčíme, že náš Pán je jedinečný a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Veru sme boli krivdiaci“.
30. Prišli jeden k druhému, vzájomne si vyčítajúc,
31. Povedali: „Beda nám, my sme medze prekročili“,
32. „Azda nám náš Pán dá lepšiu, ako bola táto. My Pánovi nášmu spieť chceme“.
33. Takto vyzerá trápenie. Trápenie života posledného je ale veru väčšie. Keby len vedeli.
34. Bohabojní majú u Pána svojho záhrady blaženosti.
35. Máme muslimov urobiť na roveň previnilcov?!
36. Čo je vám, ako to usudzujete?!
37. Alebo máte Knihu, ktorú študujete?
38. Je pre vás v nej, že sa vám dostane to, čo si vyberiete?
39. Alebo máte prísahu od nás až do dňa zmŕtvychvstania, že budete mať to, o čom usudzujete?
40. Spýtaj sa ich, kto z nich sa za to zaručí.
41. Alebo majú snáď nejakých spoločníkov? Nech privedú spoločníkov svojich, ak sú pravdovravní.
42. V deň, keď bude odhalená noha a budú vyzvaní k poklone do polohy sužúdu, nebudú ju môcť vykonať,
43. Ich zraky budú pokorné, bude ich vyčerpávať poníženie. Pritom boli vyzývaní k poklone do polohy sužúdu, keď boli zdraví.
44. Nechaj ma s tými, ktorí za lož označujú toto vyprávanie. Prilákame ich postupne odtiaľ, odkiaľ netušia,
45. Predĺženie im doprajem. Nástraha Mnou určená je veru pevná.
46. Žiadaš od nich azda odmenu, preto sú dlhmi zaťažení?
47. Alebo majú poznanie o tom, čo nie je známe, a teda píšú?
48. Buď trpezlivý voči rozhodnutiu Pána svojho a nebuď ako spoločník ryby, keď zamračený a potláčajúci zármutok svoj zavolať.
49. Nebyť toho, že ho dostihlo dobrodenie od jeho Pána, bol by vyvrhnutý na miesto pusté a opovrhnutý.
50. Jeho Pán si ho ale vyvolil a učinil ho jedným zo zbožných.
51. Tí, ktorí odmietli veriť, keď počuli pripomenutie, svojimi závistlivými zrakmi takmer spôsobili, že si sa pošmykol, hovoria: „Je to len blázon“.
52. Je to pritom len pripomenutie pre stvorených.

KAPITOLA ŠEŠŤDESIATA DEVIATA

Al Háqqa

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Al Háqqa,
2. Čo je Al Háqqa?
3. A či ty vieš, čo je Al Háqqa?
4. Za lož označili Samúdovci a Ádovci Al Qáriu.
5. Samúdovci boli zahubení výkrikom zasahujúcim všetko.
6. Ádovci boli zahubení vetrom svišťavým, vo svojej sile prekračujúcim mieru.
7. Nasmeroval ho proti nim na sedem nocí a osem dní nepretržite. Videl by si týchto ľudí v ňom mŕtvych, ako by to boli duté kmene paliem
8. Vidíš snáď, že by po nich niečo ostalo?
9. Dopustil sa Faraón a tí, ktorí boli pred ním i obyvatelia vyvrátených dedín vedomého omylu,
10. Keď odmietli poslúchnuť posla svojho Pána, preto ich vzal v zatím niekoľko násobne silnejším.
11. Keď voda zasiahla všetko, my sme vás poniesli v plviacej sa lodi,
12. Aby sme ju učinili pre vás pripomenutím a aby si to pozorne zapamätalo ucho, ktoré pozorne počúva.
13. Až bude fúknuť do obrovskej trúby jedným fúknutím,
14. A zem a hory budú zdvihnuté a rozdrvené jedným rozdrvením.
15. V ten deň nastane Al Váqia,
16. Nebo sa roztrhne a ostane v ten deň veľmi slabé,
17. Anjeli budú na jeho okrajoch a ponosú Trón Pána tvojho nad nimi ôsmi,
18. V ten deň budete predvedení, neskryje sa z vás nič skryté.
19. Ten, komu bude daná jeho kniha do jeho pravej ruky, ten povie: „Tu máte, čítajte moju knihu“,
20. „Ja som si myslel, že účtovanie moje mi bude predložené“.
21. Ten bude žiť život spokojný
22. V záhrade vysokej,
23. Ktorej zrelé plody budú naklonené.
24. „Jedzte a pite s pohodlím za to, čo ste predtým vykonali v dňoch uplynulých“.

25. Avšak ten, komu bude daná jeho kniha do jeho ľavej ruky, ten povie: „Kiežby mi nebola daná kniha moja“,
  26. „A nedozvedel som sa, aké je účtovanie moje“.
  27. „Kiežby to bola bývala smrť konečná!“
  28. „Nepomohol mi môj majetok“,
  29. „Zanikla moc moja“.
  30. „Vezmite ho a okujte ho“,
  31. „Potom ho v pekle nechajte horieť“,
  32. „Potom do reťaze, ktorej lakeť je sedemdesiat lakt'ov, ho vsuňte“,
  33. „On totiž neveril v Boha prevel'kého“,
  34. „A nenabádal na nakŕmenie biedneho“,
  35. „Dnes tu preto nemá blízkeho priateľa“,
  36. „Ani jedlo, jedine z Ghislínu“,
  37. „Ktoré jedia len tí, ktorí sa vedome omylu dopustili“.
  38. Prisahám na to, čo vidíte,
  39. I na to, čo nevidíte,
  40. Že sú to slová posla vznešeného,
  41. Nie sú to slová básnika. Málokedy však veríte,
  42. Nie sú to ani slová veštca. Málokedy sa však poučíte,
  43. Zoslaný dole od Pána tvorstva je on.
  44. Keby nám bol pripísal nejaké slová,
  45. Boli by sme ho uchopili za pravú ruku,
  46. Potom by sme preťali jeho tepnu,
  47. A nik z vás by nezadržal nič jemu určené.
  48. Je to veru pripomenutie pre bohobojných.
  49. My dobre vieme, že sú medzi vami takí, ktorí za lož označujú.
  50. On bude veru zármutkom pre tých, ktorí odmietli veriť,
  51. On je veru pravdivé bezpochybné presvedčenie,
  52. Spomínaním mena Pána svojho prevel'kého, svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde.
-

**KAPITOLA
SEDEMDESIATA**

**Al Maárez
(Cesty stúpajúce)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Pýtajúci sa žiadal o zoslanie trápenia, ktoré aj tak nastane,
2. Ktoré zasiahne tých, ktorí odmietli veriť a ktoré nemá toho, kto by ho odvrátil.
3. Od Boha, ktorý má cesty špirálovo stúpajúce.
4. Anjeli a duch k Nemu stúpajú počas dňa, ktorého množstvo je ako päťdesiat tisíc rokov.
5. Buď trpezlivý trpezlivosťou peknu.
6. Oni ho vidia ďaleké,
7. Ale my ho vidíme blízko.
8. V deň, keď bude nebo ako rozžeravený Muhl,
9. A hory budú ako kúsky vlny farebnej.
10. Blízky priateľ sa nebude pýtať na blízkeho priateľa,
11. Uvidia sa navzájom. Previnilec si bude želať, aby sa mohol vykúpiť z trápenia toho dňa svojimi synmi,
12. A družkou svojou a bratom svojím,
13. A príbuzenstvom svojím, ktoré ho prichyľuje,
14. A tými, ktorí sú na Zemi, všetkými, aby ho potom zachránil.
15. Nie. On bude blčať,
16. Bude sťahovať kožu z hlavy,
17. Vyzývať bude toho, kto sa otočil a odišiel,
18. A nahromadil a schoval.
19. Človek bol stvorený vrtkavý,
20. Ak by sa ho dotklo zlo, je strachom naplnený,
21. A ak by sa ho dotklo dobro, je skúpy,
22. Okrem modliacich sa,
23. Ktorí na modlitbách svojich zotrávajú,
24. A v majetkoch ktorých spočíva známe právo
25. Pre toho, kto prosí o pomoc a kto v biede je,
26. A ktorí veria v pravdivosť Dňa zúčtovania,

27. A ktorí sa pred trápením určeným ich Pánom ľutujú.
  28. Veru, pred trápením určeným ich Pánom nie je nik v bezpečí.
  29. A tí, ktorí svoje pohlavné orgány chránia,
  30. S výnimkou pred svojimi manželkami alebo pred tým, čo vlastnila ich pravica. To im nebude vyčítané.
  31. Kto by sledoval niečo mimo toho, to sú tí, ktorí mieru prekročili.
  32. A ktorí sa o záležitosti im zverené a sľuby svoje starajú,
  33. A ktorí svedectvá svoje vykonávajú,
  34. A ktorí svoje modlitby dodržiavajú,
  35. Tí budú v záhradách ctihodní.
  36. Čo je tým, ktorí odmietli veriť, že sa náhlia k tebe,
  37. Napravo i naľavo v skupinkách.
  38. Každý z nich skutočne dúfa, že vojde do záhrady blaženosti?
  39. Nie. My sme ich stvorili z toho, čo poznajú.
  40. Prisahám na Pána východu a západu, že máme moc,
  41. Aby sme ich vymenili za lepších, než sú oni a nebudeme predbehnutí.
  42. Nechaj ich, nech hovoria a nech sa zabávajú, až kým nestretnú deň, ktorý je im sľubovaný.
  43. V deň, keď budú vychádzať z hrobov rýchlo, ako keby sa k modle ponáhľali,
  44. Ich zraky budú pokorné, bude ich vyčerpávať poníženie. To je ten deň, ktorý im bol sľúbený.
-

KAPITOLA SEDEMDESIATA PRVÁ

Núh
(Noe)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. My sme poslali Núha k ľuďom jeho: „Varuj svojich ľudí, predtým než k nim príde trápenie bolestivé“.
2. Povedal: „Ľudia moji! Ja som určený pre vás ako varovateľ zjavný“,
3. „Uctievať Boha, bojte sa Ho a poslúchnite ma“,
4. „Odpustí vám z vašich hriechov a odloží vás na čas stanovený. Čas Bohom určený, keď príde, odložený nebude. Keby ste to len vedeli“.
5. Povedal: „Pane môj! Ja som vyzýval svojich ľudí v noci i vo dne“,
6. „Moja výzva im však nepridala nič iné než útek“,
7. „Vždy, keď som ich vyzval, aby si im odpustil, vložili svoje prsty do svojich uší a zakryli sa svojimi šatami a vedome trvali na tom, na čom sú a povyšovali sa povyšovaním“,
8. „Potom som ich ja vyzval verejne“,
9. „Potom som im to oznámil verejne i potajomky skryto“,
10. „Povedal som: Proste o odpustenie Pána svojho. On je odpúšťajúci“,
11. „Pošle na vás mraky z neba s hojným dažďom“,
12. „A posilní vás majetkami a synmi a učiní vám záhrady a učiní vám rieky“.
13. Čo je vám, že Bohu poctu nevzdávate?
14. On vás pritom stvoril po etapách,
15. Nevideli ste, ako Boh stvoril sedem nebies úplne podobných?
16. A učinil v nich mesiac svetlom a učinil slnko lampou,
17. Boh vám dal vyrásť zo zeme vyrastaním,
18. Potom vás do nej vráti a dá vám vyjsť von vyjdením,
19. Boh vám učinil zem rozprestretú,
20. Aby ste na nej razili cesty široké.
21. Noe povedal: „Pane môj! Oni ma odmietli poslúchnuť a nasledovali toho, komu jeho majetky a deti nepridali nič iné, len stratu“,
22. „Kuli úklady ohromné“,
23. „Povedali: „Nezanechávajte svoje božstvá a nezanechávajte Vadda, ani Suwáa, ani Jaghusa, Jaúqa a Nasra““,

24. „Do bludu pritom uviedli veľa ľudí. Krivdiacim nepridaj nič iné než blud“.
  25. Pre svoje vedomé omyly boli potopení a boli uvedení do ohňa. A sami pre seba nenašli mimo Boha nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.
  26. Noe povedal: „Pane môj! Nenechaj na zemi nikoho z tých, ktorí odmietli veriť“,
  27. „Ak by si ich nechal, uvedú do bludu tých, ktorí sa ti odovzdali a nebudú rodiť nič iné než hriešnikov odmietajúcich vieru“,
  28. „Pane môj! Odpusti mi i mojim rodičom i tomu, kto vošiel do môjho domu ako veriaci i veriacim mužom i veriacim ženám a nepridaj krivdiacim nič iné len zničenie“.
-

KAPITOLA SEDEMDESIATA DRUHÁ

Al Žin (Žinnovia)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Povedz: „Bolo mi vnuknuté, že skupina z radov žinnov počúvala a povedala: „Počuli sme Korán podivuhodný““,
2. „Správne usmerňuje k ceste správnej a rozumnej, a tak sme v neho uverili a k Pánovi nášmu nebudeme pridružovať nikoho“,
3. „Veľkosť Pána nášho je vysoko nad čímkoľvek, neučinil si spoločníčku a ani dieťa“,
4. „Ten nerozumný z nás hovoril o Bohu niečo presahujúce pravdu“,
5. „Mysleli sme si, že ľudia a žinnovia nepovedia o Bohu klamstvá“,
6. „Existovali muži z radov ľudí, ktorí sa dávali pod ochranu mužov z radov žinnov, a tak im títo pridávali k ich vyčerpaniu ešte viac vyčerpania“,
7. „Oni si mysleli podobne, ako ste si vy mysleli, že Boh nepošle nikoho“,
8. „Hľadali sme v nebi, avšak našli sme ho naplnené strážcami veľmi silnými a meteoritmi“,
9. „Sedávali sme v ňom na určitých miestach, aby sme počúvali. Kto by ale teraz počúval, zistí, že nášho meteorit striehne“,
10. „My nevieme, či zlo bolo mienené pre tých, ktorí sú na zemi, alebo ich Pán chcel pre nich niečo správne a rozumné“,
11. „Sú medzi nami dobrí a sú medzi nami i menej než to. Nasledovali sme cesty rôzne“,
12. „Boli sme si istí, že nezabráňime Bohu v ničom, čo by určil na zemi a že Mu nezabráňime v ničom, čo by chcel, ani našim útekom“,
13. „Keď sme počuli správne usmernenie, my sme uverili v neho. Kto uverí v Pána svojho, ten nech sa nebojí ubratia a ani vyčerpania“,
14. „Medzi nami sú muslimovia a sú medzi nami aj takí, ktorí sa spravodlivosti nedržia. Kto sa Bohu oddal, ten vyhľadal to, čo je správne a rozumné“,
15. Tí, ktorí sa spravodlivosti nedržali, tí budú pre peklo drevom.
16. Keby sa boli vzpriamili na ceste správnej, boli by sme im dali napíť sa vody hojnej,
17. Aby sme ich ňou skúške vystavili. Kto sa odvráti od spomínania si na Pána svojho, toho uvedie do trápenia ťažkého.
18. „Mešity sú určené pre uctievanie Boha, preto nevzývajte popri Bohu nikoho iného“,
19. „Keď vstal ten Bohu poddaný, vzývajúc Ho, takmer sa nášho v skupinách nalepili“,
20. Povedz: „Ja vzývam len Pána svojho a nepridružím k Nemu nikoho“.

21. Povedz: „Nemám moc privodiť vám škodu a ani vás prinútiť k niečomu rozumnému“.
  22. Povedz: „Mne neposkytne ochranu pred Bohom nik a nenájdem mimo Neho útočisko“,
  23. „Jedine ak oznámením toho, čo od Boha pochádza a Jeho posolstva“. Kto neuposlúchne Boha a jeho posla, tomu sa dostane oheň pekelný, v ktorom ostane naveky vekov.
  24. Až keď uvidia to, čo im bolo sľúbené, vtedy budú vedieť, kto má slabšieho pomocníka a ochrancu a menší počet.
  25. Povedz: „Neviem, či je blízko to, čo je vám sľúbené, alebo tomu Pán môj učiní čas vzdialený“.
  26. On pozná to, čo nie je známe a neukáže nikomu to, čo On určil, že nemá byť známe,
  27. Jedine tomu, s kým je spokojný ako s poslom. Tomu vloží do cesty pred neho i zaňho pozorovateľov,
  28. Aby vedel, že oznámili posolstvá Pána svojho a že On obsiahol všetko, čo u nich je a že všetko spočítal v presnom počte.
-

KAPITOLA SEDEMDESIATA TRETIA

Al Muzzemel (Rúchom zakrytý)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Ty rúchom zakrytý.
2. Ostaň hore v noci modliac sa, okrem malej časti z nej,
3. Polovicu z nej, alebo uber z nej trochu,
4. Alebo pridaj k nej a odriekaj Korán odriekaním pomalým.
5. My vrhneme na teba slová ťažké,
6. Prvé hodiny noci, tie majú väčší dopad a povedia sa v nich správnejšie slová,
7. Vo dne sa o záležitosti svoje dlho staráš,
8. Ale spomínaj meno Pána svojho a k Nemu sa obráť obrátením úplným,
9. K Pánovi východu a západu. Niet boha okrem Neho, preto sa naňho spoľahni,
10. Buď trpezlivý voči tomu, čo hovoria a opusti ich opustením pekným,
11. Nechaj Ma s tými, ktorí za lož označujú, ktorým sa dary dostali a počkaj na nich trochu,
12. U nás sú okovy a peklo
13. A jedlo, ktoré dusí i trápenie bolestivé.
14. V deň, keď sa zem a hory otrasú a hory ostanú ako pohyblivý piesok.
15. My sme k vám poslali posla ako svedka svedčiaceho o vás, podobne ako sme poslali k Faraónovi posla,
16. Faraón však neposlúchol posla, preto sme ho vzali vzatím so zlým následkom *preňho*.
17. Pokiaľ by ste odmietli veriť, ako sa vyhnete dňu, ktorý učiní deti šedivými?
18. Nebo bude roztrhnuté v ňom. Jeho sľub sa naplnil.
19. Toto je pripomenutie. Kto bude chcieť, ten na cestu k Pánovi svojmu vykročí.
20. Pán tvoj vie, že ostávaš hore o niečo menej ako dve tretiny noci, jej polovicu a jej tretinu a hore ostáva aj skupina z radov tých, ktorí sú s tebou. Boh stanovuje noc a deň. Vedel, že to nespočítate, preto prijal od vás pokánie. Prednášajte, koľko sa dá z Koránu. Vedel, že budú medzi vami chorí a ďalší budú cestovať po zemi, sledujúc Božie dobrodenie a ďalší budú bojovať za cestu, ktorú Boh určil. Prednášajte, koľko sa z neho dá. Konajte modlitbu a dávajte zakat a poskytnite Bohu dobrú pôžičku. Akékoľvek dobro, ktoré by ste vykonali pre svoje duše, nájdete u Boha, bude ešte lepšie a s ešte väčšou odmenou. Proste Boha o odpustenie. Veď Boh je odpúšťajúci a milostivý.

**KAPITOLA
SEDEMDESIATA ŠTVRTÁ**

**Al Muddesser
(Rúchom prikrytý)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Ty, rúchom prikrytý,
2. Vstaň a varuj,
3. Pána svojho velebuju,
4. Odev svoj očisti,
5. Nečistotu opusti,
6. Nepreukazuj láskavosť, aby si dostal za ňu viac.
7. Kvôli Pánovi svojmu buď trpezlivý.
8. Keď bude klepnuté na to, na čo sa klepnúť má,
9. To bude, ten deň, dňom ťažkým,
10. Pre tých, ktorí odmietli veriť, nie ľahký.
11. Nechaj Ma s tým, koho som stvoril samého,
12. A učinil som mu majetky rozľahlé,
13. A synov prítomných,
14. A všetko som mu pripravil prípravou dobrou,
15. Potom ešte dúfa, že mu pridám?!
16. Nie veru. On bol voči znameniam našim tvrdohlavý.
17. Unavím ho preto stúpaním.
18. On premýšľal a uvažoval,
19. K zabitiu samého seba ho však priviedlo to, ako uvažoval.
20. Potom k zabitiu samého seba ho priviedlo to, ako uvažoval,
21. Potom sa pozrel,
22. Potom sa zamračil a jeho tvár stemnela,
23. Potom sa obrátil chrbtom a povyšoval sa.
24. Povedal: „Toto sú len čary tradované“,
25. „Sú to len slová človeka“.
26. Dám mu horieť v Saqare,
27. Vieš ty, čo je Saqar?

28. Spaľujúci oheň, ktorý nenechá a ani nezanechá,
  29. Bude sa ukazovať ľuďom,
  30. Budú nad ním devätnásti,
  31. Učinili sme správcami ohňa len anjelov. A učinili sme ich počet len ako skúšku určenú pre tých, ktorí odmietli veriť, aby sa bezpochyby uistili tí, ktorým bola daná Kniha a aby sa prehĺbila viera tých, ktorí uverili a aby podozrenie nemali tí, ktorým bola Kniha daná i veriaci. A aby povedali tí, v srdciach ktorých je choroba a tí, ktorí odmietli veriť: „Čo Boh chce týmto príkladom?“ Takto Boh uvádza do bludu, koho chce a správne usmerňuje, koho chce. Nik nepozná vojakov Pána tvojho len On. Je to len pripomenutie pre ľudí.
  32. Nie. Prisahám na mesiac,
  33. A na noc, až sa obráti chrbtom,
  34. A na ráno, až sa rozbieždi,
  35. Že je to jedno z veľkých *nešťastí*,
  36. Varovanie je to pre ľudí,
  37. Pre toho z vás, kto by sa chcel posunúť dopredu alebo dozadu.
  38. Každá duša má v zálohe len to, čo získala,
  39. Okrem tých, ktorí budú na pravej strane,
  40. V záhradách, budú sa spytovať navzájom
  41. Na hriešnikov,
  42. „Čo vás primälo ísť cestou Saqara?“
  43. Povedia: „Nepatrili sme k tým, ktorí sa modlili“,
  44. „A nedávali sme najesť biednemu“,
  45. „A hovorili sme znevažujúco spolu s tými, ktorí znevažujúco hovorili“,
  46. „A za lož sme označovali Deň zúčtovania“,
  47. „Až kým sa nám bezpochybné uistenie nedostalo“.
  48. Tým nepomôže, ani keby sa za nich prihovorili tí, ktorí by sa za nich prihovoriť chceli.
  49. Čo im je, že sa od pripomenutia odvracajú?
  50. Ako keby boli zebry splašené,
  51. Ktoré ušli pred levom.
  52. Každý z nich by snád' chcel, aby mu boli dané knihy roztvorené!
  53. Nie. Oni sa neboja života posledného.
  54. Nie. Je to pripomenutie,
  55. Kto bude chcieť, ten si ho pripomenie,
  56. Nepripomenú si nič bez toho, aby to Boh chcel. On je hoden toho, aby sa Ho báli a je hoden toho, aby odpustenie udelil.
-

**KAPITOLA
SEDEMDESIATA PIATA**

**Al Qijáma
(Zmŕtvychvstanie)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na deň zmŕtvychvstania.
2. A prisahám na dušu, ktorá si výčitky činí.
3. Myslí si človek snád', že nezobierame jeho kosti?
4. Veru áno, máme moc zrovnať konce jeho prstov.
5. Človek sa chce dopustiť hriechnosti pred Ním!
6. Pýta sa: „Kedy nastane deň zmŕtvychvstania?“
7. Až zrak v úžase ostane,
8. A zmizne svetlo mesiaca,
9. A budú zhromaždené slnko a mesiac.
10. Človek bude hovoriť v ten deň: „Kam sa dá utiecť?“.
11. Nie veru, niet úkrytu,
12. K Pánovi tvojmu bude v ten deň konečný cieľ.
13. Človek bude oboznámený v ten deň s tým, čo vykonal a čo zanechal.
14. Veru, človek je svedkom svedčiacim o duši svojej,
15. I keď by predniesol výhovorky svoje.
16. Nepohybuj svojím jazykom v snahe rýchlo ho zopakovať.
17. Je na nás zozbierať ho, predniesť a oznámiť,
18. Keď by sme ho predniesli, tak sleduj toto prednášanie,
19. A potom jeho objasnenie bude na nás.
20. Nie veru, vy máte radi rýchlo pominuteľný život,
21. A nechávate život posledný.
22. V ten deň niektoré tváre budú svieže,
23. K Pánovi svojmu sa budú dívať.
24. A tváre iné v ten deň budú temné,
25. Myslieť si budú, že budú postihnutí pohromou.
26. Nie veru, až dosiahne hrdlo,
27. A bude povedané: „Kto jeho vylieči“,

28. A pomyslí si, že už všetko opúšťa,
  29. A obkrúti sa noha okolo nohy,
  30. K Pánovi tvojmu v ten deň bude cesta viesť.
  31. Ani neveril a ani sa nemodlil,
  32. Ba naopak, za lož označil a odvrátil sa,
  33. A potom šiel k rodine svojej preťahujúc sa.
  34. Takmer na teba dopadá záhuba. Veru, takmer na teba dopadá záhuba,
  35. A takmer na teba dopadá záhuba. Veru, takmer na teba dopadá záhuba.
  36. Myslí si snáď človek, že bude ponechaný len tak?
  37. A či nebol kvapkou obsiahnutou vo vyroňujúcom sa mužskom semene,
  38. A potom sa stal pijavicou, stvoril ho a vyrovnal,
  39. A učinil z neho oboch jedincov páru, mužské pohlavie a ženské pohlavie.
  40. A či Ten nemá moc na to, aby oživil mŕtvych?
-

KAPITOLA SEDEMDESIATA ŠIESTA

Al Insán (Človek)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Či nebol taký úsek času, v ktorom človek neznamenal nič podstatné?
2. My sme stvorili človeka z kvapky obsiahnutej v mužskom semene, zmiešanej, podrobujúc ho skúške; preto sme ho učinili tak, aby počul a videl.
3. My sme ho správne usmernili k ceste. Buď je vďačný, alebo túto cestu odmieta.
4. My sme pripravili pre tých, ktorí odmietali veriť, reťaze a okovy a oheň planúci.
5. Úctiví budú piť z pohára, v ktorom je zmiešaný káfur,
6. Prameň, z ktorého pijú tí, ktorí sa Bohu odovzdali. Silným treskom vytryskáva.
7. *Budú to tí*, ktorí svoje sľuby dané Bohu plnia a ktorí sa boja dňa, ktorého zlo sa naširoko rozprestrie,
8. *A budú to tí*, ktorí dávajú jedlo z lásky k Nemu biednemu, sirote a zajatcovi.
9. *Budú to tí*, ktorí hovoria: „Dávame vám ješť, sledujúc tým Božiu tvár. Nechceme od vás odmenu a ani vďaku“,
10. „My sa obávame toho, že príde od nášho Pána deň zamračený a zlovestný“.
11. Boh ich ochránil pred zlom tohto dňa a dal im sviežosť a potešenie,
12. A za trpezlivosť, ktorú preukázali, ich odmenil záhradou a hodvábom.
13. Budú sa v nej opierať o pohovky. Nebudú v nej vidieť slnko a ani ostrú zimu,
14. A jej tiene budú nad nimi naklonené a jej zrelé plody budú podrobené podrobením,
15. A medzi nimi sa bude kolovať s nádobami zo striebra a pohármi ako džbánikmi,
16. Džbánikmi zo striebra, ktoré odhadom odhadli,
17. A budú v nej napájaní z pohára, v ktorom je primiešaný zázvor,
18. Z prameňa v nej, ktorý sa volá Selsebíl,
19. A budú medzi nimi kolovať chlapci veční. Keď by si ich videl, myslel by si si, že sú to perly rozsypané,
20. A ak by si sa pozrel tam, uvidel by si blaženosť a kráľovstvo veľké,
21. Budú mať na sebe oblečenie z jemného zeleného hodvábu a z hodvábu hrubého. A budú zdobené náramkami zo striebra a ich Pán im dá napíť sa čistého nápoja.
22. Toto bude pre vás náležitou odplatom. A vaša snaha bude vďakou odmenená.
23. My sme ti zoslali dole Korán zoslaním,

24. Buď preto trpezlivý voči rozhodnutiu Pána svojho a neposlúchaj žiadneho hriešnika z ich radov a ani toho z ich radov, kto vieru odmietal.
  25. A spomínaj meno Pána svojho skoro ráno i pri konci dňa,
  26. A v noci klaňaj sa Mu do polohy sužúdu a dlho v noci svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde.
  27. Títo majú radi rýchlo pominuteľný život a nechávajú za sebou bez povšimnutia deň ťažký.
  28. My sme ich stvorili a spevnili sme ich stvorenie. A keď by sme chceli, vymenili by sme ich za im podobných vymenením.
  29. Toto je pripomenutie. Kto bude chcieť, ten si k Pánovi svojmu cestu zvolí.
  30. A nič nebudete môcť chcieť, iba ak by to Boh chcel. A Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.
  31. Dá vojsť pod svoju milosť, komu chce. A pre krivdiacich pripravil trápenie bolestivé.
-

**KAPITOLA
SEDEMDESIATA SIEDMA**

**Al Mursalát
(Poslané)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na poslané vetry po sebe idúce,
2. Prisahám na vetry búrlivo vejúce,
3. Prisahám na vetry život prinášajúce,
4. Prisahám na anjelov oddeľujúcich oddelením,
5. Prisahám na anjelov vrhajúcich pripomenutie,
6. Ospravedlňujúce, alebo varujúce.
7. To, čo je vám sľubované, sa stane.
8. Keď sa svetlo hviezd stratí,
9. A keď sa nebo otvorí,
10. A keď budú hory vyhodené do vzduchu,
11. A keď nastane čas poslov,
12. Pre ktorý deň boli odložené?
13. Pre deň rozsúdenia.
14. A či ty vieš, čo je deň rozsúdenia?
15. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili,
16. A či sme nezahubili tých prvých?
17. A potom sme po nich dali nasledovať ďalších?
18. Tak robíme s previnilcami.
19. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili,
20. A či sme vás nestvorili z vody malej a slabej
21. Ktorú sme učinili na mieste bezpečnom?
22. Až do doby vopred určenej,
23. A tak sme predurčili. A sme veru tí najlepší, ktorí predurčujú.
24. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili.
25. A či sme neučinili zem miestom zhromažďujúcim a objímajúcim
26. Živých i mŕtvych?
27. A učinili sme v nej vztyčujúce sa kotvy a dali sme vám napit' sa vody čirej?

28. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili.
  29. Vyrazte k tomu, čo ste za lož označovali,
  30. Vyrazte k tieňu s tromi vetvami,
  31. Netieni a ani nepomôže pred plameňmi.
  32. On hádže iskry podobné konárom palmovým,
  33. Ako by to boli ťavy žlté.
  34. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili.
  35. Toto je deň, v ktorom ani slovo nevyslovia,
  36. A nebude im povolené, aby sa ospravedlnili.
  37. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili.
  38. Toto je deň rozsúdenia. Zhromaždili sme vás i tých prvých,
  39. Ak skutočne dokážete kuť úklady, tak kujte.
  40. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili.
  41. Bohabojní budú v tieňoch a pri prameňoch,
  42. A dostane sa im ovocie, po akom zatúžia,
  43. „Jedzte a pite s pohodlím za to, čo ste konali“,
  44. Takto my odmeňujeme tých, ktorí dobro činia.
  45. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili.
  46. Jedzte a užite si krátko. Vy ste previnilci.
  47. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili.
  48. Keď by im bolo povedané: „Klaňajte sa do polohy rukú“, nesklonia sa.
  49. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označili.
  50. V aké slová po ňom budú teda veriť?
-

**KAPITOLA
SEDEMDESIATA ÔSMA**

**Al Nabá
(Správa)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Na čo sa spytujú navzájom?
2. Na správu prevel'kú,
3. O ktorej sa sporia.
4. Nie, oni budú vedieť,
5. Veru nie, oni budú vedieť.
6. Neučinili sme zem lôžkom?
7. A hory ako klíny?
8. A stvorili sme vás v pároch.
9. A učinili sme váš spánok odpočinkom.
10. A učinili sme noc odevom.
11. A učinili sme deň živobytím.
12. A vybudovali sme nad vami sedem silných.
13. A učinili sme lampu žiarivú.
14. A zoslali sme dole z daždivých mrakov vodu prudko padajúcu,
15. Aby sme ňou dali vyjsť von zrnu i rastlinám,
16. A záhradám poprepletaným.
17. Veru deň rozsúdenia je časovo stanovený,
18. V deň, keď bude fúknuť do Trúby a vy budete prichádzať v húfoch,
19. Otvorí sa nebo a stane sa bránami,
20. Hory budú uvedené do pohybu a stanú sa fotomorgánami.
21. Veru, peklo očakáva,
22. Tých, ktorí medze prekračujú, bude pre nich miestom návratu.
23. Ostanú v ňom na čas neurčitý.
24. Neokúsia v ňom chladok ani nápoj,
25. Len všetko vriace a studené hnilé,
26. Bude to odplata rovnajúca sa tomu, čo si zaslúžia.
27. Ved' oni nedúfali v žiadne účtovanie

28. Za lož označili naše znamenia, odmietajúc ich.
  29. Všetko sme *pritom* spočítali v knihe.
  30. Okúste. Nepridáme vám nič iné než trápenie.
  31. Bohabojným sa dostane výhra,
  32. Záhrady a viniče,
  33. A spanilé dievčiny rovnakého veku,
  34. A pohár plný,
  35. Nebudú v nich počuť plané reči a ani klamstvá.
  36. Bude to odmena od Pána tvojho, dary vyrátané,
  37. Od Pána nebies a zeme a čo je medzi nimi, od Toho, v moci ktorého je milosť. Nemajú od Neho povolenie prehovoriť.
  38. V deň, keď Duch a anjeli budú stáť v rade. Neprehovoria, len ten prehovorí, komu to Ten, v moci ktorého je milosť, povolil a kto povie niečo správne.
  39. To je ten pravdivý deň. Kto bude chcieť, ten si k Pánovi svojmu cestu zvolí.
  40. My sme vás varovali pred trápením blízkym v deň, keď sa osoba bude pozeráť na to, čo jej ruky vykonali a ten, kto odmietol veriť, bude hovoriť: „Bodaj by som bol zemou!“
-

KAPITOLA SEDEMDESIATA DEVIATA

Al Náziát (Vytáhovanie)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na tých, ktorí ťahajú úplným ťahaním,
2. Prisahám na tých, ktorí uvoľňujú uvoľnením,
3. Prisahám na tých, ktorí plávajú plávaním,
4. Prisahám na tých, ktorí sa predbiehajú predbiehaním,
5. Prisahám na tých, ktorí vykonávajú vec.
6. V deň, keď sa otrasie otrasom,
7. Za ktorým bude nasledovať ďalší,
8. Do srdca v ten deň bude nahnáný strach,
9. Ich zraky budú pokorné,
10. Budú hovoriť: „Budeme vrátení k životu?“
11. „A to i po tom, ako sme sa stali zhnitými kosťami?“
12. Povedia: „To je veru návrat prehratý.“
13. Bude to len jeden výkrik,
14. Hľa, oni ostanú na povrchu zeme.
15. Dostala sa k tebe správa o Mojžišovi?
16. Keď naň zavola Pán jeho v posvätnom údolí Tavá,
17. „Choď k faraónovi, on prekročil medze“,
18. „Povedz: Chcel by si sa očistiť?“
19. „A chcel by si, aby som ťa správne usmernil k Pánovi tvojmu, a tak sa budeš obávať?“.
20. Ukázal mu to najväčšie znamenie,
21. Ale on za lož označil a neposlúchol,
22. Potom sa obrátil chrbtom a bežal,
23. Zhromaždil a zvolal,
24. Povedal: „Ja som váš pán, nad ktorým vyššieho niet“.
25. A tak ho Boh vzal odplatou za to posledné i za to prvé.
26. V tom je veru ponaučenie pre toho, kto sa obáva.
27. Vy ste ťažším stvorením ako nebo? Postavil ho,

28. Zdvihol ho vysoko a zarovnal,
  29. Tmou zahalil jeho noc a dal vyjsť von jeho dňu.
  30. Zem potom vyrovnal.
  31. Vyviedol z nej jej vodu a pastviny,
  32. Hory zakotvil,
  33. Ako úžitok pre vás i pre váš dobytok.
  34. Keď príde tá pohroma najväčšia,
  35. Deň, keď si človek spomenie na to, o čo sa usiloval,
  36. Bude vyjavené peklo tomu, kto vidí,
  37. Ten, kto prekročil medze,
  38. A uprednostnil život najnižší,
  39. Pre toho bude peklo útočišťom.
  40. Ten, kto sa bál, že predstúpi pred Pána svojho, a preto zakazoval svojej duši túžby,
  41. Pre toho raj bude útočišťom.
  42. Pýtajú sa ťa na Hodinu, kedy nastane?
  43. Kdeže ty o nej môžeš vedieť,
  44. K Pánovi tvojmu speje jej koniec,
  45. Ty si iba varovateľom pre toho, kto sa jej obáva.
  46. V deň, keď ju uvidia, akoby neboli ostali dlhšie než večer alebo jeho ráno.
-

KAPITOLA OSEMDESIATA

Abasa
(Zamračil sa)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Zamračil sa a odvrátil sa
2. Preto, že k nemu prišiel slepec,
3. Čo ty vieš, možno sa očistí,
4. Alebo sa poučí a toto poučenie mu prospeje.
5. Ten, kto pohrdol,
6. Tomu svoju pozornosť venuješ.
7. Nie na tebe spočinie zodpovednosť, ak sa neočistí.
8. Avšak ten, kto prišiel k tebe snažiac sa,
9. A pritom sa obával,
10. Toho si nevšímaš.
11. Nie. Je to pripomenutie,
12. Kto by chcel, ten si ho bude pripomínať.
13. V zvitkoch, ktoré majú ctihodné miesto.
14. Zdvihnuté, očistené,
15. Rukami pisárov,
16. Vznešených a úctivých.
17. Zabitý je človek tým, ako veľmi odmieta vieru.
18. Z čoho ho stvoril?
19. Z kvapky obsiahnutej v mužskom semene ho stvoril a predurčil.
20. Potom mu cestu uľahčil,
21. Potom ho usmrtil a do hrobu pochoval.
22. Potom, keď bude chcieť, vzkriesi ho.
23. Nie, nevykonali, čo mu prikázali.
24. Nech sa pozrie človek na svoju potravu,
25. My sme naliali vodu naliatím,
26. Potom sme roztrhli zem roztrhnutím,
27. A dali sme v nej vyrásť zrnkám,

28. A hroznám a d'ateline,
  29. A olivovníkom a palmám,
  30. A záhradám hustým,
  31. A ovociu a pastvinám,
  32. Ako úžitok pre vás a pre vaše dobytky.
  33. Ale až príde Assáchcha,
  34. Deň, v ktorom jedinec ujde od svojho brata,
  35. A od svojej matky a svojho otca,
  36. A od svojej družky a detí svojich,
  37. Každý jedinec z nich bude zaujatý v ten deň niečím, čo ho úplne upúta,
  38. Niektoré tváre budú v ten deň rozjasnené,
  39. Usmiate čakajúce na radostnú správu,
  40. Na niektorých tvárach bude v ten deň prach,
  41. Vyčerpávať ich bude temnota,
  42. To budú tí, ktorí odmietali veriť a odklonili sa.
-

**KAPITOLA
OSEMDESIATA PRVÁ**

**Al Takvír
(Zvinutie)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Až bude slnko zvinuté,
2. A až sa hviezdy rozptýlia,
3. A až sa hory do pohybu dajú,
4. A až ťarchavé ťavy budú zanedbané,
5. A až divoké zvieratá budú zhromaždené,
6. A až sa moria zapália,
7. A až budú duše pridružené,
8. A až zaživa pochované novorodeniatko bude opýtané,
9. Za aký hriech bolo zabité?
10. A až knihy budú roztvorené,
11. A až nebo bude odstránené,
12. A až peklo vzbĺkne,
13. A až záhrada rajská bude priblížená,
14. Bude poznať duša, čo si priniesla.
15. Prisahám na Al Chunnas,
16. Bežiaci, vracajúci sa na svoje stanovištia,
17. A prisahám na noc, keď sa rozprestiera,
18. A prisahám na ráno, keď naberá dych,
19. Že ho prináša posol vznešený,
20. Obdarený silou. Má pevné postavenie u Toho, kto Trón má.
21. Poslúchaný je. Presne odovzdá, čo mu je zverené.
22. Váš spoločník veru bláznom nie je,
23. On ho veru videl na obzore jasnom,
24. On nie je na to, čo nie je známe, skúpy,
25. Nie je to slovo satana zavrhnutého,
26. Kam teda chcete ísť?
27. Je to len pripomenutie pre stvorených,

28. Pre tých z vás, ktorí by sa chceli napraviť.

29. Nebudete môcť chcieť bez toho, aby to Pán tvorstva chcel.

**KAPITOLA
OSEMDESIATA DRUHÁ**

**Al Infitár
(Rozštiepenie)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Až sa nebo roztrhne,
  2. A až sa planéty rozptýlia,
  3. A až bude spôsobené, že moria vytrysknú,
  4. A až budú hroby poprevracané,
  5. Dozvie sa duša, čo vykonala a čo zanechala.
  6. Človek! Čo ťa zlákalo ku klamlivej nádeji v to, že sa ti dostane od Pána tvojho štedrého, niečo, čo On neprislúbil?
  7. Ktorý ťa stvoril a vyrovnal a narovnal.
  8. Do akéhokol'vek obrazu by chcel, ťa zložil.
  9. Nie, vy za lož označujete zúčtovanie.
  10. Pritom sú vám určení strážcovia,
  11. Vznešení, ktorí zapisujú,
  12. Vedia, čo konáte.
  13. Úctiví budú v blaženosti.
  14. Hriešnici budú v pekle,
  15. Budú v ňom horieť v Deň zúčtovania,
  16. Nebudú v ňom veru chýbať.
  17. Vieš ty, čo je Deň zúčtovania?
  18. Veru, vieš ty, čo je Deň zúčtovania?
  19. Deň, v ktorom nebude vlastniť duša nič inej duše a vec bude v ten deň náležať Bohu.
-

**KAPITOLA
OSEMDESIATA TRETIA**

**Al Mutaffifin
(Uberajúci na váhach a mierach)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Beda tým, ktorí uberajú na váhach a mierach,
2. Ktorí keď žiadajú, aby pre nich ľudia niečo odmerali, žiadajú úplnú mieru,
3. Ale keď by im oni merali alebo vážili, uberajú.
4. A či si títo nemyslia, že budú vzkriesení?
5. V deň prevel'ký,
6. V deň, v ktorom ľudia vstanú k Pánovi tvorstva?
7. Nie. Kniha hriešnikov bude v Sižžíne,
8. Vieš ty, čo je Sižžín?
9. Kniha uchovaná.
10. Beda v ten deň tým, ktorí za lož označujú,
11. Ktorí za lož označujú Deň zúčtovania,
12. Ten za lož označuje len ten, kto prekračuje mieru, hriešnik,
13. Ktorému keď sú prednesené naše znamenia, povie: „Historiky starobylých“.
14. Nie. To ich srdcia premohlo to, čo získavali.
15. Nie. Bude im v stretnutí s ich Pánom závojom zabránené.
16. Potom v pekle horieť budú,
17. Potom bude povedané: „To je to, čo ste za lož označovali“.
18. Nie. Kniha tých úctivých bude v Illijín,
19. Vieš ty, čo je Illijín?
20. Je to Kniha uchovaná,
21. Ktojej svedkami budú tí priblížení.
22. Úctiví budú veru v blaženosti
23. Na pohovkách sa pozerat',
24. Spoznáš v ich tvárach sviežosť blaženosti,
25. Budú napájaní z nektára zapečateného,
26. Ktorého pečať bude pižmová. O to nech súperia tí, ktorí chcú o niečo súperiť,
27. Bude namiešaný z Tesnímu,

28. Prameňa, z ktorého pijú tí priblížení.
  29. Tí, ktorí sa previnili, sa tým, ktorí uverili, smiali,
  30. Keď prejdú popri nich, žmurkajú na seba,
  31. A keď sa vrátia k svojim rodinám, vrátia sa vtipkujúc,
  32. Keď by ich videli, povedali by: „Títo veru v blude tápajú“,
  33. Pritom neboli poslaní, aby ich strážili.
  34. Dnes sa budú tí, ktorí uverili, smiať tým, ktorí odmietli veriť,
  35. Na pohovkách sa budú pozerat’.
  36. Dostala sa tým, ktorí odmietali veriť, náležitá odmena za to, čo robili?
-

KAPITOLA OSEMDESIATA ŠTVRTÁ

Al Inšiqáq (Roztrhnutie)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Až sa nebo roztrhne,
2. A vypočuje Pána svojho, čo je povinné,
3. A až sa zem rozprestrie,
4. A odhodí, čo je v nej a opustí to,
5. A vypočuje Pána svojho, čo je povinné.
6. Človek! Ty s úsilím svojím smeruješ k Pánovi svojmu, so všetkým úsilím a stretneš Ho.
7. Ten, komu bude daná jeho kniha do pravice jeho,
8. S tým bude zúčtovane účtovaním ľahkým,
9. A vráti sa k rodine svojej potešený.
10. Avšak ten, komu bude daná jeho kniha spoza jeho chrbta,
11. Ten bude prosiť o záhubu,
12. A bude horieť v planúcom ohni,
13. On žil vo svojej rodine v radosti,
14. On si myslel, že sa nenavráti.
15. Ale áno. Jeho Pán vidí všetko, čo sa ho týka.
16. Prisahám na súmrak,
17. A na noc a na všetko, čo ona pojala,
18. A na spln mesiaca,
19. Že nastúpíte etapu po etape.
20. Čo je im, že neveria?
21. A keď je im prednesený Korán, do polohy sužúdu sa nesklonia?
22. Tí ktorí odmietajú veriť, ho za lož označujú,
23. Boh pritom lepšie vie, čo skrývajú,
24. Oznam im radostnú zvesť o trápení bolestivom.
25. Tým, ktorí uverili a dobré skutky konali, sa dostane odmena nekonečná.

KAPITOLA
OSEMDESIATA PIATA

Al Burúz
(Hviezdy)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na nebo s obrovskými hviezdami,
  2. A na sľúbený deň,
  3. A na toho, kto bude svedkom a na toho, o kom bude svedčené,
  4. Že k zabitiu dovedli samých seba Ľudia priekopy.
  5. Oheň s hojným palivom,
  6. Okolo ktorého si posadali,
  7. A boli svedkami toho, čo robili s veriacimi,
  8. Zášť pritom voči nim mali len preto, že uverili v Boha mocného, ktorému vďaka patrí,
  9. Ktorému patrí kráľovstvo nebies a zeme. Boh je všetkého svedkom.
  10. Tí, ktorí skúške vystavili veriacich mužov a veriace ženy a potom pokánie neučinili, tým sa dostane trápenie pekla a trápenie ohňa.
  11. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým sa dostanú záhrady, pod ktorými tečú rieky. To je tá výhra veľká.
  12. Mocný úder Pána tvojho je veľmi silný.
  13. On je Ten, kto počína a prinavracia.
  14. On je odpúšťajúci a láskavý,
  15. Majúci Trón slávny,
  16. Vykonávajúci, čo chce.
  17. Dostal sa k tebe príbeh o vojakoch?
  18. O Faraónovi a Samúdovcoch?
  19. Veru, tí, ktorí odmietajú veriť, neustále za lož označujú,
  20. Boh ich ale obklopuje zozadu.
  21. Veru je to Korán slávny,
  22. V tabuli chránený.
-

**KAPITOLA
OSEMDESIATA ŠIESTA**

**Al Táreq
(Prenikavo žiarivá hviezda)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na nebo a na Al Táreq,
  2. A či ty vieš, čo je Al Táreq?
  3. Hviezda žiarivá,
  4. Niet duše, nad ktorou by nebol strážca.
  5. Nech sa človek pozrie, z čoho bol stvorený,
  6. Bol stvorený z vody, ktorá sa roní,
  7. Vychádza spomedzi chrbtice a hrude.
  8. On má moc ho prinavrátiť.
  9. V deň, keď budú skúške podrobené tajomstvá,
  10. Nebude mať silu a ani nikoho, kto by mu pomohol a podporil ho.
  11. Prisahám na nebo, k vlastnostiam ktorého patrí vracanie sa,
  12. A prisahám na zem, vlastnosťou ktorej je, že má trhlinu,
  13. Že sú to slová oddeľujúce,
  14. Nie sú na pobavenie.
  15. Oni kujú úklady kutím,
  16. Ale i Ja som nástrahy nastražil,
  17. Dožič odklad tým, ktorí odmietajú veriť. Počkaj na nich krátku chvíľu.
-

KAPITOLA
OSEMDESIATA SIEDMA

Al Aalá
(Najvyšší)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Svedč o jedinečnosti mena Pána svojho najvyššieho,
  2. Ktorý stvoril a vyrovnal,
  3. A ktorý predurčil a správne usmernil,
  4. A ktorý dal pastvinám vyjsť von,
  5. A potom ich učinil zvyškami vyschnutými a sčernelými.
  6. Oznámime ti ho tak, že ho nezabudneš,
  7. S výnimkou toho, čo Boh chce. On vie, čo je zjavené i čo je skryté.
  8. I uľahčíme ti cestu k tomu, čo je ľahšie,
  9. Pripomínaj, ak by pripomenutie pomohlo,
  10. Pripomenutie vážne vezme ten, kto sa obáva,
  11. A vyhýba sa mu ten nešťastník,
  12. Ktorý bude horieť v ohni najväčšom,
  13. A potom v ňom nezomrie a nebude ani žiť.
  14. Prospel ten, kto sa očistil,
  15. A spomenul meno Pána svojho, a tak sa modlil.
  16. Veru uprednostňujete život najnižší,
  17. A pritom život posledný je lepší a trvalejší.
  18. Toto je i vo zvitkoch prvých,
  19. Vo zvitkoch Abraháma a Mojžiša.
-

**KAPITOLA
OSEMDESIATA ÔSMA**

**Al Ghášija
(Ťažká udalosť)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Dostala sa k tebe správa o Al Ghášiji?
2. Tváre budú v ten deň pokorné,
3. Pracujúce a namáhané budú,
4. Horieť budú v ohni rozpálenom,
5. Napájané budú z prameňa vriaceho,
6. Nebudú mať inú potravu než darí,
7. Z ktorého sa nestlštne a ani nezaženie hlad.
8. Tváre budú v ten deň blaženosť pociťovať,
9. S úsilím svojím budú spokojné
10. V záhrade rajskej vysokej,
11. V ktorej nebudú počuť plané reči,
12. V ktorej bude prameň tečúci,
13. A lôžka zdvihnuté,
14. A poháre položené,
15. A vankúše zoradené,
16. A koberce rozprestreté.
17. A či sa nepozerajú na ťavy, ako boli stvorené?
18. A na nebo, ako bolo zdvihnuté?
19. A na hory, ako boli vztýčené?
20. A na zem, ako bola rozprestretá?
21. Pripomínaj, veď ty si poverený pripomínať,
22. Nie si poverený ich ovládať.
23. Jedine toho, kto sa odvrátil a odmietol veriť,
24. Toho Boh podrobí trápeniu najväčšiemu.
25. K nám bude ich návrat,
26. A potom bude na nás vykonať účtovanie s nimi.

KAPITOLA OSEMDESIATA DEVIATA

Al Fažr (Úsvit)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na úsvit,
2. A prisahám na desať nocí,
3. A na párne a nepárne,
4. A na noc, keď odchádza.
5. Je v tom všetkom dostatočná prísaha pre toho, kto je chránený rozumom?
6. A či si nevidel, čo Pán tvoj učinil s Ádovcami?
7. S Iramom, ktoré malo silný základ,
8. Ktorým nik podobný nebol v krajine stvorený,
9. A so Samúdovcami, ktorí vysekávali skaly v údolí,
10. A s Faraónom, ktorý mal koly,
11. S tými, ktorí prekračovali medze v krajinách,
12. A tak v nich veľa skazy napáchali,
13. Preto Pán tvoj na nich spustil rôzne trápenie.
14. Pán tvoj všetko sleduje.
15. Avšak človek, ak by ho jeho Pán podrobil skúške a uštedril mu a dary mu dal, tak povie: „Pán môj mi uštedril“,
16. Ale ak by ho skúške podrobil a obmedzil mu to, čo mu dával, tak povie: „Pán môj ma ponížil“.
17. Nie. Vy štedrosť nepreukazujete sirotám,
18. A nenabádate sa na poskytnutie jedla biednemu,
19. A pohlcujete dedičstvo hltaním úplným,
20. A milujete majetky milovaním veľkým.
21. Nie. Až bude rozdrvená zem, rozdrvená rozdrvením,
22. A príde Pán tvoj a anjeli rad za radom,
23. A bude v ten deň predvedené peklo. V ten deň si spomenie človek, ale kdežeby mu už vtedy pomohlo spomenúť si.
24. Bude hovoriť: „Kiežby som si bol pripravil, čo sa len dalo, pre svoj život“.
25. V ten deň nik nepodrobí trápeniu podobnému trápeniu Ním určenému,

26. A nik nespúta spútaním podobným spútaníu Ním určeným.
  27. Ty, duša pokojná,
  28. Vráť sa k Pánovi svojmu spokojná, uspokojivá,
  29. Vstúp medzi tých, ktorí sa Mi odovzdali,
  30. A vstúp do Mojej záhrady.
-

KAPITOLA DEVÄŤDESIATA

Al Ba'ad (Mesto)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na toto mesto,
  2. Keď ty si v tomto meste,
  3. A na otca a na to, čo splodil,
  4. Stvorili sme človeka do *stavu sprevádzaného* námahou..
  5. Myslí si, že nik proti nemu nič nezmôže?
  6. Hovorí: „Premárnil som bohatstvo nahromadené“.
  7. Myslí si, že ho nik nevidel?
  8. A či sme mu nedali dve oči?
  9. A jazyk a dve pery?
  10. A ukázali sme mu obe cesty?
  11. Nech preto prekoná prekážku,
  12. A či ty vieš, čo je to za prekážku?
  13. Oslobodenie spod otroctva,
  14. Alebo nakrmenie v deň hladu,
  15. Sirotu príbuznú,
  16. Alebo chudáka na zemi ležiaceho,
  17. A potom patriť medzi tých, ktorí uverili a pobádali sa k trpezlivosti a pobádali sa k milosti.
  18. Tí budú na pravej strane.
  19. Tí, ktorí odmietli veriť v naše znamenia, tí budú na ľavej strane,
  20. Bude na nich oheň uzavretý.
-

**KAPITOLA
DEVÄŤDESIATA PRVÁ**

**Al Šams
(Slnko)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na slnko a na ráno, ktoré s ním prichádza,
  2. A prisahám na mesiac, keď ho nasleduje,
  3. A prisahám na deň, keď ho zreteľne ukáže,
  4. A prisahám na noc, keď ho zahľuje,
  5. A prisahám na nebo a na to čo ho postavilo,
  6. A prisahám na zem a na to, čo ju rozprestrela,
  7. A prisahám na dušu a na to, čo ju vyrovnalo,
  8. Keď jej vnukol jej hriešnosť i bohabojnosť,
  9. Prospel ten, kto ju očistil,
  10. A sklamanie utrpí ten, kto ju uvrhol do nečistoty.
  11. Samúdovci za lož označili preto, že prekročili medze,
  12. Keď urýchlene šiel ten najskazenejší,
  13. A pritom im posol Boží povedal: „Je to t'ava Bohom určená a je to jej právo na vodu“.
  14. Zo lži ho však obvinili a zarezali ju. Preto na nich ich Pán opakovane zoslal trápenie pre ich hriech, a tak ich zrovnal,
  15. A neobáva sa následkov toho.
-

**KAPITOLA
DEVÄŤDESIATA DRUHÁ**

**Al Lajl
(Noc)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na noc, až svojou tmou zahalí,
  2. A na deň, až sa ukáže,
  3. A na Toho, kto stvoril jedinca mužského pohlavia a jedinca ženského pohlavia,
  4. Že vaša snaha je rôzna,
  5. Ten, kto dal a vyvaroval sa,
  6. A uveril v to najlepšie,
  7. Tomu uľahčíme cestu k tomu, čo je ľahšie.
  8. Ten, kto by bol skúpy a pohrdol,
  9. A za lož označil to najlepšie,
  10. Tomu uľahčíme cestu k tomu, čo je ťažšie,
  11. Nepomôžu mu jeho majetky, až sa zrúti.
  12. Na nás je správne usmernenie,
  13. A nám patrí život posledný a život prvý.
  14. Preto som vás varoval pred ohňom blčiacim,
  15. V ktorom bude horieť len ten najskazenejší,
  16. Ktorý za lož označil a odvrátil sa,
  17. Bude dané, že sa mu vyhne ten najbohabojnejší,
  18. Ktorý dáva majetky svoje a očisťuje sa,
  19. A nik uňho pritom nemá dar hodný odplaty,
  20. Sleduje len Tvár svojho Pána najvyššieho,
  21. Preto bude spokojný.
-

**KAPITOLA
DEVÄŤDESIATA TRETIA**

**Al Duhá
(Predpoludnie)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na predpoludnie,
  2. A na noc, až všetko zakryje,
  3. Tvoj Pán ťa neopustil a ani si ťa neprestal všímať,
  4. To posledné bude pre teba lepšie než to prvé,
  5. Pán tvoj ti dá, a budeš spokojný.
  6. A či ťa nenašiel osirelého a nedal ti útočisko?
  7. A našiel ťa blúdiaceho, a tak ťa správne usmernil,
  8. A našiel ťa živiaceho rodinu a tak ti dal, čo ti postačí.
  9. Preto sirotu neutláčaj,
  10. A toho, kto prosí o pomoc, neokríkaj,
  11. A o dare Pána svojho rozprávaj.
-

**KAPITOLA
DEVÄŤDESIATA ŠTVRTÁ**

**Al Šarh
(Uvoľnenie)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. A či sme ti neuvoľnili hrud' tvoju?
  2. A sňali sme z teba tvoje bremeno,
  3. Ktoré ťažilo tvoj chrbát,
  4. A pozdvihli sme postavenie tvoje.
  5. S ťažkosťou prichádza aj uľahčenie,
  6. S ťažkosťou prichádza aj uľahčenie.
  7. Keď teda skončíš, tak sa vzpriam,
  8. A k Pánovi svojmu spieť chci.
-

**KAPITOLA
DEVÄŤDESIATA PIATA**

**Al Tím
(Figy)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na figy a na olivy,
  2. A na horu Sínin,
  3. A na toto bezpečné mesto,
  4. Že sme stvorili človeka v najlepšej podobe,
  5. A potom sme ho vrátili najnižšieho z najnižších,
  6. Okrem tých, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým sa dostane odmena nekonečná.
  7. Čo ťa ešte vedie za lož označovať zúčtovanie?
  8. A či nie je Boh najmúdrejší z tých, ktorí rozhodujú?
-

**KAPITOLA
DEVÄŤDESIATA ŠIESTA**

Al Alaq

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Čítaj v mene Pána svojho, ktorý stvoril,
  2. Stvoril človeka z pijavice,
  3. Čítaj a vedz, že Pán tvoj je najštedrejší,
  4. Ktorý naučil perom,
  5. Naučil človeka to, čo nevedel.
  6. Nie. Človek prekračuje medze,
  7. Keď videl, že nikoho nepotrebuje.
  8. K pánovi tvojmu bude návrat.
  9. Vidíš toho, kto zakazuje
  10. Bohu poddanému modliť sa, keď by sa tento modlil?
  11. Vidíš, ak by bol správne usmernený
  12. Alebo by prikázal bohabojnosť?
  13. Vidíš, ak by za lož označil a odvrátil sa?
  14. Nevedel vari, že Boh vidí?
  15. Nie. Ak neprestane, tak ho potiahneme za šticu,
  16. Šticu lživú, omylom naplnenú.
  17. Nech zavolá tých, s ktorými sedáva.
  18. Zavoláme anjelov prinášajúcich trápenie.
  19. Nie. Neposlúchaj ho a poklonu sužúd konaj a približuj sa.
-

**KAPITOLA
DEVÄŤDESIATA SIEDMA**

**Al Qadr
(Noc Al Qadr)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. My sme ho zoslali dole v noci Al Qadr,
  2. A či ty vieš, čo je noc Al Qadr?
  3. Noc Al Qadr je lepšia než tisíc mesiacov,
  4. Anjeli a duch sú v nej zoslaní dole so súhlasom svojho Pána v každej veci,
  5. Mier je v nej až do úsvitu.
-

**KAPITOLA
DEVÄŤDESIATA ÔSMA**

**Al Bajjina
(Jasný dôkaz)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Tí z radov ľudí knihy, ktorí odmietli veriť a tí z radov tých, ktorí pridružujú k Bohu a odmietli veriť, by neboli upustili od toho, čo konajú, až kým by k nim neprišiel jasný dôkaz,
  2. Posol od Boha prichádzajúci, ktorý prednáša knihy očistené,
  3. V ktorých je napísané niečo rovné.
  4. Tí, ktorým bola Kniha daná, sa rozdelili až potom, keď k nim prišiel dôkaz jasný,
  5. Pritom im nebolo prikázané nič iné, než aby uctievali Boha a boli v náboženstve svojom Jemu verní, aby boli verní a aby konali modlitbu a dávali zakat. To je to náboženstvo pravé.
  6. Tí z radov ľudí knihy, ktorí odmietli veriť a tí z radov tých, ktorí pridružujú k Bohu a odmietli veriť, v ohni pekelnom budú, naveky v ňom budú. To sú tí najhorší z radov stvorených.
  7. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, to sú tí najlepší z radov stvorených,
  8. Ich náležitou odmenou u ich Pána budú záhrady rajské, pod ktorými tečú rieky, v ktorých budú na veky vekov. Boh je s nimi spokojný a oni budú s Ním spokojní. To bude pre toho, kto sa bál Pána svojho.
-

**KAPITOLA
DEVÄŤDESIATA DEVIATA**

**Al Zalzala
(Zemetrasenie)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Až sa zem otrasie otrasom svojím,
  2. A až zem svoje bremená vyvrhne,
  3. A až človek povie: „Čo je to s ňou?“,
  4. V ten deň bude oznamovať správy svoje,
  5. Že Pán tvoj jej vnukol.
  6. V ten deň sa ľudia budú vracat' rozdelení, aby videli svoje skutky.
  7. Kto by vykonal za mak dobra, tak ho uvidí,
  8. A kto by vykonal za mak zla, tak ho uvidí.
-

KAPITOLA STÁ

Al Ádiját (Bežiac)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na bežiac a dychtivé,
  2. A prisahám na tie, ktoré hádžu viditeľné iskry,
  3. A prisahám na tie, ktoré útočia na úsvite,
  4. A ktoré v ňom mračná víria,
  5. A ktoré sa v ňom do stredu dostávajú zhromaždené,
  6. Človek je veru Pánovi svojmu nevďačný,
  7. A on je toho pritom svedkom,
  8. A jeho láska k úžitkom je veľmi silná,
  9. A či nevie, že až bude rozhádzané to, čo je v hroboch,
  10. A ukáže sa, čo je v hrudiach,
  11. Že ich Pán bude v ten deň o nich všetko vedieť.
-

KAPITOLA STO PRVÁ

Al Qária

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Al Qária,
  2. Čo je Al Qária,
  3. A či ty vieš, čo je Al Qária,
  4. Deň, keď budú ľudia ako rozptýlené mole,
  5. A hory budú ako kúsky farebnej rozčesanej vlny.
  6. Ten, čia váha dobrých skutkov bude ťažká,
  7. Ten bude žiť život spokojný,
  8. A ten, čia váha dobrých skutkov bude ľahká,
  9. Ten skončí v objatí Hávije.
  10. A či ty vieš, čo je to *Hávija*?
  11. Oheň rozpálený.
-

KAPITOLA STODRUHÁ

Al Takásor (Súperenie)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Odpútalo vás súperenie,
  2. Až kým ste nenavštívili hroby.
  3. Nie je to tak. Vy budete vedieť,
  4. Veru nie je to tak. Vy budete vedieť,
  5. Nie, nie je to tak. Keby ste mali bezpochyby isté poznanie,
  6. Boli by ste videli peklo,
  7. Potom ho ale budete bezpochyby isto vidieť,
  8. A potom budete v ten deň opýtaní na blaženosť.
-

**KAPITOLA
STOTRETIA**

**Al Asr
(Popoludnie)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prisahám na Al Asr,
  2. Že človek je v strate,
  3. Okrem tých, ktorí uverili a dobré skutky konali a pobádali sa k pravde a pobádali sa k trpezlivosti.
-

KAPITOLA STOŠTVRTÁ

Al Humaza (Ohovárač)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Beda každému, kto ohovára a tupí,
  2. Ktorý nahromadil majetky a neustále ich prepočítaval
  3. Mysliac si, že ho jeho majetky večným učinia.
  4. Nie, nestane sa tak, bude vrhnutý do Al Hutama,
  5. A či ty vieš, čo je to „Al Hutama“?
  6. Oheň Boží zapálený,
  7. Ktorý siaha až do srdc.
  8. On bude na nich uzavretý,
  9. V stĺpoch natiahnutých.
-

KAPITOLA STOPIATA

AI FÍĽ
(Slon)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. A či si nevidel, čo Pán tvoj urobil s Ľuďmi slona?
  2. A či neučiniť, aby ich úklady do bludu speli,
  3. A poslal na nich kŕdle vtákov,
  4. Ktoré na nich vrhali kamene z hlíny poskladanej,
  5. A tak ich učinil ako vyžrané strnisko.
-

KAPITOLA STOŠIESTA

Qurejš (Kmeň Qurejšovcov)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Pre obvyklú cestu Qurejšovcov,
  2. Pre ich obvyklú cestu zimnú i letnú,
  3. Nech uctieujú Pána tohto Domu,
  4. Ktorý im dal najesť sa po hlade a dal im bezpečie po strachu.
-

**KAPITOLA
STOSIEDMA**

**Al Máun
(Úžitok)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Videl si toho, kto za lož označuje zúčtovanie?
  2. Je to ten, kto sirotu utláča,
  3. A ten, kto nepobáda k poskytovaniu jedla biednemu.
  4. Beda modliacim sa,
  5. Ktorí svoju modlitbu zanedbávajú,
  6. Ktorí sa pretvarujú,
  7. A ktorí odopierajú úžitok.
-

**KAPITOLA
STOÔSMA**

**Al Kawsar
(Rajská rieka)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. My sme ti dali Al Kawsar,
  2. Modli sa preto k Pánovi svojmu a obetuj.
  3. Ten, kto ťa neznáša, je ten, kto je odrezaný od akéhokoľvek dobra.
-

KAPITOLA STODEVIATA

Al Káfirun (Odmietajúci vieru)

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Povedz: „Vy, odmietajúci vieru“,
  2. „Ja neuctievam to, čo vy uctievate“,
  3. „A ani vy neuctievate to, čo ja uctievam“,
  4. „A ani ja nebudem uctievať to, čo vy uctievate“,
  5. „A ani vy nebudete uctievať to, čo ja uctievam“.
  6. „Vy máte svoje náboženstvo a ja mám svoje náboženstvo“.
-

**KAPITOLA
STODESIATA**

**Al Nasr
(Vít'azstvo)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Až príde pomoc a podpora Božia a víťazstvo
  2. A uvidíš ľudí, ako v húfoch prijímajú náboženstvo Bohom určené,
  3. Tak vďakou Pánovi svojmu svedč o jedinečnosti Jeho a že sa Mu nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a pros Ho o odpustenie. On je odpúšťajúci.
-

**KAPITOLA
STOJEDENÁSTA**

**Al Masad
(Palmový povraz)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Prehrali a do bludu sa dostali obe ruky Abú Lahaba a prehral a do bludu sa dostal,
  2. Nepomôžu mu jeho majetky a ani, čo získal,
  3. Bude horieť v ohni, ktorý má plamene,
  4. A jeho žena, nosička dreva,
  5. Okolo jej krku bude povraz z masadu.
-

**KAPITOLA
STODVANÁSTA**

**Al Ich'ás
(Oddanosť)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Povedz: On, Boh je jeden jediný,
  2. Boh je Al Samad,
  3. Nesplodil a nebol splodený,
  4. A niet toho, kto by sa Mu vyrovnal.
-

**KAPITOLA
STOTRINÁSTA**

**AI FALAQ
(Úsvit)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Povedz: Dávam sa pod ochranu Pána úsvitu,
  2. Pred zlom toho, čo stvoril,
  3. A pred zlom šíriacim sa za noci,
  4. A pred zlom tých, ktoré fúkajú do uzlov,
  5. A pred zlom závistníka, keď by závidel.
-

**KAPITOLA
STOŠTRNÁSTA**

**Al Nás
(Ľudia)**

V mene Boha milostivého, v moci ktorého je milosť

1. Povedz: Dávam sa pod ochranu Pána Ľudí,
  2. Kráľa Ľudí,
  3. Boha Ľudí,
  4. Pred zlom našepkávajúceho Channása,
  5. Ktorý našepkáva do ľudských hrudí,
  6. Z radov žinnov a Ľudí.
-

Poznámky

Poznámky a výklad k jednotlivým kapitolám

1:4. Deň zúčtovania. Dňom zúčtovania sa podľa výkladov Koránu myslí súdny deň, v ktorom náleží Bohu najvyššiemu súdenie, ustanovenie absolútnej spravodlivosti, odmena, stanovenie trestu a všetko ostatné.

2:1. Prvý verš tejto kapitoly sa začína tromi písmenami A, L, M. Podobnými písmenami arabskej abecedy sa začínajú aj niektoré ďalšie kapitoly Koránu. Názorov a výkladov ohľadom dôvodu uvedenia takýchto písmen na začiatok týchto kapitol je mnoho. Jeden z nich hovorí, že Korán upozorňuje na to, že je zložený z podobných písmen, aké tvoria abecedu, že neobsahuje žiadne slová, ktoré by Arabi v čase vnukania Koránu nepoznali a ktoré by z Koránu urobili nezrozumiteľné alebo záhadné písmo. Tieto písmená každý pozná a môže z nich tvoriť slová a vety, aké chce. Avšak i napriek tomu, že sa skladá z obyčajných písmen, Korán i jeho poznanie ostáva nenapodobiteľné. Keď tí, ktorí odmietli veriť, obvinili posla a proroka Muhammada, že si Korán vymyslel, Boh, nad ktorým vyššieho niet, ich neraz vyzval k tomu, aby dokázali svoje obvinenia a tvrdenie a vytvorili čo i len jednu kapitolu podobnú Koránu z hľadiska formy, ale predovšetkým obsahu a pravdivosti poznatkov v ňom obsiahnutých.

2:8. Podľa výkladov Koránu sa deň zmŕtvychvstania alebo súdny deň nazýva v Koráne i Dňom posledným zrejme preto, že je to posledný deň v pozemskom živote ľudí.

2:23. V tomto verši sa použilo na označenie posla Muhammada (požehnanie a mier Boží nech ho sprevádzajú) slovo poddaný, a to i napriek vysokému postaveniu, ktoré má posol Muhammad u Boha zaručené. Takéto označenie sa vyskytuje aj v niekoľkých ďalších veršoch Koránu. Označujú sa ním napríklad Noe, Abrahám, Mojžiš, Ježiš a Muhammad. Je známe, že poddaní sú zbavení možnosti samostatného konania bez súhlasu svojho pána - toho, kto má nad nimi moc. To znamená, že ak aj niečo konajú, tak len v intenciách, ktoré na to majú vymedzené. Čo sa týka Koránu, posol Muhammad konal tiež len na príkaz Boha – svojho Pána, keď ľuďom presne oznamoval len to, čo mu anjel Gabriel od Boha prinášal. V ostatných každodenných záležitostiach už prorok Muhammad konal, i keď v intenciách toho, čo mu bolo zoslané, ale už samostatne. Pozri napríklad kapitolu č. 53.

2:29. Istavá znamená vystúpiť hore, stúpať hore, nasmerovať niekam, atď.

2:34. Sužúd je poklona, v ktorej sa človek sklóni, kľakne na kolenná, nakloní trup a hlavu smerom k zemi a spojí čelo a nos so zemou.

2:34. Iblís je jedno z mien satana.

2:43. Zakat je povinný odvod na sociálne účely, ktorý sa vyberá z určenej časti majetku a predstavuje vo všeobecnosti 2,5 % z hodnoty peňažného majetku. V Koráne sú určené aj účely, na ktoré sa tieto odvedené prostriedky majú použiť, pozri napríklad verš 9:60.

2:43. Rukúu je poklona typická pre modlenie, pri ktorej modliaci sklóni trup dopredu o 90 stupňov, vystrie chrbát a so spustenými rukami sa nimi oprie o kolenná.

2:57. Al Mann je druh potravy. Al Salwá je taktiež druh potravy.

2:61. Qisá je rastlina podobná uhorkám. Fúm znamená v arabskom jazyku pšenicu alebo cesnak.

2:62. Tými, ktorí pokánie činili, sa tu myslia židia. Tými, ktorí pomohli a podporili, sa tu myslia kresťania.

2:62. Sábijovci. Niektorí učenci z oblasti islamských vied, ktorí sa zaoberali výkladom tohto verša, hovoria, že Sábijovci sú určitá skupina kresťanov, iní zasa hovoria, že sú to ľudia, ktorí nemali žiadne náboženstvo, ale verili v Boha, tretí zasa, že sú to ľudia, ktorí zanechali svoje náboženstvo a prijali iné, a preto Arabi hovorili tým židom a kresťanom, ktorí prijali islam, že sú Sábijovci. I keď slovo Sábijovci na tomto mieste môže mať viacero významov, vždy sa však jedná o ľudí, ktorí uctievať jedného jediného Boha, ktorý nemá spoločníkov, ktorý nesplodil, nebol splodený a ktorému sa nik nevyrovná.

2:78. Knihou sa tu myslí, podľa výkladov Koránu, Tóra.

2:87. Ísom, synom Márie sa myslí posol a prorok Ježiš.

2:98. Gabrielom sa myslí anjel Gabriel a Mikaelom sa myslí anjel Mikael.

2:102. Šalamún je prorok Šalamún. V arabskom jazyku sa vyslovuje Sulejmán.

2:104. Obe slová ráina a unzurná majú v arabskom jazyku ten istý význam a predstavujú prosbu: „Daj nám viac času, počkaj na nás, kým to vykonáme“. Keď muslimovia niečo nestíhali alebo to nedokázali včas splniť, požiadali proroka Muhammada, aby im dal viac času na to, aby splnili svoje úkony, alebo na to, aby sa naučili Korán. Túto požiadavku vyjadrovali slovom ráina. Židia, ktorí v tom čase žili v Medine, však toto slovo používali v inom význame, znamenalo to u nich hlúposť a určitý druh nadávky. Židov tešilo, že muslimovia toto slovo používajú a začali ho používať aj oni, keď hovorili s prorokom. Z tohto dôvodu bolo muslimom zakázané, aby slovo ráina používali v tejto súvislosti a mali ho nahradiť slovom unzurná, ktoré vyjadrovalo uvedenú prosbu a jeho význam bol jednoznačný.

2:108. Mojžiš je prorok Mojžiš. V arabskom jazyku sa vyslovuje Músa.

2:115. Týmto veršom Boh povoľuje muslimom, pokiaľ by sa chceli pomodliť a nedokázali by určiť smer Mekky, aby sa pomodlili akýmkoľvek smerom, pretože Boh je všade. Výraz „Božia tvár“ Korán používa na označenie Boha.

2:119. Nebudeš, Muhammad, zodpovedný za nikoho, kto by v tvoje poslanstvo odmietol uveriť, zlo konal a stal sa tak jedným z obyvateľov pekla, tvoja úloha spočíva len v oznámení poslanstva

2:123. Veta „nenahradí duša dušu v ničom“ znamená, že každý sa bude sám zodpovedať za to, čo vykonal.

2:125. Domom sa myslí Kába v Mekke. Ismail je prorok Ismail, syn prorok Abraháma.

2:126. Abrahám je prorok Abrahám. V arabskom jazyku sa vyslovuje Ibráhim.

2:130. Cesta Abraháмова je tá cesta, ktorá viedla k uctievaniu jedného jediného Boha bez toho, aby sa Mu pripisovali akíkoľvek spoločníci alebo potomstvo. Táto cesta vedie k uctievaniu Boha, ktorému náležia len vlastnosti, ktorými sám Seba v Koráne opísal, ktorého sa žiadna z ľudských slabostí netýka. Poslanstvo posla a proroka Muhammada (p.) prišlo, aby túto cestu doviedlo a dalo ľuďom náboženstvo, ktoré ich povedie správnym smerom až do príchodu súdneho dňa. Poslanstvo, ktorým bol posol Muhammad poverený, očisťuje náboženstvo od akejkoľvek formy pridružovania k Bohu, ktorá sa môže prejaviť v mnohých formách. Môže sa prejaviť vo forme priradenia spoločníkov, detí či ľudských slabostí Bohu.

Takéto formy pridruženia potom človeka vedú k nedokonalnej viere, resp. až k deformácii viery. Práve návrat k čistej a pôvodnej forme viery bol cieľom každého náboženstva a je i prvoradým cieľom islamského náboženstva, ktoré prichádza napraviť to, čo ľudia v predchádzajúcich posolstvách a Knihách pozmenili alebo mylne interpretovali.

2:132. Jakub je prorok Jakub. V arabskom jazyku sa vyslovuje Jaqúb. Slovo muslim znamená v arabskom jazyku Bohu oddaný človek.

2:133. Izák je prorok Izák. V arabskom jazyku sa vyslovuje Isháq.

2:136. Kmeňové spoločenstvá sú kmene, ktoré vzišli z potomkov Jakuba a na čele ktorých stál niektorý z jeho synov.

2:142. Qibla je strana a miesto, ku ktorému sa modliaci obracia počas modlenia.

Pod rovnou cestou sa myslí cesta, ktorá nemá žiadne vybočenia, je priama, a teda správna.

Dôvodom zoslania tohto verša bolo, že keď prorok Muhammad (p.) prišiel z Mekky do Mediny, šesťnásť alebo sedemnásť mesiacov sa modlil s muslimami smerom k Jeruzalemu. Boh mu potom ale prikázal, aby sa začal spolu s muslimami modliť smerom ku Kábe v Mekke. Niektorí nemuslimovia v Medine sa začali vypytovať na dôvod, pre ktorý Boh prikázal muslimom zmeniť smer, ku ktorému sa modlili. Nato Boh zoslal tento i nasledujúce verše.

2:144. Posvätná mešita je najväčšia mešita v Mekke, uprostred ktorej sa nachádza Kába.

2:150. Obrátiť tvár smerom k Posvätnej mešite v Mekke znamená modliť sa smerom k Posvätnej mešite v Mekke.

2:158. Al Safá a Al Marwá sú dve hory v Mekke, kde sa konajú rituály, ktoré sú súčasťou púte muslimov. Tento rituál spočíva v ôsmich kolách chôdze medzi týmito dvoma horami. Rituál pochádza od proroka Abraháma. Arabi v Mekke v predislamskom období si zachovali časť týchto rituálov, ale na vrchol týchto hôr postavili dve sochy, ktoré uctievali popri Bohu. Niektorí muslimovia sa po prijatí islamu obávali, že ak by pokračovali v tomto rituáli, dopustili by sa hriechu, zvlášť pre modly, ktoré tam boli (verš bol zoslaný ešte v období pred očistením Mekky od týchto modiel). Dôvod zoslania tohto verša spočíval v tom, že Boh oznámil muslimom, že chodenie medzi horami Al Safá a Al Marwá patrí k rituálom, ktoré On sám predtým uložil a nedopustí sa hriechu ten, kto by konal púť alebo umru a medzi nimi by krúžil. Umra je putovanie do Mekky mimo určeného obdobia púte. Putovanie do Mekky nazývame púťou, ak sa vykonáva počas dní, ktoré sú na to v roku určené. Ak sa putovanie do Mekky koná v inom čase, nazýva sa umra. Ktokoľvek by konal púť alebo umru okrem toho, čo mu bolo uložené a počas nej by konal dobro, Boh sa mu za jeho snahu odvdáči, pretože vie o všetkom, čo veriaci jemu oddaní konajú.

2:171. Príklad tých, ktorí odmietli veriť, je podobný príkladu toho (pastiera), ktorý húka na to, čo (nič) nepočuje (ktorý vykrikuje na zvieratá, ktoré jeho slová nevnímajú), ak (niečo počujú), tak iba volanie a krik (tieto zvieratá vnímajú len určitý zvuk a krik bez toho, aby chápali, čo pastier hovorí). Hluchí, nemí a slepí sú (tí, ktorí odmietajú veriť), a teda nič nechápu.

2:177. Úctivosť (voči Bohu) nie je (nespočíva) v tom, aby ste obracali svoje tváre *pri modlení* k východu alebo západu (podľa toho, na ktorej časti zeme sa človek nachádza, je smer Káby buď na východ, alebo na západ), ale úctivosť je u toho, kto uveril v Boha, v Deň posledný (že nastane deň, ktorý bude pre život ľudí na zemi posledný, keď všetko živé umrie, aby potom nastal deň zmŕtvychvstania a súdny deň), v anjelov (ktorých stvoril Boh), v Knihy (ktoré ľudom zoslal a pri ktorých bol Korán záverečnou a najúplnejšou Knihou), v prorokov

(ktorých Boh obdaril proroctvom a niektorých poveril aj oznámením posolstiev; posledným z týchto prorokov a poslov, a to až do príchodu súdneho dňa bol posol a prorok Muhammad. Úctivosť je u toho), kto dával peniaze z lásky k Nemu (Bohu) príbuzným, sirotám, biednym, stiesneným počestným (ktorí cestovali a nečakane sa dostali do tiesne a nemali na návrat do svojej vlasti), prosiacim o pomoc (všeobecne), (prosiacim o pomoc) na vykúpenie zo zajatia a (úctivosť je znakom toho,) kto konal modlitbu, dával zakat (zakat je stanovený povinný odvod, ktorý by mal každý muslim zo svojho majetku odvieť v určených percentách a ktorý sa potom rozdáva chudobným a tým, ktorí to potrebujú. Korán vo verši 9:60 presne stanovuje, na aké účely sa má rozdeliť) a u tých, ktorí plnia svoj sľub, ak niečo sľúbia a ktorí sú trpezliví v biede i nešťastí i v dobe vojny. To sú (tí, ktorí všetko uvedené dodržiavajú) tí, ktorí boli úprimní (vo svojej viere) a to sú tí bohabojní.

2:178. Vy, ktorí ste uverili, je vám predpísaná odvrata za zabitých (odvrata za zabitých ľudí v nasledujúcom poradí): slobodný za slobodného (ak slobodný zabije slobodného a sú splnené všetky podmienky na odsúdenie za úmyselnú vraždu, vrah má byť zabitý), otrok za otroka a žena za ženu (vždy sa musia pritom sledovať zásady spravodlivosti). Ak by bolo niekomu niečo odpustené zo strany jeho brata (ak by príbuzní zavraždeného vrahovi odpustili, v dôsledku čoho sa vrah už na trest smrti odsúdiť nemôže), nech sa (tento príbuzný) zachová (voči vrahovi) chvályhodne (Korán poskytuje vrahovi ako jednu z možností vyhnutia sa trestu smrti odpustenie a finančnú dohodu. To znamená, že oprávnený príbuzný zavraždeného môže vrahovi odpustiť jeho čin bez toho, aby od neho čokoľvek žiadal. Na strane druhej však takýto príbuzný môže svoje odpustenie podmieniť finančným odškodnením rodiny zavraždeného zo strany vraha. To všetko sa samozrejme deje pod dohľadom súdu. Takáto čiastka by mala rodine zavraždeného, teda jeho prípadnej manželke alebo deťom, zabezpečiť zdroj financií ako náhradu za živiteľa rodiny, ktorého stratili. Príbuzný sa však má riadiť zásadami slušnosti a žiadať len toľko, koľko je v tej ktorej spoločnosti zvykom žiadať v podobných prípadoch) a nech mu (tomuto príbuznému) zaplatí (vrah) s dobrým úmyslom. (Posledná veta vraha vyzýva k tomu, aby zaplatil, čo má, s dobrým úmyslom a nesnažil sa tejto povinnosti akýmkoľvek spôsobom zbaviť). Je to (toto ustanovenie) úľava od vášho Pána a milosť (takéto ustanovenie o možnosti dohody príbuzného zavraždeného a vraha Boh stanovil ľuďom, aby im uľahčil život a ako milosť od Neho). Kto (z vás) by potom prekročil mieru (usmrtil by vraha alebo ho odsúdil na smrť alebo by sa snažil ublížiť rodine zavraždeného, aby sa finančnej čiastky vzdala, atď.), tomu sa dostane trápenie bolestivé.

2:179. Ustanovenie tejto odplaty nemá za cieľ pomstiť sa páchatel'ovi za vraždu. V ustanovení odplaty sa stabilizuje ľudská spoločnosť z dvoch hľadísk: Jednak je to výstraha pre prípadného páchatel'a, ktorá ho môže v konečnom dôsledku odradiť od spáchania vraždy, pretože vopred už vie, aký bude jeho koniec a jednak táto odplata chráni spoločnosť pred možnými individuálnymi alebo kolektívnymi prejavmi pomstychtivosti za úmyselne spáchanú vraždu. To znamená, že ustanovením odplaty páchatel', ktorý sa dopustil úmyselnej vraždy, možno príde o život, ale takéto odsúdenie prináša pokoj a život celej spoločnosti.

2:181. V tomto verši sa slovom pozmenil myslí pozmeniť odkaz - závet.

2:184. Pôst predstavuje jeden mesiac v roku - mesiac Ramadan, počas ktorého sa muslim musí postiť. Kto by bol ale počas tohto mesiaca chorý alebo by cestoval, ten sa postiť nemusí. Po vyzdravení alebo po návrate z cesty sa takýto muslim musí postiť taký istý počet dní, aký počas mesiaca Ramadan premeškal. Tí muslimovia, ktorí len s veľkou ťažkosťou znášajú pôst, napríklad pre slabosť alebo starobu, sa nemusia postiť, ale za každý deň, počas ktorého sa nepostili, musia nakŕmiť biedneho človeka (v rámci svojich možností). Ktokoľvek, kto by

Ľuďom pomáhal nad rámec uloženej povinnosti, koná dobro iným, ale aj sebe. Pokiaľ je jeho úmysel úprimný, Boh mu požehná v živote pozemskom a v súdny deň mu takúto pomoc niekoľkokrát znásobí a pripíše k dobrým skutkom. I napriek tomu, že sú tí, ktorí sú chorí alebo sú na cestách a tí, ktorí pôst ťažko znášajú, z povinnosti postiť sa dočasne alebo úplne oslobodení, je pre nich omnoho lepšie, ak sa i napriek svojmu stavu postia, pretože Boh za takýto pôst ľuďom sľúbil veľkú odmenu. Ako sa však na konci verša uvádza, veľa ľudí si cenu tohto pôstu nedokáže uvedomiť.

Otázka pôstu je do veľkej miery podrobne upravená v knihách islamských autorov. V týchto knihách sú uvedené aj situácie, počas ktorých sa muslim nesmie postiť, i keď by takýto pôst dokázal zniesť. Ide napríklad o prípady, keď odborný lekár odporučí pacientovi nepostiť sa, pretože by sa jeho zdravotný stav mohol rapídne zhoršiť, ďalej sú to tehotné ženy, ktoré by pôstom mohli ohroziť samy seba alebo dieťa, ktoré v sebe nosia atď.

2:189. Počas výkonu púte alebo po jej skončení si skupina muslimov z Mediny zachovala zvyk, ktorý vládol u nich v predislamskom období a spočíval v tom, že vchádzali do svojich domovov alebo stanov nie cez dvere, ale zo zadnej časti domu alebo stanu. Mysleli si, že takýto zvyk ich priblíži k Bohu. Verš im vysvetľuje, že úctivosť voči Bohu a dosiahnutie Jeho spokojnosti spočíva v tom, aby sa vyvarovali toho, čo im Boh zakázal. Okrem toho im odkazuje, že do domu majú vchádzať prednými dverami na to určenými.

2:191. Uvedený verš na základe správy, ktorú nám o ňom zanechal Ibn Abbás, jeden z prorokových súčasníkov a spoločníkov, bol zoslaný v súvislosti s mierom nazvaným Al Hudejbijja, uzavretým medzi prorokom Muhammadom a tými z obyvateľov Mekky, ktorí odmietali uveriť a nepriateľstvo voči muslimom prejavovali. Uzavretie mieru vzišlo z toho, že prorok Muhammad sa s muslimami vybral na púť do Mekky (v tom čase bola Mekka ešte v rukách nepriateľov muslimov), ale počas cesty ich zastavili tí z Mekky, ktorí odmietali uveriť a požiadali proroka, aby v tom roku púť nekonal s tým, že na ďalší rok mu uvoľnia Mekku na tri dni, aby tam mohol s muslimami uskutočniť svoju púť. Prorok Muhammad s tým súhlasil (napriek odmietavému postojú niektorých muslimov) a bola uzavretá dohoda, ktorá stanovila okrem iného i to, že nik zo zúčastnených strán nezaútočí na tú druhú alebo na kmene, ktoré boli pod jej ochranou. Na druhý rok sa muslimovia vybrali na svoju púť i napriek tomu, že sa obávali, že tí z Mekky, ktorí odmietajú veriť, nedodržia svoj sľub, porušia dohodu a zaútočia na nich. Muslimovia sa okrem toho nazdávali, že by sa dopustili hriechu, keby sa bránili, a tým preliali krv človeka počas púte, keď sa nemá bojovať. Boh im však zoslal tieto verše, v ktorých im odkazuje, že ak by boli vystavení nebezpečenstvu a boli by napadnutí počas púte, nech sa bránia, ale len natoľko, nakoľko je to potrebné. A môžu i zákaz boja porušiť a dokonca i zabiť svojich nepriateľov, aby sa bránili, kdekoľvek by boli napadnutí, dokonca i v samotnej Posvätej mešite. Potom nech muslimovia tých z obyvateľov Mekky, ktorí odmietali veriť a začali proti muslimom bojovať, vyženú odtiaľ, odkiaľ ich títo predtým vyhнали (t.j. z Mekky a Posvätej mešity). Bude to spravodlivá odplata za všetko, čo sa títo proti muslimom dopustili. Boh ďalej muslimom vysvetľuje, že nech sa neobávajú brániť sa i v Posvätej mešite, pretože pridružovanie k Bohu a odmietanie viery je u Boha horšie než porušenie svätosti púte preliatím krvi počas nej za účelom obrany. Boh muslimom ďalej prikazuje, aby neboli oni v žiadnom prípade tí, ktorí s bojom začnú, ale nech sa začnú brániť až vtedy, keď budú napadnutí. A zabitie pre napadnutie, to je odplata pre týchto, ktorí odmietajú veriť a svoje záväzky hrubo porušujú.

2:196. Púť sa v islame začne vykonávať v presne stanovených mesiacoch, ktorými sú mesiac Šawwál, mesiac Zul Qida a prvých desať dní z mesiaca Zil Hižža. Má svoje určené pravidlá a

rituály a pre muslima je povinné púť vykonať aspoň raz za svoj život, pokiaľ by to zvládol finančne i zdravotne. Umrou nazývame púť, ktorá sa vykonáva mimo týchto stanovených mesiacov. Umra sa okrem toho od púte odlišuje aj niektorými rituálmi a jej vykonanie nie je povinné, ale dobrovoľné. Takže putovanie do Mekky počas uvedených troch mesiacov sa nazýva púť a putovanie do Mekky mimo nich sa nazýva umra. Verš hovorí: Ak by ste sa rozhodli vykonať umru a spojiť ju aj s púťou, aby sa tak vaša odmena u Boha zväčšila, tak ich obe dokončíte so všetkým, čo k tomu patrí. Ak by vám to však bolo znemožnené pre chorobu alebo z iného dôvodu, vykonajte obetovanie na mieste, kde ste sa rozhodli umru alebo púť ukončiť. Obetovanie je jeden z posledných rituálov púte, kde pútnik pristúpi k obetovaniu zvierat'a (teľaťa, kravy, barana, ovce alebo ťavy). Je to jeden z rituálov, ktoré pochádzajú od proroka Abraháma. To znamená, že pokiaľ by bolo pútnikovi znemožnené púť dokončiť, postačí, keď vykoná obetovanie na mieste, ku ktorému sa dostal namiesto miesta, na ktorom ho mal pôvodne vykonať. Počas púte sa nesmú strihať vlasy. To sa smie až po dokončení obetovania. Ak by pútnik mohol púť dokončiť bez ťažkostí, nemal by si strihať vlasy alebo holiť hlavu, pokiaľ nevykoná obetovanie na určenom mieste. Výnimku z tohto rituálu majú tí, ktorí sú chorí alebo ktorí majú chorú pokožku na hlave a musia si vlasy dať ostrihať i počas púte. Títo chorí ale takéto porušenie musia odčiniť pôstom (tri dni) alebo milodarom, ktorý spočíva v nakŕmení šiestich biednych ľudí, alebo obetovaním obete a rozdaním jej mäsa chudobným podľa zásad na to stanovených. Ak by bol pútnik v prípade vojny už v bezpečí alebo by už nebol stiesnený a rád by vykonal umru a po nej hneď aj púť, nech obetuje ako náznak skončenia umry a začatia púte, koľko môže z obetí. Ak by však niekto nemal čo obetovať alebo by na to nemal, tak náhradné riešenie je, aby sa postil tri dni počas púte a sedem dní, keď ju ukončí a vráti sa z nej domov. Celkovo to činí desať dní pôstu.

Ďalšia zásada konania púte sa týka len tých ľudí, ktorí žijú v blízkosti Posvätnej mešity v Mekke (obyvatelia Mekky). Obyvatelia Mekky umru nikdy nemôžu vykonať, pretože žijú v mieste konania púte alebo blízko neho, sú pri Posvätnej mešite sústavne, takže nemusia prekonávať veľké vzdialenosti, aby navštívili Posvätnú mešitu. Týchto ľudí sa zásady umry netýkajú. Oni môžu vykonať jedine púť, nakoľko púť predstavuje jednu zo základných náboženských povinností muslima. Verš sa končí tým, že upozorňuje muslimov, aby sa snažili o Božiu spokojnosť vo všetkom, čo konajú, v úmysle púť konať i v uplatňovaní výnimiek, ktoré im Boh povolil, aby boli bohabojní, pretože Boh je prísny pri trestaní vedomých prehreškov.

2:205. Verše 2:204-205 boli zoslané o mužovi, ktorý žil za čias posla a proroka Muhammada a volal sa Al Achnas Bin Šurejġ Al Saqafí. Ten jedného dňa prišiel k prorokovi a pretvaroval sa pred ním dodržiavaním islamu, bohabojnosťou a peknými slovami o živote a náboženstve a povedal: „Prišiel som, aby som prijal islam a Boh dobre vie, že pravdu hovorím.“ Keď však od proroka odišiel, prešiel popri pôde, na ktorej bola úroda a stádo patriace muslimskej rodine. Úrodu spálil a stádo zarezal, a tým im všetko zničil. Z tohto dôvodu Boh zoslal uvedené verše, aby upozornil proroka, že tento človek patrí medzi jeho najväčších protivníkov, aj keď navonok prejavuje niečo iné. V mnohých prípadoch boli verše Koránu zoslané pri nejakej príležitosti alebo v spojitosti s nejakou udalosťou, čím ľudia omnoho lepšie pochopili ich význam a praktické uplatnenie. Tieto verše ale obsahovali v sebe i všeobecný význam a odkaz, ktorý je možné z nich vyčítať. Predchádzajúce dva verše napríklad upozorňujú tak proroka ako aj muslimov na nebezpečenstvo pokrytco, ale aj na to, že nestačí sa k islamu len hlásiť a potom konať v príkrom rozpore s tým, čo ukladá.

Nasledovať islam znamená aj správať sa podľa neho, čo je vyjadrené v poslednej vete, kde Boh zdôrazňuje, že nemá rád, keď niekto ničí a skazu šíri.

2:213. V tomto jednom verši je zosumarizovaný príbeh existencie náboženstva a viery počas celej existencie ľudstva, od Adama až po poverenie posolstvom posledného posla a proroka - Muhammada. Verš nám hovorí o tom, že ľudia spočiatku boli jedným spoločenstvom, vyznávali jedno náboženstvo a uznávali len jedny zásady a jedného jediného Boha. Ľudia sa však začali vyvíjať, a tak sa začali odlišovať aj ich predstavy, názory a viera a vznikli náboženstvá, ktoré sa už líšili od toho pôvodného jednotného náboženstva. Neskôr, keď sa ľudia začali sporiť o tom, ktoré náboženstvo je to pravé, Boh ľudom poslal svojich prorokov s Knihou, ktorá obsahovala pravdu o viere a náboženstve, o ktorej sa ľudia medzi sebou sporiли.

Všetci proroci, ktorí boli vybraní Bohom, prichádzali s jednou jedinou a tou istou pravdou a poznatkami o Bohu. Toto jednotné poznanie má svoj obrovský význam, pretože predstavuje hlavný prameň, z ktorého ľudia potom čerpajú svoje poznatky o Bohu a zásady svojho náboženstva. Všetci poslovia a proroci v skutočnosti prišli s jednou Knihou. Ide o jednu Knihu, o jedno základné náboženstvo, ktoré stojí na jednej predstave: Jeden jediný Boh, jeden jediný Pán, jeden jediný, kto si zaslúži uctievanie, jedny jediné zásady, ktorými sa má ľudstvo riadiť, aby sa vyvíjalo k lepšiemu. Ostatné detaily a spôsob usporiadania spoločnosti sa už líšia podľa doby a potreby ľudí v čase, v ktorom ten ktorý posol s posolstvom prišiel. Ľudská spoločnosť sa vyvíja a čím ďalej sa vyvíja, tým sú jej fyzické i duševné potreby väčšie a jej spoločenský život komplikovanejší a viac rozvetvený. Z tohto dôvodu základ každého nebeského náboženstva ostal ten istý, ale pravidlá, ktoré ľudskú spoločnosť riadili, sa líšili. Každý prorok prišiel v skutočnosti s tým istým základom náboženstva, jadro ktorého tvoril jeden a ten istý princíp: princíp absolútnej jednosti Boha. Postupom času však nastáva v takomto náboženstve zlom, a to v momente, keď ho ľudia začnú pozmeňovať, a tak sa v ňom nahromadia rôzne príbehy a čisto ľudské predstavy a túžby, až sa takéto náboženstvo nakoniec úplne alebo čiastočne vzdiali od podoby, v ktorej bolo zoslané. Keď sa toto udeje, prichádza ďalšie posolstvo, ktoré vráti ľudí k pôvodnej viere, ale pravidlá, ktorými sa majú riadiť jednotlivci i spoločnosť, sú prispôbené dobe, v ktorej bolo toto nové posolstvo zoslané. Až nakoniec prišiel posol a prorok Muhammad (p.) s náboženstvom, o ktorom Boh povedal, že je už dovŕšením všetkých predchádzajúcich posolstiev a do dňa zmŕtvychvstania a súdneho dňa je to posledné posolstvo ľudom zoslané. V tomto posolstve sú znamenia, ktoré sa budú ľudom postupne odhaľovať a ktoré sú dôkazom toho, že toto posolstvo pochádza od Boha.

2:215. Prorok Muhammad (požehnanie a mier nech ho sprevádzajú) ohľadom poradia rozdávania milodarov povedal: „Začni sám so sebou, daj sám sebe milodar a staraj sa sám o seba (o svoje potreby), ak by niečo ostalo, tak to daj svojej rodine, ak by ostalo aj potom niečo, tak to daj svojim príbuzným, ak by ostalo i potom niečo, tak to daj ...“. Z verša Koránu a z výroku proroka Muhammada vyplýva, že človek si má ponechať v prvom rade seba toľko, koľko potrebuje, aby si tak mohol dopriať i niečo z radostí a dobrôt tohto života. Nemal by však nič preháňať alebo si dopriať nadmerný prepych. Mal by vždy voliť stred všetkých vecí. Keď je už človek sebestačný a mal by niečo navyše, čo by chcel iným dať, nech začne v prvom rade so svojou rodinou, ak by ona nepotrebovala, alebo by spotrebovala len časť toho, čo jej dával, potom nech dá svojim príbuzným a ak by aj tí mali dostatok, tak nech dá sirotám atď.

2:216. Tento príkaz bol konkrétne adresovaný muslimom, ktorí žili za čias proroka Muhammada. V prvých rokoch posolstva mali muslimovia zakázané púšťať sa do

ozbrojeného konfliktu s kýmkoľvek, a to i napriek tomu, že trápenie a ubližovanie zo strany tých, ktorí odmietali uveriť, bolo veľké. Po emigrácii proroka a muslimov z Mekky do Mediny bolo muslimom už povolené brániť sa proti svojim nepriateľom a tento verš je jedným zo skupiny veršov, ktoré im to povoľujú.

2:217. Veľkou vecou sa vo verši myslí veľký hriech.

2:222. V predislamskej dobe u Arabov prevládal zvyk, ktorý oni prebrali od iných národov a spoločností a ktorý spočíval v tom, že keď sa dostavila menštruácia u ženy, prestali sa s ňou stýkať, jesť, piť, ba dokonca s ňou nebývali v jednom dome, až kým sa jej menštruácia neskončila. Iná skupina Arabov zasa nepoznala žiadne obmedzenie a i v dobe menštruácie so svojimi ženami súložili. Preto sa jedného dňa jeden muslim zvaný Abú El Dahdáh spýtal proroka Muhammada: „Posol Boží, čo máme robiť so ženami, keď sa dostaví ich menštruácia?“. O tom Boh zoslal muslimom tento i nasledujúci verš, v ktorom je napísané: Pýtajú sa ťa, Muhammad, na pohlavný styk so ženami v období ich menštruácie, či je povolený, alebo zakázaný? Povedz: „Je to obdobie nečistoty pre ženu, a preto sa zdržte pohlavného styku so svojimi ženami, až pokým neuplynú toto obdobie, nezastaví sa krvácanie a neočistia sa. Táto časť verša zdôrazňuje, že počas menštruácie by manželia nemali mať žiadny pohlavný styk, až kým sa krvácanie u ženy nezastaví a ona sa neumyje. V Koráne sa menštruácia ženy berie skôr ako fyziologický proces, nie ako náboženská nečistota. Preto toto obdobie v ničom neovplyvní každodenný život oboch manželov. To znamená, že okrem zákazu pohlavného styku všetko beží ako obyčajne, ani vzájomné dotyky manželov sa nijak neobmedzujú. Boh ďalej pokračuje: Keď sa skončí obdobie menštruácie a ženy sa očistia, potom toto obmedzenie odpadáva. Muž by mal však dbať na to, aby dodržiaval určité pravidlá i pri tomto akte. Medzi ne napríklad patrí zákaz análneho styku, na strane druhej sa vyžadujú prejavy určitej náklonnosti a pochopenia medzi manželmi a iné. Boh pokračuje a žiada od tých muslimov, ktorí konali inak, ako to ustanovil tento verš, aby pokánie učinili za to, čo predtým konali, aby sa očistili a nevracali sa už viac k tomu.

2:223. Vo verši Boh porovnáva manželky s dobrou a úrodnou pôdou, ktorá prináša spokojnosť a dobré potomstvo bez ohľadu na to, akou technikou je táto pôda obrábaná. Ďalej muslimom hovorí, že je im dovolené, aby zúrodnili svoj intímny život kedykoľvek, keď budú pociťovať potrebu a v akejkoľvek polohe (s výnimkou análneho styku a styku, ktorý by mohol niektorému z manželov ublížiť). Veta „A učinite predtým (pred samotným aktom) niečo dobré jeden pre druhého“ ukladá manželom povinnosť psychickej i fyzickej prípravy a predohry na takýto intímny styk, aby obaja manželia pocítili z neho pôžitok. Verš sa končí tým, že Boh muslimov upozorňuje na to, aby boli bohobojní vo všetkom, čo konajú.

2:224. Jedného dňa muslim zvaný Abdulláh Bin Raváha prisahal na Boha, že sa nebude stýkať s manželom svojej dcéry, že k nemu nevojde nikdy do domu, že sa s ním nebude rozprávať, ani nebude už nikdy udobrovať vzťah medzi ním a jeho manželkou, teda medzi ním a svojou dcérou. Zrejme to bolo v dôsledku nedorozumenia medzi Abdulláhom a manželom jeho dcéry. Abdulláh dodržiaval svoju prísahu a vždy hovoril, že mu neprislúcha porušiť ju. V dôsledku Abdulláhovej prísahy na Boha sa však prestal stýkať s manželom svojej dcéry, čím však porušil jednu zásadu, o dodržiavanie ktorej sa islam zasadzuje, a to dobré vzťahy s príbuznými. Boh preto zoslal tento verš, v ktorom muslimov učí, aby sa prísaha na Boha nestala výhovorkou a prekážkou v konaní dobra, zbožných a bohobojných skutkov alebo v naprávaní vzťahov medzi rozhádanými a znepriatelenými ľuďmi. Ak by mali ľudia preto, aby dodržali svoju prísahu, prestať konať dobro, môžu ju porušiť a takéto porušenie odčiniť spôsobom, ktorý na to islam stanovil. Porušenie prísahy je však u Boha

veľmi veľký hriech, takže si treba dávať dobrý pozor, pokiaľ by ju niekto chcel porušiť. Porušenie prísahy je prípustné výlučne v prípadoch, ak by človek svojou prísahou porušil ďalšie podstatné zásady islamu. V tomto prípade je to udržiavanie dobrých vzťahov s príbuznými alebo zlepšovanie vzťahov medzi ľuďmi. Porušenie takejto prísahy však nesmie uškodiť nikomu tretiemu. Prorok Muhammad povedal: „Nemalo by sa prisahať vo veciach, ktoré by viedli k neposlušnosti voči Bohu, ktoré by viedli k prerušeniu vzťahov medzi príbuznými alebo o ktorých by človek nemohol rozhodovať.“

2:226. V predislamskom období nemali Arabi obmedzený počet manželiek, muž mohol mať jednu, dve, desať alebo aj sto manželiek. Prevládal i taký zvyk, že keď muž už nechcel žiť so svojou ženou, ale ani nechcel, aby sa s ňu oženil niekto iný, prisahal, že sa jej už nikdy nedotkne, a tak takáto žena bola v situácii, keď fakticky nemala manžela, ale sa nemohla ani vydať, pretože oficiálne bola ešte vydatá. Doba, počas ktorej táto prísaha platila, nebola obmedzená. To znamenalo, že manželka mohla stráviť i celý svoj život v stave, keď fakticky nemala manžela, ale ani nebola rozvedená. Príchodom islamu sa celá situácia zmenila. Počet manželiek, ktoré muslim mohol mať, sa obmedzil len na štyri v tom istom čase. Spomenutá prísaha a jej účinky v manželstve však stále platili až dovedy, kým nebol zoslaný tento verš, ktorý obmedzil dobu platnosti prísahy manžela, že sa svojej manželky už nedotkne, na štyri mesiace. To znamená, že ak by sa stalo, že manžel odprisahal, že sa svojej manželky už nedotkne, Korán poskytol takejto manželke automatickú ochranu. Ak by manžel svoju prísahu v priebehu štyroch mesiacov neodvolal, tak má manželka právo obrátiť sa na sudcu so žiadosťou o rozvod. Ak by sa ani sudcovi nepodarilo manžela presvedčiť, aby svoju prísahu odvolal, potom má sudca právomoc prinútiť manžela k rozvodu, teda manželstvo na požiadanie manželky ukončiť. Aby sa však prísahy mysleli vážne a nevyslovovali sa nezodpovedne, dotýčny manžel musel odvolanie alebo porušenie prísahy odčiniť, a to spôsobom, ktorý na to Korán stanovil. Bolo to napríklad nakŕmenie desiatich biednych ľudí, alebo ich ošatenie, vykúpenie otroka spod otroctva, atď. (pozri verš 5:89).

2:228. Ak by došlo k rozvodu medzi manželmi, Korán určil ochrannú dobu - dobu uddy, počas ktorej je možné uskutočnený rozvod zrušiť. Počas tejto doby (uddy) je možné, aby sa manželia k sebe vrátili bez potreby uzavretia nového sobáša. Počítanie času v dobe zoslania verša bolo rôzne. V niektorých oblastiach sa riadili lunárnym kalendárom, inde zasa počítali čas inak, existovali teda mnohé spôsoby počítania času. Korán možno preto volí jednotnú časovú mierku, ktorá ostáva nemenná na akomkoľvek mieste alebo v akomkoľvek čase. Rozhodujúcimi pre výpočet začiatku a konca ochrannej doby sa stali menštruačné cykly ženy, teda jednej zo strán, ktorej sa rozvod najviac týkal. Ochranná doba, ako hovorí verš, sa končí uplynutím troch menštruačných cyklov dotknutej ženy - rozvedenej manželky. Počas tejto ochrannej doby sa rozvedená žena nemôže vydať a rozvedené manželstvo môže byť kedykoľvek obnovené so súhlasom muža a ženy, teda rozvod môže byť odvolaný. Po uplynutí ochrannej doby sa síce rozvedení manželia k sebe môžu znova vrátiť, ale musia už uzavrieť nové manželstvo a stanoviť nové podmienky takéhoto manželstva. (Môžu si dohodnúť tvrdšie podmienky alebo postihy v prípade zopakovania sa sporu, ktorý viedol k rozvodu prvého manželstva). Ak by sa stalo, že by žena zistila ťarchavosť v priebehu ochrannej doby, je povinná oznámiť to manželovi, s ktorým sa rozviedla. Je to i snaha o zachovanie rodiny, pretože sa môže stať, že takéto dieťa by vyriešilo spory medzi rozvedenými manželmi a primälo by ich k zrušeniu rozvodu a návratu k sebe. Vzťahy medzi manželmi by sa ozdravili a dieťa by netrpelo, že sa narodilo v rozvedenom manželstve. Verš ďalej ustanovuje dôležitú zásadu adresovanú rodičom a príbuzným rozvedených manželov. Neraz sa totiž stávalo, že sa

rozvedení manželia chceli k sebe vrátiť, avšak odmietavý postoj rodičov a príbuzných k takémuto návratu to nakoniec znemožnil. Preto Korán takýmto rodičom prikazuje, aby rozvedeným manželom nestáli v ceste k návratu do manželstva, pokiaľ by to obaja mienili vážne a úprimne. Verš sa venoval aj problematike práv a povinností manželov v rámci manželstva. Deklaruje v prvom rade skutočnosť, že ich vzťahy sa majú riadiť zásadou dobrovoľnosti, a nie násilím. Deklaruje, že obaja manželia majú toľko práv jeden voči druhému, koľko povinností sa od nich vyžaduje. To znamená, že manželia si musia rozdeliť úlohy v domácnosti, napríklad žena sa stará o domácnosť a muž pracuje mimo nej. Všetko závisí od toho, ako sa obaja dohodnú a čo si prirodzeným spôsobom rozdelia. Od takejto dohody a jej rešpektovaní potom závisí existencia manželstva a jeho zotrvanie. Boh dal mužom určité vlastnosti, ktorými sa líšia od žien a ktoré ich v určitom smere zvyhodňujú, ale zároveň sa zvyšuje miera zodpovednosti muža za rozhodnutia, ktoré sú mu zverené. Korán okrem toho manželovi dáva o jedno oprávnenie viac než manželke. Manžel má oprávnenie rozviesť sa s manželkou i mimosúdnou cestou a takisto mimosúdnou cestou takýto rozvod počas ochranej doby zrušiť. Manželka o rozvod môže požiadať len súdnou cestou. Svojím spôsobom je toto ustanovenie určitou ochranou pre ženu z hľadiska majetkových vzťahov a ich vysporiadania a v určitom smere i ochranným opatrením pre deti a ich výchovu. Niektoré výklady ale vetu „muži však majú o stupeň viac ako ony“ vykladajú tak, že muži majú o jednu prirodzenú vlastnosť viac než ženy a tou je určitá fyzická a psychická odlišnosť mužov od žien, ktorá činí mužov pri všeobecnom spravovaní záležitostí rodiny lepšími správcami. Boh v závere verša pripomína ľuďom, že je mocný a má nekonečnú múdrosť a všetko, čo im ukladá, je nakoniec v ich prospech.

2:229. Na pochopenie významu verša musíme poznať udalosti, ktoré sprevádzali jeho zoslanie. Inštitút zrušenia alebo odvolania rozvodu bol známy u Arabov ešte pred tým, než Boh poveril posla a proroka Muhammada posolstvom. Možnosti uskutočnenia rozvodu i jeho zrušenia boli však neobmedzené. To znamená, že manžel sa mohol so svojou manželkou rozviesť aj stokrát a vždy pred uplynutím doby uddy (ochranej doby), rozvod zrušiť a manželku znova zaviazat' manželstvom, atď. Podľa toho, ako to z udalostí pred zoslaním tohto verša vyplýva, ak by sa bol manžel rozhodol rozvod zrušiť, manželka by sa bola musela k manželovi vrátiť bez ohľadu na to, či s tým súhlasila, alebo nie. Raz sa jeden manžel rozviedol so svojou manželkou a vyčkal, kým sa priblíži koniec doby uddy. Tesne pred jej uplynutím rozvod zrušil a svojej manželke povedal: „Prisahám na Boha, nevrátiš sa ku mne, ale ani sa ma nikdy nezbavíš“. Manžel tým myslel, že sa s manželkou po každý raz rozvedie a keď sa bude blížiť koniec doby uddy (ochranej doby), rozvod zruší. Nato bol zoslaný tento verš, v ktorom Boh muslimom určuje, že rozvod a jeho zrušenie sa pripúšťa len dvakrát. Ak by sa manžel s manželkou rozviedol po tretíkrát, takýto rozvod sa stáva absolútnym bez možnosti jeho zrušenia. Ak by sa niekto so svojou manželkou rozviedol dvakrát a dvakrát rozvod odvolal, potom sa už musí definitívne rozhodnúť, či s manželkou zotrvá v dobrom spoločnom živote, alebo sa s ňou rozíde a uvoľní ju z manželského zväzku bez toho, aby sa voči nej dopustil akejkoľvek krivdy. Majetok, ktorý manžel svojej manželke dá, napríklad veno, rôzne dary počas manželstva a iné, ostáva majetkom manželky počas manželstva i v prípade jeho zániku a manžel bez manželkinho súhlasu s ním nesmie v nijakej forme nakladať. Existuje však aj výnimka zo zásady, ktorá hovorí, že manžel nesmie vziať od manželky nič z toho, čo jej daroval. Ide o prípad, keď sa manželka rozhodne, že už v manželstve nechce zotrvať, ak pocíti, že zotrvaním v tomto manželstve by sa dopustila hriechu, alebo by nedokázala byť pre svojho manžela dobrou manželkou, a tak požiada manžela alebo súd, aby manželstvo rozviedol. Keďže v tomto prípade manželka spôsobila

rozbitie alebo rozvod manželstva, manžel má právo na to, aby si po dohode s manželkou vzal späť časť toho, čo jej daroval alebo dokonca i všetko. Závisí to od dĺžky trvania manželstva a od dohody týchto manželov, resp. manžela a osoby, ktorú manželka poverí vyjednávaním s manželom. Je to určité odškodnenie pre manžela za ublíženie, alebo prípadnú potupu, ktorú mu mohla manželka svojím konaním spôsobiť. Ibn Abbás, jeden z prorokových spoločníkov, uviedol, že prvá žena, ktorá sa v islame rozviedla na vlastnú žiadosť, bola sestra Abdulláha Bin Ubejja, a to vtedy, keď prišla k prorokovi Muhammadovi a povedala mu: „Posol Boží, už nikdy nič nespojí moju hlavu s hlavou môjho manžela (myslela tým, že už nikdy nechce byť so svojím manželom). Keď som zdvihla záves v dome, videla som, ako prichádza v sprievode mužov a on mal spomedzi nich najtmavšiu farbu pleti, mal najnižšiu postavu a najškaredšiu tvár.“ Jej manžel nato povedal: „Posol Boží, dal som jej to najlepšie z môjho majetku: záhradu, ktorú som vlastnil (a teraz žiada o rozvod). Ak by mi ju vrátila, tak s rozvodom súhlasím.“ Prorok sa manželky spýtal: „Čo hovoríš?“ Odpovedala: „Vrátim mu ju a ak by chcel, ešte mu aj pridám.“ Ibn Abbás povedal: „A tak ich prorok rozlúčil.“

2:231. Verš je adresovaný manželom a hovorí: Ak by ste sa rozviedli so svojimi manželkami a doba ich uddy by sa blížila ku koncu, tak sa rozhodnite, či rozvod zrušíte a budete s nimi pokračovať v dobrom manželskom živote, alebo ich od manželského zväzku oslobodíte a každý z vás pôjde svojou cestou. Ďalej verš manželov upozorňuje, aby nikdy nepristúpili k odvolaniu rozvodu len preto, aby manželke ublížili, pretože by sa dopustili obrovskej krivdy voči nej i sami voči sebe. Islam síce možnosť odvolania rozvodu ohraničil na dvakrát, ale doba od prvého rozvodu až k poslednému tretiemu rozvodu by mohla trvať približne šesť mesiacov a možno i viac. Boh na to muslimov upozorňuje i preto, že aj keď sa k odvolaniu rozvodu vyžaduje súhlas oboch rozvedených manželov, manželka, netušiac o zlých úmysloch svojho manžela, by mohla po prvýkrát i po druhýkrát súhlasiť s odvolaním rozvodu, a tým by sa jej utrpenie z rozvodu ešte znásobilo. Boh vo verši pokračuje a hovorí, že kto by dal súhlas na zrušenie, resp. odvolanie rozvodu len preto, aby svojej manželke ublížil a predĺžil dobu jej uvoľnenia sa z takéhoto manželstva, ten krivdí sám sebe, pretože porušuje Božie príkazy. Boh pripomína manželom, aby ustanovenia, ktoré im zoslal, brali vážne a aby ich nebrali s ľahostajnosťou a nech si spomenú na Božie dary, na to, čo im On zoslal v Knihe, na múdrosti a poznania, aby ľudí tým poučil a ukázal im, čo je správne a čo nie. Verš v závere pripomína manželom, aby sa Boha báli vo všetkom, čo konajú a nech majú stále pred očami, že Boh o všetkom vie.

2:233. Uvedený verš stanovuje, že doba kojenia dieťaťa a povinnej starostlivosti matky oň je dva roky; to platí pre tých, ktorí chcú, aby sa ich dieťaťu dostala úplná starostlivosť matky počas tohto obdobia. Boh uložil povinnosť kojenia a starostlivosti o dieťa matke, na strane druhej však nenechal celé bremeno na jej pleciach a zaviazal toho, komu sa dieťa narodilo, k nie menej dôležitej povinnosti, ktorá spočíva v starostlivosti o dieťa a o jeho matku tým, že im zabezpečí potravu a ošatenie a bude sa k nim dobre správať. Tieto povinnosti však Boh obom uložil v medziach toho, čo zvládnu a znesú. Verš použil konštrukciu „ten, komu sa narodili tieto deti“, aby tým vyjadril skutočnosť, že nie vždy je zodpovedný za opateru a finančné zabezpečenie otec dieťaťa, ale môže to byť napríklad aj starý otec, strýko alebo opatrovník v prípade smrti otca. Verš pokračuje a ustanovuje ďalšiu dôležitú zásadu spočívajúcu v tom, že nik z rodičov alebo tretia osoba by nemala dieťa použiť ako zámienku pre poškodenie alebo ublíženie tomu druhému. Ani otec by nemal využiť city a lásku matky voči dieťaťu, aby ju tým vydieral a vynútil si napríklad vzdanie sa práva na výživné, ale na strane druhej ani matka by nemala využívať cit a lásku otca k svojmu dieťaťu a nemala by ho

nadmieru zaťažovať svojimi požiadavkami. Všetky uvedené zásady sa v prípade smrti otca vzťahujú aj na jeho dediča, to znamená, že ak by otec zomrel, dedič otca je povinný matku i dieťa namiesto otca zaopatríť. Právo dieťaťa i matky ostáva tak zachované. Ďalej Boh stanovuje výnimku zo zásady, že matka má koiť a starať sa o svoje dieťa, až kým dieťa nedosiahne dva roky. Výnimka spočíva v tom, že ak by sa matka a otec alebo matka a dedič dohodli na tom, že dieťa odstavia od kojenia ešte skôr, ako dovŕši dva roky, nezhréšia. Podmienkou takéhoto odstavenia však musí byť sledovanie prospechu dieťaťa, ako je napríklad odstavenie zo zdravotných dôvodov. Ďalšia zásada spočíva v tom, že ak by sa otec s matkou nedohodli ohľadom kojenia dieťaťa, otec si môže prenajať dojku, ktorá by sa o dieťa starala s tým, že on sa k nej bude správať dobre a dá jej včas celú odmenu, ktorú jej za jej prácu sľúbil. To by sa malo v konečnom dôsledku pozitívne prejaviť na dieťati a na jej starostlivosti oň. Verš sa končí tým, že Boh ľuďom pripomína, aby ráтали s tým, že On vidí všetko, čo konajú a ako zmýšľajú, tak nech si dajú pozor a neprekračujú medze toho, čo určil.

2:234. Verš sa zaoberá otázkou ochrannej doby - uddy, ktorú by mala manželka dodržať po smrti svojho manžela a hovorí: Ak niektorí muži z vašich radov, muslimovia, zomrú a zanechajú po sebe manželky, nech tieto vyčkajú štyri mesiace a desať dní, t.j. dobu, počas ktorej sa nesmú vydať, zdobíť sa alebo okrášľovať, vychádzať v noci z domu a majú ostať v manželskom dome. Ide tu o ochranné opatrenie pre prípad, že by vdova bola tehotná so svojím zosnulým manželom. Po takejto dobe by sa totiž už ukázalo, či je vdova tehotná, alebo nie. Musíme si uvedomiť dôležitý fakt spočívajúci v tom, že až donedávna nebolo vo všeobecnosti možné zistiť, kto je otcom dieťaťa, pokiaľ by matka, nemuslimka, mala styk s viac ako s jedným mužom v tom istom čase. Preto bolo dôležité aj kvôli príbuzenským a dedičským vzťahom vedieť, kto je otcom narodeného dieťaťa. Pre tehotné ženy je tiež stanovená ochranná doba - udda, ktorá má ale inú dĺžku. U tehotnej ženy sa ochranná doba končí pôrodom. Až po pôrode alebo potrate sa môže znova vydať (pozri verš 65:4). Keď sa ochranná doba skončí, všetko sa vracia do normálnych koľají, t.j. všetky obmedzenia, ktoré platili v ochrannej dobe, odpadajú. Verš okrem obmedzení, ktoré pre ochrannú dobu určuje, zakotvuje pre vdovu podstatné a veľmi dôležité práva. Zakotvuje právo vdovy ďalej bývať v dome, v ktorom žila so svojím zosnulým manželom a právo na finančné zabezpečenie aspoň v najnutnejšej miere v dobe najväčšieho smútku za zosnulým manželom.

V dobe pred islamom sa žena, ktorej manžel zomrel, stretávala s veľkým neporozumením a s ťažkosťami zo strany svojej rodiny, zo strany rodiny zosnulého manžela, ale aj zo strany spoločnosti ako takej. V tej dobe u Arabov platilo, že keď manžel zomrel, vdova musela bývať vo veľmi zlých podmienkach, obliekať si najhoršie šaty, nesmela sa zdobíť, používať dobré vône alebo sa z niečoho radovať po dobu jedného roka od smrti manžela. Po roku musela opustiť miesto, kde bývala a vykonať niekoľko nezmyselných rituálov, ako napríklad nasadnúť na somára, barana alebo kozu. Príchodom islamu boli všetky tieto nezmyselné rituály zrušené.

2:236. Povinným plnením sa vo verši myslí veno. Prichádzame k ďalšiemu ustanoveniu týkajúceho sa rozvodu. Pred zoslaním tohto verša prorok Muhammad (požehnanie a mier nech ho sprevádzajú) zakázal muslimom vstúpiť do manželstva len pre samotný pôžitok. Ak chcú vstúpiť do manželstva, má to byť s úmyslom chrániť sa pred tým, čo Boh zakázal, t.j. pred mimomanželským intímnyim stykom a s úmyslom získať pre seba partnera, žiť s ním a založiť si rodinu. Z tohto dôvodu si muslimovia mysleli, že ten, kto by sa oženil a onedlho by sa rozviedol, dopustil by sa hriechu. Boh však zoslal tento i nasledujúci verš, v ktorom objasňuje, že ten, kto nemal v úmysle uzavrieť sobáš len pre uspokojenie túžby, ktorá sa v

ňom prebudila, nezhrší, ak sa z nejakého dôvodu po čase rozvedie. Verš rieši aj situáciu, ak by sa niekto so svojou manželkou rozvedol ešte predtým, než by mal s ňou pohlavný styk a predtým, než by jej určil veno. Podľa ustanovení islamu každá žena, ktorá sa vydá, musí dostať od svojho manžela určitý dar, hodnota ktorého sa mení podľa oblasti a zvykov tej ktorej časti sveta (môže ísť o väčší dar, alebo len o dar symbolický). Ak by teda došlo k rozvodu takéhoto manželstva, je povinnosťou manžela, aby manželku niečím obdaril s dobrým úmyslom a s pocitom, že jej podaruje aspoň niečo, čo nezanechá v jej srdci žiaľ alebo ľútosť z ich rozchodu. Hodnota alebo veľkosť takéhoto obdarenia nie je pevne stanovená, je ponechaná na štedrosť a majetkové pomery manžela. Aby Boh túto zásadu v muslimoch upevnil, zakončil verš tým, že takéto obdarenie je povinnosťou každého, kto by chcel dobro činiť.

2:240. Verš prikazuje muslimom, ktorí majú manželky, aby pre prípad svojej smrti zaopatřili svoje manželky takým spôsobom, že odkážu svojim dedičom, aby ich nechali bývať v manželskom dome po dobu jedného roka od smrti poručiteľa. Počas tohto roka majú dedičia vdovu po zomrelom manželovi zaopatřiť. Počas tejto doby sa vdova nemohla vydať, zdobit' a ani vychádzať z domu. Povinnosti dediča voči vdove by odpadli, ak by táto dobrovoľne opustila manželský dom. Ustanovenia tohto verša boli prechodnými ustanoveniami a neskôr boli nahradené ustanoveniami verša 2:234, ktoré ochranné obdobie u vdovy skrátili na dobu štyroch mesiacov a desať dní. Uvedený verš okrem toho už záväzným spôsobom zakotvil zaopatřenie vdovy dedičmi poručiteľa počas ochrannej doby, teda už nielen na základe odkazu poručiteľa. Zaopatřenia vdovy počas ochrannej doby už nebolo závislé od odkazu poručiteľa a jeho vôle, ale stalo sa záväznou povinnosťou vyplývajúcou priamo z Koránu.

2:243. V nasledujúcich veršoch Boh žiada od muslimov, aby sa nebáli a ak je to potrebné, aby svoje náboženstvo chránili, aby neboli lakomí a dávali zo svojich majetkov na jeho ochranu. Ako príklad im pritom uvádza ľudí, ktorí žili pred nimi. V príklade týchto ľudí, ktorí žili pred nimi, totiž spočíva poučenie.

Verš sa pýta, či sa tomu, kto tento verš počuje alebo ho číta, nedostala správa o ľuďoch, ktorí v tisíckach opustili svoje domovy zo strachu pred smrťou, a to práve vtedy, keď boli vyzvaní k boju a ochrane svojho náboženstva. Mysleli si, že svojím útekem sa smrti vyhnú. Boh im preto povedal „zomrite“ a oni zomreli. Potom ich oživil, aby im ukázal, že útek pred povinnosťou im nepomôže a že pokiaľ je niekomu už súdené, že má umrieť, tak umrie bez ohľadu na to, či je na bojisku, alebo na najbezpečnejšom mieste na zemi. A Boh je štedrý a má nespočetné zásluhy voči ľuďom, ale väčšina ľudí si to neváži a svoju vďačnosť voči Bohu neprejavuje.

2:245. Ten, kto zo svojich majetkov dáva na účely, ktoré Boh určil, je v postavení človeka, ktorý dáva Bohu pôžičku. Boh mu túto pôžičku zúročí veľkým počtom násobkov a vráti mu ju spôsobom, ktorý uzná za vhodný.

2:253. I napriek tomu, že Boh ľuďom poslal toľkých poslov a toľko znamení, aby ľudí zjednotil pod jednu vieru, ich stúpenci sa pobili medzi sebou. Keby Boh bol chcel, bol by tomu zabránil, ale On ponechal ľudí, aby premýšľali a použili rozumové danosti, ktoré im dal. Avšak miesto toho, aby títo ľudia nasledovali vieru, ktorú im zoslal, začali sa medzi sebou sporiť. Tieto ich spory a nehody sa natoľko vyostrili, že ľudia sa rozdelili na dve skupiny. Niektorí z nich uverili a niektorí odmietli veriť.

2:254. V tomto verši sa vykúpenie z hriechov porovnáva s predajom, pretože keď niekto koná dobro, rozdáva zo svojich peňazí a pomáha ľuďom, ako keby predával určitý tovar a dostával

zaň odpustenie a vykúpenie zo svojich hriechov. To, či uspel, alebo nie, sa dozvie až v súdny deň. Preto sa má človek snažiť celý svoj život dodržiavať zásady, ktoré Boh v Koráne určil a má konať dobro.

2:256. V náboženstve niet donútenia. Uznanie a nasledovanie náboženstva nesmie byť na podklade donútenia, ale musí vyvierat' z presvedčenia a dobrovoľnosti.

2:264. Vy, ktorí ste uverili, nečinite neplatnými (neznehodnocujte) svoje milodary narážkami a ubližovaním (voči tým, ktorým ste ich poskytli, ohováraním a zhadzovaním ich pred ľuďmi) ako ten, kto rozdáva zo svojho majetku kvôli obdivu ľudí a (pritom) neverí v Boha a v Deň posledný (rozdáva nie z viery alebo pre spokojnosť Božiu, ale aby ho ľudia chválili a ukazovali naňho - teda z pokrytectva; dňom posledným sa myslí deň zmŕtvychvstania alebo súdny deň). Jeho príklad (príklad takéhoto človeka) je podobný príkladu hladkej skaly, na ktorej je hlina, na ktorú dopadol silný dážď a nechal ju hladkú. (Takýto neveriaci sa skrýva pod pokrývkou viery a dobra, avšak jeho jadro je chladné a neúrodné, podobá sa na chladnú a neúrodnú skalú, ktorá je pokrytá malou vrstvou úrodnej hliny a každý, kto túto skalú vidí, si pomyslí, aká je to dobrá a úrodná pôda. Keď však na túto skalú dopadne silný dážď a zmyje z nej vonkajšiu vrstvu hliny, každý uvidí neúrodné a neužitočné jadro. Tak isto, keď by sa z takéhoto neveriaceho sňala pokrývka viery, ktorou sa zakrýva, ukázalo by sa jeho neplodné a neužitočné jadro) Nezmôže sa (takýto neveriaci človek i jemu podobní) na nič tým, čo získal (nič mu to nebude platné). (Všetko, čo v živote pozemskom takíto ľudia získali z dobrých skutkov, bude v súdny deň bezcenné, pretože tieto skutky nevyvierali zo skutočnej viery, ale z neviery a pokrytectva.) A Boh správne neusmerní ľudí, ktorí odmietajú veriť.

2:267. Verš prikazuje ľuďom, že ak by chceli chudobným a biednym vecne pomôcť, tak nech im dajú dobré a pekné veci, nie také, ktoré by sami nevzali, keby im ich niekto dával.

2:280. Ak by bol dlžník v tiesni, mal by veriteľ počkať kým sa dlžník nedostane z najhoršieho a bude schopný splácať svoj dlh.

2:282. V časti o svedectve žien verš jasne vysvetľuje, že svedectvo dvoch žien miesto jedného muža sa vyžaduje pre prípad, že by jedna z týchto žien zabudla obsah záväzku alebo o ňom zapochybovala. Potom jej ho má pripomenúť tá druhá. V období zoslania tohto verša sa ženy obchodom a obchodnými záležitosťami zriedkakedy zaoberali. Drvivá väčšina žien bola negramotná, nevedela dobre počítať a v obchodných zvyklostiach sa nevyznala. Preto verš z hľadiska dosvedčenia pôžičky vyžaduje ako svedkov najprv dvoch mužov a až potom muža a dve ženy. Ak by boli ustanovení muž a žena a žena by zapochybovala, čo sa zrejme v tej dobe aj stávalo, potom by bolo slovo proti slovu a celý záväzok by mohol byť spochybnený. Preto tu tá druhá žena hrá určitú poistku pre prípad, že by niektorá z nich zabudla. Po tom, ako sme sa v Koráne dočítali o „ribá“ a o poskytovaní pôžičiek bez akýchkoľvek úrokov, prichádza ďalšie dôležité ustanovenie, ktoré pokračuje v úprave otázky poskytovania úverov a pôžičiek a ktoré určuje niekoľko dôležitých zásad týkajúcich sa obchodných záväzkov.

Verš sa začína tým, že sa prihovára ľuďom, ktorí skutočne uverili a prikazuje im, že ak by si požičiavali peniaze na dobu určitú, aby o tom vyhotovili písomný záznam. To znamená, že verš v otázke poskytovania pôžičiek akéhokoľvek druhu záväzne stanovuje požiadavku písomnej formy, pričom zdôrazňuje dôležitosť takejto formy, najmä z hľadiska nespochybniteľného zakotvenia okamihu splatnosti dlhu. Takýto dokument by mala napísať tretia nestranná osoba, ktorá má dodržať zásady spravodlivosti pri jeho písaní a nemá sa prikloniť na stranu žiadnej zo zmluvných strán. To znamená, že verš zakotvuje zásadu nestrannosti osoby alebo inštitúcie, ktorá má spísanie uskutočniť. Žiadny pisár by nemal

odmietnuť takúto pôžičku spísať, pokiaľ by bol o to požiadaný a mal by sa pridržiavať zásad, ktoré ho Boh naučil, ako je napríklad spravodlivosť, čestnosť a nestrannosť. V tejto časti verš zakotvuje povinnosť pisára pôžičku spísať, pokiaľ by bol o to požiadaný, v čom je zakotvená požiadavka rovnosti medzi stranami a malo sa tým zabrániť pokusom silnejšej strany ovplyvniť pisárov, aby dlh nespísali. Druhou časťou vety, ktorá určuje pisárovi, že má písať tak, ako ho Boh naučil, sa v skutočnosti nepriamo do celého vzťahu vsunuli mravné zásady, obsiahnuté v Koráne, ako je napríklad čestnosť, spravodlivosť, slušnosť, pravda a iné, ktorými bol pisár zviazaný. Verš ďalej určuje, kto má diktovať text a obsah takéhoto zmluvného vzťahu a začína sa stranou, ktorá na seba berie určitý záväzok, určitú povinnosť. Keď osoba, ktorá preberá na seba záväzok, diktuje obsah záväzku, vylučuje sa do budúcnosti akékoľvek spochybnenie obsahu a formy záväzku zo strany dlžníka (zachováva sa však právo veriteľa namietat' proti tomu, čo dlžník diktuje). Dlžník by mal teda text záväzku pisárovi diktovať, pričom ho Boh upozorňuje, že text má nadiktovať pravdivo a v správnej forme bez toho, aby z obsahu pôžičky niečo ubral. Verš ďalej upravuje otázku nespôsobilosti dlžníka na uzavretie záväzku, pričom rozoznáva tri prípady takejto nespôsobilosti. Ide o dlžníkov, ktorí sú nerozumní, teda duševne chorí, mánotratní alebo neschopní rozumného a rozvážneho uvažovania alebo spravovania majetku. Ďalej ide o dlžníkov, ktorí by boli veľmi slabí pre svoj nízky alebo vysoký vek. Tretí prípad nespôsobilosti dlžníka uzavrieť záväzok je akýkoľvek ďalší dôvod, pre ktorý by nemohol dlžník text záväzku pisárovi diktovať. Sem by sme mohli zaradiť osoby nevidomé, hluché, nemé atď. V spomenutých troch prípadoch preberá povinnosť diktovať text záväzku za takéto nespôsobilé osoby ich zástupca (ktorý môže takéto osoby zastupovať priamo zo zákona, napríklad rodič, alebo v určitých prípadoch na základe splnomocnenia udeleného takouto osobou, napríklad v prípade nevidomého dlžníka, alebo na základe rozhodnutia súdu). Verš v tejto časti stanovil okruh osôb, ktoré sú nespôsobilé na uzatváranie záväzku a ktorých musí zastupovať zástupca. Po stanovení zástupcu verš pokračuje a adresuje svoje slová práve takémuto zástupcovi. Pripomína mu, že i keby sa ho záväzok netýkal a neprinesol by mu žiaden prospech, mal by byť spravodlivý a svoju povinnosť dôkladne vykonať či už z hľadiska obhajovania záujmov osoby, ktorú zastupuje, alebo z hľadiska diktovania textu a obsahu záväzku.

Verš tým uzatvára otázku zastupovania a prechádza k ďalšej dôležitej náležitosti záväzkového vzťahu, k svedkom. Verš totiž vyžaduje pre úplnosť záväzkového vzťahu i svedectvo dvoch spôsobilých svedkov svedčiacich o jeho spísaní a obsahu. Je to ďalšia poistka v záujme istoty právnych vzťahov. Verš určuje minimálne predpoklady, ktoré by mali svedkovia splňať: v prvom rade by mali byť známi svojou bezúhonnosťou a čestnosťou. Okrem toho s ich svedectvom by mali súhlasiť obe zmluvné strany. Ako sme už uviedli, verš vyžaduje svedectvo dvoch spôsobilých mužov. Ak by sa však nenašli dvaja takíto muži, ktorí by záväzok dosvedčili, potom sa pripúšťa aj svedectvo ženy, i keby sa tá obchodnými záležitosťami nikdy nezaoberala. Tu sa však určuje, že dosvedčiť takúto pôžičku môžu nie muž a žena, ale muž a dve ženy. Verš hneď nato objasňuje dôvod, prečo sa vyžaduje svedectvo dvoch žien, keď hovorí, že si to vyžaduje prípad, ak by sa jedna z nich zmýlila alebo pozabudla, tak jej tá druhá záväzok pripomenie. Tu si musíme uvedomiť, že keď verš vyžaduje svedectvo dvoch žien, hovorí o konkrétnej veci, ktorá sa týka obchodných záležitostí a ešte konkrétnejšie, uzatvárania zmlúv. Ako sme už spomenuli, počet žien, ktoré sa zaoberali obchodnými záležitosťami, nebol veľký. Predstavme si, že žena, ktorá za svojho života z obchodných záležitostí vykonala maximálne kúpu nejakej veci, sa má stať svedkom dôležitého záväzku, ktorý obsahuje množstvo rôznych definícií a ustanovení. Je celkom možné, že ich po čase zabudne, a preto je tu poistka v osobe druhej ženy, ktorá by jej to

pripomenula. Verš pokračuje a určuje ďalšiu dôležitú zásadu. Určuje totiž svedkom povinnosť svedčiť, pokiaľ by došlo k nedorozumeniu medzi zmluvnými stranami, k strate písomnej zmluvy atď. Podat' svedectvo o obsahu záväzku by svedkovia nemali odmietnuť. Ďalšia záležitosť, na ktorú verš upozorňuje, je nutnosť spísania akéhokoľvek dlhu alebo pôžičky, či už malej, alebo veľkej. Táto povinnosť je určená pre prípad, že by sa niekomu nechcelo dlh spísať, či už z nedbanlivosti, lenivosti alebo ostychu voči druhej strane. Vzápätí verš túto povinnosť odôvodňuje tým, že spísanie takéhoto dlhu je u Boha spravodlivejšie, istejšie ako dôkaz existencie dlhu a jeho podmienok a zárukou toho, že žiadna strana nezačne o dlhu alebo jeho výške, splatnosti či iných náležitostiach, ktoré sa ho týkajú, pochybovať.

Každá zásada má svoje výnimky, a tak je tomu aj v prípade písomného uzatvárania záväzkov. Ak by išlo totiž o priamy obchod, t.j. o obchod, ktorý sa uskutočňuje v tom istom čase, ktorý prebieha rýchlo a opakuje sa v krátkych časových intervaloch, tak sa tu už nevyžaduje písomná forma na jeho uskutočnenie. Od písomnej formy sa v tomto prípade upustilo. Zmluvné strany si môžu o takomto obchode vyhotoviť písomný doklad, platnosť zmluvy však už nie je touto písomnou formou podmienená. Povinnosťou ale ostáva dosvedčiť uskutočnenie takéhoto obchodu hore uvedenými spôsobilými svedkami.

V tomto ohľade sa však časť učencov priklonila k tomu, že pokiaľ by šlo o jednoduchý obchod, uprednostňuje sa prítomnosť svedkov, avšak nie je to nevyhnutnou podmienkou. Boh pokračuje a hovorí, že žiadnemu z pisárov, ktorí záväzok spísali alebo svedkom, ktorí jeho uzavretie dosvedčili, nesmie byť ublížené akýmkoľvek spôsobom, t.j. oni nesmú utrpieť žiadnu škodu v dôsledku svojej ochoty svedčiť; a pokiaľ by k tomu došlo, pokladá sa to za hrubé porušenie náboženstva a ustanovení Koránu. Dôležitosť tejto výstrahy spočíva v tom, že pisári alebo svedkovia (najmä ženy) môžu byť v dôsledku svojej ochoty vystavení rôznym nátlakom a nepríjemnostiam zo strany niektorej zo zmluvných strán, a preto sa tu určuje, že kto by pristúpil k poškodeniu alebo k ublíženiu pisárom a svedkom, hrubo by porušil zásady náboženstva. Boh verš končí tým, že pripomína ľuďom, aby sa Ho báli v tom, čo konajú. Usmerňuje ich pozornosť na zásady, ktoré organizujú ich život a ktoré sú im len užitočné a pripomína im, že o všetkom vie a vie, v čom spočíva dobro pre ľudí.

3:5. Medzi zaujímavosti obsiahnuté vo veršoch Koránu patrí i skutočnosť, že vo väčšine prípadov, v ktorých sa spomína zem alebo nebo či nebesá, sa uvádza výraz „v zemi“ a „v nebi“, a nie „na zemi“ a „v nebi“, ako sme to použili pri preklade tohto i ďalších veršov. Arabský jazyk pritom dobre pozná konštrukciu „na zemi“ a Korán ju na niektorých miestach aj používa. Z lingvistického hľadiska to jasne znamená, že ide o objekt, o teleso, v ktorom sa určité udalosti odohrávajú. Pre lepšiu zrozumiteľnosť z pohľadu slovenského jazyka, sme však slovné konštrukcie „v zemi“ a „v nebi“ preložili „na zemi“ a „v nebi“.

3:7. V Koráne boli zoslané dve skupiny veršov. Prvú skupinu tvoria verše s jednoznačným významom. Tieto verše tvoria základ Koránu - Knihy. Sú to napríklad verše opisujúce Boha, súdny deň atď. Druhú skupinu tvoria verše, ktoré nemajú jednoznačný význam, ale sa dajú rôzne vyložiť a ktoré treba posudzovať podľa celkového ducha Koránu, aby tak človek dospel k ich správne pochopeniu. Treba ešte poznamenať, že Korán svoje verše nazýva znameniami.

3:12. O dobe zoslania tohto verša sa v starých prameňoch uvádzajú dve udalosti:

1. Židia, ktorí žili v Medine, po tom, ako muslimovia zvíťazili v bitke Bedr (prvý vojenský stret, ktorý sa odohral medzi prorokom Muhammadom a muslimami na jednej strane a tými z Mekky, ktorí odmietali uveriť a proti muslimom brojili, na strane druhej), povedali: „To je,

prisaháme na Boha, posol, príchod ktorého nám Mojžiš oznámil, ktorého meno, vlastnosti a popis nachádzame v našej Knihe a o ktorom sa píše, že ho nepremôže nik.“ A tak chceli v posolstvo a proroctvo posla a proroka Muhammada uveriť a nasledovať ho. Lenže si povedali, že sa nebudú náhliť a že počkajú, kým sa odohrá ešte ďalšia bitka a uvidia, ako dopadne. Keď však nastala bitka Uhod (druhá bitka medzi muslimami a tými z Mekky, ktorí odmietali uveriť) a muslimovia boli porazení, títo židia zapochybovali a povedali: „Nie, prisaháme na Boha, nie je to on.“ A ostali na svojom starom náboženstve a odmietli uveriť v posolstvo posla a proroka Muhammada a nenasledovali islam. V tom čase bola medzi nimi a prorokom Muhammadom uzavretá Dohoda o mieri a usporiadaní verejných záležitostí v Medine (v meste, v ktorom žili spolu s muslimami). Túto dohodu židia porušili a jeden z nich, zvaný Kaeb Bin Al Ašraf, vyrazil so šesťdesiatimi mužmi k tým z Mekky, ktorí odmietli veriť (ktorí nad prorokom v Uhode zvíťazili), uzavreli s nimi pakt proti muslimom a povedali: „Naše slovo bude jednotné“ a potom sa vrátili do Mediny. Nato bol zoslaný tento verš.

2. Druhá udalosť, počas ktorej bol tento verš zoslaný, sa tiež odohrala po bitke Bedr. Keď prorok Muhammad a muslimovia zvíťazili v bitke Bedr nad tými z kmeňa Qurejš z Mekky, ktorí odmietali veriť a vrátili sa do Mediny, prorok nechal zhromaždiť židov a povedal im: „Bojte sa Boha a dajte si pozor pred Ním, aby vás nepostihlo to, čo postihlo tých z Qurejšu v Bedre, ktorí odmietli uveriť a prijmite islam prv, než vás postihne to isté, čo ich postihlo, pretože dobre ste spoznali, že som poslaný prorok. Skutočnosť že som prorok, ktorého vám Boh sľúbil, nachádzate vo svojej Knihe“. Židia mu na to odpovedali: „Muhammad, nepýš sa tým, že si stretol ľudí neznalých, ktorí nepoznajú boj a jeho umenie i tým, že si nad nimi zvíťazil. Prisaháme na Boha, keby sme proti tebe bojovali my, bol by si zistil, že my sme muži vojny“. Nato bol zoslaný tento verš.

3:15. Verš ľudí poučuje o tom, že si môžu užívať radosti života pozemského, ale majú pritom dbať na to, aby neprekročili striednosť. To znamená napríklad to, že mať majetky nie je hriechom, pretože majetky boli Bohom vytvorené na to, aby ich ľudia mali a aby ich užívali, hriechom ale je, keď sa takéto majetky nepoužívajú na účely, ktoré sú v súlade s tým, čo Boh určil, ako je napríklad starostlivosť o seba, o svoju rodinu, pomoc ľuďom atď.

3:17. Míňajúci zo svojich majetkov a rozdávať z nich na účely, ktoré Boh určil, napríklad na pomoc chudobným, sirotám, príbuzným a každému, kto pomoc potrebuje.

3:19. Jediným náboženstvom u Boha je islam, t.j. náboženstvo, ktorého jadro tvorí oddanosť Bohu jednému jedinému, len takéto náboženstvo Boh od ľudí prijme. Boh objasňuje ľuďom, že pôvodné, pravé a skutočné náboženstvo, ktoré majú dodržiavať a jeho zásadami sa riadiť, je to, ktoré vyviera z islamu, t. j. z oddanosti Bohu, ktorej obsah a zásady sú v Koráne jasne vysvetlené. Slovo Dín, ktoré sme do slovenského jazyka preložili ako náboženstvo, vyjadruje ten jednotný a pôvodný zdroj a cestu, ktorá je u Boha len jedna jediná.

Islam nie je len názov náboženstva, ktoré muslimovia uznávajú. Taktiež nespočíva len vo vykonávaní stanovených úkonov a dodržiavaní určitých zásad. Slovo islam v prvom rade znamená oddanie sa Bohu vo všetkom, čo konáme a vo všetkých pocitoch, ktoré cítime. Oddanie sa Bohu znamená uznanie existencie Boha ako jedného jediného Stvoriteľa všetkého, čo existuje, uznanie Jeho neohraničenej moci a poznania a v dôsledku takéhoto uznania aj nasledovanie všetkého ostatného, čo tvorí obsah islamu ako cesty, ale i náboženstva. Každá nebeská Kniha, ktorá bola predtým zoslaná, bola zoslaná v duchu jednosti Boha a jeho uctievania a v duchu oddanosti Bohu a dodržiavania toho, čo je v týchto Knihách. Zmeny v týchto Knihách, najmä v ich výklade, však nastali po smrti posla alebo proroka, ktorý ich ľuďom od Boha prinášal.

3:20. Neznalí ľudia bola prezývka, ktorou sa označovali ľudia, ktorým nebola zoslaná žiadna nebeská Kniha a nebol k nim poslaný žiaden prorok ani posol s posolstvom.

3:23. Pod tými, ktorým bol daný podiel z Knihy, sa v tomto verši myslia židia.

3:28. Ibn Abbás spomínal, že za čias posla a proroka Muhammada (požehnanie Božie a mier nech ho sprevádzajú), keď anjel Gabriel zvestoval poslovi Korán, traja židia, Al Hažžáz Bin Amro, Kahmas Bin Ebí Al Haqíq a Qajs Ibn Zajd predstierali priateľstvo so skupinou muslimov. Židia si však určili za cieľ odvrátiť týchto muslimov od islamu. Keďže ostatní muslimovia sa o túto skupinu báli, snažili sa im pomôcť a upozorniť ich na nekalé zámery týchto troch mužov a požiadali ich, aby sa im vyhýbali. Členovia tejto skupiny však odmietli rady ostatných muslimov, ktorí sa im snažili pomôcť a neprerušili svoje styky a priateľstvo so spomenutými tromi židmi. Preto Boh zoslal tento verš, v ktorom upozorňuje veriacich, aby sa nevzdŕaľovali od ostatných veriacich, aby neodmietali ich dobré rady a pomoc a že sa nemajú zdôverovať a priateliť s tými, ktorí odmietajú uveriť, ktorí im chcú uškodiť. Kto by tak činil, ten nepatrí medzi veriacich, ktorí dodržujú a nasledujú to, čo im Boh zoslal. Výnimku z tejto zásady Boh povoľuje vtedy, ak by sa veriaci dostali medzi nepriateľov a hrozilo by im veľké nebezpečenstvo. V takomto prípade je im povolené nadväzovať dôverné priateľstvá, aby sami seba chránili.

Verš však neznamená, že veriaci muslim nemôže nadväzovať žiadne priateľské vzťahy s nemuslimom (pozri napríklad verš 60:8). Na lepšie pochopenie významu tohto verša, ktorý sa viaže na určitú konkrétnu udalosť, odkazujeme čitateľa na verše (3:118-120), kde je podrobnejšie objasnený.

3:33. Boh si vyvolil Adama (z potomstva ktorého pochádza ľudstvo) a Noema a rodinu Abrahámovu (z ktorej pochádza Ismail, Izák a proroci z ich potomstva; prorok Muhammad pochádza z potomstva Ismaila) a rodinu Imránovu (z ktorej pochádza Ježiš) spomedzi ľudí (v dobe, v ktorej žili)

3:36. Marjam (Mária sa v arabskom jazyku nazýva Marjam a znamená „pobožná, slúžiaca Bohu“

3:42. Hľa, anjeli povedali (Korán pokračuje ďalej a hovorí o Márii a Ježišovi): „Mária! Boh si ťa vyvolil a očistil (učinil ťa zbožnou, dobrou, očistenou a poctivou ženou) a vyvolil si ťa spomedzi žien tvorstva (v dobe, v ktorej si žila, aby si porodila dieťa bez otca a aby ste boli obaja znamením Božej moci pre ľudí)“.

3:48. Slovo Al Kitáb v tomto verši islamskí učenci v mnohých výkladoch vysvetľujú ako písanie. V slovníku arabského jazyka toto slovo má niekoľko významov: kniha, písať, osud, človek, ktorý má poznanie.

3:54. Keď sa v arabskom jazyku a v Koráne hovorí, že Boh strojí úklady alebo nastraží nástrahy, myslí sa tým presný opak toho, ako keď povieme o človeku, že strojí úklady. Ide tu o zvláštnosť arabského jazyka. V prípade, keď povieme, že Boh strojí úklady alebo nastraží nástrahy, myslíme tým, že prekazil zlý čin, na ktorý sa niekto chystal a zlo, ktoré chcel, Boh obrátil proti nemu samému, a tým ho zároveň aj potrestal.

3:61. S týmto veršom je vo výkladoch Koránu spojený aj príbeh, ktorý vysvetľuje, kedy a pri akej príležitosti bol poslovi a prorokovi Muhammadovi verš zoslaný. Podstata príbehu, ako ho uvádza Ibn Isháq a Ibn Kasír (dvaja z významnejších učencov), spočíva v tom, že jedného dňa prišla k prorokovi Muhammadovi (požehnanie Božie a jeho milosť nech ho sprevádzajú) delegácia zložená zo zástupcov kresťanov z Nažránu (oblasť na Arabskom polostrove). Ich

počet bol šesťdesiat a medzi nimi bolo štrnásť mužov, ktorí patrili k uznávaným osobnostiam tejto oblasti. Títo štrnásť aj o všetkých záležitostiach rozhodovali. Traja z nich však mali rozhodujúce slovo. Boli to: Al Áqeb, ktorý bol ich vodcom, Al Sajjed, ktorý bol najvzdelanejší spomedzi nich a Abú Hárisa Bin Alqama, ktorý bol ich biskupom. Keď delegáti prišli do Mediny, vošli do mešity k prorokovi Muhammadovi práve vtedy, keď vykonával popoludňajšiu modlitbu. Všetci boli vyobliekaní tak, že kto z muslimov ich toho času videl, neskôr hovoril, že po nich nikdy nevidel takú delegáciu, akou bola ich. Keď prišli do mešity, práve nastal čas, v ktorom sa títo kresťania modlili, a tak sa šli v priestore mešity pomodliť. Prorok Muhammad povedal muslimom: „Nechajte ich (aby sa pomodlili)“.

Keď skončili, prorok sa prihovril k trom z nich. Títo traja boli síce kresťania, ale i tak sa v mnohých otázkach medzi sebou nezhodovali. Jeden z nich hovoril, že Ježiš je boh, druhý, že je božím synom a tretí, že je súčasťou Svätej trojice. Skupina, ktorá tvrdila, že Ježiš je boh, argumentovala tým, že oživoval mŕtvych, liečil slepých, malomocných a chorých ľudí, hovoril ľuďom veci z ich súkromia, dokonca i také, ktoré sami nepoznali, modeloval hlinu do podoby vtáka a keď dýchol do nej, ožila a stala sa skutočným vtákom. Tí, ktorí tvrdili, že Ježiš je synom božím, argumentovali tým, že nemal otca a že rozprával už v koliske, čo žiaden človek predtým ešte nikdy neurobil. Tretia skupina tvrdila, že Ježiš je súčasťou Svätej trojice preto, že Boh povedal: „Urobili sme, prikázali sme, stvorili sme, rozhodli sme“. Keby bol Boh len jeden, povedal by iba: „Urobil som, prikázal som, stvoril som, rozhodol som“. Ako odpoveď na všetky uvedené tvrdenia boli zoslané predchádzajúce verše. Keď to biskupi počuli, prorok Muhammad im povedal: „Staňte sa muslimami (muslim znamená v arabskom jazyku úplná oddanosť Bohu, ktorý je jediný a ktorý nemá žiadne deti ani spoločníkov)“. Povedali: „My sme muslimovia“. Prorok povedal: „Vy nie ste muslimovia, tak sa nimi staňte“. Povedali: „My sme boli muslimami ešte pred tebou“. Prorok povedal: „Klamete! Od islamu vás delí vaše tvrdenie, že Boh má syna a vaše uctievanie kríža ..“ Kňazi povedali: „Tak, kto je jeho (Ježiša) otcom, Muhammad?“ Prorok Muhammad im neodpovedal a vyčkal, až mu Boh najvyšší (prostredníctvom anjela Gabriela) zošle odpoveď. Ako odpoveď boli zoslané predchádzajúce verše tejto kapitoly a Boh najvyšší prikázal prorokovi, ak by odmietli uznať za pravdu to, čo mu zoslal, aby ich vyzval priviesť svojich synov, manželky a samých seba a aby sa všetci obrátili na Boha a žiadali, aby zoslal Svoje prekliatie na tých, ktorí tvrdia nepravdu a klamstvo o Bohu a o jeho poslovi Ježišovi. Biskupi prorokovi odpovedali: „Aba Al Qásem (bola to prezývka, ktorou bol prorok Muhammad známy), nechaj nás, aby sme sa poradili a potom prídeme za tebou s odpoveďou na to, k čomu si nás vyzval“. Potom sa utiahli a spýtali sa Al Áqeba (ktorého prezývka bola Ježišov služobník): „Ježišov služobník, čo radíš?“ Povedal: „Prisahám na Boha, kresťania; viete, že Muhammad je poslaným prorokom a oznámil vám rozhodujúcu správu o Ježišovi (o živote a poslanstve ktorého sa sporíte). A viete dobre, že keď sa ľudia, ktorí žili pred vami, pustili do sporu s prorokom a požiadali Boha, aby zoslal svoje prekliatie na tých, ktorí klamú a pravdu popierajú, postihla ich kliatba, neostal v nich žiaden dospelý človek a ani nevyrástlo žiadne ich dieťa (dospelí vymreli a deti nedosiahli vek dospelosti). Bude to váš koniec, ak by ste tak urobili (t.j. ak by sa pustili spolu s prorokom do preklínania). Ak ste sa rozhodli aj napriek tomu ostať na svojom náboženstve a zotrvať na tom, čo tvrdíte, tak sa rozlúčte s vaším spoločníkom (teda s prorokom Muhammadom) a vráťte sa do svojej krajiny.“ Biskupi sa potom vrátili za prorokom a povedali mu: „Aba Al Qásem, rozhodli sme sa, že sa s tebou nepustíme do preklínania, necháme ťa pri tvojom náboženstve a vrátíme sa k nášmu náboženstvu, ale pošli s nami muža spomedzi tvojich druhov, ktorý by mal tvoju dôveru, aby rozhodol medzi nami v záležitostiach týkajúcich sa našich majetkov, o ktoré sme sa sporili,

pretože ste si získali našu priazeň“. Prorok Muhammad im povedal: „Príd'te za mnou večer a pošlem s vami niekoho silného a spravodlivého“. Neskôr, keď prorok s muslimami dokončil obedňajšiu modlitbu, prebehol zrakom po modliacich sa a zazrel Abu Ubejdu Bin Al Žarráha. Vyzval ho a povedal mu: „Chod' s nimi a rozhodni medzi nimi spravodlivo o tom, o čom sa sporia.“

3:68. Vetou „tento prorok a tí, ktorí uverili“ sa tu myslí prorok Muhammad a tí, ktorí proroka Muhammada nasledovali a uverili v Boha podobne, ako v Neho veril i Abrahám.

3:72. I povedala skupina z radov Ľudí Knihy (skupina židovských rabínov, ktorej členovia sa navzájom dohodli): „Uverte na začiatku dňa v to, čo bolo zoslané tým, ktorí uverili (v posolstvo posla a proroka Muhammada) a odmietnite v to veriť na jeho konci (na začiatku dňa muslimom povedzte, že ste uznali za pravdu to, čo bolo poslovi a prorokovi Muhammadovi zoslané a že je to pravda a na konci dňa to zasa poprite a povedzte, že ste dospeli k presvedčeniu, že to pravda nie je), azda sa vrátia späť (k neviere, na ktorej boli pred príchodom Muhammada)“, (Takýmto spôsobom chceli vyvolať u muslimov pochybnosti ohľadom posolstva posla a proroka Muhammada.). Rabíni pokračovali aj v ďalšom verši: „A neverte nikomu (rabíni pokračujú), jedine tým, ktorí nasledujú náboženstvo, ktoré vy nasledujete“.

3:75. Medzi židmi a kresťanmi sú ľudia dobrí i zlí. Sú medzi nimi takí úprimní, hodnoverní a čestní ľudia, ktorým ak by človek zveril hromadu peňazí, vrátia ich všetky do posledného dinára. Ale sú medzi nimi i takí zlovestní, ktorým ak by človek zveril čo i len jeden dinár (bola to platobná jednotka vo vtedajšej dobe), tak mu ho nevrátia, pokiaľ on nebude nad ich hlavou neustále stáť a žiadať späť svoje peniaze. Tento druhý typ ľudí ospravedlňuje svoju zlovestnosť tvrdením, že v ich Knihách sa nikde nenachádza, že by sa dopustili hriechu, ak by neznalým ľudom ich majetky nevracali. Neznalými ľuďmi najmä židia nazývali Arabov, ktorí si neosvojili židovské alebo kresťanské náboženstvo. Neznalosť im pripisovali preto, že im nebola zoslaná žiadna nebeská Kniha. V tom čase Korán nebol ešte zoslaný, alebo bolo posolstvo ešte len vo svojich počiatkoch. Tvrdenie tejto druhej skupiny židov o tom, že sa nedopustia žiadneho hriechu, keď nevracajú veci im zverené, je len vedomou lžou a oni to veľmi dobre vedia.

3:79. Ibn Abbás povedal: „Abú Ráfe z radov židov a Al Raís z radov kresťanov Nažránu povedali: „Muhammad! Chceš, aby sme ťa uctievali a učinili ťa Pánom?“ Prorok Muhammad odpovedal: „Božechráň, aby bol uctievaný niekto iný než Boh. A či máme prikázať ľuďom, aby uctievali niekoho iného než Boha?! To nie je to, s čím ma Boh poslal a ani to, čo mi prikázal.““ Nato Boh zoslal tento verš.

3:81. Boh prijal od všetkých prorokov určitý sľub, ktorý títo proroci dosvedčili a ktorého bol Boh svedkom. Obsahom tohto sľubu bolo, že všetci Boží proroci sa pred Bohom zaviazali, že keď im Boh zošle Knihu a múdrosť, budú ľudí k viere vyzývať a učiť ich z tejto Knihy a múdrosti. Pokiaľ však bude prvému prorokovi a poslovi niečo zoslané a príde po ňom druhý prorok potvrdzujúci to, čo bolo predtým zoslané, tak prvý prorok uverí v posolstvo toho druhého, podporí ho a bude mu pomáhať. To je povinnosť každého proroka i ľudí, ktorí posolstvo takéhoto proroka nasledovali, až kým neprišiel posledný a záverečný prorok, ktorým bol posol a prorok Muhammad, ktorý oznámil ľuďom už posledné a záverečné posolstvo.

3:85. Tento verš je v podstate dovŕšením predchádzajúcich veršov, najmä veršov (3:81-84). V predchádzajúcich veršoch sa jasne hovorilo o sľube, ktorým sa každý prorok pred Bohom

zaviazal, že on i tí, ktorí ho budú nasledovať, uveria v posolstvo proroka, ktorý neskôr príde, ktorý bude potvrdzovať to, čo bolo predtým Bohom zoslané a ktorý ľuďom napravi a obnoví ich vieru a náboženstvo, ktoré by časom ľudia pozmenili. Keďže islam bol posledným a záverečným nebeským náboženstvom, Boh najvyšší ľuďom oznamuje, že neprijme od nikoho iné náboženstvo než islam, t.j. oddanosť Bohu, ktorej význam a obsah Korán jasne vysvetľuje. To je tá neodvratná skutočnosť, ktorú Korán deklaruje.

Pri tomto verši sa ešte trochu zastavíme, aby sme lepšie objasnili význam slova „islam“. Pojem „islam“ Korán vykladá v dvoch rovinách: užšej a širšej. V užšom zmysle slovo „islam“ znamená odovzdanie sa do vôle Božej alebo oddanosť Bohu, uznanie existencie jedného jediného Boha, ktorý nikdy nespľodil, nebol splodený, ktorý sa na nič z toho, čo poznáme, nepodobá a ktorému sa nik v ničom nevyrovná. V širšom zmysle islam zahŕňa v sebe už okrem viery a oddanosti Bohu aj vieru v Jeho anjelov, Knihy, poslov a v súdny deň, aj základné náboženské úkony, ktorými sú modlenie, zakat, pôst a púť do Mekky. Patria sem tiež rôzne morálne zásady a niektoré uzákonenia týkajúce sa života muslimov i islamskej spoločnosti.

Z uvedeného vyplýva, že tento verš je adresovaný všetkým ľuďom bez ohľadu na to, či sú bez viery, židia, kresťania alebo akéhokoľvek presvedčenia. Židom a kresťanom však Korán odkazuje, že ak by chceli tvrdohlavo zotrvať na svojom náboženstve a odmietali by prijať islamské náboženstvo v najširšom zmysle slova, mali by sa bezpochyby aspoň vrátiť k obsah pojmu „islam“ v jeho najužšom zmysle, vysvetlenom vo verši (3:64), teda v zmysle uznania jednosti Boha a viery v článkoch viery, ktoré boli pôvodne aj im uložené v podobe, v akej boli muslimom neskôr uložené. Je teda na každom človeku, na jeho slobodnom rozhodnutí, k akej voľbe sa prikloní. Za túto voľbu však bude niesť zodpovednosť a nesprávna voľba sa potom prejaví tak, že takýto človek „bude v živote konečnom patriť medzi tých, ktorí prehrali“.

3:90. Otázka neprijatia pokánia v tomto verši nadväzuje na verš 4:18, ktorý hovorí, že pokánie nebude prijaté od takých ľudí, ktorí až vtedy, keď zistia, že smrť je blízka a že z terajšieho života odchádzajú, by sa chceli kajať. V tomto smere prorok Muhammad (požehnanie Božie a mier nech ho sprevádzajú) povedal: „Boh prijíma od človeka pokánie až dovtedy, kým sa smrť nedostaví“.

3:96. Prvou stavbou na zemi, ktorá bola postavená za účelom uctievania Boha, je Kába, ktorá sa nachádza v Mekke a ktorá sa často označuje aj ako Dom alebo Starý dom. Mekka má taktiež niekoľko mien a označení, medzi ktoré patria Bekka, Um Al Qurá, t.j. Matka dedín atď. Tento Dom je Bohom požehnané miesto, ktoré usmerňuje tvorstvo k správnej viere a náboženstvu.

3:152. Boh voči vám (muslimovia) dodržal svoj sľub, keď ste ich (vojsko tých, ktorí odmietali uveriť a ktorí voči vám brojili) s Jeho (Božím) povolením pobili (a svoj sľub držal), až dovtedy (ste vyhrávali), kým ste nezlyhali a nezačali ste sa o veci hádať a prestali ste poslúchať (prorokov príkaz) po tom, ako vám (Boh) ukázal (a doprial vám) to, čo ste mali radi (t.j. víťazstvo v boji. Boh svoj sľub, ktorý vám dal, dodržal a pomáhal vám v bitke Uhod proti vašim nepriateľom, avšak len do tej chvíle, keď ste sa začali dohadovať vo veci zotrvania na kopci na svojich pozíciách, na ktoré vás prorok rozostavil a ktoré ste následne opustili, porušujúc tým príkaz proroka Muhammada. Porušením tohto príkazu ste sa neposlušnosti dopustili, a tak vás Boh až do skončenia boja nechal bez posíl, až kým ste neprehrali a neľutovali, čo ste vykonali). Niektorí z vás (muslimovia) chceli život najnižší (pozemský, ktorý sledovali, keď opustili svoje pozície na kopci, aby pozbierali čo najväčšie

množstvo koristi) a niektorí z vás chceli život posledný (a večný a Božiu odmenu, ktorá sa im v ňom dostane, keď na svojich pozíciách na kopci Uhod zotrvali). Potom vás (muslimovia) od nich (od vašich nepriateľov) odvrátil (odobral vám podporu, nato ste začali ustupovať a On nechal zvíťaziť vašich nepriateľov), aby vás skúške podrobil (kto na islame zotrva a koho prehra od islamu odvráti). A už vám to (že ste svoje pozície na kopci opustili, Boh) prepáčil. Boh svoje dobrodenie veriacim dáva.

3:181. Jedného dňa Abú Bakr Al siddíq (prorokov spoločník a prvý kalif po prorokovej smrti) prišiel k židom, ktorí žili v Medine, kde našiel skupinu zhromaždenú okolo jedného z nich, ktorý sa volal Finhás Bin Ázúra. Finhás patrila medzi znalcov židovského náboženstva a patrila k židovským rabinom v Medine. Abú Bakr Finhásovi povedal (zrejme Finhás predtým niečo na muslimov povedal): „Boj sa Boha, uznaj jednosť Boha a Jemu sa oddaj. Prisahám na Boha, že dobre vieš, že Muhammad je poslom Božím, poslanstvom poverený, že k vám prišiel s pravdou od Boha a že správu o príchode proroka Muhammada nachádzate napísanú u vás v Tóre a Evanjeliu. Uver a uznaj pravdivosť poslstva posla a proroka Muhammada a poskytni Bohu dobrú pôžičku“.

Keď sa povie v arabskom jazyku veta „Poskytnúť Bohu dobrú pôžičku“, myslí sa tým, že keď človek rozdáva zo svojho majetku na účely, ktoré mu Boh uložil, ako napríklad pomoc chudobným ľuďom, ako keby poskytoval Bohu pôžičku alebo úver, ktorý mu Boh splatí okrem iného i v súdny deň dobrými skutkami, ktoré sa mu pripíšu na jeho účet. Takto konštruovanú vetu nachádzame aj v Koráne a práve to Abú Bakr myslel uvedenými slovami. Abú Bakr pokračoval: „Boh ťa potom odmení rajom a znásobí ti odmenu za tvoje skutky“. Tu mu Finhás povedal: „Abú Bakr, tvrdíš, že Boh od nás žiada pôžičku z našich peňazí, pôžičku ale žiada len chudobný od bohatého. Ak je pravda, čo hovoríš, tak Boh je chudobný a my sme bohatí, a keby bol bohatý, nebol by žiadal, aby sme mu pôžičku poskytli.“ Finhás si urobil posmech z toho, čo mu Abú Bakr povedal, ale i z toho, čo bolo v Koráne zoslané i napriek tomu, že Abú Bakr prišiel k nemu a úprimne a úctivo ho vyzval, aby prijal islam v jeho skutočnej podobe, v akej bol zoslaný poslovi a prorokovi Muhammadovi od Boha. Keď Abú Bakr počul Finhása vysmievať sa z Koránu, rozhneval sa a udelil Finhásu silno do tváre a povedal: „Prisahám na Toho, v rukách ktorého je moja duša (myslel tým Boha), nebyť sľubu a dohody, ktorá je medzi nami a tebou, bol by som ti sťal hlavu, ty Boží nepriateľ“. Keď prorok Muhammad prišiel do Mediny, podpísal s nemuslimami dohodu, podľa ktorej sa mali riadiť vzájomné vzťahy muslimov a nemuslimov. V tejto dohode sa okrem iného nemuslimom, najmä židom, ktorí tam žili, zaručila náboženská sloboda. Finhás nato šiel k prorokovi Muhammadovi a povedal mu: „Muhammad, pozri sa, čo mi urobil tvoj spoločník.“ Prorok Muhammad sa Abú Bakra spýtal: „Čo ťa viedlo k tomu, čo si urobil?“ Abú Bakr povedal: „Posol Boží, tento Boží nepriateľ povedal niečo obrovské, keď neprávom povedal, že Boh je chudobný a že oni (skupina židov, ktorá tam sedela) sú bohatí, a tak som sa rozhneval a udelil som ho do tváre.“ Finhás Abú Bakrovo tvrdenie poprel. Boh najvyšší však prorokovi Muhammadovi zoslal tento verš, ktorý dosvedčuje, že Abú Bakr hovoril pravdu a pripomenul každému, kto niečo podobné povie, že všetko, čo hovorí, sa zapisuje a v stanovený čas sa za svoje slová bude zodpovedať.

3:196. Tento verš bol zoslaný v začiatkoch islamu, keď muslimovia ešte žili v Mekke v biede a tiesni. Verš hovorí o tých obyvateľoch Mekky, ktorí odmietli uveriť a ktorí stupňovali nepriateľstvo voči muslimom deň čo deň. Muslimovia totiž videli, že týmito, ktorí odmietajú uveriť, sa blahodarne žije, slobodne obchodujú a užívajú si život i napriek tomu, že v Boha veriť odmietajú a muslimovia takmer už umierali od hladu a obklúčenia, ktorému boli

vystavení. Preto Boh zoslal prorokovi a muslimom, aby sa nenechali oklamať týmto dočasným stavom.

4:3. Ak by ste sa báli (je to adresované opatrovníkom), že nebudete spravodliví k sirotám (ak by sa opatrovník chcel oženiť so ženou, ktorá mu bola zverená do opatery, avšak by sa obával, že by nebol k nej spravodlivý, alebo že by tým mohol nepravom vziať časť jej majetku, ktorý spravuje), tak sa ženíte s toľkými ženami, s koľkými sa vám zaľúbi, s dvoma, tromi a štyrmi. (Nech sa opatrovník s touto sirotou, ktorá mu bola zverená do opatrovníctva, nežení, ale nech si vyberie inú ženu za manželku. Táto časť verša obmedzuje počet manželiek, s ktorými sa muslim môže oženiť, na štyri, čím sa obmedzil zvyk, ktorý v arabskej spoločnosti dovtedy prevládal a ktorý mužom dovoľoval mať súčasne nespočetné množstvo manželských zväzkov). Ak by ste sa však obávali, že nebudete spravodliví, tak (sa oženíte) len s jednou (ak by sa muž obával, že by nedokázal byť ku svojim manželkám spravodlivý, pokiaľ by mal viac než jednu, tak nech sa oženiť len s jednou), alebo s tými, ktoré vlastní vaša pravica (alebo nech si postačí s otrokyňami, ktoré vlastní). Je to lepšie, než aby ste sa mali odchyliť od spravodlivosti (oženiť sa len s jednou manželkou je pre veriaceho pred Bohom lepšie, než mať dve a byť k nim alebo k jednej z nich nespravodlivý).

4:19. V predislamskom období, keď nejaký muž zomrel, ženy sa v mnohých prípadoch považovali za časť pozostalosti po ňom. To znamenalo, že ak by nejaký muž zomrel, mohol iný z príbuzenstva tohto zomrelého hodiť na ženu svoj odev a povedať: „Ja mam na ňu väčšie právo než ktokoľvek iný.“ Tým sa táto žena dostala pod jeho moc bez ohľadu na to, či s tým súhlasila, alebo nie. Zvyčajne takýto muž o túto ženu prejavil záujem len preto, aby získal majetok, ktorý by mala ona po poručiteľovi zdediť, pričom sa k nej správal veľmi zle a stávalo sa i to, že ju uväznil doma, až kým nezomrela alebo sa v jeho prospech nevzdala všetkého svojho majetku, aby sa tak vyslobodila. Príbuzní po zosnulom mali okrem toho právo oženiť sa s vdovou po ňom, alebo ju vydať za niekoho iného (čo v praxi znamenalo, že ju prakticky predali za určitý obnosí peňazí). Ak sa príbuzný s takouto vdovou neoženil, ani ju za niekoho iného nevydal, mal právo zakázať jej vydať sa za kohokoľvek iného. Počet žien, s ktorými sa muž mohol v tej dobe ženiť, bol neobmedzený, takže po zosnulom mužovi mohlo ostať i desať manželiek. Verš v skutočnosti zakazuje veriacim muslimom akékoľvek takéto prejavy. Stanovuje, že vdova po zosnulom má mať úplnú voľnosť v tom, ako a s kým bude vo svojom živote ďalej pokračovať, rešpektujúc zásady islamu v tomto smere. Verš v sebe nesie okrem uvedeného obsiahlejší význam, keď upozorňuje veriacich, že nesmú nútiť ženy, aby sa v ich prospech vzdali dedičstva alebo aby im pod nátlakom pred svojou smrťou svoj majetok odkázali. To znamená, že sa vylučuje akýkoľvek nátlak alebo donútenie.

4:22. V predislamskom období sa stávalo, že po smrti otca sa syn oženil s nevlastnou matkou, a to z rôznych dôvodov. Aj keď to nebolo vo zvykoch vtedajšej spoločnosti výslovne zakázané, Arabi takéto manželstvá nazývali Zavaž Al Maqt, t.j. ohavné manželstvo. V počiatkoch islamu takýto zvyk zotrval až dovtedy, kým prví muslimovia nezvládli základy viery a islamského náboženstva, čo bolo predpokladom začiatku zmien vo vtedajšej spoločnosti, v jej zvyklostiach a pravidlách. Keď sa v Koráne začali upravovať právne otázky a zvyklosti, medzi ktoré patria aj úpravy týkajúce sa manželstva, bol zoslaný tento verš, ktorý u muslimov definitívne podobné manželské zväzky s nevlastnou matkou zakázal.

Veta „ibaže sa tak už stalo“ znamená, že človek sa dopúšťa ohavného a nemravného konania, ak by sa takýto zväzok snažil uzavrieť po tom, ako boli zákaze takéto manželstvá.

4:23. Sú vám zakázané (brať si za manželky) vaše matky, dcéry, sestry, tety z otcovej strany, tety z matkinej strany, dcéry (vašich) bratov, dcéry (vašich) sestier, vaše matky z titulu

kojenja, ktoré vás kojili (ženy, ktoré vás kojili v detstve), vaše sestry z titulu kojenja (dcéry ženy, ktorá vás kojila v detstve), matky vašich manželiek a vaše odchovankyne (nevlastné dcéry), ktoré sú vo vašej starostlivosti a ktoré pochádzajú z vašich manželiek, do ktorých ste vstúpili (mali ste s nimi pohlavný styk). Ak by ste však do nich neboli vstúpili (nemali s nimi pohlavný styk), nebude to pre vás hriechom *oženit' sa s ich dcérami*. *A sú vám zakázané manželky vašich synov, ktorí pochádzajú z vašich bedier (sú vám zakázané manželky vašich vlastných synov) a (je vám zakázané) mať súčasne za manželky dve sestry, ibaže sa tak už stalo (pred zoslaním tohto verša)*. A Boh je odpúšťajúci a milostivý.

4:24. A počestné vydaté ženy (sú vám zakázané), okrem tých, ktoré vlastní vaša pravica (uvedený zákaz sa nevzťahuje na vydaté ženy, ktoré ste získali ako otrokyne), sú určenou hranicou od Boha vám danou. (Zákaz akéhokoľvek intímneho styku s vydatými ženami je pre vás záväzným ustanovením daným Bohom v Koráne. Z tohto zákazu sú vyňaté len ženy, ktoré boli vydaté, ale neskôr zajaté a predané do otroctva. Ak by ste takéto otrokyne kúpili, je vám dovolené mať s nimi mimomanželsky intímny styk bez uzavretia manželstva.) A je vám dovolené všetko mimo toho (mimo spomenutého zákazu), aby ste sledovali svojimi majetkami (prostredníctvom nich hľadali pre seba manželky), sledujúc ochranu *pred nepovoleným intímnym stykom*, nie (s cieľom) mať nepovolený *intímny* styk (mimo vyššie uvedeného zákazu môžete použiť svoje majetky, aby ste sa oženili a dali z nich vašej neveste veno, sledujúc tým ochranu seba pred mimomanželským intímnym stykom). Za úžitok, ktorý ste (manželia) z nich (z manželiek) mali (za úžitok, ktorý ste mali v rámci manželského spoluzitia a náklonnosti), dajte im (svojim manželkám) ich odmeny (vená, ktoré ste im sľúbili), je to povinnosť určená (ktorú vám Boh určil a stanovil). A nezhrešíte (manželia) za to, na čom ste sa vzájomne dohodli po splnení povinnosti (ak by ste si takúto odmenu a veno určili a splnili ju, tak čokoľvek by ste si dohodli so svojimi manželkami alebo si darovali navzájom nad rámec povinného vena, nedopustíte sa tým hriechu, pretože dary medzi manželmi nie sú limitované venom, ale náklonnosťou a vzájomnou láskou a úctou). Veď Boh všetko vie a múdrosťou oplýva.

4:25. Veta „To platí pre toho, kto z vás by sa obával poklesku“ znamená, že oženit' sa s takouto veriacou otrokyňou, ktorá už mala mimomanželsky pohlavný styk, sa odporúča len tým z vás, ktorí by sa báli, že by sa inak dopustili poklesku, nedokázali by sa ovládnuť a ubrániť pred nemravnosťami). Vetou „A ak budete trpezliví, je to lepšie pre vás“ sa myslí, že ak by ste dokázali vydržať, kým si nájdete počestnú slobodnú ženu, tak je to len lepšie pre vás samých, pokiaľ by ste ale vydržať nedokázali, máte možnosť siahnuť po spomenutom riešení.

4:32. Jedného dňa Um Salama (jedna z manželiek proroka Muhammada) prorokovi povedala: „Posol Boží, muži chodia do boja (a získavajú za to veľa dobrých skutkov), a my nie a nám náleží len polovica podielu z dedičstva“ (pozri verše ustanovujúce dedičské podiely na začiatku tejto kapitoly, verš 7 a nasl.). V súvislosti s touto otázkou bol aj tento verš zoslaný. Verš odkazuje ženám, aby boli spokojné s podielmi, ktoré im Boh v Koráne určil. Taktiež odkazuje všetkým muslimom, aby neboli chamtiví a závistliví a aby si nezávideli navzájom majetky, silu, krásu atď. Každý človek bez ohľadu na to, či ide o muža, alebo o ženu, má v pozemskom živote svoje skutky a povinnosti, za ktoré sa mu zapisujú dobré skutky.

Korán vo svojich veršoch upravuje len niektoré základné právne otázky týkajúce sa života muslimov. V spojitosti s nasledujúcim veršom č. 34 Boh ľuďom objasňuje, že muž a žena sú v niektorých vlastnostiach odlišní, a preto aj niektoré úpravy, ktoré sa ich týkajú, musia byť odlišné. V niektorých oblastiach sa mužom poskytuje viac práv než ženám, aby vzápätí v iných oblastiach sa zasa ženám poskytlo viac práv než mužom. Pri stanovení práv a

povinnosti muža a ženy si musíme uvedomiť, že ony sa navzájom dopĺňajú. To znamená, že muži by nemohli existovať bez žien a ženy bez mužov. Z tohto nerozlučného vzťahu potom vychádzajú aj ustanovenia Koránu. Napríklad, v rámci ľudskej spoločnosti úloha nosenia ľudského plodu, jeho porodenie a starostlivosť oň, najmä v prvých rokoch života, je úlohou ženy. V tomto období je žena obmedzovaná vo všetkom, čo koná. Ťarchavosť ako taká sa na nej odrazí tak na fyzickej, ako aj na psychickej stránke. Boh uložil mužovi, a to v prvom rade manželovi, povinnosť starať sa o ženu v takomto štádiu a ak by manžel neexistoval (bol by napríklad mŕtvy) alebo by bol chudobný, starostlivosť by mal prevziať na seba muž z radov príbuzenstva, a to od najbližšieho k vzdialenejšiemu. Muž ma pritom povinnosť starať sa o ženu, pokiaľ sa tá nemôže sama o seba postarať. Napríklad, otec ma povinnosť starať sa o dcéru a okrem iného ju aj finančne zabezpečiť, až kým sa táto nebude môcť postarať sama o seba, napríklad tým, že sa vydá a táto povinnosť prejde potom na manžela. Na to však, aby sa muž mohol o ženu starať, zvlášť v prípadoch, kedy sa žena sama o seba nedokáže postarať, musí mať aj zdroj, ktorý by mu plnenie tejto povinnosti umožnil. Týmto zdrojom je zväčša samotná práca muža, avšak v niektorých prípadoch je takýmto zdrojom práve podiel z dedičstva. Preto majú muži dvojnásobne vyšší podiel z dedičstva než ženy. Kým žena svoj dedičský podiel dostane a nemá povinnosť z neho nič minúť na domácnosť a môže si ho odložiť na horšie časy, muž z takéhoto podielu musí živiť seba, ženu a prípadne aj deti. To znamená, že rozdelenie dedičského podielu v pomere dva podiely mužovi a jeden žene nevychádza z nijakej diskriminácie žien v prospech mužov, ale vychádza z reálneho rozloženia práv a povinností medzi nimi. Verš ďalej všetkým odkazuje, aby prosili Boha, nech im uštedrí zo svojho dobrodenia toľko, čo by im umožnilo dobrý život, ale nech im tiež dopraje prežiť situácie a príležitosti, ktoré by im umožnili získavať dobré skutky. Verš sa končí tým, že Boh všetkým pripomína, že o všetkom vie a že všetko rozdelil tak, aby to bolo len pre ich dobro.

4:34. Verš hovorí, že Boh uložil mužom povinnosť starať sa o ženy, a to z dvoch dôvodov. Prvý spočíva v tom, že Boh vo všeobecnosti mužov zvýhodnil v určitých smeroch pred ženami, preto im uložil povinnosť starať sa o ženy. (Pozri výklad predchádzajúceho verša číslo 32). Druhý dôvod uloženia takejto povinnosti spočíval v tom, že muži zvyčajne zarábali na živobytie a ženy sa starali o domácnosť a o deti. Samozrejme, treba brať do úvahy, že to bolo tak na celom svete ešte pred niekoľkými desaťročiami a dodnes je to tak ešte v mnohých častiach sveta a že sa to líši od oblasti k oblasti, od rodiny k rodine. To znamená, že pokiaľ by muž mal zdroj príjmov a bol by schopný ženu i rodinu živiť, takáto výživa by nebola ponechaná na jeho ľubovôľu, ale stáva sa povinnosťou uloženou Bohom v Koráne. Verš pokračuje a hovorí, že dobré manželky sú tie, ktoré v neprítomnosti svojich manželov strážia to, čo Boh určil, že sa má strážiť. To znamená, že manželke v neprítomnosti jej manžela je všetko zverené a má sa o to zodpovedne starať. Ide najmä o to, aby sa nedopustila nevery voči manželovi, nemravnosti, aby neprítomnosť manžela nebola pre manželku príležitosťou utrácať majetok, ktorý jej zveril a pod. Okrem dobrých manželiek sa však verš zmieňuje aj o tých manželkách, ktorých povaha spôsobuje nemalé ťažkosti v manželstve. Ide o tvrdohlavé a spurné manželky. Správanie sa takýchto manželiek môže vyvolať nemalé problémy a starosti, najmä v neprítomnosti manžela. Liek na možné zlé správanie takýchto manželiek verš predstavuje v troch prostriedkoch: prvý z nich je poučiť manželku o nesprávnom správaní, ktorého sa dopustila a vysvetliť jej, kde sa stala chyba a všetko si jasne a otvorene vysvetliť. Ak by to nepomohlo, druhý prostriedok je už prísnejší, a to opustenie manželky na lôžku. To znamená, že manžel do určitej miery ignoruje manželku po citovej aj intímnej stránke, pričom ani jeden z nich nesmie opustiť domácnosť a odísť. Ak ani tento prostriedok nepomôže, verš

dáva manželovi ešte jeden prostriedok, po ktorom môže siahnuť pre prípad, že by sa nazdával, že tým manželstvo pred rozpadom zachráni. Verš povoľuje manželovi symbolicky udrieť svoju manželku, pričom jej nesmie spôsobiť žiadne modriny, nijak jej ani v najmenšom ublížiť alebo povedať ponižujúce slovo. Prorok Muhammad (požehnanie Božie a mier nech ho sprevádzajú) to porovnal k tomu, ako keď niekto vezme malý prútik a slabo a symbolicky nim niekoho udrie. Dôvod, pre ktorý verš udretie pri manželskom nedorozumení uvádza, má svoje odôvodnenie aj v tom, že nie raz sa stane, že počas manželskej hádky alebo sporu niektorý z manželov, býva to zvyčajne muž, toho druhého, i keď neškodným spôsobom, udrie. Takéto neškodné udretie však môže vyústiť až do celospoločenského sporu, najmä ak by manželka pochádzala z vplyvnej a urodzenej rodiny a manžel z obyčajných pomerov. Verš preto určuje, že manželia by si mali svoje spory riešiť predovšetkým vzájomne a až v krajnom prípade sa uchýliť k rodine, príp. k súdu. Hovoríme stále o neškodnom udretí, a nie o ublížení na zdraví, pri ktorom sa postupuje podľa platných trestnoprávných ustanovení.

Dôvodom zoslania tohto verša bola jedna udalosť, ktorá sa odohrala pred prorokom Muhammadom. Raz sa manžel s manželkou pohádali a manžel dal svojej manželke facku. Manželka sa zobrala a šla za prorokom Muhammadom a povedala mu: „Môj manžel mi dal facku a ja žiadam odvetu“. Prorok jej na to odpovedal: „Áno, bude odвета.“ Nato ale k prorokovi Muhammadovi zostúpil anjel Gabriel s týmto veršom a prorok manželke povedal: „Chceli sme urobiť odvetu, ale Boh chcel inak.“ V prípade manželskej hádky sa teda urobila výnimka zo zásady odvety a spravodlivého zadosťučinenia za neškodný prejav sily alebo urážky. To znamená, že slovo „udrite“ vo verši predstavuje situáciu, ak by medzi manželmi došlo k menším prejavom sily vo chvíli afektu alebo sporu. To isté platí v konečnom dôsledku aj o manželke pre prípad, že by manžela takýmto neškodným spôsobom napadla. Nato, aby sme obsah verša ešte hlbšie pochopili, si musíme uvedomiť, že Korán takéto fyzicky neškodné udretie pripustil aj preto, aby sa manželský život nepremenil na každodenný strach a na nekončiacie sa súdne spory, v ktorých by sa manželia navzájom neustále žalovali. To dokladuje aj ďalšia veta vo verši, kde Boh manželov upozorňuje, že ak by manželka upustila od svojho chybného správania, nech jej to odpustia a nech sa nesnažia spor predlžovať alebo hľadať spôsoby, ako manželke ublížiť alebo sa jej pomstiť. Verš sa končí tým, že pripomína veriacim, že Boh je nad všetkými, všetko vidí a žiadnu krivdu nenechá bez odplaty. Tri prostriedky, ktoré verš spomína ako spôsoby riešenia spurného správania sa manželky, sú poslednou etapou, ako celý nastávajúci spor vyriešiť pričinením manžela. Ak by ani jeden prostriedok nepomohol, potom prichádza ešte do úvahy snaha o zmierenie prostredníctvom rodičov a príbuzných a ak by sa ani to nepodarilo, potom sa siahajú po krajnom riešení, ktorým je rozvedenie už nefungujúceho manželstva. Treba si pritom uvedomiť, že spôsob, akým sa možné spory v manželstve riešia, závisí v prvom rade od úrovne života a vyspelosti manželov. Verš poskytuje manželovi riešenia a to, či ich manžel použije, závisí už len od neho a od toho, akým spôsobom sa odohráva komunikácia medzi manželmi. Takže spôsob, akým sa spory riešia, sa líši od jednej rodiny k druhej. Treba ešte podčiarknuť nesmiernu dôležitosť tohto verša aj v tom smere, že verš stanovuje, že v manželstve sa môže pripustiť len symbolické použitie sily, čo znamená, že verš obmedzuje hornú hranicu použitia akejkoľvek fyzickej sily alebo násillia medzi manželmi na symbolické udretie. Takémuto ustanoveniu zamedzujúcemu domáce násillie by mali manželia prispôbiť svoj každodenný život, obmedziť použitie sily, až kým sa takéto prejavy definitívne nezbavia. Ak by došlo k ublíženiu na zdraví alebo k hrubému správaniu zo strany manžela, Korán dáva manželke právo požiadať o rozvod. Ak by manžel manželke ublížil, jeho správanie sa už dostáva do

roviny trestnoprávnej a môže byť za to aj stíhaný. To isté ale platí aj ohľadne správania sa manželky voči manželovi.

4:43. Verš vysvetľuje dve základne otázky. Prvá spočíva v tom, že modlenie má určité prvky a zásady, ktoré treba dodržiavať. Medzi tieto zásady patri triezvosť a čistota. Zásadu triezvosti verš zdôraznil, keď zakázal veriacim modliť sa v stave opilosti. Táto časť verša bola zoslaná o niektorých muslimoch, ktorí pili opojné nápoje a v stave opilosti sa šli modliť. Počas modlenia však stratili predstavu o tom, koľko sa modlili a čo vlastne hovorili, či modlitbu vôbec správne vykonali. Verš bol zoslaný v čase, keď ešte pitie opojných nápojov nebolo definitívne zakázané, bolo to obdobie, v ktorom sa už postupne začínalo s obmedzovaním užívania opojných látok. Takže prvá časť verša zakazuje muslimom modliť sa v stave opilosti, až kým nevytriezvejú. Ďalej verš kladie doraz na otázku fyzickej čistoty. Z hľadiska čistoty islamské náboženstvo pozná tri druhy očistenia. Prvý sa nazýva ichtisal, druhý vudu a tretí tajammom. Ichtisal sa vykonáva najmä v prípade, ak by došlo k pohlavnému styku medzi manželmi, ak by došlo k výronu semena alebo po skončení menštruácie u ženy a pri umývaní mŕtveho muslima pred jeho pochovaním. Ichtisal spočíva v tom, že si muslim najprv umyje znečistene miesta a následne na to aj celé telo, počnúc hlavou a pokračuje krkom, ramenami, rukami, prsiami, bruchom, chrbtom atď. Na odstránenie nečistoty uvedenej v prvej časti verša je potrebné vykonať ichtisal. Vudu je ďalší druh očisty, ktorá sa vykonáva vtedy, ak by niekto šiel na toaletu na menšiu či väčšiu potrebu, ak by vylúčil žalúdočné plyny alebo by sa inak zašpinil. Vudu sa vykonáva pred každým modlením, pokiaľ by došlo k uvedenému znečisteniu tela. Vudu sa vykonáva tak, že si muslim umyje ruky až po lakty, tvár, nohy až po členky a mokrymi rukami si obtrie hlavu, aby si tak umyl tie miesta na tele, ktoré sú najviac vystavené bežnému znečisteniu. Ak by však muslim nenašiel vodu, mal by jej nedostatok a množstvo, ktoré má, mu stačí len na pitie alebo by bol chorý a dotyk s vodou by mu mohol ublížiť, potom môže namiesto ichtisal alebo vudu vykonať tzv. tajammom. Tajammom predstavuje symbolické očistenie, ktoré spočíva v tom, že sa muslim rukami dotkne čistej zeme alebo piesku alebo kameňa a týmito rukami si obtrie tvar, potom sa znova rukami dotkne zeme a obtrie si pravú ruku až po lakeť ľavou rukou a potom ľavú ruku až po lakeť pravou rukou. Tajammom môže muslim vykonávať vždy, keď dôjde k znečisteniu uvedenému pri ichtisale a pri vudu, a to dovtedy, kým nenájde dostatok vody a vhodné miesto na vykonanie ichtisalu alebo vudu alebo kým nevyzdravie z choroby. Druhá časť verša teda hovorí o vudu a tajammome.

4:44. Pod kupovaním bludov sa vo verši myslí zamieňanie pravdy, ktorá je v Knihe, za bludy, ktoré si vymysleli pre lacné a dočasné ciele, ktoré sledujú.

4:46. Medzi tými, ktorí predtým pokánie činili (židia), sú takí, ktorí menia pozíciu slov (Tóry a presúvajú ich) z ich pôvodného miesta (menia pozíciu, význam a výklad slov Tóry podľa toho, ako sa im to hodí) a hovoria (títo židia poslovi a prorokovi Muhammadovi, keď ich k islamu vyzýva): „Počuli sme (tvoju výzvu) a neposlúchli sme“ a (dodávajú:) „Počúvaj (čo hovoríme my), kiež by si nič nepočul (títo židia želajú poslovi a prorokovi Muhammadovi ohluchnutie alebo smrť) a (títo židia ďalej prorokovi hovoria slovo) ráina (význam tohto slova sa nachádza v slovníku)“, prekrúcajúc slová (význam slova raina) svojimi jazykmi a napádajúc náboženstvo (snažili sa islam napadnúť a spochybníť tým, že prekrucovali význam slova raina a hovorili, že keby bol Muhammad prorokom, bol by vedel, že si z neho posmech robia. Boh preto prorokovi zoslal tento verš, v ktorom mu odhaľuje, v akom význame títo židia v rozhovore s nim používajú slovo raina, a teda ho pred úkladmi tejto skupiny židov upozornil, až nakoniec Boh muslimom vo verši 2:104 toto slovo zakázal používať). Keby boli

(spomenutí židia ako odpoveď na výzvu proroka Muhammada) povedali: „Počuli sme a poslúchli sme (vypočuli sme si výzvu k viere, s ktorou si k nám prišiel)“ a (keby boli povedali:) „Počúvaj a daj nám viac času (namiesto vety, ktorú hovorili prorokovi: „Počúvaj, kiež by si nič nepočul a raina“), bolo by to pre nich lepšie a správnejšie (získali by si tým Božiu spokojnosť a dostali by sa opäť na správnu cestu). Boh ich ale prekliat pre ich odmietanie viery, a preto veria len málo. (Pre všetky hriechy, ktorých sa títo židia dopustili, pre ich neustále odmietanie výzvy posla a proroka Muhammada k viere a pre ich odrádzanie ľudí od islamu, pričom mali patriť medzi prvých, ktorí v túto výzvu uverili, ich Boh prekliat. Toto prekliatie okrem iného spočívalo v tom, že Boh srdcia týchto židov uzatvoril, preto len málokedy verili, alebo len malý počet z nich v správnej forme v Boha veril.)

4:47. Veta „prv než zmažeme stopy tvári, a tak ich vrátime k ich zadnej časti“ môže mať dva významy: prvý môže spočívať v určitej fyzickej premene - treste; druhý význam môže znamenať upozornenie pre týchto židovských rabínov, aby uverili predtým než stratia akékoľvek popredie a vplyvne postavenie medzi ľuďmi a ostanú úplne obyčajnými a bezvýznamnými ľuďmi na okraji spoločnosti - v zadnej a poslednej časti spoločnosti

4:51. A či si nevidel (Muhammad) tých, ktorým bola daná časť z Knihy (židov, ktorým bola daná Tóra)? Veria v modly a v tágút (t.j. klaňajú sa modlám a veria v satana a vo všetky zlé vlastnosti a prostriedky, ako je bezprávie, nevier a iné), hovoria tým, ktorí odmietli veriť: „Títo (Qurejšovci, ktorí k Bohu pridružujú rovných a uctievať popri ňom rôzne modly) sú na správnejšej ceste než tí, ktorí uverili (než veriaci muslimovia).“

4:54. Alebo je to tak (spomenutí židia konajú, čo konajú a hovoria tým, ktorí odmietajú uveriť, že sú správnejšie vedení, preto), že závidia ľuďom (prorokovi Muhammadovi a muslimom) to, čo im Boh dal zo Svojho dobrodenia (závidia poslovi a prorokovi Muhammadovi, že ho Boh poslanstvom poveril a že to nebol človek z ich radov, závidia muslimom, že k nim bol poslaný posol a prorok Muhammad, ale závidia im aj pevnú vieru, ktorú im Boh dal). My sme ale dali rodine Abrahámovej Knihu a múdrosť a dali sme im kráľovstvo obrovské. (Prečo týchto židov zožiera závisť, že si Boh nevybral očakávaného posla a proroka z ich radov? Veď predtým Boh dal Abrahámovi a jeho rodine poslanstvo a múdrosť a obdaril ich kráľovstvom obrovským, aby ľudí priviedol k uctievaniu Boha jedného jediného.)

4:55. Niektorí z nich (z týchto židov) v neho (v proroka Muhammada a v poslanstvo, ktorým bol poverený) uverili a niektorí z nich (len zo závisť a nenávisť) bránili ľuďom nasledovať ho (odmietli v neho veriť a okrem toho ešte aj ostatným ľuďom bránili v neho a v jeho poslanstvo veriť). A postačí (ako trest pre tých, ktorí v poslanstvo Muhammada a v Korán odmietli uveriť), že v pekle bude oheň planúť (a postihne ich ako odplata za všetko, čoho sa dopúšťali).

4:71. Vy, ktorí ste uverili, majte sa na pozore (majte sa na pozore pred vaším nepriateľom, ktorý na vás číha) a tiahnite do boja po skupinách, alebo tiahnite do boja všetci naraz. (Boh dal muslimom na vyber, aby sa rozhodli, keď musia ísť do boja, akú taktiku si zvolia, či sa rozdelia na skupiny a oddiely a pôjde len časť z nich, alebo vyrazia všetci spoločne v jednej väčšej armáde.)

4:75. Verš bol zoslaný ešte v dobe, keď tí obyvatelia Mekky, ktorí odmietali uveriť, páchali voči muslimom rôzne krivdy a ubližovali im.

4:77. Tento verš bol zoslaný o členoch určitej skupiny muslimov, ktorí prijali islam ešte v Mekke pred emigráciou do Mediny a zažili v Mekke s prorokom Muhammadom na vlastnej

koži ubližovanie, zlosť a nenávisť, ktoré tí z obyvateľov Mekky, ktorí odmietli uveriť, voči nim chovali a prejavovali. Títo muslimovia chodili za prorokom Muhammadom a hovorili mu: „Posol Boží, dovoľ nám bojovať proti týmto (ktorí nám ubližujú)“. Prorok im vždy odpovedal: „Dajte od nich ruky preč, pretože mi ešte nebolo prikázané proti nim bojovať“. Keď však neskôr muslimovia emigrovali z Mekky do Mediny a Boh im už prikázal začať boj proti týmto ich nepriateľom, ktorí čakali na akúkoľvek príležitosť, aby s muslimami skoncovali, odhodlanie niektorých muslimov z tej skupiny, ktorá sa v Mekke najviac dožadovala boja, zoslablo a bolo pre nich už ťažké ísť bojovať. Preto Boh zoslal tento verš, v ktorom im vysvetľuje, že bránenie svojho náboženstva a získanie Jeho spokojnosti je omnoho cennejšie než všetko, čo v živote pozemskom majú.

4:78. Keď muslimovia vyhrali v bitke Bedr nad tými z Mekky, ktorí odmietli uveriť, pokrytci sa radovali a presviedčali sami seba, že výhru im Boh uštedril, pretože si ju zaslúžili. Keď však v nasledujúcej bitke muslimovia prehrali, začali spomenutí pokrytci z prehry viniť proroka Muhammada a prehru pripisovali aj tomu, že ho nasledovali. Nehľadali pritom príčinu prehry v sebe a v chamtivosti za korisťou, ktorá ich popadla na bojisku.

4:83. Ak by sa (títo pokrytci) dopočuli o nejakej veci (alebo správe), o mieri alebo o hrozbe (o tom, že muslimské vojska vyhrali alebo prehrali nejakú bitku), rozširujú ju ďalej (začnú takúto správu rozširovať ďalej medzi ľuďmi bez toho, aby sa uistili, či je správna, alebo nie). Keby sa s ňou (s touto správou) boli obrátili na posla a na tých spomedzi nich, ktorí o veci rozhodujú (aby zistili, či je takáto vec alebo správa pravdivá, alebo nie), boli by ju (pravdivosť tejto správy alebo veci) zistili tí spomedzi nich, ktorí ju vysvetľujú (keby sa títo pokrytci so správou boli najprv obrátili na posla Muhammada, alebo na tých spomedzi muslimov, ktorí jej dokážu porozumieť a rozlúštiť jej obsah, bolo by to rozumnejšie, pretože by zistili skutočný stav veci a nešírila by sa zbytočná predčasná radosť alebo smútok a panika). A nebyť Božieho dobrodenia vám daného (muslimovia) a Jeho milosti, boli by ste až na malý počet z vás nasledovali satana (nebyť toho, že vás Boh chráni, bola by drvivá väčšina z vás nasledovala našepkávania satana a boli by ste odbočili zo správnej cesty).

4:84. Bojuj (Muhammad) za cestu, ktorú Boh určil (bráň náboženstvo, ktoré ti Boh zoslal a bojuj proti tým, ktorí proti tebe a muslimom bojujú, aj keď by ťa všetci opustili a ostal by si len sám a nepodľahni ničomu a vedz), nie si zodpovedný za nikoho iného než za seba (nevšímaj si pokrytco, ktorí s tebou nešli, za ich čin sa nebudeš zodpovedať, ale sami sa budú za svoje činy zodpovedať). A povzbudzuj veriacich (Muhammad, do boja), azda (potom) Boh odvráti silu a vojnychtivosť tých, ktorí odmietli veriť (povzbudzuj ich, Muhammad, aby bránili svoje náboženstvo a keď Boh bude vidieť, že sú úprimní a obetaví, tak im pomôže). (V tejto vete je aj odpoveď na to, prečo Boh proroka a muslimov vyzval, aby bojovali. Išlo o to, aby odvrátili a odrazili od seba tých, ktorí odmietali uveriť a ktorí neustále chceli proti nim bojovať a poraziť ich.) A Boh má oveľa väčšiu silu (než ktokoľvek iný) a oveľa väčšiu odplatu (trest a odstrašujúce príklady, než by si títo pokrytci dokázali predstaviť).

4:88. Tento verš bol zoslaný o skupine ľudí žijúcich v Mekke. Títo ľudia začali hovoriť o islame a pretvarovali sa, že ho prijali, na strane druhej však spolupracovali s tými z Mekky, ktorí odmietali uveriť a podporovali ich proti muslimom, takže hrali na oboch stranách a snažili sa z toho ťažiť. Jedného dňa vycestovali z Mekky niečo si vybaviť a povedali si navzájom: „Ak by sme stretli Muhammadových spoločníkov, nemusíme sa ich báť – neublížia nám ..“. Keď sa muslimovia v Medine dozvedeli, že títo ľudia Mekku opustili, časť muslimov povedala: „Nasadajte a choďte za týmito zbabelcami a zabite ich, oni podporujú

vašich nepriateľov.“ Ďalšia časť muslimov však povedala: „Chcete zabiť ľudí, ktorí sa hlásia k islamu tak ako vy, len preto, že neemigrovali z Mekky do Mediny, keď ich prorok k tomu vyzval a neopustili svoje domovy? Sami sebe dovoľíme preliať ich krv a vziať im ich majetky?“ A tak sa muslimovia pokiaľ ide o týchto ľudí rozdelili na dve skupiny. Prorok to všetko počúval, ale nikomu nič nepovedal a ani nikomu nezakázal vyjadriť svoj názor. Onedlho mu však bol zoslaný tento verš, ktorý všetko ukončil. Ešte niekoľko rokov od začatia zosielania Koránu poslovi a prorokovi Muhammadovi prorok s muslimami žil v Mekke, kde ich tí, ktorí odmietali uveriť, sužovali rôznymi mukami a stále im ubližovali. Keď však prišiel prorokovi od Boha príkaz, aby všetci muslimovia emigrovali do Mediny, niektorí z nich tak neurobili a ostali v Mekke. Časť z tých, ktorí neemigrovali, mali na to svoje dôvody a prorok ich uznal. Iní však na to dôvod nemali a ukázalo sa, že sa len pretvarovali a na islame im vôbec nezáležalo, ba dokonca niektorí z nich podporovali tých, ktorí odmietali veriť, v ich boji proti muslimom. Preto aj prorok Muhammad voči pokrytcom postupoval dvojako. Voči tým pokrytcom, ktorí žili v Medine, bol zdržanlivý a keď sa niečoho zlého dopustili, stránil sa ich spolu s ostatnými muslimami, ako sa o tom hovorí napríklad vo verši 4:63. Voči pokrytcom, ktorí boli v Mekke a ktorí podporovali tých, ktorí odmietali uveriť, v boji proti muslimom sa však už postupovalo inak. Tí boli totiž ešte nebezpečnejší než samotní neveriaci, pretože muslimovia pri nich nevedeli, na čom sú, nevedeli, či môžu s ich podporou rátať, alebo nie. Ba dokonca neraz takíto pokrytci v spolupráci s časťou židov, ktorí žili v Medine, vyvolali ostré spory medzi samotnými muslimami s cieľom oslabiť ich a rozdeliť. Tento verš je jeden z veršov, ktoré hovoria o pokrytcoch z Mekky.

4:91. Šlo tu o dva rody, ktoré sa nazývali Asd a Gafan. Keď ich príslušníci prišli do Mediny, verejne prijali islam, aby boli v bezpečí pred muslimami. Keď sa však potom vrátili k svojim ľuďom späť, prehlásili, že znova odmietajú vieru a vracajú sa k neviere, na ktorej boli ich ľudia a verejne podporili svojich ľudí proti muslimom, aby boli pred svojimi ľuďmi v bezpečí.

4:92. Pokiaľ by zabitý bol veriacim, ale jeho ľudia by proti muslimom bojovali, tak vinník svoj čin odčiní len oslobodením otroka spod otroctva a rodine zabitého sa tu neplatí žiadne odškodné, aby sa nestalo, že sa toto odškodné použije na boj proti muslimom. Ak by zabitý patril k ľuďom, s ktorými majú muslimovia uzavretú zmluvu o neútočení alebo o mieri, má sa rodine zavraždeného zaplatiť odškodné a mal by sa spod otroctva oslobodiť veriaci človek. Stále samozrejme hovoríme o neúmyselnom zabití.

4:101. Ak by ste cestovali a nemali by ste pocit bezpečia a báli by ste sa, že ak by niekto zistil, že sa modlite, mohol by začať na vás vyvíjať nátlak alebo vás trápiť, aby ste sa svojho náboženstva vzdali, tak potom môžete povinnú modlitbu skrátiť. V tomto smere islam dokonca povoľuje modliť sa akokoľvek, čo i len v srdci, ak by bol niekto nejakým nebezpečenstvom ohrozený, pozri napríklad verš 2:239

4:102. Verš určuje spôsob modlenia sa na bojisku alebo v prípade nebezpečenstva číhajúceho zo strany nepriateľov. V tejto skrátenej modlitbe sa muslimovia rozdelia na dve skupiny a postavajú sa za tým, kto vedie spoločnú modlitbu. To v prípade, ak by boli nepriatelia na strane, na ktorej sa muslimovia modlia - smerom ku Kábe. Ak by bol nepriateľ v inom smere, potom sa jedna z týchto dvoch skupín postaví na modlenie za tým, kto modlitbu vedie a druhá skupina sa postaví v smere nepriateľa. Keď prvá skupina ukončí jednu časť modlitby, ktorá sa končí poklonou v polohe sužudu, potom sa posunie dozadu, zaujme miesto druhej skupiny a druhá skupina, ktorá sa ešte nemodlila, sa posunie dopredu a za osobou, ktorá modlitbu vedie, sa pomodlí aj ona. Takýmto spôsobom sa obe skupiny vystriedajú v modlení aj v strážení. To

platí, pokiaľ by situácia spoločné modlenie umožnila. Ak by to neumožňovala, potom sa každý muslim pomodli sám akýmkoľvek spôsobom, ktorý mu daná situácia umožní.

4:127. Podstata verša spočíva v tom, že Boh prikazuje muslimom, aby dávali ženám - sirotám dedičský podiel, ktorý im podľa Koránu prináleží. A nech im porúčnici nezakazujú vydávať sa alebo nech sa sami s nimi neženia len preto, aby ich o toto dedičstvo obrali. Takisto majú byť zachované i dedičské podiely detí, ktoré ešte nedospeli, aby svoje dedičstvo neskôr prevzali a starali sa oň sami. Predtým než boli zoslané ustanovenia Koránu ohľadom dedičstva, ženy a deti nič nededili a nemali žiaden podiel z dedičstva, dedili len dospelí muži. Až v Koráne sa ustanovil povinný podiel z dedičstva ženám a deťom. Na záver verša Boh tieto zásady potvrdzuje tým, že prikazuje muslimom, aby sa spravodlivo správali voči sirotám, nakoľko tie nemajú nikoho, kto by ich záujmy hájil. A ktokoľvek by sa o siroty staral a pomáhal by im, Boh o tom vie.

4:128. Verš bol zoslaný v spojitosti s určitou situáciou, ktorá v manželstve môže nastať. Verš číslo 34 tejto kapitoly upravil spôsob riešenia sporov medzi manželmi, pokiaľ by bola manželka tá, kto spor zapríčinil. Verš číslo 128 zasa upravuje situáciu, pri ktorej by bol pôvodcom sporu manžel. Ak by sa nejaká žena obávala, že ju manžel už nemá rád pre akúkoľvek príčinu, čo by mohlo viesť až k tomu, že si ju prestane všímať alebo že sa dokonca s ňou rozvedie (rozvod sa pritom v islame, tak ako povedal prorok Muhammad (p.), považuje za najhoršiu z nezakázaných vecí), tak nezhrší, ak si svoj vzťah s manželom upraví a zmieri sa s ním i za cenu ústupku v niektorých svojich právach, ktoré voči nemu mala. Ako príklad možno uviesť manželku, ktorá by dlhodobo bola taká chorá, že by už nedokázala plniť žiadnu zo svojich povinností a manžel by to nedokázal po určitej dobe zniesť alebo vydržať. Takáto manželka by sa oprávnene mohla obávať, že by sa manžel s ňou mohol rozviešť a oženiť sa s inou ženou. V tomto prípade by sa mohla s manželom napríklad dohodnúť, že pokiaľ by sa s ňou nerozvedol a ostala by jeho manželkou aj naďalej, tak sa voči nemu vzdáva väčšiny svojich práv s tým, že sa o jej živobytie postará a z času načas sa jej bude venovať.

Nakoľko islam povoľuje mužovi mať uzavreté aj dve manželstvá súčasne, manžel s prvou manželkou zotrvá v manželstve, ale zároveň sa oženiť s druhou manželkou, s ktorou by žil normálny manželský život. V takomto prípade sa predišlo možným sporom alebo rozvodu manžela s prvou manželkou v tom zmysle, že táto manželka neostala sama opustená a prípadne finančne odkázaná len na určitú podporu, ale mala stále manžela, ktorý sa o ňu, aj keď len čiastočne, staral. Zároveň by sa tým vyriešilo aj trápenie manžela, keďže svoju prvú manželku v tiesni neopustil a na strane druhej žije normálny a plnohodnotný život s druhou manželkou. V skutočnosti, pokiaľ by manžel dokázal vytvoriť určitý pozitívny vzťah medzi oboma manželkami, nemusí medzi nimi vždy vládnuť len napätie a rivalita.

Verš teda preferuje uzmierenie medzi manželmi, ale len v tom prípade, ak by spoločne dospeli k riešeniu, ktoré by bolo prijateľné pre oboch. Verš sa končí tým, že veriacich upozorňuje, že Boh dobre vie o všetkom, čo konajú a o čom premýšľajú a ak budú dobro konať, tak im to dobrom odplatí.

4:129. Neodkláňajte sa teda úplným odklonením od niektorej z nich k ostatným, aby ste ju nenechali visieť sklamanú, zanedbávanú a utrápenú, nevediac, čo má so sebou robiť a kam vlastne patri. Treba vždy dbať na to, aby bol manžel ku všetkým, ako sa to len dá, spravodlivý a aby nedával prednosť jednej manželke pred druhou, ibaže by sa na tom vopred manžel s dotknutou manželkou dohodli.

4:147. Boh vás trápeniu vystaviť nechce. Vaše trápenie Mu v ničom nepomôže ani neuškodí. On vám ale určil určite pravidlá, ktorých sa máte vo svojom živote držať a na následky ich nerešpektovania vás vopred upozornil. Preto ak Mu budete vďační a budete veriť v to, čo vám určil, nie je dôvod na to, aby vás trestal.

4:150. Tí, ktorí odmietajú veriť v Boha a jeho poslov (ktorých poveril oznámiť Svoje posolstvá ľuďom a ktorých pečaťou bol posol Muhammad) a chceli by oddeliť Boha od jeho poslov (chcú v Boha veriť, ale v Jeho poslov alebo niektorých z nich, ktorých posolstvom poveril, už nie) a hovoria: „Budeme veriť v niektorých (poslov) a v niektorých odmietame veriť (posol, ktorý sa im zápači, o tom povedia, že bol Bohom poslaný a uveria v jeho posolstvo a posol, ktorý by sa im pre niečo nepáčil, o tom povedia, že to nie je posol a že jeho posolstvo od Boha nepochádza; veriť chcú v to, čo sa im hodí a v ostatné nie)“, a chceli by ísť cestou medzi tým, (Chcú si sami určiť, v čo budú veriť a v čo nie a určiť si tým vlastnú cestu. Takáto cesta sa však nachádza na určitom rozhraní, pretože v otázke viery a neviery neexistuje žiadna stredná cesta. Buď človek v Boha a v to, čo zoslal, verí vcelku, alebo neverí. To nám aj objasňuje nasledujúci verš.)

4:170. Poslom sa myslí posol Muhammad (p.).

5:2. Posvätným mesiacom sa myslí mesiac Ramadan. Obeťami sa myslia zvieratá, ktoré pútnici obetujú v mesiaci Ramadan, z ktorých potom dávajú najesť sa chudobným a biednym ľuďom.

5:3. Tento verš bol poslovi a prorokovi Muhammadovi zoslaný na poslednej púti, ktorú vykonal pred svojou smrťou v roku 10. islamského letopočtu, keď bolo už zosielanie Koránu takmer ukončené.

5:6. Znečistením sa vo verši myslí tzv. veľká nečistota, po ktorej sa vykonáva umývanie zvané Ichtisal.

5:12. Dať Bohu dobrú pôžičku je výraz, ktorý Korán na niektorých miestach používa, napríklad vo verši 2:245. Význam tejto frázy spočíva v tom, že Boh prirovnal pomoc a milodary, ktoré veriaci ľudia dávajú ostatným ľuďom, k dobrej pôžičke, ktorú Bohu dávajú a ktorú týmto veriacim po čase, v súdny deň vráti aj s mnohonásobnými úrokmi v podobe dobrých skutkov, ktoré sa k ich skutkom prirátajú.

5:13. Menia pozíciu slov (Tóry a presúvajú ich) z ich pôvodného miesta (menia pozíciu, význam a výklad slov Tóry podľa toho, ako sa im to hodí) a zabudli na určitú časť z toho, čo im bolo pripomenuté (úmyselne vynechali časť toho, čo od Boha mali).

5:19. Poslom sa vo verši myslí posol Muhammad.

5:33. Tento verš sa týka ľudí Hilala Bin Uvejmera, ktorého k prorokovi Muhammadovi a k muslimom viazala mierová dohoda a záväzok, že nikomu ubližovať nebudú. Jedného dňa však popri nich prešla skupina ľudí, ktorá šla za prorokom Muhammadom a Hilalovi ľudia ju prepadli. Nato bol zoslaný tento verš. Verš spolu s ďalšími veršami sa v neskoršom období, po smrti proroka Muhammada stal podkladom systému trestov za prepadnutie a lúpežníctvo na cestách a za ohrozovanie bezpečnosti cestujúcich. Učenci sa však pri určovaní systému trestu rozdelili na dve hlavné názorové skupiny. Prvá skupina zastávala stanovisko, že stupeň trestu sa delil podľa toho, aký zločin bol spáchaný. Určili, že ak lupič pri lúpežnom prepadaní zabije a olúpi niekoho z cestujúcich, bude zabitý a ukrižovaný. Lúpežník, ktorý pri prepade cestujúceho zabije bez toho, aby ho olúpil, má byť len zabitý. Lúpežníkovi, ktorý pri prepade nikoho nezabije, ale cestujúcich len oboerie o majetok, má byť odseknutá ruka na

jednej strane a noha na strane druhej (pravá ruka a ľavá noha). Ruka má byť odseknutá za krádež a noha za strach a pocit nebezpečenstva, ktorý na cestách šíril. Ak by lúpežník nikoho ani nezabil, ani nič neukradol, tak potom mal byť poslaný do vyhnanstva za to, že strach šíril na cestách. Druhá skupina učencov sa zasa zasadzovala za to, že ak by sa lúpežník dopustil akéhokoľvek z uvedených trestných činov, je na vládcovi, resp. sudcovi, aby sám páchatelovi vymeral druh trestu. To znamená, že kým prvá skupina učencov striktne stanovila konkrétny trest za konkrétny trestný čin, druhá skupina nechala určenie druhu trestu sudcovi na uváženie. Vyhnanstvom sa môže rozumieť aj väzenie, pretože účelom trestu je v prvom rade ochrana spoločnosti pred ďalším možným vyčítaním páchatel'a.

5:38. Verš ustanovuje druh trestu za krádež. Vo verši si pritom treba všimnúť, že takýto trest má predovšetkým slúžiť ako odstrašujúci príklad pre samotného páchatel'a, ale aj pre ostatných, aby sa krádeži nedopúšťali. V islamskom náboženstve sa pritom položili prísne kritériá na uloženie trestu odseknutia ruky za krádež. Napríklad ukradnutý majetok nesmel byť vystavený bez akéhokoľvek označenia alebo zabezpečenia na verejnosti. Páchatel nesmel kraďnúť od hladu. Nesmelo ísť o priame príbuzenstvo medzi páchatel'om a poškodeným atď. To znamená, že páchatel si musel plne uvedomovať dosah svojho činu. Ďalej tu nesmela byť žiadna pochybnosť o tom, že ukradnutý majetok alebo čo i len najmenšia časť tohto majetku môže patriť páchatel'ovi. A v neposlednom rade páchatel musel trestný čin krádeže spáchať z vlastnej vôle, teda nie z donútenia. Z toho vyplýva, že ak by niekto ukradol, pretože nemal čo jesť, tak sa uloženie trestu odseknutia ruky za krádež automaticky vylučuje a uloží sa miernejší trest, akým je napríklad peňažná pokuta alebo väzenie.

5:41. Posol (Muhammad)! Nech ťa nezarmucujú tí, ktorí sa ponáhľajú vieru odmietajú (pokrytci, ktorí sa pretvarujú, že veria a pri prvej príležitosti, ktorá sa im naskytne, ako napríklad keď muslimovia prehrali jednu z bitiek, prehlásia svoju nevieru), ktorí patria k radom tých, ktorí ústami svojimi povedali: „Uverili sme“, ale ktorých srdcia neverili (prehlasovali, že uverili, v ich srdciach však žiadnej viery niet). A medzi tými, ktorí pokánie činili (židia), sú takí, ktorí naslúchajú klamstvám (ktoré im hovoria ich rabíni a ktoré sa líšia od toho, čo bolo v Tóre uložené), naslúchajú iným ľuďom, ktorí k tebe neprišli. (Židia, ktorí žili v Medine a boli v každodennom styku s muslimami a chodievali aj k prorokovi Muhammadovi, aby sa ho pýtali na mnohé záležitosti a aby si vypočuli, čo nové z Koránu bolo zoslané, naslúchajú mnohým klamstvám, ktoré im nahovorili židia z mesta Chajbar, ktorí dokonca z nenávisťi k prorokovi Muhammadovi odmietali k nemu prísť a posedieť si s ním a vypočuť si ho) Menia pozíciu slov (Tóry) potom, ako boli tieto (slová) na svoje miesta umiestnené (menia umiestnenie jej slov, čím jej význam pozmeňujú). (Tento verš bol v podstate aj varovaním pre židov z Mediny, aby si dávali pozor na klamstvá, ktoré im židia z Chajbaru navrávajú.) Hovorí: „Ak vám bude dané toto (čo vám hovoríme a čo by ste si želali počuť), tak to vezmite, ak by vám ale nebolo dané, dajte si pozor (a neprijmite to)“. Koho Boh chce skúške vystaviť, pre toho nemáš od Boha nič, čo by mu pomohlo (nič, čo by mu pomohlo skúšku úspešne absolvovať a je už rozhodnuté, že v nej neuspěje). To sú tí, ktorých srdcia Boh nechcel očistiť (boli natoľko skazené a zanovité, že sa im očista od Boha zoslaná nedostala). Dostane sa im v živote najnižšom (pozemskom) potupa. A dostane sa im v živote poslednom (a večnom) trápenie obrovské.

5:45. Stanovili sme im v nej (židom v Knihe): Duša za dušu (život za život), oko za oko, nos za nos, ucho za ucho, zub za zub a za zranenie odvetu. Kto by ju (svoje pravo na odvetu) odpustil formou milodar (vzdal sa ho a nechcel by za to protináhradu), vymažú sa mu tým zlé skutky (ak by sa niekto takejto odvety vzdal, Boh mu za odmenu vymaže celé alebo časť

zlých skutkov, ktorých sa dopustil). A kto by nerozhodoval podľa toho, čo Boh zoslal (uložil), to sú tí krivdiaci (ktorí sa krivdy dopúšťajú voči sebe a voči ostatným, a tým porušujú aj to, čo Boh uložil).

5:47. V tomto verši si môžeme všimnúť, že Korán použil označenie Ľudia Evanjelia. Na označenie kresťanov Korán používa dva pojmy: „Ti, ktorí pomohli a podporili (Ježiša a nasledovali ho, pozri verš 3:52)“ a „Ľudia Evanjelia“. Používa tiež aj tretie označenie „Ľudia Knihy“, ktorým však na niektorých miestach myslí židov, na iných kresťanov a na ďalších oboch - židov aj kresťanov. Ktorá skupina sa pod Ľuďmi Knihy v tom-ktorom verši myslí, sa potom dozvedáme zo samotného obsahu verša a z dôvodov zoslania. Označenie „Ľudia Evanjelia“ Korán použil len v tomto jedinom verši, a to v spojitosti s dobou, v ktorej Ježiš žil a určitý čas po jeho zdvihnutí k Bohu - verše 4:157-158, aby nim zrejme označil tých ľudí, ktorí sa Evanjeliom riadili v jeho čistej a nepozmenenej podobe, tak ako ho dostali od Ježiša, teda ešte predtým, než došlo k akýmkoľvek zásahom do Evanjelia a chápania jeho slov a pojmov. Podľa toho, čo bolo v niektorých veršoch Koránu zoslané, Evanjelium podľa hlo mnohým zmenám od doby jeho zoslania. Najväčšia z nich však spočívala v chápaní a vnímaní podoby Boha.

5:48. Slovo Muhejmen sme preložili vo verši „ako svedectvo o nej“. Toto slovo však môže mať viacero významov. Dá sa tiež preložiť aj ako ochranca pred niečím, v tomto prípade pred nenáležitým výkladom. Tiež ho možno preložiť ako dozorca nad niečím, v tomto prípade tiež nad predchádzajúcimi knihami a nad ich výkladom zo strany ľudí, atď.

5:51. Dôvodom zoslania tohto i nasledujúcich veršov bolo, že niektorí muslimovia, v srdciach ktorých viera ešte nebola silná, sa zdôverovali s tajnými záležitosťami a informáciami židom a kresťanom, ktorých považovali za blízkych priateľov. Od tohto priateľstva si sľubovali pomoc a ochranu pre prípad, že by boli muslimovia niekedy v boji porazení. Podobné správanie sa napríklad prejavilo u niektorých takýchto muslimov, keď muslimovia prehrali v bitke Uhod. Takéto dôverné priateľstvá sa potom okrem iného prejavovali v oslabovaní muslimov, rozdeľovalo ich to a prezrádzalo mnohým z radov tých, ktorí voči muslimom prechovávali hlboké nepriateľstvo, tajné a strategické informácie o muslimoch. Nehovoriac už o určitom druhu pokrytectva u tejto skupiny muslimov, keď nemali dôveru v to, že Boh pomôže prorokovi a muslimom a dá im zvíťaziť. Takýto postoj uvedenej skupiny muslimov sa zreteľne ukázal aj pred bitkou Uhod. Pozri verš 3:123 a nasledovné. Verš zvýrazňuje skutočnosť, že každý z príslušníkov týchto náboženstiev sleduje záujmy, ktoré mu diktuje jeho príslušnosť ku svojej náboženskej skupine a za dôverníkov a ochrancov si berie len ľudí patriacich do svojho náboženstva. Iným sa s dôvernými informáciami nezdôveruje. Presné vymedzenie židov, kresťanov a tých, ktorí odmietajú veriť, ktorým sa nemajú muslimovia zdôverovať, nachádzame v nasledujúcich veršoch 5:57-59.

Korán vo všeobecnosti u muslimov podporuje rozvíjanie dobrých a priateľských vzťahov so všetkými ľuďmi bez ohľadu na ich náboženstvo, ako je to napríklad vo veršoch 60:8-9. Stanovuje však v týchto aj v iných veršoch hranice, v rámci ktorých sa majú takéto vzťahy rozvíjať, aby ostali dobré a úprimné. To znamená, že tieto vzťahy sa mohli rozvíjať bez obmedzenia potiaľ, pokiaľ by sa nezačalo ohrozovať náboženské zázemie u muslima, jeho mravné zásady alebo pokiaľ by takýto vzťah už nezačal ohrozovať bezpečnosť islamského štátu alebo muslimov. Verše nepriamym spôsobom nabádajú muslimov, aby sa navzájom podporovali a držali spolu, podobne ako držia spolu členovia ostatných náboženstiev. Tieto myšlienky sa dajú vyčítať z obsahu nasledujúcich veršov, ako aj z obsahu dôvodov zoslania, ktoré tieto verše sprevádzajú.

5:55. Keď určitá časť židov, ktorí bývali v Medine, prijala islam, ostatná časť židov sa ich začala strániť. A tak jedného dňa Abdullah Bin Salam prišiel k prorokovi Muhammadovi v sprievode niekoľkých židov, ktorí prijali islam a prorokovi Muhammadovi povedali: „Posol Boží, naše domovy sú ďaleko a nemáme, ku komu by sme si sadli a rozprávali sa s nim. Naši ľudia (židia, ktorí tam žili), keď videli, že sme uverili v Boha a jeho posla Muhammada a za pravdu sme označili tvoje poslanstvo, nás odmietli a zaumienili si, že s nami nebudú sedieť, ani uzavierať manželské zväzky a ani sa nebudú s nami rozprávať. To už bolo na nás priveľa“. Prorok Muhammad im povedal: „Vaším dôverníkom je Boh a jeho posol (prorok tým myslel seba) a tí, ktorí uverili (v poslanstvo islamu)“ a predniesol pred nimi tento verš, ktorý mu bol zoslaný. Abdullah Bin Salam spolu s tými, ktorí boli s nim, nato povedali: „Súhlasíme teda s tým, aby bol Boh a jeho posol a veriaci našimi dôverníkmi“.

5:64. Ak sa v arabskom jazyku povie, že niečia ruka je spútaná, ide o frázu, ktorou sa niekto charakterizuje a opisuje lakomosťou. Arabský jazyk občas používa obraz ruky na to, aby vyjadril ľudskú lakomosť alebo štedrosť. Potom sa lakomosť vyjadruje spútanou alebo zovretou dlaňou a štedrosť naopak, vystretou alebo otvorenou dlaňou. Takéto zobrazenie používa aj tento verš, keď cituje na začiatku to, čo židia o Bohu povedali.

5:82. Tými, ktorí uverili sa vo verši myslia veriaci muslimovia. V súvislosti s týmto veršom sa uvádzajú dve príhody, ktoré boli dôvodom jeho zoslania. Prvá z nich hovorí, že keď muslimovia utiekli do Habaše (zvaná tiež AVECINIA a predstavuje približne dnešné územie Etiópie) pred tými, ktorí odmietali uveriť, ktorí ich v Mekke prenasledovali a keď neskôr prečítali kráľovi Nažašimu a kňazom, ktorí boli u neho, verše z kapitoly Mária, kráľovi a kňazom sa pustili slzy z očí a kráľ o Koráne povedal: „Toto i to, s čím prišiel Ježiš, má rovnaký pôvod“. O tomto kráľovi bol zoslaný tento a nasledujúci verš. Druhy dôvod zoslania sa spája s príchodom delegácie kresťanov z Habaše, ktorú poslal jej kráľ Nažaši, aby si vypočula z úst proroka Muhammada niečo z toho, k čomu on ľudí vyzýva. Delegácia sa skladala zo sedemdesiatich mužov – mníchov a kňazov, šesťdesiat dva bolo z Habaše a ôsmi z oblasti Šamu (prírodnej Sýrie). Prorok im predniesol verše z 36. kapitoly zvanej Já Sín, načo sa z očí týchto mužov pustili slzy a povedali: „Ako veľmi sa toto podobá tomu, čo bolo Isovi (Ježišovi) zosielane“.. Vtedy boli zoslané tieto verše.

5:94. Vy, ktorí ste uverili, Boh vás podrobí skúške (počas vykonania púte, kedy vám zakázal zvieratá loviť) spojenej s určitým lovom (divou zverou), ktorý bude na dosah vašich rúk a kopijí (pošle vám zver, ktorá bude priamo pred vašimi očami na dosah vašich rúk a kopijí, ktorú budete môcť ľahko rukami chytiť alebo zbraňami uloviť, aby vás skúške podrobil), aby Boh dal rozpoznať, kto sa Ho obáva, aj keď Ho (Boha) bližšie nepoznal (kto sa Boha obáva aj bez toho, aby Ho priamo pred sebou videl). Kto by po tom (ako bol stanovený zákaz loviť počas púte) prekročil medze, tomu sa dostane trápenie bolestivé.

5:101. Keď bol zoslaný verš 3:97, ktorý uložil muslimom povinnosť konať pút, niektorí muslimovia sa proroka Muhammada spýtali: „Každý rok máme pút konať?“ Prorok bol ticho a neodpovedal. Nato sa zasa spýtali: „Každý rok?“ Keď sa to po štvrté spýtali, prorok im odpovedal: „Nie. Nie je povinná každý rok, ale keby som vám bol povedal že áno, bola by sa stala povinná každý rok“. Nato Boh zoslal tento verš, v ktorom muslimom hovorí, aby sa nepýtali na veci a ustanovenia, ktoré im neboli zoslané alebo ustanovené, pretože by sa potom mohlo stať, že im budú uložené a sťažia im život. V dobe zoslania tohto verša veľké množstvo muslimov malo možnosť vykonávať pút každý rok. Keby im bol prorok povedal, že ju vzhľadom na ich blízkosť k Mekke majú konať každý rok, potom by takýto prorok príkaz muslimovia považovali za záväzný aj po prorokovej smrti. Keď sa islam v neskoršom

období rozšíril aj na ďaleké oblasti, ľudia by už takúto možnosť neboli mali. To je aj význam prorokovej vety, že keby im bol odpovedal áno, bola by sa púť stala povinnou každý rok. Korán ustanovil povinnosť vykonať púť len raz za život, a to v prípade, ak by muslim mal možnosť ju vykonať.

5:103. Všetky spomenuté štyri názvy, Buhejra, Sáiba, Vasíl a Hámi, boli názvami druhov dobytky. Ak sa u niektorého jedinca z radu takéhoto dobytky naplnili určité znaky, potom Arabi v predislamskom období týchto jedincov vyhlásili za svätých, nesmeli sa z nich brať výťažky a ani ich používať na prepravu. Ak ťava porodila päťkrát, pričom posledný z nich bol samec, potom takejto ťave rozrezali ucho a zakázali, aby sa na nej ktokoľvek vozil. Takéto zviera sa nazývalo Buhejra. Sáiba zasa bolo ťažné zviera, pri ktorom niekto prisľúbil, že ak sa vráti z cesty bezpečne alebo sa uzdraví z choroby, nechá ho voľne behať. Pri Buhejre a Sáibe sa zakazoval brať akýkoľvek úžitok z nich, boli to voľne pobejúce zvieratá, z ktorých sa ani mlieko nesmeli brať, aj keď by mali ľudia od hladu umierať. Keby sa bolo u predislamských Arabov stalo, že by ovca porodila samičku, tak si ju ponechali, ak by však porodila samca, tak ho obetovali svojim božstvám bez toho, aby z neho niečo mali. Ak by porodila ovca samca i samičku, potom takáto samička nasledovala osud svojho brata a obetovali ich oboch. Tento rituál sa nazýval Vasíla. Ak by z nejakého samca samička porodila desaťkrát, potom sa na tomto samcovi už nesmeli nič nosiť a ani sa na ňom prevážať. Tento verš všetky podobné javy zakazuje a objasňuje muslimom, že Boh podobné ustanovenia nikdy nikomu z Arabov neuložil.

6:33. Jeden z najväčších protivníkov islamu za čias proroka Muhammada povedal: „Nikdy by sme o tebe, Muhammad, nepovedali, že klameš, pretože si u nás pravdovravným, ale neveríme v posolstvo, ktorým si k nám prišiel.“ Boh vo verši oznamuje svojmu poslovi Muhammadovi, že tí členovia jeho kmeňa Qurejš, ktorí odmietajú veriť v posolstvo, ktoré mu Boh zoslal, ho neobviňujú z klamstva a vo svojej duši veria v jeho pravdovravnosť, avšak v toto posolstvo veriť odmietajú len z čirej povýšenosti a tvrdohlavosti.

6:35. Ťažko na teba (Muhammad) dopadá ich odmietanie (posolstvá, s ktorým si k nim prišiel). Keby si mohol vyhľadať tunel v zemi alebo schody do neba, aby si im priniesol znamenie (potvrdzujúce tvoje posolstvo), urobil by si tak. Keby Boh bol chcel, bol by ich všetkých zhromaždil na ceste k správne usmerneniu. (Boh dal ľuďom slobodnú vôľu premýšľať a rozhodovať sa. Keby tak nebol urobil a ľudia by boli bez slobodnej vôle, bol by všetkých ľudí učinil veriacimi a nechal by ich nasledovať tú jedinou správnu cestu, ktorú určil.) Nepatri teda (Muhammad) medzi neznalých (netráp sa tým, že odmietajú veriť, pretože vieš, že aj keby si im priniesol akýkoľvek dokaz o pravdivosti posolstva, s ktorým si bol poverený, neuverili by ti).

6:51. Veta „Varuj ním“ sa vzťahuje na Korán.

6:52. V tomto verši sa nám jasne javí, prečo časť obyvateľov Mekky odmietala nasledovať posolstvo, ktorým bol poverený posol a prorok Muhammad. Oni verili Muhammadovi, verili v jeho čestnosť a ešte pred posolstvom ho prezývali pravdovravným a čestným. Skutočný problém spočíval v tom, že arabská spoločnosť v Mekke sa delila na niekoľko sociálnych vrstiev, medzi ktorými boli silné rozdiely. V prvých rokoch posolstva v toto posolstvo uverili najmä príslušníci najslabších vrstiev spoločnosti, medzi ktorých patrili aj otroci a chudobní a biedni ľudia. To viedlo bohatšie a vplyvnejšie vrstvy spoločnosti k odmietnutiu nasledovania posolstva posla a proroka Muhammada, pretože považovali za obrovské poníženie, aby oni sedeli spolu s chudobnými a otrokmi. Jedného dňa preto prišli k prorokovi a svoju účasť na posedeniach, ktoré prorok konal pre muslimov a ostatných ľudí podmienili tým, že prorok

odoženie najprv chudobných ľudí od seba a pošle ich preč. Niektorí títo majetní a vplyvní sami seba považovali za niečo viac, než sú ti chudobní, ktorí boli u proroka, iní sa zasa hanbili, že ich ľudia uvidia sedieť v spoločnosti chudobných a otrokov. Prorok si uvedomoval váhu týchto vplyvných ľudí a ich vplyv na názory a smerovanie ostatných ľudí, preto ich chcel získať na svoju stranu. Chcel im preto vyhovieť v tom, že sa s nimi stretne osve a požiada muslimov, ktorí boli u neho, aby odišli. Vtom mu však Boh zoslal tento verš, v ktorom mu odkazuje, aby týchto slabých a chudobných ľudí nikdy od seba neodháňal, pretože by sa tak dopustil krivdy. Týmto veršom sa okrem iného posilnil princíp rovnosti ľudí, ktorý Korán stanovil.

6:57. Nie je v mojej moci zoslať na vás trápenie, pred ktorým ste boli varovaní v prípade, ak odmietnete veriť.

Tí obyvatelia Mekky, ktorí odmietli nasledovať posolstvo posla a proroka Muhammada, s posmechom od neho žiadali, aby na nich zoslal trápenie, pred ktorým boli vo veršoch Koránu varovaní.

6:69. Tí, ktorí sú bohabojní (veriaci muslimovia, aj keby sedeli s ľuďmi spomenutými v predchádzajúcom verši) nebudú zodpovedať za nič z účtov tamtých (z účtov tých, ktorí znevažujúco o znameniach hovoria, každý bude zodpovedať len za to, čo vykonal alebo spôsobil), mali by im to ale pripomenúť (povinnosťou týchto veriacich je pripomenúť tým, ktorí znamenania Božie znevažujú, že človek bude za všetko, čo koná, zodpovedať, že príde čas, v ktorom sa budú takéto činy odplácať), azda sa toho vyvarujú (znevažovania, ktorého sa dopúšťajú ako aj zlého konca, ktorý by ich čakal v súdny deň).

6:81. Právo na bezpečie, t.j. právo na pocit bezpečia, ochrany a podpory v živote pozemskom i v súdny deň.

6:110. Poobraciame ich srdcia (spomenutej skupiny ľudí) a zraky (aby nevníмали a nevideli znamenania, ktoré sme zoslali) a budú ho (Korán a znamenania v ňom obsiahnuté) vidieť tak, ako ho videli prvýkrát (keď ich prorok Muhammad k tomu po prvé vyzval), keď v neho (v Korán) neuverili. A ponecháme ich tápať vo vlastnej skaze. (Verš opäť potvrdzuje zásadu, že človek sa ma snažiť o Bohu a o Jeho znamení premýšľať, či však k viere skutočne dospeje, na to už potrebuje Božiu pomoc a povolenie.)

6:122. A či môže byť ten, kto bol mŕtvy a ktorého sme (následne) oživilí (dali sme mu život) a učinili sme mu svetlo (usmernili sme ho správnym smerom), podľa ktorého kráčal medzi ľuďmi, podobný príkladu toho, kto je v temnotách, z ktorých sa nemôže dostať von (a či sa dá porovnať ten, koho sme vierou usmernili správnym smerom, čím sme vdýchli život do jeho srdca, s takým človekom, ktorého srdce tápa v temnotách a neistote a z týchto temnôt nemôže nájsť cestu von)? Takto bolo okrášlené tým, ktorí veriť odmietali, to, čo konali (domnievali sa, že všetko zlo, ktoré konali, je užitočné a dobré).

6:125. Koho Boh chce správne usmerniť, otvorí jeho hrud' voči islamu (zbaví ju akejkoľvek tiesne či zlých predtúch a pochybnosti voči islamu). A koho chce (Boh) uviesť do bludu, učiní jeho hrud' stiesnenú, úzkostlivú, ako keby stúpala do neba. (Boh nechá jeho hrud' voči islamu stiesnenú tak, že čím viac by sa k nemu snažil priblížiť, tým väčšie stiesnenie v hrudi pocíti, presne tak, ako keby stúpala do neba - čím vyššie je, tým väčšiu stiesnenosť pociťuje pod vplyvom gravitácie.) Takto Boh nečistotou (duše a srdca) postihuje tých, ktorí neveria.

6:143. Osem párov (je počet druhov, ktoré tí, ktorí k Bohu pridružujú, zakazovali jesť alebo obmedzovali brať úžitky z nich, ktorých jedenie Boh ničím neobmedzil). Z oviec dva a z kôz dva (Boh vám nezakázal jesť nič z toho, môžete jesť oba páry samca a samičku, či ide o ovcu

alebo kozu). Povedz (spýtaj sa ich, Muhammad): „A či (Boh) zakázal (jesť) oboch samcov alebo obe samičky alebo to, čo je v lonách oboch samíc (spýtaj sa ich, Muhammad, odkiaľ majú lživé a vymyslené ustanovenie, že Boh zakázal jesť mäso samcov, samičiek alebo ich plody)? Oznámete mi to poznanie (na základe ktorého ste k spomenutým zákazom dospeli), ak ste pravdovravní.“

6:144. A z tiav dva (páry) a z kráv dva (páry). (Tento verš nadväzuje na predchádzajúci verš a pokračuje vo výpočte zvyšných štyroch druhov zvierat. Verš pokračuje a hovorí, že Boh ľuďom nezakázal jesť či brať úžitky ani zo samca či samičky ťavy, ani zo samca či samičky kravy). Povedz (spýtaj sa ich, Muhammad): „A či (Boh) zakázal (jesť) oboch samcov alebo obe samičky alebo to, čo je v lonách oboch samíc?“ (Verš kladie opakovaným tým, ktorí k Bohu pridružovali a ktorí obmedzovali branie úžitkov z uvedených zvierat, otázku, odkiaľ majú lživé a vymyslené ustanovenie, že Boh zakázal jesť mäso samcov, samičiek alebo ich plody?) Boli ste snáď svedkami toho, že by vám to Boh odkázal? (Držíte sa týchto nezmyselných obmedzení a ustanovení, ako keby ste boli svedkami toho, že vám to Boh odkázal! Žiaden dôkaz nemáte a neboli ste ani svedkami toho, že by vám bol Boh takéto obmedzenia odkázal, aby ste to dosvedčili. Prečo sa teda o ne sporíte a obhajujete ich, keď sami vidíte, že Boh dodržiavanie podobných výmyslov neschvaľuje?) Kto väčšiu krivdu môže páchať než ten, kto by si vymýšľal o Bohu lži, aby tým ľuďom do bludu uviedol bez toho, aby mal poznanie (o tom čo hovorí)? (Nik nemôže väčšiu krivdu páchať než ten, kto tvrdí, že Boh niečo ustanovil a pritom nemá na to žiaden dôkaz ani poznanie, o ktoré by takéto svoje tvrdenie oprel.) A Boh správne neusmerní ľudí krivdiacich.

6:149. Keby Boh bol chcel, aby ste Mu boli vo všetkom podriadení, bol by tak učinil a bol by všetkých správne usmernil, On vám ale slobodu výberu a myslenia ponechal.

6:150. Povedz (Muhammad, týmto, ktorí k Bohu pridružujú): „Prived'te svojich svedkov, ktorí dosvedčia, že Boh toto (jedlo spomenuté v predchádzajúcich veršoch) zakázal.“ Ak by svedčili, nesvedč spolu s nimi. (Ak by priviedli niekoho, pravdepodobne židov, ktorí tam žili, keďže verše aj o nich hovorili, ktorí by dosvedčili, že to, čo hovorili, je pravda, potom by sami proti sebe dali jasný dôkaz o tom, že majú slobodnú vôľu a že Boh ich k ničomu neprinútil, pretože inak by o nepravde nikdy nesvedčili. Ak by svedčili, potom sa ty na takomto svedectve nezúčastní, aj keď by si to oni veľmi želali a nechaj ich tak).

6:155. Knihou sa tu myslí Korán.

7:2. Knihou sa myslí Korán, ktorý bol zoslaný poslovi Muhammadovi.

7:6. Spýtame sa (keď súdny deň nastane) tých (ľuďa a spoločenstiev), ku ktorým to (Kniha a pripomenutie) bolo poslané (či im poslovia oznámili Božie poslanstvo, ale aj to, ako sa voči tomuto poslanstvu zachovali) a spýtame sa aj poslov (pred všetkými, či poslúžili, ktorými boli poverení, ľuďom oznámili, ale aj to, ako sa voči nim a voči týmto poslanstvám ľudia zachovali).

7:32. Povedz (spýtaj sa, Muhammad, ľudia, ktorí svoju púť okolo Káby nahí vykonávajú): „Kto zakázal Božie ozdoby, ktoré (Boh) učinil pre tých Jemu odovzdaných i všetko to z potravy, čo je dobré (vy zakazujete ostatným ľuďom, aby púť vykonávali a modlili sa oblečení, povedzte mi ale, kto takýto nezmyselný zákaz vydal)?“ Povedz (im, Muhammad): „Sú určené (tieto ozdoby a dobroty) aj tým, ktorí uverili (v Boha a poslanstvo Koránu) v živote najnižšom (pozemskom, ale aj ostatným ľuďom) a v deň zmŕtvychvstania sú výlučne im určené (výlučne určene týmto veriacim)“. (Tieto dobroty Boh ľuďom všeobecne v živote pozemskom povolil a stvoril ich pre nich, avšak v živote budúcom budú určené už výlučne

len tým veriacim.) Takto (jasne a detailne) objasňujeme znamenia ľudom, ktorí vedia (a sú presvedčení, že tieto znamenia a Korán, ktorý je Muhammadovi zvestovaný, od Boha pochádzajú).

7:37. Podiel z Knihy, t.j. podiel zo života pozemského, ktorý im bol v Knihe určený.

7:46. A medzi nimi (medzi tými, ktorí budú v raji a tými, ktorí budú v pekle) bude závoj (určitá priesvitná prekážka, ktorá bude oddeľovať jedných od druhých). A na múre (spomenutý priesvitný závoj bude zrejme mohutný ako múr) budú muži, ktorí poznajú každého (obyvateľov raja, ako aj obyvateľov pekla) podľa jeho vlastností (dokážu rozoznať, ktorí sú obyvateľmi raja a ktorí obyvateľmi pekla podľa vlastností, ktoré sú typické pre každú skupinu z nich). I zavolajú (muži stojaci na múre) na obyvateľov raja (a povedia im): „Mier s vami“. Nevstúpili doň (títo muži, ktorí na múre stoja, sa ešte do raja nedostali), ale dúfajú (muži stojaci na múre boli ešte na rozmedzí raja a pekla, avšak dúfajú, že sa do raja medzi jeho obyvateľov dostanú).

7:157. „Pre tých (túto milosť určím), ktorí budú nasledovať posla (Muhammada) - proroka neznalého písma (ktorý pred poslanstvom, ktorým bol Bohom poverený, nepoznal, nevedel a ani neštudoval žiadne Písmo ani Nebeskú Knihu), ktorého (príchod a vlastnosti tohto proroka) nachádzajú napísaného u nich v Tóre a Evanjeliu, ktorý im bude prikazovať chvályhodné veci (a správania) a zakazovať odsúdeniahodné veci (a správania) a ktorý im bude povoľovať dobroty a zakazovať všetko zlé a nečisté a ktorý ich odbremení od ťažkých úkonov a pút, ktoré ich zväzovali (a zaťažovali). (Tento posol, ktorým bol posol Muhammad, odbremení židov i kresťanov od mnohých záväzkov a obmedzení, ktorými sa pred Bohom zaviazali, že ich budú dodržiavať). Tí, ktorí v neho (v proroka Muhammada) uverili a podporili ho a pomáhali mu a nasledovali svetlo, ktoré bolo s ním zoslané dole (t.j. Korán), to budú tí, ktorí prospeli (v skúške, ktorej boli v živote pozemskom vystavení a sú to tí, ktorí nakoniec získajú sľúbenú Božiu milosť)“.

V tomto verši sa v súvislosti s poslom a prorokom Muhammadom (p.) vyskytuje arabské slovo „ummi“, ktoré sme preložili ako „neznalého písma“. Toto slovo sa pri rôznych prekladoch Koránu prekladalo trochu rozdielne. V českom preklade od I. Hrbeka je toto slovo preložené ako „neučený“. V anglickom preklade The noble Qur'an sa toto slovo preložilo ako „ktorý nevie čítať alebo písať“. V inom anglickom preklade bolo preložené ako „negramotný alebo nevzdelaný“, atď. Slovo ummi uvedené v tomto verši sa ale v predislamskom období používalo v dvoch významoch. Ním sa označoval človek, ktorý bol negramotný, nevedel písať a ani čítať. Vo vtedajšej spoločnosti to však nebolo nič neobvyklé a málokto čítať a písať vedel. Toto slovo však používali aj židia na označenie ľudí, ktorým nebolo Bohom zoslané žiadne poslanstvo, resp. ktorí nepatrili medzi židov alebo kresťanov, a teda nemali ani žiadne biblické poznatky (pozri napríklad verše 3:20 a 3:75). O poslovi a prorokovi Muhammadovi bolo vo vtedajšej spoločnosti známe, že sa pred prvým zjavením anjela Gabriela nikdy nezaujímal o Tóru alebo Evanjelium, nečítal z nich, nakoľko nevedel čítať a písať a ani sa o ne inak nezaujímal. Z tohto dôvodu slovo ummi v tomto verši vyjadruje neznalosť písma v dvoch rovinách a to neznalosť čítania a písania a tiež neznalosť písma a obsah predošlých poslanstiev. Verš tak opätovne potvrdzuje skutočnosť uvedenú napríklad vo verši 29:48, spočívajúcu v tom, že všetko poznanie obsiahnuté v Koráne je poslovi Muhammadovi (p.) vnukané Bohom a nie sú to poznatky čerpané z Tóry a Evanjelia. To je zreteľné aj v mnohých prípadoch, keď Korán opravuje a uvádza mnohé skutočnosti a udalosti inak ako obe Knihy, ale aj v tom, že Korán prináša mnohé nové poznatky a znamenia, ktoré v oboch Knihách nie sú.

7:168. Uvedení ľudia a spoločenstvá boli Bohom najvyšším preskúšaní rôznymi skúškami, aby sa k viere vrátili a zotrvali na nej. Dostali to najlepšie zo života pozemského, ale vyskúšali aj biedu a zlo tohto života. To všetko, dobro i zlo, na nich Boh zoslal, azda sa k viere vrátia a na nej nakoniec zotrvajú.

7:169. Po nich potom nasledovali následníci (po uvedenej skupine ľudí, medzi ktorými boli dobrí aj zlí, prišli ďalší ľudia), ktorí zdedili Knihu (ktorí od nich prebrali to, čo bolo v Knihe od Boha zoslané), ktorí brali len prospech tohto života najnižšieho (pozemského, ktorí zapredali to, čo v Knihe bolo zoslané a pozmenili to pre osobný prospech v živote pozemskom, aj keď to bolo v rozpore s tým, čo Boh zoslal, nehľadiac pritom na osud, ktorý ich po smrti a v súdny deň postihne) a ktorí hovorili: „Bude nám *to* odpustené (zlo konali a náboženstvo svoje nedodržiavali a žili v domnienke, ktorú si sami vymysleli, že Boh im odpustí akékoľvek zlo či prehrešenie, ktorých by sa dopustili).“ A keby im bol znova daný podobný prospech, vzali by si ho (potom, ako spomenutí ľudia svoje náboženstvo porušovali a mysleli si, že im to Boh odpustí a potom, ako dúfali, že ich za to nepotrestá, ich srdcia sa neočistili a sami seba nenapravili, pretože keby sa im naskytla šanca znova utržiť nejaký prospech zo života pozemského na úkor porušenia svojho náboženstva, tak by ho porušili a takýto úžitok by sa snažili získať). A či nebol od nich prijatý záväzok Knihy (ktorý je v Knihe obsiahnutý), že nebudú o Bohu hovoriť nič iné než pravdu? (Keď Izraeliti dostali od Boha najvyššieho Knihu, zaviazali sa, že budú o Bohu hovoriť len pravdu a že si na Neho nebudú nič vymýšľať.) A naučili sa, čo v nej je. (Títo Izraeliti sa text Knihy naučili a z neho sa dozvedeli, že Boh v nej prisľúbil obrovský trest a trápenie pre toho, kto by si na Boha nepravdu vymýšľal a kto by hrubo svoje náboženstvo porušoval. Avšak aj napriek tomu sa Knihy nepridržiavali a hrubo ju porušovali. Ako potom môžu čakať, že im to Boh len tak odpusti?!) Príbytok v živote poslednom (a večnom) je lepší (a určený) pre tých, ktorí sa vyvarujú (podobných činov). A či nechápete (a neuvažujete, v čom je vaše dobro)?

7:176. Príklad tohto muža je podobný príkladu psa v tom, že nech by človek takéhoto muža vyzval, aby sa k viere vrátil a aby zanechal, čo robí, alebo by ho nechal na zlej ceste, na ktorej je, je to vždy to isté bez výsledku. Je to podobné psovi v tom, že aj pes, či zaútočíš naňho a necháš ho utekať, alebo ho necháš a nedotkneš sa ho, vždy ostane dychčať, pretože dychčanie sa stalo jednou z jeho vlastností.

7:184. A či nepremýšľali (tí obyvatelia Mekky, ktorí odmietajú nasledovať posolstvo zoslané poslovi Muhammadovi a ktorí toto posolstvo za lož označujú)? Žiadne šialenstvo ich spoločníka (proroka Muhammada) nepostihlo. On (prorok Muhammad) je len varovateľom zjavným (ktorý k ľuďom prichádza s varovaním pred tým, čo v súdny deň a v živote poslednom a večnom príde).

7:189. On (Boh) vás stvoril z duše jednej (Adama) a z nej učinil (nechal z nej oddeliť) jej družku (Evu), aby u nej (Adam) pokoj našiel. (Boh stvoril ľudí z jednej duše, z Adama a z neho samého mu potom Boh stvoril družku - Evu. Boh Evu stvoril preto z Adama, aby Adam v nej našiel útechu a útulosť, aby mu bola blízka. Podľa výkladov Koránu sa toto stalo v raji.) A potom, ako ju (Adam Evu) zahalil (pozri ďalej), poniesla ľahké bremeno a prešla ním (prešla touto fázou bez väčšej námahy). (Po styku Adama s Evou Eva otehotnela a spočiatku šlo o ľahké bremeno, o počiatocne fázy tehotenstva, ktorými Eva prešla bez väčších problémov. Postupne potom prešla celým vývojom tehotenstva, až kým sa plod nezväčšil.) Keď oťažela (keď už bol plod ťažký a blížil sa pôrod), vzývali (Adam a Eva) Boha, svojho Pána (hovoriac): „Ak nám dáš dieťa dobré, budeme patriť medzi vdáčnych (ak nám dáš, Bože, dieťa dobré a zdravé, budeme ti za to vdáční)“.

Veta „A potom, ako ju zahalil“ znamená: Potom, ako mal Adam s Evou pohlavný styk. Korán tento výraz používa, aby vyjadril, že došlo k intímnemu styku, ale zároveň, aby takýto styk medzi mužom a ženou povzniesol na určitú vyššiu citovú úroveň, na vzťah, ktorý je na vyššej a vyspelejšej úrovni ako u ostatných tvorov na zemi. To isté si môžeme všimnúť, že Korán používa na začiatku verša vetu „Aby u nej pokoj našiel“, čím sa zdôrazňuje, že vzťah muža a ženy ma určitý citový základ skôr, než by šlo o uspokojenie určitých telesných túžob človeka.

8:4. V predchádzajúcich veršoch nám Korán presne vyráta, aké sú vlastnosti ľudí, ktorí v Boha skutočne veria. Sú to ľudia, ktorí majú v srdci strach a pokoru pred Bohom, ľudia, ktorí vždy, keď uvidia znamenia Božie, tieto znamenia ich ešte viac vierou naplnia. Sú to ľudia, ktorí, keď by chceli čokoľvek vykonať, vždy sa spoliehajú na to, že im Boh pomôže, keď sa budú snažiť, ktorí dbajú na dodržiavanie modlitby a z majetkov i peňazí ostatným ľuďom dávajú a pomáhajú im, ako len môžu. U koho sa všetky uvedené vlastnosti stretli, ten je skutočne veriaci človek.

8:7. A (spomeňte si na to) Boh vám sľúbil jednu z dvoch skupín, že bude vaša (že zajmete skupinu sprevádzajúcu karavánu alebo zvíťazíte nad tými z Mekky, ktorí veriť odmietali a ktorí proti vám kvôli vašej viere bojovali). Vy ste si želali, aby tá slabá (skupina) bola vaša (želali ste si, aby ste zajali karavánu, ktorá bola ľahkou korisťou a nechceli ste bojovať), Boh ale chcel uplatniť pravdu svojimi slovami (tým, že vám Boh prikázal postaviť sa voči vašim nepriateľom a karavánu nechať, chcel vám ukázať, že vaša viera je ta pravá a správna a že vám pomôže tak, ako vám to sľúbil) a prerušiť sled potomstva tých, ktorí veriť odmietali (aby tak zoslabli, až napokon by úplne vymreli a veriaci by ich miesto zaujali),

8:12. Po koncoch všetkých prstov, aby už nemohli bojovať.

8:19. Ak žiadate o rozhodnutie, tak rozhodnutie sa vám dostalo. (Adresátmi sú ti z Mekky, ktorí odmietli veriť a ktorí začali boj proti muslimom. Pred bitkou Bedr títo ľudia totiž prosili Boha, aby zahubil tú skupinu bojujúcich, ktorá je vo väčšom blude a aby dal víťazstvo tej, ktorá je na pravde. A tak sa stalo, že tí, ktorí veriť v posolstvo posla a proroka Muhammada odmietali, v skutočnosti prosili Boha, aby boli muslimovia tí, ktorí vyhrajú bez toho, aby to tušili, a tak v bitke Bedr tí, ktorí veriť odmietli, prehrali. Preto im Boh hovorí, že ak Ho budú žiadať, aby sa stal výsledok bitky Bedr znamením toho, kto je na pravde a kto je v blude, splní im ich prosbu a znamenie im dá.) Ak prestanete s tým, čo robíte, bude to lepšie pre vás (ak prestanete bojovať proti poslovi a prorokovi Muhammadovi a budete nasledovať Moje posolstvo, ktoré som vám jeho prostredníctvom zoslal, bude to pre vás po všetkých stránkach lepšie). Ak sa však k tomu vrátite (k ubližovaniu prorokovi a muslimom a k odmietaniu tohto posolstva), my sa tiež vrátíme (ak sa proti muslimom znova postavíte, premôžeme vás znova) a nepomôže vám vaša skupina v ničom, aj keby bola početná (nech by vás bolo akokoľvek veľa a nech by ste mali akékoľvek veľké vojsko, nepomôže vám to a ani neodvráti od vás prehru). A (dobré si pamätajte, že) Boh je s veriacimi (keď sa budú držať toho, čo im uložil, vždy im bude pomáhať).

8:22. Z tvorov, ktoré chodia po zemi, sú u Boha najhoršie tie, ktoré nič nepočujú, nič nehovoria a ani nechápu a ktoré nepremýšľajú nad tým, čo je im povedané, alebo čo vidia. Tie nedokážu rozoznať dobro od zla.

8:30. Keď sa povie v arabskom jazyku, že Boh nástrahy nastražil, vyjadruje to skutočnosť, že Boh obráti úklady každého, kto úklady strojí, proti nemu samému.

8:33. Verš nadväzuje na predchádzajúci verš v tom zmysle, že Boh by trest na spomenutých ľuďoch z Mekky nikdy nezoslal, pokiaľ je prorok Muhammad medzi nimi a pokiaľ ich vyzýva k

viere a k nasledovaniu posolstva, s ktorým bol k nim poslaný. A Boh by nikdy trápeniu nepodrobil ľuďi, ktorí ho o odpustenie prosia. Medzi obyvateľmi Mekky bola totiž skupina, ktorá v Boha verila a ktorá Ho prosila o odpustenie. Až odchodom proroka Muhammada z Mekky sa na tých, ktorí verit' odmietali, začali sypat' nešťastia a pohromy.

8:39. I bojujte proti nim (bojujte proti tým, ktorí vám ubližujú a bojujú proti vám), aby ste v skúške neprepadli (aby sa vám nestalo, že v skúške, ktorú pre vás Boh pripravil, neuspejete. Skúška spočívala v tom, že Boh muslimom dal na starosť chrániť islamské náboženstvo pred kýmkoľvek, kto by sa ho snažil zničiť alebo mu ubližovať a muslimovia sa zaviazali, že toto náboženstvo budú ochraňovať, keď to bude potrebné. V dobe zoslania tohto verša mali muslimovia mnohých nepriateľov, medzi ktorých patrila aj časť obyvateľov Mekky, ktorí chceli muslimov vykynožiť a islamské náboženstvo zmiest' z povrchu zemskeho. Preto bolo povinnosťou muslimov brániť jednak samých seba a jednak islam, na obranu čoho sa zaviazali, aj keď sa mnohým do boja ísť nechcelo. Preskúšanie určené Bohom spočívalo v tom, či muslimovia svoj sľub dodržia a budú islam chrániť, alebo podľahnú slabote a strachu z takéhoto boja) a aby bolo jediným skutočným náboženstvom to, v ktorom sa uctieva len Boh (aby sa nik iný neuctieval, len Boh, skutočný a jediný Boh). Ak prestanú (ak vás nechajú na pokoji), tak (nechajte ich aj vy - pozri verš 4:90 - avšak) nech vedia, že Boh vidí všetko, čo konajú (nech vedia, že Boh všetko vidí a dobre vie, čo konajú a čo chystajú).

8:42. Boh všetko pripravil tak, aby sa oba tábory, tábor muslimov i tábor ich nepriateľov, stretli v ozbrojenom boji. Bitka, ktorá sa odohrala a ktorá neskôr dostala pomenovanie bitka Bedr, už musela nastať, aby bolo obom táborom jasné, kto na čej strane stojí. Každému už musel byť jasný úmysel, pre ktorý bojuje, pre ktorý žije a pre ktorý zomrie. Keď niekto bojoval na strane muslimov, jeho úmyslom bolo žiť vo viere a v nej aj umrieť. Keď niekto bojoval na strane ich nepriateľov, mal úmysel bojovať proti islamu a za odmietanie viery aj život položiť, a tak umrieť, odmietajúc vieru.

8:56. Tento verš hovorí o konkrétnom židovskom rode, ktorý sa nazýval Beni Qurejza. Tento rod žil v Medine pri muslimoch a prorok Muhammad mal s nimi uzavretú zmluvu, v ktorej stálo, že sa proti muslimom nepostavia na odpor a že nebudú pomáhať ich nepriateľom. Za to im prorok zaručil náboženskú slobodu. Príslušníci tohto rodu však prvýkrát pomohli nepriateľom muslimov proti muslimom tým, že im dodali zbrane, aby mohli proti muslimom bojovať. Neskôr to pred prorokom ospravedlnili tým, že zabudli a pochybili. Prorok im to odpustil s podmienkou, že znova prisľúbia, že budú dodržiavať spomenutú zmluvu. Keď však neskôr nepriatelia muslimov na muslimov zaútočili v bitke zvanej Al Chandaq, t.j. zákopa, počas ktorej boli muslimovia vo veľmi zlej situácii a ich nepriatelia s približne desaťtisícovým vojskom obliehali Medinu, príslušníci tohto rodu, rodu Beni Qurejza, znova porušili danú zmluvu a pridali sa na stranu nepriateľov muslimov. Nebezpečenstvo týchto židov bolo o to väčšie, že žili v Medine spolu s muslimami a miesto toho, aby pomohli pri obrane mesta, čo by od nich v takej situácii muslimovia očakávali, zradili ich po druhýkrát, pridali sa k ich nepriateľom a snažili sa im otvoriť brány mesta.

8:58. Verš ustanovuje jednu z dôležitých zásad islamského práva, a to jednu zo zásad mierového a vojnového práva. Táto zásada spočíva v tom, že zakazuje muslimom napadnúť svojich spojencov alebo ľudí, ktorým dali sľub, že proti nim nezaútočia, i keď by sa dozvedeli, že takíto ľudia ich zradili. To platí až dotedy, kým doba platnosti takejto zmluvy neuplynie alebo kým muslimovia jasne a zreteľne spojeneckú alebo mierovú zmluvu nevyppedajú a vypovedanie neoznámia druhej strane.

8:67. Po skončení bitky Bedr sa prorok Muhammad (p.) poradil s muslimami, čo urobia so zajatcami, medzi ktorými bol aj jeho strýko Al Abbas a mnohí ďalší zajatci, ktorí patrili k tým najtvrdším nepriateľom muslimov. Skupina muslimov, ku ktorej patrili Abu Bakr (jeden z najbližších spoločníkov proroka Muhammada), mu poradila, aby ich oslobodil za výkupné. Druhá skupina, na čele ktorej bol Omar Bin Al Chattab (ďalší z blízkych spoločníkov proroka Muhammada), mu poradila, aby ich zabil, pretože medzi nimi boli takí ľudia, ktorí mali veľký vplyv a vysoké postavenie u nepriateľov muslimov a obávali sa, že ak ich prepustia, môžu muslimom v budúcnosti veľmi uškodiť. Okrem toho Omar chcel, aby nepriatelia muslimov videli, že nebudú voči nikomu z nich zhovievaví a budú sa správať k zajatcom presne tak, ako sa správali ich nepriatelia k zajatým muslimom. Nakoniec sa prorok priklonil k prvému riešeniu a dovolil vykúpiť zajatcov. Nato mu bol zoslaný od Boha najvyššieho tento verš, v ktorom Boh vyčíta tým, ktorí prorokovi poradili, aby zajatcov vymenil za výkupné. Z verša je zrejmé, že úmysel niektorých z radov tých, ktorí boli za vykúpenie, bol aj finančný, zvlášť ak si uvedomíme, že muslimovia mali za sebou boj a ešte stále im hrozilo veľké nebezpečenstvo, na ktoré sa museli pripravovať. V každom prípade verš dáva za pravdu tým, ktorí chceli zajatcov popraviť. Pre lepšie pochopenie dôvodu toho, prečo sa mali zajatci zabiť, a nie vykúpiť, si musíme uvedomiť, že ľudia v tej dobe mali iné zvyky, správanie a život ako ľudia dnes. To, čo by sa nám dnes pozdávalo ako neprijateľné, bolo v tých časoch možno považované za normálne. Ľudia v tej dobe na celom svete a aj mnoho storočí potom mali drsnejšie povahy v porovnaní s dneškom.

To vysvetľuje aj skutočnosť, prečo muslimom prišiel príkaz zajatcov zabiť, a nie vykúpiť. Samozrejmosťou bolo, že keď boli zajatci oslobodení za výkupné, väčšina z nich sa znova pridala k táboru proti muslimom a neboli to veru milosrdní ľudia.

Ako jednoduchý príklad toho, aké bolo myslenie nepriateľov muslimov v tej dobe, poslúži spôsob, akým bol prorokov strýko Hamza v nasledujúcej bitke - bitke Uhod, zabitý. Hamza bol prebodnutý kópiou a po skončení bitky prišla k nemu jedna žena z tábora nepriateľov muslimov, ktorá ho nenávidela, roztrhla mu brucho, vybrala vnútornosti, požula ich a vyplula. Vzhľadom na dnešný spôsob myslenia sa to dá hodnotiť prinajmenšom ako neľudské, ale mnohým z tých, ktorí vtedy proti prorokovi a muslimom vystupovali a bojovali, takéto činy problémy nerobili.

Ďalším momentom vo verši okrem toho, že bol zoslaný v súvislosti s konkrétnou situáciou po bitke Bedr, je, že niektorým muslimom šlo len o zisk, ktorý by plynul z vykúpenia zajatcov, a to aj napriek tomu, že pri posudzovaní následkov vojny by zisk nemal hrať žiadnu úlohu, ale mali by sa sledovať zásady, ktoré ukladá náboženstvo. K tomu ešte treba dodať, že príkaz verša na zabitie zajatcov sledoval určitú stratégiu, ktorá bola v tom čase nevyhnutná v záujme bezpečnosti muslimov a odstrašenia ich nepriateľov. V ďalších veršoch z neskoršej doby, keď boli muslimovia už silní a mali dostatočný rešpekt a dostatok vojenskej sily, si už môžeme všimnúť, že Boh dáva prorokovi ohľadom naloženia so zajatými zajatcami na výber jednu z dvoch možností: buď ich prepusti bez ničoho, alebo ich prepusti za výkupné (pozri verš 47:4).

8:75. Keď muslimovia emigrovali z Mekky do Mediny a prorok medzi nimi vytvoril bratské puto z titulu toho istého náboženstva, muslim z Mekky dedil po muslimovi z Mediny a naopak. Bolo to nutné, pretože tí, ktorí emigrovali, boli chudobní, niektorí si z Mekky nemohli nič vziať so sebou, všetko tam nechali a bolo potrebné spočiatku ich zabezpečiť. Preto sa muslimovia z Mediny delili s muslimami z Mekky o všetko, aj dedili navzájom po sebe, až kým sa všetko nevyrovnalo a emigranti sa potom prispôbili a mohli si začať zarábať a živiť seba a svoje rodiny. Vtedy bol zoslaný tento verš, ktorý vrátil všetko tak, ako

to malo byť z hľadiska dedenia a vyhlásil, že dediť sa má podľa príbuzenských vzťahov tak, ako je to na inom mieste v Koráne určené.

9:1. Boh a jeho posol Muhammad sa zriekajú dohôd uzavretých s tými, ktorí veriť odmietali a neustále porušovali dohody, ktoré s prorokom Muhammadom uzatvárali. Preto, keď už porušovanie týchto dohôd zo strany tých, ktorí odmietli veriť, presahovalo únosné hranice, Boh najvyšší oznamuje, že oslobodzuje proroka Muhammada a muslimov od dohôd, ktoré s nimi predtým uzavreli.

9:2. Po oznámení vypovedaní zmlúv, ktoré boli medzi muslimami a tými, ktorí veriť odmietali a ktorí tieto mierové zmluvy neustále porušovali, Boh dal týmto nepriateľom muslimov štyri mesiace na to, aby sa rozhodli, ako budú ďalej konať

9:3. Zmluvy muslimovia vždy začínajú v mene Boha v tom zmysle, že Boh je svedkom toho, čo uzatvárajú. V tomto verši i v predchádzajúcich však Boh muslimom oznamuje, že ich oslobodzuje spod záväzkov, na ktorých sa s tými, ktorí veriť odmietali, dohodli, keďže oni ich neustále porušujú. Boh taktiež oznamuje tým, ktorí veriť odmietali, že ich už zanecháva, že im už nebude pomáhať, pretože sa nechcú držať tohto, čo im zoslal.

9:4. Boh muslimov oslobodil od záväzkov a dohôd, ktoré mali uzavreté s tými, ktorí k Bohu pridružovali a umožnil im dohody jednostranne vypovedať so štvormesačnou výpovednou lehotou. Odstúpenie od takýchto dohôd Boh ale pripustil len voči tým, ktorí svoje záväzky voči muslimom hrubo porušili. Voči ostatným, ktorí svoje dohody plne dodržiavali, rešpektovali a nepomáhali nepriateľom muslimov, sa majú tieto dohody plne dodržiavať a rešpektovať aj zo strany muslimov, až kým nevyprší doba, na ktorú boli tieto dohody uzavreté. Na záver verša, Boh muslimom pripomína, že dodržiavanie dohôd je vlastnosťou bohabojných, ktorých má Boh rad.

9:5. A až posvätné mesiace (uvedené v druhom verši) uplynú, tak zabite tých, ktorí k Bohu pridružujú (uvedených v predchádzajúcich veršoch), kdekoľvek by ste ich našli a vezmite ich do zajatia a obliehajte ich a číhajte na nich na každom mieste (ide o tých, ktorí dohody uzavreté s muslimami hrubo porušili). Ak by potom pokánie učinili a konali modlitbu a dávali zakat, tak ich pustite (ak by potom, ako ich zajmete alebo budete obliehať, začali dodržiavať islam, tak ich nechajte). Veď Boh je odpúšťajúci a milostivý (Boh im odpustí a zmiluje sa nad nimi, pokiaľ budú úprimní).

9:14. Význam poslednej vety „a uzdraví hrude ľudí veriacich“ súvisí s udalosťami, ktoré sa stali tesne pred tým, ako muslimovia oslobodili Mekku. V dôsledku mierovej zmluvy, ktorú prorok Muhammad uzavrel s tými z kmeňa Qurejš, ktorí veriť odmietli, s nepriateľmi muslimov, na mieste zvanom Al Aqaba sa kmeň Beni Bekr stal spojencom Qurejšovcov a kmeň Chuzaa spojencom muslimov. Po čase kmeň Beni Bekr za podpory Qurejšovcov zaútočil na kmeň Chuzaa, čím došlo k porušeniu mierovej zmluvy (nebolo to po prvé, avšak v tomto prípade už bolo mnoho obetí zo strany Chuzay). To vyvolalo u kmeňa Chuzaa pocit bezmocnosti, krivdy a zloby voči kmeňu Beni Bekr a Qurejšovcom. Po útoku jeden muž z Beni Bekr odrecitoval báseň, v ktorej ohováral proroka Muhammada a provokoval ľudí z kmeňa Chuzaa. Tu mu niektorí z kmeňa Chuzaa povedali: „Ak to zopakuješ, rozbijeme ti ústa“. Muž to zopakoval, a tak dostal úder a ostal s rozbitými ústami. Nato sa strhla bitka medzi kmeňmi Beni Bekr a Chuzaa a bolo mnoho mŕtvych zo strany Chuzay. Tu sa ale už skupina mužov z kmeňa Chuzaa vybrala k prorokovi Muhammadovi, povedala mu, čo sa stalo a ako okrem porušenia mierovej zmluvy tí, ktorí veriť odmietali, provokovali a zabili z nich mnohých mužov. Keď to prorok Muhammad počul, vošiel do domu svojej manželky

Mejmuny a povedal: „Nalejte mi vodu“ a umyl sa a pritom hovoril: „Nech mi už nikdy nik nepomôže, ak nepomôžeme Beni Kaebovi (bol to rod z kmeňa Chuzaa)“. Potom prorok Muhammad prikázal muslimom vystrojiť sa a vyraziť smerom k Mekke, ktorá bola nakoniec oslobodená takmer bez boja.

9:25. Tento a nasledujúci verš hovorí v stručnosti o bitke Hunejn, aby si z nej muslimovia vzali príklad. Podstata bitky Hunejn spočívala v tom, že keď prorok Muhammad s muslimami oslobodili Mekku z rúk tých Qurejšovcov, ktorí odmietali veriť, dva kmene zvané Havazen a Saqif dali svoje vojská dohromady a vyrazili na boj proti muslimom. Niektoré historické pramene uvádzajú, že počet príslušníkov týchto dvoch kmeňov, ktorí veriť odmietali a ktorí proti muslimom vyrazili, bol 4000, iné zasa udávajú počet 8000. Veliteľ vojska nepriateľov prikázal, aby vojsko sprevádzali ženy a deti a aby so sebou vzali všetok majetok bojovníkov. Odôvodnil to tým, že ich to psychicky posilní a prinúti k väčšej obetavosti v boji. Muslimovia vyrazili s vojskom v počte okolo 12000 bojovníkov. Desaťtisíc prišlo z Mediny pri oslobodzovaní Mekky a ďalšie dve tisícky sa k vojsku pridali zo štyroch ďalších kmeňov. Počet muslimov dovtedy ešte nikdy nebol taký veľký. To viedlo niektorých muslimov k predstave, že sú neporaziteľní v takomto počte, keďže predtým v mnohých bitkách vyhrali nad svojimi nepriateľmi, ktorí boli vo veľkej presile. Keď muslimské vojsko dorazilo skoro ráno k údoliu Hunejn, už ich tam čakalo nepriateľské vojsko, ktoré sa rozdelilo na dve časti a každá časť obsadila jednu stranu údolia. Keď muslimskí vojaci prechádzali údolím, ich nepriatelia sa na nich vrhli naraz z oboch strán údolia. Muslimské vojsko sa rozprášilo a vojaci porazení začali utekať všetkými smermi. S prorokom Muhammadom zotrvali v boji len desiaty muži a jedna žena, ktorá v jednej ruke držala ťavu a v druhej dýku. Prorok Muhammad sa obrátil na Abbasa, jedného z desiatich, ktorí s ním v boji zotrvali a povedal mu, aby zavolať na muslimov, nech sa vrátia spať na bojisko. Keď prchajúci muslimovia výzvu počuli, časť z nich sa vrátila a bojovala. Ako uvádzajú historické pramene, prorok Muhammad potom vzal do ruky piesok, fukol naň a rozprášil ho smerom k nepriateľskému vojsku. Jeden z vojakov nepriateľského vojska neskôr priebeh bitky opísal takto: „Stretli sme sa s muslimami a onedlho sme ich porazili a prenasledovali, až sme prišli k mužovi, ktorý sedel na bielej mulici (k prorokovi Muhammadovi, ktorý vtedy bojoval na bielej mulici zvanéj Daldal). Keď nás zbadal, zakázal nám to, čo sme robili a vzal do ruky piesok a hŕstku zeme, hodil to a povedal: „Nech ošpatnejú tváre“. Vtedy nebolo nikoho z nás, komu by sa piesok nedostal do očí, a tak sme sa na nič iné nezmohli, len utiecť z bojiska.“ Koniec bitky bol taký, že sa všetko nečakane obrátilo. Nepriateľské vojsko ušlo a muslimom ostali okrem iného všetky majetky, ktoré tam ich nepriatelia za sebou zanechali a do zajatia padol veľký počet mužov, žien a detí z tábora oboch kmeňov, ktoré proti muslimom bojovali.

Boh najvyšší v tomto a nasledujúcom verši muslimom pripomína, že víťazstvo nezávisí len od počtu vojakov, ale aj od viery a od toho, či Boh svoju pomoc a podporu niekomu zošle, alebo nie.

9:28. Vy, ktorí ste uverili! Tí, ktorí k Bohu pridružujú, sú nečistota (ich viera a presvedčenie nie sú čisté), tak nech sa nepriblížia k Posvätnej mešite po tomto roku. (Podľa výkladov Koránu veta znamená, že po roku, v ktorom bol tento verš zoslaný, už nesmie žiaden z tých, ktorí k Bohu pridružujú, prichádzať do Posvätnej mešity za účelom vykonať púť, ktorú Arabi v predislamskom období konali.) A ak by ste sa báli chudoby (púť bola v predislamskom období okrem iného aj najväčším zhromaždením ľudí v Mekke, kde sa v tomto čase konali aj významné obchodné trhy. Na týchto trhoch Qurejšovci a obyvatelia Mekky predávali a kupovali tovar. Ich hlavný zárobok za celý rok sa sústredil na obdobie púte. Preto by pre

mnohých nebolo ľahké zakázať tým, ktorí k Bohu pridružujú, vchádzať do Mekky v tomto období, pretože by tým stratili hlavný zdroj svojich príjmov), tak Boh vám pomôže svojou štedrosťou (dá vám z nej), pokiaľ bude chcieť. (Z dôvodov uvedených obáv z chudoby Boh muslimom obývajúcim Mekku prisľúbil, že ak tento príkaz dodržia a budú sa ním riadiť, zabezpečí pre nich náhradný zdroj príjmov, ktorý im takúto stratu vynahradí.) Veď Boh všetko vie a múdrosťou oplýva. (Verš bol zakončený tým, že Boh vie, ako sa tento príkaz dodržiava a Svojou múdrosťou ľudí len k lepšiemu vedie.)

9:29. Vo všeobecnosti Korán vychádza zo zásady mierového nažívania s ostatnými, avšak učí muslimov, že ich prvoradou úlohou je oznamovať islamské náboženstvo nemuslimom, teda dostať ho, pokiaľ je to možné, ku všetkým ľuďom, aby sa s ním oboznámili a zabezpečili, že nebude existovať prekážka, ktorá by bránila jeho oznámeniu ostatným ľuďom. Uvedený verš nie je možné izolovať od ostatných veršov Koránu, a treba ho chápať v kontexte ostatných veršov. Aby nedochádzalo k zlému pochopeniu alebo k zneužitiu ustanovení tohto verša, predkladáme komentár, ktorým ho okomentovali dvaja významní islamskí učitelia. Prvý z nich je Ibn Kesir, známy učenec 14. storočia, ktorého výklad veľká časť muslimov v dnešnej dobe pokladá za jeden z najlepších výkladov Koránu. Druhým je Muhammad Al Ghazali, ktorý patrí medzi popredných islamských učencov a mysliteľov 20. storočia. Výklad Ibn Kesira je dlhý a čo sa týka týchto veršov, jeho značnú časť tvoria historické udalosti, ktoré sprevádzali prípravu na boj s Rimanmi, preto z tohto výkladu vyberieme len tú časť, v ktorej Ibn Kesir hovorí o význame tohto verša. Ibn Kesir napísal: „Keďže Ľudia Knihy odmietli uveriť v Muhammada (p.), už v nich neostala správna viera v žiadneho posla (Božieho) a ani v to, s čím títo poslovia prišli. Títo ľudia začali nasledovať svoje názory, túžby a svojich predkov, nie zákony Božie a náboženstvo Ním určené. To preto, že keby verili v to, čo majú vo svojich rukách (v Písmo, ktoré majú) správnou vierou, bolo by ich to viedlo k viere v Muhammada (p.), pretože všetci proroci pred ním oznamovali tú radostnú zvesť, že príde a že ho majú nasledovať. Keď ale Muhammad (p.) prišiel a on bol najvznešenejší zo všetkých poslov, odmietli v neho uveriť. Stalo sa už preto známym, že sa nedržia toho, s čím prišli skorší proroci, pretože i to pochádzalo od Boha. Preto Ľuďom Knihy nepomôže ich viera v ostatných prorokov, keďže odmietli uveriť v prvého z týchto prorokov, najlepšieho z nich, posledného z nich a najdokonalejšieho z nich“. Ibn Kesir ďalej pokračuje: „Tento verš je začiatkom príkazu na boj proti Ľuďom Knihy po tom, ako sa už ustálili záležitosti s tými, ktorí k Bohu pridružovali, po tom, ako ľudia prijímali islam v zástupoch (vo veľkých počtoch) a stabilizovali sa pomery na Arabskom polostrove. Vtedy Boh prikázal boj proti ľuďom oboch Kníh, proti židom a kresťanom a bolo to v roku 9 islamského letopočtu ..“ Ďalej sa už píše len o podmienkach, za akých sa má prijať symbolický poplatok - džizja a o podmienkach, za ktorých sa uzavrela mierová dohoda s kresťanmi v oblasti prírodnej Sýrie.

Muhammad Al Ghazáli napísal k tejto kapitole a k tomuto veršu celú štúdiu, z ktorej vyberáme nasledovné: „Kapitola Baráa (táto kapitola je známa pod dvoma názvami, buď ako Al Tavba, alebo Baráa) bola zoslaná pätnásť mesiacov pred smrťou posla Božieho (p.). To znamená, že po 22 rokoch od doby, keď sa začalo zvestovanie Koránu. Počas tejto doby bola vo vzťahu k nepriateľom islamu používaná politika: „Ak by ťa (Muhammad) zo lži obvinili, tak im povedz: „Ja mám svoje skutky (za ktoré sa budem zodpovedať) a vy máte svoje skutky (za ktoré sa budete zodpovedať). Vy nenesiete žiadnu vinu na tom, čo konám (nebudete nieť za moje konania žiadnu zodpovednosť) a ja nenesiem žiadnu vinu na tom, čo konáte (ani ja nebudem nieť za to, čo vy robíte, žiadnu zodpovednosť, každý bude zodpovedať za to, čo konal)““ verš 10:41. Je to politika, ako to vidí každý objektívny človek, v ktorej niet nútenia k

prijatiu žiadneho náboženstva a ani náznakov začatia akéhokoľvek útoku! Nepriatelia islamu pochádzajúci z radov tých, ktorí k Bohu pridružovali a z radov Ľudí Knihy, však odmietali, aby si výzva islamu razila svoju mierumilovnú cestu a pustili sa s ním do bojov, ktoré sa skončili ich porážkou. Priznali však následne faktický stav a prestali s prekračovaním medzi? Nie neprestali. Boli ako líška, ktorá sa pretvarovala, že zomrela, aby si zachránila svoj život a potom pokračovala so zradou a vraždením! Jednotlivci i skupinky sa zmenili na skupiny, ktoré oberali muslimov o ich práva a zasahovali do ich postavenia. Preto nebolo už iného východiska ako sa postaviť proti nim a zastaviť ich. To znamená, že oprostene sa Boha a jeho posla Muhammada od záväzkov, spomenuté hneď v prvom verši, bolo práve proti tejto skupine, ktorá sa zradou dopustila!! Je poľutovaniahodné, že niektorí ľudia to, čo bolo poslovi a prorokovi Muhammadovi zoslané, vzali a začali to krivdiacim a odchylným spôsobom vykladať. Takíto ľudia totiž rozdelili celú vetu na dve časti, vzali si jej prvú časť a zabudli na druhú, hovoria, že táto kapitola (deviata) vyhlásila útočnú vojnu proti všetkým tým, ktorí odmietli uznať islam. Pritom argumentujú vetou: „A bojujte proti všetkým tým, ktorí pridružujú k Bohu“ verš 9:36 a zabúdajú na zvyšok vety, ktorá hovorí: „podobne ako oni všetci bojujú proti vám“!! To isté platí aj o otázke chápania týchto ľudí slova „ľudia“ vo verši: „A je to vyhlásenie od Boha dané a od jeho posla ľudom v deň veľkej púte ...“ verš 9:3, kde pochopili, že slovom ľudia sa myslia úplne všetci ľudia!! Pritom zabudli na vyňatie a pokračovanie, ktoré po tomto všeobecnom slove nasledovalo. Ide v prvom rade o vetu: „S výnimkou tých, s ktorými ste uzavreli dohody a ktorí pochádzajú z radov tých, ktorí k Bohu pridružujú, ktorí (potom, ako tieto dohody s vami uzavreli, ich neporušili) vám však neubrali nič z toho, na čom ste sa dohodli a ani nepodporili proti vám nikoho (žiadneho z vašich nepriateľov). Voči tým dodržte sľub (a dohody, ktorými ste sa voči nim zaviazali) až do (vypršania) stanovenej lehoty (v zmluve určenej). Veď Boh má rád bohabojných ...“ verš 9:4. Význam je tu úplne jasný v tom, že vojna je namierená proti konkrétnym ľuďom, ktorí pomáhali našim nepriateľom proti nám a ktorí nás obrali o naše práva. Dopustili by sme sa azda nejakého hriechu, ak by sme proti takýmto ľuďom bojovali? Veta, ktorá potom nasleduje, má veľmi dôležitý význam, a to preto, že počas boja proti tým, ktorí voči nám prekročili medze únosnosti, sa objavia ľudia, ktorí z vojny nič nemajú, nechcú sa zúčastniť žiadnych bojov a ani o tom nepremýšľajú! Voči týmto prorok Muhammad (p.) prikázal, aby sme im zaručili bezpečnosť, uistili ich, že ich nič nepostihne a vrátili ich v mieri do ich krajiny: „Ak by ťa niekto z tých, ktorí k Bohu pridružujú, požiadal o ochranu, tak mu poskytni ochranu až dovtedy, kým si nevypočuje Božie slová a potom ho doved' do bezpečia. To preto, že sú to ľudia, ktorí nevedia“, verš 9:6. Kde tu nachádzame nejakú útočnú vojnu?! Je zrejmé, že tí, ktorí pochopili, že kapitola vyhlasuje všeobecnú vojnu proti odmietaniu nasledovania islamu, vychádzali vo svojom nazeraní na vec z boja, ktorý sa neskôr odohral v Egypte, Sýrii a Iraku a ktorý sa rozšíril, až zničil Perzskú ríšu a rozštiepil Rímsku ríšu .. To je ale chybné chápanie, ktoré by malo opodstatnenie, keby boli muslimovia nasmerovali svoje vojská priamo do Ríma a do hlavného mesta Perzskej ríše. Išlo však o to, že tieto ríše okupovali územia, ktoré im nepatrili, využívali a ponižovali podrobených ľudí, ktorí nemali silu proti nim. Preto sa vojny s týmito ríšami začali a sústredili na oslobodenie území a národov a na zamedzenie vykorisťovania a ponižovania. Potom bol islam ponúknutý týmto národom, ktoré ho prijali a onedlho ho začali aj brániť ..!! Kapitola Koránu Baráa je úplne oprostena od nabádania na prekračovanie miery voči ostatným alebo na uzákoňovanie útočnej vojny proti nevinným a mierumilovným. Pozrime sa ešte raz na stred tejto kapitoly, čo si tam môžeme všimnúť? Islam dal tým, ktorí proti nemu bojovali, štvormesačné ultimátum, aby znova posúdili svoje myšlienky a aby od svojho chybného konania upustili: „Pohybujte sa

teda bezpečne po zemi po dobu štyroch mesiacov, ale vedzte pritom, že nezabráňte Bohu v ničom a že Boh potupe vystaví tých, ktorí veriť odmietali“, verš 9:2. Verš hovorí nepriateľom muslimov, že ultimátum nebolo dané ako prejav slabosti zo strany muslimov, preto nech ich ich sila neprivedie k pýche a k zotrvaní na zle, ktoré konajú, pretože koniec zrady je veľmi zlý .. Ultimátum bolo vyhlásené v deň veľkej púte, na ktorej sa zhromažďovali všetci Arabi, veriaci i pridružujúci k Bohu, ten, s ktorým je podpísaná mierová zmluva, ale aj ten, s ktorým nie je žiadna zmluva podpísaná. Ultimátum bolo vyhlásené v tento deň v rámci tohto zhromaždenia, aby bolo všetko úplne jasné a aby nikomu neostala žiadna výhovorka. Aby bolo všetko ešte jasnejšie a aby bolo jasné, o čom tí, ktorí veriť odmietali, premýšľali a aby sa vylúčila možnosť akéhokoľvek obvinenia z napadnutia zo strany muslimov, kapitola jasne povedala: „Ako môžu mať tí, ktorí k Bohu pridružujú, rešpektovaný sľub u Boha a u jeho posla? Len tí, s ktorými vás viaže sľub daný pri Posvätnnej mešite, ak by boli priami vo svojom správaní k vám, tak buďte aj vy priami vo svojom správaní k nim. Ved' Boh má rád tých, ktorí sú bohabojní.“ verš 9:7. Tu vidíme, ako nám záleží na dodržiavaní záväzkov voči tomu, kto ich dodržal! Čo sa však týka tých, ktorí nás zradili, ako máme voči nim dodržať záväzky, ktoré oni sami nedodržali? „Ako?, ved' ak by vás premohli, nebrali by do úvahy žiadne príbuzenstvo ani dohodu. Snažia sa vás uspokojiť slovami vychádzajúcimi z ich úst, ich srdcia to ale odmietajú. A väčšina z nich je spurná. Vymenili Božie znamenia za lacný cieľ a tak bránili ísť po ceste, ktorú Boh určil. Je zlé to, čo konali. Nebrali by do úvahy u žiadneho veriaceho príbuzenstvo ani dohodu. To sú veru tí, ktorí mieru prekračujú“, verše 9:8-10.

My sme neprekročili únosnú mieru voči nikomu, nepremýšľali sme o tom a ani neprijmeme to, aby sme boli takýmto opisom označovaní! Vyzerá to tak, že muslimovia cítili nervozitu voči takejto situácii, uvedomovali si, že ich nepriatelia sú silní a že ich sila ich vedie k pokúšaniu muslimov a k páchaniu krívd voči nim!! Korán neschválil takéto obavy, a tak muslimov vyzval k odporu a k uštedreniu lekcie zradcom, keď povedal: „...tak bojujte proti vodcom odmietania viery, pretože oni žiadnu prísahu nemajú; azda prestanú“ verš 9:12. Čakáte snáď dodržanie zmlúv alebo sľubov od tých, ktorí žiadne náboženstvo nerešpektujú? Potom sa vystupňovala požiadavka na uštedrenie lekcie zradcom a tým, ktorí zmluvy porušovali, keď Boh najvyšší povedal: „A či nebudete bojovať proti ľuďom, ktorí svoje prísahy porušili a snažili sa posla vyhnáť? Oni boli tí, ktorí proti vám začali útočiť prvýkrát. A či sa ich obávate? Boh si viac zasluhuje, aby ste sa Ho obávali, ak ste veriaci.“ Verš 9:13. Keď budeme čítať ďalej, uvidíme, že ľudia, voči ktorým nám bolo prikázané bojovať, neboli ľuďmi, ktorí by chceli mier alebo ktorí by chceli svoje záväzky a zmluvy dodržať. Boli to ľudia, ktorí muslimom dlho ubližovali, naplnili ich srdcia hnevom a zasadili im mnohé urážky a rany. „Bojujte proti nim, Boh ich trápeniu podrobí vašimi rukami, do potupy ich uvedie, dá vám nad nimi zvíťaziť a uzdraví hrude ľudí veriacich. A dá, aby zlosť opustila ich srdcia.“ verše 9:14-15. Vidíme snáď v tomto slede akúkoľvek zmienku o útočení na ľudí, ktorí nevedú vojnu proti nám? Alebo zmienku o takých skupinách, ktoré sú mierumilovné ..? Pravdou je, že hovoriť o kapitole Baráa (deviata kapitola), že ona zmenila priebeh vojny v islame, je veľká neznalosť. Boli sme, sme a budeme udržiavať mier s tým, kto s nami mier udržiava a budeme bojovať proti tomu, kto proti nám bojuje. Budeme sa pri našom vyzývaní ľudí k islamu spoliehať na dostatočné vysvetlenie a na jasné argumenty s tým, že budeme odmietat akékoľvek poníženie alebo potupu.

To bola časť toho, čo Muhammad Al Ghazáli o tejto kapitole napísal. Nie je možné na tomto mieste uviesť celý jeho výklad tejto kapitoly, uvedieme však ešte jeden odsek z toho, čo

napísal: Nie je na škodu, aby sme znova vysvetlili naše záväzky na poli vyzývania ľudí k islamu. My nebojujeme proti nikomu, kto by prekročil nejaké medze (myslel tým nemuslimov) a ani nenútime nikoho prijať akékoľvek náboženstvo! My len ostatným ponúkame islam na základe verša: „...Kto chce, nech uverí a kto chce, nech veriť odmietne.“ verš 18:29. Ak by niekto uprednostnil odmietanie viery, povieme mu: „To nič, žiadne zlo od nás ťa nepostihne! Všetko, čo od teba žiadame, je, aby si nás nechal k islamu vyzývať ostatných a aby si v ničom neublížil tým ostatným, pokiaľ by prijali to, k čomu ich vyzývame. Islam je z nášho hľadiska ten najlepší vzťah medzi Bohom a tým, koho stvoril a Boh nám uložil povinnosť oznámiť islam ostatným a zapáliť svetlo pred tým, kto poznanie nemá. Nestoj nám v ceste, keď ľudí k tomu vyzývame a nestoj v ceste ostatným, ak by Boh ich srdcia pravde otvoril“. Ak by súhlasil s takouto neutralitou, jeho vzťah k nám bude podľa verša, v ktorom Boh povedal: „...Ak by sa vás stránili, nebojovali by proti vám a ponúkli by vám mier, potom vám už Boh na boj proti nim nedáva žiadne oprávnenie.“ verš 4:90. Ak by však povedal: „Zakážem vám čokoľvek oznamovať a zakážem ostatným výzvu počúvať a nasledovať“, potom mu povieme, že vojna sa začne medzi nami a tebou. Ak by nám potom Boh dal víťazstvo nad vami, odzbrojíme vás od zbraní, ktorými ste prekročili mieru voči nám. A umožnili by sme vám žiť s nami v bezpečí bez toho, aby ste sa strachovali o svoje majetky alebo sami o seba. Preberieme za vás bremeno obrany, pokiaľ by vám niekto chcel ublížiť. Naším cieľom bude len to, aby ste zistili skutočnosť o nás, aby ste videli, čo v sebe skrývame a potom vám uložíme povinnosť zaplatiť trocha peňazí, ktoré použijeme na to, aby sme bránili vás i vaše presvedčenie .. Toto je ten poplatok (vo verši spomenutý), okolo ktorého sa toľké hlasy ozývali. Toto sú okolnosti sprevádzajúce uloženia tohto poplatku, nemajú byť uložené tomu, kto bol nestranným a ostal ďaleko od boja s nami! Ukladá sa tomu, kto sa rozhodol proti nám bojovať alebo pomáhal tým, ktorí medze voči nám prekročili .. Koniec citácie.

Treba ešte podotknúť, že Muhammad Al Ghazáli uvedeným výkladom objasňoval význam tohto verša muslimom v snahe upozorniť ich na celkový charakter a význam tejto kapitoly. Poplatok (Džizja) mal symbolický charakter. Jeho výška nebola pevne stanovená a určovala sa rôzne podľa finančných pomerov toho, kto ho mal odvieť. Povinnosť odvieť tento poplatok mal každý muž, ktorý bol bojaschopný a slobodný (netýkal sa otrokov). To znamená, že z platenia tohto poplatku bola vylúčená veľmi veľká časť obyvateľstva. Boli z nej vylúčení: ženy, neplnoletí chlapci, otroci, duševne chorí, biedni ľudia, tí, ktorí nevládali pracovať (postihnutí nejakým druhom invalidity), slepci a iní invalidi, mnísi v kláštoroch, pokiaľ neboli bohatí. Bol to teda poplatok, ktorý sa použil najmä na výzbroj vojska. Ako protihodnotu za odvedenie tohto poplatku mali muslimovia povinnosť takýchto ľudí chrániť pred kýmkoľvek, kto by im chcel ublížiť.

Koniec výkladu k veršu 9:29

9:30. Verš sa končí tým, že privoláva Boží hnev na nich a pýta sa ich, ako môžu byť ešte stále zvedení od pravdivej viery a trvať na pridružovaní k Bohu napriek tomu, že im Boh zoslal Korán - ďalšiu nebeskú Knihu, v ktorej im jasne odkazuje, že je jeden jediný a že nemá družku, ani žiadneho syna či potomka.

9:34. Vo výkladoch Koránu nájdeme dva výklady o tom, kto bol adresátom týchto veršov. Jeden hovorí, že boli adresované len Ľuďom Knihy, druhý zasa hovorí, že boli adresované Ľuďom Knihy, ale aj muslimom. Keď bol zoslaný tento verš, prorok Muhammad (p.) povedal: „Beda zlatu a striebru“. Muslimovia sa spýtali: „Posol Boží! Aký majetok máme

teda hromadiť?“ Povedal: „Vďačné srdce, jazyk, ktorý stále na Boha spomína a dobrú manželku“.

9:36. Z týchto dvanástich mesiacov sú štyri mesiace posvätné: Zul Qi'da, Zul Hižža, Muharram a Ražab. Ide o štyri mesiace, ktoré sú súčasťou lunárneho kalendára, podľa ktorého sa ráta aj islamský letopočet. V týchto mesiacoch by sa mali muslimovia viac sústrediť na uctievanie Boha a vyhýbať sa akýmkoľvek bojom, pokiaľ je to možné. Verš však pripúšťa, aby muslimovia bojovali aj v týchto mesiacoch proti tým, ktorí by ich napadli.

9:37. Veru presúvanie posvätnosti mesiacov predstavuje ešte väčšie prehlbenie odmietania viery. (Ešte v dobe pred zvestovaním posolstva islamu poslovi Muhammadovi Arabi zachovávali posvätnosť spomenutých štyroch posvätných mesiacov ako jeden z pozostatkov toho, čo dodržiavali ešte z čias proroka Ismaila, syna proroka Abrahama, z potomstva ktorého Arabi pochádzali. Posvätnosť týchto mesiacov, v ktorých sa boj zakázal, však porušovali. Ak sa totiž stalo, že by niektorý z týchto mesiacov nastal a oni by práve viedli vojnu proti sebe, túto vojnu nezastavili, ale v nej pokračovali aj napriek tomu, že vedeli, že sa v týchto mesiacoch bojovať nemá. Aby nemuseli porušiť posvätnosť takéhoto mesiaca a ani boj zastaviť, dohodli sa, že túto posvätnosť presunú na iný mesiac v roku. Ako posvätné mesiace sú označené štyri mesiace, o ktorých sa vie, kedy počas roka nastávajú. Tejto posvätnosti sa treba držať a porušenie posvätnosti niektorého z týchto mesiacov s tým, že sa v ten rok vyhlási iný mesiac za posvätný miesto mesiaca, ktorého posvätnosť sa porušila, predstavuje odchýlku od viery a prehlbenie odmietania viery v Boha. Dôležitosť dodržiavania posvätnosti týchto mesiacov možno vidieť okrem iného aj v tom, že znamenajú dlhšiu prestávku v boji, ktorý možno dovedy zúril. Cez túto štvormesačnú prestávku prichádza mesiac Ramadan - mesiac pôstu a po ňom púť do Mekky. To by mohlo byť dostatočným dôvodom na to, aby sa počas tejto lehoty znepriatelené strany stretli, snažili sa vojnu zastaviť a konflikt mierovým spôsobom vyriešiť.) Sú ním (týmto presúvaním posvätnosti mesiacov) uvedení do bludu tí, ktorí vieru odmietali (takto činia len ti, ktorí vieru odmietali a tento čin ich vrhá ešte do väčšieho bludu, než v akom boli). V jednom roku to (toto presúvanie) povoľujú a v druhom roku to (toto presúvanie) zakazujú, aby tak zosúladiť počet mesiacov, v ktorých Boh zakázal boj (toto presúvanie posvätnosti mesiacov robia, aby tak zachovali štyri posvätné mesiace v roku, tým sa ale dopúšťajú niečoho, čo Boh zakázal), tým ale povoľujú niečo, čo Boh zakázal (týmto svojím činom sa dopúšťajú jedného z najväčších hriechov, keď sami sebe dávajú právo povoliť to, čo Boh zakázal). Boli im (boli v ich očiach) okráslené ich zlé skutky (ich zlé skutky sa im zdali byť dobrými). A Boh správne neusmerní ľudí odmietajúcich vieru.

9:41. Keď prorok prikázal muslimom, aby sa pripravili na výpravu proti Rimanom, mnohým z nich, ako už vieme, sa lenilo ísť v tom teple mimo svojich obydľí, preto sa vyhovorili na rôzne okolnosti, ako únavu, nevládnosť či zaneprázdnenosť, aby nemuseli ísť. Prorok mnohých z nich ospravedlnil a povolil, aby ostali doma a nezúčastnili sa výpravy bez toho, aby si ich výhovorky overil, čo mu však Boh aj vyčítal vo verši číslo 43.

9:52. Vy nám prajete len jednu z dvoch dobrých vecí, a to buď víťazstvo z koristi ktorého sa ujde aj vám a ktoré bude pre nás znamenať získanie Božej spokojnosti, alebo prehru, pri ktorej si budete myslieť, že ste sa nás zbavili, my však ňou taktiež získame Božiu spokojnosť, pretože sme chránili to, čo nám prikázal chrániť. V každom prípade, či už zvíťazíme, alebo prehráme, získame veľké dobro a Božiu spokojnosť, aj keď si vy myslíte opak.

9:58. Raz sa stalo, že prorok Muhammad delil milodary, ktoré dostal, ľudom, ktorí ich potrebovali. Prorok z týchto milodarov samozrejme nedal každému, ale len tým ľudom, ktorí boli v tiesni. To sa skupine pokrytcov nepáčilo, pretože aj napriek tomu, že mali viac, než

potrebovali, chamtivosť ich hnala a čakali, že sa im z týchto milodarov niečo ujde. Keď však videli, že im prorok nič nedal, začali ho ohovárať, že milodary nespravodlivo rozdelil a jeden z nich prorokovi Muhammadovi povedal: „Buď spravodlivý, posol Boží.“ Prorok mu nato odpovedal: „Beda ti, a kto má spravodlivosť činiť, ak by som nebol spravodlivý ja.“ Tu sa postavil Omar Bin Al Chattab a povedal: „Nechaj ma, posol Boží, aby som zabil tohto pokrytca.“ Prorok mu povedal: „Bože chráň, aby ľudia hovorili, že zabíjam svojich spoločníkov. Tento muž a jeho spoločníci prednášajú Korán, ale jeho význam sa nedostáva ďalej ako k ich hrdlám, prechádzajú cezeň tak, ako prechádza šíp cez cieľ (Korán síce recitujú, ale jeho význam nikdy nechápu a o ňom ani nepremýšľajú).“

9:61. Medzi nimi (medzi pokrytcami) sú aj takí, ktorí ubližujú prorokovi a hovoria: „On je len ucho“. (Vetu „Je to ucho“ Arabi používali ako výraz, ktorým označovali toho, kto ľudí počúval a akceptoval všetko, čo povedali.) Povedz (im, Muhammad): „Je ucho prinášajúce dobro pre vás“ (tým, že vás prorok vždy vypočuje, snaží sa vám naznačiť, že vám dôveruje, a nie preto, že by každému vo všetkom, čo mu povie, úplne veril. To, že vás prorok vypočuje, je len prejavom dobra z jeho strany k vám a snaha o vašu nápravu), verí (prorok) v Boha a verí veriacim a je milosťou pre tých z vás, ktorí uverili. Tým, ktorí ubližujú poslovi Božiemu, sa dostane trápenie bolestivé.

9:73. Stále ostávame pri udalostiach výpravy zvanej Tabuk. Ako bolo už spomenuté, s prorokom Muhammadom šla na túto výpravu aj skupina pokrytcov. Keď sa tato skupina ocitla osamote, začali jej členovia ohovárať a opisovať rôznymi nadávkami proroka a jeho spoločníkov. Okrem toho sa objavila ich snaha o rozvrátenie a podrytie islamského náboženstva. Jeden z veriacich muslimov zvaný Huzejfa sa to do počul a povedal to prorokovi Muhammadovi. Prorok Muhammad k nim šiel a spýtal sa ich: „Ste vy ale pokrytci, čo som sa to do počul o vás?“ A tu pokrytci začali prisahať, že nič z toho nepovedali. Nato boli zoslané tieto verše.

9:74. Okrem toho, že uvedená skupina pokrytcov robila všetko možné preto, aby ublížila prorokovi a muslimom, niektorí jej členovia sa dohodli, že v noci zaútočia na proroka a zabijú ho. Rozhodli sa na proroka vyčkať a keď bude na okraji priepasti, tam ho z jeho ťavy zhodia. Huzejfa, ktorý držal prorokovu ťavu, však začul zvuk ich tiav, otočil sa a zbadal zahalených mužov. Nato skríkol: „Idem k vám, nepriatelia Boží“. Keď pokrytci zistili, že boli odhalení, stiahli sa. Potom prorok pokračoval v ceste až na miesto, kam sa chcel dostať. To je význam vety „A chceli vykonať niečo, čo nedosiahli“.

9:79. Veta „Boh si posmech z nich samých urobil“ predstavuje určitý slovný zvrät vyjadrený v Koráne, ktorý znamená, že Boh všetko zlo a plané reči, ktoré títo pokrytci robili a hovorili, obrátil proti nim samým.

9:83. Boh najvyšší týmto veršom prorokovi Muhammadovi prikázal, aby všetkých pokrytcov, ktorí sa bez skutočného dôvodu počas výpravy Tebuk zdržali doma, už viac so sebou nevzal na žiadnu výpravu, na ktorú s muslimami v budúcnosti pôjde. Bolo to zrejme preto, aby ochránil muslimov pred možnou zradou zo strany takýchto pokrytcov, ale aj preto, aby každý vedel, že prorok s ním prestane rátať, pokiaľ v ňom nebude vidieť úprimnosť a podporu.

9:92. Nenachádzajú nič, čo by minuli, aby si za to kúpili potrebnú vyzbroj a išli spolu s prorokom.

9:106. Verš hovorí o ďalších troch mužoch z radov tých, ktorí s prorokom nešli, ktorí oľutovali svoje konanie, ale sa ostýchali prísť za prorokom, pozrieť sa mu do oči a priznať sa. Otázka, či im Boh odpusti, alebo nie, ostáva v tomto verši otvorená. Vo verši č. 118, ktorý

bude nasledovať, im však už Boh odpúšťa to, čo vykonali s tým, že by sa k niečomu podobnému už nemali vracat'.

9:107. Na pochopenie tohto verša treba poznať pozadie jeho zoslania. V dobe, keď prorok Muhammad (p.) už býval v Medine, skupina muslimov vybuďovala mešitu, ktorú nazvali Qiba a poslali pre proroka Muhammada, aby k nim prišiel. Keď do mešity vstúpil, pomodlil sa v nej (na znak svojho súhlasu s ňou). To však vyvolalo závisť inej skupiny, ktorá vieru len predstierala a ktorú viazali príbuzenské vzťahy s tou prvou skupinou. Členovia druhej skupiny si povedali: „Vybudujeme aj my mešitu a pošleme k poslovi Božiemu, aby sa v nej modlil, tak ako sa pomodlil v mešite našich bratov a aby sa v tejto mešite modlil kňaz Abu Amer, keď sa vráti zo Šamu (Šamom sa nazývala približne oblasť dnešnej Sýrie, Libanonu, Palestíny a Jordánska)“. Abu Amer bol človek, ktorý prijal kresťanstvo ešte v dobe pred zoslaním islamu, stal sa kňazom a obliekol si kňazské rúcho. Keď prorok Muhammad prišiel do Mediny, tento kňaz odmietol uznať posla a proroka Muhammada a posolstvo, ktoré bolo poslovi zoslané a prejavil voči nemu nepriateľstvo, za čo ho prorok nazval spurným. Abu Amer odišiel do oblasti Šamu a poslal pokrytcom, ktorí boli v Medine, správu: „Pripravte sa najlepšie, ako môžete, zabezpečte si zbrane a vybudujte pre mňa mešitu. Idem k Cezarovi, aby som priviedol rímskych vojakov a vyhnal Muhammada a jeho spoločníkov“. A tak títo pokrytci vybuďovali ďalšiu mešitu pri spomenutej mešite Qiba. Počet tých, ktorí sa na jej budovaní zúčastnili, bolo dvanásť mužov. Keď mešitu dokončili, prišli k prorokovi Muhammadovi a povedali: „Vybuďovali sme mešitu pre každého, kto ma problém, nejakú potrebu a preto, aby sa mali ľudia kam uchýliť v studených a daždivých nociach. Radi by sme boli, keby si k nám prišiel a pomodlil sa nám v nej (ako dôkaz súhlasu s ňou)“. Prorok poprosil o svoj odev, aby si ho obliekol a šiel za nimi. Tu mu ale boli zoslané tieto verše, v ktorých mu Boh oznamuje skutočný cieľ vybudovania tejto mešity a úmysly tých, ktorí ju vybuďovali. Prorok zavolať skupinu muslimov a povedal im: „Chodte k tejto mešite, ktorej ľudia sú krivdiaci, zbúrajte ju a spálte“. A tak šli, mešitu spálili a zbúrali a tých, ktorí tam boli, rozohnali. Takýmto spôsobom sa zmaril jeden z mnohých plánov na roztrieštenie muslimov.

9:109. Verš v sebe nesie dva významy, jednak sa ešte stále dotýka mešity spomenutej v predchádzajúcom verši, ale tiež nesie skrytý význam, ktorý hovorí, že človek, ktorý založil svoj život na bohabojnosti a o Božiu spokojnosť sa snažil, je neporovnateľný s takým človekom, ktorý založil svoj život na odmietaní viery, krivdu páchal a snažil sa o pochybné veci, ktoré ho dovedú nakoniec do ohňa pekelného. Verš sa končí konštatovaním, že Boh na správnu cestu nevedie takých ľudí, ktorí krivdu páchajú.

9:122. Keď boli zoslané verše, ktorými Boh najvyšší varoval pokrytco, veriaci prisahali, že sa zúčastnia každej výpravy, s ktorou by prorok šiel alebo by ju niekam poslal. Keď po čase prorok Muhammad (p.) zvolal oddiely a poslal ich na výpravu, všetci muslimovia odišli a nechali proroka Muhammada samého v Medine. Preto im Boh najvyšší v tomto verši prikazuje, že ak by šli na výpravu, nech ide skupina z každého oddielu a ostatní nech ostanú v Medine, aby sa okrem iného od proroka Muhammada učili zásadám islamu a aby ich potom oznámili ostatným ľuďom i tým, ktorí sa vrátili z výpravy.

9:123. Bol to zrejme príkaz k tomu, aby muslimovia zaistili okolie Mediny, hlavného mesta štátu pred tými, ktorí odmietli v posolstvo posla a proroka Muhammada veriť a ktorí proti muslimom bojovali, s ktorými muslimovia nemali žiadne dohody a ktorí vyčkávali na každú možnú príležitosť, a to i na tu najmenšiu, aby sa muslimov zbavili a s nimi skoncovali.

9:127. Keď by bola zoslaná dole kapitola, jedni by sa na druhých začali pozerat' (a pohľadom vyzvedat'): „Vidí vás niekto?“, a potom odchádzajú. (Keď je poslovi a prorokovi

Muhammadovi zoslaný nejaký verš alebo kapitola, ktorá týchto pokrytcoov odhaľuje a hovorí o tom, čo v sebe skrývajú, narýchlo sa pozrú jeden na druhého, aby zistili, či sa na nich nik nepozera, aby sa mohli zdvihnúť a odísť predtým, než sa ukáže ich skutočná tvár.) Boh odklonil ich srdcia (od správneho usmernenia a od viery) za to, že sú to ľudia, ktorí nič nechápu (pre chorobu, ktorá ich srdcia naplnila, prestali vnímať čokoľvek z toho, čo je poslovi a prorokovi Muhammadovi zosielané).

10:16. Povedz (týmto ľudom z Mekky, Muhammad): „Keby Boh bol chcel, nebol by som vám ho (tento Korán) prednášal a nebol by (Boh) vám dal o ňom ani vedieť (že niečo podobné existuje). Ved' som strávil medzi vami (doterajšiu) časť svojho života (značnú časť svojho života) ešte pred ním (pred jeho vnuknutím). (Až do začiatku vnukania Koránu obyvatelia Mekky nepočuli z úst proroka Muhammada nič podobné veršom Koránu, a teda si Muhammad nemohol naraz takéto verše z ničoho nič vymýšľať.) A či nechápete (že tento Korán s poznatkami v ňom obsiahnutými žiaden človek nemohol vymyslieť)?“

10:18. Uctievať (tí, ktorí veriť odmietajú) mimo Boha to, čo im neuškodí a ani neprospeje (modly a božstvá, ktoré nemajú žiaden význam) a hovoria (títo odmietajúci vieru): „To sú (tieto modly) tí, ktorí sa za nás prihovoria u Boha.“ Povedz (im, Muhammad): „Vy chcete oznámiť Bohu niečo, čo by On nepoznal ani v nebesiach a ani na zemi?“ (Ako môžete tvrdiť, že sa vás tieto modly zastanú a že vás k Bohu priblížia, keď Boh ľudom nič také nezoslal. Chcete azda povedať, že poznáte niečo, čo by Boh, ktorý všetko stvoril, nepoznal a vy Ho chcete o tom poučovať?) Jedinečný je (Boh), nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde (Bohu je vzdialené všetko to, čo mu je nepravdivo pripisované) a je vysoko nad tým, čo k Nemu (Bohu) pridružujú.

10:42. Medzi nimi (tými, ktorí vieru odmietajú) sú takí, ktorí ťa (Muhammad) počúvajú (keď Korán prednášaš, ale nič z toho, čo počujú, nevnímajú). Ty chceš, aby sa tvoj hlas dostal k hluchým, aj keď by z toho (čo im hovoríš) nič nechápali?

10:57. Ľudia! Prišlo k vám (bolo vám v Koráne zoslané) poučenie od vášho Pána a liečenie toho, čo je v hrudiach (tento Korán usmerní správnym smerom a v správnej miere všetky ľudské city a potreby) a aj správne usmernenie (usmerní ľudí na správnu cestu, ktorá ich povedie k spoznaniu ich Stvoriteľa) a milosť pre veriacich (pretože v ňom okrem iného nájdú všetko, čo sa potrebujú o Bohu dozvedieť a všetko na to, aby vedeli, akým spôsobom si majú získať Jeho spokojnosť a v živote pozemskom správne žiť).

10:85. Povedali (títo veriaci): „Na Boha sme sa spoľahli (že nás ochráni). Pane náš, neučiň nás predmetom skúšky pre ľudí krivdiacich.“, (Pane náš, nedovoľ, aby nám ublížili, mučili a prinútili nás vysloviť nevieru. Pretože ak by nás k tomu prinútili, stali by sme sa dôvodom ich neviery a hovorili by: keby boli títo na pravde, neboli by sa od viery odvrátili.)

10:99. Netráp sa, Muhammad, tým, že nie všetci v tvoje posolstvo uverili. Boh, ktorý má všetku moc, sa rozhodol, že im slobodnú vôľu nechá, aby si vybrali. Ty im len posolstvo oznám a za ostatné už nezodpovedáš. Prorok Muhammad sa snažil o to, aby všetkých ľudí priviedol k viere a trápilo ho, keď videl, ako maria svoj život, preto mu Boh najvyšší na mnohých miestach zoslal verše podobné tomuto, aby sa kvôli tomu netrápil, pretože vnútorné pocity viery či neviery sú už mimo prorokovho dosahu.

11:5. Oni veru krčia svoje hrude, aby sa pred ním (prorokom Muhammadom) skryli. (Keď prorok Muhammad prechádzal popri niektorých z radov tých, ktorí veriť odmietali, títo zohli svoj trup, skrčili svoju hrud', sklonili hlavu a zakryli si tvár, aby ich prorok nevidel a

nepoznal.) Avšak aj keď sa zakrývajú šatami svojimi, aj tak (Boh) vie, čo (títo) taja (vo svojom srdci) a čo prejavujú (navonok). On (Boh) dobre pozná, čo je v hrudiach skryté.

11:12. Možno by si (Muhammad) najradšej vynechal niečo z toho (niektoré verše), čo je ti vnukané a tvoja hrud' je tým stiesnená (z obavy pred tým), aby (tí, ktorí odmietli veriť) nepovedali: „Keby mu (poslovi a prorokovi Muhammadovi) bol zoslaný poklad alebo by prišiel s ním anjel (aby pred nami dosvedčil pravosť jeho posolstva, tak ako sme od neho žiadali)“. Ty si (Muhammad) len varovateľ (ty len odovzdávaš ľuďom, čo ti Boh posielal, tak sa nikoho neboj a nevšímaj si žiadne posmechy). A Boh sa všetkého ujíma (všetko udržiava, chráni a pozoruje).

11:16. To sú tí (tí, ktorí žijú len pre svoj život pozemský a nedúfajú a ani sa nezaujímajú o to, čo bude po ich smrti), ktorí nebudú mať v živote konečnom (a večnom) nič iné len oheň. A bude márne, čo v ňom (v živote pozemskom) robili a neplatné bude to, čo v ňom konali. (Žiadne dobré skutky, ktoré títo ľudia vykonali v živote pozemskom, im v súdny deň nepomôžu, pretože za tieto ich dobré skutky sa im dostala už odmena počas ich života pozemského podľa ich želania. Preto im neostanú žiadne dobré skutky na súdny deň.)

11:17. Ten (myslí sa tu posol a prorok Muhammad), kto má jasné presvedčenie od Pána svojho (od Boha) a je nasledovaný svedectvom od Neho (je mu zoslaný Korán ako svedectvo o pravdivosti jeho posolstva) a pred ním bola už zoslaná Kniha Mojžišova vzorom a príkladom a milosťou (by si dovolil niečo o Bohu vymyslieť), v neho (v Korán) tí (ktorí v posolstvo posla a proroka Muhammada veria a nasledujú ho) veria. (Kto si môže predstaviť, že človek, ako je Muhammad, ktorému dal Boh jasné znamenia, poveril ho posolstvom a toto posolstvo potvrdil zoslaním Koránu, pred ktorým bola zoslaná Kniha Mojžišovi, v ktorej stála správa o príchode Muhammada, by si mohol na Boha niečo vymyslieť! Význam verša treba spojiť s predchádzajúcimi č. 12 a nasledovne.) A kto zo skupín (z rôznych skupín neveriacich spomenutých v predchádzajúcich veršoch) v neho (v Korán a posolstvo posla a proroka Muhammada) odmieta veriť, tak v ohni bude miesto stretnutia. Nebuď teda (Muhammad) na pochybách o ňom (o Koráne). Je to pravda (tento Korán je pravda) pochádzajúca od Pána tvojho, ale väčšina ľudí neverí (že je to tak a že to, čo je v ňom, je Bohom zoslané).

11:24. Príklad oboch skupín (tých, ktorí odmietali vieru a robili všetko proti nej a tých, ktorí ju prijali) sa podobá príkladu slepeho a hluchého (ktorý tápa, nič nevidí a nič nepočuje, preto sa nedokáže nikam dostať) a vidiaceho a počujúceho (ktorý všetko vidí a počuje a vie, kam ide). Sú si snáď oba tieto príklady rovné (môžu sa porovnať možnosti a schopnosti človeka v oboch prípadoch)? A či sa nepoučíte (ľudia)?

11:30. Ak by vyhnal spomenutých chudobných veriacich len preto, že sú chudobní a že jeho ľudia, s ktorými sa zhováral sami seba považovali za lepších ľudí, než sú títo chudobní veriaci.

11:44. Loď sa usadila na hore Al Žúdi.

11:49. To boli správy zo správ toho, čo nie je známe (z udalostí, ktorých si, Muhammad, svedkom nebol). Vnukáme ti ich (Muhammad). Nepoznal si ich ani ty, ale ani tvoji ľudia predtým, ako sme sa ti o nich teraz zmienili (predtým ako sme ti o nich povedali a v Koráne správu zoslali). Vydrž (Muhammad), pretože dobrý koniec bude patriť bohobojným (buď trpezlivý pri oznamovaní posolstva ľuďom, aj keď ti ubližujú, pretože ten dobrý koniec bude patriť bohobojným ľuďom).

11:67. Slovo výkrik tu možno preložiť aj ako výkrik alebo silný, plynulý a neprerušovaný zvuk.

11:77. Lút totiž vedel, že k nemu čoskoro jeho ľudia prídu a budú ho žiadať, aby im ich vydal.

11:82. Arabské slovo sižžíl, ktoré sme vo verši preložili ako hlina, môže mať viacero významov. Jeden z významov hovorí, že sižžíl je veľmi tvrdá hlina, ktorá vznikla z hliny a ohňa. Ďalší hovorí, že ide o skamenenú hlinu vulkanického pôvodu. Ďalší, že ide o zmes kameňa s hlinou, atď. Arabské slovo mandúd, ktoré sme preložili ako poskladaná, znamená niečo poskladať na seba, ako napríklad poskladať šaty na seba.

11:113. Verš upozorňuje muslimov, aby úplne nedôverovali takým ľudom, ktorí sa krívd dopúšťajú, aby sa nestalo, že by sa vedome či nevedome do páchania krívd zapojili. Muslim by preto nemal dôverovať takýmto ľudom a mal by sa snažiť odradiť ich od toho, čo konajú a jasne im naznačiť, ktoré ich konania sú nesprávne, a to aj za cenu, že by sa ich mal v konečnom dôsledku úplne strániť, aby sám seba ochránil pred možným sklznutím. Korán a následne aj prorok Muhammad neraz zdôraznili, že ak muslim zanedbá niektorú z náboženských povinností, je to vec medzi ním a Bohom a Boh rozhodne o tom, či mu to prepáči, alebo nie. Ak sa však človek dopustí krivdy voči inému človeku, buď mu to ten ukrivdený dobrovoľne a nenútene odpustí a v takom prípade Boh tomu, voči komu bola krivda spáchaná, zapíše dobrý skutok, alebo mu to neodpustí a v súdny deň Boh odoberie z dobrých skutkov krivdiaceho a pridá ich ukrivdenému, až kým sa krivda neodplatí. Z tohto dôvodu okrem toho, že by mal muslim dodržiavať zásady svojho náboženstva, mal by sa aj v maximálne možnej miere vyhýbať páchaniu krívd na ľuďoch, aby nakoniec neprišiel o všetky dobré skutky, ktoré si v živote pozemskom na súdny deň nahromadil.

11:119. Boh ľudí stvoril, aby sa rozvíjali a aby sa snažili používať všetky danosti, ktoré im dal, aby sa k viere v Neho a v jeho existenciu dopracovali. Pomocou zmyslov, prirodzeného inštinktu viery a rozumného a správneho uvažovania majú ľudia nakoniec sami dospieť k tomu, ako všetko vôkol nich vzniklo a aká sila tomu všetkému dala vzniknúť. Pri tomto neustálom hľadaní a za pôsobenia protikladov, ako sú dobro a zlo, ktoré sa s ľuďmi rodia, sa potom a v nadväznosti na toto hľadanie život ľudí na zemi rozvíja a napreduje, pričom však je na každom jedincovi, akým smerom sa v tomto živote vydá. Boh ľudí síce stvoril rozdielnych a dal im slobodu, avšak tam, kde je to nutné a kde uzná za vhodné, zasahuje do života ľudí svojou milosťou a pomáha im veľakrát aj bez toho, aby si to oni uvedomovali.

12:3. My ti rozprávame (a vnukáme, Muhammad) najlepšie príbehy (z príbehov predošlých prorokov) tým (prostredníctvom toho), že sme ti vnukli tento Korán (v ktorom boli okrem iného aj tieto príbehy). Pred tým (pred začatím vnukania Koránu) si veru patril k nepozorným (a neznalým správ a príbehov predošlých spoločentiev, ktoré sú ti v Koráne vnukané).

12:4. Keď Jozef povedal svojmu otcovi: „Otče môj! Videl som (vo sne) jedenásť planét, slnko a mesiac, videl som ich klaňať sa mi (ako sa predom mnou klaňajú)“.

12:15. Keď s ním odišli (keď Jakuba presvedčili, aby im Jozefa zveril a odišli z domu), zhodli sa na tom, že ho nechajú v hĺbinách studne. Vtedy sme mu (Jozefovi) vnukli: „Oznámiš im túto ich vec (ktorej sa dopustili) bez toho, aby to pocítili (Jozef, keď nastane čas, potom svojim bratom oznámiš, čo s tebou urobili, bez toho, aby pocítili, že si to ty)“.

12:40. To je náboženstvo rovné (tieto ustanovenia tvoria súčasť správneho náboženstva, ktoré nemá žiadne vybočenia alebo odchýlky).

12:75. Zákon, ktorý u nás platí, hovorí, že ten, kto sa činu dopustil, ten zaň zodpovedá.

12:77. Povedali (Jozefovi bratia): „Ak kradol, tak jeho brat (Jozef) už predtým raz ukradol“. Jozef to skryl v sebe a neprejavil to pred nimi, keď povedal (samému sebe): „Vaše postavenie

je horšie (u Boha a previnili ste sa obrovským hriechom, keď ste vášmu otcovi ukradli jeho syna). Boh lepšie pozná pravdu o tom, čo opisujete (poslednú vetu si Jozef povedal sám pre seba bez toho, aby pred nimi prejavil, čo si o ich slovách myslí)“.

12:84. Jakubove oči zbledli a oslepol.

12:107. Ghašija je obrovská a ťažká udalosť, ktorá zasiahne všetkých a ktorá prichádza z trápenia Bohom zoslaného.

12:109. Pred tebou (Muhammad) sme poslali len mužov (ako poslov a prorokov), ktorým sme vnukali (posolstvá), ktorí pochádzali z radov obyvateľov dedín. A či neputovali po zemi (títo ľudia, nechodili a nebádali) aby sa pozreli, aký bol koniec tých, ktorí boli pred nimi (keď posolstvá od Boha pochádzajúce ignorovali a poslov zabíjali)? Veru posledný príbytok (v živote poslednom a večnom) je lepší (než príbytok života terajšieho) pre tých, ktorí sa (Boha) obávali (a tak sa snažili o Jeho spokojnosť). A či nechápete? (po tom všetkom a po toľkých znameniach by ste sa mali konečne nad svojím terajším životom i budúcim zamyslieť.)

13:6. Urýchlene ťa žiadajú (Muhammad) o zlo pred dobrom (požadujú od teba, aby ich spomínané zlo a trápenie postihlo ešte skôr, než by žiadali o dobro, ktoré si im spomínal, aby ti jasne naznačili, že v posolstvo, ktorým si bol poverený, odmietajú veriť) i keď už pred nimi boli príklady (toho, ako ľudia dopadnú, keď odmietajú veriť svojim poslom a keď si posmech robia z trápenia, ktorým im títo poslovovia pohrozili). Pán tvoj má (pripravené) odpustenie pre ľudí za krivdu, ktorej by sa dopustili (pokiaľ svoje správanie napravia, preto na nich trápenie nezošle tak rýchlo aj napriek krivdám, ktorých sa dopúšťajú). Pán tvoj je však tiež prísny v trestaní (dáva ľuďom možnosť nápravy a oľutovania krivd, ktorých sa dopustili, ak však od nich nevidí žiadnu snahu o nápravu, tak je trest, ktorým trestá, prísny).

13:11. Tento verš ľudí učí jednej zo zákonitostí, ktoré Boh určil životu ľudí na zemi. Boh totiž ľuďom vysvetľuje, že kvalita života, ktorý žijú, závisí od kvality ich vnútorného a duchovného života. Čím je vyspelejší, tým je aj celková kvalita života vyspelejšia. Vyspelosť duše sa zvyšuje alebo klesá priblížením sa alebo vzd'alovaním sa od viery v Boha a od života, ktorý je v súlade so zákonitosťami, ktoré Boh životu ľudí určil. Keď Boh potom vidí, že určiti ľudia si zasluhujú zmenu, tak im takúto zmenu, ku ktorej smerovali, dopraje. Avšak vzápätí Boh ľudí upozorňuje, aby bola ich snaha k lepšiemu nasmerovaná, k viere v Boha jedného jediného a k zásadám, ktoré určil, pretože ak by sa od toho vzd'alovali, potom zošle na takých ľudí zlo a trest a uisťuje ich, že toto zlo od nich nik nedokáže odvrátiť, dokáže to len skutočný návrat k viere v Boha a ku skutočným hodnotám, ktoré stanovil.

13:12. On (Boh je Ten, kto) vám ukazuje blesk pre strach (aby ste mali pred Bohom hlboký rešpekt a úctu) a nádej (že sa vám dostane Jeho milosť) a dáva vzniknúť mračnám ťažkým (a hustým).

13:17. V prvom príklade ide o porovnanie pravdy s vodou, ktorá sa nakoniec vsiakne do zeme, uskladní sa v nej a ľudia z nej potom dlhé roky pijú a o porovnanie nepravdy s penou, ktorá síce pení a je na vrchu, avšak ľudia z nej nakoniec nemajú žiaden úžitok. V druhom príklade sa porovnáva pravda s drahými kovmi, ktoré sa tavia v ohni a ľudia z nich potom vyrábajú ozdoby a užitočné nástroje a veci, nepravda je tu znázornená tiež penou, ktorá vzniká pri tavení a z ktorej nik nič nemá. Takisto to, čo Boh zoslal a ľuďom prikázal, je drahocenná pravda, ktorá ľuďom v živote pozemskom i posmrtnom pomôže a všetko mimo toho je len vysoká a bezcenná pena, ktorá neprináša žiaden skutočný a trvalý úžitok.

13:31. Aj keby sa Koránom (prostredníctvom neho) dali do pochodu hory alebo by ním bola posekaná zem (spôsobené obrovské trhliny v zemskom povrchu, následkom ktorých by sa

zem rozdelila na rôzne časti) alebo by sa prostredníctvom neho prehovorilo k mŕtvym (i tak by neuverili). (Je to odpoveď na požiadavku tých, ktorí odmietali veriť, vyslovenú vo verši 27.) Celá vec len Bohu náleží. A či tí, ktorí uverili, ešte nezunovali (vo svojej snahe obrátiť na vieru uvedených ľudí, ktorí veriť odmietajú len z čistej tvrdohlavosti a zanovitosti) a nepochopili (títo veriaci), že keby bol Boh chcel, bol by správne usmernil všetkých ľudí? (Boh dal ľuďom slobodu výberu, preto až kým nezomrú alebo nenastane deň zmŕtvychvstania, ostane im táto sloboda viery a výberu s tým, že za svoj výber a správanie sa budú nakoniec aj zodpovedať). Tých, ktorí odmietli veriť, ešte stále postihuje za to, čo robili, pohroma, alebo dolieha blízko ich obydlia, a to až dovtedy, kým nepríde (nenaplní sa) prísľub Boží (o tom, že Mekka bude očistená od modiel a všetkého, čo sa k Bohu pridružuje po tom, ako sa do nej, muslimovia, vrátite). Veď Boh sľub (o tom, že do Mekky sa vrátite) neporuší.

13:33. Kto je ten, kto dozerá na každú dušu (a je oboznámený so všetkým), vrátane toho, čo získala (sa dá porovnávať a pridružovať k modlám, ktoré sa na nič nezmôžu)? A (tí, ktorí k Bohu pridružili) učinili Bohu spoločníkov. Povedz (im, Muhammad): „Vymenujte ich (tých spoločníkov, ak pravdu hovoríte)“. Alebo Mu (Bohu) chcete oznámiť niečo, o čom by nevedel (že existuje a deje sa) na zemi? (Chcete Bohu oznámiť, že má spoločníkov, o ktorých by sám nevedel a pritom On je stvoriteľ všetkého a má absolútne poznanie?) Alebo (Bohu chcete oznámiť) slová povrchné (ktoré so skutočnosťou a reálnym stavom nemajú žiadnu spojitosť)? (Ako si vôbec môžete dovoliť o takejto veci niečo vymýšľať alebo bez dôkazu tvrdiť?) Nie, tým (v očiach tých), ktorí odmietali veriť, boli okrášlené ich úklady (úklady, ktoré strojili proti tomu, čo Boh ľuďom vnukol prostredníctvom posla Muhammada, sa im zdali byť pre nich prospešné), a bránili (ľuďom) ísť po ceste, ktorú Boh určil. A koho Boh do bludu uvedie, ten už nemá (nenájde) nikoho, kto by ho správne usmernil.

13:36. Tí, ktorým sme dali Knihu (Tóru a Evanielium – bola to určitá úprimná skupina židov a kresťanov, ktorí uverili v to, čo poslovi Muhammadovi bolo zosielané) sa radujú z toho, čo ti (Muhammad) bolo zoslané (Korán). A v radoch skupín (židov, kresťanov, Arabov pridružujúcich k Bohu, atď., t.j. ľudí ostatných náboženstiev a smerov) sú takí, ktorí niečo (časť) z neho neuznávajú (pretože sa to z ich pohľadu nezhoduje s tým, čo by chceli uznávať alebo s tým, čo si zaumienili uznávať). Povedz (im, Muhammad): „Bolo mi prikázané, aby som uctieval Boha a aby som k Nemu nepridružoval (nikoho a nič). K Nemu (Bohu) vyzývam (všetkých ľudí, aby sa mu oddali) a k Nemu sa vraciam (na Boha sa spolieham vo všetkom a k nemu sa vrátim po smrti a po skončení terajšieho života)“.

13:37. I zoslali sme ho (Korán) ustanovením (uzákonením) arabským. (Zoslali sme ho v arabskom jazyku, obsahuje ustanovenia, ktorým tvoji ľudia, Muhammad, rozumejú a presne vedia, čo Boh uložil. Nech od teba preto, Muhammad, nežiadajú, aby si tieto ustanovenia porušil len preto, že ťa o to žiadajú.)

13:39. Matka Knihy je podľa výkladov Koránu prvotná a hlavná Kniha, ktorú Boh stvoril a určil v nej všetko.

14:5. Dni Bohom určené sú podľa výkladov Koránu dni tých ľudí, ktorí boli pred ľuďmi Mojžiša, ktorí odmietli veriť v Boha a v posolstvá, ktoré zoslal a ktorých zasiahlo trápenie Bohom určené.

14:15. I žiadali o rozhodnutie (tí, ktorí odmietli veriť v posolstvá spomenutých poslov, žiadali o to, o čom už bolo povedané na iných miestach, t.j. aby na nich poslovia, ak sú pravdovravní, privodili trápenie, ktoré im sľubovali). A sklamanie utrpel každý povýšenecký a tvrdohlavý (keď ich sľúbené trápenie Bohom určené zasiahlo),

14:18. Žiadne dobré skutky, ktoré by v živote pozemskom urobili, im tam nepomôžu.

14:30. Učinili Bohu rovných, aby (ľudí) do bludu uvádzali, preč (ďaleko) od cesty, ktorú (Boh) určil (ktorú ľudom určil, aby po nej kráčali). Povedz (Muhammad, tým, ktorí odmietali veriť): „Užite si (dočasne, čo máte), váš koniec speje do ohňa“.

14:32. Vyjsť von v zmysle vyrásť.

14:37. Posvätný Dom je Kába v Mekke.

14:46. Strojili úklady svoje, avšak ich úklady sú u Boha (Boh o nich vie a na ňom záleží, či ich pripustí celkom, sčasti, alebo či ich proti nim samým obráti), aj keď by sa zo sily ich úkladov aj hory hýbali (také úklady strojili, že by sa ich silou mohli hory zo svojho miesta presúvať, Boh však pozná, čo strojili a zabránil im v tom).

15:8. Nezosielame anjelov, jedine ak právom (vtedy ich zosielame, keď nastane ten pravý čas na odchod týchto ľudí zo života pozemského), inak by im nebol odklad umožnený (ešte stále majú možnosť svoje postoje prehodnotiť, keď však anjeli budú k nim zoslaní, potom už títo ľudia nebudú mať žiadnu možnosť čokoľvek zmeniť).

15:9. My sme zoslali dole Pripomenutie (obsiahnuté v Koráne), a my ho uchováme (pred akýmkoľvek zmenami, ostane zachované pre generácie ľudí bez toho, aby sa ho ľudská ruka dotkla s akýmkoľvek zmenami).

15:12. Takto mu (posmechu a znevažovaniu poslov a posolstiev) razíme cestu do srdc previnilcov (každý, kto sa previní voči poslovi Muhammadovi alebo Koránu, ktorý mu bol od Boha zoslaný, sa deň čo deň dostáva do väčšej vzdialenosti od tohto posolstva a od pravdy a záchrany, ktorá v ňom spočíva).

15:13. Boh stanovil určité zákonitosti, ktoré spočívali v tom, že keď bol poslaný posol k nejakému spoločenstvu a ľudia v toto posolstvo napriek znameniam, ktoré im prinieslo, odmietli uveriť, potom boli zahubení a ich miesto zaujali iní ľudia. To sa v dostatočnom počte opakovalo, aby sa stalo výstrahou pre ľudí, ktorí po nich prichádzajú.

15:19. I zem sme rozprestrelí a vrhli sme do nej kotvy (kotvami sa na mnohých miestach v Koráne myslia hory – pozri 79:32) a dali sme na nej (na zemi) vyrásť zo všetkého v (úplnej) rovnováhe (Boh stvoril všetko na zemi v úplnej rovnováhe, aby život pokračoval),

15:23. Zdedíme zem po tom, ako všetci, ktorí na nej budú, umrú. My sme ju stvorili a k nám sa nakoniec vráti, i keď sme na nej určitý čas ľudí usadili.

15:26. I stvorili sme človeka z vysušenej hlíny (ktorá vznikla) z vybrúseného (hladkého) čierneho blata.

Tento verš patrí medzi tzv. verše obsahujúce vedecké poznatky. V tomto verši ide konkrétne o spôsob, akým bol človek stvorený. Pri preklade sme sa snažili čo najviac vystihnúť pôvodný význam arabského textu. Jeho presný význam však zistíme až v momente, keď sa veda priblíži k objasneniu skutočností o vzniku človeka až do takej miery, že pochopíme presne, čo verš týmito slovami myslel.

Vo výklade Al Rahmán sa v komentári k tomuto veršu píše, že človek bol stvorený z blata, ktoré uschlo po tom, ako sa skvasilo. Takto uschnuté blato potom vydávalo zvuky podobné tým, ktoré vznikajú pri brnknutí na suchú a vypálenú hlinu. Pod slovami Ha'ma masnún, ktoré sme preložili ako vybrúsené čierne blato, sa vo výklade rozumie blato, ktorého farba i vôňa sa zmenili pod vplyvom dlhého usadenia alebo nehybnosti. Pri výklade podobných veršov pripúšťame, že v budúcnosti môže dôjsť k upresneniu prekladu a významu týchto veršov.

15:27. Tak ako v predchádzajúcom verši, i v tomto po slove oheň prichádza slovo Al Samúm, ktoré sme preložili podľa výkladu Al Rahmán ako oheň vysokej teploty. Ibn Abbás napríklad pod slovom Al Samúm chápal veľmi horúci vietor, ktorý svojou teplotou zabíja.

15:41. Povedal (Boh): „To je cesta ku Mne rovná (kto bude Bohu oddaný, ten sa dostane na cestu k Bohu a k tomu sa satan nepriblíži)“.

15:70. Povedali (tí muži z obyvateľov mesta, ktorí sa uňho zhromaždili): „A či sme ti nezakázali ľudí? (Zakázali sme ti stýkať sa s cudzincami a poskytovať im svoje obydlie na prenocovanie)“.

15:75. Arabský výraz mutawassimín sme vo verši preložili ako poznačení. Tento výraz ale môže mať i niekoľko ďalších významov. I. Hrbek v českom preklade Koránu ho prekladá ako bdieť pozorovateľa. Vo výkladoch Koránu v arabskom jazyku sa môžeme stretnúť s mnohými inými významami slova mutawassimín, jeho význam môže byť napríklad tí, ktorí si príklad z toho berú, ďalej tí, ktorí do vecí hlbšie vidia. Okrem toho môže mať toto slovo význam: tí, ktorí sú poznačení niečím či už dobrým, alebo zlým. Posledný význam sa nám na tomto mieste zdal najvhodnejším vzhľadom na daný význam veršov a otázky či zvyku, pred ktorým ľudia varujú.

15:76. A ona (spomenutá dedina, v ktorej Lot žil) je na ceste jestvujúcej.

15:80. Al Hižr je oblasť, ktorá sa nachádza približne 150 míľ severne od Mediny. Oblasť prilieha k ceste do Sýrie a bola to oblasť Samúdocov.

15:87. Al Masáni z jazykového hľadiska znamená zdvojené, t.j. sedem zo zdvojených. V 39. kapitole, vo verši 23 sa slovo Al Masáni tiež spomína a dá sa z neho vyčítať, že v Koráne boli zoslané vždy dva príklady, jeden z nich vždy varoval a jeho opak vždy bol plný milosti a nádeje. Vo výkladoch Koránu sa uvádzajú mnohé významy slova Al Masáni. Jeden z nich je, že je to prvá kapitola Koránu, ktorá sa nazýva Matkou Koránu, ktorá má sedem veršov a ňou sa začína Korán. Druhý význam hovorí, že sa týmto slovom myslia kapitoly 2 až 8 Koránu.

15:90. Podobne, ako sme zoslali (varovanie) rozdeleným (ho zosielame i tým, ktorí v posolstvo, ktorým si bol poverený, odmietajú uveriť),

15:99. Vo výkladoch Koránu sa píše, že bezpochybným uistením sa myslí smrť, keď človek po tom, ako opustí život pozemský, už bezpochyby zistí, či bolo varovanie, s ktorým poslovia prišli, pravdivé, alebo nie, teda, keď sa už človek môže len dozvedieť, čo ho čaká, ale už to, čo vykonal, nemôže ovplyvniť.

16:9. Vysvetlenie (a určenie) cieľa (a zmyslu rovnej a správnej) cesty je na Bohu. Od nej (cesty) sa niektoré (cesty) odchyľujú (Boh určil ľuďom tú správnu cestu, ako aj jej zmysel a účel, od tejto správnej cesty sa však mnohé cesty vzdiaľujú a odchyľujú). Keby bol (Boh) chcel, bol by vás (ľudia) správne usmernil všetkých.

16:46. Počas ich obracania sa, t.j. počas spánku alebo počas obchodných ciest - odchodu a príchodu z nich.

16:56. I činia (tí z obyvateľov Mekky, ktorí odmietali veriť) tomu, čo nepoznajú (modlám, ktoré k Bohu pridružujú a o ktorých nemajú žiadne poznanie, že by Boh prikázal, aby boli uctievané popri Ňom), podiel na tom, čo sme im dali (pozri verše 6:136 a nasl.). Prisahám na Boha, že budete opýtaní na to, čo ste si vymýšľali.

16:59. Jednou z foriem, ktorými spomenutí ľudia k Bohu pridružovali, bolo, že Mu pripisovali dcéry, ktorými mali byť anjeli. Sami však pohrdali novorodeniatkami ženského

pohlavia – svojimi dcérami, keď sa im narodili, pretože dcéry a ženy všeobecne považovali za slabé, prinášajúce hanbu a potupu.

16:64. Zoslali sme ti dole (Muhammad) Knihu (Korán) preto, aby si im (ľuďom) objasnil to, o čom sa sporili (kto je Boh, čo bude po smrti a podobne) a (zoslali sme ju) ako správne usmernenie a milosť ľuďom veriacim.

16:71. Boh uprednostnil niektorých z vás pred inými v potrave (obžive a v daroch, ktorých sa vám dostáva). Tí, ktorí boli uprednostnení, však nevracajú svoju potravu (obživu a dary - podiely z nich) tým, ktorých vlastní ich pravica (otrokom), aby boli ohľadom nej rovní (nerozdávajú z toho, čo im Boh doprial, tým, ktorí nemajú, aby všetci žili dobrým životom). A či Božie dary popierajú (že ich len hromadia a nepomáhajú ostatným)?

16:74. Neuvádzajte k Bohu prirovnania (ktorými by ste Ho opisovali alebo znázorňovali, pretože niet ničoho, čo by sa na Neho podobalo). Boh vie (všetko) a vy neviete (tak sa nesnažte o nič, o čom by vám nebol zoslal správu, aby ste sa do omylu nedostali).

16:75. Prvý príklad porovnáva dvoch mužov. Jeden je otrok a bez súhlasu svojho pána sa nezmôže na nič a druhý je jeho pán, ktorému Boh dal obživu a majetky a ktorý z nich aj pre Božiu spokojnosť ľuďom rozdáva. Je to príklad podobný príkladu modiel a umelých božstiev, ktoré si ľudia vymysleli a ktoré im žiaden úžitok neprinesú a ktoré sa bez Božieho súhlasu, ktorý všetkým hýbe, na nič nezmôžu a príklad Boha najvyššieho, ktorý všetkému dal vzniknúť a každému nadeľuje potravu a obživu a dáva zo svojich darov. Boh potom kladie otázku tým, ktorí uctievali niečo alebo niekoho mimo Boha alebo ktorí k Bohu pridružujú alebo Mu činia rovných, či sa môžu z hľadiska moci a úžitku oba muži porovnať? Boh týmito i mnohými ďalšími veršami nedáva odpovede, aby ľudia o tom, čo je im zosielané, premýšľali a uvažovali a tvorili si schopnosť o veciach logicky a správne premýšľať.

16:76. Ďalší príklad, ktorý porovnáva rôzne modly a božstvá s Bohom. Ide o otroka, ktorý je nemý a k tomu ešte nič nevie vykonať správne, pričom nemota a nehybnosť je jedna z charakteristických črt modiel. Verš tohto otroka porovnáva s mužom, ktorý je slobodný, má správne poznanie a šíri spravodlivosť medzi ľuďmi. Nikdy si takéto dva príklady nemôžu byť rovné z hľadiska moci, užitočnosti a hodnoty pre ostatných. Oba verše boli adresované tým obyvateľom Mekky, ktorí uctievali modly. Aby im Boh priblížil rozdiel medzi Sebou a modlami, ktoré uctievali, uviedol im dva príklady z ich života. V ich radoch existoval jeden pán, ktorý bol majetný a ktorý na dobré a ušľachtilé účely rozdával. Tento pán mal otroka, ktorý sa nemohol pohnúť, ani nič iného vykonať bez toho, že by mu to jeho pán prikázal a povolil. Ďalší muž mal jedného nemého otroka, ktorý nič nevedel správne vykonať, takže bol skôr ťarchou než úžitkom pre svojho pána. Verše neznižujú hodnotu alebo postavenie ľudí, ktorí boli v otroctve alebo ktorí by boli postihnutí nejakou telesnou vadou, ako by sa to mohlo javiť na prvý pohľad, ale uvádzajú živé príklady toho, čo ľudia zo svojho prostredia poznali. Práve naopak, Boh najvyšší nabáda ľudí, aby sa aj týmto ľuďom dostatočne venovali, keď na to upozornil svojho posla Muhammada v osemdesiatej kapitole, kde mu vyčítal, že sa dostatočne nevenoval slepému človeku, ktorý k nemu prišiel, aby sa ho spýtal na niektoré veci týkajúce sa náboženstva. Pozri úvodné verše 80. kapitoly.

16:92. Verš hovorí vo všeobecnosti o dodržiavaní sľubov a prísah, v konkrétnosti však zakazuje muslimom určitý zvyk, ktorý vo vtedajšej spoločnosti existoval. Predtým než Boh prostredníctvom Koránu a svojho posla Muhammada naučil muslimov dodržiavať prísahy a vážiť si každú prísahu či sľub, ktorým sa zaviazu, mali Arabi vo zvyku uzatvárať medzi sebou spojenectvá, ktoré potvrdzovali prísahami pred Bohom a v Jeho mene. Keď sa však objavil

niekto, kto mal väčšiu silu, moc alebo majetky, jedna alebo viaceré strany tohto spojenectva svoje záväzky a prísahy porušili, pridali sa k tomu silnejšiemu spoločenstvu a obrátili sa proti bývalým spojencom. To znamená, že slabšie spoločenstvo sa pretvarovalo a lešť skrývalo, keď z obavy, ale aj z prospechu sa spojilo so spoločenstvom väčším a silnejším. Keď sa však objavil niekto ešte silnejší, svoj záväzok toto spoločenstvo porušilo a tým istým spôsobom sa pridalo k silnejšiemu spoločenstvu proti svojim doterajším spojencom a ochrancom. Verš takéto počínanie porovnal k žene, ktorá sa natrápila, aby spriadla tkanivo a keď už bolo tkanivo silné a mohlo sa použiť na šitie, žena ho znova rozpojila a celá námaha a zmysel toho, čo konala, sa stratil. Tak isto aj vzťahy a dôvera medzi ľuďmi sa budujú pomaly a rodia sa len po veľkej námahe, preto je nezmyselné, ak sa pretrhnú a dôvera sa stratí po tom, ako sa vybuďovala, okrem iného, záväzkom pred Bohom. Ľudia by sa mali snažiť žiť spoločne a v porozumení, najmä ak sa navzájom zaviazali, že tak žiť budú.

16:98. Predtým než muslim začne čítať Korán, mal by povedať: „Dávam sa pod ochranu Boha pred satanom vyvrhnutým“. Touto vetou by mal byť človek chránený Bohom pred tým, aby satan odvádzať jeho myšlienky od toho, čo číta alebo pred tým, aby ho nechal pripisovať tomu, čo číta, iný zmysel, než to v skutočnosti má.

16:102. Zišiel dole s Koránom, prinášajúc ho.

16:103. Vieme, že hovoria (tí, ktorí k Bohu pridružujú): „Jeho (Muhammada) učí človek (to, čo má hovoriť a dáva mu verše Koránu)“. Jazyk (reč) toho, ktorému to pripisujú (že Muhammada verše Koránu učí) je nearabský (on arabský jazyk neovláda. V tej dobe arabský jazyk a jeho pravidlá neboli písané, preto bolo možné naučiť sa ho a ovládať ho, len pokiaľ niekto medzi Arabmi žil a od malička sa ho postupne učil. Tí, ktorí k Bohu pridružovali, z času na čas si vymýšľali nejakého znalého človeka tej doby, o ktorom hovorili, že sa od neho prorok Muhammad učí. Keď sa neopodstatnenosť takéhoto výmyslu odhalila, hľadali ďalší objekt, ku ktorému by pripísali autorstvo veršov. Takíto znalí ľudia raz pochádzali z radov židov, raz z radov kresťanov, inokedy zasa z radov niekoho iného, atď.) a toto (Korán a jeho verše) je arabský jazyk zjavný (verše Koránu svojou štylistikou a obsahom boli okrem iného z jazykového hľadiska také čisté a usporiadané, že sa im nedokázalo nič vyrovnáť, aj keď sa o to básnici tej doby snažili).

16:110. Pri emigrácii muslimov z Mekky do Mediny určitá skupina muslimov neemigrovala a ostala v Mekke, obávajúc sa o svoje rodiny a majetky. Pozri napríklad verš 8:72. Boh im však odkázal, že ich viera nebude úplná, kým sa nevzdajú všetkého, čo majú a neemigrujú. Preto táto skupina vyrazila z Mekky do Mediny. Po ceste ich však zastihli tí obyvatelia Mekky, ktorí odmietli veriť a nastal medzi oboma skupinami boj, v ktorom niektorí muslimovia padli a niektorí sa zachránili. Tento verš objasňuje, že im Boh odpustil, pretože sa po tom, ako neprospeľi v skúške, snažili a neuplatní sa na nich predchádzajúci verš č. 106.

16:118. Tu sa myslia židia. Pozri verš 6:146.

16:120. Vo výkladoch Koránu sa píše, že slovo umma znamená na tomto mieste vodca, ktorý má všetky dobré a cnostné vlastnosti.

16:125. Vyzývaj (Muhammad, ľudí) k ceste Pána svojho (Pána všetkého tvorstva) s múdrosťou a poučením dobrým a spor sa s nimi (s tými, ktorí odmietajú nasledovať cestu, ktorú Boh určil a po ktorej kráčali všetci Jeho poslovia) spôsobom, ktorý je lepší (ak sa s nimi budeš sporiť o niečom, tak v pokoji, bez hádok, urážok a pod.).

17:1. Tento verš hovorí o jednej z udalostí, ktorá sa odohrala ešte v počiatkoch posolstva posla Muhammada (p.), keď sa mu anjel Gabriel ešte len začínal zjavovať. V tom čase sa stala

udalosť zvaná Al Isrá wa Al Miráz. Išlo o cestu, ktorú posol Muhammad (p.) absolvoval počas jednej noci, keď sa z Mekky preniesol do mešity Al Aqsá, z ktorej potom stúpil do neba. Tam uvidel mnohé Božie znamenia, ktoré jednak rozšírili jeho poznatky a jednak nimi Boh svojho posla duchovne posilnil a ukázal, že posolstvo, s ktorým k nemu anjel Gabriel prichádza, je pravdivé. Prorok počas cesty uvidel napríklad raj a peкло, ako budú vyzerat', stretol sa tam s anjelmi a s niektorými predošlými poslami a prorokmi.

17:13. Každému človeku sme vtáka osudu pridružili k jeho krku. (Arabi v predislamskej dobe sa snažili vykladať osud podľa letu vtákov, ak by vták letel doprava, tak to považovali za šťastie, ak by ale letel doľava, považovali to za znamenie nešťastia. Vo verši sa „vtákom osudu“ myslia tie časti života človeka, ktoré sú riadené osudom.) A v deň zmŕtvychvstania dáme preňho (pre človeka) vyjsť von knihu, ktorú nájde roztvorenú (v ktorej bude do posledného detailu zaznamenaný jeho pozemský život, ako ho strávil),

17:16. Keď by sme chceli vyhubiť dedinu (nejakú), príkaz dáme tým z jej obyvateľov, ktorí v prepychu žijú (aby nasledovali to, čo sme zoslali). Oni sa ale spurnosti (voči tomuto príkazu) dopustia, a tak sa právom voči nej (takejto dedine) uplatní to, čo bolo povedané (to, pred čím bola varovaná). A tak ju (dedinu) zničíme zničením (úplným).

Podľa výkladov Koránu verš pripúšťa ešte dva ďalšie významy. Prvý znie: Keď by sme chceli vyhubiť dedinu (nejakú), dali by sme rozhodovať v nej (o jej dôležitých záležitostiach) tým z jej obyvateľov, ktorí v prepychu žijú a ktorí by spurnosť v nej činili, a tak sa právom voči nej (takejto dedine) uplatní to, čo bolo povedané (slová, pred ktorými bola varovaná). A tak ju (dedinu) zničíme zničením (úplným). Druhý znie: Keď by sme chceli vyhubiť dedinu (nejakú), dali by sme vzrásť počet tých jej obyvateľov, ktorí v prepychu žijú, ktorí by sa spurnosti v nej dopúšťali, za čo by sa právom voči nej (tejto dedine) uplatnilo to, čo bolo povedané (slová pred ktorými bola varovaná). A tak ju (dedinu) zničíme zničením (úplným).

17:24. A skloň pred nimi svoje krídlo pokory prameniace z milosti. Nemaj pred nimi krídlo pokory svojej vysoko, nepovyšuj sa nad nimi, ale buď k nim láskavý a tvoja milosť nech sa prejavuje aj v tom, že budeš voči nim pokorný.

17:29. A nemaj ruku svoju pripútanú ku krku svojmu (od lakomosti z obavy, aby ti z nej nejaký milodar alebo pomoc nevypadla), ani ju nerozprestri úplným rozprestretím (tak, že budeš rozhadzovať a na všetky strany aj bezúčelne rozdávať, až ti nič neostane), aby si nesedel (nakoniec) s výčitkami zbedačený.

17:33. A nezabíjajte dušu, ktorú Boh zakázal zabíjať, jedine ak právom (nezabíjajte ľudí, jedine ak právom za zločin, ktorý by spáchali). Kto by bol zabitý neprávom, tak jeho zástupcovi sme dali moc (nad životom vraha, on buď požiada preňho trest smrti, alebo prijme finančné odškodné, alebo mu čin odpustí), preto nech (takýto zástupca, ktorému bola daná moc práva) sa nedopustí nestriedmosti v zabíjaní (nech nezabije nikoho iného než páchatel'a), keďže mu je podpora (a moc) daná (na základe ktorej môže svoje právo na odplatu uplatniť, nech ho táto moc ale neodvedie od striedmosti a nezatemní jeho myseľ).

17:40. U Arabov v predislamskej dobe prevládalo presvedčenie, že Boh pre nich vyvolil chlapcov a že dievčatá si vyvolil pre Seba. Týmito dievčatami, ktoré mali byť božími dcérami, mali byť anjeli. Okrem toho mnohí Arabi v predislamskej dobe považovali dievčatá a ženy vo všeobecnosti za menejcenné ľudské bytosti. To bolo aj jedným z dôvodov, pre ktoré sa dievčatá zaživa pochovávali. Korán v priebehu niekoľkých rokov všetky tieto a im podobné názory a zvyky zrušil a zmenil.

17:48. Pozri sa (Muhammad), ako ti uvádzali príklady (pokúšajú sa ľudí odvrátiť od toho, čím si bol poslaný, keď o tebe niekedy hovoria, že si začarovaný, inokedy zasa, že ťa Korán učí niekto, kto arabský jazyk ani poriadne neovláda a pod.), a tým sa do bludu dostali (táto ich snaha odmietnuť poslanstvo, s ktorým si bol ľuďom poslaný tým, že sa ťa snažia pred ľuďmi znevážiť, vyústila nakoniec len k tomu, že oni sami sa na cestu bludu dostali), preto nevládu nájsť cestu (ktorá by ich k správne mu usmerneniu priviedla). (Tak sa snažili neprijať poslanstvo vnuknuté poslovi a prorokovi Muhammadovi, až sa nakoniec dostali do bludu, z ktorého sa nevedeli oslobodiť, pretože jedinu cestu, ktorá ich z neho mohla oslobodiť, oni odmietali.)

17:52. V deň (vzkriesenie vaše nastane), keď vás vyzve (Boh, aby sa vaše telá znova poskladali a duše vaše sa s nimi spojili) a vy uposlúchnete (všetci bez ohľadu na to, či ste boli v živote pozemskom veriaci, alebo nie) s vďakou Jemu (oslavujúc Boha za všetko, čím vás predtým obdaril), budete si myslieť, že ste tu boli (žili v živote pozemskom) len krátko (krátky čas v porovnaní s tým, čo sa v ten deň udeje, uvedomujúc si, čo príde). (Vtedy deň zmŕtvychvstania nastane a to budú jeho znaky.)

17:56. Povedz (Muhammad, tým, ktorí odmietajú veriť): „Privolajte tých, o ktorých ste tvrdili že vám pomôžu (keď vás zlo postihne) mimo Neho (ktorí by vám pomohli bez Božej pomoci a bez toho, aby Boh chcel).“ Oni (všetci, ktorých uctievate mimo Boha alebo ich k Nemu pridružujete) nevlastnia moc (ani prostriedky) zbaviť vás škody (ktorú by ste utrpeli) alebo ju (od vás) odkloniť.

17:59. Tento verš bol zoslaný tým, ktorí odmietli veriť v poslanstvo, ktorým bol poverený posol Muhammad. Títo ľudia posla Muhammada totiž požiadali, aby im na znamenie pravdivosti svojho poslanstva premenil horu Al Safá v Mekke na zlato a aby im zarovnal hory obklopujúce Mekku, aby tam mohli sadiť. Vtedy bolo poslovi Muhammadovi povedané: „Ak by si chcel, tak im ešte dáme odklad, azda z nich vyvolíme ďalších. Ak však budeš chcieť, tak im dáme, o čo žiadajú, ale ak by aj potom odmietli veriť, budú zahubení podobne, ako boli zahubení tí, ktorí boli pred nimi“. Posol Muhammad odpovedal: „Nie, dám im ešte odklad (počkám s trestom, ktorý by ich mal postihnúť)“.

17:71. Slovo Imam je vo verši preložené ako kniha. Vo výkladoch sa však objavuje aj ďalší možný význam tohto slova, a to vodca. V takomto prípade by prvá veta verša znela: V deň, keď vyzveme každú skupinu ľudí ich vodcom (prostredníctvom neho na súd) ...

17:104. K slovu „poslednej“ pozri verš č. 7 tejto kapitoly. Vo výkladoch Koránu sa píše, že sa týmto slovom myslí udalosť zmŕtvychvstania alebo súdny deň. V niektorých výkladoch sa však pri tomto slove odkazuje na spomínaný verš č. 7.

18:1. Vďaka patrí Bohu, ktorý zoslal dole svojmu poddanému (poslovi Muhammadovi, k slovu poddaný pozri poznámku k veršu 2:23) Knihu (Korán) a neučinil pre ňu žiadnu odchýlku (nemá žiadne nedostatky ani protirečenia a obsahuje poznanie pravdivé).

18:6. Boh najvyšší poslovi Muhammadovi odkazuje, aby sa netrápil, keď si spomenie na ľudí, ktorí v poslanstvo, ktorým bol poverený, odmietali veriť. Nech netrápi svoju dušu nad osudom, ktorý ich postihne v súdny deň. Úlohou posla je len poslanstvo oznámiť a Boh už potom správne usmerní toho, u koho vidí snahu hľadať pravdu a kto si to zasluhuje.

18:9. Myslel si (Muhammad), že obyvatelia jaskyne a tabuľa (ľudia, ktorých príbeh a mená boli zaznamenané na tabuli) boli medzi našimi znameniami niečím čudným? (Ich prípad a príhoda aj napriek jej neuveriteľnému priebehu nebola tá najzaujímavejšia a najčudnejšia vec,

akú možno v tomto vesmíre, ktorý Boh stvoril, vidieť. Sú v ňom totiž veci a stávajú sa udalosti, ktoré svojím úžasom i takúto príhodu predstihujú.)

18:21. Mešitou sa myslí miesto, v ktorom sa budú Bohu klaňať a v ktorej Ho budú uctievať.

18:55. Jediné, čo ľuďom bráni vo viere, je to, že čakajú na jednu z dvoch udalostí. Buď že sa voči nim uplatnia zákonitosti, ktoré sa uplatnili predtým voči tým národom a spoločnostiam, ktoré veriť odmietali, alebo že sa trápenie dostane blízko k nim a uvidia, že ono skutočne prichádza a zasiahne ich. Tí, ktorí odmietajú veriť, v skutočnosti čakajú na to, až sa naplní hrozba, pred ktorou sú varovaní, aby prehlásili, že už veria. Neuvedomujú si pritom, že vtedy už bude neskoro k viere sa obrátiť.

18:107. Podľa výkladov Koránu sú záhrady Firdovsu najvyšším stupňom rajských záhrad.

19:2. Je to (príbeh, ktorý ti zosielame, Muhammad) pripomenutie o milosti Pána tvojho voči Jeho poddanému Zakarejjevi (Zachrariášovi, ktorý bol Bohu podriadený a nasledoval to, čo Boh uložil),

19:17. Duchom je podľa výkladov Koránu anjel Gabriel.

19:30. Ježiš povedal.

19:36. „Boh je veru (verš nadväzuje na to, čo Ježiš svojim ľuďom z kolísky povedal) Pánom mojím i Pánom vašim, tak ho uctieвайте. To je cesta rovná (správna, ktorá nemá žiadne odchýlky ani vybočenia).“.

19:52. Ibn Abbás (jeden z prorokových spoločníkov) výraz „na dôvernú reč“ vysvetlil tým, že Boh najvyšší k Mojžišovi prehovoril priamo, nie prostredníctvom anjela Gabriela.

19:59. Niektorí učenci z odboru islamských vied však slovo „záhuba“ na tomto mieste (v arabskom jazyku „Gijjá“) vysvetlili ako názov veľmi horúceho údolia v pekle. V takomto prípade by posledná veta znela: „Tí skončia v Údolí záhuby“.

19:65. Poznáš azda niekoho, kto by si zaslúžil niesť meno, vlastnosti a veľkosť Boha najvyššieho? Veta je tu štylizovaná vo forme otázky, pričom znamená, že niet toho, kto by si zaslúžil uctievanie okrem Boha jedného.

19:73. Keď sú im (ľuďom, ktorí žijú v živote terajšom a ktorí sa neskôr do ohňa dostanú) prednesené naše zjavné znamenia, tí (bohatí z kmeňa Qurejš), ktorí odmietli veriť, hovoria veriacim (spytujú sa chudobných veriacich s posmechom): „Kto z oboch skupín je v lepšom postavení a v úctyhodnejšom zhromaždení?“. (Ako môžeme byť my v blude a veriaci na pravde, keď máme v tomto živote lepšie spoločenské postavenie a úctyhodnejšie zhromaždenia ako oni? Keby sme my boli v blude, boli by sme v tom horšom postavení my, a nie oni.)

19:76. Ali Bin Ebí Táleb, prorokov bratranec, rozdelil dobré skutky do troch kategórií. Do prvej zaradil tie skutky, za ktoré človek očakáva odmenu v živote pozemskom. Do druhej kategórie zaradil tie, ktorými človek sleduje odmenu v živote posmrtnom - v súdny deň. Tretiu kategóriu dobrých skutkov tvoria také, ktorými človek síce sleduje odmenu v súdny deň a získanie Božej spokojnosti, avšak má z nich súčasne prospech aj v živote pozemskom. Dobré skutky, ktoré však človeku ostanú a majú trvalú hodnotu, sú len skutky druhej a tretej kategórie.

19:81. Slovo Izzá znamená pocta, česť, opora, pýcha.

19:92. Aby sám Sebe pripísal niektorú zo slabostí a vlastností stvorených, keďže On je jedinečný s ojedinelou mocou a Tvorcom všetkého ostatného.

20:48. Týmto veršom Boh už končí svoje slová a obaja, Mojžiš a Áron, sa pobrali za Faraómom, postupovali presne tak, ako im Boh prikázal. Postavili sa pred Faraóna a predniesli pred ním uvedené slová. Faraón si to vypočul a prebehol nasledujúci rozhovor medzi ním a Mojžišom.

20:88. Vytvoril (Samirčan) pre nich teľa, ktoré malo telo a bučalo. Povedali: „Toto je váš boh i boh Mojžiša. On (Mojžiš) ale zabudol (tu svojho boha, predtým než šiel na stretnutie).“

20:103. Šepkať si budú medzi sebou: „Prebývali ste tam (v živote pozemskom) len desať (vtedy sa týmto previnilcom bude zdať, že v živote pozemskom žili len veľmi krátku dobu, ktorú možno porovnať k desiatim dňom).“

21:6. Už pred tými z kmeňa Qurejš, ktorí žiadali takéto znamenie, boli ľudia i dediny, ktoré žiadali poslov, ktorí k nim boli s posolstvami poslaní, o rôzne znamenia. Po ich zoslaní však aj tak stále odmietali veriť. Prečo si títo z kmeňa Qurejš, ktorí odmietajú veriť, myslia, že to budú práve oni z tých všetkých uplynulých ľudí a spoločností, kto v zoslané znamenia uverí? Postavia sa k nim podobne ako tí, ktorí boli pred nimi.

21:22. V nich oboch, t.j. v nebesiach a na Zemi.

21:26. Určitá skupina ľudí z obyvateľov Mekky povedala, že Boh si učinil z anjelov dcéry. Boh im však na to odpovedal týmto veršom, v ktorom im oznamuje, že On je len jediný a že anjeli sú len ctihodné stvorenia, ktoré Boha uctievať a poslúchajú.

21:79. Dali sme Šalamúnovi poznanie, aby lepšie pochopil celý prípad o poliach a stáde a aby navrhol vhodnejšie riešenie, ako navrhol Dávid.

Pod slovom obom sa myslia Dávid a Šalamún.

21:92. Viera a pravé náboženstvo je len jedno, a teda i to pravdivé spoločenstvo veriacich je len jedno, ktoré existovalo od Adama, a to aj napriek neskoršiemu vzniku viacerých spoločností. Touto vierou je viera v Boha jedného jediného, ktorý nemá žiadneho potomka ani spoločníka a týmto náboženstvom je islamské náboženstvo, t.j. náboženstvo oddanosti jednému jedinému Bohu. Posledný v poradí poslov, ktorí toto náboženstvo prinášali, bol posol a prorok Muhammad, ktorému bolo náboženstvo už vnuknuté v konečnej a úplnej podobe a základný prameň tejto konečnej podoby, Korán, ostal ochránený pred ľudskými zásahmi.

21:93. Ľudia sa od tohto pôvodného náboženstva a pravdivej viery odklonili. Len jedno spoločenstvo ostalo vždy na pravde, a to to spoločenstvo, ktoré vždy nasledovalo posla, ktorý k nim prichádzal od Boha, odstraňujúc, čo bolo pozmenené v posolstve predchádzajúceho posla a prinášajúc skutočné poznanie od Boha.

21:95. Všetci ľudia sa v deň zmŕtvychvstania musia vrátiť k životu, aby sa zodpovedali za to, čo v živote konali. Je to zásada, ktorú Boh určil.

21:101. Tí, ktorým bolo už predtým od nás dané dobro, tí budú od neho (od pekla) odsunutí (preč).

Keď bol zoslaný verš č. 98, tí z kmeňa Qurejš, ktorí odmietli veriť, povedali: „Nadáva (Muhammad) na vaše božstvá“. Nato prišiel muž, zvaný Ibn Al Zebari a spýtal sa ich: „Čo vám je?“. Odpovedali: „Nadáva na naše božstvá“. Spýtal sa znova: „A čo hovorí?“. Qurejšovci odpovedali: „Vy aj to, čo uctievať mimo Boha, budete palivom pekla, do ktorého prídete.“ Ibn Al Zebari povedal: „Zavolajte mi ho (Muhammada)“. Keď prorok Muhammad (p.) prišiel, Ibn Al Zebari povedal: „Toto (verš) sa týka len našich božstiev alebo každého, kto mimo Boha niečo uctieval?“. Prorok povedal: „Každého, kto mimo Boha niečo uctieval“. Ibn

Al Zebari povedal: „Bol si porazený, prisahám na Pána tejto stavby (myslel ňou Kábu). A či netvrdíš, že anjeli sú dobrými tvormi Bohom stvorenými a že Ježiš je dobrým človekom Bohom stvoreným a hľa, ľudia Melíha uctievať anjelov, kresťania Ježiša a židia uctievať Uzejra.“ Vtedy obyvatelia Mekky vykriekli s radosťou. Nato bol zoslaný tento verš, ktorý hovorí, že tí, ktorým bolo dané dobro od Boha už predtým a ktorým bolo dobro sľúbené v živote konečnom, tí sa do pekla nedostanú. Ani Ježiš, ani Uzejr nebudú zodpovední za to, že ich ľudia po ich smrti vyzdvihli na roveň bohov alebo k Bohu pridružili, či mimo Boha uctievali.

22:5. Človek bol stvorený zo zeme (zem pochádzajúca z pôdy), potom z kvapky obsiahnutej v mužskom semene, potom z pijavice (ďalšia etapa vývoja ľudského embrya je štádium, v ktorom sa plod podobá pijavici, kedy sa stočí a cez placentu dostáva živiny z tela matky), potom z kúska žutého mäsa, stvárneného i nestvárneného (v arabskom origináli Koránu sa hovorí o kúsku mäsa v takom tvare, akoby doň niekto zahryzol).

22:11. Na hrane znamená, že ich viera a uctievanie Boha sú neisté, povrchné a pri akomkoľvek výkyve sa začne rúcať. Vo výkladoch Koránu sa uvádza, že sa tým môže myslieť aj pokrytectvo.

22:15. Slovom „mu“ sa tu myslí podľa výkladov Koránu poslovi a prorokovi Muhammadovi.

22:16. Slovom „ho“ sa podľa výkladov Koránu myslí Korán.

22:17. Tí, ktorí uverili a tí, ktorí pokánie činili (židia) a Sábijovci a tí, ktorí podporovali a nasledovali mesiáša (kresťania) a zoroastrovci (určitá skupina ľudí, ktorá žila v minulosti a ktorá uctievala oheň) a tí, ktorí pridružili k Bohu (niečo alebo niekoho), týchto Boh rozsúdi v deň zmŕtvychvstania (oznámi každej takejto skupine, ktorá z nich skutočne na pravde bola). Boh je všetkého svedkom (vie, ako každý premýšľa a čo koná).

22:25. Kto by sa chcel v Posvätej mešite odkloniť od ostatných rituálov prostredníctvom krivdy, ktorej by sa dopustil, ten okúsi niečo z trápenia bolestivého.

22:33. Verš stanovuje, že zo zvierat, ktoré pútnik určí na obetovanie pri príležitosti púte, sa môžu brať úžitky v takej miere, v akej sa ich hodnota a kvalita neznižuje, napríklad môže sa z nich brať mlieko, ale nesmú sa zaťažovať tvrdou fyzickou činnosťou.

22:39. Tým (muslimom), proti ktorým sa boj vedie (zo strany nemuslimov), je dané povolenie (bojovať) preto, že im bolo ukrivdené. A Boh má moc im (muslimom) pomôcť (k víťazstvu).

23:67. Tí z Mekky, ktorí odmietali veriť, sa zvykli chváliť tým, že oni sú obyvatelia Mekky, teda miesta, v ktorom sa nachádza Kába. Z tohto dôvodu sa nikoho a ničoho nebáli a tvrdili, že ich Boh chráni. Tak tomu bolo predtým, než začalo zvestovanie posolstva poslovi Muhammadovi. Dovtedy Boh chránil Kábu a jej okolie bez ohľadu na to, že jej obyvatelia k Bohu pridružovali božstvá a modly. Začatím zvestovania posolstva poslovi Muhammadovi sa všetko zmenilo a Boh už svoju ochranu odňal tým, ktorí odmietali veriť v toto záverečné posolstvo.

24:3. Výraz „mušrika“ a „mušrik“, ktorý sme vo verši ponechali v jeho pôvodnej arabskej podobe, bez prekladu, Korán používa na označenie tých, ktorí k Bohu pridružujú. V známych výkladoch Koránu sa uvádza, že pod týmto výrazom sa tu myslí človek, ktorý k Bohu pridružuje. Ako dôvod zoslania tohto verša sa v nich uvádza, že niektorí chudobní muslimovia v Medine, ktorí nemali na to oženiť sa s počestnými ženami, chceli sa oženiť so ženami, ktoré prevádzkovali prostitúciu a ostali by s nimi až dovtedy, kým by sa zmohli a mohli sa oženiť s počestnými ženami. Verš bol zoslaný, aby zakázal takéto manželstvo.

Niektoré novodobé publikácie, ktoré polemizujú o význame niektorých veršov Koránu, sa ale prikláňajú k názoru, že slovom mušrik sa v tomto verši nemyslí ten, kto k Bohu pridružuje, ale sa ním myslí osoba, ktorá strieda partnerov alebo ktorá udržiava mimomanželský pohlavný styk s viacerými mužmi alebo ženami v tom istom čase. Opierajú sa pritom o skutočnosť, že Korán muslimom zakázal vo všeobecnosti viazať sa manželstvom s ľuďmi, ktorí odmietajú veriť v Boha jedného jediného, ktorý nemá žiadnych spoločníkov ani potomkov a ktorí odmietajú veriť v posolstvo posla Muhammada, vrátane tých, ktorí k Bohu pridružujú - pozri verš 60:10. Výnimku v tomto smere povolil len mužom, ktorí sa môžu ženiť so ženami židovského alebo kresťanského náboženstva. Novodobé preklady Koránu do anglického jazyka slovo mušrik ponechávajú nepreložené a uvádzajú len jeho arabskú podobu s vysvetlivkou. To v skutočnosti znamená, že sa zrejme začína uvažovať o druhom spomenutom význame, aj keď sa doposiaľ oficiálne uznáva prvý význam.

24:11. Tento verš je spojený s udalosťou, podstatou ktorej bolo krivé obvinenie prorokovej manželky Ájiše z mimomanželského styku. Celý tento príbeh známy ako prípad Al Ifk spočíval v tom, že jedného dňa, keď sa prorok Muhammad s vojskom vracal do Mediny, prenocoval na ceste do nej. Keď sa však ráno vojsko pohlo a dorazilo do Mediny, zistilo sa, že Ájiša nie je na svojej ťave, ktorá bola zakrytá závojom. Správy o neprítomnosti Ájiše sa rýchle začali šíriť a prorok s jeho spoločníkmi mali o ňu strach. Neprešiel však dlhý čas a Ájiša sa objavila, osedlajúc ťavu, ktorú ťahal jeden muslim zvaný Safván Bin Al Mutal Al Silmi. Keď sa prorok Ájiše spýtal, čo sa stalo, Ájiša mu odpovedala, že šla vykonať nejakú potrebu ešte predtým, než bol ohlásený odchod. Na krku mala náhrdelník. Keď vykonala, čo potrebovala vykonať, náhrdelník sa jej stratil bez toho, aby to cítila. Keď sa potom vrátila do tábora, zistila, že jej náhrdelník chýba, preto ho šla hľadať na miesto, kde bola predtým. Medzitým začali ľudia tábor opúšťať. Vzali so sebou aj jej ťavu so závojom bez toho, aby sa uistili, či Ájša za ním je. Keď Ájiša potom náhrdelník našla a vrátila sa na miesto, kde ľudia táborili, nenašla tam už nikoho ... Vtedy sa omotala rúchom, ktoré mala prehodené na šatách a ľahla si tam, pretože predpokladala, že sa pre ňu vrátia, keď zistia, že je nezvestná. Medzi tým, ako Ájša ležala, prešiel pri nej Safván, ktorý sa oneskoril pre potrebu, ktorú si chcel vybaviť, a tak nenocoval s ostatnými muslimami v tábore. Safván zbadal Ájišino rúcho, a tak prišiel bližšie. Keď ju uvidel, povedal: „Bohu patríme a k Nemu je náš návrat, manželka posla Božieho! Prečo si sa oneskorila, Boh nech ťa milosťou zahrnie?!“ Ájiša mu neodpovedala, načo dovedol svoju ťavu k nej a povedal jej: „Nastúp si“ a odstúpil od nej. Ájiša nasadla, Safván chytil vodidlo a rýchlo smeroval za ostatnými, až kým nedorazil do Mediny. Prorok si Ájišu vypočul a uveril jej bez ďalšieho. Ájiša si nato šla ľahnúť a v pokoji zaspala. Vtedy však netušila, akú dohru bude mať táto bezvýznamná udalosť. Niektorí pokrytci, na čele ktorých stál Abdulláh Bin Ubej Bin Salúl, začali okolo celej príhody vymýšľať rôzne príbehy a historiky a Ájišu spochybňovať. V tom im pomohla aj skutočnosť, že niektorí prorokovi spoločníci udalosť spomenuli pred ľuďmi, pričom nevedeli, k čomu sa schyľovalo. Ľudia začali o Ájiši povrávať rôzne klamstvá a výmysly po celý mesiac. To sa dostalo až k prorokovi Muhammadovi a k jej otcovi, Abú Bakrovi a jej matke Um Rovmán, ktorí ostali z toho zdesení, ako by ich blesk udrel. Pod vplyvom tohto ohovárania si Ájiša všimla, že prorok sa jej začal vyhýbať, a tak ho poprosila, aby mohla ísť k svojim rodičom a odišla k nim. Ájiša, ktorá nedávno prekonala chorobu, ronila slzu za slzou a nemohla spať od toho, čo ju postihlo. Táto udalosť v jej konečnej podobe sa muslimov veľmi dotkla, zvlášť preto, že sa týkala cti slobodnej ženy (nie otrokyne) a jednej z manželiek proroka Muhammada. Tu sa príslušníci oboch muslimských kmeňov, ktoré žili v Medine, začali navzájom obviňovať, až sa takmer medzi nimi strhla vojna. Prorok Muhammad sa spýtal niektorých muslimov a muslimiek, čo

si o tom všetkom myslia. Všetci Ájišu v dobrom spomenuli. Ali Bin Ebí Táleb však prorokovi povedal, aby sa jej spýtal, pretože ona mu určite pravdu povie. Prorok šiel ustarostený do domu Abú Bakra a tam videl Ájišu, ako stále plače. Jej rodičia sedeli ticho a nič nehovorili. Prorok prišiel bližšie k Ájiši a požiadal ju, ak sa dopustila hriechu, nech sa k Bohu pokajá. Ájišu zarazilo, že jej prorok takéto niečo vôbec povedal a silno sa rozplakala a zamrmkala: „Prisahám na Boha, že sa nikdy nebudem kajať za to, čo si povedal .. Boh vie, že som nevinná“. Medzi tým, ako prorok pri Ájiši sedel, náhle naňho zostúpil anjel Gabriel, prorok si ľahol a pod jeho hlavu bol vložený vankúš. Neprešiel dlhý čas a anjel proroka opustil. Prorok si sadol a povedal: „Ájiša, raduj sa. Boh zoslal správu o tvojej nevine“. Prorok vyšiel k ľuďom a predniesol pred nimi verše 11 až 23 tejto kapitoly Koránu. Tým bola celá udalosť uzavretá a všetko sa vrátilo do starých koľají.

24:22. Keď sa začali šíriť fámy a krivé obvinenia uvedené vo verši č. 11, prisahal Abú Bakr, otec Ájiši, že už viac nepomôže v ničom muslimovi zvanému Musteh. Musteh bol príbuzný Abú Bakra a žil v biednom stave, bol však ale aj jedným z tých muslimov, ktorí sa nechali zatahnúť do záležitosti, ktorá sa odohrala v súvislosti s ohováraním a krivým obvinením Ájiše, prorokovej manželky. V súvislosti s prisahou Abú Bakra bol zoslaný tento verš. Keď ho Abú Bakr počul, povedal: „Prisahám na Boha, že si želim, aby mi Boh odpustil (keď sa v niečom zmýlim)“. A tak Abú Bakr obnovil svoju pomoc Mustehovi a povedal: „Prisahám na Boha, nikdy ju (pomoc) pred ním už nezadržím“.

24:39. Verš upozorňuje na skutočnosť, že skutky tých, ktorí odmietajú veriť v Boha jedného jediného, ktorý nemá žiadnych spoločníkov ani deti a ktorý je jednou a ucelenou najvyššou existenciou, budú v súdny deň márne. Tieto skutky budú ako fatamorgána. Tí, ktorí ich vykonávajú, si myslia, že sa im za ne dostane odmena od Boha, ale keď nastane čas zúčtovania, zistia, že nič z týchto skutkov, ktoré vykonali, sa im neráta. Vtedy im Boh opätovne vysvetlí to, pred čím ich v Koráne varoval, že všetky dobré skutky budú v súdny deň márne, pokiaľ nebudú spojené s pravdivou vierou v Boha, alebo aspoň s uznaním Jeho existencie a s nasledovaním toho, čo zoslal a uložil.

25:1. Požehnaním oplýva (Boh) Ten, ktorý zoslal Rozlíšenie (Korán rozlišujúci pravdu od nepravdy a dobro od zla) poddanému Svojmu (poslovi Muhammadovi, k slovu poddaný pozri vysvetlivku k veršu 2:23), aby sa stalo pre stvorených varovaním,

25:19. Zo lži vás (vy, ktorí ste tieto modly a veci uctievali) obvinili (tí, ktorých ste v živote pozemskom uctievali) ohľadom toho, čo hovoríte (obvinili vás, že klamete a že ste to boli vy, kto im pripisoval božské vlastnosti a povyšoval ich na úroveň bohov), preto už nebudete mať kam uniknúť a ani vám nik nepomôže a nezastane sa vás. Kto z vás by sa krivdy dopustil (v tom zmysle, že by mimo Boha alebo popri Ňom niečo alebo niekoho uctieval), tomu dáme okúsiť trápenie veľké.

25:59. Istavá znamená vystúpiť hore, nasmerovať niekam a pod. Ohľadom slova Trón nevieme presne, či sa týmto slovom myslí skutočný trón v podobe, v akej ho poznáme, alebo či ide len o obrazné znázornenie, ktoré nám má priblížiť jeden z prejavov absolútnej moci Boha najvyššieho.

25:61. Požehnaním oplýva Ten, kto učinil v nebi obrovské (a jasné) hviezdy (obrovské hviezdy by mohli niesť aj význam zoskupení zverokruhov) a učinil v ňom (nebi) lampu (myslí sa ňou slnko) a mesiac svietiaci,

25:68. Slovo Asáma môže podľa výkladov znamenať početné hriechy, môže znamenať odplatu, ale môže to byť aj pomenovanie údolia v pekle alebo trest.

- 26:68. Pán tvoj (Muhammad), On je ten mocný a milostivý.
- 26:155. Delenie vody sa malo uskutočniť tak, že v určité dni mohla vodu zo zdroja pitnej vody piť len ľava a v iné dni zasa Sálehovi ľudia.
- 26:176. Obyvatelia húštin sú podľa výkladov Koránu ľudia posla Šába.
- 26:189. Výraz „trápenie Dňa mraku“ môže tiež znamenať „trápenie Dňa zatienia“. Znamená to, že nad Šabovými ľuďmi sa vytvoril akýsi mrak alebo tieň, z ktorého potom vzišlo sľúbené trápenie, vo verši opísané ako obrovské.
- 26:193. Duch poctivý je jedno z pomenovaní anjela Gabriela v Koráne.
- 26:201. Trestom tých, ktorí odmietajú veriť v posolstvo zoslané prostredníctvom posla Muhammada ľuďom, je, že Boh umožní, aby sa v ich srdciach usadilo odmietanie viery až dovtedy, kým nenastane sľúbené trápenie, keď tým, ktorí dovtedy neuverili, už žiadna viera z núdze nepomôže. Boh v Koráne neustále upozorňuje, že viera nie je samozrejmom záležitosťou, ale že človeku je daná sloboda rozhodnutia, či sa jej pridrží, alebo nie. Ak by človek vieru po určitý čas neustále odmietal, potom sa už nemôže spoliehať na to, že ho Boh k nej správne usmerní, pretože neustále odmietanie vnáša do srdca človeka pocit vzdorovitosti a márnosti a takýto pocit môže prerásť až do takej miery, že už viac človeku neumožní ani objektívne o viere, Bohu a Koráne premýšľať.
- 27:38. Povedal (Šalamún): „Poprední (ľudia a dôvernici)! Kto z vás mi prinesie jej (kráľovnin) trón ešte predtým, ako ku mne prídu, Bohu oddaní (t.j. muslimovia)?“.
- 27:42. Keď (kráľovná) prišla, bolo povedané (bola opýtaná): „Takýto je tvoj trón (podobá sa naň)?“ Povedala (kráľovná odpovedajúc): „Ako by to bol on!“ „Poznanie nám bolo dané (Šalamún povedal) ešte pred ňou (predtým než táto kráľovná prišla a jej trón sa k nám dostal mihnutím oka) a muslimovia (t.j. Bohu oddaní) sme boli“.
- 27:47. Povedali (jeho ľudia): „Máme zlé predtuchy z teba (Sáleh) a z tých, ktorí sú s tebou (ktorí uverili v to, s čím si prišiel)“. Povedal (im Sáleh): „Predtuchy vaše u Boha sú (od Boha všetko závisí, a nie odo mňa alebo od vašich predtuch). Vy ste vskutku ľudia skúšky vystavení (to, čo cítite, nie sú žiadne predtuchy, ale je to skúška, ktorej vás Boh podrobuje, ako sa v nej zachováte)“.
- 27:80. Ty (Muhammad) nedokážeš spôsobiť, aby mŕtvi počuli (tí, ktorí neustále vieru odmietajú, sú prirovnaní k mŕtvym, pretože ich srdcia pravdu nevnímajú) a nedokážeš ani spôsobiť, aby hluchí počuli výzvu, keď by utiekli (od teba a od toho, k čomu ich vyzývaš, ignorujúc to) chrbtom obrátení.
- 28:12. Zakázali sme, aby prijal (Mojžiš) dojky (mlieko akejkoľvek dojky, okrem mlieka svojej matky) už predtým. (Od začiatku sme určili, že malý Mojžiš bude odmietat dojky až dovtedy, kým nepríde rad na jeho skutočnú matku.) Povedala (Mojžišova sestra rodine Faraóna, keď malý Mojžiš odmietal prijať mlieko od všetkých dojok, ktoré mu priniesli): „Mám vám ukázať obyvateľov domu, ktorí by sa ho pre vás ujali a ktorí sa budú oňho starať?“
- 28:45. My sme ale dali vzniknúť pokoleniam (po smrti Mojžiša a jeho potomkov) a dlhé roky prešli nad nimi (nad ľuďmi, ktorí prišli po nich a ktoré spôsobili to, že sa mnohé udalosti, ktoré sa vtedy odohrali, skreslili a pomenili, preto ti o nich, Muhammad, nemohol dať správu nik iný než Boh vševediaci). Nebýval si (Muhammad) medzi obyvateľmi Madiana, neprednášal si im naše znamenia (preto si tieto udalosti nemohol dôkladne poznať), to my

sme poslali (ľuďom tvojej doby i doby, ktorá po tebe príde, pravdivé správy o tom prostredníctvom Koránu, ktorý sme ľuďom zoslali).

28:46. Nebol si (Muhammad) pri hore, keď sme zavolali (na Mojžiša). Vnukáme ti to ale (i tak ti zosielame pravdivé správy o tom, čo sa vtedy odohralo) ako milosť od Pána tvojho, aby si varoval ľuď (Arabov), ku ktorým neprišiel (žiaden) varovateľ pred tebou (pred tým, čo ich čaká po smrti v živote pozemskom). Azda budú na to pamätať.

28:47. Boh si vyvolil Muhammada za posla, ktorému vnukol Korán, aby už ľudia nemali v budúcnosti, v deň zmrŕvychvstania a v súdny deň žiadnu výhovorku, že nemali poznanie, ktoré by im ukázalo tú správnu cestu, ktorú majú nasledovať. Boh nám ďalej objasňuje, že keby nebol Korán zoslaný ľuďom, potom by ľudia odmietajúci pravdivú vieru tvrdili v súdny deň, že keby im Boh bol určil posla a zoslal im Svoje znamenia, boli by určite uverili a posla nasledovali. Preto bol posol Muhammad vybraný za posla a proroka a záverečné poslanstvo a Korán prostredníctvom neho ľuďom dané.

28:52. Tí, ktorým sme dali Knihu pred ním (pred zoslaním Koránu), v neho (v Korán) veria (myslia sa tým židia a kresťania, ktorí žili za čias proroka Muhammada a ktorí uverili, že to, čo bolo poslovi a prorokovi Muhammadovi dané, pochádza skutočne od Boha, ktorý predtým zoslal Tóru a Evanjelium).

28:57. Tento verš bol zoslaný v súvislosti s mužom zvaným Al Hares Bin Usmán Bin Abd Manáf, ktorý prorokovi Muhamadovi (p.) povedal: „My vieme, že to, čo hovoríš, je pravda, bráni nám však nasledovať ťa v tom, že by nás mohli arabské kmene unášať a vyhnať z našej zeme, pretože by sa všetci do sporu s nami dostali a my nemáme silu postaviť sa proti nim“. Verš im odkazuje, že už v predislamskej dobe ich, Qurejšovcov, Boh usídlil na mieste, ktoré vyhlásil za posvätné, a tak boli v ňom chránení pred ostatnými. Tak ako Boh zariadil predtým, že sa v Mekke usídlili a bezpečie v nej našli, vytvorí im podobné podmienky aj potom, ako vyhlásia, že poslanstvo posla a proroka Muhammada uznávajú a nasledujú. Mekka bola predtým miestom, kde nič nebolo, ale Boh určil, že sa stala pútnickým miestom, preto do nej začali prichádzať plody a tovary všetkého druhu. Boh, ktorý im toto všetko predtým umožnil a dal im to, má moc im to zachovať a ešte aj znásobiť. Oni si to zrejme ale neuvedomovali.

28:59. Jedným z pomenovaní Mekky je aj názov Matka dedín, t.j. prvá zo všetkých dedín alebo pôvod všetkých dedín

28:61. Prítomných v pekle.

28:82. Nebyť toho, že nám Boh preukázal láskavosť (tým, že sme nemali to, čo Qárún a nekonali sme tak, ako on konal), bol by prikázal, aby nás pohltila (zem, podobne, ako Qárúna pohltila).

29:10. Medzi ľuďmi sú takí, ktorí hovoria: „Uverili sme v Boha“, ak by ale niekomu z nich (človeku z takejto skupiny ľudí) bolo ublížené pre *jeho vieru* v Boha (preto, že nasleduje cestu, ktorú Boh určil), skúšku, ktorej bol ľuďmi vystavený, učiní rovnou trápeniu Bohom určenému (ak by bolo niekomu z týchto ľudí ublížené zo strany iných ľudí pre jeho vieru a náboženstvo, začne sa týchto ľudí obávať tak, ako sa obáva Boha a trápenia, pred ktorým Boh varoval a odvráti sa od viery). A ak by prišlo víťazstvo od Pána tvojho (Boh by muslimom pomohol k víťazstvu), povedia (ľudia patriaci do tejto skupiny): „My sme boli s vami (muslimovia, podporili sme vás a veríme v to čo vy, povedia tak, aby sa im dostala časť koristi)“. A či Boh nepozná lepšie (než ktokoľvek), čo je v hrudiach stvorených skryté (aké sú ich zámery a pocity)?

29:17. „Vy uctieвате mimo Boha len modly (ktoré sa na nič nezmôžu a nevlastnia pre vás žiadne dobro ani zlo) a strojíte to (predmety a výmysly), čo zvádza (ľudí od správneho usmernenia). Tí, ktorých uctieвате mimo Boha, nevlastnia pre vás žiadnu potravu (ani nič, čo by vám pomohlo), preto o potravu (a všetko dobré) žiadajte Boha a uctievaťe Ho a ďakujte Mu. K nemu bude váš návrat (v deň zmŕtvychvstania)“,

29:25. Len preto modly uctieвате, aby ste si navzájom prejavili určitú súdržnosť a vzájomnú náklonnosť.

29:41. Príklad tých, ktorí si učinili mimo Boha dôverníkov (ktorým sa zdôverujú so všetkým, ktorých prosia o pomoc a na ktorých sa obracajú) sa podobá príkladu samičky pavúka, ktorá si učinila dom (z pavúčích vlákien, ktorý pavúka neochráni pred vysokou teplotou, zimou a iným). Veru najchatrnejší dom (medzi domami) je dom pavúcej samičky. Keby (tí, ktorí si mimo Boha dôverníkov vzali) to len vedeli (že stavajú na niečom veľmi chabom).

29:47. Zoslali sme ti dole (Muhammad) Knihu (Korán, podobne, ako sme zoslali Knihu poslom pred tebou). Tí, ktorým sme dali Knihu (predtým), v ňu (Knihu - Korán) veria. (Tí, ktorí mali hlboké poznanie o knihách, ktoré sme poslom predtým zoslali a vnukli, spoznali, že Korán, ktorý ti bol, Muhammad, vnuknutý, je pravdivý a pochádza od Boha. Medzi takých patrili napríklad Abdulláh Bin Salám a ďalší židia, ktorí v posolstve posla Muhammada videli pravdu a pokračovanie posolstiev, ktoré Boh predtým poslom svojim zosiela.) A aj v radoch týchto (obyvateľov Mekky, ktorí neboli židmi ani kresťanmi) sú takí, ktorí v ňu (Knihu - Korán) veria. Naše znamenia popierajú len tí, ktorí odmietajú veriť (trvajú na svojom odmietaní len z čistej tvrdohlavosti, zanovitosti a nenávisti).

29:48. Verš poukazuje na to, že Muhammad pred začiatkom zosielania a vnukania posolstva nikdy nečítal a ani nepísal žiadnu z Kníh, ktoré boli predtým zoslané, medzi ktoré patrili Tóra a Evanjelium a ani iné knihy podobného charakteru. Keby sa tak bolo stalo, boli by sa tí, ktorí neustále pochybovali a snažili sa Korán spochybňovať, toho chytili. Preto sa nemožno odvolávať na to, že posol a prorok Muhammad (p.) Korán vytvoril podľa Tóry a Evanjelia, a to aj vzhľadom na to, že poznatky v ňom obsiahnuté naprávajú a poukazujú na niektoré nesprávne informácie v oboch spomenutých knihách. O takýchto nesprávnych informáciách môže vedieť len ten, kto tieto Nebeské knihy zoslal, teda Boh najvyšší.

29:49. On – Korán.

29:67. Nevideli (tí z kmeňa Qurejš, ktorí pridružujú k Bohu), že sme učinili (ich dedinu - Mekku) miesto posvätné a bezpečné (kde sa nemusia nikoho báť), a pritom sú ľudia vôkol nich unášaní? (Nie je to pre týchto dostatočné znamenie, že oni žijú v bezpečí v meste, v ktorom Boh zakázal zabíjanie a páchanie zla, ktoré sa vôkol nich všade pácha? Myslia si snáď, že túto posvätnosť toto miesto získalo pre ich modly a preto, že by ľudia vôkol nich modly rešpektovali? Alebo ho získalo preto, že ľudia tam chodia putovať kvôli Bohu?) V nepravdu (títo) veria a Božie dary odmietajú uznať (a odmietajú byť za ne vdáční, ako to len uvažujú)?!

30:3. V najbližšej zemi (k Peržanom). Ale oni (Rimania) po porážke svojej zvíťazia.

Výraz „v najbližšej zemi“ je možné preložiť aj ako „v najnižšie položenej zemi“. Výklady Koránu sa prikláňajú k prvému prekladu.

30:4. V priebehu niekoľkých rokov (o nie menej ako 3 roky a nie viac ako 9 rokov). Bohu náleží vec (rozhoduje o nej, a to) predtým (než Rimania prehrali) i potom (ako vyhrajú). (Boh

rozhoduje o víťazstve a prehre.) V ten deň sa budú veriaci (muslimovia) radowať (z víťazstva Rimanov nad Peržanmi),

30:27. Jemu náleží príklad najvyšší v nebesiach a na zemi (Bohu náleží uvádzať tvorstvu tie najlepšie príklady a vzory, ako má tráviť svoj život a ako sa má v ňom správať).

30:28. Boh v tomto verši uviedol príklad tým z kmeňa Qurejš, ktorí odmietali veriť v posolstvo posla Muhammada a trvali na uctievaní modiel a spoločníkov, ktorých k Bohu pridružovali. Príklad vychádza z ich vtedajšieho života preto, aby ho dokázali úplne vnímať. Verš sa ich pýta: Vy ako páni máte úplnú moc nad otrokmi, ktorých vlastníte a ktorých život je vo vašich rukách, vy máte všetko a oni nič. Ako páni nad nimi delili by ste sa s týmito otrokmi o to, čo máte, keď viete, že by sa na nič nikdy sami nezmohli? Obávali by ste sa ich niekedy tak, ako sa obávajú jeden druhého, keď viete, že máte nad nimi úplnú moc a môžete im kedykoľvek život odňať? Keď vám Boh objasňuje, že On jediný má moc nad všetkým a že niet nikoho, kto by sa Mu akokoľvek vyrovnal a vy uznávajú, že vašim stvoriteľom je Boh, ako môžete uvažovať o tom, že by sa modly, ktoré sa na nič nezmôžu, mohli s Bohom o vládu deliť, alebo že by sa mohli uňho akokoľvek prihovoriť?! Uvádžeme mnohé znamenia a vysvetľujeme ich ľuďom, ktorí premýšľajú a dokážu uvažovať a používať rozum a zmysly, ktoré sme im dali.

30:33. Dotkla – jemne zasiahla.

30:51. Keby sme boli poslali vietor (škodlivý) a uvideli by ju (úrodu, sadivá a stromy) zožltnutú, ostali by po ňom (po odchode tohto vetra) odmietajúci vieru (i vďačnosť Bohu za všetko ostatné, čo im dal), (Opakovalo by sa to, čo vždy, pokiaľ by bolo všetko v najlepšom stave, ľudia by boli spokojní a Bohu by ďakovali, ale ak ich preskúšaním podrobí, pri prvej skúške sa odvrátia a vieru a vďačnosť Bohu zanechajú.)

30:53. Bohu oddaní, t.j. muslimovia.

30:55. V deň, keď nastane Hodina (súdu), previnilci budú prisahať, že neostali (v živote pozemskom) viac ako hodinu (bude im v porovnaní s tým, čo uvidia a čo ich čaká, život pozemský pripadať, akoby trval len jednu hodinu). Tak boli zvedení. (Klamali sami seba aj iných ľudí v živote pozemskom, keď tvrdili, že po smrti nič nebude.)

30:56. Povedia tí, ktorým bolo dané poznanie i viera (spomenutým ľuďom, ktorí budú tvrdiť, že boli v živote pozemskom len hodinu): „Ostali ste (zapísaní) v Knihe Božej (Knihe skutkov, kde sa zapisuje úplne všetko) až do Dňa vzkriesenia (zapísaní ste ostali a bolo tam zachytené všetko, čo ste povedali a urobili). Hľa, toto je Deň vzkriesenia (pred príchodom ktorého ste boli varovaní), vy ste to ale nevedeli (nezaujímali ste sa a ani ste nechceli vedieť, že on skutočne nastane)“.

30:58. Vy ste sa len odklonili od cesty vašich predkov a nasledujete faloš a čary.

31:6. Medzi ľuďmi sú takí (jednotlivci), ktorí kupujú zábavné rozprávanie (príbehy a historiky), aby tým odvádzali (ostatných ľudí) od cesty, ktorú Boh určil, bez toho, aby mali akéhokoľvek poznania. A berú *ich* (znamenia Božie obsiahnuté v Koráne) na posmech. Tým (ktorí tak konajú) sa dostane trápenie ponižujúce.

Tento verš bol zoslaný o jednom mužovi zvanom Al Nadr Bin Háres, ktorý žil za čias posla a proroka Muhammada. Tento muž chodieval do Perzie a kupoval tam rôzne príbehy, historiky a rozprávky na pobavenie. Keď sa vrátil potom do Mekky, tieto príbehy rozprával Qurejšovcom a hovoril im: „Muhammad vám rozpráva o ľuďoch Áda a Samúda a ja vám budem rozprávať príbehy Peržanov.“ A tak si ľudia sadali k nemu, počúvali jeho príbehy a nechávali posla

Muhammada a Korán, ktorý im na rozdiel od Háresa príbehy uvádzal, aby ich nimi poučal a varoval, nie pobavil. O tomto mužovi i ľuďoch, ktorí sa snažili podobnými spôsobmi ľudí odvieť od počúvania Koránu a od poznania, ktoré v ňom je, bol tento verš zoslaný.

31:18. Vzd'aloť líce od ľudí je fráza, ktorá vyjadruje povýšenosť nad ľuďmi.

31:27. Keby bol každý strom, ktorý je na zemi perom a more (by tuš tvorilo a toto more) by bolo posilnené siedmimi (ďalšími) moriami za ním (ktoré by za ním boli a dodávali by mu vodu), neskončili by sa slová Božie (všetko by sa skončilo, skončili by sa perá a skončil by sa tuš bez toho, aby sa slová Božie, ktoré sa písali, skončili). Boh je mocný a múdrosťou oplýva.

31:34. Boh, u Neho je poznanie o Hodine (o dni zmŕtvychvstania a súdnom dni, Boh vie, kedy nastanú). Zosiela dole pomoc (tu sa ňou myslí dážď) a pozná, čo je v lonách (t'archavých žien). Žiadna duša nevie, čo získa (aké skutky sa jej pripíšu) zajtra a žiadna duša nevie, v akej zemi umrie (nech vás teda nezláka život pozemský a nasledujte to, čo je tu zoslané, pretože nik z vás nevie, čo sa mu zajtra prihodí alebo kedy umrie a či sa vôbec stihne pokajať a oľtovať hriechy, ktorých sa dopustil). Boh všetko vie a je všeznalý (vie, čo každý robí a ako premýšľa).

32:3. Hovoria (tí, ktorí odmietajú veriť): „Vymyslel si ju (Knihu - Korán, Muhammad)“.

32:13. „Naplním peklo počtom žinnov a ľudí, všetkými (ktorí odmietali nasledovať posolstvá, ktoré som ľuďom zoslal a ktorých záverom bolo posolstvo zoslané Muhamadovi, v ktorom je už dovŕšené všetko)“, (Pozri verš 5:3, druhá veta.)

32:17. Žiadna duša nevie, čo je pre nich (pre duše podobné tým, ktoré boli uvedené v predchádzajúcich dvoch veršoch) skryté, čo ich oči pokojnými učiní (pokoj zasialo do ich duší a nebolo by to príčinou toho, že by slzy ronili) ako odmena (dobrá od Boha) za to, čo konali (nik z tých, ktorí neustále Boha uctievali, nevie, aké dobro si za toto uctievanie vyslúžil a ako mu to všetko Boh odplatí).

32:23. Dali sme Mojžišovi Knihu (pred tebou), nebuď teda na pochybách o stretnutí s ním (s Mojžišom počas udalosti známej ako Al Miráž, kedy posol a prorok Muhammad vystúpil do siedmeho neba). I učinili sme ju (Knihu) správnym usmernením pre synov (potomkov proroka) Izraela (Jakuba),

33:4. Boh neučinil žiadnemu mužovi dve srdcia v jeho vnútri (každý má len jedno srdce, ktorým cíti). A neučinil vaše manželky, ktorým hovoríte, že sú pre vás akoby chrbtami vašich matiek, vašimi matkami. (V predislamskej dobe sa stávalo, že manžel povedal svojej manželke vetu: „Si pre mňa ako chrbát mojej matky“. Ak manžel túto vetu vyslovil, znamenalo to, že s manželkou už viac nebude mať žiaden intímny život, resp. že ju z hľadiska intímneho styku pokladá akoby za svoju matku, s ktorou má styk zakázaný. Keď manžel takéto niečo povedal, manželka ostala s manželom už len v provizórnej domácnosti a až kým to Korán nezakázal, jej ďalšie zotrvanie v takomto manželstve bolo závislé len a len od manžela. Pozri napríklad verš 2:231.) A neučinil (Boh) z vašich adoptívnych synov vašich vlastných synov. To sú len slová, ktoré vyslovujete svojimi ústami (Boh to neuložil). Boh hovorí pravdu a On správne usmerňuje k ceste správnej.

Posledné dve vety boli zoslané v súvislosti s prorokovým sluhom Zejdom Bin Hárisom. Posol Muhammad (p.) Zejda dostal do daru od svojej prvej manželky Chediže, ešte v predislamskom období. Neskôr ho prepustil na slobodu a adoptoval si ho. Zejd sa neskôr oženil so Zej nab Bint Žahš, avšak neskôr sa s ňou rozviedol. Onedlho na to sa so Zej nab oženil prorok Muhammad (celá udalosť je opísaná vo verši 37 a v nasledujúcich veršoch tejto

kapitoly). Tento sobáš ale skritizovali židia a pokrytci a začali šíriť fámy, že Muhammad sa oženil s bývalou manželkou svojho syna. Vtedy boli zoslané tieto verše, v ktorých sa vyhlasuje, že adopcia je zakázaná. Korán aj naďalej nabádal muslimov, aby pomáhali, ako sa len dá, sirotám, ale formu adopcie, v ktorej sa úplne zmení pôvodné meno a priezvisko adoptívneho dieťaťa, zakázal. Je možné starať sa o sirotu ako o vlastné dieťa, brať ju ako súčasť rodiny, avšak s tým, že jej pokrvné väzby ostanú spojené s jej pôvodnými rodičmi.

33:6. Prorok (Muhammad) má väčšie právo byť bližšie k veriacim než ich vlastné duše. (Prorok Muhammad chcel pre veriacich a pre ich duše také dobro, aké si ani oni sami pre seba nevedeli predstaviť. Správne ich usmerňoval a radil, čo a ako majú robiť, aby správne žili a aby sa hriechu nedopustili.)

Keď muslimovia emigrovali z Mekky do Mediny a prorok medzi nimi vytvoril bratské puto z titulu toho istého náboženstva, muslim z Mekky dedil po muslimovi z Mediny a naopak. Bolo to nutné, pretože tí, ktorí emigrovali, boli chudobní, niektorí si z Mekky nemohli nič vziať so sebou, všetko tam nechali a bolo potrebné ich spočiatku zabezpečiť. Preto sa muslimovia z Mediny delili s muslimami z Mekky o všetko, aj dedili navzájom po sebe, až kým sa všetko nevyrovnalo a emigranti sa potom prispôbobi a mohli si začať zarábať a živiť seba i svoje rodiny. Vtedy už bol zoslaný tento verš, ktorý vrátil všetko tak, ako to malo byť z hľadiska dedenia a vyhlásil, že dediť sa má podľa príbuzenských vzťahov tak, ako je to na inom mieste určené.

33:13. Jasrib je jedno z mien Mediny.

33:14. Keby bolo (mesto Jasrib - Medina) napadnuté (vojskami nepriateľa) zo všetkých strán a potom by boli požiadaní (uvedení pokrytci) o zdolanie skúšky viery (o to, aby sa islamského náboženstva vzdali), boli by sa tomu poddali (neuspeli by v skúške a islamu by sa bez meškania zriekli) a boli by sa v nej (v Medine, v ktorej boli ich domy, o ktorých tvrdili, že neboli chránené) len málo zdržali.

33:22. Keď veriaci uvideli skupiny (nepriateľov).

33:26. Ľuďmi Knihy sa tu myslí určitá skupina židov, ktorá žila v Medine a jej okolí. Týchto židov viazala k poslovi Muhammadovi a muslimom spojenecká dohoda, ktorá ustanovovala, že zmluvné strany si budú pomáhať a budú jeden druhému kryť chrbát pred nepriateľmi. Židia túto dohodu opätovne porušili. Poprední predstavitelia židovských kmeňov, ktoré obývali Medinu a jej okolie, sa totiž na tajnej schôdzke s tou časťou kmeňa Qurejš, ktorá proti muslimom bojovala, vopred stretli a dohodli na spoločnom boji proti muslimom. Sľúbili Qurejšovcom otvoriť zadné brány Mediny. Okrem toho Qurejšovcov do boja s muslimami stále nabádali napríklad slovami: „Vy máte pravdivé náboženstvo, a muslimovia nie“. Tajný plán by im takmer bol vyšiel, nebyť toho, že ho muslimovia včas odhalili.

33:32. Manželky proroka! Nie ste ako ostatné ženy. Ak by ste sa držali bohabojnosti, tak nepovoľujte (nebuďte poddajné) v tom, čo hovoríte (ak hovoríte s nejakým mužom), čím by sa naplnil nádejou ten, v srdci ktorého je choroba (ktorého srdce a úmysly nie sú čisté). A hovorte slová dobré (správne, ktoré by nevzbudzovali žiadnu pochybnosť o tom, čo chcete povedať),

33:40. Veta „Muhammad nikdy nebol otcom nikoho z vašich mužov“ je adresovaná tým, ktorí proroka Muhammada hanili slovami: „Oženil sa s bývalou manželkou svojho syna“. Synom sa myslel Zejd spomenutý v predchádzajúcich veršoch. Verš týmto ľuďom vysvetľuje, že Muhammad nie je otcom Zejda, nakoľko medzi nimi neexistovali žiadne pokrvné vzťahy, preto nie je odteraz hriechom pre nikoho, ak sa ožení s bývalou manželkou niekoho, koho

vychoval ako vlastného syna. Verš zdôrazňuje, že posol Muhammad sa so Zejnb oženil z pozície posla Božieho, ktorému bol tento sobáš Bohom prikázaný.

33:48. Veta „a neublížuj im“ môže znamenať aj: Nevšímaj si ich ubližovanie, ktoré ti spôsobujú a buď trpezlivý.

33:51. Oba predchádzajúce verše určujú špeciálne ustanovenie, ktoré sa týkalo len proroka Muhammada (p.). Verš č. 50 určil prorokovi, s akými ženami môže vstúpiť do manželstva. Okrem toho spomenutý verš ustanovil vo vzťahu k prorokovi Muhammadovi výnimku v tom zmysle, že ak by nejaká žena sama od seba ponúkla prorokovi sobáš a prorok by jej ponuku prijal, tak prorok nie je povinný ju obdať venom, ako to bolo v inom prípade ustanovené. Verš č. 51 potom prorokovi Muhammadovi povoľuje ďalšiu výnimku v tom zmysle, že prorok má voľnosť sám určiť, či tú ktorú manželku zaradí medzi manželky, ktoré pravidelne navštevuje a u nich prespáva, alebo ju z tohto pravidelného navštevovania vynechá. Manžel - muslim má totiž povinnosť, pokiaľ by mal viac než jednu manželku, spravodlivo všetko rozdeľovať medzi ne, vrátane návštev a nocí, ktoré u každej strávi, pokiaľ ho od takejto povinnosti manželka dobrovoľne neuvolnila. To bol zrejme aj dôvod, prečo dal prorok Muhammad svojim manželkám na výber, či chcú zotrvať v manželstve s ním s tým, že budú znášať všetko, čo toto manželstvo prináša (pozri verš 28 tejto kapitoly), alebo sa s ním rozísť. Prorokove manželky si vybrali zotrvať v manželstve s prorokom, akceptujúc podmienku, že prorok má už slobodnú voľbu v tom, ku ktorej a na aký čas bude chodiť. Tieto verše možnosť voľby pre proroka výslovne zakotvujú, a to aj s ohľadom na to, aby jeho manželky nepocítovali, že niektorú z nich už nechce alebo že jej nedal nič, čo jej náležalo. Aj tak sa prorok snažil čo najúmernejšie a spravodlivo všetko deliť medzi svoje manželky. Boh najvyšší prorokovi Muhammadovi spomínanú výnimku povolil, ale na strane druhej prorokovi uložil obmedzenie, ktorým odmenil jeho manželky, ktoré dali prednosť životu s ním pred akýmkoľvek iným životom. Obmedzenie spočívalo v tom, že Boh prorokovi Muhammadovi zakázal rozvíjať sa s ktoroukoľvek s doterajších manželiek a oženiť sa s akoukoľvek inou ženou. Nasledujúci verš o tomto obmedzení hovorí.

33:55. Verš ustanovuje kategórie ľudí, s ktorými sa manželky proroka Muhammada mohli zhovárať a stretávať aj bez závoja alebo bez toho, aby boli zahalené. Ide o ich otcov, synov, bratov, synov ich bratov, synov ich sestier, pred veriacimi ženami vo všeobecnosti a pred otrokyňami, ktoré by vlastnili.

33:59. Medina mala veľmi úzke domy a neboli v nej rozvinuté kanalizačné systémy, aké dnes poznáme. Preto ženy v minulosti chodievali vykonávať svoje potreby pod rúškom noci. Niektorí pokrytci a spurní ľudia chodievali na miesta, kde ženy vykonávali svoje potreby. Keď by títo muži videli, že žena je zakrytá závojom, povedali by: „To je slobodná žena (nie otrokyňa)“, a tak by ju nechali na pokoji. Keď by ale videli, že žena nie je zakrytá žiadnym závojom, povedali by: „To je otrokyňa“, a tak sa ju snažili zviať. Závoj bol preto akýmsi označením, ktoré poukazovalo na to, či je určitá žena slobodná a počestná, alebo patrí medzi otrokyne. Otrokyne v predislamskej spoločnosti, ako aj v prvých rokoch vzniku islamskej spoločnosti boli občas prenášané svojimi páni ako prostitútky alebo samy od seba praktizovali mimomanželský styk bez zábran. To sa dialo až dovtedy, kým to islamské náboženstvo postupne nezakázalo. To bol aj dôvod zoslania tohto verša, ktorý uložil ženám zakrývať sa závojom.

33:71. Posla Muhammada.

33:72. Al Amána je podstatné meno, ktoré vyjadruje súbor hmotných predmetov, ktoré sú niekomu zverené, aby ich opatroval a staral sa o ne čo najlepšie, až kým si ich ten, kto ich zveril, znova nevyžiada. Okrem hmotných vecí sa niekomu môžu zveriť aj informácie a poznatky rôzneho druhu, o ktorých má byť zachovať úplnú mlčanlivosť, alebo ktoré sú verejne známe, ale on má dbať o ich dodržiavanie a zachovávanie. Vo výkladoch Koránu sa píše, že Al Amanou sa tu myslí viera a náboženstvo a ich zásady, ktoré treba dodržiavať. Pritom si treba uvedomiť aj skutočnosť, že s vierou bola daná i možnosť výberu, či ju nasledovať, alebo nie.

34:19. Oni (obyvatelia Sáby) ale povedali: „Pane náš, predĺž cesty naše (z chamtivosti žiadali, aby sa vzdialenosť medzi jednotlivými dedinami predĺžila, aby tak mohli viac zarábať na zásobách, ktoré predávali cestujúcim)“. Ukriždili svojim dušiam (sami sebe, keď od Boha niečo podobné požiadali), a tak sme ich učinili príbehmi (príkladmi na ponaučenie pre ostatných ľudí) a roztrhli sme ich úplným roztrhnutím (ako sa listy trhajú a drvia, do toľkých skupín sme ich rozdelili). V tom sú veru znamenia pre každého trpezlivého a vďačného (ako to dopadne, keď niekto nevie doceniť, čo mu Boh dal a keď za to nie je vďačný).

34:21. Nemal (satan) nad nimi (nad ľuďmi) žiadnu moc (dali sme mu voči ľuďom len obmedzenú moc a to), dostal ju však len preto, aby sme vedeli (aby sme dali rozoznať toho), kto verí v život posledný (a večný) a kto je o ňom (ohľadom neho) na pochybách. Pán tvoj (Muhammad) je všetkému strážcom (všetko sleduje a dozerá na chod všetkého).

35:18. Nikto, kto bremeno nosí, nebude nosiť bremeno za iného (každý bude zodpovedať len sám za seba a nik neponesie hriechy za niekoho iného). Nech by vyzvala nejaká duša (ktorá by bola) bremenami zaťažaná (hriechmi a zlými skutkami, niekoho) ku svojmu bremenu (aby jej s ním pomohol a odbremenil ju), nebude z neho (bremena, ktoré ju ťaží) nič ponesené (nik za žiadnu inú dušu neponesie ani časť bremená bez Božieho súhlasu), aj keď by šlo o príbuzného (v ten deň ani žiaden príbuzný nebude môcť odbremeniť svojho blízkeho alebo príbuzného od toho, čo ten získal a za života pozemského nahromadil).

35:19. Slepí a vidiaci (kto má dobrý zrak) nie sú rovnakí (z hľadiska toho, čo každý z nich dokáže vidieť).

36:5. Zoslaný je (Korán) od mocného a milostivého (Boha).

36:9. A učinili sme pred nimi priehradu a za nimi priehradu, a tak sme ich pokryli (zo všetkých strán), preto nič nevidia (budú obklopení priehradami zo všetkých strán, preto nebudú už nič vidieť).

36:37. Odierame (ako kožu zo zvierat'a).

36:69. My sme ho (Muhammada) nenaučili básneniu a ani mu to neprislúcha (Muhammada sme žiadne básne ani básnenie nenaučili a neprislúcha žiadnemu prorokovi, aby bol básnikom). Je to len pripomenutie a Korán zjavný (žiadne básne ani nič iné, Korán je len zjavným pripomenutím pre ľudí o tom, kto ich stvoril a o tom, ako a kde budú po smrti pokračovať),

36:75. Nemôžu im (tieto modly v ničom) pomôcť a podporu dať. Naopak, to oni (tí, ktorí tieto modly uctievali a v Boha odmietajú veriť) sú pre ne (pre tieto modly) stále prítomnými vojakmi. (Tí z obyvateľov Mekky, ktorí odmietali veriť, uctievali tieto modly a dúfali, že im pomôžu a budú ich chrániť. Stal sa však opak, miesto toho, aby im modly pomohli, táto skupina obyvateľov Mekky bola v strehu a chránila modly pred ostatnými ľuďmi. Uctievali niečo, čomu museli pomáhať miesto toho, aby to pomáhalo im.)

37:1. Prisahám (Boh prisahá) na tých (anjelov), ktorí sú v radoch zoradení,

37:2. Prisahám na tých (anjelov), ktorí zakazujú zakazovaním (úplným pokračovanie života pozemského, t.j. keď od Boha dostanú príkaz, konajú tak, aby sa život pozemský zastavil a začal sa proces zmŕtvychvstania). Vo výkladoch Koránu sa uvádza aj iný význam slova zážirát, ktoré sme preložili ako zákaz. Uvádza sa tam, že sa tým myslia anjeli, ktorí „ženú“ mračná a vedia, ako im zakázať rozptýliť sa, podobne, ako pastier vedie stádo a bráni mu rôzne vyjadrenými zákazmi rozptýliť sa. V každom prípade sa jedná o anjelov, v preklade sme si však zvolili slovo zákaz, nadväzujúc na zmysel uvedeného slova vo verši č. 19 tejto kapitoly, kde ho všetky výklady už uvádzajú v tomto zmysle.

37:6. Ako planéty sme v tomto verši preložili arabské slovo „kavákeb“. Vo veľkej väčšine prekladov Koránu je toto slovo preložené ako hviezda. Arabský jazyk však na označenie hviezdy používa slovo „nažm“ a Korán v niektorých veršoch uvádza slovo nažm. V spisovnej arabčine sa slovom kavkab označuje planéta, preto sme sa rozhodli odchyliť od ostatných prekladov Koránu a preložiť arabské slovo kavkab ako planéta.

37:8. Nemôžu (títo vzbúrení satani) naslúchať skupinám, ktoré sú vyššie, nad nimi. (Nemôžu už počúvať nič z toho, čo sa hovorí za hranicami priestoru, v ktorom sú. Až do príchodu posolstva vnuknutého poslovi Muhammadovi tak mohli, čím sa dozvedali mnohé veci, ktoré sa mali v budúcnosti u ľudí stať.) Sú na nich (na týchto satanov) vrhané (meteority) z každej strany (ktoré im takéto naslúchanie znemožnia).

37:36. Básnikom mysleli posla a proroka Muhammada.

37:49. Ak sa v arabskom jazyku povie žene, že je ako uschované vajce, tak sa tým myslí, že je pekná, čistá a krehká ako škrupinka pštosieho vajca.

37:58. „My (ktorí sme v raji) neumrieme (žiadna iná smrť nás už nepostihne)“.

37:101. A tak sme mu oznámili radostnú zvesť o chlapcovi uvážlivom (že sa mu narodí syn Ismail, medzi vlastnosťami ktorého vynikne vlastnosť trepezlivosti).

37:158. Učinili (tí hore uvedení, ktorí veriť odmietali) medzi Ním (Bohom) a žinnmi príbuzenstvo (povedali, že Boh si zo žinnov vzal manželku, ktorá porodila anjelov). Žinnovia pritom ale vedeli, že (tí, ktorí odmietali veriť a ktorí uvedené vlastnosti Bohu pripisujú) budú prítomní (v trápení určenom v súdny deň za to, čo hovorili).

38:7. Poslednú (predošlú, nám známú) cestu.

38:10. Alebo majú (náleží im) snáď kráľovstvo nebies a zeme a čo je medzi nimi? Nech teda vystúpia (do nebies, ak majú takúto moc a takéto oprávnenie) až k príčinám (alebo prostriedkom, ktorými sa riadia nebesá a zem a určujú veci a nech pravdivosť tohto pripomenutia vyvrátia, ak takú moc nemajú, a oni ju nemajú, tak nech toto pripomenutie neodmietajú a nech k Bohu nepridružujú).

38:16. Povedali (tí z Mekky, ktorí odmietli veriť): „Pane náš, urýchli nám náš podiel (z trápenia) pred Dňom účtovania (pred súdnym dňom, nech nás zasiahne trápenie čo najrýchlejšie)“.

38:34. Na uctievaní Boha najvyššieho.

38:44. Vo výkladoch Koránu sa uvádza, že jedného dňa, keď bol Jób chorý, prišla k nemu jeho žena a povedala mu znudená: „Dokedy bude táto tvoja choroba trvať?“. Jób sa na jej slová nahneval a prisahal, že keď sa uzdraví, tak ju prútom udrie stokrát. Keď sa však uzdravil, bolo mu ľúto svojej ženy, ktorá sa oňho počas jeho choroby starala, aby ju zbičoval,

a tak mu Boh vnukol, aby vzal sto prútikov a udrél nimi jemne svoju manželku, čím splní svoj sľub bez toho, aby to jeho žena pocítila.

38:60. Povedia (ľudia, ktorí do pekla za svojimi vodcami vchádzajú): „Vy nech nie ste tu vítaní (nech vás to najhoršie trápenie postihne), vy ste nám to (trápenie, do ktorého vchádzame) ponúkli (a dostali ste nás do neho tým, že sme poslúchali to, čo ste nám hovorili a na čo ste nás nahovárali). Veru, je to zlé miesto na stále prebývanie“.

38:69. „Nemal som žiadne poznanie o popredných (anjeloch) hore, keď sa sporili (o Adamovi).“

39:5. Stáča (zvíňa) noc na deň a stáča (zvíňa a skrúca) deň na noc.

39:19. Ako bolo už spomenuté, posol Muhammad sa snažil o to, aby všetci jeho ľudia uverili v poslanstvo, ktorým bol poverený Bohom, aby ich tak zachránil pred trápením, ktoré ich inak postihne. Tu Boh jemu i ľuďom opakovane vysvetľuje, že tí, ktorí si vybrali cestu odmietania, tých už pred peklom a spravodlivo uplatneným trápením nik bez Božieho povolenia nezachráni.

39:23. Boh zoslal najlepšie slová, Knihu (Korán) sebe podobnú (ktorej časti sú si navzájom podobné) zdvojenú (v ktorej sú zoslané vždy dva príklady, jeden z nich vždy varoval a jeho opak vždy bol plný milosti a nádeje, pozri poznámku vo verši 15:87), z ktorej naskakuje husia koža tým, ktorí sa svojho Pána boja a potom ich kože a srdcia zmäknú pri spomínaní si na Boha. To je správne usmernenie pochádzajúce od Boha, správne ním usmerňuje (na správnu cestu), koho chce (je to dar od Boha, keď dá človeku, aby jeho srdce zmäklo a aby bol ľudský a dobrosrdečný k svojmu okoliu). Koho Boh do bludu uvedie, ten už nemá (nenájde) nikoho, kto by ho správne usmernil.

Verš vysvetľuje, čo znamená mať srdce tvrdé a ako môže srdce zmäknúť. Zmäknutie srdca sa dosahuje tak, že sa srdce najprv naplní strachom z niektorých veršov, ktoré sú obsiahnuté v Koráne a ktoré opisujú rôzne stavy a udalosti. Po nich potom nasledujú iné verše, ktoré túto hrôzostrašnú predstavu zmiernujú a naplnia veriaceho človeka nádejou, ktorá sa mu dostane, keď bude mať Boha v srdci pri každom pohybe a čine a keď bude nasledovať to, čo Boh uložil.

39:37. Boh v tomto verši upozorňuje ľudí a zvlášť tých, ktorí vieru odmietajú a ktorí veriacim ubližujú, aby si nemysleli, že Boh na nich nestačí a za zlo, ktoré páchajú, sa im nič nestane. Boh má neohraničenú moc zasiahnuť proti komukoľvek, necháva im ale čas na to, aby sa spamätali a to, čo vykonali, napravili.

39:53. Povedz (Muhammad): „Vy, ktorí ste sa Mi (Bohu) odovzdali, ktorí ste nestriedmymi boli voči svojim dušiam (voči sebe a ktorí ste sa odchyľovali od striedmosti vo svojom konaní a správaní), nestrácajte nádej na Božiu milosť (nádej, že vám Boh túto nestriednosť odpustí). Boh odpúšťa všetky hriechy. Ved' On (Boh) je ten odpúšťajúci a milostivý“.

40:5. Aby ho vzalo (zo života pozemského - aby ho zabilo).

40:10. Boh sa na vás pozerá so znechutením, keď ste v živote pozemskom vyzvaní k viere a vy ju odmietate, a to s väčším znechutením, než je vaša nechuť samých voči sebe, ktorá sa prejaví v súdny deň, keď zistíte, že to, pred čím ste boli varovaní, je skutočné a že tým, že ste to ignorovali, ste dostali sami seba do trápenia ohňa pekelného.

40:48. Boh rozhodne medzi vyznávačmi rôznych náboženstiev, či oni skutočne nasledovali to, čo zoslal a či skutočne nasledovali tú cestu, ktorú Boh určil. Rozsúdenie bude založené na skutočnosti, ktorú Boh v Koráne zoslal a síce, že ľudia každého času majú nasledovať posla,

ktorý im bol poslaný a zanechať pritom všetko, čo mali dovtedy, a to i náboženstvá, ktoré boli pred príchodom nového posla zoslané. Je to tak preto, že vždy, keď bolo zoslané náboženstvo alebo posolstvo, ľudia robili doňho zásahy, ktoré ho z určitej stránky deformovali. Preto Boh posielal jedného posla za druhým z času načas. Takýto posol vždy prišiel nie s úplne novým posolstvom, ale skôr s nápravou toho, čo bolo predtým pozmenené. Títo poslovia pokračovali až do príchodu záverečného posla, ktorým bol posol Muhammad. O príchode tohto posla - posla Muhammada, boli uvedené mnohé správy a znamenia vo vtedajších Knihách židov a kresťanov. V Koráne sa spomenuté potvrdzuje napríklad vo verši 15:9, kde sa jasne píše, že Boh zoslal pripomenutie obsiahnuté v Koráne a že sa aj postará o to, aby sa zachovalo v nezmenenej podobe, čo sa aj stalo, keď sa nám zachoval Korán v nezmenenej podobe až dodnes, presne tak, ako bol spísaný za čias posla a proroka Muhammada a pod jeho dohľadom. Boh teda v súdny deň ľudí rozsúdi v tom zmysle, že im potvrdí to, čo v Koráne zoslal a teda, že mali nasledovať posolstvo posla Muhammada, ktoré bolo už záverečné a ktoré očistilo náboženstvo od toho, čo bolo k nemu predtým pridávané.

40:58. Slepí a vidiaci nie sú rovnakí (z hľadiska toho, čo každý z nich dokáže vidieť), ani (nie sú si rovní) tí, ktorí uverili a dobré skutky konali a tí, ktorí sa zla dopúšťajú. Málokedy sa poučíte (a začnete veci triezvo posudzovať).

40:75. To za to (budete v spomenutom trápení), že ste sa radovali na zemi (v živote pozemskom) bezprávne (radovali ste sa z toho, že ste veriť odmietali) a zato, že ste boli pýchou naplnení (pýcha vás primäla k tomu, že ste sa od znamení Božích v Koráne obsiahnutých odvracali a posmech si robili).

41:10. Učinil jej (zemi) kotvy (hory) na nej (na jej povrchu) a požehnal jej a určil jej obživu v štyroch dňoch rovných. Je to odpoveď pre tých, ktorí sa pýtajú (na stvorenie Zeme).

41:13. Ak by sa odvrátili (tí, ktorí odmietajú veriť), povedz (im, Muhammad): „Varujem vás pred šokom (silným svetelným, elektrickým alebo iným, ktorý by vás mohol zastihnúť), podobným šoku (ktorý zasiahol) Ádovcov a Samúdovcov“.

41:24. Ak budú trepezliví, (čoskoro zistia, že) oheň bude ich obydliť. A ak by žiadali, aby im to bolo (zlo, ktoré konali) vyčítané (a potom odpustené), nič im vyčítané (a odpustené) nebude. (Posledná veta znamená, že aj keby uznali svoju vinu, prosili by o to, aby im boli vyčítané všetky hriechy, ktorých sa dopustili a aby im boli odpustené, na tom mieste im už nebude nič vyčítané a odpustenie sa im nedostane. O to mali žiadať ešte vtedy, keď k tomu mali možnosť.)

41:44. Keby sme ho (Korán) boli učinili Korán v nearabskom jazyku (v cudzom jazyku), boli by povedali (tí, ktorí odmietajú veriť): „Keby boli jeho znamenia objasnené (a vysvetlené, boli by sme uverili)!“. Nearabský Korán a arabský posol?! (Keby sme boli zoslali Korán v inom než arabskom jazyku, boli by sa títo čudovali nad tým, že Korán v nearabskom jazyku bol zoslaný poslovi, ktorý bol vybraný z radov Arabov a ktorý pochádza z nich.) Povedz (im, Muhammad): „Je (Korán) pre tých, ktorí uverili, správnym usmernením a liečbou“.

41:52. Povedz (im, Muhammad): „Vidíte, ak by pochádzal (tento Korán) od Boha a vy by ste v neho odmietli veriť, kto už by potom vôbec mohol byť vo väčšom blude než ten, kto je v spore vzdialenom od pravdy (už vo väčšom blude nik nemôže byť než ten, kto sa sporí a vzdľaňuje od pravdy)“.

42:4. Boh je preveľký vo svojej existencii a moci a je nad všetkým a nad všetkými stvorenými.

42:11. V ňom (v živote pozemskom prostredníctvom reprodukcie).

42:16. Tí, ktorí sa sporia o Bohu, po tom, ako bola jeho (Muhammadova) výzva vypočutá (keď ľudia začali prijímať islamské náboženstvo), tých výhovorka u Pána ich je ničotná, je na nich hnev zoslaný a dostane sa im trápenie prísne.

42:28. On (Boh) je ten, kto zosiela pomoc (tu sa ňou myslí dážď) potom, ako zúfalí ostávajú (ľudia z toho, že neprichádza) a rozprestiera svoju milosť (nad nimi). On (Boh) je dôverník (ktorý nikdy nesklame a ktorého sa má každý držať), ktorému patrí vďaka (za všetko).

42:52. Slovo Rúhan sa prekladá ako Duch a myslí sa ním najčastejšie anjel Gabriel. Na tomto mieste však výklady Koránu uvádzajú, že sa ním môže myslieť Korán, ktorý vnáša duch života a milosti do srdca stvorených. Okrem toho sa vo výkladoch spomína, že niektorí učenci uviedli, že sa týmto slovom môže myslieť posolstvo vnuknuté poslovi Muhammadovi, alebo dokonca sa tým môže myslieť aj milosť.

43:15. Učinili (tí, ktorí k Bohu pridružujú) Mu (Bohu) časť z radov tých (stvorených), ktorí sa Mu odovzdali. (Učinili Bohu dcéry, synov alebo si vybrali z tvorstva niekoho, o kom povedali, že je súčasťou Boha, a tak ho uctievali, pritom vo verši č. 9 jasne uznávajú, že jediným stvoriteľom nebies a zeme je Boh.) Človek veru zjavne veriť odmieta (takýmto správaním).

43:18. Tie pripisujú Bohu, ktoré rastú (a sú vychovávané) v ozdobách (ich záujem sa sústreďoval okolo šiat a ozdôb) a ak by sa sporili (ak by sa mali s niekým sporiť ohľadom niečoho), ich slová nie sú presvedčivé? (V tej dobe vo väčšine prípadov, keď by sa chcela žena sporiť s niekým v dôležitých záležitostiach, nebola schopná hájiť svoje tvrdenie a ani si ho presadiť, pretože ženy sa starali v prvom rade o domácnosť. Z tohto dôvodu v prípade sporu boli ženy považované za slabé a musel niekto hájiť ich záujmy.)

43:20. Ako Korán na niektorých miestach uvádza, posolstvo, ktoré bolo zoslané poslovi Muhammadovi, Boh poslal preto, aby sa potom nik z ľudí nemohol vyhovárať, že to, čo uctieval mimo Boha alebo čo k nemu pridružoval, považoval za správne a nemal odkiaľ vedieť, že nie je na správnej ceste. Takže Boh ľuďom všetko podstatné v Koráne objasnil a je už na každom, čo si v živote vyberie.

43:28. Vrátia sa k správne mu usmerneniu vždy, keď si na jeho slová spomenú.

43:77. Málík je meno správcu ohňa.

44:3. My sme ho (Korán) zoslali dole v noci požehnanej (v jednej z nocí mesiaca Ramadanu známej ako Noc Al Qadr, pozri kapitolu 97). My sme veru varovali (ľudí týmto Koránom, aby poznali pravdu a aby sa pripravili na to, čo príde).

44:32. Vybrali sme si ich (aby sa posolstvu nášmu podvolili) zo stvorených ľudí (v dobe, v ktorej žili) na základe poznania (ktoré máme o nich),

44:37. Tubba je titul starých kráľov Jemenu alebo meno jedného z týchto kráľov.

44:39. Stvorili sme ich oboje (nebesá a zem) v pravde (neboli stvorené len tak, ale za určitým konkrétnym účelom), väčšina z nich to ale nevie (nepozná túto skutočnosť, preto odmieta veriť, že by po smrti boli znova vzkriesení, preto im neustále objasňujeme, že takáto chvíľa príde a nastane).

44:43. Čo je to strom zaqqúmu, vysvetľuje verš 37:62 a nasledovne.

44:58. Učinili sme ho (Korán) zrozumiteľným v tvojom jazyku (Muhammad), azda budú na to pamätať (tvoji ľudia i všetci ľudia na varovanie v ňom uvedené).

45:6. To sú znamenia Božie, prednášame ti ich v pravde (znamenia a verše Koránu, ktoré ti prednášame, Muhammad, sú pravdou a milosťou od Boha zoslanou). V aké slová po Božích (po slovách Bohom zoslaných) a po jeho znameniach (po znameniach, ktoré Boh zoslal, tí, ktorí odmietajú veriť) budú veriť (ak im ani slová Bohom zoslané nič nehovoria, tak čo už len považujú za pravdivé)?

45:14. Povedz tým, ktorí uverili, aby odpustili tým, ktorí nedúfajú v dni Božie (neveria, že sa naplní sľub, ktorý Boh dal, že ich môžu postihnúť dni, v ktorých na nich dopadne trápenie podobne, ako dopadlo na tých, ktorí boli pred nimi a že príde deň zmŕtvychvstania a súdny deň).

45:20. Toto (tento Korán a jeho znamenia) je viditeľný dôkaz pre ľudí a správne usmernenie a milosť ľuďom bezpochyby presvedčeným (o Božej existencii a o pravdivosti Koránu a posolstva, ktoré Boh ľuďom poslal prostredníctvom Ním určeného posla Muhamada).

46:12. A toto (Korán) je Kniha potvrdzujúca *to* (že predtým boli zoslané posolstvá a Knihy od Boha) v jazyku arabskom (ktorému dokážete dobre porozumieť).

46:17. Ten, kto povedal svojim rodičom: „Mám vás už dosť oboch, sľubujete mi, že budem vyvedený von (z hrobu v deň zmŕtvychvstania) a pritom sa pominuli už pokolenia predomnou (a nik z nich sa k životu nevrátil)!“ Obaja (jeho rodičia) pritom prosia Boha o pomoc (a hovoria): „Beda ti (syn náš), uver, Boží sľub je pravdivý (a deň zmŕtvychvstania a súdny deň bezpochyby nastane)“. Ale on (ich syn) hovorí (odpovedajúc svojim rodičom): „To sú len historiky starobylých“.

46:21. Spomeň (Muhammad, tým, ktorí odmietajú veriť, príbeh týkajúci sa) Ádovho (môže sa tým myslieť aj rod Ádovcov) brata (posla Húda), keď varoval svojich ľudí (bývajúcich) pri dune (piesočnatej dune) a pritom už pred ním (pred jeho varovaním) varovatelia boli (poslaní Ádovcom) a budú i za ním (po jeho smrti poslaní ďalší varovatelia k ďalším spoločenstvám, on povedal): „Neuctievajte nikoho okrem Boha. Bojím sa o vás, že vás postihne trápenie dňa prevelkého“.

46:30. Knihou sa myslí Korán.

46:31. Odpustí vám Boh z vašich hriechov.

47:20. Tí, ktorí uverili, hovorili: „Kiežby bola zoslaná kapitola (v ktorej by bola povinnosť bojovať za svoje práva jasne stanovená, tak by sme takéto ustanovenie uposlúchli)“. Keď by ale bola zoslaná jednoznačná kapitola (ktorá by mala jednoznačný význam) a bol by v nej spomenutý boj, uvidel by si tých, v srdciach ktorých je choroba, ako sa na teba (Muhammad) pozerajú pohľadom toho, na koho smrť doľahla (ktorý prežíva svoje posledné chvíle). Vhodnejšia by ale bola pre nich poslušnosť a hovoriť slová dobré.

47:31. Podrobíme vás (muslimovia) skúške, aby sme spoznali (a verejne ukázali pred všetkými) tých z vás, ktorí sa snažia (o Božiu spokojnosť) a ktorí sú trpezliví a aby sme podrobili skúške správy vaše (kto je skutočne veriaci tak, ako sa o ňom hovorí a kto pokrytectvo skrýva).

47:35. Verš hovorí, že pokiaľ by došlo k boju medzi muslimami a ich nepriateľmi a muslimovia by mali nad nimi prevahu, nemali by to byť oni, kto začne strácať odvahu a vyzývať nepriateľa k ukončeniu vojny a k uzavretiu mieru, ale majú sa spoľahnúť na Boha a v boji neochabnúť, až kým ich nepriateľ prehru neprizná a nepožiadá o uzavretie mieru.

48:10. Veta „ruka Božia je nad ich rukami“ vyjadruje skutočnosť, že títo muslimovia získali podporu Boha najvyššieho, keď sa s poslom Muhammadom dohodli a spečatili túto dohodu tým, že všetci položili ruky svoje jednu na druhú.

48:15. Chcú (títo pokrytci) zmeniť slová Božie (ktorými Boh určil, že tí, ktorí sa bez ospravedlniteľného dôvodu zdržia boja s prorokom Muhammadom, už s vojskom muslimov do ďalšieho boja nepôjdu, pozri napríklad verš 9:83).

48:16. Vo výkladoch Koránu nájdeme mnoho názorov na to, kto boli tí, proti ktorým sa malo bojovať. Niektoré hovorili, že šlo o kmeň zvaný Havázen, iní, že šlo o kmeň zvaný Suqajf, tretí, že šlo o kmeň zvaný Benú Hanífa, atď. Nedá sa s úplnou istotou povedať, ktorý nepriateľ v minulosti sa týmto veršom myslel. Je však možné, že sa nimi mysleli židovské kmene, ktoré proti muslimom vyhlásili otvorený boj. Pozri vysvetlivku k nasledujúcemu veršu č. 20.

48:23. Je to zákonitosť Božia, ktorá už plynula predtým (už sa predtým uplatnila a ktorá spočívala v tom, že Boh poskytne pomoc svojim poslom a prorokom proti tým, ktorí proti nim vystupujú). Nenájdeš (nikde správu o tom), že by sa zákonitosť Božia zamenila (za inú, táto zákonitosť trvala a trvá).

48:25. Oni (tí z kmeňa Qurejš, ktorí proti vám bojovali) boli tí, ktorí odmietli veriť a bránili vám vstup do Posvätej mešity (v Mekke) a dary (zvieratá, ktoré sa počas púte obetujú a pomáha sa ich mäsom biednym a chudobným) zadržovali, aby sa nedostali na svoje určené miesto (kde majú byť obetované). Nebyť veriacich mužov a veriacich žien (ktorí v Mekke žili a), o ktorých ste nevedeli (že islamské náboženstvo prijali), že by ste ich mohli pošliapať (a zabiť, mysliac si o nich, že patria k vašim nepriateľom), a tak by vás postihla hanba (a hriech) bez toho, aby ste vedeli (bol by vám Boh už prv dobytie Mekky silou umožnil). Boh však chcel zahrnúť svojou milosťou, koho chcel. (Boh zariadil, aby muslimovia nakoniec Mekku oslobodili bez boja preto, aby tým, ktorí uverili alebo boli k viere blízko, avšak ju predtým nemohli verejne prejavíť, umožnil pridržať sa jej, a tak aj získať Božiu spokojnosť.) Keby sa boli od seba oddelili (tí z radov Qurejšovcov, ktorí uverili, od tých, ktorí odmietali veriť), boli by sme trápeniu podrobili tých, ktorí odmietli veriť, (a to) trápením bolestivým.

48:26. Keď tí, ktorí odmietli veriť, učinili vo svojich srdciach pýchu a povýšenosť - pýchu a povýšenosť doby neznalosti (predislamskej doby), Boh vtedy zoslal pokoj Svoj na Svojho posla a na veriaciach a zaviazal ich slovom bohobojnosti (veriaci sa zaviazali, že budú nasledovať posla Muhammada a Korán, ktorý bol Bohom zoslaný a nebudú k Bohu nikoho pridružovať alebo mimo Neho vzývať). Oni (títo veriaci) mali naň (na toto slovo a na všetko, čo znamenalo) väčšie právo (než tí obyvatelia Mekky, ktorí odmietli veriť) a boli toho (aby im bolo zverené) hodní (boli hodní toho, aby im bolo zverené toto poslanstvo, nasledovať ho, dodržiavať a odovzdávať ho ďalej ľuďom). A Boh o všetkom vie.

48:28. On (Boh) je ten, kto poslal svojho posla (Muhammada) so správnym usmernením a s náboženstvom pravdy (islamom), aby ho (toto správne usmernenie a toto náboženstvo) pozdvihol (a dal mu vyniknúť) nad všetky náboženstvá (aby stálo toto náboženstvo svojou pravdivosťou, autentickosťou a logikou nad akýmkoľvek náboženstvom). Boh postačí ako svedok (o tom, že Muhammad je jeho poslom, ktorého poslal s pravdivým náboženstvom k ľuďom). (Svedectvo Boha najvyššieho je nad všetkými svedectvami, preto je nespochybniteľné.)

49:1. Vy, ktorí ste uverili, nečiňte seba (nestavajte samých seba) pred Boha a jeho posla (Muhammada). (Neuprednostňujte sami seba pred Bohom a poslom Muhammadom a ani o

ničom nerozhodujte sami od seba bez toho, aby ste sa s poslom Muhammadom poradili.)
Bojte sa Boha. Veď Boh všetko počuje a všetko vie.

49:14. Kočovní Arabi tu predstavujú určitú skupinu kmeňov, ktorých členovia tvrdili, že verili, avšak oni v skutočnosti len uznali posolstvo posla Muhammada a nasledovali ho bez toho, aby ich srdcia na úroveň skutočnej viery dospeli. Viera je vyššia úroveň islamu, ktorá zahŕňa nielen uznanie Boha jedného jediného, ktorý nesplodil a nebol splodený a ktorému sa nik nevyrovná a uznanie, že Muhammad je Božím poslom a prorokom, ona je aj určitý vnútorný pocit, ktorý človeka sprevádza. Ak je niekto muslimom a k viere ešte nedospel, neznamená, že musí byť pokrytcom, ale znamená to toľko, že je na ceste k viere. V každom prípade Boh sľúbil aj muslimom, ktorí k viere ešte nedospeli, odmenu za dobré skutky, ktoré konajú, pokiaľ sa budú držať toho, čo Boh zoslal.

50:15. Myslia si, že nás unavilo stvorenie prvé? (Skutočne si myslia tí, ktorí odmietajú veriť v deň zmŕtvychvstania, že Boha unavilo to, čo predtým počal a stvoril a že už nemá moc a silu, aby všetko znova vrátil k životu?!) Nie je to tak (oni vzkriesení budú), oni sú na omyle vo svojej predstave o novom (opätovnom) stvorení (tí, ktorí pochybujú o procese vzkriesenia, sú v hlbokom omyle, pretože Boh, ktorý mal moc človeka stvoriť z ničoho, má moc ho znova oživiť).

50:29. Slovo poddaný sa tu zrejme uvádza preto, že v deň zmŕtvychvstania a v súdny deň už bude všetko ohľadom Boha a viery jasné. Nik už nebude mať slobodnú vôľu ohľadom viery či neviery a začne sa proces súdu, ktorý je vopred určený a ktorého výsledok bude musieť každý človek prijať.

50:38. Jedného dňa prišla skupina židov k prorokovi Muhammadovi (p.) a spýtala sa ho, za aký čas Boh stvoril nebesá a zem. Prorok im odpovedal, že Boh stvoril nebesá a zem za šesť dní a potom vystúpil na Trón (pozri verš 7:54). Židia na to povedali: „Bol by si to úplne správne povedal, keby si dodal, že potom Boh oddychoval“. Proroka táto ich veta nahnevala. Vtedy bol zoslaný tento i nasledujúce verše, aby Boh napravil mylné predstavy a tvrdenia židov o tom, že by Boh oddychoval, unavil sa alebo potreboval odpočinok.

51:7. Vo výkladoch Koránu sa nachádza niekoľko možných interpretácii vety, ktorú sme vo verši preložili ako „preplnené cestami“. Podľa prvého výkladu sa jedná o nebo „preplnené cestami a dráhami“. Ďalší hovorí, že ide o „nebo prepletené“ podobne, ako sú prepletené šaty alebo železné brnenie. Ďalší výklad hovorí, že ide o „nebo zvlnené“, ktorého vlnenie sa podobá na vlny, ktoré zanecháva vietor na piesku v púšti alebo na tichej vode alebo na vlnenie podobné vlneniu kučeravých vlasov.

51:8. Vy (ktorí odmietate veriť) máte (vyjadrujete) slová rozporné (ohľadom posla Muhammada, keď ho raz opisujete, že je básnikom, potom zasa, že je čarodejníkom a pod.).

51:56. Aby konali tak, ako Boh určil, aby sa riadili systémom a poriadkom, ktorý Boh stvoril. Uctievanie nezahŕňa v sebe len modlenie a základné náboženské úkony, aj keď sú tieto na prvom mieste. Zahŕňa v sebe aj celkový spôsob života človeka, jeho správanie sa k sebe, k ostatným ľuďom a ku svojmu okoliu. Či je toto jeho správanie v súlade s tým, čo Boh priamo v Koráne uložil, ale aj v súlade so zákonitosťami a poriadkom, ktorý všetkému vôkol nás určil.

52:2. Prisahám na Knihu napísanú (myslí sa ňou Korán alebo všetky nebeské knihy, ktoré boli zoslané a ktorých zosielanie sa uzavrelo Koránom).

52:4. Podľa výkladov Koránu Dom navštevovaný je stavba podobná Kábe, ktorá sa nachádza v nebi, v priestore v tej istej rovine ako Kába, ktorú neustále navštevujú anjeli. V niektorých výkladoch sa uvádza okrem uvedeného aj výklad, že ide o samotnú Kábu na zemi, ktorú pútnici neustále navštevujú.

52:5. Prisahám na strechu (nebo a atmosféru) zdvihnutú (chrániacu zem, pozri verš 21:32).

52:32. Poprední predstavitelia Qurejšovcov, ktorých väčšina sa zaradila medzi tých, ktorí odmietali veriť v posolstvo posla Muhammada, boli charakterizovaní mnohými vlastnosťami, medzi ktoré patrila aj vlastnosť múdreho a správne uvažujúceho rozumu. Z tohto dôvodu sa verš pýta, či odmietanie posolstva posla Muhammada, znaky správnosti ktorého vidia na vlastné oči, im prikazujú ich múdre rozumy a myslenie. Na záver ale verš konštatuje, že títo poprední z kmeňa Qurejš, ktorí odmietajú veriť, na odmietaní trvajú nie z nedostatku presvedčenia, ale pre skazenosť, ktorou ich duše trpia.

52:33. Slová Koránu.

52:39. Čo je to za rozum a za správne uvažovanie, keď hovoríte, že Boh stvoril obe pohlavia, mužské a ženské a pritom si z novorodiatok ženského pohlavia učinil dcéry a vám ponechal chlapcov?! Aký je to rozum a uvažovanie, ktoré vám prikazuje zabíjať svoje novorodiatka ženského pohlavia?!

53:2. Spoločníkom sa myslí posol a prorok Muhammad.

53:5. Naučil (Muhammada) ho (tento Korán) ten (podľa výkladov Koránu sa tu myslí anjel Gabriel), kto má silu veľkú.

53:10. Vnukol (anjel Gabriel) tomu, kto sa Mu (Bohu) odovzdal (myslí sa ním posol Muhammad) to, čo vnukol (z odkazov a znamení Boha najvyššieho).

53:22. Vy, z kmeňa Qurejš, hore uvedení, máte v obľube chlapcov pre výhody, ktoré v nich nachádzate. Majú väčšiu silu než ženy, majú schopnosť bojovať, môžete sa nimi chváliť, sú vašou poctou a pýchou, atď. Na strane druhej považujete dievčatá za menejcenné z tohto pohľadu. Chlapcov teda obľubujete, dievčatá nie a Bohu pripisujete to, čo je z vášho pohľadu menej cenné a nepodstatné namiesto toho, aby ste Ho uctievali a snažili sa o Jeho spokojnosť! To bol aj dôvod, pre ktorý si časť Arabov v predislamskej dobe vytvárala modly, ktoré pomenovávali ženskými menami a o ktorých si mysleli, že ich k Bohu priblížia a že sprostredkujú ich modlitby a želania k Bohu. Verš pokračuje a hovorí: Ak si myslíte, že je pravda to, čo hovoríte, potom to, že Bohu pripisujete to menejcenné a sebe to cennejšie, je veru delenie nespravodlivé. Verš spomenutej skupine Qurejšovcov zreteľne ukazuje, aký nezmysel si o Bohu vymysleli týmto delením i modlami, ktoré ženskými menami pomenovali.

53:23. Sú to (tieto modly) len mená (vymyslené).

53:24. Nie je všetko, čo si človek zažela, správne a nie všetko sa naplní. Nech preto spomenutí Qurejšovci a každý, kto by konal podobne ako oni, nemyslí, že ho akékoľvek modly alebo pridružovanie k Bohu dostanú k Bohu bližšie. Naopak, každé takéto správanie ich od Boha oddaľuje.

53:49. Sírius je hviezda, ktorú predislamskí Arabi uctievali.

55:11. Slovo rukávy podľa výkladov Koránu môže mať niekoľko významov. Myslia sa tým napríklad pošvy palmových plodov, alebo palmové pošvy, v ktorých sa nachádza peľ, ďalej môže ísť o palmové listy, ktoré akoby palmu zhora zakrývali.

55:33. Slovo „aqtár“ môže mať niekoľko významov. Môže znamenať severný a južný pól Zeme a nám ešte neznáme polia nebies. Môže znamenať určité strany alebo zóny Zeme. Môže ale znázorňovať aj zemskú gravitáciu a príťažlivosť, keďže táto vytvára akúsi zónu vôkol Zeme. Verš v každom prípade poukazuje na to, že bez určitého poznania, moci a prostriedkov ani žinnovia a ani ľudia nedokážu cez tieto póly alebo gravitáciu preniknúť, pretože sú ťažko preniknuteľné.

55:37. Až sa nebo roztrhne a ostane ružové (alebo červené) ako náter.

56:10. A tí prví (v živote pozemskom, ktorí ako prví uverili v Boha a snažili sa konať dobro a žiť v súlade s tým, čo Boh uložil) budú prvými (v raji).

56:29. Vo výkladoch sa uvádza mnoho významov slova Talh, napríklad že je to banánovník alebo obrovské stromy, a pod., stromy, ktorých plody sú poskladané a zoradené.

56:66. Mugramún znamená byť zruinovaný alebo stratiť majetky bez akéhokoľvek úžitku či prospechu alebo byť potrestaný stratou všetkého, čo bolo vynaložené na kultiváciu, a pod.

56:70. Jeden zo zachovaných výrokov proroka Muhammada (p.) hovorí, že keď sa prorok napil, povedal: „Vďaka Bohu, ktorý nám dal na pitie čistú a studenú vodu a neučinil ju silno slaná za hriechy naše“.

56:83. Keď dosiahne (duša) hrdlo.

56:86. Ak skutočne nie ste závislí (váš život nie je závislý od Boha, Jeho moci a rozhodnutia).

56:87. Vráťte ju (túto dušu umierajúceho, ktorú anjeli z jeho tela vynímajú, do jeho tela), ak ste pravdovravní.

58:2. V predislamskej dobe sa stávalo, že manžel povedal svojej manželke vetu: „Si pre mňa ako chrbát mojej matky“. Ak manžel túto vetu vyslovil, znamenalo to, že s manželkou už viac nebude mať žiaden intímny život, resp. že ju z hľadiska intímneho styku pokladá za svoju matku, s ktorou má styk zakázaný. Keď manžel takéto niečo povedal, manželka ostala s manželom už len v provizórnej domácnosti a až kým to Korán nezakázal, jej ďalšie zotrvanie v takomto manželstve bolo závislé len a len od manžela, pozri napríklad verše 2:231 a 33:4.

58:8. Nevidel si tých (židov a pokrytco v Medine), ktorým bolo zakázané viesť tajné hovory, no oni sa vracajú k tomu, čo im bolo zakázané a tajné hovory vedú (i naďalej) v hriechu a nepráve a s odmietaním poslúchnuť posla (Muhammada)? Keď by k tebe (Muhammad) prišli, pozdravia ťa tým, čím ťa Boh nepozdravil (uvedení židia a pokrytci proroka Muhammada nezdravili tradičným pozdravom Assalámu alejka, t.j. mier s tebou, ale ho zdravili vetou Assámu alejka, t.j. smrť nech doľahne na teba. K tomu tiež pozri výklad k veršu 2:104) a hovoria vo svojich dušiach (myslia si s posmechom): „Prečo nás Boh nepodrobí trápeniu za to, čo hovoríme (ak je Muhammad skutočne poslom Božím)?“ Postačí im peklo, v ktorom budú horieť (ako trest, ktorý ich neminie). Je to veru koniec zlý.

Ájiša, manželka proroka Muhammada, spomínala, že raz prišlo niekoľko židov k prorokovi Muhammadovi (p.) a povedali: „Assám alejkom (t.j. smrť nech vás sprevádza, miesto toho, aby pozdravili Assalámu alejkom) Abá Al Qásem (Abá Al Qásem bola prezývka proroka Muhammada a znamená Otec Al Qásema)“. Nato som im odpovedala (Ájiša stále hovorí): „Assám alejkom a nech tak Boh s vami vykoná“. Posol Boží (Muhammad) mi povedal: „Ájiša! Boh nemá rád nemravnosť (tu sa tým mysleli škaredé slová)“. Povedala som (Ájiša stále rozpráva): „Posol Boží, myslíš si, že neviem, čo hovoria?“. Prorok povedal: „Nevidíš, že im vraciam to, čo hovoria, keď hovorím Va alejkom (t.j. aj vás)?“. O tomto pozdrave bol zoslaný tento verš.

58:18. Mysliac si, že nasledujú niečo (čo im pomôže v ten deň).

58:22. Tí (ktorí tak konali) sú skupinou Božou (tvoria tú skupinu, ktorá smeruje k Bohu).

59:14. Nebudú (títo židia) proti vám (muslimovia) bojovať všetci (spoločne), iba ak v dedinách opevnených alebo spoza múrov. Ich (vzájomná) sila (a neznášanlivosť) je medzi nimi veľká (neznášanlivosť a nenávisť, ktorá medzi spomenutými židmi vládla, bola veľká). Myslíš si (o nich), že sú jednotní (zjednotení), ale ich srdcia sú rozdielne (nejednotné). To preto (to s nimi tak vyzerá), že sú to ľudia, ktorí nechápu (dobro to, čo im Boh uložil).

60:1. Tento verš bol zoslaný v súvislosti s jedným muslimom, ktorý sa nazýval Háteb Bin Ebí Beltaa. Jedného dňa totiž prišla k poslovi Božiemu Muhammadovi (p.) Sára, bývalá otrokyňa (alebo príbuzná) Ebí Omara Bin Suhajba Bin Hišáma Bin Abda Munáfa. Sára prišla z Mekky do Mediny v čase, keď vrcholili prípravy muslimov na oslobodenie Mekky. Prorok Muhammad sa jej spýtal: „Prijala si islam a prišla si k nám?“. Sára odpovedala: „Nie“. Prorok jej povedal: „A čo ťa teda k nám privádza?“. Odpovedala: „Vy ste moja rodina a kmeň môj a ja som sa dostala do veľkej núdze, preto som k vám prišla, aby ste mi pomohli a ošatili ma“. Prorok jej povedal: „A kde sú všetci mládenci z Mekky?“ (Sára bola povolaním speváčka). Sára odpovedala: „Nik odo mňa už nič nežiadal po bitke Bedr“. Prorok Muhammad zavolať ľudí z rodu Bení Abdulmuttaleb a Bení Táleb. Tí ju ošatili a dali jej toľko, čo by jej postačilo. Pred jej odchodom ale k nej prišiel Háteb. Ten napísal obyvateľom Mekky list a dal Säre desať denárov za to, že tento list odovzdá obyvateľom Mekky. V liste sa písalo: „Od Háteba obyvateľom Mekky. Posol Boží smeruje k vám, tak si dajte pozor“. Sára Medinu opustila a odišla smerom do Mekky. Onedlho zostúpil anjel Gabriel k poslovi Muhammadovi a oznámil mu, čo Háteb urobil. Posol Muhammad nato zavolať Aliho, Ammára, Al Zubejra, Talhu, Miqdáda a Abá Mursida. Všetci patrili medzi jazdcov. Posol im povedal: „Vyrazte a choďte, až kým nedorazíte k záhrade Chách. Tam nájdete počestnú ženu, ktorá má list od Háteba adresovaný tým ľuďom Mekky, ktorí k Bohu pridružujú (nepriateľom muslimov, ktorí ich v Mekke mučili a boli príčinou toho, že muslimovia museli z Mekky emigrovať a utiecť). List vezmite a pustite ju. Ak by vám ho nevydala, tak ju zabite (aby nemohla tento list alebo jeho obsah oznámiť nepriateľom v Mekke)“. Jazdci vyrazili a šli, až kým Sárú nedostihli na spomenutom mieste. Spýtali sa jej, kde má ten list. Ona ale odprisahala na Boha, že žiaden list nemá. Jazdci prehládali jej batožinu, ale žiaden list nenašli. Takmer sa už pobrali, aby sa vrátili, keď tu Ali povedal: „Prisahám na Boha, neklamali sme a ani sme neboli oklamaní (myslel tým, že posol nikdy neklamal)“. Ali vytasil svoj meč a Säre povedal: „Odovzdaj nám ten list, inak prisahám na Boha, že ťa zabijem“. Keď to Sára počula a videla, že Ali neodíde, kým mu list nevydá, vybrala list zo spony, ktorú mala vo vlasoch. A tak ju jazdci pustili a vrátili sa s listom k poslovi Božiemu. Posol Muhammad poslal po Háteba a keď ten prišiel, posol mu povedal: „Spoznávaš tento list?“ Háteb odpovedal: „Áno“. Prorok sa ho spýtal: „Čo ťa viedlo k tomu, čo si urobil?“. Háteb odpovedal: „Posol Boží, prisahám na Boha, že som sa od viery neodvrátil odvtedy, čo som islam prijal a ani som ťa nepodviedol odvtedy, čo som ti radu dal a ani k nim (tým z obyvateľov, ktorí v nej ostali a ktorí proti muslimom bojovali) odvtedy, čo som od nich odišiel, žiadnu náklonnosť nechovám. Avšak každý z tých muslimov, ktorí emigrovali z Mekky, má v Mekke niekoho, kto by chránil jeho rodinu v prípade útoku, ja som ale k nim prišiel ako cudzí a moja rodina žije medzi nimi. Strach o nich ma preto primäl k tomu, že som im (nepriateľom z Mekky) napísal, aby som mal u nich neodplatenú láskavosť (a tak by dali mojej rodine pokoj). Pritom som si ale uvedomoval, že Božia sila ich neminie a môj list im v tomto smere v ničom aj tak nepomôže“. Prorok Muhammad Hátebovi uveril a prijal jeho ospravedlnenie. Vtedy bol zoslaný tento verš.

60:3. Tento verš oznamuje, že spôsob, akým Háteb rozmýšľal, nebol správny, keď takmer zradil posla a muslimov kvôli svojej rodine, pretože v súdny deň sa bude každý zodpovedať za to, čo sám konal, preto by mal každý zvážiť, čo a ako koná.

60:7. Keď bol zoslaný predchádzajúci verš, veriaci muslimovia prestali chovať dobré city voči tým svojim príbuzným, ktorí k Bohu pridružovali a ktorí im prejavovali nepriateľstvo. Boh vedel, že to títo veriaci muslimovia ľahké nemali, preto zoslal tento verš a podľa toho sa aj neskôr stalo, že mnohí príbuzní týchto veriacich muslimov islam prijali a vzťahy medzi nimi boli ešte lepšie ako predtým.

60:10. Mier Al Hudejbija, ktorý bol uzavretý medzi poslom Muhammadom a tými z Mekky, ktorí odmietli veriť, stanovil okrem iného podmienku, že ak by niekto z obyvateľov Mekky prešiel na islam a emigroval by k muslimom do Mediny, muslimovia sú povinní vrátiť ho do Mekky a ak by sa niekto z muslimov rozhodol islam zanechať a vrátiť sa do Mekky, obyvatelia Mekky nie sú povinní vrátiť ho do Mediny. Onedlho po uzavretí tohto mieru prišla Um Kalsúm, dcéra Uqby Bin Ebí Muít do Mediny, emigrujúc z Mekky po tom, ako islam prijala. Po jej stopách sa vydali jej bratia Umára a Al Valíd, ktorí poslovi Muhammadovi povedali, keď do Mediny dorazili: „Vráť nám ju, ako to bolo dohodnuté“. Posol Muhammad im ale odpovedal: „Dohoda sa týkala mužov, nie žien“. Preto Boh najvyšší zoslal tento verš, aby muslimov naučil, že nemajú prijať akúkoľvek ženu, ktorá by do Mediny prišla, ale len veriace ženy, ktoré emigrovali z dôvodu prenasledovania, ktorému boli vystavené kvôli svojej viere a prijatiu islamského náboženstva. A tak, ako to Ibn Abbás, spoločník proroka Muhammada opísal, ženy museli po svojom príchode do Mediny odprisahať, že neemigrovali kvôli nenávisti voči svojmu manželovi, ani pre nejaký iný cieľ, ale že emigrovali z lásky k Bohu a k jeho poslovi Muhammadovi a aby si svoje náboženstvo chránili.

60:12. Frázou „medzi ich rukami a nohami“ sa myslí, že nebudú klamať ohľadom pôvodu detí, ktoré držia vo svojich rukách alebo ktoré porodili a ktoré sa z tela matky dostanú spomedzi matkiných nôh.

61:6. Posol Muhammad (p.) mal niekoľko mien. Jeho druhé najznámejšie meno bolo Ahmad, čo znamená: „Ten, kto Boha chváli viac než ostatní“.

61:9. On (Boh) poslal svojho posla (Muhammada) so správnym usmernením a s náboženstvom pravdy (islamom), aby ho (toto správne usmernenie a toto náboženstvo) pozdvihol nad všetky náboženstvá (aby toto náboženstvo svojou pravdivosťou, autenticnosťou a logikou prevyšovalo akékoľvek náboženstvo), aj keď by sa to protivilo tým, ktorí pridružujú (k Bohu niečo alebo niekoho).

61:13. Vo výkladoch sa píše, že dobytím sa myslelo dobytie Mekky alebo stanovišťa Peržanov a Byzantíncov.

62:2. Neznalými boli nazývaní Arabi, ktorým nebolo zoslané žiadne nebeské poslanstvo ani poznanie až do príchodu posla a proroka Muhammada a jeho poverenia poslanstvom islamu.

62:5. Príklad uvedený v tomto verši sa vzťahuje na židov, ktorým bola daná Tóra, aby ju dodržiavali a ňou sa riadili, avšak oni sa jej nedržali a jej význam pozmenili. Títo židia sa podobajú na somára, ktorý nesie na svojom chrbte cenné knihy, ktoré ho ťažia a unavujú. Keďže však somár žiadne z týchto kníh nevníma a nechápe ich zmysel, sú preňho skôr záťažou než úžitkom, ktorý by z nich mal mať.

62:11. Tento verš bol zoslaný vtedy, keď raz posol Muhammad (p.) v piatok v mešite v Medine kázal piatkovú kázeň. Vtedy do Mediny dorazila obchodná karavána. Príchod

karavány bol oznámený bubnovaním. Keď to muslimovia v mešite počuli, časť z nich mešitu opustila, až napokon v mešite ostalo len dvanásť muslimov. Vtedy bol zoslaný tento verš, aby muslimov upozornil, že keď prorok Muhammad káže, mali by celú svoju pozornosť sústrediť len na neho, a na nič iné.

63:4. Keď by si (Muhammad) ich (týchto pokrytcov) videl, páčili by sa ti ich telá (aké sú zdravé a silné, aká dobrá posila je to pre muslimov a pre islam proti jeho nepriateľom). Keď hovoria (títo pokrytci), počúvaš (Muhammad), čo hovoria (so záujmom pre ich výrečnosť). Sú, akoby to boli opreté drevené dosky. (Vyzerali síce navonok silní, ale v skutočnosti boli dutí ako drevo, nepočúvali nič z toho, čo im posol Muhammad rozprával a ani nič nevnímali. Vo svojom vnútri boli strachom naplnení.) Myslia si (títo pokrytci), že každý výkrik (ktorý zaznie) patrí im. (Pre svoje pokrytectvo majú nepokojné duše. Vždy, keď niekto skrikne alebo sa nejaká udalosť odohrá, naplní ich strach, pretože si myslia, že sa ich pokrytectvo odhalilo.) To oni sú ten (skutočný a skrytý) nepriateľ, preto si daj pozor na nich. Boh nech je proti nim (nech svoj hnev na nich zošle). Kam sú zvedení (zo správnej cesty, nevidia, čo je správne a čo nie napriek všetkým dôkazom, ktoré na vlastné oči uvideli).

Veta „Boh nech je proti nim“ sa používa na upozornenie toho, kto počúva alebo číta, aby si dal pozor na to, čo koná, pretože inak ho zasiahne hnev, trest a sila Božia.

64:9. Deň, keď vás (Boh) zozbiera (a zhromaždí) ku Dňu zozbierania (a zhromaždenia, ku dňu zmŕtvychvstania; učenec Ibn Kesír túto vetu komentoval tým, že Boh zozbiera a zhromaždí všetkých ľudí, prvých i posledných na jedno miesto), to bude deň Al Taghábon.

64:14 Keď niekto z nových muslimov v Mekke oznámil prijatie islamského náboženstva a chcel emigrovať do Mediny za poslom Muhammadom a ostatnými muslimami, jeho rodina a deti sa mu v tom snažili prosbami a nárekom zabrániť. Preto sa stávalo, že niektorí noví muslimovia týmto prosbám podľahli a emigráciu do Mediny odložili napriek tomu, že v tom čase bola emigrácia z Mekky do Mediny povinnosťou každého muslima. O týchto muslimoch bola zoslaná prvá časť verša. Keď neskôr títo muslimovia emigrovali a videli, že jednak porušili predtým uloženú povinnosť emigrácie, keď včas neemigrovali a jednak prišli o veľa z toho, čo sa tí muslimovia, ktorí včas emigrovali, naučili, chceli svoje rodiny potrestať. O tom bola zoslaná druhá časť verša, ktorá im odkazuje, že ak to svojim rodinám, manželkám a deťom odpustia, potom im Boh odpustí, čo urobili.

65:1 Verš, podobne ako verš č. 33:49, vysvetľuje muslimom zásady rozvodu. Tento verš stanovuje, že ak by sa niekto chcel so svojou manželkou rozviesť, má tak urobiť až potom, ako sa skončí jej menštruácia a za podmienky, že po jej skončení nemal so svojou manželkou žiaden pohlavný styk. Ak by sa potom k rozvodu pristúpilo, takýto rozvod sa stáva účinným až po uplynutí troch menštruačných cyklov manželky (doba uddy). Až do uplynutia lehoty týchto troch cyklov je možné rozvod odvolať a manželstvo sa obnoví bez potreby uzavretia novej sobášnej zmluvy. Rozvod je možné odvolať len dvakrát. Ak sa manželia rozvedú aj tretíkrát po tom, ako ho už dva razy v dobe uddy odvolali, potom sa stáva automaticky účinný a absolútny a nie je možné ho už odvolať. Po rozvode má rozvedená manželka ostať v dome svojho bývalého manžela, a to počas celej doby uddy (ochrannej doby) dovtedy, kým táto doba neuplynie. Toto ustanovenie, ustanovenie o dobe uddy, bolo uložené najmä preto, aby sa obaja rozvedení manželia uistili, že sa skutočne chcú rozísť a že ich rozvod nebol chvíľkovou záležitosťou. Ďalej to bolo uložené preto, aby sa obaja manželia uistili, že manželka nie je ťarchavá a nečaká s rozvedeným manželom dieťa. Je možné, že pokiaľ by rozvedení manželia zistili, že sa s rozvodom unáhli alebo že manželka čaká ich spoločné dieťa, rozhodli by sa rozvod v zákonnej lehote, t.j. počas doby uddy, odvolať.

66:1. Prorok Muhammad (p.) mal vo zvyku rozdeľovať svoj čas medzi svoje manželky rovnomerne s výnimkou tých, ktoré už boli staršie a z tejto povinnosti ho uvoľnili. Keď raz prišiel deň, ktorý mal prorok stráviť so svojou manželkou Hafsou, tá ho poprosila, že by chcela ísť navštíviť svojich rodičov. Prorok Muhammad nenamietal, a tak Hafsa šla ku svojim rodičom. Medzitým prišla k prorokovi Mária Quptská. Mária bola v postavení tzv. dievčiny, t.j. z hľadiska práv a povinností bola v postavení otroka, avšak spôsob života sa rovnal životu slobodnej ženy. Podľa jedných zachovaných správ prorok Muhammad po tom, ako mu bola Mária podarovaná egyptským kráľom, jej dal na výber. Buď ju zo stavu otroctva prepustí a stane sa slobodná a oženie sa s ňou, alebo ostane uňho zo spoločenského hľadiska v postavení otrokyne. Mária s prorokom chcela ostať, vybrala si však zotrvať v postavení otrokyne. V takom prípade sa jej totiž dostávalo od proroka správanie podobné tomu, ako sa správal ku svojim manželkám, ale s určitými rozdielmi, medzi ktoré patrilo napríklad, že sa nemusela úplne zahaliť, nevystavila sa problémom, ktoré by mohla mať vo vzťahu k ostatným prorokovým manželkám, pokiaľ by sa s ňou prorok oženil a pod. Podľa iných zachovaných správ sa však Mária rozhodla získať slobodu a prorok sa s ňou oženil s tým, že nebude bývať v jeho dome, ale v inom, ktorý pre ňu pripravil. V každom prípade si Mária zachovala svoje vážené miesto medzi muslimami aj po smrti proroka Muhammada, až kým život neopustila aj ona.

Keď Mária vošla za prorokom do Hafsinej izby, posedela tam a obaja po sebe zatúžili, a tak sa pomilovali. Keď Mária odchádzala, Hafsa ju zbadala a prorokovi povedala: „Prečo si ju vzal ku mne? Veru si tak urobil len preto, že som u teba zo všetkých tvojich manželiek najmenej cenná“. Prorok jej nato povedal: „Už sa jej nedotknem. Ale Ájishi (ďalšej prorokovej manželke) nič nespomínaj“. Hafsa však Ájishi všetko prezradila, čo proroka rozhnevalo a celý mesiac ani za jednou zo svojich manželiek nešiel. A tak bol zoslaný tento verš.

66:4. Ak obe (Hafsa a Ájisha) pokánia učiníte k Bohu, bude to následkom toho, že vaše srdcia sa naklonili (k tomu, čo prorok nemá rád a čo mu ubližuje). Ak sa budete (obe) navzájom podporovať proti nemu (proti prorokovi Muhammadovi), tak (vedzte, že) Boh, On je jeho (prorokovým) ochrancom a (anjel) Gabriel a zbožní veriaci a anjeli ho budú potom podporovať (a pomáhať mu).

Verš manželkám proroka Muhammada vysvetľuje, že sa nemajú proti prorokovi spájať a znepríjemniť mu život len preto, aby dosiahli nejaký cieľ, ktorý si zaumienili. Inak mu Boh bude proti nim pomáhať a na pomoc mu pošle aj anjela Gabriela, zbožných muslimov i ďalších anjelov, a všetko, čo by ony plánovali, bude zmarené. V týchto veršoch je aj poučenie pre manželky, že nemajú proti manželom nič vymýšľať a kuť, ale snažiť sa o čistý, úprimný a pokojný život, pretože inak sa môže celé ich manželstvo zrútiť.

66:9. Pozri vysvetlivku k veršu 9:73.

67:3. Ktorý stvoril sedem nebies úplne podobných (slovo, ktoré sme preložili ako „úplne podobných“ môže niesť aj význam „jedno alebo nad druhým“ alebo „v určitých vrstvách“), neuvidíš (ty, ktorý sa pozeráš) žiadne rozdiely v tom, čo Ten, v moci ktorého je milosť (Boh), stvoril (všetko je súmerné, rovnomerné a vyvážené). Obráť zrak svoj (smerom k nim), vidíš niekde akékoľvek trhliny (rozdiely alebo nevyváženie)?

67:4. Potom (ak sa na ne pozrieš, znova) obráť svoj zrak (znova skús hľadať akékoľvek rozdiely v nich) ešte dvakrát, zrak (pohľad) sa vráti k tebe späť bezúspešne (bez toho, aby našiel, čo hľadal) a pritom bude zarmútený (z toho, že žiadne rozdiely alebo nevyváženosť nenašiel).

67:5. Ozdobili sme dolné (alebo najbližšie) nebo lampami (hviezdami, aby vám v noci svietili) a učinili sme ich (tieto lampy) vyvrhnutím pre satanov (a ochranou ľuďom pred nimi) a pripravili sme pre nich (satanov) trápenie ohňa planúceho.

67:22. Je ten, kto kráča tápajúc (bezcieľne nevediac, kam ide), správnejšie usmernený, alebo ten, kto kráča po ceste rovnej (správnej)?

Ide tu o porovnanie veriaceho človeka s človekom neveriacim alebo odmietajúcim veriť. Prvý kráča po správnej ceste a presne vie a vidí, kam ide, kým druhý len tápa bezcieľne a nevie kam ísť.

68:2. Ty nie si (Muhammad) z dôvodu dobrodenia (ktoré ti bolo zoslané od) Pána tvojho (t.j. vnuknutia posolstva a Koránu) bláznom (si zdravý a normálny človek, ktorému však Boh dal to dobrodenie, že ho ustanovil za Svojho posla a proroka a zoslal mu Knihu - Korán, v ktorom je správne usmernenie pre ľudí).

68:9. Želajú si, aby si polichotil (a kompromisy robil v mnohom z toho, čo ti Boh zoslal a čo by im vyhovovalo), aby aj oni polichotili (tebe a uznali niečo z toho, čo bolo tebe zoslané).

68:16. Označujeme ho na chobote (na jeho nose).

Nos je ľudský orgán, ktorým človek okrem iného ohŕňa a vyjadruje povýšenosť nad niekým alebo niečím. Neskôr počas bitky Bedr bol Al Valíd zranený a jeho nos bol odseknutý.

68:42. Fráza „odhalená noha“ vyjadruje príchod ťažkej a náročnej veci. Vo vtedajšej dobe Arabi nosievali dlhý a voľný odev, preto keď chceli vykonať niečo náročné a ťažké, tak si tento odev vyhrnuli, čím sa odhalili ich nohy. Veta vyjadruje príchod ťažkej a náročnej doby, ktorou bude deň zmŕtvychvstania.

68:51. Tí, ktorí odmietli veriť, keď počuli pripomenutie (Korán), svojimi závistlivými zrakmi takmer spôsobili, že si sa pošmykol (tí, ktorí odmietli veriť, od nenávisťi, ktorú voči tebe, Muhammad, chovajú, by si želali, aby ti mohli svojimi závistlivými očami spôsobiť nešťastie a smrť a odkloniť ťa od cesty a posolstva, ktoré ti Boh zoslal), hovoria (o tebe): „Je to len blázon“.

69:3. Slovo Al Háqqa znamená realitu, skutočnosť, niečo, čo sa bezpochyby stane. Toto slovo je ďalším z mien dňa zmŕtvychvstania. Odpoveď na uvedené tri verše nachádzame vo verši č. 13 a v nasledujúcich. Predtým však kapitola uvádza vo veršoch 4 až 12 príklady niektorých spoločnstiev ľudí, ktorí žili v minulosti a ktoré spochybnili existenciu tohto dňa, za čo na nich boli zoslané rôzne druhy živlov, ktoré ich zo života pozemského vzali. Pomenovanie dňa zmŕtvychvstania ako skutočná a bezpochybná udalosť má ľuďom naznačiť, že táto udalosť nastane bez ohľadu na to, či v nej niekto uverí, alebo nie.

69:4. Al Qária je deň zmŕtvychvstania - pozri kapitolu 101.

69:15. Al Váqia je jedno z viacerých mien dňa zmŕtvychvstania a znamená nezvratnú udalosť.

69:36. Podľa výkladov Koránu môže byť Ghislín strom, ktorý rastie v pekle alebo odpadky, hnis a krv, ktoré tečú z ľudí, ktorí sú v pekle.

69:47. Posol Muhammad si nikdy nič nevymyslel a ani nemohol, pretože vedel, že keby si niečo, čo mu zoslané nebolo, vymyslel, Boh by ho potrestal trestom silným. Tieto verše túto skutočnosť potvrdzujú.

70:4. Anjeli a duch k Nemu (Bohu) stúpajú počas dňa, ktorého množstvo (dĺžka) je ako päťdesiat tisíc rokov (aké my poznáme).

70:8. Slovo Muhl má v arabskom jazyku viac významov: roztavená meď, roztavené olovo, vreľý olej.

70:14. A tými, ktorí sú na Zemi, všetkými, aby ho (Boh, tohto previnilca) potom zachránil (pred trápením).

70:15. Nie (nič z toho sa nestane a každému sa dostane to, čo si zaslúži). On (oheň pekelný) bude blčať.

70:38. Tí, ktorí odmietali veriť v posolstvo posla Muhammada, sedávali vôkol neho, počúvali to, čo posol hovoril, ale sa z toho nepoučili, ba naopak, za lož označovali to, čo hovoril a posmech si robili, hovoriac okrem iného: „Ak by títo skutočne vošli do raja, tak doň vojdeme ešte pred nimi a budeme v ňom mať viac, než oni v ňom mať budú“. A tak bol zoslaný tento verš, ktorý sa ich pýta, či si skutočne myslia, že aj napriek ich odmietaniu viery sa im dostane niečo podobné tomu, čo sa veriacim dostane.

71:15. Nevideli ste, ako Boh stvoril sedem nebies úplne podobných? (Výraz „úplne podobných“ môže niesť aj význam „jedno nebo nad druhým“ alebo „v určitých vrstvách“.)

72:7. Posledná veta pripúšťa aj význam: „Oni (spomenutí ľudia) si mysleli podobne, ako ste si mysleli (aj vy, žinnovia), že Boh nevzkriesi nikoho (a po smrti v živote pozemskom už nič nebude jestvovať)“.

72:17. Aby sme ich ňou (vodou a všetkým, čo vďaka nej majú) skúške vystavili (či budú v Boha, ktorý im to poslal, veriť a či na tejto viere zotrávajú, alebo nie). Kto sa odvráti od spomínania si na Pána svojho, toho (jeho Pán, Boh) uvedie do trápenia ťažkého (ktoré na jedinca doľahne a bude ho veľmi ťažko znášať).

72:19. Najznámejšie výklady Koránu spomínajú, že táto veta môže mať niekoľko významov. Mohlo ísť o žinnov, ktorí keď počuli posla Muhammada, ako Korán prednáša, chceli sa k nemu dostať čo najbližšie, aby ho počuli, až sa naňho skoro lepili, aby im neuniklo ani jedno slovo z toho, čo hovorí. Ďalší z možných výkladov hovorí, že sa tým myslia tí, ktorí k Bohu pridružovali, ktorí chceli posla Muhammada zavraždiť. Tretí možný výklad hovorí, že išlo o ľudí a žinnov, ktorí sa spojili na to, aby toto posolstvo zmietli zo sveta.

73:1. Rúchom zakrytý sa myslí prorok Muhammad. Prorok je tu označený ako rúchom zakrytý v súvislosti s príhodou, ktorá sa mu prihodila v počiatkoch posolstva. Celá príhoda je uvedená vo výklade k veršu 74:5 vo vydaní prekladu Koránu s výkladom.

73:5. Ktoré majú obrovskú váhu a význam, preto sa na prijímanie týchto slov uvedeným spôsobom pripravuj.

73:13. Jedlo, ktoré dusí, zastaví sa v hrdle a nedá sa prehltnúť.

73:20. Boh vedel, že nedokážete vyrátať presne, kedy uplynú dve tretiny noci alebo polovica noci alebo jej tretina, preto prijal od vás pokánie za to a túto povinnosť vám zmiernil.

74:1. Rúchom prikrytý sa vo verši myslí prorok Muhammad.

74:5. Nečistotu (nečistotou sa tu myslia vo všeobecnom zmysle akékoľvek zlé zvyky alebo správania, v užšom zmysle sa ňou myslia modly, ktoré Arabi uctievali v predislamskej dobe) opusti. (Je to príkaz daný poslovi a prorokovi Muhammadovi, aby ľudia od uctievania modiel odhovárал. V tomto smere bolo o prorokovi Muhammadovi známe, že sa vo svojom živote nikdy žiadnej modle nepoklonil.)

75:4. Koncami prstov sa myslí posledná časť každého prsta, ktorou sa robia odtlačky prstov.

75:16. Nepohybuj svojím jazykom (Muhammad) v snahe rýchlo ho (Korán, ktorý ti je vnukaný) zopakovať (z obavy, aby si niečo z neho nezabudol).

75:18. Keď ti anjel Gabriel Korán zvestuje, vnuká a prednáša, Muhammad, dávaj dobrý pozor a sleduj to, čo ti prednáša, bez toho, aby si hýbal svojím jazykom a bez toho, aby si sa bál, že z neho niečo zabudneš.

75:19. My sa postaráme nielen o to, aby si Korán správne pred ľuďmi predniesol a oznámil, ale sa postaráme aj o to, aby bol význam jeho veršov objasnený. Vo vede o Koráne platí jedna dôležitá zásada, ktorá hovorí, že jedny verše Koránu vysvetľujú druhé, niektoré verše obsahujú určité zásady a poučenia a iné tieto zásady a poučenia podrobnejšie vysvetľujú.

75:26. Nie veru, (človek nežije len svoj život pozemský, pretože) až (duša) dosiahne hrdlo (ohryzok, stav, keď človek umiera a duša telo opúšťa).

75:29. A obrúti sa (prepletie) noha okolo nohy (od toho, čo umierajúci prežíva, keď opúšťa život pozemský a prechádza do života ďalšieho).

75:38. V tejto etape, keď sa ľudské embryo začne podobať pijavici, sa uňho začínajú tvoriť základné ľudské orgány, akými sú srdce a základ horných a dolných končatín. Tento vývoj potom pokračuje, kým v štvrtom mesiaci už plod nedostane zreteľné ľudské črty a pokračuje vo vývoji,

76:3. My sme ho (človeka) správne usmernili k ceste (správnej a ukázali sme mu, ktorá to je). Buď je vďačný (a nasleduje túto cestu), alebo túto cestu odmieta. (Boh človeku správnu cestu ukáže a dá mu na výber. Človek potom, buď svoju vďaku za toto usmernenie prejaví a túto cestu nasleduje, alebo je nevďačný a odmietne ju nasledovať.)

76:14. Zrelé plody týchto stromov budú k úplnej dispozícii obyvateľom záhrady, kedykoľvek by po nich zatúžili.

76:16. Tieto džbániky budú naplnené tak, že množstvo nápoja bude presne zodpovedať potrebe toho, komu bude určený.

76:23. My sme ti (Muhammad) zoslali dole Korán zoslaním (pravdivým a postupným).

77:6. Výklad a význam uvedených šiestich veršov je vo výkladoch Koránu nejednoznačný. To nás vedie k domnienke, že tieto verše sa týkajú prírodných udalostí a zákonitostí, ktoré ešte doposiaľ neboli objasnené, a preto ich význam nemožno ešte stále s presnosťou určiť. Uvedené verše možno zaradiť do kategórie veršov, ktoré hovoria o zákonitostiach a javoch prírody a vesmíru. Význam tejto kategórie veršov sa začína objasňovať až postupom rozvoja vedeckých poznatkov.

77:32. On (oheň) hádže iskry podobné konárom palmovým (alebo podobné krkom tiav, srší a hádže do vzduchu iskry v tvaroch podobných ohnutým palmovým konárom).

77:50. V aké slová po ňom (po tomto Koráne a po znamení, ktoré v sebe nesie) budú teda veriť (ak po takýchto znameniach neuverili, v čo iné budú teda veriť)?

78:1. Tí, ktorí k Bohu pridružovali, sa vždy pýtali jeden druhého na súdny deň a hovorili o ňom s odmietaním a posmechom. Boh preto zoslal začiatok tejto kapitoly vo forme otázky, aby sa tak zdôraznil obrovský význam tejto udalosti.

78:12. Vo výkladoch Koránu sa píše, že je to sedem nebies silných a zomknutých.

78:13. Vo výkladoch Koránu sa píše, že je to slnko.

78:37. Nemajú (všetci stvorení, ktorí v súdny deň budú pred súdom stáť) od Neho (Boha) povolenie prehovoriť. (Nik zo stvorených nebude môcť v ten deň prehovoriť sám od seba. Prehovorí len ten, komu by to Boh povolil.)

78:40. V tento deň si tí, ktorí odmietli veriť v živote pozemskom, budú želať, aby neboli nikdy vzkriesení, aby sa nedočkali toho, pred čím boli varovaní a z čoho si posmech robili.

79:5. Na rozdiel od ostatných kapitol sa začiatok tejto kapitoly, t.j. prvých päť veršov, sústreďuje len na opis určitého deja a jeho sledu. Neuvádza sa však v nich, čo sa týmto sledom konkrétne myslí. Preto vo výkladoch Koránu, v nových i starých, nájdeme niekoľko názorov na to, čo sa uvedenými piatimi veršami myslelo. Značná časť výkladov sa prikláňa k názoru, že sa nimi myslia anjeli, nevylučujú však aj ďalšie možné výklady. K týmto ďalším výkladom patrí aj výklad, ktorý hovorí, že prvý verš hovorí o hviezdach a planétach, ktoré sa vyťahujú a pohybujú z miesta na miesto, ktoré sa uvoľňujú a dávajú sa do pohybu, ktoré plávajú vo vesmíre, pohybujú sa rôznou rýchlosťou a ktoré vykonávajú a plnia úlohy vopred určené, ako je striedanie noci a dňa a podobne. Jeden z novodobých výkladov hovorí, že môže ísť o vetry. Tie prechádzajú ponad hladinou vody a pomaly ju naberajú. Táto voda potom stúpa hore a tvorí mračná. Potom prichádzajú ďalšie vetry, ktoré uvoľňujú a odnášajú tieto mračná a plávajú s nimi v atmosfére. Tieto mračná sa predbiehajú, jedny sú rýchlejšie, iné zasa pomalšie, až začne v určitej oblasti padať dážď. Tak sa potom naplní jedna z úloh vetrov a dážď prebúda k životu všetko, čo potrebuje vodu. V každom prípade, aj keď ohľadom uvedených veršov existuje niekoľko výkladov, význam týchto slov ostáva nemenný. S najväčšou pravdepodobnosťou až niekedy v budúcnosti s vývojom vedy a našich poznatkov budeme schopní určiť s istotou, čo sa presne nimi myslelo. Jazykový význam týchto slov sa nemení, ani ich presný slovosled. Tieto verše patria do kategórie tzv. vedeckých veršov Koránu, ktoré Korán obsahuje a ktoré obsahujú určité informácie vedeckého charakteru. Tieto verše pravdepodobne neboli adresované ľuďom v dobe, v ktorej bol Korán zoslaný, ale ľuďom, ktorí prídu o stáročia neskôr, aby ich obsah spoznali a aby bol tento obsah dôkazom pravdivosti Koránu a jeho slov. Skutočný význam veršov patriacich do tejto kategórie sa pred nami i pred budúcimi generáciami bude postupne otvárať.

79:6. V deň, keď bude prvýkrát fúknuté do trúby, keď sa zem a hory silno otrasú a všetko, čo žije, zomrie.

79:14. Niektoré výklady význam slovného spojenia „povrchu zeme“ ešte detailnejšie lingvisticky rozpracúvajú a uvádzajú, že ide o rovný povrch zeme. Ďalší učenci poukazujú na iný možný význam slova Al Sáhira, ktoré sme preložili ako „povrch zeme“, keď uvádzajú, že to môže znamenať aj miesto, kde sa nespí, kde ostávajú všetci bdeli.

79:25. Odplatou za to, čo povedal v predchádzajúcom verši, že on je tým pánom, nad ktorým vyššieho niet, i za to, čo už skôr povedal a konal. Pozri verš 28:38.

79:46. Výklady Koránu uvádzajú, že pohromy, hrôzy a strach, ktoré budú deň zmŕtvychvstania sprevádzať, budú takého rázu, že ľuďom bude pripadať čas, ktorý v živote pozemskom strávili, veľmi krátky, ako jeden večer alebo rána, ktoré po ňom nasleduje.

80:2. Týmito veršami Boh vyčítal svojmu poslovi a prorokovi Muhammadovi (požehnanie a mier Boží nech ho sprevádzajú), že nevenoval pozornosť jednému slepcovi zvanému Abdulláh Bin Um Maktúm, ktorý k nemu prišiel, aby sa dozvedel niečo o islame. Bolo to v čase, keď prorok vynakladal veľké úsilie, aby presvedčil vodcov svojho kmeňa, kmeňa Qurejš v Mekke, aby prijali islam za svoje náboženstvo. Boh týmito veršami posla a proroka Muhammada upozornil na to, že by nemal venovať svoj čas len popredným, vplyvným a

majetným ľuďom, ale mal by ho venovať aj tým slabším a jednoduchším, pretože možno práve oni budú tí, ktorí dokážu s čistým srdcom vnímať posolstvo, Korán i jeho obsah. Od chvíle zoslania týchto veršov sa stalo u proroka zvykom, že vždy, keď k nemu Abdulláh prišiel, prorok mu povedal: „Je vítaný ten, kvôli ktorému mi môj Pán výčitky vyslovil“. Potom mu prorok prestrel na zem plášť, aby si naň sadol.

80:11. Nie (tak by si nemal konať). Je to (Korán) pripomenutie (zoslané pre dobro všetkých).

80:17. Človek neustále niečo odmieta, a to aj vtedy, keď by cítil a videl, že to, čo odmieta, je správne a pravdivé. Jednou z vecí, ktoré človek odmieta, je aj viera v Boha, Stvoriteľa, a to v jej skutočnej podobe. I napriek tomu, že existujú nespočetné dôkazy o existencii Boha, človek neustále odmieta vieru v Boha a v mnohých prípadoch, ak aj v Boha verí, túto svoju vieru kazí pridružením k Bohu. Boh nám pritom v Koráne jasne zadefinoval, aké sú znaky odmietania viery alebo pridruzenia k Bohu, ktorým by sa mal každý veriaci človek vyhýbať. Verš poukazuje na skutočnosť, že človek, ktorý odmieta vieru, akoby sám seba zabíjal, pretože svoju dušu odsudzuje k záhube a zatrateniu v pekle. Tento verš sa netýka veriacich ľudí, ktorých viera je správna a čistá, ale je adresovaný ľuďom, ktorí odmietajú vieru v Boha alebo k nemu pridružiajú. Nasledujúce verše potom vracajú človeka do reality a Boh odkazuje každému, aby sa pozrel vôkol seba, ako všetko poukazuje na Boha a na Jeho moc.

80:33. Assáhcha je podľa výkladov Koránu ohlušujúci výkrik alebo zvuk ako jedna z udalostí spúšťajúcich deň zmŕtvychvstania.

81:2. Slovo Inkadarat, ktoré sme preložili ako rozptýlenie, môže znamenať aj zrýchlenie, padnutie, zrútenie alebo stíchnutie svetla a jeho zblednutie.

81:6. Slovo sužžirat, ktoré sme preložili ako zapálie, môže však tiež znamenať: vyliat' sa, prestať sa pohybovať a stíchnuť. Najviac sa však používa v zmysle zapáliť sa. Podstatou ostáva, že moria sa dostanú do iného, neprirodzeného stavu, než v akom ich poznáme.

81:11 Slovo Kušitat, ktoré sme vo verši preložili ako „odstránené“, v arabskom jazyku znamená odrať, vytrhnúť, odstrániť, dať preč. Toto slovo sa používa v súvislosti s odratím zvierat'a a znamená rýchle a prudké stiahnutie kože zo zvierat'a. V tomto prípade sa dá povedať, že bude stiahnutý zôkol našej zeme obal, ktorý ju ochraňuje.

81:15. Slovo Al Chunnas, ktoré sme preložili ako hviezdy, môže mať aj užší význam, a to planéty, ktorých svetlo vidíme voľným okom v noci a ktoré slabne, až zmizne počas dňa.

81:19. Boh prisahal na všetky uvedené prírodné úkazy, ktoré stvoril, že Korán, ktorý máme v rukách, od Boha pochádza a že s ním k poslovi a prorokovi Muhammadovi prichádza anjel Gabriel, ktorý je opísaný ako vznešený posol.

81:22. Váš spoločník (posol a prorok Muhammad) veru bláznom nie je (žiadne blúznenie ho nepostihlo, on vám len oznamuje posolstvo, ktoré mu je zverené).

81:27. Korán.

83:32. Keď by ich (veriacich previnilci) videli, povedali by: „Títo veru v blude tápajú (keď nasledujú posolstvo Muhammada a zriekajú sa božstiev, ktoré k Bohu pridružovali)“.

83:33. Pritom neboli (títo previnilci) poslaní, aby ich (veriacich) strážili (a sami určovali, či sú títo veriaci v blude, alebo nie, mali sa však skôr starať o to, aby v ňom sami neostali).

85:4. Tí, ktorí vykopali priekopu a zapálili ju, aby do nej veriacich hodili, akoby sami seba zabili, pretože sami seba do zatratenia uvrhli.

86:8. On (Boh) má moc ho (človeka) prinavrátiť (k životu aj bez tohto celého procesu podobne, ako Boh stvoril Adama).

86:13. Že sú to (Korán) slová oddeľujúce (pravdu od nepravdy a dobro od zla).

87:6. Oznamujeme ti, Muhammad, Korán.

88:1. Al Ghášija v arabskom jazyku znázorňuje obrovskú a ťažkú udalosť, ktorá zasiahne všetkých. Na tomto mieste sa tým myslí súdny deň a čo je s ním spojené.

88:6. Darii je suchá, horká a trnistá rastlina, ktorá rastie na púšti.

89:7. S (ich mestom) Iramom, ktoré malo silný základ (a honosné stavby, alebo ktoré bolo podpreté mohutnými stĺpmi).

89:24. Mal som veriť v Boha, nikoho k Nemu nepridružovať, konať tak, ako mi uložil a mať na pamäti, že život sa smrťou nekončí, ale ďalej pokračuje.

90:1. Mestom sa myslí Mekka v ktorej sa nachádza Kába.

90:2. Keď ty (Muhammad) si v tomto meste (v Mekke).

90:3. Podľa výkladov Koránu sa vo verši otcom myslí Adam, ktorý sa považuje za otca ľudstva a splodenými sú ľudia pochádzajúci z jeho potomstva, najmä proroci a poslovia Boží.

90:4. Stvorili sme človeka do *stavu sprevádzaného* námahou, pretože celý život človeka na zemi je drinou a námahou. Od jeho nosenia v lone matky, cez jeho pôrod, živienie, dospievanie, cez jeho život až po smrť.

91:5. A prisahám na nebo a na to (na tú silu), čo ho postavilo (na to, čo toto nebo postavilo a zdvihlo).

Verš pripúšťa aj ďalší význam, a to: A prisahám na nebo a na Toho (na Boha), kto ho postavil. V takom prípade by Boh prisahal sám na Seba. Ak by sa bral do úvahy tento ďalší význam, potom by musel byť aplikovaný aj na nasledujúce verše.

91:15. Nič sa nezmení na povahe života na zemi, nik nebude nad Samúdovcami alebo im podobnými smútiť a nik nemá moc Bohu v niečom oponovať. Trápenie v takejto podobe Samúdovcov postihlo, pretože Boh pozná všetky udalosti v ich úplnom slede, vie, aký dopad majú na budúcnosť, ale aj preto, že Jeho spravodlivosť je spravodlivosťou dokonalou a úplnou.

92:5. Ten, kto dal (a pomáhal z toho, čo mu Boh uštedril na účely, ktoré Boh určil) a vyvaroval sa (toho, pred čím Boh varoval).

92:8. Ten, kto by bol skúpy (nepomáhal a nedával by na účely, ktoré Boh určil) a pohrdol (vierou v Boha, konaním toho, čo Boh uložil a myslel si, že sa bez Neho zaobíde).

92:19. Nik mu predtým neprejavil žiadnu láskavosť, ktorú mu teraz odpláca a ani tomu, komu pomáha, nič nedlhuje a takto mu dlh spláca. Pomoc musí byť nezištná a veriaci človek ňou musí sledovať len Božiu spokojnosť.

92:20. Konštrukcia „pre Božiu tvár“, „pre Tvár Pána svojho“ sa v arabskom jazyku vyskytuje pomerne často a znamená pre Božiu spokojnosť, respektíve robiť niečo s čistým srdcom a len pre získanie Božej spokojnosti.

93:3. Tvoj Pán (Muhammad) ťa neopustil a ani si ťa neprestal všímať (stále je s tebou, ochraňuje ťa a o všetkom vie).

94:1. Adresátom je prorok Muhammad.

94:7. Keď teda skončíš (s tým, čo si robil a s oznamovaním posolstva), tak sa vzpriam.

94:8. A k Pánovi svojmu spieť chci (s modlením a prosbami svojimi).

95:2. Vo výkladoch sa uvádza, že ide o horu v Sinaji, na ktorej stál Mojžišovi, keď k nemu Boh prehovoril.

95:3. Podľa výkladov Koránu sa bezpečným mestom myslí Mekka.

95:5. Výraz „najnižšieho z najnižších“ môže mať niekoľko významov. Jeden z nich znamená, že človek bol stvorený v najlepšej podobe, bol obdarený zrakom, sluchom, peknou postavou, rozumom atď., aby to všetko použil pre svoje dobro v pozemskom živote a pripravil sa na život posmrtný. Avšak tí, ktorí tieto dobrodenia Božie nevedeli správne využiť, dostanú sa v najhoršej podobe do pekla. Ďalší možný význam vety je, že človek potom, ako bol na vrchole svojich síl a mladosti, sa postupne vracia do etapy, v ktorej začína strácať silu a rozum, až ich v určitom štádiu staroby úplne stratí.

95:7. Čo ťa (ty, človek, ktorý počúvaš) ešte vedie za lož označovať zúčtovanie (ktoré príde s príchodom súdneho dňa)?

96:6. Nie (človek sa nespráva tak, ako sa má). Človek prekračuje medze.

96:18. Islamskí učenci posledné dva verše dávajú do súvisu s tým, že raz Abú Žahl' prešiel popri prorokovi Muhammadovi (p.), keď sa modlil a povedal mu: „A či som ti nezakázal modliť sa tu, Muhammad?“ Prorok Muhammad (p.) mu nato pohrozil Božou mocou, načo Abú Žahl' povedal: „Čím sa mi vyhrážaš, Muhammad! Prisahám na Boha, že medzi ľuďmi tohto údolia mám najviac spoločníkov a prívržencov“. Nato Boh najmocnejší zoslal oba predchádzajúce verše, ktoré hovoria, že ak by Abú Žahl' zvolal svojich spoločníkov, aby ublížil prorokovi, tak Boh najvyšší svojmu prorokovi a veriacim pošle na pomoc tých najmocnejších anjelov, prinášajúcich so sebou trápenie pre Abú Žahl'a a tých, ktorí by s ním boli.

97:1. Podľa výrokov proroka Muhammada noc Al Qadr nastáva v poslednej tretine mesiaca Ramadan. Najpravdepodobnejšie je to noc z 26. na 27. deň Ramadanu. V noci Al Qadr bol Korán v celistvosti zoslaný zo zachovanej tabule v siedmom nebi do nášho neba a z neho potom bol počas približne 23 rokov vnuknutý po častiach poslovi a prorokovi Muhammadovi.

98:4. Tieto verše hovoria o židoch a kresťanoch, ktorí žili v Medine a neďaleko nej. Všetci čakali posla, ktorý mal prísť so záverečným posolstvom od Boha. Keď bol potom za tohto posla vyvolený a vybraný Muhammad a židia a kresťania, ktorí ho stretli alebo k nemu prichádzali, spoznali v ňom očakávaného posla, začali sa medzi sebou sporiť, až sa napokon rozdelili na tri skupiny. Prvá skupina židov a kresťanov nielenže uverila v to, čo bolo poslovi Muhammadovi zoslané, t.j. Korán a spoznala v ňom znaky a vlastnosti očakávaného posla a proroka, ale toto posolstvo potom aj nasledovala. Druhá skupina v to uverila, ale uprednostnila zotrvať na svojom pôvodnom náboženstve. Tretia skupina taktiež veľmi dobre vedela, že Muhammad je tým poslom a prorokom, ktorého očakávala, avšak odmietala to nasledovať a ešte k tomu proti prorokovi a muslimom začala brojiť a nepriateľstvo skryto i verejne prejavovať. Vyčíňanie členov tejto tretej skupiny malo rôzne pohnútky. Niektorí sa nedokázali zmieriť s tým, že očakávaný posol a prorok nepochádza z ich radov. Iní zasa v tomto posolstve a v zásadách, ktoré so sebou prináša, videli ohrozenie svojich mocenských alebo finančných záujmov, atď.

100:1. V starších výkladoch Koránu sa uvádzajú dva výklady tohto verša. Prvý, že sa nimi myslia útočiace kone. Druhý, že sa nimi myslia ťavy vezúce pútnikov vôkol Mekky na miesta

tvoriace súčasť rituálu púte. V niektorých novodobých výkladoch sa však stretávame s výkladom, ktorý hovorí, že sa týmto i nasledujúcimi veršami myslia vetry.

101:1. Al Qária je obrovská a ťažká udalosť.

102:1. Odpútalo vás súperenie (o pôžitky a bohatstvo života pozemského od podstatných vecí, od Boha a od prípravy na život ďalší),

103:1. Slovom Al Asr sa označuje čas. Ním sa však označuje aj časový úsek popoludnia až do západu slnka. Aj keď výklady uvádzajú oba významy, viac sa prikláňajú k prvému.

105:1. O príbehu Ľudí slona (arabsky Asháb Al Fíl) islamskí učenci napísali: Tradovalo sa, že Abraha Al Ašram, kráľ Jemenu a Etiópie, postavil v Sane veľký kostol a chcel, aby k nemu pútnici chodili namiesto ku Kábe v Mekke (príbeh sa odohrával ešte pred posolstvom posla a proroka Muhammada). Tento úmysel sa kráľovi nevydaril, čo ho veľmi rozhnevalo a prisahal, že Kábu zbúra. Vystrojil obrovské vojsko spolu so slonmi, na čele ktorých bol jeden obrovský slon. Keď sa vojsko priblížilo k Mekke, jej obyvatelia utiekli do hôr zo strachu pred ním. Predtým než opustili Mekku, sa na Kábu naposledy pozreli a povedali: „Dom, t.j. Kába, má Pána, ktorý ho ochráni“. Keď už vojsko bolo blízko Mekky, Boh najmocnejší zoslal na vojsko Abrahu čierne vtáky. Každý vták mal tri ohnivé kamene, jeden v zobáku a po jednom v každej nohe. Vtáky vrhli svoje kamene na vojsko a vyhubili ho úplne. Tak sa stali Ľudia slona ponaučením pre ľudí. Aj z tohto dôvodu si všetky ostatné kmene i národy vážili Qurejšovcov (rod posla a proroka Muhammada). Tento príbeh sa odohral v tom istom roku, keď sa posol a prorok Muhammad narodil (rok 570 podľa gregoriánskeho letopočtu).

106:2. Obchodníci z kmeňa Qurejš vypravovali dve veľké obchodné karavány ročne. Jednu počas zimy do Jemenu a druhú počas leta do Šamu (bola to oblasť, ktorá sa rozprestierala približne na území dnešnej Sýrie, Libanonu, Jordánska a Palestíny pred roka 1948). Qurejšovci si počas týchto dvoch ciest prinášali všetko, čo potrebovali. Pritom ich ostatní ľudia a ostatné kmene nechávali v mieri, pretože ich pokladali za obyvateľov Mekky, v ktorej sa nachádza Kába, prvá stavba venovaná uctievaniu Boha jedného jediného, o ktorú sa Qurejšovci starali. To bol dôvod, pre ktorý sa báli im ublížiť alebo krivdiť. Potom, ako Boh najvyšší vyhubil Ľudí slona (viď kapitolu Al Fíl (slon), č. 105) a odvrátil ich zlo, ľudia si ešte viac začali vážiť Qurejšovcov, a tak ich zisky z obchodu výrazne vzrástli. Preto je táto kapitola adresovaná práve Qurejšomcom, aby si vážili bohatstvo a svoje vážené miesto medzi kmeňmi, ktoré im Boh dal a aby ďakovali Bohu za to a nasledovali posolstvo, ktoré zoslal. Kmeň Qurejšovcov bol mimo iného aj kmeňom, z ktorého pochádzal posol a prorok Muhammad (požehnanie a mier Božie nech ho sprevádzajú).

108:1. Slovo Al Kawsar na tomto mieste znamená rajskú rieku, ktorá predstavuje hojné dobro. Prorokovi Muhammadovi (p.) Boh najvyšší túto rieku sľúbil v Koráne. Brehy rieky Al Kawsar sú zo zlata, dno z drahokamov, jej zem je voňavejšia než misk (druh prírodných aróm používaných na výrobu parfumov), jej voda je sladšia než med a biela ako sneh. Kto sa z tejto rieky raz napije, už nikdy viac nepocíti smäd.

108.2. Je to príkaz adresovaný ľuďom k uznaniu jedinstvi Boha, a to modlením sa a obetovaním len Bohu najvyššiemu. Príkaz modliť sa a obetovať len Bohu bol vyslovený najmä preto, že ľudia sa zvyčajne modlia a niekomu obetujú obeť ako prejav najväčšieho uznania. Preto by sa muslim mal modliť len k Bohu a keď by obetoval, tak obetovať len pre Boha. Obetovanie v islame sa koná s určeným druhom zvierat, ktorých konzumácia nie je zakázaná. Medzi takéto zvieratá sa zaraďujú barany, kravy, ťavy a pod. Zviera musí spĺňať niekoľko podmienok, medzi ktoré napríklad patrí, že zviera nesmie byť choré a ani

postihnuté. Mäso obetovaných zvierat sa potom má rozdať chudobným a tým, ktorí to potrebujú a v poradí, aké na to Korán určil.

108.3. Keď zomrel Al Qásem, syn proroka Muhammada, Al Ás Bin Wáel povedal: „Nechajte ho (Muhammada), veď je to muž odrezaný od akéhokoľvek dobra, nemá totiž žiadneho potomka a až zomrie, upadne do zabudnutia“. Arabi pred islamom používali výraz „odrezaný“ pre pomenovanie muža, ktorý nemal žiadnych mužských potomkov. Vtedy Boh najvyšší zoslal túto kapitolu (súru), v ktorej vysvetľuje, že muž odrezaný od dobra nie je ten, kto potomkov nemá, ale ten, kto odmieta nasledovať to, čo Boh v Koráne zoslal. Je to ten, koho záujem je sústredený len na život pozemský. V súdny deň preto takýto človek príde v stave odmietania viery a bez dobrých činov a skutkov.

109.6. Verš jasne naznačil, že náboženstvo, ktoré je poslovi Muhammadovi zosielané, je to jediné pravdivé, preto nemôže od neho nik očakávať, že bude uctievať a držať sa iného náboženstva.

111:1. Bezvýznamným sa stane všetko, čo Abú Lahab v živote robil a jeho miestom bude peklo. Abú Lahab bol jedným zo strýkov proroka Muhammada (p.). Jeho žena sa nazývala Um Jamil. Obaja, Abú Lahab a jeho žena neznášali a nenávideli proroka (p.) a jeho posolstvo a vždy sa mu snažili ubližovať.

111.4. Manželka Abú Lahaba tiež pôjde s ním do pekla, pretože šírila zlo a nenávisť medzi ľuďmi. Zlo a nenávisť šírila aj voči prorokovi (p.), hádzala pichliače a drobné kosti v tme noci na jeho cestu, aby mu tak ublížila. V arabskom jazyku sa ten, kto o ľuďoch šíri lži a ohovárania a ktorý vždy, keď tieto lži začnú strácať na sile, začne ich oživovať, sa prirovnával k človeku, ktorý nesie so sebou drevo a vždy, keď oheň stíchne, začne pridávať doň drevo. Je to podobné porovnanie, ako keď sa v slovenčine povie, že niekto prilieva olej na oheň.

112.4. V jednom z výrokov posla a proroka Muhammada (p.) sa hovorí: „Boh najvznešenejší hovorí: Adamov syn (človek) vo mňa neveril a pritom mu to neprislúchalo. A urazil ma a pritom mu to neprislúchalo. Svoju neveru voči mne vyjadril slovami: „Stvoril ma, ale nedokáže ma vzkriesiť“. Vzkriesiť ho pritom nie je pre Mňa ťažšie než ho stvoriť. A urazil ma, keď povedal: „Boh si učinil syna“ a pritom Ja som jediný, na koho sa všetci obracajú, ktorý nesplodil a nebol splodený a ktorému sa nik nevyrovná“.

113.1. Podľa islamských učencov úsvit sa tu uvádza preto, lebo ním sa po dlhej noci začína svetlo dňa podobne, ako po ťažkostiach a trápeniach prichádza úľava a pokoj.

113.2. Vo väčšine prípadov, ak nie vo všetkých, to, čo je vôkol nás, môže slúžiť dobrej, ale aj zlej veci. Závisí to len od toho, ako a na aký cieľ je čo využité. Boh v tejto kapitole učí veriaceho človeka prosbe, s ktorou sa má obrátiť na Boha vtedy, ak by niekto proti nemu použil tú zlú stránku niečoho alebo nejakej veci.

114:4. Channás znamená v arabskom jazyku skryť sa, zmiznúť. Toto slovo vyjadruje aj jednu z vlastností satana, ktorý človeku našepkáva zlo. Našepkávajúci satan sa vytratí až vtedy, keď si človek začne spomínať na Boha. Zasa sa však objaví, keď človek začína zabúdať na svojho Stvoriteľa.

SLOVNÍK

(A)

Abasa. Abasa znamená „zamračil sa“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 80 Koránu.

Abú Lahab. Abú Lahab bol jedným zo strýkov proroka Muhammada (p.) a jeho žena sa nazývala Um Jamil. Obaja, Abú Lahab a jeho žena neznášali a nenávideli proroka (p.) a jeho posolstvo a vždy sa mu snažili ubližovať.

Ád (Ádovci). Ide o ľudí proroka Húda.

Ajjúb. Prorok Jób v arabskom jazyku.

Ajn. Je to písmeno arabskej abecedy, ktoré nemá ekvivalent v slovenskej abecede. Podobnými písmenami arabskej abecedy sa začínajú aj niektoré ďalšie kapitoly Koránu. Názorov a výkladov ohľadom dôvodu uvedenia takýchto písmen na začiatok týchto kapitol je mnoho. Jeden z nich hovorí, že Korán upozorňuje na to, že je zložený z podobných písmen, aké tvoria abecedu, že neobsahuje žiadne slová, ktoré by Arabi v čase vnukania Koránu nepoznali a ktoré by z Koránu urobili nezrozumiteľné alebo záhadné písmo. Tieto písmená každý pozná a môže z nich tvoriť slová a vety, aké chce. Avšak i napriek tomu, že sa skladá z obyčajných písmen, Korán i jeho poznanie ostáva nenapodobiteľné. Keď tí, ktorí odmietli veriť, obvinili posla a proroka Muhammada, že si Korán vymyslel, Boh, nad ktorým vyššieho niet, ich neraz vyzval k tomu, aby dokázali svoje obvinenia a tvrdenie a vytvorili čo i len jednu kapitolu podobnú Koránu z hľadiska formy, ale predovšetkým obsahu a pravdivosti poznatkov v ňom obsiahnutých.

Al Aalá. Slovo Al Aalá znamená „najvyšší“. Je to jedna z vlastností Boha najvyššieho. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 87 Koránu.

Al Ádiját. Slovo Al Ádiját znamená „bežiaci“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 100 Koránu.

Al Ahqáf. Slovo Al Ahqáf znamená „duna“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 46 Koránu.

Al Ahzáb. Slovo Al Ahzáb znamená „skupiny“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 33 Koránu.

Al Alaq. Slovo Al Alaq znamená „píjavica“ alebo „krvná zrazenina“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 96 Koránu. V kapitole č. 96 vo verši č. 2 sme toto slovo preložili ako píjavica. Slovo Alaq pripúšťa oba významy, aj keď sa zdá, že preklad tohto slova ako píjavica hlbšie vystihuje podstatu tohto slova v uvedenom verši.

Al Ali. Al Ali je jedno z mien Boha najvyššieho a znamená ten Najvyšší, niet toho, kto by bol vyššie postavený než On.

Al Amána. Slovo Al Amána je podstatné meno, ktoré vyjadruje súbor hmotných predmetov, ktoré sú niekomu zverené, aby ich opatroval a staral sa o ne čo najlepšie, až kým si ich ten, kto mu ich zveril, znova nevyžiada. Okrem hmotných vecí sa niekomu môžu zveriť aj informácie a poznatky rôzneho druhu, o ktorých má buď zachovať úplnú mlčanlivosť, alebo ktoré sú verejne známe, ale on má dbať o ich dodržiavanie a zachovávanie. Vo výkladoch Koránu sa píše, že vo verši č. 72 kapitoly č. 33 Koránu sa Al Amanou myslí viera

a náboženstvo a ich zásady, ktoré treba dodržiavať. Pritom si treba uvedomiť aj skutočnosť, že s vierou bola daná i možnosť výberu, či ju nasledovať, alebo nie.

Al An'ám. Slovo Al An,ám znamená „dobytok“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 6 Koránu.

Al Anbijá. Slovo Al Anbijá znamená „proroci“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 21 Koránu.

Al Anfál. Slovo Al Anfál znamená „vojnová korisť“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 8 Koránu.

Al Ankabút. Slovo Al Ankabút znamená „pavúk“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 29 Koránu.

Al Aráf. Slovo Al Aráf znamená „múr“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 7 Koránu.

Al Aqsa. Al Aqsa je mešita, ktorá sa nachádza v Jeruzaleme. Táto mešita sa spomína aj v súvislosti s veršom č. 1 kapitoly č. 17 Koránu. Tento verš hovorí o jednej z udalostí, ktorá sa odohrala ešte v počiatkoch posolstva posla Muhammada (p.), keď sa mu anjel Gabriel ešte len začínal zjavovať. V tom čase sa stala udalosť zvaná Al Isrá wa Al Miráž. Išlo o cestu, ktorú posol Muhammad (p.) absolvoval počas jednej noci, keď sa z Mekky preniesol do mešity Al Aqsá, z ktorej potom stúpil do neba. Tam uvidel mnohé Božie znamenia, ktoré jednak rozšírili jeho poznatky a jednak nimi Boh svojho posla duchovne posilnil a ukázal, že posolstvo, s ktorým k nemu anjel Gabriel prichádza, je pravdivé. Prorok počas cesty uvidel napríklad raj a peklo, ako budú vyzerat', stretol sa tam s anjelmi a s niektorými predošlými poslami a prorokmi.

Al Asr. Slovo Al Asr znamená „popoludnie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 103 Koránu. Slovo Al Asr sa spomína vo verši č. 1 kapitoly č. 103 Koránu. V tomto verši sa slovom Al Asr označuje čas. Ním sa však označuje aj časový úsek popoludnia až do západu slnka.

Al Azíz. Al Azíz je jedno z mien Božích a znamená „Mocný“. Toto meno Božie je spomenuté vo verši č. 23 kapitoly č. 59 Koránu.

Al Bajjina. Slovo Al Bajjina znamená „jasný dôkaz“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 98 Koránu.

Al Ba'ad. Slovo Al Ba'ad znamená „mesto“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 90 Koránu.

Al Baqara. Slovo Al Baqara znamená „krava“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 2 Koránu.

Al Báre. Al Báre je Božie meno a znamená Ten, kto všetkému dal vzniknúť z ničoho.

Al Burúz. Slovo Al Burúz znamená „hviezdy“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 85 Koránu.

Al Chabír. Al Chabír (Všeznalý) je jedno z mien Boha najvyššieho a znamená všeznalý.

Al Cháleq. Al Cháleq je Božie meno a znamená stvoriteľ.

Al Chunnas. Al Chunnas sú hviezdy. Toto slovo však môže mať aj užší význam, a to planéty, ktorých svetlo vidíme voľným okom v noci a ktoré slabne, až zmizne počas dňa.

Al Duchán. Slovo Al Duchán znamená „dym“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 44 Koránu.

Al Duhá. Slovo Al Duhá znamená „predpoludnie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 93 Koránu.

Alef. Alef je písmeno arabskej abecedy A.

Al Falaq. Slovo Al Falaq znamená „úsvit“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 113 Koránu.

Al Fath. Slovo Al Fath znamená „víťazstvo“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 48 Koránu.

Al Fátiha. Slovo Al Fátiha znamená „úvodná“ alebo „otváracia“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 1 koránu.

Al Fažr. Slovo Al Fažr znamená „úsvit“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 89 Koránu.

Al Fíl. Slovo Al Fíl znamená „slon“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 105 Koránu.

Al Furqán. Slovo Al Furqán znamená „rozlíšenie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 25 Koránu.

Al Ghani. Al Ghani je jedno z mien Boha najvyššieho a znamená ten, kto nikoho nepotrebuje.

Al Ghášija. Slovo Al Ghášija znamená „ťažká udalosť“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 88 Koránu.

Al Hadíd. Slovo Al Hadíd znamená „železo“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 57 Koránu.

Al Hakím. Slovo Al Hakím je jedno z mien Boha najvyššieho a znamená oplývajúci múdrosťou.

Al Hamíd. Slovo Al Hamíd je jedno z mien Boha najvyššieho a znamená ten, komu vďaka za všetko patrí.

Al Háqqa. Je to pomenovanie kapitoly č. 69 Koránu. Slovo Al Háqqa znamená realitu, skutočnosť, niečo, čo sa bezpochyby stane. Toto slovo je ďalším z mien dňa zmŕtvychvstania.

Al Hašr. Slovo Al Hašr znamená „zhromaždenie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 59 Koránu.

Al Haž. Slovo Al Haž znamená „pút“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 22 Koránu.

Al Hižr. Slovo Al Hižr znamená „Obyvatelia Al Hižr“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 15 Koránu.

Al Humaza. Slovo Al Humaza znamená „ohovárač“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 104 Koránu.

Al Hutama. Slovo Al Hutama je uvedené v kapitole č. 104, verše č. 4 a nasledovne.

Al Hužurát. Slovo Al Hužurát znamená „komnaty“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 49 Koránu.

Al Ichl'ás. Slovo Al Ichl'ás znamená „oddanosť“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 112 Koránu.

Ál Imrán. Slovo Ál Imrán znamená „Rodina Imránová“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 3 Koránu.

Al Infitár. Slovo Al Infitár znamená „rozštiepenie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 82 Koránu.

Al Insán. Slovo Al Insán znamená „človek“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 76 Koránu.

Al Inšiqáq. Slovo Al Inšiqáq znamená „roztrhnutie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 84 Koránu.

Al Isrá. Slovo Al Isrá znamená „prenesenie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 17 Koránu.

Al Kabír. Al Kabír (Veľký) je jedno z mien Boha najvyššieho a znamená veľký vo všetkých vlastnostiach Jeho.

Al Káfirun. Slovo Al Káfirun znamená „odmietajúci vieru“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 109 Koránu.

Al Kahf. Slovo Al Kahf znamená „jaskyňa“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 18 Koránu.

Al Kawsar. Slovo Al Kawsar znamená „rajská rieka“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 108 Koránu.

Al Kitáb. Slovo Al Kitáb znamená Kniha. Najčastejšie sa týmto slovom označuje Korán alebo niektorá z predchádzajúcich nebeských kníh v závislosti od kontextu verša.

Al Lajl. Slovo Al Lajl znamená „noc“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 92 Koránu.

Al Lát. Je pomenovanie jednej modly, ktorú Qurejšovci uctievali popri Bohu.

Al Latíf. Al Latíf je jedno z mien Boha najvyššieho a znamená Milostivý.

Al Máida. Slovo Al Máida znamená „Prestretý stôl“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 5 Koránu.

Al Maárez. Slovo Al Maárez znamená „cesty stúpajúce“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 70 Koránu.

Al Marwá. Al Marwá je hora, ktorá sa nachádza v Mekke.

Al Máun. Slovo Al Máun znamená „úžitok“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 107 Koránu.

Al Masad. Slovo Al Masad znamená „palmový povraz“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 111 Koránu.

Al Melek (Kráľ). Je jedno z mien Boha najvyššieho. Je spomenuté napríklad vo verši 20:114

Al Mann. Al Mann je druh potravy.

Al Masáni. Al Masáni z jazykového hľadiska znamená zdvojené, t.j. sedem zo zdvojených. V 39. kapitole, vo verši 23 sa slovo Al Masáni tiež spomína a dá sa z neho vyčítať, že v Koráne boli zoslané vždy dva príklady, jeden z nich vždy varoval a jeho opak vždy bol plný milosti a nádeje. Vo výkladoch Koránu sa uvádzajú mnohé významy slova Al Masáni. Jeden z nich je, že je to prvá kapitola Koránu, ktorá sa nazýva Matkou Korán, ktorá má sedem veršov a ňou sa začína Korán. Druhý význam je, že sa týmto slovom myslia kapitoly 2 až 8 Koránu.

Al Maš'ar Al Harám. Al Maš'ar Al Harám je ďalšie miesto, na ktorom sa pútnici počas konania púte do Mekky zastavia a ktoré sa tiež nazýva Al Muzdelifa.

Al Mesih Ísa ibn Marjam. Mesiáš Ísa syn Márie.

Al Muddesser. Slovo Al Muddesser znamená „rúchom prikrytý“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 74 Koránu.

Al Muhejmen. Al Muhejmen je jedno z Božích mien a znamená Ten, kto sleduje tých, ktorých stvoril. Slovo môže znamenať aj Ten, kto všetko sleduje a dozerá nad tým.

Al Mulk. Slovo Al Mulk znamená „kráľovstvo“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 67 Koránu.

Al Múmen. Slovo Al Múmen je jedno z Božích mien a znamená Ten, kto potvrdzuje pravdivosť poslov svojich, ktorým posolstvá svoje zveril. Toto slovo môže znamenať aj bezpečnosť zaisťujúci, t.j. Ten, kto zaisťuje plynulosť všetkého a chod všetkého podľa princípov, ktoré položil.

Al Muminún. Slovo Al Muminún znamená „veriaci“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 23 Koránu.

Al Mumtahina. Slovo Al Mumtahina znamená „skúška“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 60 Koránu.

Al Munáfiqún. Slovo Al Munáfiqún znamená „pokrytci“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 63 Koránu.

Al Mursalát. Slovo Al Mursalát znamená „poslané“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 77 Koránu.

Al Musawwer. Al Musawwer je Božie meno a znamená, Ten ktorý podobu všetkému dáva.

Al Mutaffifín. Slovo Al Mutaffifín znamená „uberajúci na váhach a mierach“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 83 Koránu.

Al Mutakabber. Al Mutakabber je meno Božie a znamená, Ten, komu najvyššie miesto náleží i všetka oddanosť a poslušnosť.

Al Muzzemel. Slovo Al Muzzemel znamená „rúchom zakrytý“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 73 Koránu.

Al Mužádala. Slovo Al Mužádala znamená „dohadovanie sa“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 58 Koránu.

Al Nabá. Slovo Al Nabá znamená „správa“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 78 Koránu.

Al Nahl. Slovo Al Nahl znamená „včely“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 16 Koránu.

Al Namel. Slovo Al Namel znamená „mravce“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 27 Koránu.

Al Nás. Slovo Al Nás znamená „ľudia“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 114 Koránu.

Al Nasr. Slovo Al Nasr znamená „víťazstvo“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 110 Koránu.

Al Náziát. Slovo Al Náziát znamená „vyťahovanie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 79 Koránu.

Al Nažm. Slovo Al Nažm znamená „hviezda“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 53 Koránu.

Al Nisá. Slovo Al Nisá znamená „ženy“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 4 Koránu.

Al Núr. Slovo Al Núr znamená „svetlo“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 24 Koránu.

Al Qadr. Slovo Al Qadr znamená „noc Al Qadr“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 97 Koránu. Podľa výrokov proroka Muhammada (p.) noc Al Qadr nastáva v poslednej tretine mesiaca Ramadan. Najpravdepodobnejšie je to noc z 26. na 27. deň Ramadanu. V noci Al Qadr bol Korán v celistvosti zoslaný zo zachovanej tabule v siedmom nebi do nášho neba a z neho potom bol počas 23 rokov vnukaný po častiach poslovi a prorokovi Muhammadovi.

Al Qalam. Slovo Al Qalam znamená „pero“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 68 Koránu.

Al Qamar. Slovo Al Qamar znamená „mesiac“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 54 Koránu.

Al Qária. Slovo Al Qária znamená „obrovská a ťažká udalosť“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 101 Koránu.

Al Qasas. Slovo Al Qasas znamená „príbehy“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 28 Koránu.

Al Qijáma. Slovo Al Qijáma znamená „zmŕtvychvstanie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 75 Koránu.

Al Quddús. Al Quddús je Božie meno a znamená „Svätý, vo svojich vlastnostiach je ojedinelý.“

Al Raed. Slovo Al Raed znamená „hrom“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 13 Koránu.

Al Rahmán. Slovo Al Rahmán znamená „Ten, v moci ktorého je milosť“. Je to jedno z Božích mien. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 55 Koránu.

Al Rass. Sú to obyvatelia studne spomenutí vo verši č. 38 dvadsiatej piatej kapitoly.

Al Rúm. Slovo Al Rúm znamená „Rimania“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 30 Koránu.

Al Saf. Slovo Al Saf znamená „zoradenie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 61 Koránu.

Al Safá. Al Safá je hora, ktorá sa nachádza v Mekke.

Al Sáfat. Slovo Al Sáfat znamená „v radoch zoradení“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 37 Koránu.

Al Salám. Al Salám je jedno z Božích mien a znamená „Dokonalý, bez akýchkoľvek nedostatkov alebo slabostí“. Toto slovo môže znamenať aj „Ten, ktorého činy sú bez akejkoľvek krivdy“.

Al Salwá. Al Salwá je druh potravy.

Al Samad. Al Samad je Božie meno. Al Samad v arabskom jazyku znamená Pán, nad ktorého vyššieho niet, je to Pán, ku ktorému sa všetci o pomoc obracajú, pričom On sám sa bez všetkých zaobíde a nepotrebuje ničiu pomoc.

Al Sažda. Slovo Al Sažda znamená „poklona v polohe sužúdu“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 32 Koránu.

Al Šams. Slovo Al Šams znamená „slnko“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 91 Koránu.

Al Šarh. Slovo Al Šarh znamená „uvoľnenie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 94 Koránu.

Al Šuará. Slovo Al Šuará znamená „básnici“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 26 Koránu.

Al Šura. Slovo Al Šura znamená „vzájomná porada“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 42 Koránu.

Al Tagábon. Slovo Al Tagábon znamená „Deň zozbierania“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 64 Koránu. V tejto kapitole sa toto slovo spomína v deviatom verši. Al Tagábon je podstatné meno zo slovesa gabana, ktoré znamená ubrať alebo ubudnúť. V obchodných vzťahoch toto slovo vyjadruje obchod, v ktorom jedna strana získa výhodnú kúpu a druhá utrpí stratu. V deviatom verši 64. kapitoly slovo Al Tagábon znamená, že tí, ktorí vojdú do raja, získajú výhodný obchod za to, že sa v živote pozemskom snažili, kým tí, ktorí vojdú do pekla, utrpia ujmu vo svojom obchode, pretože prežili život pozemský v stave odmietania viery a odmietania toho, čo Boh zoslal, vymenili dobrý raj za zlé peklo. Al Tagábon tiež znamená, že tí, ktorí do raja vojdú, sa budú na tých, ktorí do pekla išli, pozerat' ako na niekoho nerozumného, pretože pre pár strávených rokov v živote pozemskom dostali sami seba do večného života v pekle.

Al Tahrím. Slovo Al Tahrím znamená „zakazovanie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 66 Koránu.

Al Takásor. Slovo Al Takásor znamená „súperenie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 102 Koránu.

Al Takvír. Slovo Al Takvír znamená „zvinutie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 81 Koránu.

Al Taláq. Slovo Al Taláq znamená „rozvod“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 65 Koránu.

Al Táreq. Slovo Al Táreq znamená „prenikavo žiarivá hviezda“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 86 Koránu.

Al Tavba. Slovo Al Tavba znamená „pokánie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 9 Koránu.

Al Tín. Slovo Al Tín znamená „figy“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 95 Koránu.

Al Túr. Slovo Al Túr znamená „hora“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 52 Koránu.

Al Uzzá. Je to pomenovanie jednej významnej modly, ktorú Qurejšovci uctievali popri Bohu.

Al Váqia. Slovo Al Váqia znamená „nezvratná udalosť – udalosť zmŕtvychvstania“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 56 Koránu.

Al Zuchrof. Slovo Al Zuchrof znamená „výzdoby“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 43 Koránu.

Al Zalzala. Slovo Al Zalzala znamená „zemetrasenie“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 99 Koránu.

Al Záriját. Slovo Al Záriját znamená „rozsyávajúce“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 51 Koránu.

Al Žabbár. Al Žabbár je jedno z Božích mien a znamená Majúci moc a vládu.

Al Žásija. Slovo Al Žásija znamená „kľáčiace“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 45 Koránu.

Al Žin. Slovo Al Žin znamená „Žinnovia“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 72 Koránu.

Al Žúdi. Je názov hory spomenutej vo verši č. 44 jedenástej kapitoly Koránu.

Al Žumua. Slovo Al Žumua znamená „piatok“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 62 Koránu.

Al Zumar. Slovo Al Zumar znamená „skupiny“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 39 Koránu.

Alef. Písmeno A arabskej abecedy.

Aqtár. Slovo „aqtár“ môže mať niekoľko významov. Môže znamenať severný a južný pól Zeme a nám ešte neznáme polia nebies. Môže znamenať určité strany alebo zóny Zeme. Môže ale znázorňovať aj zemskú gravitáciu a príťažlivosť, keďže táto vytvára akúsi zónu vôkol Zeme. Verš v každom prípade poukazuje na to, že bez určitého poznania, moci a prostriedkov ani žinnovia a ani ľudia nedokážu cez tieto póly alebo gravitáciu preniknúť, pretože sú ťažko preniknuteľné.

Arafát. Arafát je hora a údolie, v ktorom sa pútnik počas púte určitý čas zdrží, aby vzýval a prosil Boha.

Áron. Áronom sa myslí brat proroka Mojžiša, pokiaľ je spomenutý v súvislosti s ním.

Asáma. Slovo Asáma môže znamenať podľa výkladov početné hriechy, môže znamenať aj odplatu, ale môže to byť aj pomenovanie údolia v pekle alebo trest.

Assáchcha. Assáchcha je podľa výkladov Koránu ohlušujúci výkrik alebo zvuk ako jedna z udalostí spúšťajúcich deň zmŕtvychvstania.

Ázar. Ázar je otec proroka Abraháma.

(B)

Bádija. Bádija je názov, ktorým sa označuje skalnatá púšť. Piesočnatá púšť sa v arabskom jazyku nazýva Sahara, z čoho pochádza aj slovo sahara.

Ba'l. Ba'l je meno modly, ktorú uctievali ľudia proroka Eliáša.

Bedr. Bedr je prvý vojenský stret, ktorý sa odohral medzi prorokom Muhammadom a muslimami na jednej strane a tými z Mekky, ktorí odmietali uveriť a proti muslimom brojili, na strane druhej.

Bekka. Bekka je jedno z mien Mekky.

Buhejra. Je druh zvierat bližšie vysvetlený v komentári 5:103.

(C)

Channás. Channás znamená v arabskom jazyku skrývajúci sa, ten, kto mizne. Toto slovo vyjadruje aj jednu z vlastností satana, ktorý človeku našepkáva zlo. Našepkávajúci satan sa vytratí až vtedy, keď si človek začne spomínať na Boha. Zasa sa však objaví, keď človek začína zabúdať na svojho Stvoriteľa.

(D)

Daríi. Daríi je suchá, horká a trnistá rastlina, ktorá rastie na púšti.

Dávud. Prorok Dávid.

Deň posledný. Posledný deň, po ktorom už nastáva deň zmŕtvychvstania a súdny deň.

Deň zúčtovania. Deň zúčtovania vyjadruje súdny deň, v ktorom Bohu náleží súdenie, ustanovenie absolútnej spravodlivosti, odmena, trest a všetko ostatné.

Dirham. Dirham je peňažná jednotka.

Dom. Domom (s veľkým D) sa v Koráne myslí Kába v Mekke.

Dvojrohý. V mnohých známych výkladoch Koránu sa hovorí, že Dvojrohým sa môže myslieť Alexander veľký. V Koráne však neexistuje žiadna ďalšia zmienka o tom, kto to je a čo výraz dvojrohý znamená. Nie je preto známe, či ide o muža s dvojrohou helmou, alebo či to znázorňuje dve časové obdobia, alebo nejakú moc, a pod. Je možné, že archeologické vykopávky v budúcnosti v tejto súvislosti odhalia nejaké starodávne nálezy, ktoré by nám pomohli presne určiť, o koho v týchto veršoch šlo.

(E)

Ejjúb. Prorok Jób.

Elias'a. Prorok Elizea

(F)

Fáter. Fáter je jedno z Božích mien a znamená „stvoriteľ“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 35 Koránu.

Firdovs. Podľa výkladov Koránu Firdovs je najvyšším stupňom rajských záhrad.

Fúm. Fúm znamená v arabskom jazyku pšenica alebo cesnak.

Fussilat. Slovo Fussilat znamená „objasnená a vysvetlená“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 41 Koránu.

(G)

Gabriel. Je anjel Gabriel. Anjel Gabriel bol aj anjel, ktorý vnukal Korán pochádzajúci od Boha najvyššieho poslovi a prorokovi Muhammadovi.

Gháfer. Slovo Gháfer znamená „odpúšťajúci“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 40 Koránu.

Ghašija. Ghašija je obrovská a ťažká udalosť, ktorá zasiahne všetkých. Je to aj pomenovanie kapitoly číslo 88 Koránu.

Ghislín. Podľa výkladov Koránu to môže byť strom, ktorý rastie v pekle alebo odpadky, hnis a krv, ktoré tečú z ľudí, ktorí sú v pekle.

(H)

Há. Há je písmeno arabskej abecedy. Ide o písmeno H.

Hámi. Je to názov druhu dobytky. Toto slovo je bližšie vysvetlené vo výklade 5:103.

Hárun. Hárun Je Áron.

Hávija. Hávija znamená v arabskom jazyku hlboká priepasť a tiež Peklo.

Húd. Slovo Húd je meno proroka Húda, proroka poslaného k Ádovcom. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 11 Koránu.

Hunejn (Deň Hunejn). Je ozbrojený stret, ktorý sa odohral medzi muslimami a ich nepriateľmi z kmeňa Qurejš a ich spojencami. Viac k tejto bitke vo výklade k veršu 9:25.

(I)

Iblís. Iblís je jedno z mien satana.

Ibráhím. Ibráhím znamená „Abrahám“. Je to meno proroka Abraháma. Je to zároveň aj pomenovanie kapitoly č. 14 Koránu.

Idrís. Je meno proroka Idrísa.

Iljás. Je meno proroka Eliáša.

Illijín. Význam slova Illijín sa uvádza vo veršoch 83. kapitoly Koránu, verše číslo 18 a nasledovne.

Ísa. Je jedno z mien, ktorými sa v Koráne označuje posol a prorok Ježiš.

Ísa syn Márie. Je to jedno z mien, ktorými sa v Koráne označuje posol a prorok Ježiš.

Isháq. Isháq je prorok Izák.

Ismail. Ismail je prorok Ismail, syn prorok Abraháma.

Istavá. Istavá znamená, vystúpiť hore, stúpať hore, nasmerovať niekam a podobne.

Izzá. Slovo Izzá znamená pocta, česť, opora, pýcha.

(J)

Já. Je písmeno araskej abecedy I.

Já Sín. Je to pomenovanie kapitoly č. 36 Koránu.

Jahja. Jahja je arabská výslovnosť mena Ján.

Jaqúb. Jaqúb je prorok Jakub.

Jasrib. Jasrib je jedno z mien Mediny.

Jaúq. Bola to jedna z významných modiel Noemových ľudí spomenutá vo verši 71:23 Koránu.

Jážúž. Jážúž a Mážúž je meno dvoch kmeňov uvedených vo verši 18:94 Koránu.

Jaghus. Bola to jedna z významných modiel Noemových ľudí spomenutá vo verši 71:23 Koránu.

Júnus. Slovo Júnus znamená „Jonáš“. Je to meno proroka Jonáša. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 10 Koránu. Slovo Júnus sa niekedy prepisuje aj ako Júnés.

Júsuf. Slovo Júsuf znamená „Jozef“. Je to meno proroka Jozefa. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 12 Koránu.

(K)

Kába. Kaba bola vybudovaná ako prvá stavba určená výlučne na uctievanie Boha jedného jediného. Kába sa nachádza v Mekke. Kába sa tiež nazýva Domom alebo Starým domom.

Káf. Je písmeno arabskej abecedy K.

Kmeňové spoločenstvá. Kmeňové spoločenstvá sú kmene, ktoré vzišli z potomkov Jakuba. Na čele každého kmeňa stál niektorý z jeho synov.

Krest'ania. Krest'ania sú označení v Koráne dvomi výrazmi v závislosti od toho, o aký dej ide a v ktorom časovom období. Sú označení ako „tí, ktorí pomohli a podporili“ a ako „krest'ania“.

Kursy. Slovo kursy znamená v arabskom jazyku stolička, ale aj sedadlo trónu. Keďže vznikli určité výhrady proti prekladu tohto slova do iných jazykov ako trón, bolo toto slovo napríklad vo verši 2:255 ponechané bez prekladu a uviedla sa len jeho podoba v arabskom jazyku. Tieto výhrady si všimneme najmä pri prekladoch Koránu do anglického jazyka, kde sa v starších prekladoch uvádza slovo trón a v novších prekladoch sa ponecháva arabský prepis tohto slova a vysvetľuje sa jeho význam. O aký trón presne ide a či ide o skutočný trón alebo ide len o porovnanie, ktoré má ľuďom priblížiť chcený význam tohto slova, presne nevieme. Dôležité však je, že nám táto veta približuje rozsah Božej moci a Božieho poznania, keď hovorí, že Božia moc a Božie poznanie pojímajú nebesá a zem a ochrana a opatrovanie nebies a zeme Boha nezaťažuje.

(L)

Lám. Je písmeno arabskej abecedy L.

Ľudia Knihy. Korán používa na označenie židov a kresťanov výraz „Ľudia Knihy“, pretože im boli predtým zoslané nebeské Knihy.

Luqmán. Je pomenovanie kapitoly č. 31 Koránu.

Lút. Je prorok Lot.

(M)

Manát. Manát je názov modly, ktorú predislamskí Arabi uctievali.

Marjam. Slovo Marjam znamená „Mária“. Je to meno Márie, matky proroka Isu (Ježiša). Je to aj pomenovanie kapitoly č. 19 Koránu. Marjam v arabskom jazyku znamená „pobožná, slúžiaca Bohu“.

Masad. Masad sú hrubé palmové vlákna stočené veľmi silno a pevne. Je to aj pomenovanie 111. kapitoly Koránu.

Mážúž. Jážúž a Mážúž sú dva kmene, ktoré šířili zlo na zemi. Sú spomenuté vo verši 18:94 a nasledovne a vo verši 21:96.

Medianovci. Medianovci sú ľudia posla Šába.

Mihráb. Mihráb je miesto určené na modlenie.

Mikael. Mikael je anjel Mikael

Mím. Je písmeno arabskej abecedy M.

Mugramún. Mugramún znamená byť zruinovaný alebo stratiť majetky bez akéhokoľvek úžitku či prospechu alebo byť potrestaný stratou všetkého, čo bolo vynaložené na kultiváciu a pod.

Muhammad. Slovo Muhammad je meno posla a proroka Muhammada (p.). Je to aj pomenovanie kapitoly číslo 47 Koránu.

Muhl. Slovo muhl môže mať viacero významov, môže ísť o roztavenú meď, roztavené olovo alebo vrelý olej. Toto slovo je uvedené vo veršoch 18:29, 44:45 a 70:8.

Músa. Músa je prorok Mojžiš.

Mušrik (v ženskom rode mušrika). Slovo „mušrik“ Korán používa na označenie tých, ktorí k Bohu pridružujú. V známych výkladoch Koránu sa uvádza, že pod týmto výrazom sa myslí človek, ktorý k Bohu pridružuje.

(N)

Nasr. Slovom Nasr (Al Nasr) sa myslí víťazstvo. Je to aj pomenovanie 110. kapitoly Koránu.

Núh. Núh je meno proroka Noema v arabskom jazyku. Je to aj názov kapitoly číslo 71 Koránu.

Nún. Nún je písmeno arabskej abecedy „N“.

(P)

Pútʹ. Je putovanie muslima do Mekky k Posvätnej mešite v presne stanovenom čase s presne stanovenými rituálmi. Je to aj názov 22. kapitoly Koránu.

Poddaný. K tomuto slovu pozri komentár k veršu 2:23.

Posvätná mešita. Posvätná mešita je najväčšia mešita v Mekke, uprostred ktorej sa nachádza Kába.

(Q)

Qáf. Slovo Qáf predstavuje písmeno arabskej abecedy, ktoré slovenská abeceda nepozná a najlepšie ho možno prirovnať k písmenu Q. Je to aj pomenovanie kapitoly číslo 50 Koránu.

Qárún. Qárún je Korah a je spomenutý vo verši 28:76.

Qatmír. Qatmír je šupka alebo vlások, ktorý sa nachádza vo vnútri datle na kôstke.

Qibla. Qibla je strana, smer a miesto, ku ktorému sa modliaci obracia počas modlenia.

Qisá. Qisá je rastlina podobná uhorkám.

Qurejš. Slovo Qurejš znamená „kmeň Qurejšovcov“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 106 Koránu.

(R)

Rá. Rá je písmeno arabskej abecedy „R“.

Ráina. Slovo ráina, podobne ako slovo unzurná, majú v arabskom jazyku ten istý význam a predstavujú prosbu: „Daj nám viac času, počkaj na nás, kým to vykonáme“. Keď muslimovia niečo nestíhali alebo to nedokázali včas splniť, požiadali proroka Muhammada, aby im dal viac času na to, aby splnili svoje úkony alebo na to, aby sa naučili Korán. Túto požiadavku vyjadrovali slovom ráina. Slovo ráina sa spomína aj v súvislosti so židmi, ktorí žili v Medine, avšak židia toto slovo používali v inom význame, znamenalo to u nich hlúposť a určitý druh nadávky. Židov tešilo, že muslimovia toto slovo používajú a začali ho používať aj oni, keď hovorili s prorokom. Z tohto dôvodu bolo muslimom zakázané, aby slovo ráina používali v tejto súvislosti a mali ho nahradiť slovom unzurná, ktoré vyjadrovalo uvedenú prosbu a jeho význam bol jednoznačný. Pozri verše 2:104 a 4:46.

Ramadan. Ramadan je mesiac pôstu. Pôst predstavuje jeden mesiac v roku - mesiac Ramadan, počas ktorého sa muslim musí postiť. Pôst ako aj mesiac pôstu a úpravy s ním spojené sa v Koráne spomínajú vo viacerých veršoch. Rozsiahlejšia úprava je napríklad vo verši 2:184.

Ribá. Slovo ribá sa zvyklo prekladať ako úroky. Tak je tomu aj v českých prekladoch Koránu. Význam slova ribá je však obsiahlejší než úroky. Slovo ribá znamená peňažnú čiastku alebo akékoľvek plnenie, ktoré veriteľ obdrží od dlžníka ako odplatu za to, že mu poskytol pôžičku alebo mu predĺžil dobu jej splatnosti. To platí bez ohľadu na to, či sa jedná o

peňažnú alebo inak určenú pôžičku, napríklad o tovar poskytnutý ako pôžičku. Toto slovo v sebe zahŕňa význam úroku, úžerníctva i čohokoľvek, čo sa na ne podobá.

V dobe, v ktorej žil prorok Muhammad, sa obchodovalo okrem iného aj takým spôsobom, že sa kupovali a predávali tovary toho istého druhu, avšak s rozdielnou kvalitou s tým, že rozdiel v kvalite sa vyrovnával rozdielom v množstve. To znamená, že niekto kúpil napríklad kilo datlí dobrej kvality výmenou za dve kilá datlí horšej kvality. I tento spôsob obchodovania prorok zakázal, pretože vzbudzoval dojem, že sa jedná o ribá a povedal, že ak by niekto chcel kúpiť ten lepší druh datlí, nech najprv predá za peniaze alebo iný tovar tie horšie datle, ktoré chce predat' a až potom za to, čo dostal, nech si kúpi tie datle, ktoré mal v úmysle kúpiť.

Jedným z hlavných veršov Koránu, v ktorom sa ribá spomína, je verš 2:275. Verš hovorí: tí, ktorí žijú z ribá, vstanú v deň zmŕtvychvstania tak, ako keby boli postihnutí šialenstvom. Boh ich takýmto trestom potrestá, pretože povoľovali to, čo Boh zakázal, porovnali ribá s predajom a povedali, že predaj je to isté ako ribá. Boh však objasňuje, že svojou podstatou i výsledkom je ribá, ktoré je zakázané, odlišné od predaja, ktorý je povolený. Ak sa toto napomenutie o zákaze uplatnenia ribá niekomu dostalo, on poslúchol a s braním ribá prestal, tomu ostávajú majetky, ktoré mal prv, než sa o tomto zákaze do počul (i keď časť jeho majetku môže pochádzať z takéhoto ribá) a o jeho prípade Boh rozhodne, či ho za to potrestá, alebo mu to odpustí. To znamená, že ustanovenie o zákaze úrokovania, úžerníctva i všetkého, čo vyjadruje slovo ribá, v tom čase nemalo spätnú účinnosť a začalo platiť až od okamihu, keď sa o ňom ľudia dozvedeli. Verš sa končí výstrahou pre ľudí a upozorňuje ich, že ten, kto by sa vrátil k braniu alebo dávaniu ribá, bude patriť medzi obyvateľov ohňa, v ktorom bude naveky.

V dnešnej dobe sa však objavujú názory niektorých učencov, ktorí hovoria, že pojmom ribá sa nemyslia bežné úroky, ktoré dnes banky vyplácajú, ale doslova správanie, ktoré možno prirovnať k nadmerne vysokým úrokom alebo úžere.

Rovná cesta. Pod rovnou cestou sa myslí cesta, ktorá nemá žiadne vybočenia, je priama, a teda správna.

Rúhan. Slovo Rúhan sa prekladá ako Duch a myslí sa ním najčastejšie anjel Gabriel. Pri verši 42:52 však výklady Koránu uvádzajú, že sa ním môže myslieť Korán, ktorý vnáša duch života a milosti do srdc stvorených. Okrem toho sa vo výkladoch spomína, že niektorí učenci uviedli, že sa týmto slovom môže myslieť posolstvo vnuknuté poslovi Muhammadovi, alebo dokonca sa tým môže myslieť aj milosť.

Rukúu. Rukúu je poklona typická pre modlenie, pri ktorej modliaci skloní trup dopredu o 90 stupňov, vystrie chrbát a so spustenými rukami sa oprie o kolená.

(S)

Sába. Je to pomenovanie kapitoly číslo 34 Koránu.

Sábijovci. O Sábijovcoch sa hovorí v niektorých veršoch Koránu. Napríklad vo verši 2:62. Vo výkladoch Koránu k tomuto veršu niektorí učenci z oblasti islamských vied, ktorí sa zaoberali výkladom tohto verša, hovoria, že Sábijovci sú určitá skupina kresťanov, iní zasa hovoria, že sú to ľudia, ktorí nemali žiadne náboženstvo, ale verili v Boha, tretí zasa, že sú to ľudia, ktorí zanechali svoje náboženstvo a prijali iné, a preto Arabi hovorili tým židom a kresťanom, ktorí prijali islam, že sú Sábijovci. I keď slovo Sábijovci na tomto mieste môže

mať viacero významov, vždy sa však jedná o ľudí, ktorí uctievali jedného jediného Boha, ktorý nemá spoločníkov, ktorý nesplodil, nebol splodený a ktorému sa nik nevyrovná.

Sád. Slovo Sád predstavuje písmeno arabskej abecedy, ktoré nemá ekvivalent v slovenskej abecede a ktoré sa najviac približuje k písmenu „S“. Je to aj pomenovanie kapitoly č. 38 Koránu.

Sáiba. Sáiba je názov druhu dobytky spomenutý vo verši 5:103 Koránu. Pozri komentár k tomuto veršu.

Sáleh. Sáleh je posol a prorok Sáleh.

Samirčan. Samirčan bol čarodej, ktorý buď pochádzal z mesta Sámira, alebo mal iba prezývku Samirčan. Podstatné je, že to bol muž, ktorý ľudí nechal zblúdiť uctievaním kravy, ktorú pre nich vyrobil. Pozri verš 20:85 a nasledovné.

Samúd (Samúdvci). Samúdvci sú ľudia proroka Sáleha. Pozri napríklad verš 26:141 a nasledujúce.

Saqar. Saqar je oheň. Pozri verš 74:26 a nasledujúce.

Selsebíl. Selsebíl je prameň vody uvedený vo verši 76:18.

Siddíqa. Siddíqa znamená silne veriaci. Mária bola nazvaná podľa tejto vlastnosti, pretože verila úprimne a pravdivo v znamenia zoslané Bohom najvyšším a v posolstvo svojho syna Ježiša. Týmto slovom bola Mária pomenovaná vo verši 5:75.

Sidret Al Muntahá. Podľa výkladov Koránu je to lotosový strom, ktorý sa nachádza v siedmom nebi. Pozri verš 53:14.

Sín. Sín je písmeno arabskej abecedy „S“.

Sínin. Vo výkladoch Koránu sa uvádza, že ide o horu v Sinaji, na ktorej stál Mojžišovi, keď k nemu Boh prehovoril. Pozri verš 95:2.

Sižžín. Pozri verš 83:7 a nasledovne.

Sulejmán. Prorok Šalamún.

Suwá. Suwá je meno jednej z najvýznamnejších modiel noemových ľudí. Pozri verš 71:23.

Sužúd. Sužúd je poklona, v ktorej sa človek skloní, kľakne na kolená, nakloní trup a hlavu smerom k zemi a spojí čelo a nos so zemou.

(Š)

Šáb. Je prorok Šáb.

Šehíd. Šehíd (alebo Šahíd) je veriaci človek, ktorý umrie pri dodržiavaní alebo pri plnení povinností, ktoré mu viera a islamské náboženstvo ukladajú. Občas sa toto slovo prekladá ako mučeník. Pojem šehid však okrem významu mučeníka nesie v sebe aj ďalšie nemenej dôležité významy. V tomto ohľade sa pojem šehid zvykne chápať v užšom a v širšom slova zmysle. Užší zmysel pojmu šehid možno stotožniť s obsahom slova mučeník. V užšom zmysle sa šehidom chápe veriaci muslim, ktorý zomrel pre ochranu svojej viery a náboženstva. V širšom zmysle slova šehid predstavuje veriaceho muslima, ktorý zomrel v stave, plniac alebo dodržiavajúc niektorú zo zásad a povinností, ktoré Boh v Koráne určil. To znamená, že v širšom slova zmysle sa za šehida pokladá veriaci muslim, ktorý obetoval svoj život alebo jeho

časť, aby sa výlučne venoval šíreniu islamu, teda učeniu ľudí Koránu, základom a zásadám islamu. Za šehida v tomto zmysle možno napríklad pokladať vedca, ktorý zahynul pri experimente, ktorého výsledky by ľudstvu pomohli. Mohlo by ísť o veriaceho muslima, ktorý cestoval za účelom získania poznania a vedomostí a na svojich cestách zahynul. Mohlo by taktiež ísť o záchranára, ktorý pri výkone svojej profesie zahynul.

Mohol ním byť aj veriaci muslim, ktorý si chránil svoj majetok alebo rodinu pred napadnutím a bol pritom smrteľne zranený. Mohlo by ísť o matku, ktorá pri pôrode zomrela, atď. V prvom prípade by šlo o veriaceho muslima, ktorý zomrel pri učení ľudí islamu, snažil sa usmerniť ľudí na cestu, ktorú im Boh určil, teda vykonával osvetovú činnosť. V druhom prípade by sa napĺňala zásada, podľa ktorej by mal muslim ostatným ľuďom pomáhať. V treťom prípade by sa naplnila požiadavka vzdelanosti, ku ktorej Korán muslimov nabáda a o ktorej prorok Muhammad povedal: „Hľadanie a dožadovanie sa poznania je povinnosťou každého muslima“ atď.

Väčšia zásluha u Boha sa vždy pripisuje šehidovi chápanému v užšom zmysle slova, teda tomu, ktorý zomrel pri obrane islamského náboženstva, čo je v konečnom dôsledku aj pochopiteľné, pretože ak by islam zanikol, zanikli by s ním i všetky jeho ostatné princípy a zásady a nebolo by možné už hovoriť o šehidovi v širšom zmysle. O to viac, že na to, aby niekto zomrel ako šehid, musí činnosťou, pri ktorej zomrel, sledovať Božiu spokojnosť a napĺňanie zásad, ktoré Boh určil. V prípade zániku islamu by ľudia už nedokázali určiť, aké sú to tieto princípy a zásady. Treba si ale aj tak uvedomiť, že odmeňovanie za to, čo človek koná, náleží v konečnom dôsledku Bohu a On určuje, akú odmenu komu a za čo pripíše.

Šuejb. Je prorok Šáb.

(T)

Tá. Tá je písmeno arabskej abecedy. Toto písmeno nemá ekvivalent v slovenskej abecede, najbližšie mu však je písmeno T.

Tágút. V preklade Koránu sa slovo „tágút“ uviedlo bez prekladu, pretože slovenský jazyk nemá presný ekvivalent tohto slova. Slovo tágút sa zvyklo prekladať ako satan. Toto slovo má ale širší význam než len pomenovanie satana, pretože koreň slova pochádza z výrazu, ktorý predstavuje obrovské neprávie a nespravodlivosť. Tágút znamená satan, ale i všetko, čo prekračuje určité medze, ktoré Boh ľuďom stanovil, čo zakrýva pravdu, čo je uctievané mimo Boha alebo popri ňom.

Táhá. Je pomenovanie kapitoly č. 20 Koránu.

Tajammom. Tajammom znamená symbolické očistenie, ktoré spočíva v obtrení si rúk napríklad o čistú zem, piesok alebo kameň a potom prejsť týmito rukami po tvári a po rukách až po lakte.

Talh. Vo výkladoch sa uvádza mnoho významov slova Talh, napríklad že je to banánovník alebo obrovské stromy a pod., stromy, ktorých plody sú poskladané a zoradené.

Taráeq. Vo výkladoch Koránu sa píše, že slovo taráeq znamená nebesá, t.j. sedem nebies. Ďalej sa píše, že ide o nebesá, ktoré sú poukladané jedno nad druhým. Jedným z možných významov tohto slova môže byť aj to, že ide o cesty, t.j. sedem ciest.

Tavá. Tavá je údolie spomenuté v verši 79:16.

Tesním. Tesním je pomenovanie prameňa vody, z ktorého pijú len tí, ktorých Boh priblížil k Sebe. Pozri verš 83:27 a nasledovné.

Tí, ktorí pokánie činili. V niektorých veršoch Koránu sa touto vetou označujú židia.

Tí, ktorí pomohli a podporili. V niektorých veršoch Koránu sa touto vetou označujú kresťania.

Tubba. Tubba je titul starých kráľov Jemenu alebo meno jedného z týchto kráľov. Pozri verš 44:37 Koránu.

(U)

Udda. Udda predstavuje takzvanú ochrannú dobu. O ochrannej dobe pozri vysvetlivku k veršu 2:228. Udda - ochranná doba bola uložená za účelom uistenia sa, že manželka nenesie vo svojom lone žiadne spoločné dieťa s manželom, s ktorým sa rozvádza. Takéto dieťa by totiž mohlo prispieť k tomu, že by obaja manželia počas tejto doby rozvod zrušili a vrátili sa k sebe. Ďalšia nemenej dôležitá funkcia doby uddy spočíva aj v odvrátení akéhokoľvek podozrenia z mimomanželského styku s cudzím mužom tesne po rozvode.

Umma. Umma vyjadruje určitú skupinu alebo spoločenstvo ľudí, ktorých spája nejaká charakteristická črta. Vo väčšine prípadov, v súvislosti s ktorými sa toto slovo v Koráne uvádza, sa ním myslí náboženské spoločenstvo, resp. skupina ľudí, ktorá má to isté náboženstvo bez ohľadu na akékoľvek rasové, jazykové, národnostné alebo iné rozdiely. V tomto zmysle poznáme muslimskú ummu, židovskú ummu, kresťanskú ummu atď. Týmto slovom sú ale označené aj iné živé tvory, nielen človek. Verš 6:38 hovorí, že všetko, čo chodí po zemi, vtáci, ktorí lietajú krídlami, sú tiež ummou, určitým druhom spoločenstva. Tento podrobný výklad slova umma uvádzame preto, lebo ono sa nesprávne prekladá takmer vo všetkých prekladoch Koránu ako národ. Ak by to bolo tak, potom by sme mohli napríklad povedať, že medvede sú národ, lastovičky sú národ alebo že muslimovia tvoria národ, keď sa o nich hovorí ako o „muslimskej umme“, čo by nebolo správne, pretože muslimovia nikdy netvorili a pravdepodobne ani nebudú tvoriť jeden národ. O muslimoch môžeme povedať, že tvoria jednotné náboženské spoločenstvo v tom zmysle, že to, čo ich spája, je islam.

Umra. Umra je putovanie do Mekky mimo určeného obdobia púte. Putovanie do Mekky nazývame púťou, ak sa vykonáva počas dní, ktoré sú na to v roku určené. Ak sa putovanie do Mekky koná v inom čase, nazýva sa umra.

Uzejr. Ezra.

(V)

Vadd. Bola to jedna z významných modiel ľudí Noema.

Vasíla. Pozri výklad k veršu 5:103 Koránu.

Večne živý (Al Haj). Je jedno z mien Boha najvyššieho. Uvedené je napríklad vo verši 20:111.

Večne existujúci (Al Qajjúm). Je jedno z mien Boha najvyššieho. Nachádza sa napríklad vo verši 20:111.

(Z)

Zabúr. Zabúr je Kniha, ktorá bola zoslaná Dávidovi.

Zakarajjá. Je Zachariáš.

Zannún. Jeden z prorokov spomenutý vo verši 21:87 Koránu.

Zakat. Zakat je povinný odvod na sociálne účely, ktorý sa vyberá z určenej časti majetku a predstavuje vo všeobecnosti 2,5 % z hodnoty peňažného majetku. V Koráne sú určené aj účely, na ktoré sa tieto odvedené prostriedky majú použiť, pozri napríklad verš 9:60.

Zaqqúm. Zaqqúm je strom, ktorého opisuje verš 37:62 a nasledovne Koránu.

Zoroastrovci. Zoroastrovci boli určitá skupina ľudí, ktorá žila v minulosti a ktorá uctievala oheň.

(Ž)

Žalábib. Žilbáb v jednotnom čísle je nepriesvitný závoj, ktorý zahaľuje hlavu, chrbát a hrud' ženy.

Židia. Židia sú označení v Koráne tromi výrazmi, v závislosti od toho, o aký dej ide a v ktorom časovom období. Sú označení ako „tí, ktorí pokánie činili“, ďalej ako „synovia Izraela“ a ako „židia“.

Žinnovia. Pozri vysvetlivku k slovu Al Žin.

Korán

1. Čo je Korán

Slovo Korán (v arabskom jazyku „Qur'án“) v súvislosti s islamským náboženstvom vyjadruje určitý súbor poznatkov, poznanie zoslané Bohom najvyšším ľudom. Slovom Korán sa však zväčša označuje Kniha, v ktorej je toto poznanie písomne zaznamenané. Korán je známy aj pod ďalším menom Al Furqán, t.j. oddeľujúci, pretože oddeľuje pravdu od nepravdy. To sú dve najznámejšie pomenovania. K ďalším názvom patria: Al Kitáb, t.j. Kniha, Al Zikr, t.j. pripomenutie a Al Tenzíl, t.j. zoslanie.

Korán je hlavným a základným prameňom islamského náboženstva. Pre muslimov je hlavným zdrojom poznatkov o stvorení sveta, v ktorom žijeme, o stvorení ľudstva, ale predovšetkým o Tom, kto to všetko stvoril.

Korán bol zvestovaný poslovi a prorokovi Muhammadovi (p.) Bohom najvyšším prostredníctvom anjela Gabriela. Prostredníctvom tohto anjela boli aj ostatným poslom a prorokom v minulosti oznámené posolstvá, ktorými ich Boh poveril a ktoré mali oni ľudom oznámiť.

Anjel Gabriel sa prorokovi Muhammadovi prvýkrát zjavil približne desať rokov predtým, ako sa začal datovať islamský kalendár „Hižry“ (ten sa začal datovať až od emigrácie proroka a muslimov z Mekky do Mediny). Vtedy mal Muhammad štyridsať rokov. Od tej chvíle sa začalo zvestovanie Koránu prostredníctvom anjela Gabriela a prorok začal vyzývať ľudí k viere v Boha a k novému náboženstvu.

Zvestovanie Koránu pokračovalo počas nasledujúcich rokov a skončilo sa tesne pred smrťou posla a proroka Muhammada, keď Boh najvyšší veršom Koránu oznámil muslimom, že ich náboženstvo je už úplné. Onedlho po tomto oznámení prorok ochorel a zomrel.

Korán nebol zvestovaný naraz, ale postupne počas niekoľkých rokov. Doba zvestovania Koránu sa odhaduje na 20, 23 alebo 25 rokov podľa toho, ako sa ráta čas, ktorý prorok strávil v Mekke od začatia zvestovania Koránu až po svoju emigráciu z Mekky do Mediny. Doba prorokovho pobytu v Medine od emigrácie až po jeho smrť bola desať rokov.

Počas zvestovania Koránu prorok dbal na to, aby sa ho muslimovia v prvom rade učili naspamäť, keďže medzi Arabmi bola v tom čase značne veľká negramotnosť. Prorok však pritom dbal i na to, aby sa to, čo mu bolo vnukané, vždy písomne zaznamenalo, aby bol Korán v písomnej forme uložený v jeho, teda v prorokovom dome.

Po smrti proroka Muhammada došlo k prepísaniu Koránu komisiou, ktorá bola na to ustanovená a členovia ktorej boli vybraní z tých muslimov, ktorí proroka dlhý čas sprevádzali a ktorí boli známi tým, že majú dobrú pamäť, takže Korán dobre naspamäť ovládali a na čestnosť ktorých sa dalo bezvýhradne spoľahnúť. Najprv sa vyhotovila jedna kópia Koránu, ktorá bola prepísaná priamo z predmetov, na ktorých bol Korán za čias proroka zapísaný. Po niekoľkých rokoch, keď sa islamský štát začal zväčšovať a počet muslimov zvyšovať, komisia z pôvodnej kópie Koránu, ktorá bola starostlivo uložená v dome kalifa, vyhotovila ďalších päť kópií a tie boli rozoslané do rôznych kútov vtedajšieho islamského štátu. Zo zaslaných kópií sa potom začali vyhotovovať stovky a tisíce nových kópií, ktoré sa rozoslali

do miest a oblastí. Treba však podotknúť, že dôraz sa vždy kládol na ústne podávanie a deti sa Korán učili od malička v mešitách alebo špeciálnych školách.

2. Čo predstavuje Korán pre muslimov

Prvé, čo bolo z Koránu prorokovi Muhammadovi zoslané v dobe, keď muslimovia boli ešte v Mekke, boli verše, ktoré hovorili o Bohu. Tieto verše začali učiť prvých muslimov, kto je Boh a aké sú Jeho vlastnosti. Bola to najdôležitejšia úloha, na ktorej stálo všetko ostatné. Ľudia museli jasne a zreteľne pochopiť, v čom sa mýlili vo svojich predstavách o Bohu. Keď túto úlohu muslimovia zvládli, začali prichádzať verše, ktoré im určovali základné náboženské úkony, mravné správanie a základné zásady islamu.

Korán pre muslimov predstavuje v prvom rade poznatky o Tom, kto všetko, čo je vôkol nás, stvoril. To znamená, že muslimovia vo všetkých svojich predstavách o Bohu, o živote a smrti a o zákonitostiach nášho sveta vychádzajú z Koránu.

Okrem poznatkov o Bohu, živote a smrti Korán obsahuje i verše stanovujúce základné náboženské úkony. Muslimovia z Koránu čerpajú poznatky, ako praktizovať a dodržiavať svoje náboženstvo. Čerpajú z neho mravné zásady, ktoré sa snažia naučiť a podľa nich si aj život na zemi zariadiť. Niektoré verše Koránu zasahujú i do oblasti právneho života muslimov. Korán, aj keď len vo veľmi obmedzenej miere, upravuje i túto stránku života islamskej spoločnosti. Upravuje napríklad aj niektoré zásady uzatvárania zmlúv, podrobne sú upravené otázky rozvodu a vena. Dedičstvo a spôsob delenia pozostalosti po zomrelom sa tiež v Koráne dostatočne rozvádza.

Korán je obsiahnutý v jednej Knihe a má dohromady 114 kapitol. Každá kapitola sa delí na určitý počet veršov. Okrem toho sa Korán delí na tridsať častí a každá časť obsahuje niekoľko kapitol. To znamená, že máme tridsať častí, každá časť má niekoľko kapitol a každá kapitola sa skladá z niekoľkých veršov.

Verše Koránu boli Bohom najvyšším zoslané prorokovi Muhammadovi v arabskom jazyku a dodnes sa píše a čítajú v tomto jazyku. To znamená, že Korán sa dodnes zachoval v jazyku, v ktorom bol zvestovaný a v ktorom bol prvýkrát napísaný.

Korán obsahuje v prvom rade poznanie o tom, že existuje Boh. Boha nám predstavuje ako najvyššiu Existenciu, ktorá je počiatkom a koncom všetkého. V Koráne nemá Boh žiadnu stelesnenú podobu, má len určité vlastnosti, podľa ktorých ho ľudské chápanie dokáže vnímať. To znamená, že Boha si nemožno predstaviť v žiadnej nám známej podobe. Boh je najvyššou a ojedinelou Existenciou. Z tohto dôvodu Bohu nemožno pripisovať žiadnych spoločníkov alebo potomstvo.

Boh najvyšší sám seba v Koráne charakterizuje mnohými vlastnosťami, medzi ktoré patrí napríklad: spravodlivosť, milosť, moc odpúšťať, múdrosť, vševedomosť, všemocnosť. Je opísaný ako stvoriteľ všetkého, ako vládca súdneho dňa a môžeme sa tu dočítať aj o ďalších jeho vlastnostiach. To nájdeme napríklad v prvej kapitole Koránu, v stodvanástej kapitole, vo štvrtej kapitole, verš č. 136 a pod.

Základné náboženské úkony predstavujú ďalšiu oblasť, ktorú Korán upravuje. Ide v prvom rade o modlenie, o platenie zakatu (povinnej dávky), o postenie sa počas mesiaca Ramadanu a o púti do Mekky. Spôsob vykonania niektorých týchto náboženských úkonov Korán priamo upravuje, ďalšie Boh najvyšší ponechal na proroka Muhammada, aby ich muslimov naučil. Napríklad Korán stanovuje muslimovi povinnosť modliť sa, spôsob výkonu tejto modlitby však muslimov naučil prorok Muhammad. Keď muslimovia už ovládali spôsob výkonu modlitby, Korán stanovil výnimku z tradičného spôsobu jej výkonu pre prípad, že by boli na

bojisku alebo pre prípad choroby. Tu je na mieste upozorniť na to, že Korán a výroky proroka Muhammada sú dve odlišné veci. Všetko, čo prorok Muhammad za svojho života povedal, môžeme zoradiť do jednej skupiny a verše Koránu, ktoré mu boli zoslané, do skupiny druhej. Prorok Muhammad mal totiž svoj charakteristický štýl a spôsob rozprávania, ktorý sa na Korán nepodobá. Dokonca samotní Arabi, ktorí žili za čias proroka Muhammada, a to aj najväčší nepriatelia islamu, v tej dobe uznali, že štýl a skladba viet Koránu je ojedinelá a nepodobá sa na nič, čo predtým počuli.

Ďalšia oblasť obsiahnutá v Koráne sa týka niektorých právnych inštitútov a úprav. Korán napríklad upravuje podrobne inštitút vena, ktoré snúbenec poskytuje snúbenici. Korán ďalej upravuje spôsob rozdelenia dedičstva po zomrelom, pričom ustanovuje aj ženám zákonné povinné podiely z dedičstva. Ďalej je stanovená povinnosť písomne uzatvárať zmluvy (pokiaľ tomu nebráni nejaká prekážka). V Koráne nájdeme aj ustanovenia o maximálnych sadzbách a trestoch za niektoré trestné činy, ako je vražda, ozbrojená lúpež alebo krádež. Do štvrtej oblasti môžeme zaradiť určité poznatky o udalostiach a príbehoch, ktoré nájdeme v Tóre a v Evanjeliách. V Koráne sa zväčša nachádzajú len niektoré fázy takýchto príbehov a udalostí, len výnimočne tam nájdeme celý príbeh. Účel uvádzania týchto príbehov je dvojaký.

Niektoré príbehy alebo časti príbehov sú v Koráne Bohom najvyšším zoslané, aby uviedli na správnu mieru udalosti, ktoré sa v minulosti udiali a ktoré boli časom v Tóre alebo Evanjeliu pozmenené alebo chybné ľuďmi interpretované. Druhým cieľom takýchto príbehov je uviesť príklad toho, čo sa stane, ak ľudia nedodržia alebo nebudú nasledovať zásady, ktoré Boh určil.

V Koráne sa dočítame napríklad o stvorení Adama a Evy a o tom, ako museli opustiť raj. V Koráne nájdeme tiež celý príbeh proroka Abraháma, ako začal premýšľať o Bohu, ako sa postavil proti svojim ľuďom a modlám, ktoré uctievali, ako ho jeho ľudia chceli upáliť a ako im v tom Boh zabránil, ale i to, ako sa mu narodil syn Ismail, ktorého musel i s jeho matkou odvieť do púšte a nechať ich na mieste, kde dnes stojí Mekka, v ktorej je posvätná mešita a vo vnútri mešity je Kába, prvý objekt v dejinách ľudstva vybudovaný na uctievanie len Boha jedného jediného.

V Koráne nájdeme aj príbeh počatia Márie a narodenie Ježiša, pričom sa tu jasne uvádza, že počatie Márie sa stalo nadprirodzeným spôsobom a očisťuje ju od akéhokoľvek hriechu či cudzoložstva. Ďalej sú tam príbehy Jozefa, Mojžiša a iných prorokov.

V období, keď prorok Muhammad žil v Medine, skupina židov sa snažila prekrucovať niektoré udalosti uvedené v Tóre. Z toho dôvodu nájdeme v Koráne mnohé verše, ktoré proroka upozorňujú na túto skutočnosť a týchto židov varujú, aby prestali páchať zlo proti muslimom a aby uverili v to, s čím Boh posla a proroka Muhammada k ľuďom poslal. Mnohé z týchto veršov nesú v sebe všeobecné odkazy, ktoré už nie sú adresované len skupine židov, ale ľuďom vo všeobecnosti.

Do piatej oblasti by sme mohli zaradiť verše, ktoré sa týkali života muslimov. Ide o verše, ktoré muslimov učia určitým mravným zásadám, spôsobu, akým sa má riadiť ich život, ako sa majú správať k ostatným ľuďom a k sebe navzájom. Sem môžeme zaradiť i verše, ktoré prorokovi prezrádzali niektoré nebezpečenstvá, ktoré naňho číhali, alebo úklady a spiknutia, ktoré sa proti nemu chystali, čím mu Boh najvyšší zachraňuje život. Ďalej sú tu i verše, ktoré predpovedali určité udalosti a ktoré sa naplnili už za života proroka Muhammada alebo po jeho smrti.

Ako príklad môžeme uviesť verše, ktoré prorokovi Muhammadovi prikázali rozpustiť strážu, ktoré ho strážili. Boh najvyšší mu v nich totiž oznámil, že ich nepotrebuje, pretože On sám ho

pred akýmkoľvek nebezpečenstvom ochráni. Prorok poslúchol, svoju stráž rozpustil a jeho život sa skončil prirodzenou smrťou, a nie na želanie jeho odporcov. Verše obsiahnuté v tejto oblasti sa teda týkali života muslimov a udalostí, ktoré sprevádzali ich život.

Do šiestej oblasti patria verše týkajúce sa dňa zmŕtvychvstania, súdneho dňa a verše, ktoré hovoria o raji a pekle. Takýchto veršov je v Koráne mnoho, najmä v posledných kapitolách, resp. v posledných dvoch častiach. Podstata týchto veršov je v tom, že Boh najvyšší dal ľuďom rozum a možnosť slobodného výberu medzi vierou a nevierou, ale zároveň ich upozornil na to, že život, ktorý žijú, nie je konečný, že sa nekončí smrťou, ale po smrti človeka pokračuje v odlišnej forme. Súčasťou tohto pokračujúceho života je i udalosť zvaná deň zmŕtvychvstania. Hovorí sa síce o dni, ale ako dlho to z hľadiska ľudského vnímania času bude trvať, to už nevieme. Po dni zmŕtvychvstania a udalostiach, ktoré ho budú sprevádzať, prichádza súdny deň. Je to ďalšia etapa, v ktorej bude každému človeku (ale pravdepodobne sa to dotkne nielen ľudí, ale všetkých živých tvorov žijúcich na zemi alebo aj mimo nej) presne do detailu zrátané, čo vo svojom živote vykonal, či už to bolo dobro, alebo zlo. Pri tomto zúčtovaní sa uplatní zákon absolútnej spravodlivosti voči všetkým, ale i Božia milosť a odpustenie voči niektorým ľuďom, resp. voči tým, u ktorých sa Boh rozhodne, že si to zasluhujú. Po súdnom dni človek pokračuje vo svojom živote v závislosti od toho, ako bolo o jeho skutkoch v deň súdu rozhodnuté. Ako vyzerá raj a ako peklo, to nám Korán znázorňuje v mnohých veršoch.

V Koráne je mnoho správ o dni súdenia, o raji a pekle, a to okrem iného i preto, aby varovali ľudí pred tým, čo ich čaká. Aby to ľudí upozornilo, že existuje Boh, ktorý sleduje všetko, čo sa na zemi deje. Aby ľudia, ktorí nechcú veriť v Boha alebo ktorí sa nedržia zásad dobra a ľudskosti, stanovené Bohom, vopred vedeli, čo ich za takúto nevieru alebo činy v budúcnosti čaká.

Siedma oblasť zahŕňa verše, ktoré v sebe nesú poznatky z oblasti vedy vo všeobecnosti. Tieto poznatky sú akýmsi znamením pre ľudí neskorších čias o tom, že to, čo Korán obsahuje, je správne a pravdivé okrem iného i preto, že podobné poznatky ľudia v dobe zoslania Koránu nepoznali a ani nemali odkiaľ poznať. Význam týchto veršov sa podarilo objasniť až v posledných rokoch zásluhou pokroku vedy dvadsiateho storočia. Niektoré takéto verše však pre nás ostávajú ešte dodnes neobjasnené. Je zaujímavé, že v jednom z veršov Koránu (35:28) je napísané, že najväčší rešpekt a najväčšiu pokoru pred Bohom majú práve ľudia vzdelaní so schopnosťami vedeckého poznania. Oni si najlepšie dokážu uvedomiť i hodnotu týchto veršov a akým stupňom znalostí a poznania disponoval ten, kto ich zoslal.

Korán nám opisuje napríklad štádiá vývoja embrya človeka v maternici až po narodenie, a to jednoduchým, ale výstižným spôsobom. Celý tento proces vývoja ľudského plodu dokázala veda určiť až v posledných desaťročiach, pričom poznatky uvedené v Koráne pochádzajú zo 7. storočia.

Do ôsmej a zároveň poslednej skupiny môžeme zaradiť verše, v ktorých sa jasne hovorí, že tieto verše sú znamenia, ktoré ľuďom naznačujú existenciu Boha a zákonitosti, ktoré Boh nášmu svetu na jeho riadenie určil.

3. Kompozícia a štýl Koránu

Korán ako kniha alebo súbor veršov sa vyznačuje tak z hľadiska formy ako i obsahu niekoľkými špecifickými znakmi a zvláštnosťami. Medzi prvé špecifiká Koránu patrí fakt, že takmer každá kapitola s výnimkou tých menších sa delí na niekoľko tematických okruhov. Každá kapitola je teda rozdelená na niekoľko skupín veršov. Každá skupina má pritom obsah

odlišný od predchádzajúcich a nasledujúcich. Počet veršov jednotlivých skupín je rôzny. Deliacia čiara medzi skupinami veršov neexistuje, prechod medzi nimi však možno ľahko spoznať podľa obsahu jednotlivých veršov. Ako príklad možno uviesť druhú kapitolu Koránu. Prvú skupinu veršov tvoria verše č. 1 až 29. Táto skupina hovorí zhruba o veriacich a o ľuďoch odmietajúcich vieru. Od verša 30 sa už začína ďalšia skupina, v ktorej je príbeh o Adamovi a Eve, presahujúci až do verša 39, kde sa začína tretia skupina veršov atď. Zjednodušene možno povedať, že celý Korán môžeme rozdeliť na niekoľko desiatok až stoviek skupín veršov, ktoré idú po sebe. Ak chceme Korán čítať, túto skutočnosť musíme mať vždy na pamäti.

Charakteristickým znakom Koránu je pevná konštrukcia slov, viet a veršov. Každý verš, veta, ba dokonca slovo, má svoj význam nielen z hľadiska obsahu, ale aj z hľadiska jeho umiestnenia v samotnej vete alebo verši. Každé slovo a písmeno s úplnou presnosťou a výstižnosťou na niečo poukazuje, preto tam nenájdeme nič zbytočné alebo neúčinné.

Možno povedať, že mnohé verše Koránu obsahujú poznatky v maximálnej miere koncentrované tak, že slovnými zvratmi a konštrukciou vety sa dosahuje odovzdanie čo najviac informácií na čo najmenšom priestore. Pozoruhodné pritom je, že celková konštrukcia Koránu a jeho štylizácia sa vôbec nezmenili počas viac než 20 rokov, t.j. po dobu, v ktorej zvestovanie Koránu trvalo. Je známe, že človek podlieha určitému vývoju myšlienok, skúseností, celkovému vývoju osobnosti, psychickým a fyzickým faktorom v momente, keď niečo hovorí alebo píše, čo sa musí nutne prejaviť aj na tom, čo hovorí alebo píše. V Koráne žiadne takéto zmeny počas 20 rokov nenastali. To je i jeden z dôkazov toho, že Korán nemôže pochádzať ani od proroka Muhammada a ani od iného človeka. Mnohé verše Koránu boli prorokovi Muhammadovi zoslané ako odpovede na určité otázky, na ktoré sa ľudia v tom čase pýtali a na ktoré on sám nevedel odpovedať. Takže predpoklad, že by boli odpovede na otázky, ktoré ešte neboli vyslovené a ktoré boli položené v súvislosti s určitou udalosťou, napísané vopred, je nemožný. Okrem toho štylizácia, konštrukcia slov, viet a veršov Koránu v arabskom jazyku v dobe, keď bol prorokovi Muhammadovi zoslaný prvý verš, je taká istá ako v dobe po viac ako dvadsiatich rokoch, keď mu bol zoslaný posledný verš.

K ďalším znakom, ktoré sú pre Korán charakteristické, patrí dostatočná konkrétnosť i abstraktnosť niektorých právnych úprav obsiahnutých v jeho veršoch, čo im umožňuje zotrvať v každej etape vývoja ľudskej spoločnosti. K charakteristickým znakom Koránu ďalej patrí jeho zrozumiteľnosť. Až na niektoré výnimky človek i dnes po viac než 1400 rokoch dokáže Korán ľahko čítať a pochopiť význam jeho veršov.

Ak chceme preniknúť do hĺbky veršov Koránu, postačia nám na to poznatky a informácie, ktoré dnes máme. Čím je však človek vzdelanejší, tým hlbšie dokáže pochopiť zmysel a podstatu Koránu, pretože svoje poznatky dáva do súvisu s obsahom Koránu a postupne dochádza k tomu, že Korán tieto jeho poznatky, pokiaľ sú správne, v mnohých smeroch potvrdzuje.

Použitá literatúra

Korán v arabskom jazyku:

- Vznešený Korán. Vydal: Stredisku kráľa Fehda pre tlač Koránu, Kráľovstvo Saudskej arábie, Medína.

Korán v slovenskom jazyku:

- KORÁN preklad do slovenského jazyka s vysvetlivkami a výkladom. Preložil Abdulwahab Al-Sbenaty. ALJA, s.r.o., Bratislava 2008.

Výklady Koránu v arabskom jazyku:

a) Hlavná literatúra:

- M. A. Sábuni. Safwat Al Tafasir (Výber výkladov). Vydal: Dár Al Qurán Al Kerím, Bejrút 1981.

- Al Qurtubi. Al Žame Liahkam Al Quran (Sumár ustanovení Koránu). Dielo pôvodne vydané v roku 1272. Vydal v elektronickej forme spoločnosť Sachr, šieste vydanie 1996.

- Ibn Kesir. Tefsír Al Qurán Al Kerim (Výklad vznešeného Koránu). Dielo pôvodne vydané v roku 1372. Vydal v elektronickej forme spoločnosť Sachr, šieste vydanie 1996.

- Dr. Ahmad Al Sabagh. Al Muchtar min tafasir Al Quran wa asbab al nuzúl (Výber z výkladov Koránu a dôvodov zoslania). Vydalo: nakladateľstvo Al Inša, druhé vydanie 1993.

- Al Zamachšari. Al Kašáf s komentárom. Pôvodne vydané v roku 1143. Vydal v elektronickej forme Kráľovský inštitút islamských vied v Jordánsku.

- Muhammad M. Al Sharawi. Chawater Muhammad M. Al Sharawi (Úvahy M. M. Sharawiho). Pôvodne vydané v roku 1997. Vydal v elektronickej forme Kráľovský inštitút islamských vied v Jordánsku.

b) Pomocná literatúra:

-- Sejjed Qutb. Fi Zilal Al Qurán (Pod tieňmi Koránu). Pôvodne vydané v roku 1967. Vydal v elektronickej forme Kráľovský inštitút islamských vied v Jordánsku.

- Abdulrahman Al Sadi. Tejsir Al Kerim Al Rahman fi tefsir kalam Al Mannan. Vydalo Stredisku kráľa Fehda pre tlač Koránu, Kráľovstvo Saudskej arábie, 2000.

- Al Tabari. Žame Al Bajan fi tefsir Al Quran. Pôvodne vydané v roku 922. Vydal v elektronickej forme Kráľovský inštitút islamských vied v Jordánsku.

- Mujahed Al Machzumi. Tefsir Mujahed. Pôvodne vydané v roku 722. Vydal v elektronickej forme Kráľovský inštitút islamských vied v Jordánsku.

- Muqatel Bin Selman. Tefsir Muqatel. Pôvodne vydané v roku 767. Vydal v elektronickej forme Kráľovský inštitút islamských vied v Jordánsku.

Dôvody zoslania:

- Abu Al Hasan Al Nejsaburi. Asbab Al Nuzul (Dôvody zoslania). Pôvodne vydané v roku 1075. Vydal: Dar Al Kutob Al Ilmiya, 2000.

Preklady Koránu v iných jazykoch:

- Dr. Muhammand Taqi-Ud-Din Al-Hilali, Dr. Muhammad Muhsin Khan. Noble Qur'an, the-English Translation of the Meanings and Commentary. Vydal Dar-us-Salam, Kráľovstvo Saudskej arábie.

- Ivan Hrbek. Korán, Vydal Preface 1991

Výkladové slovníky

a) slovníky v arabskom jazyku

- Imam Fejruz Abadi. Al Qamus Al Muhit (Obsiahli slovník). Vydal Dar ihya al turas, Bejrut, 1991. Vydalo v elektronickej forme nakladateľstvo Madrasa, 1995.

- Imam Ibn Al Asir. Al nihaya fi gherib al hadis. Vydalo v elektronickej forme nakladateľstvo Madrasa, 1995.

- Abi Bekr Al Razi. Muchtar Al Sihah. Vydalo v elektronickej forme nakladateľstvo Madrasa, 1995.

- Al Asfahani. Mufradat alfaz Al Quran Al Kerim. Vydalo v elektronickej forme nakladateľstvo Madrasa, 1995.

b) slovníky v iných jazykoch

- Slovenská akadémia vied. Krátky slovník slovenského jazyka. Vydala Veda, 1997.

- Della Summers. Longman Active Study Dictionary. Vydal Librairie du Liban 1984.

- J. Smejkalová, D. Smrčinová, K. Herrmannová, K. Hais. English-Slovak and Slovak-English dictionary. Vydalo Slovenské pedagogické nakladateľstvo 1991.

Autorské práva

Copy right

Všetky práva súvisiace s tlačou a distribúciou prekladu Koránu do Slovenského jazyka sú vyhradené prekladateľovi a chránené autorskými zákonmi platnými na území Slovenskej republiky i medzinárodnými zmluvami na ochranu práva duševného vlastníctva.

Na povolenie tlače alebo distribúcie prekladu v akejkoľvek forme sa vyžaduje písomný súhlas JUDr. Abdulwahaba Al-Sbenatyho alebo Ing. Zouheira Kotrocha.

ADRESA

Preklad Koránu v elektronickej forme nájdete na webovej adrese: www.koran.sk

Obsah

Úvod K druhému vydaniu 2015	4
Úvod K prvému vydaniu 2008	5
Poďakovanie	8
Dôležité poznámky k prekladu	9
KAPITOLA PRVÁ Al Fátiha (Úvodná kapitola)	11
KAPITOLA DRUHÁ Al Baqara (Krava).....	12
KAPITOLA TRETIA Ál Imrán (Rodina Imránová)	31
KAPITOLA ŠTVRTÁ Al Nisá (Ženy).....	43
KAPITOLA PIATA Al Máida (Prestretý stôl)	55
KAPITOLA ŠIESTA Al An'ám (Dobytok)	64
KAPITOLA SIEDMA Al Aráf (Múr)	75
KAPITOLA ÔSMA Al Anfál' (Vojnová korisť)	87
KAPITOLA DEVIATA Al Tavba (Pokánie).....	92
KAPITOLA DESIATA Júnus (Jonáš)	101
KAPITOLA JEDENÁSTA Húd.....	108
KAPITOLA DVANÁSTA Júsuť (Jozef).....	115
KAPITOLA TRINÁSTA Al Raed (Hrom).....	122
KAPITOLA ŠTRNÁSTA Ibráhím (Abrahám)	125
KAPITOLA PÄTNÁSTA Al Hižr (Obyvatelia Al Hižr).....	129
KAPITOLA ŠESTNÁSTA Al Nahl (Včely).....	133
KAPITOLA SEDEMŇASTA Al Isrá (Prenesenie)	140
KAPITOLA OSEMŇASTA Al Kahf (Jaskyňa)	146
KAPITOLA DEVÄTNÁSTA Marjam (Mária)	152
KAPITOLA DVADSIATA Táhá	157
KAPITOLA DVADSIATA PRVÁ Al Anbijá (Proroci)	163
KAPITOLA DVADSIATA DRUHÁ Al Haž (Púť)	168
KAPITOLA DVADSIATA TRETIA Al Muminún (Veriaci)	173
KAPITOLA DVADSIATA ŠTVRTÁ Al Núr (Svetlo).....	178

KAPITOLA DVADSIATA PIATA Al Furqán (Rozlíšenie)	183
KAPITOLA DVADSIATA ŠIESTA Al Šuará (Básnici)	187
KAPITOLA DVADSIATA SIEDMA Al Namel (Mravce).....	194
KAPITOLA DVADSIATA ÔSMA Al Qasas (Príbehy)	199
KAPITOLA DVADSIATA DEVIATA Al Ankabút (Pavúk).....	204
KAPITOLA TRIDSIATA Al Rúm (Rimania).....	208
KAPITOLA TRIDSIATA PRVÁ Luqmán.....	212
KAPITOLA TRIDSIATA DRUHÁ Al Sažda (Poklona v polohe sužúdu).....	214
KAPITOLA TRIDSIATA TRETIA Al Ahzáb (Skupiny)	216
KAPITOLA TRIDSIATA ŠTVRTÁ Sába	221
KAPITOLA TRIDSIATA PIATA Fáter (Stvoriteľ)	225
KAPITOLA TRIDSIATA ŠIESTA Já Sín.....	228
KAPITOLA TRIDSIATA SIEDMA Al Sáfat (V radoch zoradení)	232
KAPITOLA TRIDSIATA ÔSMA Sád	238
KAPITOLA TRIDSIATA DEVIATA Al Zumar (Skupiny).....	242
KAPITOLA ŠTYRIDSIAA Gháfer (Odpúšťajúci).....	247
KAPITOLA ŠTYRIDSIAA PRVÁ Fussilat (Objasnená (a vysvetlená))	252
KAPITOLA ŠTYRIDSIAA DRUHÁ Al Šura (Vzájomná porada)	255
KAPITOLA ŠTYRIDSIAA TRETIA Al Zuchrof (Výzdoby)	259
KAPITOLA ŠTYRIDSIAA ŠTVRTÁ Al Duchán (Dym)	263
KAPITOLA ŠTYRIDSIAA PIATA Al Žásija (Kľačiaci)	265
KAPITOLA ŠTYRIDSIAA ŠIESTA Al Ahqáf (Duna)	268
KAPITOLA ŠTYRIDSIAA SIEDMA Muhammad.....	271
KAPITOLA ŠTYRIDSIAA ÔSMA Al Fath (Vítazstvo)	274
KAPITOLA ŠTYRIDSIAA DEVIATA Al Hužurát (Komnaty)	277
KAPITOLA PÄŤDESIATA Qáf	279
KAPITOLA PÄŤDESIATA PRVÁ Al Záríjât (Rozsypávajúce).....	281
KAPITOLA PÄŤDESIATA DRUHÁ Al Túr (Hora)	283
KAPITOLA PÄŤDESIATA TRETIA Al Nažm (Hviezda).....	285
KAPITOLA PÄŤDESIATA ŠTVRTÁ Al Qamar (Mesiac)	288
KAPITOLA PÄŤDESIATA PIATA Al Rahmán (Ten, v moci ktorého je milosť).....	290

KAPITOLA PÄŤDESIATA ŠIESTA AI Váqia.....	293
KAPITOLA PÄŤDESIATA SIEDMA AI Hadíd (Železo)	296
KAPITOLA PÄŤDESIATA ÔSMA AI Mužádala (Dohadovanie sa)	299
KAPITOLA PÄŤDESIATA DEVIATA AI Hašr (Zhromaždenie).....	301
KAPITOLA ŠESŤDESIATA AI Mumtahina (Skúška).....	303
KAPITOLA ŠESŤDESIATA PRVÁ AI Saf (Zoradenie).....	305
KAPITOLA ŠESŤDESIATA DRUHÁ AI Žumua (Piatok).....	306
KAPITOLA ŠESŤDESIATA TRETIA AI Munáfiqún (Pokrytci).....	307
KAPITOLA ŠESŤDESIATA ŠTVRTÁ AI Tagábon	308
KAPITOLA ŠESŤDESIATA PIATA AI Taláq (Rozvod).....	310
KAPITOLA ŠESŤDESIATA ŠIESTA AI Tahrím (Zakazovanie)	312
KAPITOLA ŠESŤDESIATA SIEDMA AI Mulk (Kráľovstvo).....	314
KAPITOLA ŠESŤDESIATA ÔSMA AI Qalam (Pero)	316
KAPITOLA ŠESŤDESIATA DEVIATA AI Háqqa.....	318
KAPITOLA SEDEMDESIATA AI Maárez (Cesty stúpajúce)	320
KAPITOLA SEDEMDESIATA PRVÁ Núh (Noe)	322
KAPITOLA SEDEMDESIATA DRUHÁ AI Žin (Žinnovia)	324
KAPITOLA SEDEMDESIATA TRETIA AI Muzzemel (Rúchom zakrytý).....	326
KAPITOLA SEDEMDESIATA ŠTVRTÁ AI Muddesser (Rúchom prikrytý).....	327
KAPITOLA SEDEMDESIATA PIATA AI Qijáma (Zmŕtvychvstanie).....	329
KAPITOLA SEDEMDESIATA ŠIESTA AI Insán (Človek).....	331
KAPITOLA SEDEMDESIATA SIEDMA AI Mursalát (Poslané)	333
KAPITOLA SEDEMDESIATA ÔSMA AI Nabá (Správa)	335
KAPITOLA SEDEMDESIATA DEVIATA AI Náziát (Vyťahovanie).....	337
KAPITOLA OSEMDESIATA Abasa (Zamračil sa)	339
KAPITOLA OSEMDESIATA PRVÁ AI Takvír (Zvinutie)	341
KAPITOLA OSEMDESIATA DRUHÁ AI Infitár (Rozštiepenie).....	343
KAPITOLA OSEMDESIATA TRETIA AI Mutaffifín (Uberajúci na váhach a mierach)	344
KAPITOLA OSEMDESIATA ŠTVRTÁ AI Inšiqáq (Roztrhnutie).....	346
KAPITOLA OSEMDESIATA PIATA AI Burúz (Hviezdy)	347
KAPITOLA OSEMDESIATA ŠIESTA AI Táreq (Prenikavo žiarivá hviezda)	348

KAPITOLA OSEMDESIATA SIEDMA Al Aalá (Najvyšší).....	349
KAPITOLA OSEMDESIATA ÔSMA Al Ghášija (Ťažká udalosť).....	350
KAPITOLA OSEMDESIATA DEVIATA Al Fažr (Úsvit).....	351
KAPITOLA DEVÄŤDESIATA Al Baład (Mesto).....	353
KAPITOLA DEVÄŤDESIATA PRVÁ Al Šams (Slnko).....	354
KAPITOLA DEVÄŤDESIATA DRUHÁ Al Lajl (Noc).....	355
KAPITOLA DEVÄŤDESIATA TRETIA Al Duhá (Predpoludnie).....	356
KAPITOLA DEVÄŤDESIATA ŠTVRTÁ Al Šarh (Uvoľnenie).....	357
KAPITOLA DEVÄŤDESIATA PIATA Al Tín (Figy).....	358
KAPITOLA DEVÄŤDESIATA ŠIESTA Al Alaq.....	359
KAPITOLA DEVÄŤDESIATA SIEDMA Al Qadr (Noc Al Qadr).....	360
KAPITOLA DEVÄŤDESIATA ÔSMA Al Bajjina (Jasný dôkaz).....	361
KAPITOLA DEVÄŤDESIATA DEVIATA Al Zalzala (Zemetrasenie).....	362
KAPITOLA STÁ Al Ádiját (Bežiaci).....	363
KAPITOLA STO PRVÁ Al Qária.....	364
KAPITOLA STODRUHÁ Al Takásor (Súperenie).....	365
KAPITOLA STOTRETIA Al Asr (Popoludnie).....	366
KAPITOLA STOŠTVRTÁ Al Humaza (Ohovárač).....	367
KAPITOLA STOPIATA Al Fíl (Slon).....	368
KAPITOLA STOŠIESTA Qurejš (Kmeň Qurejšovcov).....	369
KAPITOLA STOSIEDMA Al Máun (Úžitok).....	370
KAPITOLA STOÔSMA Al Kawsar (Rajská rieka).....	371
KAPITOLA STODEVIATA Al Káfirun (Odmietajúci vieru).....	372
KAPITOLA STODESIATA Al Nasr (Vítazstvo).....	373
KAPITOLA STOJEDENÁSTA Al Masad (Palmový povraz).....	374
KAPITOLA STODVANÁSTA Al Ichlás (Oddanosť).....	375
KAPITOLA STOTRINÁSTA Al FALAQ (Úsvit).....	376
KAPITOLA STOŠTRNÁSTA Al Nás (Ľudia).....	377
Poznámky a výklad k jednotlivým kapitolám.....	378
SLOVNÍK.....	476
Korán.....	493

1. Čo je Korán.....	493
2. Čo predstavuje Korán pre muslimov	494
3. Kompozícia a štýl Koránu	496
Použitá literatúra	498
Autorské práva	500
ADRESA	500